

EØS-tillegget

ISSN 1022-9310

til Den europeiske
unions tidende

Nr. 35

21. årgang

12.6.2014

	I EØS-ORGANER	
	1. EØS-komiteen	
	II EFTA-ORGANER	
	1. EFTA-statenes faste komité	
	2. EFTAs overvåkningsorgan	
	3. EFTA-domstolen	
	III EU-ORGANER	
	1. Kommisjonen	
2014/EØS/35/01	Kommisjonsforordning (EF) nr. 1237/2007 av 23. oktober 2007 om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2160/2003 og vedtak 2006/696/EF med hensyn til omsetning av egg fra flokker av verpehøner angrepet av salmonella.....	1
2014/EØS/35/02	Rådsforordning (EF) nr. 1560/2007 av 17. desember 2007 om endring av forordning (EF) nr. 21/2004 når det gjelder datoen for innføring av elektronisk identifikasjon av sauer og geiter	6
2014/EØS/35/03	Kommisjonsvedtak av 5. september 2007 om endring av vedtak 2001/881/EF og 2002/459/EF med omsyn til lista over grensekontrollstasjoner (meldt under nummeret K(2007) 4082) (2007/616/EF)	8
2014/EØS/35/04	Kommisjonsvedtak av 11. desember 2007 om godkjenning av programmer for kontroll med salmonella i flokker av avlsfjørfe av arten <i>Gallus gallus</i> i visse tredjestater i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2160/2003, og om endring av vedtak 2006/696/EF med hensyn til visse krav til folkehelse ved import av fjørfe og rugeegg (meddelt under nummer K(2007) 6094) (2007/843/EF).....	33
2014/EØS/35/05	Kommisjonsvedtak av 11. desember 2007 om godkjenning av visse nasjonale program for motkjemping av salmonella i flokker av verpehøner av arten <i>Gallus gallus</i> (meldt under nummeret K(2007) 6100) (2007/848/EF)	53
2014/EØS/35/06	Kommisjonsvedtak av 12. desember 2007 om godkjenning av endringer av det nasjonale programmet som Finland har lagt fram for motkjemping av salmonella i flokker av avlsfjørfe av arten <i>Gallus gallus</i> (meldt under nummeret K(2007) 6097) (2007/849/EF)	55
2014/EØS/35/07	Kommisjonsvedtak av 18. desember 2007 om godkjenning av det nasjonale programmet som Bulgaria har lagt fram for motkjemping av salmonella i flokker av avlsfjørfe av arten <i>Gallus gallus</i> (meldt under nummeret K(2007) 6353) (2007/873/EF)	56
2014/EØS/35/08	Kommisjonsvedtak av 18. desember 2007 om godkjenning av det nasjonale programmet som Romania har lagt fram for motkjemping av salmonella i flokker av avlsfjørfe av arten <i>Gallus gallus</i> (meldt under nummeret K(2007) 6354) (2007/874/EF).....	57
2014/EØS/35/09	Kommisjonsforordning (EF) nr. 775/2008 av 4. august 2008 om fastsettelse av grenseverdier for restmengder av tilsetningsstoffet kantaxantin i tillegg til vilkårene fastsatt i direktiv 2003/7/EF.....	59

2014/EØS/35/10	Kommisjonsforordning (EF) nr. 692/2008 av 18. juli 2008 om gjennomføring og endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 715/2007 om typegodkjenning av motorvogner med hensyn til utslipp fra lette person- og nyttekjøretøyer (Euro 5 og Euro 6), og om tilgang til opplysninger om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyer.....	61
2014/EØS/35/11	Kommisjonsdirektiv 2008/89/EF av 24. september 2008 om endring av rådsdirektiv 76/756/EØF om montering av lys- og lyssignalinnretninger på motorvogner og deres tilhengere, for å tilpasse det til den tekniske utvikling.....	197
2014/EØS/35/12	Kommisjonsdirektiv 2008/42/EF av 3. april 2008 om endring av rådsdirektiv 76/768/EØF om kosmetiske produkter for å tilpasse vedlegg II og III til nevnte direktiv til den tekniske utvikling	199
2014/EØS/35/13	Europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/123/EF av 12. desember 2006 om tjenester i det indre marked.....	210
2014/EØS/35/14	Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1007/2008 av 24. september 2008 om endring av forordning (EF) nr. 460/2004 om opprettelse av Det europeiske byrå for nett- og informasjonssikkerhet med hensyn til varigheten av Byråets mandat.....	243
2014/EØS/35/15	Kommisjonsvedtak av 8. mai 2008 om tilstrekkelig vern av personopplysninger i Jersey i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF (meddelt under nummer K(2008) 1746) (2008/393/EF)	245
2014/EØS/35/16	Kommisjonsvedtak av 21. februar 2008 om en teknisk spesifisering for samtrafikkevne med hensyn til delsystemet «rullende materiell» i det transeuropeiske jernbanesystem for høyhastighetstog (meddelt under nummer K(2008) 648) (2008/232/EF).....	248
2014/EØS/35/17	Kommisjonsforordning (EF) nr. 1321/2007 av 12. november 2007 om fastsettelse av gjennomføringsregler for registrering i et sentralt datalager av opplysninger om hendelser innen sivil luftfart som utveksles i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/42/EF	252
2014/EØS/35/18	Kommisjonsforordning (EF) nr. 1330/2007 av 24. september 2007 om fastsettelse av gjennomføringsregler for videreformidling av opplysninger om hendelser innen sivil luftfart til berørte parter i samsvar med artikkel 7 nr. 2 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/42/EF	254
2014/EØS/35/19	Europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/94/EF av 22. oktober 2008 om vern av arbeidstakere ved arbeidsgiverens insolvens (kodifisert utgave).....	259
2014/EØS/35/20	Kommisjonsforordning (EF) nr. 669/2008 av 15. juli 2008 om fullføring av vedlegg IC til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1013/2006 om overføring av avfall.....	266
2014/EØS/35/21	Kommisjonsforordning (EF) nr. 1178/2008 av 28. november 2008 om endring av rådsforordning (EF) nr. 1165/98 om konjunkturstatistikk og kommisjonsforordning (EF) nr. 1503/2006 og (EF) nr. 657/2007 med hensyn til endringer som følge av revisjonen av de statistiske grupperingene NACE og CPA	275
2014/EØS/35/22	Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 762/2008 av 9. juli 2008 om medlemsstatenes innberetning av statistiske opplysninger om akvakultur, og om oppheving av rådsforordning (EF) nr. 788/96.....	280
2014/EØS/35/23	Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 763/2008 av 9. juli 2008 om folke- og boligtellinger	293
2014/EØS/35/24	Kommisjonsforordning (EF) nr. 960/2008 av 30. september 2008 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 808/2004 om fellesskapsstatistikk over informasjonssamfunnet	300

EØS-ORGANER

2014/EØS/35/01

EØS-KOMITEEN

KOMMISJONSFORORDNING (EF) nr. 1237/2007

av 23. oktober 2007

om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2160/2003 og vedtak 2006/696/EF med hensyn til omsetning av egg fra flokker av verpehøner angrepet av salmonella(*)

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP
HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2160/2003 av 17. november 2003 om bekjempelse av salmonella og andre spesifiserte zoonotiske smittestoffer som overføres gjennom næringsmidler⁽¹⁾, særlig artikkel 5 nr. 6,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 853/2004 av 29. april 2004 om fastsettelse av særlige hygieneregler for næringsmidler av animalsk opprinnelse⁽²⁾, særlig artikkel 9, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) I forordning (EF) nr. 2160/2003 fastsettes regler for å sikre at det treffes korrekte og virkningsfulle tiltak for å påvise og føre kontroll med salmonella og andre zoonotiske smittestoffer i alle relevante ledd i produksjonen, bearbeidingen og distribusjonen, særlig på primærproduksjonsnivå, for å redusere deres prevalens og den risikoen de utgjør for folkehelsen.
- 2) I henhold til vedlegg II til forordning (EF) nr. 2160/2003 kan egg, med virkning fra 72 måneder etter at nevnte forordning har trådt i kraft, ikke brukes til direkte konsum med mindre de kommer fra en kommersiell flokk av verpehøner som omfattes av et nasjonalt kontrollprogram og ikke er underlagt offentlige restriksjoner.
- 3) I kommisjonsvedtak 2006/696/EF av 28. august 2006 om fastsettelse av en liste over tredjestater fra hvilke fjørfe, rugeegg, daggamle kyllinger, fjørfekjøtt, strutsefugler, villlevende fuglevilt, egg og eggprodukter samt egg som er fri for spesifiserte sykdomsframkallende mikroorganismer, kan importeres til og føres i transitt gjennom Fellesskapet, om gjeldende vilkår for veterinærattester og om endring av vedtak 93/342/EØF, 2000/585/EF og 2003/812/EF⁽³⁾ fastsettes vilkår

for veterinærattester for import til og transitt gjennom Fellesskapet av egg og eggprodukter.

- 4) Det ble påvist en høy prevalens av *Salmonella enteritidis* og *Salmonella typhimurium* i flokker av verpehøner i medlemsstater i en undersøkelse utført i samsvar med kommisjonsvedtak 2004/665/EF av 22. september 2004 om en referanseundersøkelse av prevalensen av salmonella i flokker av verpehøner av *Gallus gallus*⁽⁴⁾.
- 5) I henhold til en rapport fra Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet om tendenser for og kilder til zoonoser, zoonotiske smittestoffer og antimikrobiell resistens samt utbrudd av næringsmiddeloverført sykdom i Den europeiske union i 2005⁽⁵⁾ er egg og eggprodukter de fremste kildene til kjente utbrudd av næringsmiddeloverførte tilfeller av *salmonellose* hos mennesker. I henhold til rapporten var dessuten *Salmonella enteritidis* og *Salmonella typhimurium* ansvarlig for 88 % av utbruddene der serovaren ble konstatert.
- 6) På bakgrunn av den høye prevalensen av *Salmonella enteritidis* og *Salmonella typhimurium* i visse medlemsstater, innvirkningen på folkehelsen og motviljen hos driftsansvarlige for næringsmiddelforetak mot å handle med egg beregnet på direkte konsum fra angrepne flokker bør datoen da restriksjonene på egg beregnet på direkte konsum får anvendelse, fastsettes til et tidligere tidspunkt, men driftsansvarlige for næringsmiddelforetak bør fortsatt gis tilstrekkelig tid til å oppfylle de nye kravene uten at dette fører til markedsforstyrrelser.
- 7) Dersom en flokk av verpehøner er påvist som infeksjonskilde ved utbrudd av næringsmiddeloverført sykdom som følge av den epidemiologiske undersøkelsen av utbrudd av næringsmiddeloverført sykdom i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/99/EF av 17. november 2003 om overvåking av zoonoser og visse zoonotiske smittestoffer, om endring av rådsvedtak 90/424/EØF og om oppheving av rådsdirektiv 92/117/EØF⁽⁶⁾, bør imidlertid begrensningene på bruk av egg beregnet på direkte konsum fastsatt i vedlegg II til forordning (EF) nr. 2160/2003 omgående få anvendelse.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 280 av 24.10.2007, s. 5, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 41/2009 av 24. april 2009 om endring av EØS-avtalens vedlegg I (Veterinære og plantesanitære forhold), se EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende nr. 33 av 25.6.2009, s. 1.

⁽¹⁾ EUT L 325 av 12.12.2003, s. 1. Forordningen sist endret ved rådsforordning (EF) nr. 1791/2006 (EUT L 363 av 20.12.2006, s. 1).

⁽²⁾ EUT L 139 av 30.4.2004, s. 55, rettet ved EUT L 226 av 25.6.2004, s. 22. Forordningen sist endret ved forordning (EF) nr. 1791/2006.

⁽³⁾ EUT L 295 av 25.10.2006, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 303 av 30.9.2004, s. 30.

⁽⁵⁾ EFSA Journal (2006), 96.

⁽⁶⁾ EUT L 325 av 12.12.2003, s. 31. Direktivet endret ved rådsdirektiv 2006/104/EF (EUT L 363 av 20.12.2006, s. 352).

- 8) Med tanke på den faren salmonellainfiserede egg utgjør for folkehelsen bør det fastsettes regler for handel med egg for å sikre at egg fra flokker som er underlagt restriksjoner innenfor rammen av et program for å bekjempe salmonella som fastsatt i forordning (EF) nr. 2160/2003, merkes på en måte som enkelt skiller dem fra egg beregnet på direkte konsum, før de bringes i omsetning.
- 9) For å utelukke at de første resultatene er falskt positive, bør vedkommende myndighet kunne oppheve restriksjonene som er fastsatt i del D nr. 2 i vedlegg II til nevnte forordning, dersom salmonellainfeksjonen ikke bekreftes i flokkene av verpehøner ved bruk av en streng protokoll.
- 10) Tredjestater som medlemsstatene har tillatelse til å importere egg fra, bør gi garantier som tilsvarer kravene innenfor Fellesskapet, og attestmodellen for egg i vedtak 2006/696/EF bør endres i samsvar med dette.
- 11) I europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 178/2002 av 28. januar 2002 om fastsettelse av allmenne prinsipper og krav i næringsmiddelregelverket, om opprettelse av Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet og om fastsettelse av framgangsmåter i forbindelse med næringsmiddeltrygghet⁽¹⁾, særlig artikkel 12, fastsettes regler for næringsmidler og forvarer som eksporteres eller gjeneksporteres fra Fellesskapet for å omsettes i en tredjestat. Disse bestemmelsene gjelder for egg beregnet på direkte konsum. Det er derfor ikke nødvendig å fastsette særlige bestemmelser med hensyn til eksport av slike egg i denne forordning.
- 12) For å unngå handelsforstyrrelser bør bruk av attester som er utstedt i samsvar med gjeldende modellattester fastsatt i vedtak 2006/696/EF, tillates i 60 dager etter denne forordnings anvendelsesdato.

- 13) Forordning (EF) nr. 2160/2003 bør derfor endres.
- 14) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen —

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Vedlegg II til forordning (EF) nr. 2160/2003 endres i samsvar med vedlegg I til denne forordning.

Artikkel 2

Vedlegg II til vedtak 2006/696/EF endres i samsvar med vedlegg II til denne forordning.

Artikkel 3

Forsendelser av egg som det er utstedt attester for i samsvar med den versjon av vedtak 2006/696/EF som gjaldt før 1. november 2007, kan importeres til Fellesskapet i en periode på 60 dager etter nevnte dato.

Artikkel 4

Denne forordning trer i kraft den tredje dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Forordningen får anvendelse

- 1. november 2007 dersom den epidemiologiske undersøkelsen av utbrudd av næringsmiddeloverført sykdom i henhold til artikkel 8 i direktiv 2003/99/EF viser at *Salmonella* spp. i flokker av verpehøner er infeksjonskilde for mennesker ved konsum av egg eller eggprodukter,
- senest 1. januar 2009 for alle andre flokker av verpehøner.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 23. oktober 2007.

For Kommisjonen

Markos KYPRIANOU

Medlem av Kommisjonen

⁽¹⁾ EFT L 31 av 1.2.2002, s. 1. Forordningen sist endret ved kommisjonsforordning (EF) nr. 575/2006 (EUT L 100 av 8.4.2006, s. 3).

VEDLEGG I

I vedlegg II til forordning (EF) nr. 2160/2003 skal del D lyde:

«D. Særlige krav til flokker av verpehøner

1. Egg skal ikke brukes til direkte konsum med mindre de kommer fra en kommersiell flokk av verpehøner som omfattes av et nasjonalt program utarbeidet i henhold til artikkel 5 og ikke er underlagt offentlige restriksjoner.
2. Egg som kommer fra flokker med ukjent helsetilstand som mistenkes for å være angrepet av salmonellaserotyper som det er fastsatt reduksjonsmål for, eller som er påvist som infeksjonskilde ved utbrudd av næringsmiddeloverført sykdom hos mennesker, kan brukes til konsum bare dersom de behandles på en måte som sikrer at alle salmonellaserotyper som er av betydning for folkehelsen, elimineres i samsvar med Fellesskapets regelverk for næringsmiddelhygiene.

Egg som kommer fra flokker med ukjent helsetilstand som mistenkes for å være angrepet av salmonellaserotyper som det er fastsatt reduksjonsmål for, eller som er påvist som infeksjonskilde ved utbrudd av næringsmiddeloverført sykdom hos mennesker,

- a) skal anses som egg i klasse B i henhold til artikkel 2 nr. 4 i kommisjonsforordning (EF) nr. 557/2007 om fastsettelse av nærmere regler for gjennomføring av rådsforordning (EF) nr. 1028/2006 om markedsstandarder for egg⁽¹⁾,
 - b) skal merkes med påtegningen nevnt i artikkel 10 i kommisjonsforordning (EF) nr. 557/2007, som klart skiller dem fra egg i klasse A, før de bringes i omsetning,
 - c) skal ikke tas inn på emballeringsbedrifter med mindre vedkommende myndighet er tilfreds med tiltakene for å hindre eventuell krysskontaminering av egg fra andre flokker.
3. Når fugler fra angrepne flokker slaktes eller tilintetgjøres, skal det treffes tiltak for å redusere risikoen for spredning av zoonoser i størst mulig grad. Slakting skal utføres i samsvar med Fellesskapets regelverk for næringsmiddelhygiene. Produkter som er framstilt av slike fugler, kan omsettes for konsum i samsvar med Fellesskapets regelverk for næringsmiddelhygiene samt del E når den får anvendelse. Dersom disse produktene ikke er beregnet på konsum, skal de brukes eller disponeres i samsvar med forordning (EF) nr. 1774/2002.
 4. For å utelukke at de første resultatene er falskt positive, kan vedkommende myndighet oppheve begrensningene som er fastsatt i nr. 2 i denne delen,
 - a) dersom den epidemiologiske undersøkelsen av utbrudd av næringsmiddeloverført sykdom i henhold til artikkel 8 i direktiv 2003/99/EF viser at flokken av verpehøner ikke er kilde til smitte hos mennesker ved konsum av egg eller eggprodukter,
 - b) dersom flokken omfattes av et nasjonalt program utarbeidet i henhold til artikkel 5, og salmonellaserotyper som det er fastsatt reduksjonsmål for, ikke er bekreftet ved følgende prøvetakingsprotokoll utført av vedkommende myndighet:
 - i) de tekniske spesifikasjonene nevnt i artikkel 5 i kommisjonsvedtak 2004/665/EF (sju prøver); det må imidlertid tas en delprøve på 25 gram for hver avførings- og støvprøve for analyse; alle prøver skal analyseres separat,
 - eller
 - ii) bakteriologisk undersøkelse av blindtarm og eggleder hos 300 fugler,
 - eller
 - iii) bakteriologisk undersøkelse av skallet på og innholdet i 4 000 egg fra hver flokk i samleprøver på opptil 40 egg.

I tillegg til prøvetakingen nevnt i bokstav b) skal vedkommende myndighet kontrollere at bruk av antimikrobielle stoffer, som potensielt kan påvirke resultatet av analysene av prøven, ikke forekommer.»

⁽¹⁾ EUT L 132 av 24.5.2007, s. 5.

VEDLEGG II

I del 2 i vedlegg II til vedtak 2006/696/EF skal modellen for veterinærattest for egg (E) erstattes med:

«Modell for veterinærattest for egg (E)»

STAT

Veterinærattest ved import til EU

Del I: Opplysninger om forsendelsen	I.1. Avsender Navn Adresse Telefonnr.				I.2. Attestens referansenr.		I.2.a	
					I.3. Sentral vedkommende myndighet			
					I.4. Lokal vedkommende myndighet			
	I.5. Mottaker Navn Adresse Postnr. Telefonnr.				I.6.			
	I.7. Opprinnelsesstat		ISO-kode		I.8. Opprinnelsesregion		Kode	
	I.11 Opprinnelsessted Navn Adresse Godkjenningsnr.				I.12.			
	I.13. Lastested				I.14. Avsendelsesdato			
	I.15. Transportmiddel Fly ☐ Skip ☐ Jernbanevogn ☐ Veigående kjøretøy ☐ Annet ☐				I.16. Grensekontrollstasjon ved import til EU			
	Identifikasjon: Dokumentreferanse:				I.17.			
I.18. Varebeskrivelse						I.19. Varekode (HS-kode) 04.07		
						I.20. Antall/Mengde		
I.21. Produkttemperatur Romtemperatur ☐ Kjølt ☐ Fryst ☐						I.22. Antall kolli		
I.23. Container-/forseglingsnr.						I.24. Type emballasje		
I.25. Varer sertifisert til: Konsum ☐								
I.26.				I.27. Ved import eller innførsel til EU ☐				
I.28. Identifikasjon av varene								
Art (vitenskapelig navn)			Produksjonsanlegg		Virksomheten(e)s godkjenningsnr.		Kjøtelager	
							Antall kolli	
							Nettovekt	

E (Egg)

	II. Helseopplysninger	IIa. Attestens referansenr.	II.b.
Del II: Utstedelse av attest	II.1. Helseattestasjon Undertegnede offentlige veterinær/inspektør bekrefter at jeg er kjent med de relevante bestemmelsene i forordning (EF) nr. 178/2002, (EF) nr. 852/2004, (EF) nr. 853/2004 og (EF) nr. 2160/2003, og bekrefter at eggene omhandlet i denne attesten er produsert i samsvar med kravene i disse forordningene, særlig med hensyn til følgende:		
	II.1.1. De kommer fra en virksomhet/virksomheter som gjennomfører et program basert på HACCP-prinsippene i samsvar med forordning (EF) nr. 852/2004.		
	II.1.2. De har vært oppbevart, lagret, transportert og levert i samsvar med de relevante bestemmelsene fastsatt i del X kapittel I i vedlegg III til forordning (EF) nr. 853/2004.		
	(1) II.1.3. De oppfyller kravene i kommisjonsforordning (EF) nr. 1688/2005 av 14. oktober 2005 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 853/2004 når det gjelder særlige garantier med hensyn til salmonella for forsendelser til Finland og Sverige av visse typer kjøtt og egg.		
	II.1.4. De oppfyller de garantiene for levende dyr og produkter framstilt av disse som er fastsatt i planene for restmengder i samsvar med direktiv 96/23/EF, særlig artikkel 29.		
	(2) II.1.5. De oppfyller kravene i artikkel 10 nr. 6 i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2160/2003 av 17. november 2003 om bekjempelse av salmonella og andre spesifiserte zoonotiske smittestoffer som overføres gjennom næringsmidler. Særlig gjelder følgende:		
	Egg skal ikke importeres fra flokker av verpehøner der <i>Salmonella</i> spp. er oppdaget som følge av den epidemiologiske undersøkelsen av et næringsmiddeloverført utbrudd, eller dersom ingen tilsvarende garantier er gitt.		
	[Fra og med 1. januar 2009 skal det ikke importeres egg fra flokker av verpehøner med ukjent helsetilstand som mistenkes for å være angrepet, eller fra flokker som er angrepet av <i>Salmonella</i> ssp. som det er fastsatt reduksjonsmål for i Fellesskapets regelverk ⁽³⁾ , og der det ikke utføres overvåking tilsvarende overvåkingen fastsatt i bestemmelsene i vedlegget til forordning (EF) nr. 1168/2006, eller dersom det ikke er gitt tilsvarende garantier.]		
	Merknader		
	Del I:		
	Rubrikk I.8: Angi eventuelt koden for opprinnelsesregionen, som definert under områdekode i del 1 kolonne 2 i vedlegg II til vedtak 2006/696/EF [som sist endret].		
	Rubrikk I.11: Navn, adresse og godkjeningsnummer for avsendervirksomheten.		
	Rubrikk I.15: Angi godkjeningsnummer for jernbanevogner og lastebiler, navn på skip og, dersom det er kjent, rutenummer for fly. Ved transport i containere eller bokser skal det samlede antallet av disse samt deres registrerings- og forseglingsnummer, dersom det er relevant, angis i rubrikk I.23.		
	Del II:		
	(1) Stryk dersom forsendelsen ikke er beregnet på eksport til Sverige eller Finland.		
	(2) Gjelder bare for import av egg i klasse A i henhold til artikkel 3 i forordning (EF) nr. 1028/2006. Stryk det som ikke passer.		
	(3) <i>Salmonella enteritidis</i> og <i>Salmonella typhimurium</i>		
	Offentlig veterinær eller offentlig inspektør		
	Navn (med blokkbokstaver):	Stilling og tittel:	
	Lokal vedkommende myndighet:	Underskrift:»	
	Dato: Stempel:		

RÅDSFORORDNING (EF) nr. 1560/2007

2014/EØS/35/02

av 17. desember 2007

om endring av forordning (EF) nr. 21/2004 når det gjelder datoen for innføring av elektronisk identifikasjon av sauer og geiter(*)

RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR —

systemet på riktig måte, idet det tas hensyn til systemets nåværende og potensielle økonomiske konsekvenser.

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 37,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen,

under henvisning til uttalelse fra Europaparlamentet⁽¹⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

1) I henhold til rådsforordning (EF) nr. 21/2004 av 17. desember 2003 om opprettelse av et system for identifikasjon og registrering av sauer og geiter⁽²⁾ skal hver medlemsstat opprette et system for identifikasjon og registrering av sauer og geiter i samsvar med forordningens bestemmelser.

2) I henhold til nevnte forordning skal dessuten elektronisk identifikasjon være obligatorisk fra og med 1. januar 2008 for alle dyr som er født etter denne datoen.

3) I forordningen er det også fastsatt at Kommisjonen innen 30. juni 2006 skal framlegge for Rådet en rapport om gjennomføringen av systemet for elektronisk identifikasjon, sammen med hensiktsmessige forslag, som Rådet skal treffe beslutning om, idet det enten bekrefter eller om nødvendig endrer datoen for innføringen av obligatorisk bruk av systemet samt eventuelt ajourfører visse tekniske aspekter i forbindelse med gjennomføringen av den elektroniske identifikasjonen.

4) I Kommisjonens rapport fastslås det at det ikke er mulig å begrunne at 1. januar 2008 skal være datoen for innføring av den obligatoriske elektroniske identifikasjonen. Denne datoen bør derfor endres, og innføringen bør utsettes til 31. desember 2009, slik at medlemsstatene har mulighet til å treffe de tiltak som er nødvendige for å gjennomføre

5) En rekke medlemsstater har allerede utviklet den teknologien som er nødvendig for å innføre elektronisk identifikasjon, og har høstet betydelig erfaring med anvendelse av den. Disse medlemsstatene bør ikke hindres i å innføre systemet på nasjonalt plan dersom de anser det som hensiktsmessig. Deres erfaring vil kunne gi Kommisjonen og de andre medlemsstatene ytterligere verdifulle opplysninger om de tekniske konsekvensene av elektronisk identifikasjon og om virkningen av den.

6) Tatt i betraktning denne forordnings økonomiske betydning bør det vises til hvor mye saken haster, som omhandlet i punkt I.3 i protokollen om nasjonalforsamlingenes rolle i Den europeiske union, som er vedlagt traktaten om Den europeiske union, traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap og traktaten om opprettelse av Det europeiske atomenergifellesskap.

7) Ettersom denne forordning får anvendelse fra 1. januar 2008, bør den tre i kraft umiddelbart.

8) Forordning (EF) nr. 21/2004 bør derfor endres —

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

I forordning (EF) nr. 21/2004 gjøres følgende endringer:

1. I artikkel 9 nr. 3 skal første ledd lyde:

«3. Fra 31. desember 2009 er elektronisk identifikasjon i henhold til retningslinjene nevnt i nr. 1, og i samsvar med de relevante bestemmelsene i del A i vedlegget, obligatorisk for alle dyr.»

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 340 av 22.12.2007, s. 25, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 41/2009 av 24. april 2009 om endring av EØS-avtalens vedlegg I (Veterinære og plantesanitære forhold), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 33 av 25.6.2009, s. 1.

⁽¹⁾ Uttalelse avgitt 13. desember 2007 (ennå ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EUT L 5 av 9.1.2004, s. 8. Forordningen endret ved forordning (EF) nr. 1791/2006 (EUT L 363 av 20.12.2006, s. 1).

2. Artikkel 9 nr. 4 skal lyde:

«4. Medlemsstatene kan innen 31. desember 2009 innføre obligatorisk elektronisk identifikasjon av dyr som er født på deres territorium.»

Artikkel 2

Denne forordning trer i kraft den dag den kunngjøres i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 17. desember 2007.

For Rådet

J. SILVA

Formann

KOMMISJONSVEDTAK**2014/EØS/35/03****av 5. september 2007****om endring av vedtak 2001/881/EF og 2002/459/EF med omsyn til lista over grensekontrollstasjonar***[meldt under nummeret K(2007) 4082]*

(2007/616/EF)(*)

KOMMISJONEN FOR DEI EUROPEISKE FELLESSKAPA
HAR —

ut frå desse synsmåttane:

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske fellesskapet,

med tilvising til rådsdirektiv 90/425/EØF av 26. juni 1990 om veterinærkontroll og avlskontroll ved handel med visse levende dyr og produkter innanfor Fellesskapet med sikte på gjennomføring av det indre marked⁽¹⁾, særleg artikkel 20 nr. 3,

med tilvising til rådsdirektiv 91/496/EØF av 15. juli 1991 om fastsettelse av prinsippene for organisering av veterinærkontrollene av dyr som innføres til Fellesskapet fra tredjestatar, og om endring av direktiv 89/662/EØF, 90/425/EØF og 90/675/EØF⁽²⁾, særleg artikkel 6 nr. 4 andre leddet,

med tilvising til rådsdirektiv 97/78/EF av 18. desember 1997 om fastsettelse av prinsippene for organisering av veterinærkontrollene av produkter som innføres til Fellesskapet fra tredjestatar⁽³⁾, særleg artikkel 6 nr. 2, og

1) I vedlegget til kommisjonsvedtak 2001/881/EF av 7. desember 2001 om utarbeiding av ei liste over dei grensekontrollstasjonane som er godkjende til å føre veterinærkontroll med levande dyr og animalske produkt frå tredjestatar, og om ajourføring av dei nærmare reglane for kontrollen som veterinærakkyndige frå Kommisjonen skal føre⁽⁴⁾ er det fastsett ei liste over grensekontrollstasjonar for veterinærkontroll av levande dyr og animalske produkt som vert førde inn i Fellesskapet frå tredjestatar (heretter kalla «lista over grensekontrollstasjonar»).

2) Lista over grensekontrollstasjonar omfattar nummeret til TRACES-einingane for kvar grensekontrollstasjon. TRACES er eit datasystem som vart innført ved kommisjonsvedtak 2004/292/EF av 30. mars 2004 om iverksetting av TRACES-systemet og om endring av vedtak 92/486/EØF⁽⁵⁾. Dette kjem i staden for det tidlegare ANIMO-systemet, som byggjer på det nettet som vart innført ved kommisjonsvedtak 91/398/EØF av 19. juli 1991 om et datanett mellom veterinærmyndighetene (ANIMO)⁽⁶⁾ for å spore rørsleane til dyr og visse produkt i handelen innanfor Fellesskapet og ved import.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 254 av 28.9.2007, s. 1, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 41/2009 av 24. april 2009 om endring av EØS-avtalens vedlegg I (Veterinære og plantesanitære forhold), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 33 av 25.6.2009, s. 1.

⁽¹⁾ TEF L 224 av 18.8.1990, s. 29. Direktivet sist endra ved europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/33/EF (TEF L 315 av 19.11.2002, s. 14).

⁽²⁾ TEF L 268 av 24.9.1991, s. 56. Direktivet sist endra ved direktiv 2006/104/EF (TEU L 363 av 20.12.2006, s. 352).

⁽³⁾ TEF L 24 av 30.1.1998, s. 9. Direktivet sist endra ved direktiv 2006/104/EF.

⁽⁴⁾ TEF L 326 av 11.12.2001, s. 44. Vedtaket sist endra ved vedtak 2007/276/EF (TEU L 116 av 4.5.2007, s. 34).

⁽⁵⁾ TEU L 94 av 31.3.2004, s. 63. Vedtaket sist endra ved vedtak 2005/515/EF (TEU L 187 av 19.7.2005, s. 29).

⁽⁶⁾ TEF L 221 av 9.8.1991, s. 30.

- 3) Etter ein tilfredsstillande kontroll i samsvar med vedtak 2001/881/EF bør grensekontrollstasjonane i Civitavecchia i Italia leggjast til i lista.
- 4) På grunnlag av meldingar frå Tyskland og Det sameinte kongeriket bør grensekontrollstasjonane i Weil/Rhein Mannheim i Tyskland og Ipswich i Det sameinte kongeriket strykast frå lista i vedlegget til 2001/881/EF.
- 5) På grunnlag av meldingar frå Belgia, Spania, Frankrike, Italia, Ungarn, Nederland, Portugal, Romania og Det sameinte kongeriket bør dessutan lista over grensekontrollstasjonar i desse medlemsstatane ajourførast for å ta omsyn til nye endringar når det gjeld kva kontrollsenter og kategoriar av dyr eller produkt som kan kontrollerast ved visse grensekontrollstasjonar som alt er godkjende i samsvar med vedtak 2001/881/EF, og når det gjeld organiseringa av kontrollsenter ved desse stasjonane.
- 6) Lista over einingar i kommisjonsvedtak 2002/459/EF av 4. juni 2002 om utarbeiding av ei liste over einingane i datanettet «ANIMO», og om oppheving av vedtak 2000/287/EF⁽¹⁾ omfattar nummeret til TRACES-einingane for kvar grensekontrollstasjon i Fellesskapet. Av omsyn til samanhengen i fellesskapsregelverket bør denne lista difor ajourførast for å ta omsyn til endringar av vedlegget til vedtak 2001/881/EF, slik at opplysningane i dei to vedlegga er identiske.

- 7) Vedtak 2001/881/EF og 2002/459/EF bør difor endrast.
- 8) Dei tiltaka som er fastsette i dette vedtaket, er i samsvar med fråsegna frå Det faste utvalet for næringsmiddelkjeda og dyrehelsa —

GJORT DETTE VEDTAKET:

Artikkel 1

Vedlegget til vedtak 2001/881/EF vert bytt ut med teksta i vedlegg I til dette vedtaket.

Artikkel 2

Vedlegget til vedtak 2002/459/EF vert endra i samsvar med vedlegg II til dette vedtaket.

Artikkel 3

Dette vedtaket er retta til medlemsstatane.

Utfërda i Brussel, 5. september 2007.

For Kommissjonen

Markos KYPRIANOU

Medlem av Kommissjonen

⁽¹⁾ TEF L 159 av 17.6.2002, s. 27. Vedtaket sist endra ved vedtak 2007/276/EF (TEU L 116 av 4.5.2007, s. 34).

VEDLEGG I

ПРИЛОЖЕНИЕ — PŘÍLOHA — BILAG — ANHANG — LISA — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANEXO — ANNEXE — ALLEGATO — PIELIKUMS — PRIEDAS — MELLÉKLET — ANNESS — BIJLAGE — ZAŁĄCZNIK — ANEXO — ANEXĂ — PRÍLOHA — PRILOGA — LIITE — BILAGA

СПИСКЪ НА ОДОБРЕНИТЕ ГРАНИЧНИ ИНСПЕКЦИОННИ ПУНКТОВЕ — SEZNAM SCHVÁLENÝCH STANOVIŠŤ HRANIČNÍCH KONTROL — LISTE OVER GODKENDTE GRÆNSEKONTROLSTEDER — VERZEICHNIS DER ZUGELASSENEN GRENZKONTROLLSTELLEN — KOKKULEPITUD PIIRIKONTROLLI PUNKTIDE NIMEKIRI — ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΩΝ ΜΕΘΟΡΙΑΚΩΝ ΣΤΑΘΜΩΝ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗΣ — LIST OF AGREED BORDER INSPECTION POSTS — LISTA DE PUESTOS DE INSPECCIÓN FRONTERIZOS AUTORIZADOS — LISTE DES POSTES D'INSPECTION FRONTALIERS AGRÉÉS — ELENCO DEI POSTI D'ISPEZIONE FRONTALIERI RICONOSCIUTI — APSTIPRINĀTO ROBEŽKONTROLES PUNKTU SARAKSTS — SUTARTŲ PASIENIO VETERINARIJOS POSTŲ SĄRAŠAS — A MEGÁLLAPODÁS SZERINTI HATÁRELLENŐRZŐ PONTOK — LISTA TA' POSTIJET MIFTIEHMA GHAL SPEZZJONIJIET TA' FRUNTIERA — LIJST VAN DE ERKENDE INSPECTIEPOSTEN AAN DE GRENS — WYKAZ UZGODNIONYCH PUNKTÓW KONTROLI GRANICZNEJ — LISTA DOS POSTOS DE INSPECÇÃO APROVADOS — LISTA POSTURILOR DE INSPECȚIE LA FRONTIERĂ APROBATE — ZOZNAM SCHVÁLENÝCH HRANIČNÝCH INŠPEKČNÝCH STANÍČ — SEZNAM DOGOVORJENIH MEJNIH KONTROLNIH TOČK — LUETTELO HYVÄKSYTYISTÄ RAJATARKASTUSASEMISTA — FÖRTECKNING ÖVER GODKÄNDA GRÄNSKONTROLLSTATIONER

- 1 = Име — Název — Navn — Name — Nimi — Ονομασία — Name — Nombre — Nom — Nome — Vārds — Pavadinimas — Név — Isem — Naam — Nazwa — Nome — Denumire — Názov — Ime — Nimi — Namn
- 2 = Код по Traces — Kód Traces — Traces-kode — Traces-Code — TRACESi kood — Κωδικός Traces — Traces code — Código Traces — Code Traces — Codice Traces — Traces kods — TRACES kodas — Traces-kód — Kodiči-Traces — Traces-code — Kod Traces — Código Traces — Cod Traces — Kód Traces — Traces-koda — Traces-koodi — Traces-kod
- 3 = Тип — Typ — Type — Art — Tüüp — Φύση — Type — Tipo — Type — Tipo — Tips — Tipas — Tipus — Tip — Type — Rodzaj punktu — Tipo — Tip — Typ — Tip — Tyypki — Typ
- A = Летище — Letiště — Lufthavn — Flughafen — Lennujaam — Αεροδρόμιο — Airport — Aeropuerto — Aéroport — Aeroporto — Lidosta — Oro uostas — Repülőtér — Ajruport — Luchthaven — Na lotnisku — Aeroporto — Aeroport — Letisko — Letališče — Lentokenttä — Flygplats
- F = Железница — Železnice — Jernbane — Schiene — Raudtee — Σιδηρόδρομος — Rail — Ferrocarril — Rail — Ferrovia — Dzelzceļš — Geležinkelis — Vasút — Ferrovija — Spoorweg — Na przejściu kolejowym — Caminho-de-ferro — Cale ferată — Železnica — Železnica — Rautatie — Järnväg
- P = Пристанище — Přístav — Havn — Hafen — Sadam — Λιμένας — Port — Puerto — Port — Porto — Osta — Uostas — Kikötő — Port — Zeehaven — Na przejściu morskim — Porto — Port — Prístav — Pristanišče — Satama — Hamn
- R = Път — Silnice — Landevej — Straße — Maantee — Οδός — Road — Carretera — Route — Strada — Ceļš — Kelias — Közút — Triq — Weg — Na przejściu drogowym — Estrada — Cale rutieră — Cesta — Cesta — Maantie — Väg
- 4 = Център за инспекция — Kontrolní středisko — Inspektionscenter — Kontrollzentrum — Kontrollikeskus — Κέντρο ελέγχου — Inspection centre — Centro de inspección — Centre d'inspection — Centro d'ispezione — Pārbaudes centrs — Kontrolės centras — Ellenőrző központ — Centru ta' spezzjoni — Inspectiecentrum — Ośrodek kontroli — Centro de inspecção — Centru de inspectie — Inšpekčné stredisko — Kontrolno središče — Tarkastuskeskus — Kontrollcentrum
- 5 = Продукти — Výrobky — Produkter — Erzeugnisse — Tooted — Προϊόντα — Products — Productos — Produits — Prodotti — Produktai — Produktai — Termékek — Prodotti — Producten — Produkty — Produtos — Produse — Produkty — Proizvodi — Tuotteet — Produkter
- HC = Всички продукти за консумация от човека — Všechny výrobky pro lidskou spotřebu — Alle produkter til konsum — Alle zum menschlichen Verzehr bestimmten Erzeugnisse — Kõik inimtarbitavad tooted — Όλα τα προϊόντα για ανθρώπινη κατανάλωση — All products for human consumption — Todos los productos destinados al consumo humano — Tous produits de consommation humaine — Prodotti per il consumo umano — Visi patēriņa produkti — Visi žmonių maistui skirti vartoti produktai — Az emberi fogyasztásra szánt összes termék — Il-Prodotti kollha għall-Konsum tal-Bniedem — Producten voor menselijke consumptie — Produkty przeznaczone do spożycia przez ludzi — Todos os produtos para consumo humano — Toate produsele destinate consumului uman — Všetky produkty na ľudskú spotrebu — Vsi proizvodi za prehrano ljudi — Kaikki ihmismärvänsöiksi tarkoitettut tuotteet — Produkter avsedda för konsumtion

- NHC = Други продукти — Ostatní výrobky — Andre produkter — Andere Erzeugnisse — Teised tooted — Λοιπά προϊόντα — Other products — Otros productos — Autres produits — Altri prodotti — Citi produkti — Kiti produktai — Egyéb termékek — Prodotti Ohra — Andere producten — Produkty nieprzeznaczone do spożycia przez ludzi — Outros produtos — Alte produse — Ostatnie produkty — Drugi proizvodi — Muut tuotteet — Andra produkter
- NT = Няма изисквания за температура — Žádné teplotní požadavky — Ingen temperaturkrav — Ohne Temperaturanforderungen — Ilma temperatuuri nõueteta — δεν απαιτείται χαμηλή θερμοκρασία — no temperature requirements — sin requisitos de temperatura — sans conditions de température — che non richiedono temperature specifiche — Nav prasību attiecībā uz temperatūru — Nēra temperatūros reikalavimų — Nincsenek hőmérsékleti követelmények — ebda htiģijiet ta' temperatura — Geen temperaturen vereist — Produkty niewymagające przechowywania w obniżonej temperaturze — sem exigências quanto à temperatura — fără condiții de temperatură — žiadne požiadavky na teplotu — Nobenih temperaturnih zahtev — Ei alhaisen lämpötilan vaatimuksia — Inga krav på temperatur
- T = Замразени/охладени продукти — Zmražené/chlazené výrobky — Frosne produkter — Gefrorene Erzeugnisse — Kūlmutatud/jahutatud tooted — Προϊόντα κατεψυγμένα/διατηρημένα με απλή ψύξη — Frozen/chilled products — Productos congelados/refrigerados — Produits congelés/réfrigérés — Prodotti congelati/refrigerati — Sasaldēti/atdzesēti produkti — Užšaldyti/atšaldyti produktai — Fagyasztott/hűtött termékek — Prodotti ffrizati/mkesshin — Bevroren/gekoelde producten — Produkty wymagające przechowywania w obniżonej temperaturze — Produtos congelados/refrigerados — Produse congelate/refrigerate — Mrazené/chladené produkty — Zamrznjeni/ohlajeni proizvodi — Pakastetut/jäähdytettyt tuotteet — Frysta/kylda produkter
- T(FR) = Замразени продукти — Zmražené výrobky — Frosne produkter — Gefrorene Erzeugnisse — Kūlmutatud tooted — Προϊόντα κατεψυγμένα — Productos congelados — Produits congelés — Prodotti congelati — Sasaldēti produkti — Užšaldyti produktai — Fagyasztott termékek — Prodotti ffrizati — Bevroren producten — Produkty wymagające przechowywania w temperaturze mrożenia — Produtos congelados — Produse congelate — Mrazené produkty — Zamrznjeni proizvodi — Pakastetut tuotteet — Frysta produkter
- T(CH) = Охладени продукти — Chlazené výrobky — Kølede produkter — Gekühlte Erzeugnisse — Jahutatud tooted — Διατηρημένα με απλή ψύξη — Chilled products — Productos refrigerados — Produits réfrigérés — Prodotti refrigerati — Atdzesēti produkti — Atšaldyti produktai — Hűtött termékek — Prodotti mkesshin — Gekoelde producten — Produkty wymagające przechowywania w temperaturze chłodzenia — Produtos refrigerados — Produse refrigerate — Chladené produkty — Ohlajeni proizvodi — Jäähdytettyt tuotteet — Kylda produkter
- 6 = Живи животни — Živá zvířata — Levende dyr — Lebende Tiere — Elusloomad — Ζωντανά ζώα — Live animals — Animales vivos — Animaux vivants — Animali vivi — Dzīvi dzīvnieki — Gyvi gyvūnai — Élő állatok — Annimali hajjin — Levende dieren — Zwierzęta — Animais vivos — Animale vii — Živé zvířatá — Žive živali — Elävät eläimet — Levande djur
- U = Копитни: едър рогат добитък, прасета, овце, кози, диви и домашни еднокопитни. — Kopytnici: skot, prasata, ovce, kozy, volně žijící a domácí lichokopytníci. — Hovdyr: kvæg, svin, får, geder, og husdyr eller vildtlevende dyr af hesteracen — Huftiere: Rinder, Schweine, Schafe, Ziegen, Wildpferde, Hauspferde. — Kabja- ja sðralised: veised, sead, lambad, kitsed, mets- ja koduhoused — Οπληφόρα: βοοειδή, χοίροι, πρόβατα, αίγες, άγρια και κατοικίδια μόνοπλα. — Ungulates: cattle, pigs, sheep, goats, wild and domestic solipeds. — Ungulados: bovinos, porcinos, ovinos, caprinos, solípedos domésticos y salvajes. — Ongulés: les bovins, porcins, ovins, caprins et solipèdes domestiques ou sauvages. — Ungulati: bovini, suini, ovini, caprini e solipedi domestici o selvatici. — Nagaipi: liellopi, cūkas, aitas, savvaļas un mājas nepārnadži — Kanopiniai: galvijai, kiaulės, avys, ožkos, laukiniai ir naminiai neporakanopiniai. — Patások: marha, sertés, juh, kecske, vad és házi páratlanujjú patások — Ungulati: baqar, hniezer, naghağ, moghoğ, solipedi salvağgi u domesticì. — Hoefdieren: runderen, varkens, schapen, geiten, wilde en gedomesticeerde eenhoevigen — Zwierzęta kopytne: bydło, świnie, owce, kozy, konie i koniowate — Ungulados: bovinos, suínos, ovinos, caprinos, solípedes domésticos ou selvagens. — Ungulate: bovine, porcine, ovine, caprine, solípede sálbatice și domestice — Kopytníky: dobytok, ošípané, ovce, kozy, volně žijúce a domácí nepárnokopytníky — Kopitarji: govedo, prašiči, ovce, koze, divji in domači enokopitarji — Sorkka- ja kavioeläimet: naudat, siat, lampaat, vuohet, luonnonvaraiset ja kotieläiminä pidettävät kavioeläimet. — Hovdjur: nötkreatur, svin, får, getter, vilda och tama hovdjur.
- E = Регистрирани еднокопитни животни, както е определено в Директива 90/426/ЕИО на Съвета — Registrovani koňovití podle definice ve směrnici Rady 90/426/EHS. — Registrerede heste som defineret i Rådets direktiv 90/426/EØF — Registrierte Einhufer, wie in der Richtlinie 90/426/EWG des Rates bestimmt. — Ülemkogu direktiivis 90/426/EMÜ märgitud registreeritud hobuslased — Καταχωρισμένα υποειδή όπως ορίζεται στην οδηγία 90/426/ΕΟΚ του Συμβουλίου. — Registered *Equidae* as defined in Council Directive 90/426/EEC. — Equideos registrados definidos en la directiva 90/426/CEE del Consejo. — Équidés enregistrés au sens de la directive 90/426/CEE. — Equidi registrati ai sensi della direttiva 90/426/CEE del Consiglio. — Reģistrēts *Equidae* saskaņā ar Padomes Direktīvu 90/426/EEK. — Registruoti arkliniai gyvūnai, kaip numatyta Tarybos direktyvoje 90/426/EEB. — A 90/426/EGK tanács irányelv szerint regisztrált lófélék — Ekwidi rregistriti kif iddefinit fid-Direttiva tal-Kunsill 90/426/KEE. — Geregistreerde paardachtigen als omschreven in Richtlijn 90/426/EEG van de Raad — Konie i koniowate określone w dyrektywie Rady 90/426/EWG — Equideos registados conforme definido na Directiva 90/426/CEE do Conselho. — Ecvidee înregistrate conform Directivei 90/426/CEE a Consiliului — Registrované zvieratá koňovité, ako je definované v smernici Rady 90/426/EHS. — Registrirani kopitarji, kakor so opredeljeni v Direktivi Sveta 90/426/EGS — Rekisteröidyt hevoseläimet kuten määritellään neuvoston direktiivissä 90/426/ETY. — Registrerade hästdjur enligt definitionen i rådets direktiv 90/426/EEG.

O = Други животни (включително животни от зоологически градини) — Ostatní zvířata (včetně zvířat v zoologické zahradě). — Andre dyr (herunder dyr fra zoologiske haver) — Andere Tiere (einschließlich Zootiere). — Teised loomad (kaasaarvatud loomaaia loomad) — Λοιπά ζώα (συμπεριλαμβανομένων των ζώων των ζωολογικών κήπων). — Other animals (including zoo animals). — Otros animales (incluidos los de zoológico). — Autres animaux (y compris animaux de zoos). — Altri animali (compresi gli animali dei giardini zoologici). — Citi dzīvnieki (ieskaitot zoodārza dzīvniekus) — Kiti gyvūnai (įskaitant zoologijos sodų gyvūnus) — Egyéb állatok (beleértve az állatkerti állatokat) — Annimali ohra (inkluzi annimali taž-žu). — Andere dieren (met inbegrip van dierentuindieren) — Pozostałe zwierzęta (w tym do ogrodów zoologicznych) — Outros animais (incluindo animais de jardim zoológico). — Alte animale (inclusiv animale din grădini zoologice) — Ostatné zvieratá (vrátane zvierat v ZOO) — Druge živali (vključno z živalmi za živalski vrt) — Muut eläimet (myös eläintarhoissa olevat eläimet). — Andra djur (även djur från djurparker).

5-6 = Обособени забележки — Zvláštní poznámky — Særlige betingelser — Spezielle Bemerkungen — Erimärkused — Ειδικές παρατηρήσεις — Special remarks — Menciones especiales — Mentions spéciales — Note particolari — Įpašas atžimės — Specialios pastabos — Különleges észrevételek — Rimarki specjali — Bijzondere opmerkingen — Uwagi szczególne — Menções especiais — Observații speciale — Osobitné poznámky — Posebne opombe — Erityismaintoja — Anmärkingar

* = Спряно въз основа на член 6 от Директива 97/78/ЕО до ново известие, както е посочено в колони 1, 4, 5 и 6. — Pozdrženo na základě článku 6 směrnice 97/78/ES až do dalšího oznámení, jak je uvedeno ve sloupcích 1, 4, 5 a 6. — Ophævet indtil videre iht. artikel 6 i direktiv 97/78/EF som angivet i kolonne 1, 4, 5 og 6 — Bis auf weiteres nach Artikel 6 der Richtlinie 97/78/EG ausgesetzt, wie in den Spalten 1, 4, 5 und 6 vermerkt. — Peatatud direktiivi 97/78/EÜ artikli 6 alusel edasise teavitamiseni, nagu on märgitud 1, 4, 5 ja 6 veerus — Έχει ανασταλεί σύμφωνα με το άρθρο 6 της οδηγίας 97/78/ΕΚ μέχρι νεότερας όπως σημειώνεται στις στήλες 1, 4, 5 και 6. — Suspended on the basis of Article 6 of Directive 97/78/EC until further notice, as noted in columns 1, 4, 5 and 6. — Autorización suspendida hasta nuevo aviso en virtud del artículo 6 de la Directiva 97/78/CE (columnas 1, 4, 5 y 6). — Suspendu jusqu'à nouvel ordre sur la base de l'article 6 de la directive 97/78/CE, comme indiqué dans les colonnes 1, 4, 5 et 6. — Sospeso a norma dell'articolo 6 della direttiva 97/78/CE fino a ulteriore comunicazione, secondo quanto indicato nelle colonne 1, 4, 5 e 6. — Apturēts, pamatojoties uz Direktīvas 97/78/EK 6. pantu līdz tālākiem ziņojumiem, kā minēts 1., 4., 5. un 6. slējā. — Sustabdyta remiantis Direktyvos 97/78/EB 6 straipsniu iki tolesnio pranešimo, kaip nurodyta 1, 4, 5 ir 6 skytyse. — További értesítésig a 97/78/EK irányelv 6. cikke alapján felfüggesztve, ami az 1., 4., 5. és 6. oszlopban jelzésre került — Sospiza abbaži ta' l-Artikolu 6 tad-Direttiva 97/78/KE sakemm jinhareġ avviż ieħor, kif imsemmi fil-kolonna 1, 4, 5 u 6. — Erkenning voorlopig opgeschort op grond van artikel 6 van Richtlijn 97/78/EG, zoals aangegeven in de kolommen 1, 4, 5 en 6 — Zawieszona do odwołania na podstawie art. 6 dyrektywy 97/78/WE, zgodnie treścią kolumn 1, 4, 5 i 6 — Suspensas, com base no artigo 6.º da Directiva 97/78/CE, até que haja novas disposições, tal como referido nas colunas 1, 4, 5 e 6. — Suspendat în temeiul articolului 6 din Directiva 97/78/CE până la o comunicare ulterioară, conform indicațiilor din coloanele 1, 4, 5 și 6. — Pozastavené na základe článku 6 smernice 97/78/ES do ďalšieho oznámenia, ako je uvedené v stĺpcoch 1, 4, 5 a 6. — Odloženo na podlagi člena 6 Direktive 97/78/ES, do nadaljnjega, kakor je navedeno v stolpcih 1, 4, 5 in 6. — Ei sovelleta direktiivin 97/78/EY 6 artiklan perusteella kunnes toisin ilmoitetaan, siten kuin 1, 4, 5 ja 6 sarakeessa esitetään. — Upphåvd tills vidare genom artikel 6 i direktiv 97/78/EG, vilket anges i kolumnerna 1, 4, 5 och 6.

1) = Проверка според изискванията на Решение 93/352/ЕИО на Комисията, взето в изпълнение на член 19, параграф 3 от Директива 97/78/ЕО на Съвета. — Kontrola v souladu s požadavky rozhodnutí Komise 93/352/EHS s výkonem čl. 19 odst. 3 směrnice Rady 97/78/ES. — Kontrol efter Kommissionens beslutning 93/352/EØF vedtaget i henhold til artikel 19, stk. 3, i Rådets direktiv 97/78/EF — Kontrolle erfolgt in Übereinstimmung mit den Anforderungen der Entscheidung 93/352/EG der Kommission, die in Ausführung des Artikels 19 Absatz 3 der Richtlinie 97/78/EG des Rates angenommen wurde. — Kontrollida kooskõlas komisjoni otsusega 93/352/EMÜ ülemkogu direktiivi 97/78/EÜ artikli 19 lõike 3 täideviimisel — Ελέγχεται σύμφωνα με τις απαιτήσεις της απόφασης 93/352/ΕΟΚ της Επιτροπής που έχει ληφθεί κατ' εφαρμογή του άρθρου 19 παράγραφος 3 της οδηγίας 97/78/ΕΚ του Συμβουλίου. — Checking in line with the requirements of Commission Decision 93/352/EEC taken in execution of Article 19(3) of Council Directive 97/78/EC. — De acuerdo con los requisitos de la Decisión 93/352/CEE de la Comisión, adoptada en aplicación del apartado del artículo 19, apartado 3, de la Directiva 97/78/CE del Consejo. — Contrôles dans les conditions de la décision 93/352/CEE de la Commission prise en application de l'article 19, paragraphe 3, de la directive 97/78/CE du Conseil. — Controllo secondo le disposizioni della decisione 93/352/CEE della Commissione in applicazione dell'articolo 19, paragrafo 3, della direttiva 97/78/CE del Consiglio. — Pārbaude saskaņā ar Komisijas Lēmuma 93/352/EEK prasībām, ieviešot Padomes Direktīvas 97/78/EK 19. panta 3. punktu. — Patikrinimas pagal Komisijos sprendimo 93/352/EEB reikalavimus, vykdanant Tarybos direktyvos 97/78/EB 19 straipsnio 3 punktą. — A 93/352/EGK bizottsági határozat követelményeivel összhangban ellenőrizve, a 97/78/EK tanácsi irányelv 19. cikkének (3) bekezdése szerint végrehajtva — Ičēckjār skond il-htigijiet tad-Deciżjoni tal-Kummissjoni 93/352/KEE mehuda biex jitwettag l-Artikolu 19(3) tad-Direttiva tal-Kunsill 97/78/KE. — Controle overeenkomstig Beschikking 93/352/EEG van de Commissie, vastgesteld ter uitvoering van artikel 19, lid 3, van Richtlijn 97/78/EG — Kontrola zgodna z wymogami decyzji Komisji 93/352/EWG podjętej w ramach wykonania art. 19 ust. 3 dyrektywy Rady 97/78/WE — Controlos nas condições da Decisão 93/352/CEE da Comissão, em aplicação do n.º 3 do artigo 19.º da Directiva 97/78/CE do Conselho. — Controale desfășurate conform dispozițiilor Deciziei 93/352/CEE a Comisiei, adoptată în vederea punerii în aplicare a articolului 19 alineatul (3) din Directiva 97/78/CE a Consiliului. — Kontrola v súlade s požiadavkami rozhodnutia Komisie 93/352/EHS prijatými pri vykonávaní článku 19 ods. 3 smernice Rady 97/78/ES. — Preverjanje v skladu z zahtevami Odločbe Komisije 93/352/EGS, z namenom izvrševanja člena 19(3) Direktive Sveta 97/78/ES. — Tarkastus suoritetaan komission päätöksen 93/352/ETY, jolla pannaan täytäntöön neuvoston direktiivin 97/78/EY 19 artiklan 3 kohta, vaatimusten mukaisesti. — Kontroll i enlighet med kraven i kommissionens beslut 93/352/EEG, som antagits för tillämpning av artikel 19.3 i rådets direktiv 97/78/EG.

2) = Само опаковани продукти — Pouze balené výrobky — Kun emballerede produkter — Nur umhüllte Erzeugnisse — Ainult pakitud tooted — Συσκευασμένα προϊόντα μόνο — Packed products only — Únicamente productos embalados — Produits emballés uniquement — Unicamente prodotti imballati — Tikai fasėti produktai — Tiktai supakuoti produktai — Csak csomagolt árúk — Prodotti ppakkjati biss — Uitsluitend verpakte producten — Tylko produkty pakowane — Apenas produtos embalados — Numai produse ambalate — Len balené produkty — Samo pakirani proizvodi — Ainoastaan pakatut tuotteet — Endast förpackade produkter

- 3) = Само рибни продукти — Pouze rybářské výrobky — Kun fiskeprodukter — Ausschließlich Fischereierzeugnisse — Ainult pakitud kalatooted — Αλιεύματα μόνο — Fishery products only — Únicamente productos pesqueros — Produits de la pêche uniquement — Unicamente prodotti della pesca — Tikai zivju produkti — Tiktai žuvininkystės produktai — Csak halászati termékek — Prodotti tas-sajd biss — Uitsluitend visserijproducten — Tylko produkty rybne — Apenas produtos da pesca — Numai produse din domeniul pescuitului — Len produkty rybolovu — Samo ribiški proizvodi — Ainoastaan kalastustuotteet — Endast fiskeriprodukter
- 4) = Само животински протеини — Pouze živočišné bílkoviny — Kun animalske proteiner — Nur tierisches Eiweiß — Ainult loomsed valgul — Ζωικές πρωτεΐνες μόνο — Animal proteins only — Únicamente proteínas animales — Uniquement protéines animales — Unicamente proteine animali — Tikai dzīvnieku proteīns — Tiktai gyvūniniai baltymai — Csak állati fehérjék — Proteini ta' l-animali biss — Uitsluitend dierlijke eiwitten — Tylko białko zwierzęce — Apenas proteínas animais — Numai proteine animale — Len živočišne bielkoviny — Samo živalske beljakovine — Ainoastaan eläinproteiinit — Endast djurprotein
- 5) = Само кожи с вълна и кожи — Pouze surové kůže s vlnou — Kun uld, skind og huder — Nur Wolle, Häute und Felle — Ainult villad, karusnahad ja loomanahad — Έρπο και δέρματα μόνο — Wool hides and skins only — Únicamente lana, cueros y pieles — Laine et peaux uniquement — Unicamente lana e pelli — Tikai dzīvnieku vilna un zvērādas — Tiktai vilna, kailiai ir odos — Csak írhák és bőrok — Gład tas-suf biss — Uitsluitend wol, huiden en vellen — Tylko skóry futerkowe i inne — Apenas lâ e peles — Numai lână și piei — Len vlnené prikrývky a kože — Samo kožuh in koža — Ainostaan villa, vuodat ja nahat — Endast ull, hudar och skinn
- 6) = Само течни мазнини, масла и рибни масла — Pouze tekuté tuky, oleje a rybí tuky — Kun flydende fedtstoffer, olier og fiskeolier — Nur flüssige Fette, Öle und Fischöle — Ainult vedelad rasvad, õlid ja kalaõlid — Μόνον υγρά λίπη, έλαια και ιχθυέλαια — Only liquid fats, oils, and fish oils — Solo grasas líquidas, aceites y aceites de pescado — Graisses liquides, huiles et huiles de poisson uniquement — Esclusivamente grassi liquidi, oli e oli di pesce — Tikai šķidrie tauki, eļļa un zivju eļļa — Tiktai skysti riebalai, aliejus ir žuvų taukai — Csak folyékony zsírok, olajok és halolajok — Xahmijiet likvidi, žjut, u žjut tal-hut biss — Uitsluitend vloeibare vetten, oliën en visolie — Tylko płynne tłuszcze, oleje i oleje rybne — Apenas gorduras líquidas, óleos e óleos de peixe — Numai grăsimi, uleiuri și uleiuri de pește lichide — Len tekuté tuky, oleje a rybie oleje — Samo tekoče masčobe, olja in ribja olja — Ainoastaan nestemäiset rasvat, öljyt ja kalaöljyt — Endast flytande fetter, oljor och fiskoljor
- 7) = Исландски понита (само от април до октомври) — Islandští poníci (pouze od dubna do října) — Islandske ponier (kun fra april til oktober) — Islandponys (nur von April bis Oktober) — Islandi ponid (ainult aprillist oktoobrini) — Μικρόσωμα άλογα (πόνυς) (από τον Απρίλιο έως τον Οκτώβριο μόνο) — Icelandic ponies (from April to October only) — Poneys de Islandia (únicamente desde abril hasta octubre) — Poneys d'Islande (d'avril à octobre uniquement) — Poney islandesi (solo da aprile ad ottobre) — Islandes poniji (tikai no aprīļa līdz oktobrim) — Islandijos poniai (tikai nuo balandžio iki spalio mėn.) — Izlandi pónik (csak áprilistól októberig) — Ponijiet Ízlandizi (minn April sa Ottubru biss) — Íjlandse pony's (enkel van april tot oktober) — Kucyki islandzkie (tylko od kwietnia do października) — Póneis da Islândia (apenas de Abril a Outubro) — Ponei islandezi (numai între lunile aprilie și octombrie) — Islandské poníky (len od apríla do októbra) — Islandski poniji (samo od aprila do oktobra) — Islanninponit (ainoastaan huhtikuusta lokakuuhun) — Islandshästar (endast från april till oktober)
- 8) = Само еднокопитни — Pouze koňovití — Kun enhovede dyr — Nur Einhufer — Ainult hobuslased — Μόνο ιπποειδή — *Equidae* only — Equinos únicamente — Équidés uniquement — Unicamente equidi — Tikai *Equidae* — Tiktai arkliniai gyvūnai — Csak lófélék — Ekwidi biss — Uitsluitend paardachtigen — Tylko koniowate — Apenas equideos — Numai ecvidee — Len zvīeratā koňovitě — Samo equidae — Ainoastaan hevoseet — Endast hästdjur
- 9) = Само тропически риби — Pouze tropické ryby — Kun tropiske fisk — Nur tropische Fische — Ainult troopilised kalad — Τροπικά ψάρια μόνο — Tropical fish only — Únicamente peces tropicales — Poissons tropicaux uniquement — Unicamente pesci tropicali — Tikai tropu zivis — Tiktai tropinės žuvis — Csak trópusi halak — Hut tropikali biss — Uitsluitend tropische vissen — Tylko ryby tropikalne — Apenas peixes tropicais — Numai pești tropicali — Len tropické ryby — Samo tropske ribe — Ainoastaan troopisset kalat — Endast tropiska fiskar
- 10) = Само котки, кучета, гризачи, зайцеподобни, живи риби и влечуги — Pouze kočky, psi, hlodavci, zajícovci, živé ryby a plazi — Kun katte, hunde, gnavere, harer, levende fisk og krybdyr — Nur Katzen, Hunde, Nagetiere, Hasentiere, lebende Fische und Reptilien — Ainult kassid, koerad, nārilised, jāneselised, elus kalad, roomajad ja muud linnud, vālja arvatud jaanalinnulased — Μόνο γάτες, σκύλοι, τροκτικά, λαγόμορφα, ζωντανά ψάρια και ερπετά. — Only cats, dogs, rodents, lagomorphs, live fish and reptiles. — Únicamente gatos, perros, roedores, lagomorfos, peces vivos y reptiles. — Uniquement chats, chiens, rongeurs, lagomorphes, poissons vivants et reptiles. — Unicamente cani, gatti, roditori, lagomorfi, pesci vivi e rettili. — Tikai kači, supi, graužėji, *lagomorphs*, džiūvas zivis, un reptilji — Tiktai katės, šunys, graužikai, kiškiniai, gyvos žuvis, ropliai — Csak macskák, kutyaák, rágcsálók, nyúl-félék, élő halak, hüllők — Qtates, klieb, rodenti, lagomorfi, hut haj, u rettili. — Uitsluitend katten, honden, knaagdieren, haasachtigen, levende vis en reptielen — Tylko psy, koty, gryzonie, zajączko-ształtne, żywe ryby i gady — Apenas gatos, cães, roedores, lagomorfos, peixes vivos e répteis. — Numai pisici, câini, rozătoare, lagomorfe, pești vii și reptile — Len mačky, psy, hlodavce, zajacovitě zvīeratā, živē ryby a plazy — Samo mačke, psi, glodalci, lagomorfi, žive ribe, plazilci in ptiči — Ainoastaan kissat, koirat, jysijät, jäniseläimet, elävät kalat, matelijat ja muut kuin sileälästäisiin kuuluvat linnut. — Endast katter, hundar, gnagare, hardjur, levande fiskar, reptiler och fåglar, andra än strutsar.
- 11) = Само насипна храна за животни — Pouze krmiva ve velkém — Kun foderstoffer i løs afladning — Nur Futtermittel als Schüttgut — Ainult pakendamata loomatoit — Ζωοτροφές χύμα μόνο — Only feedstuffs in bulk — Únicamente alimentos a granel para animales — Aliments pour animaux en vrac uniquement — Unicamente alimenti per animali in massa — Tikai beramā lopbarība — Tiktai neįpakuoti pašarai — Csak ömlesztett takarmányok — Oggetti ta' l-għalf fi kwantitajiet kbar biss — Uitsluitend onverpakte diervoeders — Tylko żywność luzem — Apenas alimentos para animais a granel — Numai furaje la vrac — Len voľne uložené krmivá — Samo krma v razsutem stanju — Ainoastaan pakkaamaton rehu — Endast foder i lösvikt

- 12) = За (U) — в случай на еднокопитни, само тези, предназначени за зоологически градини; и за (O), само пилета на един ден, риби, кучета, котки, насекоми или други животни, предназначени за зоологически градини. — Pro (U), v případě lichokopytníků, pouze ti odeslaní do zoologické zahrady; a pro (O) pouze jednodenní kuřata, ryby, psi, kočky, hmyz nebo jiná zvířata odeslaná do zoologické zahrady. — Ved (U), for så vidt angår dyr af hestefamilien, kun dyr sendt til en zoologisk have; ved (O), kun daggamle kyllinger, fisk, hunde, katte, insekter eller andre dyr sendt til en zoologisk have — Für (U) im Fall von Einhufern, nur an einen Zoo versandte Tiere; und für (O) nur Eintagsküken, Fische, Hunde, Katzen, Insekten oder andere für einen Zoo bestimmte Tiere. — Ainult (U) loomaeda mõeldud hobuslaste puhul ja ainult (O) ühepäevaste tibude, kalade, koerte, kasside, putukate ja teiste loomaeda mõeldud loomade puhul. — Για την κατηγορία (U) στην περίπτωση των μόνοπλων, μόνο αυτά προς μεταφορά σε ζωολογικό κήπο και για την κατηγορία (O), μόνο νεοσσοί μιας ημέρας, ψάρια, σκύλοι, γάτες, έντομα, ή άλλα ζώα προς μεταφορά σε ζωολογικό κήπο. — For (U) in the case of solipeds, only those consigned to a zoo; and for (O), only day-old chicks, fish, dogs, cats, insects or other animals consigned to a zoo. — En lo que se refiere a (U) en el caso de solípedos, solo los destinados a un zoológico; en cuanto a (O), solo polluelos de un día, peces, perros, gatos, insectos u otros animales destinados a un zoológico. — Pour «U», dans le cas des solipèdes, uniquement ceux expédiés dans un zoo; et pour «O», uniquement les poussins d'un jour, poissons, chiens, chats, insectes ou autres animaux expédiés dans un zoo. — Per (U), nel caso di solipedi, soltanto quelli destinati ad uno zoo, e per (O) soltanto pulcini di un giorno, pesci, cani, gatti, insetti o altri animali destinati ad uno zoo. — (U) tikai tie nepārnadži, kas ir nodoti zoodārzam; (O) tikai vienu dienu veci cāļi, zivis, suņi, kaķi, kukaiņi un citi dzīvnieki, kas ir nodoti zoodārzam. — (U) Neporakanopinių atveju, tik tai jei vežami į zoologijos sodą, ir (O) — tik tai vienadieniai viščiukai, žuvis, šunys, katės, vabzdžiai arba kiti į zoologijos sodą vežami gyvūnai. — Az (U) esetében páratlanújjú patások esetében csak az állatkertbe szállított egyedek; az (O) esetében csak naposcsibék, halak, kutyák, macskák, rovarok vagy egyéb állatkertbe szállított állatok. — Ghal (U) fil-każ ta' solipedi, dawk biss ikkonsenjati lil żu; u ghal (O), flieles ta' ġurnata żmien, hut, klieb, qates, insetti, jew annimali ohra kkonsenjati lil żu, biss. — Voor (U) in het geval van eenhoevigen uitsluitend naar een zoo verzonden dieren en voor (O) uitsluitend eendagskuikens, vissen, honden, katten, insecten of andere naar een zoo verzonden dieren — Przy (U) w przypadku koniowatych — tylko przeznaczone do zoo; a przy (O) — tylko jednodzienne kurczęta, ryby, psy, koty, owady i inne zwierzęta przeznaczone do zoo — Relativamente a (U), no caso dos solípedos, só os de jardim zoológico; relativamente a (O), só pintos do dia, peixes, cães, gatos, insectos ou outros animais de jardim zoológico. — Pentru (U) în cazul solípedelor, numai cele încredințate unei grădini zoologice; și pentru (O), doar pui de o zi, pești, câini, pisici, insecte sau alte animale încredințate unei grădini zoologice. — Pre (U) v prípade nepárnokopytníkov len tie, ktoré sa posielajú do ZOO; a pre (O) len jednodňové kurčatá, ryby, psy, mačky, hmyz alebo iné zvieratá posielané do ZOO. — Za (U) v primeru enokopitarjev, samo tisti, namenjeni v živalski vrt; in za (O), samo dan stari piščanci, ribe, psi, mačke žuželke, ali druge živali, namenjene v živalski vrt. — Sorkka- ja kavioeläimistä (U) ainoastaan eläintarhaan tarkoitettut kavioläimet; muista eläimistä (O) ainoastaan eläintarhaan tarkoitettut untuvikot, kalat, koirat, kissat, hyönteiset tai muut eläimet. — För (U) när det gäller vilda och tama hovdjur, endast sådana som finns i djurparker; och för (O), endast daggamla kycklingar, fiskar, hundar, katter, insekter eller andra djur i djurparker.
- 13) = Предназначено за транзитното преминаване през Европейската общност на пратки с някои продукти от животински произход за консумация от човека, идващи за или от Русия, по реда на процедурите на съответното общностно законодателство. — Určeno k přepravě přes Evropské společenství pro zásilky s určitými výrobky živočišného původu pro lidskou spotřebu, které směřují do nebo pocházejí z Ruska podle zvláštních postupů tušených v příslušném právu Společenství. — Udpeget EF-transitstet for sendering af visse animalske produkter til konsum, som transporteres til eller fra Rusland i henhold til de særlige procedurer, der er fastsat i de relevante EF-bestemmelser — Für den Versand von zum menschlichen Verzehr bestimmten Erzeugnissen tierischen Ursprungs aus oder nach Russland durch das Zollgebiet der Europäischen Gemeinschaft gemäß den in den einschlägigen Rechtsvorschriften der Gemeinschaft vorgesehenen Verfahren. — Määratud transiidiks üle Euroopa Ühenduse teatud inimtarbimiseks mõeldud loomsete päritolu toodete partidele, mis lähevad või tulevad Venemaalt ning kuuluvad ühenduse õigusaktides sätestatud protseduuride alla. — Προς διαμετακόμιση ορισμένων προϊόντων ζωικής προέλευσης που προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο μέσω της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, προερχόμενων από και κατευθυνόμενων προς τη Ρωσία, σύμφωνα με ειδικές διαδικασίες που προβλέπονται στη σχετική κοινοτική νομοθεσία. — Designated for transit across the European Community for consignments of certain products of animal origin for human consumption, going to or coming from Russia under the specific procedures foreseen in relevant Community legislation. — Designado para el tránsito a través de la Comunidad Europea de partidas de determinados productos de origen animal destinados al consumo humano, que tienen Rusia como origen o destino, con arreglo a los procedimientos específicos previstos en la legislación comunitaria pertinente. — Désigné pour le transit, dans la Communauté européenne, d'envois de certains produits d'origine animale destinés à la consommation humaine, en provenance ou à destination de la Russie selon les procédures particulières prévues par la législation communautaire applicable. — Designato per il transito nella Comunità europea di partite di taluni prodotti di origine animale destinati al consumo umano, provenienti dalla o diretti in Russia, secondo le procedure specifiche previste nella pertinente legislazione comunitaria. — Norfkojums sūtījumu tranzītam caur Eiropas Kopienų noteiktu dzīvnieku izcelsmes produktu, kas tiek sūtīti uz Krieviju vai no tās, patēriņam saskaņā ar noteiktu attiecīgā Kopienas likumdošanā paredzētu kārtību. — Skirta tam tikrų gyvulinės kilmės produktų, skirtų žmonių maistui, siuntų tranzitui per Europos bendriją, vežamų į arba iš Rusijos, vadovaujantis specialia atitinkamuose Bendrijos teisės aktuose numatyta tvarka. — Az Európai Közösségen keresztül történő tranzitszállításra kijelölve bizonyos emberi fogyasztásra szánt állati eredetű termékek szállítmányai számára, amelyek Oroszországból érkeznek a vonatkozó közösségi jogszabályokban előre elrendelt különleges eljárások szerint. — Allokot ghat-trağitt tul il-Komunità Ewropea ghal kunsinj ta' certi prodotti għall-konsum tal-bniedem li joriginaw mill-annimali, provenjenti minn jew diretti lejn ir-Russja taht il-proċeduri speċifiċi previsti fil-legislazzjoni Komunitarja rilevanti. — Aangewezen voor doorvoer door de Europese Gemeenschap van partijen van bepaalde producten van dierlijke oorsprong die bestemd zijn voor menselijke consumptie, bestemd voor of afkomstig van Rusland, overeenkomstig de specifieke procedures van de relevante communautaire wetgeving — Przeznaczone do przewozu przez Wspólnotę Europejską przesyłek pewnych produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi, przywożonych lub pochodzących z Rosji, na podstawie szczególnych procedur przewidzianych w odpowiednich przepisach Wspólnoty — Designado para o trânsito, na Comunidade Europeia, de remessas de certos produtos de origem animal destinados ao consumo humano, com destino à Rússia ou dela provenientes, ao abrigo dos procedimentos específicos previstos pela legislação comunitária pertinente. — Desemnat pentru tranzitul în cadrul Comunității Europene privind transportul anumitor produse de origine animală destinate consumului uman, înspre sau dinspre Rusia, conform unor proceduri specifice prevăzute de legislația comunitară relevantă. — Určené na tranzit cez Európske spoločenstvo pre zásielky určitých produktov živočišného pôvodu na ľudskú spotrebu pochádzajúce z Ruska podľa osobitných postupov plánovaných v príslušnej legislatíve Spoločenstva. — Določeno za tranzit preko Evropske skupnosti za pošiljke nekaterih proizvodov živalskega izvora za prehrano ljudi, ki prihajajo iz Rusije po posebnih postopkih, predvidenih v ustreznih zakonodaji Skupnosti. — Asetettu passitukseen Euroopan yhteisön kautta, kun on kyse tiettyjen ihmisorjainnoksien tarkoitettujen eläinperäisten tuotteiden lähetysistä, jotka tulevat Venäjälle tai lähtevät sieltä yhteisön lainsäädännön mukaisia erityismenettelyjä noudattaen. — För transit genom Europeiska gemenskapen av sändningar av vissa produkter av animaliskt ursprung avsedda att användas som livsmedel, som transporteras till eller från Ryssland enligt de särskilda förfaranden som fastställts i relevant gemenskapslagstiftning.

- 14) = Разрешени са ограничен брой видове, така както е определено от компетентния национален орган. — Povoluje se omezený počet druhů podle definice příslušných vnitrostátních orgánů. — Et begrænset antal arter som fastsat af den kompetente nationale myndighed — Es ist nur eine begrenzte, von der zuständigen nationalen Behörde festgelegte, Anzahl Arten zugelassen. — Lubatud on ainult piiratud arv liike, mille on kindlaks määranud pädev riigiasutus. — Επιτρέπεται περιορισμένος μόνο αριθμός ειδών, τα οποία καθορίζονται από την αρμόδια εθνική αρχή. — A limited number of species are permitted, as defined by the competent national authority. — Se permite un número limitado de especies, tal como lo establezca la autoridad nacional competente. — Suivant la définition de l'autorité nationale compétente, un nombre limité d'espèces sont autorisées. — Sono ammesse solo alcune specie quali definite dall'autorità nazionale competente. — Atļauts ierobežots sugu skaits, kā noteikusi attiecīgās valsts kompetentā iestāde. — Leidžiamas ribotas skaičius rūšių, kaip nustatyta kompetentingos nacionalinės institucijos. — Korlátozott számú faj engedélyezett az illetékes nemzeti hatóság meghatározása szerint. — Numru limitat ta' speċi huwa permess, kif definit mill-awtorità nazzjonali kompetenti. — Een beperkt aantal soorten is toegelaten, als omschreven door de bevoegde nationale autoriteit — Dopuszcza się ograniczoną liczbę gatunków, jak określiły właściwe władze krajowe — É permitido um número limitado de espécies, a definir pela autoridade nacional competente. — Este permis un număr limitat de specii, stabilit de autoritatea națională competentă. — Je povolený obmedzený počet druhov, ako určil príslušný národný orgán. — Dovoljeno je omejeno število vrst, kakor je določil pristojni nacionalni organ. — Toimivaltaisen kansallisen viranomaisen määrittelemä rajoitettu määrä lajeja sallitaan. — Ett begränsat antal arter tillåts, enligt vad som fastställts av den behöriga nationella myndigheten.
- 15) = Това одобрение важи единствено до 31.7.2011 г. — Toto schválení platí pouze do 31. července 2011. — Denne godkendelse gælder kun indtil den 31. juli 2011 — Diese Genehmigung gilt nur bis zum 31.7.2011. — Heakskiit kehtib ainult 31. juulini 2011. — Η έγκριση αυτή ισχύει μόνο μέχρι τις 31 Ιουλίου 2011. — This approval is valid only until 31/07/2011. — Esta autorización únicamente es válida hasta el 31 de julio de 2011. — Cette autorisation n'est valable que jusqu'au 31 juillet 2011. — La presente autorizzazione è valida soltanto fino al 31.7.2011. — Šis apstiprinājums ir spēkā tikai līdz 2011. gada 31. jūlijam. — Šis patvirtinimas galioja tik iki 2011 m. liepos 31 d. — A jóváhagyás 2011. július 31-ig érvényes. — Din l-approvazzjoni hija valida biss sal-31/07/2011. — Deze goedkeuring is slechts geldig tot en met 31 juli 2011 — Niniejsze zatwierdzenie jest ważne do dnia 31 lipca 2011 r. — Esta aprovação só é válida até 31 de Julho de 2011. — Această aprobare este valabilă numai până la 31.7.2011. — Ta odobritev velja samo do 31. 7. 2011. — Toto schválenie je platné len do 31. júla 2011. — Tämä hyväksyntä on voimassa ainoastaan 31.7.2011 saakka. — Detta godkännande är bara giltigt till den 31 juli 2011.

Страна: Белгия — **Zemé:** Belgie — **Land:** Belgien — **Land:** Belgien — **Riik:** Belgia — **Χώρα:** Βέλγιο — **Country:** Belgium — **País:** Bélgica — **Pays:** Belgique — **Paese:** Belgio — **Valsts:** Beļģija — **Šalis:** Belgija — **Ország:** Belgium — **Pajjiz:** Belġju — **Land:** België — **Kraj:** Belgia — **País:** Bélgica — **Ṭara:** Belgia — **Krajina:** Belgicko — **Država:** Belgija — **Maa:** Belgia — **Land:** Belgien

1	2	3	4	5	6
Antwerpen	BE 02699	P	Kaai 650	HC, NHC	
			Kallo	HC, NHC	
Brussel-Zaventem	BE 02899	A	Flight Care	HC-T(2)	
			Flight Care 2	NHC(2)	U, E, O
			Avia Partner	HC-T(2)	
			WFS	HC-T(2)	
			Swiss Port	HC-T(2)	
Gent	BE 02999	P		HC-NT(6) NHC-NT(6)	
Liège	BE 03099	A		HC, NHC-NT(2), NHC-T(FR)	U, E, O
Oostende	BE 02599	P		HC-T(2)	
Oostende	BE 03199	A	IC-1	HC(2)	
			IC-2		E
Zeebrugge	BE 02799	P	OCHZ	HC(2), NHC(2)	

Страна: България — **Země:** Bulharsko — **Land:** Bulgarien — **Land:** Bulgarien — **Riik:** Bulgaaria — **Χώρα:** Βουλγαρία — **Country:** Bulgaria — **País:** Bulgaria — **Pays:** Bulgarie — **Paese:** Bulgaria — **Valsts:** Bulgārija — **Šalis:** Bulgarija — **Ország:** Bulgária — **Pajjiž:** il-Bulgarija — **Land:** Bulgarije — **Kraj:** Bulgaria — **País:** Bulgária — **Ṭara:** Bulgaria — **Krajina:** Bulharsko — **Država:** Bolgarija — **Maa:** Bulgaria — **Land:** Bulgarien

1	2	3	4	5	6
Bregovo	BG 00199	R		HC(2), NHC	
Burgas	BG 00299	P		HC(2), NHC	
Gjueshevo	BG 00399	R		HC(2), NHC	
Kalotina	BG 00499	R		HC(2), NHC	U, E, O
Kapitan Andreevo	BG 00599	R		HC, NHC	U, E, O
Sofia	BG 00699	A		HC(2), NHC(2)	E, O
Varna	BG 00799	P		HC(2), NHC	
Zlatarevo	BG 00899	R		HC(2), NHC	

Страна: Чешка република — **Země:** Česká republika — **Land:** Tjekki — **Land:** Tschechische Republik — **Riik:** Tšehhi Vabariik — **Χώρα:** Τσεχική Δημοκρατία — **Country:** Czech Republic — **País:** República Checa — **Pays:** République tchèque — **Paese:** Repubblica ceca — **Valsts:** Čehija — **Šalis:** Čekijos Respublika — **Ország:** Cseh Köztársaság — **Pajjiž:** Repubblika Čeka — **Land:** Tsjechië — **Kraj:** Republika Czeska — **País:** República Checa — **Ṭara:** Republica Cehă — **Krajina:** Česká republika — **Država:** Česka republika — **Maa:** Tšekki — **Land:** Tjeckien

1	2	3	4	5	6
Praha-Ruzyně	CZ 00099	A		HC(2), NHC-T(CH)(2), NHC(NT)(2)	E, O

Страна: Дания — **Země:** Dánsko — **Land:** Danmark — **Land:** Dänemark — **Riik:** Taani — **Χώρα:** Δανία — **Country:** Denmark — **País:** Dinamarca — **Pays:** Danemark — **Paese:** Danimarca — **Valsts:** Dānija — **Šalis:** Danija — **Ország:** Dánia — **Pajjiž:** Danimarka — **Land:** Denemarken — **Kraj:** Dania — **País:** Dinamarca — **Ṭara:** Danemarca — **Krajina:** Dánsko — **Država:** Danska — **Maa:** Tanska — **Land:** Danmark

1	2	3	4	5	6
Ålborg 1 (Greenland Port) 1	DK 02299	P		HC-T(FR)(1)(2)	
Ålborg 2 (Greenland Port) 2	DK 51699	P		HC(2), NHC (2)	
Århus	DK 02199	P		HC(1)(2), NHC-T(FR), NHC-NT(2)(11)	
Esbjerg	DK 02399	P		HC-T(FR)(1)(2), NHC-T(FR)(2), NHC-NT(11)	
Fredericia	DK 11099	P		HC(1)(2), NHC(2), NHC-(NT)11	
Hanstholm	DK 11399	P		HC-T(FR)(1)(3)	
Hirtshals	DK 11599	P	Centre 1	HC-T(FR)(1)(2)	
			Centre 2	HC-T(FR)(1)(2)	
Billund	DK 01799	A		HC-T(1)(2), NHC(2)	U, E, O

1	2	3	4	5	6
København	DK 11699	A	Centre 1, SAS 1 (North)	HC(1)(2), NHC*	
			Centre 2, SAS 2 (East)	HC*, NHC(2)	
			Centre 3		U, E, O
København	DK 21699	P		HC(1), NHC-T(FR), NHC-NT	
Kolding	DK 01899	P		NHC(11)	
Skagen	DK 01999	P		HC-T(FR)(1)(2)(3)	

Страна: Германия — **Země:** Německo — **Land:** Tyskland — **Land:** Deutschland — **Riik:** Saksamaa — **Χώρα:** Γερμανία — **Country:** Germany — **País:** Alemania — **Pays:** Allemagne — **Paese:** Germania — **Valsts:** Vācija — **Šalis:** Vokietija — **Ország:** Németország — **Pajjiž:** Germanja — **Land:** Duitsland — **Kraj:** Niemcy — **País:** Alemanha — **Tara:** Germania — **Krajina:** Nemecko — **Država:** Nemčija — **Maa:** Saksa — **Land:** Tyskland

1	2	3	4	5	6
Berlin–Tegel	DE 50299	A		HC, NHC	O
Brake	DE 51599	P		NHC-NT(4)	
Bremen	DE 50699	P		HC, NHC	
Bremerhaven	DE 50799	P		HC, NHC	
Cuxhaven	DE 51699	P	IC 1	HC-T(FR)(3)	
			IC 2	HC-T(FR)(3)	
Düsseldorf	DE 51999	A		HC(2), NHC-T(CH)(2) NHC-NT(2)	O
Frankfurt/Main	DE 51099	A		HC, NHC	U, E, O
Hahn Airport	DE 55999	A		HC(2), NHC(2)	O
Hamburg Flughafen	DE 50999	A		HC, NHC	U, E, O
Hamburg Hafen*	DE 50899	P		HC, NHC	*E(7)
Hannover–Langenhagen	DE 51799	A		HC(2), NHC(2)	O
Kiel	DE 52699	P		HC, NHC	E
Köln	DE 52099	A		HC(2), NHC(2)	O
Konstanz Straße	DE 53199	R		HC, NHC	U, E, O
Lübeck	DE 52799	P		HC, NHC	U, E
München	DE 49699	A		HC(2), NHC(2)	O
Rostock	DE 51399	P		HC, NHC	U, E, O
Rügen	DE 51199	P		HC(3)	
Schönefeld	DE 50599	A		HC(2), NHC (2)	U, E, O
Stuttgart	DE 49099	A		HC(2), NHC(2)	O
Weil/Rhein	DE 49199	R		HC, NHC	U, E, O

Страна: Естония — **Zemē:** Estonsko — **Land:** Estland — **Land:** Estland — **Riik:** Eesti — **Χώρα:** Εσθονία —
Country: Estonia — **País:** Estonia — **Pays:** Estonie — **Paese:** Estonia — **Valsts:** Igaunija — **Šalis:** Estija — **Ország:**
 Észtország — **Pajjiž:** Estonja — **Land:** Estland — **Kraj:** Estonia — **País:** Estónia — **Ṭara:** Estonia — **Krajina:**
 Estónsko — **Država:** Estonija — **Maa:** Viro — **Land:** Estland

1	2	3	4	5	6
Luhamaa	EE 00199	R		HC, NHC	U, E
Muuga	EE 00399	P	IC 1	HC, NHC-T(FR), NHC-NT	
			AS Refetra	HC-T(FR)(2)	
Narva	EE 00299	R		HC, NHC-NT	
Paldiski	EE 00599	P		HC(2), NHC-NT(2)	
Paljassaare	EE 00499	P		HC-T(FR)(2)	

Страна: Гърция — **Zemē:** Řecko — **Land:** Grækenland — **Land:** Griechenland — **Riik:** Kreeka — **Χώρα:** Ελλάδα —
Country: Greece — **País:** Grecia — **Pays:** Grèce — **Paese:** Grecia — **Valsts:** Grieķija — **Šalis:** Graikija — **Ország:**
 Görögország — **Pajjiž:** Grečja — **Land:** Griekenland — **Kraj:** Grecja — **País:** Grécia — **Ṭara:** Grecia — **Krajina:**
 Grécko — **Država:** Grčija — **Maa:** Kreikka — **Land:** Grekland

1	2	3	4	5	6
Evzoni	GR 06099	R		HC, NHC-NT	U, E, O
Athens International Airport	GR 05599	A		HC(2), NHC-NT(2)	U, E, O
Idomeni	GR 06299	F			U, E
Kakavia	GR 07099	R		HC(2), NHC-NT	
Neos Kafkassos	GR 06399	F		HC(2), NHC-NT	U, E
Neos Kafkassos	GR 06399	R		HC, NHC-NT	U, E
Peplos	GR 07299	R		HC(2), NHC-NT	E
Pireas	GR 05499	P		HC(2), NHC-NT	
Thessaloniki	GR 05799	A		HC-T(CH)(2), NHC-NT	O
Thessaloniki	GR 05699	P		HC(2), NHC-NT	

Страна: Испания — **Zemē:** Španělsko — **Land:** Spanien — **Land:** Spanien — **Riik:** Hispaania — **Χώρα:** Ισπανία —
Country: Spain — **País:** España — **Pays:** Espagne — **Paese:** Spagna — **Valsts:** Spānija — **Šalis:** Ispanija — **Ország:**
 Spanyolország — **Pajjiž:** Spanja — **Land:** Spanje — **Kraj:** Hiszpania — **País:** Espanha — **Ṭara:** Spania — **Krajina:**
 Španielsko — **Država:** Španija — **Maa:** Spanja — **Land:** Spanien

1	2	3	4	5	6
A Coruña–Laxe	ES 48899	P	A Coruña	HC, NHC	
			Laxe	HC	
Algeciras	ES 47599	P	Productos	HC, NHC	
			Animales		U, E, O
Alicante	ES 49999	A		HC(2), NHC(2)	O
Alicante	ES 48299	P		HC, NHC-NT	

1	2	3	4	5	6
Almería	ES 50099	A		HC(2), NHC(2)	O
Almería	ES 48399	P		HC, NHC-NT	
Asturias	ES 50199	A		HC(2)	
Barcelona	ES 50299	A	Iberia	HC(2), NHC-T(CH)(2) NHC-NT(2)	O
			Flightcare	HC(2), NHC(2)	O
Barcelona	ES 47199	P		HC, NHC	
Bilbao	ES 50399	A		HC(2), NHC(2)	O
Bilbao	ES 48499	P		HC, NHC	
Cádiz	ES 47499	P		HC, NHC	
Cartagena	ES 48599	P		HC, NHC	
Castellón	ES 49799	P		HC, NHC	
Gijón	ES 48699	P		HC, NHC	
Gran Canaria	ES 50499	A		HC(2), NHC-NT(2)	O
Huelva	ES 48799	P	Puerto Interior	HC	
			Puerto Exterior	NHC-NT	
Las Palmas de Gran Canaria	ES 48199	P	Productos	HC, NHC	
			Animales		U, E, O
Madrid	ES 47899	A	Iberia	HC(2), NHC(2)	U, E, O
			Flightcare	HC(2), NHC-T(CH)(2), NHC-NT(2)	U, E, O
			PER4	HC-T(CH)(2)	
			WFS: World Wide Flight Services	HC(2), NHC-T(CH)(2), NHC-NT(2)	O
Málaga	ES 50599	A		HC(2), NHC(2)	O
Málaga	ES 47399	P		HC, NHC	U, E, O
Marín	ES 49599	P		HC, NHC-T(FR), NHC-NT	
Palma de Mallorca	ES 47999	A		HC(2)-NT, HC(2)-TCH, HC(2)-T(FR)*, NHC(2)-NT, NHC(2)-T(CH), NHC(2)-T(FR)*	O
Santa Cruz de Tenerife	ES 48099	P	Dársena	HC	
			Dique	NHC	U, E, O
Santander	ES 50799	A		HC(2), NHC(2)	
Santander	ES 48999	P		HC, NHC	
Santiago de Compostela	ES 49899	A		HC(2), NHC(2)	
San Sebastián*	ES 50699	A		HC(2)*, NHC(2)*	
Sevilla	ES 50899	A		HC(2), NHC(2)	O

1	2	3	4	5	6
Sevilla	ES 49099	P		HC, NHC	
Tarragona	ES 49199	P		HC, NHC	
Tenerife Norte	ES 50999	A		HC(2)	
Tenerife Sur	ES 49699	A	Productos	HC(2), NHC(2)	
			Animales		U, E, O
Valencia	ES 51099	A		HC(2), NHC(2)	O
Valencia	ES 47299	P		HC, NHC	
Vigo	ES 51199	A		HC(2), NHC(2)	
Vigo	ES 47699	P	T.C. Guixar	HC, NHC-T(FR), NHC-NT	
			Pantalan 3	HC-T(FR)(2)(3)	
			Frioya	HC-T(FR)(2)(3)	
			Frigalsa	HC-T(FR)(2)(3)	
			Pescanova	HC-T(FR)(2)(3)	
			Vieirasa	HC-T(FR)(3)	
			Fandicosta	HC-T(FR)(2)(3)	
			Frig. Morrazo	HC-T(FR)(3)	
Vilagarcía-Ribeira-Caramiñal	ES 49499	P	Vilagarcia	HC(2), NHC(2)(11)	
			Ribeira	HC	
			Caramiñal	HC	
Vitoria	ES 49299	A	Productos	HC(2), NHC-NT(2), NHC-T(CH)(2)	
			Animales		U, E, O
Zaragoza	ES 49399	A		HC(2)	

Страна: Франция — Země: Francie — Land: Frankrig — Land: Frankreich — Riik: Prantsusmaa — Χώρα: Ελλάδα — Country: France — País: Francia — Pays: France — Paese: Francia — Valsts: Francija — Šalis: Prancūzija — Ország: Franciaország — Pajjiž: Franza — Land: Frankrijk — Kraj: Francja — País: França — Țara: Franța — Krajina: Francúzsko — Država: Francija — Maa: Ranska — Land: Frankrike

1	2	3	4	5	6
Beauvais	FR 16099	A			E
Bordeaux	FR 13399	A		HC-T(1), HC-NT, NHC	
Bordeaux	FR 23399	P		HC-NT	
Boulogne	FR 16299	P		HC-T(1)(3), HC-NT(1)(3)	
Brest	FR 32999	A		HC-T(CH)(1)(2)	
Brest	FR 12999	P		HC-T(FR)(1), NHC-T(FR)	

1	2	3	4	5	6
Châteauroux-Déols	FR 13699	A		HC-T(2)	
Concarneau-Douarnenez	FR 22999	P	Concarneau	HC-T(1)(3)	
			Douarnenez	HC-T(FR)(1)(3)	
Deauville	FR 11499	A			E
Dunkerque	FR 15999	P	Caraibes	HC-T(1), HC-NT	
			Maison Blanche	NHC-NT	
Ferney-Voltaire (Genève)	FR 20199	A		HC-T(1)(2), HC-NT, NHC	O
Le Havre	FR 17699	P	Route des marais	HC-T(1), HC-NT, NHC	
			Dugrand	HC-T(FR)(1)(2)	
			EFBS	HC-T(FR)(1)(2)	
			Fécamp	HC-NT(6), NHC-NT(6)	
Lorient	FR 15699	P	STEF TFE	HC-T(1), HC-NT	
			CCIM	NHC	
Lyon-Saint-Exupéry	FR 16999	A		HC-T(1), HC-NT, NHC	O
Marseille Port (15)	FR 11399	P	Hangar 14		E
			STEF	HC-T(1)(2), HC-NT(2)	
Marseille Fos-sur-Mer	FR 31399	P		HC-T(1), HC-NT, NHC	
Marseille aéroport	FR 21399	A		HC-T(1), HC-NT, NHC-NT	O
Nantes-Saint-Nazaire	FR 14499	P		HC-T(1), HC-NT, NHC-NT	
Nice	FR 10699	A		HC-T(CH)(1)(2)	O
Orly	FR 29499	A	SFS	HC-T(1)(2), HC-NT(2), NHC	
			Air France	HC-T(1), HC-NT	
Réunion-Port Réunion	FR 29999	P		HC(1), NHC	
Réunion-Roland-Garros	FR 19999	A		HC(1), NHC	O
Roissy-Charles-de-Gaulle	FR 19399	A	Air France	HC-T(1), HC-NT, NHC-NT	
			France Handling	HC-T(1), HC-NT, NHC	
			Station animale		U, E, O
Rouen	FR 27699	P		HC-T(1), HC-NT, NHC	
Saint-Louis Bâle	FR 26899	A		HC-T(1), HC-NT, NHC	O
Saint-Louis Bâle	FR 16899	R		HC-T(1), HC-NT, NHC	

1	2	3	4	5	6
Saint-Malo	FR 13599	P		NHC-NT	
Saint-Julien Bardonnex	FR 17499	R		HC-T(1), HC-NT, NHC	U, O
Sète	FR 13499	P	Frontignan	HC-T(1), HC-NT	
Toulouse-Blagnac	FR 13199	A		HC-T(1)(2), HC-NT(2), NHC(2)	O
Vatry	FR 15199	A		HC-T(CH)(1)(2)	

Страна: Ирландия — **Země:** Irsko — **Land:** Irland — **Land:** Irland — **Riik:** Iirimaa — **Χώρα:** Ιρλανδία — **Country:** Ireland — **País:** Irlanda — **Pays:** Irlande — **Paese:** Irlanda — **Valsts:** Īrija — **Šalis:** Airija — **Ország:** Írország — **Pajjiž:** Irlanda — **Land:** Ierland — **Kraj:** Irlandia — **País:** Irlanda — **Ṭara:** Irlanda — **Krajina:** Írsko — **Država:** Írska — **Maa:** Irlanti — **Land:** Irland

1	2	3	4	5	6
Dublin Airport	IE 02999	A			E, O
Dublin Port	IE 02899	P		HC(2), NHC	
Shannon	IE 03199	A		HC(2), NHC(2)	U, E, O

Страна: Италия — **Země:** Itálie — **Land:** Italien — **Land:** Italien — **Riik:** Itaalia — **Χώρα:** Ιταλία — **Country:** Italy — **País:** Italia — **Pays:** Italie — **Paese:** Italia — **Valsts:** Itālija — **Šalis:** Italija — **Ország:** Olaszország — **Pajjiž:** Italja — **Land:** Italië — **Kraj:** Włochy — **País:** Itália — **Ṭara:** Italia — **Krajina:** Taliansko — **Država:** Italija — **Maa:** Italia — **Land:** Italien

1	2	3	4	5	6
Ancona	IT 10199	A		HC, NHC	
Ancona	IT 00199	P		HC	
Bari	IT 00299	P		HC, NHC-NT	
Bergamo	IT 03999	A		HC, NHC	
Bologna–Borgo Panigale	IT 00499	A		HC, NHC	O
Campocologno	IT 03199	F			U
Chiasso	IT 10599	F		HC, NHC	U, O
Chiasso	IT 00599	R		HC, NHC	U, O
Civitavecchia	IT 04399	P		HC-T(2)	
Gaeta*	IT 03299	P		HC-T(3)	
Genova	IT 01099	P	Calata Sanità	HC(2),	
			(terminal Sech)	NHC-NT(2)	
			Nino Ronco	NHC-NT(2)	
			(terminal Messina)		
			Porto di Voltri	HC(2),	
			(Voltri)	NHC-NT(2)	
			Ponte Paleocapa	NHC-NT(6)	
			Porto di Vado (Vado Ligure–Savona)	HC-T(FR)(2), NHC-NT(2)	

1	2	3	4	5	6
Genova	IT 11099	A		HC(2), NHC(2)	O
Gioia Tauro	IT 04099	P		HC, NHC	
Gran San Bernardo–Pollein	IT 02099	R		HC, NHC	
La Spezia	IT 03399	P		HC, NHC	U, E
Livorno–Pisa	IT 01399	P	Porto Commerciale	HC, NHC	
			Sintermar	HC, NHC	
			Lorenzini	HC, NHC-NT	
			Terminal Darsena Toscana	HC, NHC	
Livorno–Pisa	IT 04299	A		HC(2), NHC(2)	
Milano–Linate	IT 01299	A		HC(2), NHC(2)	O
Milano–Malpensa	IT 01599	A	Magazzini aeroportuali ALHA	HC(2), NHC(2)	
			SEA		U, E
			Cargo City MLE	HC, NHC	O
Napoli	IT 01899	P	Molo Bausan	HC, NHC	
Napoli	IT 11899	A		HC, NHC-NT	
Olbia	IT 02299	P		HC-T(FR)(3)	
Palermo	IT 01999	A		HC-T	
Palermo	IT 11999	P		HC	
Ravenna	IT 03499	P	Sapir 1	NHC-NT	
			TCR	HC-T(FR), HC-T(CH), HC-NT	
			Setramar	NHC-NT	
			Docks Cereali	NHC-NT	
Reggio Calabria	IT 01799	P		HC, NHC	
Reggio Calabria	IT 11799	A		HC, NHC	
Roma–Fiumicino	IT 00899	A	Alitalia	HC, NHC	O
			Cargo City ADR	HC, NHC	
			Isola Veterinaria		U, E, O
Rimini	IT 04199	A		HC(2), NHC(2)	
Salerno	IT 03599	P		HC, NHC	
Taranto	IT 03699	P		HC, NHC	
Torino–Caselle*	IT 02599	A		HC-T(2),* NHC-NT(2)*	O*
Trapani	IT 03799	P		HC	
Trieste	IT 02699	P	Hangar 69	HC, NHC	
			Molo «O»		U, E
			Mag. FRIGOMAR	HC-T*	
Venezia	IT 12799	A		HC(2), NHC-T(CH)(2), NHC-NT(2)	

1	2	3	4	5	6
Venezia	IT 02799	P		HC-T, NHC-NT	
Verona	IT 02999	A		HC(2), NHC(2)	

Страна: Кипър — **Země:** Kypr — **Land:** Cypern — **Land:** Zypern — **Riik:** Küpros — **Χώρα:** Κύπρος — **Country:** Cyprus — **País:** Chipre — **Pays:** Chypre — **Paese:** Cipro — **Valsts:** Kipra — **Šalis:** Kipras — **Ország:** Ciprus — **Pajjiž:** Ćipru — **Land:** Cyprus — **Kraj:** Cypr — **País:** Chipre — **Ṭara:** Cipru — **Krajina:** Cyprus — **Država:** Ciper — **Maa:** Kypros — **Land:** Cypern

1	2	3	4	5	6
Larnaka	CY 40099	A		HC(2), NHC-NT(2)	O
Lemesos	CY 50099	P		HC(2), NHC-NT	

Страна: Латвия — **Země:** Lotyšsko — **Land:** Letland — **Land:** Lettland — **Riik:** Lāti — **Χώρα:** Λαττονία — **Country:** Latvia — **País:** Letonia — **Pays:** Lettonie — **Paese:** Lettonia — **Valsts:** Latvija — **Šalis:** Latvija — **Ország:** Lettország — **Pajjiž:** Latvja — **Land:** Letland — **Kraj:** Lotwa — **País:** Letónia — **Ṭara:** Letonia — **Krajina:** Lotyšsko — **Država:** Latvija — **Maa:** Latvia — **Land:** Lettland

1	2	3	4	5	6
Daugavpils	LV 81699	F		HC(2), NHC(NT)(2)	
Grebņeva (13)	LV 72199	R		HC, NHC-T(CH), NHC-NT	
Pāternieki	LV 73199	R	IC 1	HC, NHC-T(CH), NHC-NT	
			IC 2		U, E, O
Rēzekne (13)	LV 74299	F		HC(2), NHC(NT)(2)	
Rīga (Riga port)	LV 21099	P		HC(2), NHC(2)	
Rīga (Baltmarine Terminal)	LV 05099	P		HC-T(FR)(2)	
Terehova (13)	LV 72299	R		HC, NHC-NT	E, O
Ventspils	LV 31199	P		HC(2), NHC(2)	

Страна: Литва — **Země:** Litva — **Land:** Litauen — **Land:** Litauen — **Riik:** Leedu — **Χώρα:** Λιθουανία — **Country:** Lithuania — **País:** Lituania — **Pays:** Lituanie — **Paese:** Lituania — **Valsts:** Lietuva — **Šalis:** Lietuva — **Ország:** Litvánia — **Pajjiž:** Litvanja — **Land:** Litouwen — **Kraj:** Litwa — **País:** Lituânia — **Ṭara:** Lituania — **Krajina:** Litva — **Država:** Litva — **Maa:** Liettua — **Land:** Litauen

1	2	3	4	5	6
Kena (13)	LT 01399	F		HC-T(FR), HC-NT, NHC-T(FR), NHC-NT	
Kybartai (13)	LT 01899	R		HC, NHC	

1	2	3	4	5	6
Kybartai (13)	LT 02199	F		HC, NHC	
Lavoriškės (13)	LT 01199	R		HC, NHC	
Medininkai (13)	LT 01299	R		HC, NHC-T(FR), NHC-NT	U, E, O
Molo	LT 01699	P		HC-T(FR)(2), HC-NT(2), NHC-T(FR)(2), NHC-NT(2)	
Malkų įlankos	LT 01599	P		HC, NHC	
Pilies	LT 02299	P		HC-T(FR)(2), HC-NT(2), NHC-T(FR)(2), NHC-NT(2)	
Panemunė (13)	LT 01799	R		HC, NHC	
Pagėgiai (13)	LT 02099	F		HC, NHC	
Šalčininkai (13)	LT 01499	R		HC, NHC	
Vilnius	LT 01999	A		HC, NHC	O

Страна: Люксембург — **Zemė:** Lucembursko — **Land:** Luxembourg — **Land:** Luxemburg — **Riik:** Luksemburg — **Χώρα:** Λουξεμβούργο — **Country:** Luxembourg — **País:** Luxemburgo — **Pays:** Luxembourg — **Paese:** Lussemburgo — **Valsts:** Luksemburga — **Šalis:** Liuksemburgas — **Ország:** Luxemburg — **Pajjiž:** Lussemburgu — **Land:** Luxemburg — **Kraj:** Luksemburg — **País:** Luxemburgo — **Țara:** Luxemburg — **Krajina:** Luksembursko — **Država:** Luksemburg — **Maa:** Luxemburg — **Land:** Luxemburg

1	2	3	4	5	6
Luxembourg	LU 00199	A	Centre 1	HC	
			Centre 2	NHC-NT	U, E, O

Страна: Унгария — **Zemė:** Maďarsko — **Land:** Ungarn — **Land:** Ungarn — **Riik:** Ungari — **Χώρα:** Ουγγαρία — **Country:** Hungary — **País:** Hungria — **Pays:** Hongrie — **Paese:** Ungheria — **Valsts:** Ungārija — **Šalis:** Vengrija — **Ország:** Magyarország — **Pajjiž:** Ungerija — **Land:** Hongarije — **Kraj:** Węgry — **País:** Hungria — **Țara:** Ungaria — **Krajina:** Maďarsko — **Država:** Maďarska — **Maa:** Unkari — **Land:** Ungem

1	2	3	4	5	6
Budapest-Ferihegy	HU 00399	A		HC(2), NHC-T(CH)(2), NHC-NT(2)	O
Eperjeske	HU 02899	F		HC-T(CH)(2), HC(NT(2), NHC-T(CH)(2), NHC-NT(2)	
Gyékényes	HU 00499	F		HC(2), NHC(2)	
Kelebia	HU 02499	F		HC-T(CH)(2), HC(NT(2), NHC-T(CH)(2), NHC-NT(2)	
Letenye	HU 01199	R		HC(2), NHC-NT(2)	
Röszke	HU 02299	R		HC(2), NHC-NT(2)	E
Záhony	HU 02799	R		HC(2), NHC-NT(2)	U, E

Страна: Малта — **Země:** Malta — **Land:** Malta — **Land:** Malta — **Riik:** Malta — **Χώρα:** Μάλτα — **Country:** Malta — **País:** Malta — **Pays:** Malte — **Paese:** Malta — **Valsts:** Malta — **Šalis:** Malta — **Ország:** Málta — **Pajjiž:** Malta — **Land:** Malta — **Kraj:** Malta — **País:** Malta — **Ṭara:** Malta — **Krajina:** Malta — **Država:** Malta — **Maa:** Malta — **Land:** Malta

1	2	3	4	5	6
Luqa	MT 01099	A		HC(2), NHC(2)	O, U, E
Marsaxxlok	MT 03099	P		HC, NHC	
Valetta	MT 02099	P			U, E, O

Страна: Нидерландия — **Země:** Nizozemsko — **Land:** Nederlandene — **Land:** Niederlande — **Riik:** Madalmaad — **Χώρα:** Κάτω Χώρες — **Country:** Netherlands — **País:** Países Bajos — **Pays:** Pays-Bas — **Paese:** Paesi Bassi — **Valsts:** Nīderlande — **Šalis:** Nyderlandai — **Ország:** Hollandia — **Pajjiž:** Olanda — **Land:** Nederland — **Kraj:** Niderlandy — **País:** Países Baixos — **Ṭara:** Tāriile de Jos — **Krajina:** Holandsko — **Država:** Nizozemska — **Maa:** Alankomaat — **Land:** Nederländerna

1	2	3	4	5	6
Amsterdam	NL 01399	A	Aero Ground Services	HC(2), NHC-T(FR), NHC-NT(2)	O(14)
			KLM-2		U, E, O(14)
			Freshport	HC(2), NHC(2)	O(14)
Amsterdam	NL 01799	P	Cornelius Vrolijk	HC-T(FR)(2)(3)	
			Daalimpex Velzen	HC-T	
			PCA	HC(2), NHC(2)	
			Kloosterboer Ijmuiden	HC-T(FR)	
Eemshaven	NL 01899	P		HC-T(2), NHC-T(FR)(2)	
Harlingen	NL 02099	P	Daalimpex	HC-T	
Maastricht	NL 01599	A		HC, NHC	U, E, O
Rotterdam	NL 01699	P	Eurofrigo Karimatastraat	HC, NHC-T(FR), NHC-NT	
			Eurofrigo, Abel Tasmanstraat	HC	
			Kloosterboer	HC-T(FR)	
			Wibaco	HC-T(FR)(2), HC-NT(2)	
			Van Heezik	HC-T(FR)(2)	
Vlissingen	NL 02199	P	Daalimpex	HC-T(2), NHC-FR(2)	
			Kloosterboer	HC-T(2), HC-NT	

Страна: Австрия — **Země:** Rakousko — **Land:** Østrig — **Land:** Österreich — **Riik:** Austria — **Χώρα:** Αυστρία — **Country:** Austria — **País:** Austria — **Pays:** Autriche — **Paese:** Austria — **Valsts:** Austrija — **Šalis:** Austrija — **Ország:** Ausztria — **Pajjiž:** Awstrija — **Land:** Oostenrijk — **Kraj:** Austria — **País:** Áustria — **Ṭara:** Austria — **Krajina:** Rakúsko — **Država:** Avstrija — **Maa:** Itävalta — **Land:** Österreich

1	2	3	4	5	6
Feldkirch-Buchs	AT 01399	F		HC-NT(2), NHC-NT	
Feldkirch-Tisis	AT 01399	R		HC(2), NHC-NT	E

1	2	3	4	5	6
Höchst	AT 00699	R		HC, NHC-NT	U, E, O
Linz	AT 00999	A		HC(2), NHC(2)	O, E, U(8)
Wien–Schwechat	AT 01599	A		HC(2), NHC(2)	O

Страна: Полша — **Země:** Polsko — **Land:** Polen — **Land:** Polen — **Riik:** Poola — **Χώρα:** Πολωνία — **Country:** Poland — **País:** Polonia — **Pays:** Pologne — **Paese:** Polonia — **Valsts:** Polija — **Šalis:** Lenkija — **Ország:** Lengyelország — **Pajjiž:** Polonja — **Land:** Polen — **Kraj:** Polska — **País:** Polónia — **Ṭara:** Polonia — **Krajina:** Poľsko — **Država:** Poljska — **Maa:** Puola — **Land:** Polen

1	2	3	4	5	6
Bezledy(13)	PL 28199	R		HC, NHC	U, E, O
Dorohusk	PL 06399	R		HC, NHC-T(FR), NHC-NT	O
Gdańsk	PL 22299	P		HC(2), NHC(2)	
Gdynia	PL 22199	P	IC 1	HC, NHC	U, E, O
			IC 2	HC-T(FR)(2)	
Hrebenne	PL 06499	R		HC, NHC	
Korczowa	PL 18199	R		HC, NHC	U, E, O
Kukuryki–Koroszczyn	PL 06199	R		HC, NHC	U, E, O
Kuźnica Białostocka(13)	PL 20199	R		HC, NHC	U, E, O
Świnoujście	PL 32299	P		HC, NHC	
Szczecin	PL 32199	P		HC, NHC	
Terespól–Kobylany	PL 06299	F		HC, NHC	
Warszawa Okęcie	PL 14199	A		HC(2), NHC(2)	U, E, O

Страна: Португалия — **Země:** Portugalsko — **Land:** Portugal — **Land:** Portugal — **Riik:** Portugal — **Χώρα:** Πορτογαλία — **Country:** Portugal — **País:** Portugal — **Pays:** Portugal — **Paese:** Portogallo — **Valsts:** Portugāle — **Šalis:** Portugalija — **Ország:** Portugália — **Pajjiž:** Portugall — **Land:** Portugal — **Kraj:** Portugalia — **País:** Portugal — **Ṭara:** Portugalia — **Krajina:** Portugalsko — **Država:** Portugalska — **Maa:** Portugali — **Land:** Portugal

1	2	3	4	5	6
Aveiro	PT 04499	P		HC-T(3)	
Faro	PT 03599	A		HC(2)	O
Funchal (Madeira)	PT 05699	A		HC, NHC	O
Funchal (Madeira)	PT 03699	P		HC-T	
Horta (Açores)	PT 04299	P		HC-T(FR)(3)	
Lisboa	PT 03399	A	Centre 1	HC(2), NHC-NT(2)	O
Lisboa	PT 03999	P	Liscont	HC(2), NHC-NT	
			Xabregas	HC, NHC-T(FR), NHC-NT	
Peniche	PT 04699	P		HC-T(FR)(3)	

1	2	3	4	5	6
Ponta Delgada (Açores)	PT 03799	A		NHC-NT	
Ponta Delgada (Açores)	PT 05799	P		HC-T(FR)(3), NHC-T(FR)(3)	
Porto	PT 03499	A		HC-T(2), NHC-NT(2)	O
Porto	PT 04099	P		HC, NHC-NT	
Praia da Vitória (Açores)	PT 03899	P			U, E
Setúbal	PT 04899	P		HC(2), NHC	
Sines	PT 05899	P		HC(2), NHC	
Viana do Castelo	PT 04399	P		HC-T(FR)(3)	

Страна: Румъния — **Země:** Rumunsko — **Land:** Rumænien — **Land:** Rumänien — **Riik:** Rumeenia — **Χώρα:** Ρουμανία — **Country:** Romania — **País:** Rumania — **Pays:** Roumanie — **Paese:** Romania — **Valsts:** Rumānija — **Šalis:** Rumunija — **Ország:** Románia — **Pajjiz:** ir-Rumanija — **Land:** Roemenië — **Kraj:** Rumunia — **País:** Roménia — **Tara:** România — **Krajina:** Rumunsko — **Država:** Romunija — **Maa:** Romania — **Land:** Rumänien

1	2	3	4	5	6
Albița	RO 40199	R	IC 1	HC(2)	
			IC 2	NHC-T(CH), NHC-NT	
			IC 3		U, E, O
București Otopeni	RO 10199	A	IC 1	HC-NT(2), NHC-T(CH)(2), NHC-NT(2)	
			IC 2		E, O
Constanța Nord	RO 15199	P		HC(2), NHC-NT(2)	
Constanța Sud – Agigea	RO 15299	P		HC(2), NHC-T(CH)(2), NHC-NT(2)	
Halmeu	RO 33199	R	IC 1	HC(2), NHC(2)	
			IC 2		U, E, O
Sculeni Iași	RO 25199	R		HC(2), NHC(2)	
Siret	RO 36199	R		HC(2), NHC(2)	
Stamora Moravița	RO 38199	R	IC 1	HC(2), NHC(2)	
			IC 2		U, E, O

Страна: Словения — **Země:** Slovinsko — **Land:** Slovenien — **Land:** Slowenien — **Riik:** Sloveenia — **Χώρα:**

Σλοβενία — **Country:** Slovenia — **País:** Eslovenia — **Pays:** Slovénie — **Paese:** Slovenia — **Valsts:** Slovēnija — **Šalis:** Slovėnija — **Ország:** Szlovénia — **Pajjiž:** Slovenja — **Land:** Slovenië — **Kraj:** Slowenia — **País:** Eslovénia — **Țara:** Slovenia — **Krajina:** Slovinsko — **Država:** Slovenija — **Maa:** Slovenia — **Land:** Slovenien

1	2	3	4	5	6
Dobova	SI 00699	F		HC(2), NHC(2)	U, E
Gruškovje	SI 00199	R		HC, NHC-T (FR), NHC-NT	O
Jelšane	SI 00299	R		HC, NHC-NT, NHC-T(CH)	O
Koper	SI 00399	P		HC, NHC-T(CH), NHC-NT	
Ljubljana Brnik	SI 00499	A		HC(2), NHC(2)	O
Obrežje	SI 00599	R		HC, NHC-T(CH)(2), NHC-NT(2)	U, E, O

Страна: Словакия — **Země:** Slovensko — **Land:** Slovakië — **Land:** Slowakei — **Riik:** Slovakkia — **Χώρα:** Σλοβακία — **Country:** Slovakia — **País:** Eslovaquia — **Pays:** Slovaquie — **Paese:** Slovacchia — **Valsts:** Slovēkija — **Šalis:** Slovakija — **Ország:** Szlovákia — **Pajjiž:** Slovakja — **Land:** Slowakije — **Kraj:** Slowacja — **País:** Eslováquia — **Țara:** Slovacia — **Krajina:** Slovensko — **Država:** Slovaška — **Maa:** Slovakia — **Land:** Slovakiën

1	2	3	4	5	6
Bratislava	SK 00399	A	IC 1	HC(2), NHC(2)	
			IC 2		E, O
Vyšné Nemecké	SK 00199	R	IC 1	HC, NHC	
			IC 2		U, E
Čierna nad Tisou	SK 00299	F		HC, NHC	

Страна: Финландия — **Země:** Finsko — **Land:** Finland — **Land:** Finnland — **Riik:** Soome — **Χώρα:** Φινλανδία — **Country:** Finland — **País:** Finlandia — **Pays:** Finlande — **Paese:** Finlandia — **Valsts:** Somija — **Šalis:** Suomija — **Ország:** Finnország — **Pajjiž:** Finlandja — **Land:** Finland — **Kraj:** Finlandia — **País:** Finlândia — **Țara:** Finlanda — **Krajina:** Finsko — **Država:** Finska — **Maa:** Suomi — **Land:** Finland

1	2	3	4	5	6
Hamina	FI 20599	P		HC(2), NHC(2)	
Helsinki	FI 10199	A		HC(2), NHC(2)	O
Helsinki	FI 00199	P		HC(2), NHC-NT	
Vaalimaa	FI 10599	R		HC(2), NHC	U, E, O

Страна: Швеция — **Země:** Švédsko — **Land:** Sverige — **Land:** Schweden — **Riik:** Rootsi — **Χώρα:** Σουηδία — **Country:** Sweden — **País:** Suecia — **Pays:** Suède — **Paese:** Svezia — **Valsts:** Zviedrija — **Šalis:** Švedija — **Ország:** Svédország — **Pajjiž:** Žvezja — **Land:** Zweden — **Kraj:** Szwecja — **País:** Suécia — **Ṭara:** Suedia — **Krajina:** Švédsko — **Država:** Švedska — **Maa:** Ruotsi — **Land:** Sverige

1	2	3	4	5	6
Göteborg	SE 14299	P		HC(2), NHC(2)-NT	E*,O*
Göteborg–Landvetter	SE 14199	A	IC 1	HC(2), NHC(2)	O
			IC 2		E
Helsingborg	SE 12399	P		HC(2), NHC-T(FR)(2), NHC-NT(2)	
Norrköping	SE 05199	A			E
Stockholm	SE 01199	P		HC(2)	
Stockholm–Arlanda	SE 01299	A		HC(2), NHC(2)	O

Страна: Обединеното кралство — **Země:** Spojené království — **Land:** Det Forenede Kongerige — **Land:** Vereinigtes Königreich — **Riik:** Ühendkuningriik — **Χώρα:** Ηνωμένο Βασίλειο — **Country:** United Kingdom — **País:** Reino Unido — **Pays:** Royaume-Uni — **Paese:** Regno Unito — **Valsts:** Apvienotā Karaliste — **Šalis:** Jungtinė Karalystė — **Ország:** Egyesült Királyság — **Pajjiž:** Renju Unit — **Land:** Verenigd Koninkrijk — **Kraj:** Zjednoczone Królestwo — **País:** Reino Unido — **Ṭara:** Regatul Unit — **Krajina:** Spojené kráľovstvo — **Država:** Združeno kraljestvo — **Maa:** Yhdistynyt kuningaskunta — **Land:** Förenade kungariket

1	2	3	4	5	6
Belfast	GB 41099	A		HC-T(1)(2), HC-NT(2), NHC(2)	
Belfast	GB 40099	P		HC-T(FR)(1)(2), NHC-T(FR)(2)	
Bristol	GB 11099	P		HC-T(FR)(1), HC-NT(1), NHC-NT	
Falmouth	GB 14299	P		HC-T(1), HC-NT(1)	
Felixstowe	GB 13099	P	TCEF	HC-T(1), NHC-T(FR), NHC-NT	
			ATEF	HC-NT(1)	
Gatwick	GB 13299	A	IC 1		O
			IC 2	HC-T(1)(2), HC-NT(1)(2), NHC(2)	
Glasgow	GB 31099	A		HC-T(1)(2), HC-NT(1)(2), NHC-NT(2)	
Grimsby–Immingham	GB 12299	P	Centre 1	HC-T(FR)(1)	
Grove Wharf Wharton	GB 11599	P		NHC-NT(4)	
Heathrow	GB 12499	A	Centre 1	HC-T(1)(2), HC-NT(1)(2), NHC(2)	
			Centre 2	HC-T(1)(2), HC-NT(1)(2)	
			Animal Reception Centre		U, E, O

1	2	3	4	5	6
Hull	GB 14199	P		HC-T(1), HC-NT(1), NHC-NT	
Invergordon	GB 30299	P		NHC-NT(4)	
Liverpool	GB 12099	P		HC-T(FR)(1)(2), HC-NT(1), NHC-NT	
Luton	GB 10099	A			U, E
Manchester	GB 13799	A	IC 1		O(10)
			IC 2	HC-T(1)(2), HC-NT(1)(2)	
			IC 3	NHC(2),	
Manston	GB 14499	A		HC(1)(2), NHC(2)	
Nottingham East Midlands	GB 12199	A		HC-T(1), HC-NT(1), NHC- T(FR), NHC-NT	
Peterhead	GB 30699	P		HC-T(FR)(1,2,3)	
Prestwick	GB 31199	A			U, E
Southampton	GB 11399	P		HC-T(1), HC-NT(1), NHC	
Stansted	GB 14399	A		HC-NT(1)(2), NHC-NT(2)	U, E
Sutton Bridge*	GB 13599	P		NHC-NT(4)*	
Thamesport	GB 11899	P		HC-T(1)(2), HC-NT(1)(2), NHC(2)	
Tilbury	GB 10899	P		HC-T(1), HC-NT(1), NHC-T (FR), NHC-NT	

VEDLEGG II

I vedlegget til vedtak 2002/459/EF vert det gjort følgjande endringar:

- 1) I den delen som gjeld grensekontrollstasjonar i Det sameinte kongeriket, går følgjande post ut:
«GB 13199 P Ipswich».
 - 2) I den delen som gjeld grensekontrollstasjonar i Tyskland, går følgjande post ut:
«DE 53299 F Weil/Rhein Mannheim».
 - 3) I den delen som gjeld grensekontrollstasjonar i Italia, vert følgjande post lagd til:
«IT 04399 P Civitavecchia».
-

KOMMISJONSVEDTAK

2014/EØS/35/04

av 11. desember 2007

om godkjenning av programmer for kontroll med salmonella i flokker av avlsfjørfe av arten *Gallus gallus* i visse tredjestater i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2160/2003, og om endring av vedtak 2006/696/EF med hensyn til visse krav til folkehelse ved import av fjørfe og rugeegg

[meddelt under nummer K(2007) 6094]

(2007/843/EF)(*)

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP
HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2160/2003 av 17. november 2003 om bekjempelse av salmonella og andre spesifiserte zoonotiske smittestoffer som overføres gjennom næringsmidler⁽¹⁾, særlig artikkel 10 nr. 2,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 853/2004 av 29. april 2004 om fastsettelse av særlige hygieneregler for næringsmidler av animalsk opprinnelse⁽²⁾, særlig artikkel 9,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 854/2004 av 29. april 2004 om fastsettelse av særlige regler for gjennomføringen av offentlig kontroll av produkter av animalsk opprinnelse beregnet på konsum⁽³⁾, særlig artikkel 11 nr. 1, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Ved forordning (EF) nr. 2160/2003 er det fastsatt krav til kontroll med salmonella i forskjellige fjørfepopulasjoner i medlemsstatene. Kravene gjelder for medlemsstatene fra de datoene som er fastsatt i vedlegg I til nevnte forordning, særlig 18 måneder etter at det er fastsatt et mål for å redusere prevalensen av salmonella.
- 2) Et mål for denne reduksjonen får anvendelse på flokker av avlsfjørfe av arten *Gallus gallus* fra 1. juli 2005 i samsvar

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 332 av 18.12.2007, s. 81, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 41/2009 av 24. april 2009 om endring av EØS-avtalens vedlegg I (Veterinære og plantesanitære forhold), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 33 av 25.6.2009, s. 1.

⁽¹⁾ EUT L 325 av 12.12.2003, s. 1. Forordningen sist endret ved kommisjonsforordning (EF) nr. 1237/2007 (EUT L 280 av 24.10.2007, s. 5).

⁽²⁾ EUT L 139 av 30.4.2004, s. 55. Rettet versjon i EUT L 226 av 25.6.2004, s. 22. Forordningen sist endret ved kommisjonsforordning (EF) nr. 1243/2007 (EUT L 281 av 25.10.2007, s. 8).

⁽³⁾ EUT L 139 av 30.4.2004, s. 206. Rettet versjon i EUT L 226 av 25.6.2004, s. 83. Forordningen sist endret ved rådsforordning (EF) nr. 1791/2006 (EUT L 363 av 20.12.2006, s. 1).

med kommisjonsforordning (EF) nr. 1003/2005⁽⁴⁾, for verpehøner fra 1. august 2006 i samsvar med forordning (EF) nr. 1168/2006 og for broilere fra 1. juli 2007 i samsvar med forordning (EF) nr. 646/2007⁽⁵⁾.

- 3) Canada, Israel, Tunisia og De forente stater har framlagt for Kommisjonen sine programmer for kontroll med salmonella i avlsfjørfe av arten *Gallus gallus*, rugeegg av disse og daggamle kyllinger av arten *Gallus gallus* beregnet på avl. Disse programmene viste seg å gi tilsvarende garantier som garantiene fastsatt i forordning (EF) nr. 2160/2003, og de bør derfor godkjennes.

- 4) Kommisjonsvedtak 2006/696/EF av 28. august 2006 om fastsettelse av en liste over tredjestater fra hvilke fjørfe, rugeegg, daggamle kyllinger, fjørfekjøtt, strutsefugler, villlevende fuglevilt, egg og eggprodukter samt egg som er fri for spesifiserte sykdomsframkallende mikroorganismer, kan importeres til og føres i transitt gjennom Fellesskapet, om gjeldende vilkår for utstedelse av veterinærattest og om endring av vedtak 93/342/EØF, 2000/585/EF og 2003/812/EF⁽⁶⁾ omfatter import til og transitt gjennom Fellesskapet av særlig avls- og produksjonsfjørfe, rugeegg og daggamle kyllinger, og inneholder en liste over tredjestater som medlemsstatene har tillatelse til å importere relevante dyr og rugeegg fra.

- 5) For å bli oppført eller fortsette å stå på listene over tredjestater som er fastsatt i Fellesskapets regelverk, og som medlemsstatene har tillatelse til å importere relevante dyr og rugeegg fra, som omfattes av nevnte forordning, må de berørte tredjestatene i henhold til forordning (EF) nr. 2160/2003 framlegge for Kommisjonen et program som tilsvarer de nasjonale programmene for kontroll med salmonella, som skal opprettes av medlemsstatene, og som skal godkjennes av Kommisjonen.

⁽⁴⁾ EUT L 170 av 1.7.2005, s. 12. Forordningen endret ved forordning (EF) nr. 1168/2006 (EUT L 211 av 1.8.2006, s. 4).

⁽⁵⁾ EUT L 151 av 13.6.2007, s. 21.

⁽⁶⁾ EUT L 295 av 25.10.2006, s. 1. Vedtaket endret ved forordning (EF) nr. 1237/2007.

- 6) Som følge av godkjenningen av programmene bør Canada, Israel, Tunisia og De forente stater fortsatt stå på listen fastsatt ved vedtak 2006/696/EF, over tredjestater som medlemsstatene har tillatelse til å importere avlsfjørfe av arten *Gallus gallus*, rugeegg av disse og daggamle kyllinger av arten *Gallus gallus* beregnet på avl fra.
- 7) Enkelte andre tredjestater som for tiden er oppført på listen i vedtak 2006/696/EF, har ennå ikke framlagt for Kommisjonen noen programmer for kontroll med salmonella. Ettersom kravene til avlsfjørfe av arten *Gallus gallus*, rugeegg av disse og daggamle kyllinger av arten *Gallus gallus* beregnet på avl allerede får anvendelse i Fellesskapet, bør import av slikt fjørfe og slike egg ikke lenger tillates fra disse tredjestatene. Listen over tredjestater eller deler av tredjestater som er oppført i del 1 i vedlegg I til vedtak 2006/696/EF, bør derfor endres.
- 8) For å gi garantier som tilsvare kravene som gjelder i Fellesskapet, skal tredjestater, som medlemsstater har tillatelse til å importere avls- og produksjonsfjørfe av arten *Gallus gallus*, rugeegg av disse og daggamle kyllinger av arten *Gallus gallus* fra, attestere at programmet for kontroll med salmonella er blitt anvendt på opprinnelsesflokkene, og at nevnte flokk er undersøkt for forekomsten av serotyper av salmonella som er av betydning for folkehelsen, så snart kravene får anvendelse på de forskjellige fjørfepopulasjonene i Fellesskapet.
- 9) I henhold til forordning (EF) nr. 2160/2003 har dessuten flokker av arten *Gallus gallus* som er angrepet av *Salmonella enteritidis* og/eller *Salmonella typhimurium*, ikke kunnet brukes til avl, og egg fra disse ikke kunnet brukes som rugeegg i Fellesskapet siden 1. januar 2007. Det bør derfor bare tillates import av avlsfjørfe, daggamle kyllinger beregnet på avl og rugeegg til Fellesskapet, dersom opprinnelsesflokkene er undersøkt for og funnet fri for *Salmonella enteritidis* og *Salmonella typhimurium*.
- 10) Ved kommisjonsforordning (EF) nr. 1177/2006 av 1. august 2006 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2160/2003 med hensyn til krav til anvendelsen av særlige kontrollmetoder innenfor rammen av nasjonale programmer for bekjempelse av salmonella hos fjørfe⁽¹⁾ er det fastsatt visse regler for bruk av antimikrobielle stoffer og vaksiner innenfor rammen av nasjonale kontrollprogrammer som er godkjent av Kommisjonen i henhold til forordning (EF) nr. 2160/2003.
- 11) Tredjestater som medlemsstatene har tillatelse til å importere avls- og produksjonsfjørfe av arten *Gallus gallus*, rugeegg og daggamle kyllinger av arten *Gallus gallus* fra, skal attestere at de særlige kravene til bruk av antimikrobielle stoffer og vaksiner fastsatt i forordning (EF) nr. 1177/2006, har fått anvendelse så snart kravene får anvendelse på de forskjellige fjørfepopulasjonene i Fellesskapet. Dersom antimikrobielle stoffer er blitt brukt i daggamle kyllinger til andre formål enn for kontroll med salmonella, skal dette også angis i attesten, ettersom en slik bruk kan påvirke undersøkelsen for salmonella ved import.
- 12) Modellene for veterinærattester for import av avls- og produksjonsfjørfe, daggamle kyllinger og rugeegg i vedtak 2006/696/EF bør derfor endres. For å unngå framtidige endringer av modellene for veterinærattester når bestemmelsene om import fastsatt i forordning (EF) nr. 2160/2003 får anvendelse på produksjonsfjørfe og daggamle kyllinger som ikke er beregnet på avl, bør modellene for veterinærattester endres når det gjelder import av slike dyr, med en tydelig angivelse av når disse endringene får anvendelse på de forskjellige populasjonene.
- 13) Bulgaria og Romania ble medlem av Den europeiske union 1. januar 2007. Fra denne datoen gjelder bestemmelsene om handel innenfor Fellesskapet fastsatt i vedtak 2006/696/EF, for disse nye medlemsstatene. Bulgaria og Romania bør derfor utgå fra listene over tredjestater som medlemsstatene har fått tillatelse til å importere fra, og som er oppført i del 1 i vedlegg I og II til vedtak 2006/696/EF.
- 14) For å unngå handelsforstyrrelser bør bruk av veterinærattester i samsvar med vedtak 2006/696/EF, i sin nåværende versjon, tillates for et tidsrom på 60 dager regnet fra den datoen dette vedtak får anvendelse.

(¹) EUT L 212 av 2.8.2006, s. 3.

- 15) For å unngå framtidige endringer av modellene for veterinærattester når bestemmelsene om import fastsatt i forordning (EF) nr. 2160/2003 får anvendelse på verpehøner og broilere av arten *Gallus gallus*, bør imidlertid modellene for veterinærattester endres når det gjelder import av også slike dyr, med en tydelig angivelse av når disse endringene får anvendelse på de forskjellige populasjonene. Tidspunktet for anvendelsen av disse endringene bør derfor eventuelt utsettes.

- 16) Vedtak 2006/696/EF bør derfor endres.

- 17) Tiltakene fastsatt i dette vedtak er i samsvar med uttalelse fra Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen —

GJORT DETTE VEDTAK:

Artikkel 1

De kontrollprogrammene som Canada, Israel, Tunisia og De forente stater har framlagt i samsvar med artikkel 10 nr. 1 i forordning (EF) nr. 2160/2003, godkjennes når det gjelder salmonella i flokker av avlsfjørfe.

Artikkel 2

Vedlegg I og II til vedtak 2006/696/EF endres i samsvar med vedlegget til dette vedtak.

Artikkel 3

Forsendelser av annet avls- eller produksjonsfjørfe enn strutsefugler, daggamle kyllinger av andre arter enn strutsefugler, og rugeegg av annet fjørfe enn strutsefugler, som det er utstedt veterinærattester for i samsvar med vedtak 2006/696/EF, i den versjonen som gjelder før det tidspunktet da dette vedtak får anvendelse, kan importeres til Fellesskapet i et tidsrom på 60 dager regnet fra det tidspunktet da dette vedtak får anvendelse.

Artikkel 4

Dette vedtak får anvendelse fra 15. februar 2008.

Nr. II.2.5 i attestmodellen for annet avls- eller produksjonsfjørfe enn strutsefugler og nr. II.2.4 i attestmodellen for daggamle kyllinger av andre arter enn strutsefugler i vedlegg I til vedtak 2006/696/EF, som endret ved dette vedtak, får imidlertid anvendelse fra 1. januar 2009 dersom produksjonsfjørfeet eller de daggamle kyllingene utelukkende er beregnet på kjøttproduksjon.

Artikkel 5

Dette vedtak er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Brussel, 11. desember 2007.

For Kommisjonen

Markos KYPRIANOU

Medlem av Kommisjonen

VEDLEGG

1) I vedlegg I til vedtak 2006/696/EF gjøres følgende endringer:

a) Del 1 skal lyde:

«Del 1

Liste over tredjestater eller deler av tredjestater(*)

Stat	Områdekode	Beskrivelse av området	Veterinærattest		Særlige vilkår
			Modell(er)	Tilleggsgarantier	
1	2	3	4	5	6
AR — Argentina	AR-0		SPF		
AU — Australia	AU-0		BPP, DOC, HEP, SPF, SRP		A
			BPR	I	
			DOR	II	
			HER	III	
BR — Brasil	BR-0		SPF		
	BR-1	Delstatene Mato Grosso, Paraná, Rio Grande do Sul, Santa Catarina og São Paulo	BPP, DOC, HEP, SRP		A
	BR-2	Delstatene Rio Grande do Sul, Santa Catarina, Paraná, São Paulo og Mato Grosso do Sul	BPR, DOR, HER, SRA		
BW — Botswana	BW-0		SPF		
			BPR	I	
			DOR	II	
			HER	III	
CA — Canada	CA-0		BPR, BPP, DOC, DOR, HEP, HER, SRA, SPF, SRP	IV	
CH — Sveits	CH-0		(**)		
CL — Chile	CL-0		BPR, BPP, DOC, DOR, HEP, HER, SPF, SRA, SRP		A
HR — Kroatia	HR-0		BPR, BPP, DOR, DOC, HEP, HER, SPF, SRA, SRP		A

Stat	Områdekode	Beskrivelse av området	Veterinærattest		Særlige vilkår
			Modell(er)	Tilleggsgarantier	
1	2	3	4	5	6
GL — Grønland	GL-0		SPF		
IL — Israel	IL-0		BPR, BPP, DOC, DOR, HEP, HER, SPF, SRP	IV	
IS — Island	IS-0		SPF		
MG — Madagaskar	MG-0		SPF		
MX — Mexico	MX-0		SPF		
NA — Namibia	NA-0		SPF		
			BPR	I	
			DOR	II	
			HER	III	
NZ — New Zealand	NZ-0		BPR, BPP, DOC, DOR, HEP, HER, SPF, SRA, SRP		A
PM — St Pierre og Miquelon	PM-0		SPF		
TH — Thailand	TH-0		SPF		
TN — Tunisia	TN-0		DOR, BPR, BPP, HER, SPF	IV	
TR — Tyrkia	TR-0		SPF		
US — De forente stater	US-0		BPR, BPP, DOC, DOR, HEP, HER, SPF, SRA, SRP	IV	
UY — Uruguay	UY-0		SPF		
ZA — Sør-Afrika	ZA-0		SPF		
			BPR	I	
			DOR	II	
			HER	III	

(*) Med forbehold for særlige krav til utstedelse av attester fastsatt i fellesskapsavtaler med tredjestater.

(**) Attester i henhold til avtalen mellom Det europeiske fellesskap og Det sveitsiske edsforbund om handel med landbruksvarer (EFT L 114 av 30.4.2002, s. 132).»

b) I del 2 gjøres følgende endringer:

i) i avsnittet med overskriften «Tilleggsgarantier (TG)» skal ny tekst lyde:

«IV: Relevante garantier for avlsfjorfe av arten *Gallus gallus*, daggamle kyllinger av arten *Gallus gallus* beregnet på avl, og rugeegg av arten *Gallus gallus* i samsvar med fellesskapsbestemmelsene om kontroll med salmonella er framlagt og skal attesteres i samsvar med henholdsvis modell BPP, DOC og HEP.»

ii) etter avsnittet med overskriften «Tilleggsgarantier (TG)» skal nytt avsnitt lyde:

«Særlige vilkår:

«A»: Forbud mot import av avlsfjorfe av arten *Gallus gallus*, daggamle kyllinger av arten *Gallus gallus* beregnet på avl, og rugeegg av arten *Gallus gallus* til Fellesskapet, ettersom et program for kontroll med salmonella i samsvar med forordning (EF) nr. 2160/2003 ikke er framlagt for Kommisjonen eller er blitt godkjent av den.»

iii) modellen for veterinærattest for annet avls- eller produksjonsfjørfe enn strutsefugler (BPP) erstattes med:

«Modell for veterinærattest for annet avls- eller produksjonsfjørfe enn strutsefugler (BPP)

STAT

Veterinærattest ved import til EU

Del I: Opplysninger om forsendelsen	I.1. Avsender ☐ Navn		I.2. Attestens referansenr.		I.2.a		
	Adresse Tlf.		I.3. Vedkommende sentrale myndighet				
			I.4. Vedkommende lokale myndighet				
	I.5. Mottaker Navn Adresse Postnummer Tlf.		I.6.				
	I.7. Opprinnelses- stat	ISO-kode	I.8. Opprinnelses- region	Kode	I.9. Bestemmelses- stat	ISO-kode	I.10.
	I.11. Opprinnelsessted Navn Adresse Navn Adresse Navn Adresse				I.12.		
	I.13. Lastested Adresse Godkjenningsnummer				I.14. Avsendelsesdato Avsendelsestidspunkt		
	I.15. Transportmidler Fly ☐ Skip ☐ Jernbanevogn ☐ Veigående kjøretøy ☐ Annet ☐ Identifikasjon: Dokumentreferanse:				I.16. GKS ved import til EU I.17. CITES-nr.		
	I.18. Varebeskrivelse				I.19. Varekode (HS-kode)		
					I.20. Mengde		
I.21.				I.22. Antall kolli			
I.23. Forseglings- og containernr.				I.24.			
I.25. Varer attestert for: Avl ☐							
I.26.				I.27. Ved import eller innførsel til EU ☐			
I.28. Identifikasjon av varene							
Art (vitenskapelig navn)		Rase/kategori		Mengde			

STAT

BPP (annet avls- eller produksjonsfjørfe enn strutsefugler)

Del II: Utstedelse av attest	II.	Helseopplysninger ☐	II.a. Attestens referansenr.	II.b.
	II.1.	<p>Dyrehelseattestering</p> <p>Undertegnede offentlige veterinær attesterer at fjørfeet⁽¹⁾ som er beskrevet i denne attesten:</p>		
	II.1.1.	oppfyller kravene i direktiv 90/539/EØF,		
	II.1.2.	har vært i området med koden ⁽²⁾ i minst tre måneder eller siden klekking dersom det er under tre måneder. Dersom det ble importert til opprinnelsesstaten, skjedde dette i henhold til veterinærvilkår som er minst like strenge som de relevante kravene i direktiv 90/539/EØF og eventuelle tilhørende vedtak,		
	II.1.3.	kommer fra området med koden ⁽²⁾ som på utstedelsesdatoen for denne attesten var fritt for aviær influensa og Newcastle disease som definert i vedtak 93/342/EØF,		
	II.1.4.	er blitt undersøkt på utstedelsesdatoen for denne attesten og ikke viste noen kliniske tegn på sykdom, og det foreligger heller ikke noen mistanke om sykdom,		
	II.1.5.	<p>siden klekkingen eller minst seks uker umiddelbart før eksport er blitt holdt på den eller de virksomhetene som er angitt i rubrikk I.11 i del I, og som er offisielt godkjent i samsvar med de kravene som minst tilsvarer dem som er fastsatt i vedlegg II til direktiv 90/539/EØF, og</p> <p>a) hvis godkjenning ikke er opphevet eller tilbakekalt,</p> <p>b) som ikke er underlagt noen dyrehelserestriksjoner,</p> <p>c) der det innenfor en radius på 25 km, eventuelt innbefattet en nabostats territorium, ikke har forekommet utbrudd av aviær influensa eller Newcastle disease på minst 30 dager,</p>		
	II.1.6.	i det tidsrommet som er nevnt i II.1.5, ikke har vært i kontakt med fjørfe som ikke oppfyller kravene fastsatt i denne attesten, eller med viltlevende fugler,		
	II.1.7.	<p>kommer fra en flokk som:</p> <p>a) er blitt undersøkt senest 24 timer før innlasting og ikke viste noen kliniske tegn på sykdom, og det foreligger heller ikke noen mistanke om sykdom,</p> <p>b) har gjennomgått et program for sykdomsovervåking for:</p> <p>(³) enten [i] <i>Salmonella pullorum</i>, <i>S. gallinarum</i> og <i>Mycoplasma gallisepticum</i> (fjørfe)]</p> <p>(³) og/eller [ii] <i>Salmonella arizonae</i>, <i>S. pullorum</i> og <i>S. gallinarum</i>, <i>Mycoplasma meleagridis</i> og <i>M. gallisepticum</i> (kalkuner)]</p> <p>(³) og/eller [iii] <i>Salmonella pullorum</i> og <i>S. gallinarum</i> (perlehøns, vaktler, fasaner, raphøner og ender)]</p> <p>i samsvar med kapittel III i vedlegg II til direktiv 90/539/EØF og ikke har vist seg å være angrepet, og der det heller ikke er mistanke om infeksjon med disse agensene,</p> <p>(³) enten [c) ikke er blitt vaksinert mot Newcastle disease]</p> <p>(³) eller [er blitt vaksinert mot Newcastle disease med:</p> <p>.....</p> <p>(navn og type (levende eller inaktivert) av den virusstammen av Newcastle disease som brukes i vaksinen(e))</p> <p>i en alder av uker]</p> <p>(³) [d) er blitt vaksinert med offisielt godkjente vaksiner</p> <p>den..... mot (gjenta om nødvendig)]</p>		

II.2. Tilleggsgarantier

Undertegnede offentlige veterinær attesterer videre at:

(⁵) [II.2.1. dersom forsendelsen er beregnet på en medlemsstat eller en region hvis status er fastsatt i samsvar med artikkel 12 nr. 2 i direktiv 90/539/EØF, gjelder følgende for det fjørfeet som er beskrevet i denne attesten:

- a) det er ikke blitt vaksinert mot Newcastle disease,
- b) det er blitt holdt isolert i 14 dager før forsendelsen, enten på driftsenheten eller på en karantenestasjon under tilsyn av en offentlig veterinær. I denne forbindelse ble ikke noe fjørfe på enten opprinnelsenheten eller karantenestasjonen vaksinert mot Newcastle disease i løpet av de siste 21 dagene før forsendelsen, og i dette tidsrommet har ikke noe fjørfe som ikke skulle inngå i forsendelsen, fått komme inn på driftsenheten eller karantenestasjonen. Det er dessuten ikke blitt utført vaksinasjoner på karantenestasjonen,
- c) det har gjennomgått en serologisk undersøkelse for forekomst av antistoffer mot Newcastle disease i løpet av de siste 14 dagene før forsendelsen med negativt resultat,]

II.2.2. følgende tilleggsgarantier som er fastsatt av bestemmelsesmedlemsstaten i samsvar med artikkel 13 og/eller 14 i direktiv 90/539/EØF, er oppfylt:

(⁴) II.2.3. [dersom bestemmelsesmedlemsstaten er Finland eller Sverige, er avlsfjørfeet blitt undersøkt med negativt resultat i samsvar med reglene fastsatt i kommisjonsvedtak 2003/644/EF,]

(⁴) II.2.4. [dersom bestemmelsesmedlemsstaten er Finland eller Sverige, er verpehønene (produksjonsfjørfe til produksjon av konsumegg) blitt undersøkt med negativt resultat i samsvar med reglene fastsatt i kommisjonsvedtak 2004/235/EF,]

(⁶) II.2.5. [programmet for kontroll med salmonella som er nevnt i artikkel 10 i forordning (EF) nr. 2160/2003, og de særlige kravene til bruk av antimikrobielle stoffer og vaksiner i forordning (EF) nr. 1177/2006 er anvendt på opprinnelsesflokkene, og flokkene er blitt undersøkt for serotyper av salmonella som er av betydning for folkehelsen.

Dato for seneste prøvetaking av flokken med kjent resultat:

Resultatet av alle prøvetakinger av flokken:

(³) (⁷) *enten* [positivt]

(³) (⁷) *eller* [negativt.]

Av andre årsaker enn programmet for kontroll med salmonella er det i løpet av de siste 3 ukene før import

(³) *enten* ikke gitt antimikrobielle stoffer til annet avls- og produksjonsfjørfe enn strutsefugler

(³) (⁴) *eller* gitt følgende antimikrobielle stoffer til annet avls- og produksjonsfjørfe enn strutsefugler.....]

(⁶) II.2.6. [dersom det gjelder avlsfjørfe, er det påvist verken *Salmonella enteritidis* eller *Salmonella typhimurium* i det kontrollprogrammet som er nevnt i nr. II.2.5.]

(⁸) [II.3. Ytterligere helsekrav

Undertegnede offentlige veterinær attesterer videre at, selv om bruken av vaksiner mot Newcastle disease som ikke oppfyller de særlige kravene i vedlegg B nr. 2 til vedtak 93/342/EØF, ikke er forbudt i (²), gjelder følgende for det fjørfeet som er beskrevet i denne attesten:

- a) det er ikke blitt vaksinert med slike vaksiner i de siste 12 månedene,
- b) det kommer fra en flokk som høyst 14 dager før forsendelsen har gjennomgått en virusisolasjonsprøve for Newcastle disease, utført i et offisielt laboratorium på grunnlag av et tilfeldig utvalg kloakksvaberprøver tatt fra minst 60 fugler i hver flokk, uten at det er funnet aviært paramyxovirus med en intracerebral patogenisitetsindeks (ICPI) på over 0,4,
- c) det har i løpet av de siste 60 dagene før forsendelsen ikke vært i kontakt med fjørfe som ikke oppfyller vilkårene i bokstav a) og b),
- d) det har vært holdt isolert under offentlig overvåking på opprinnelsenheten i 14-dagersperioden nevnt i bokstav b).]

II.4. Attesting for dyretransport

Undertegnede offentlige veterinær attesterer videre at fjørfeet skal transporteres i kasser eller bur som:

- a) bare inneholder fjørfe av samme art, kategori og type, og som kommer fra samme virksomhet,
- b) er påført opprinnelsesvirksomhetens godkjeningsnummer,
- c) er lukket i samsvar med vedkommende myndighets instruks for å hindre at innholdet byttes om,
- d) på samme måte som de kjøretøyene de transporteres i, er konstruert slik at:
 - i) de hindrer at ekskrementer faller eller renner ut, og reduserer fjørtapet mest mulig under transporten,
 - ii) visuell kontroll av fjørfeet er mulig,
 - iii) rengjøring og desinfisering er mulig,
- e) på samme måte som kjøretøyene de er transportert i, er rengjort og desinfisert før innlasting i samsvar med vedkommende myndighets instruks.

Merknader**Del I:**

- Rubrikk 1.8: Angi opprinnelsesregionens kode, om nødvendig som fastsatt under områdekoden i kolonne 2 i del 1 i vedlegg I til vedtak 2006/696/EF [som sist endret].
- Rubrikk 1.11: Oppdrettsvirksomhetens navn, adresse og godkjeningsnummer.
- Rubrikk 1.15: Angi jernbanevognenes og lastebilenes registreringsnummer, navn på skip og rutenummer for fly dersom det er kjent. Ved transport i containere eller kasser angis samlet antall, eventuelle registreringsnumre og forseglingsnumre i rubrikk 1.23.
- Rubrikk 1.19: Bruk relevant HS-kode: 01.05 eller 01.06.39.
- Rubrikk 1.28 (Kategori): Angi én av følgende kategorier: Innvlet linje/besteforeldre/foreldre/verpehøner/annet.

Del II:

- (¹) Avls- og produksjonsfjørfe som definert i vedtak 2006/696/EF [som sist endret].
- (²) Områdekoden slik den forekommer i kolonne 2 i del 1 i vedlegg I til vedtak 2006/696/EF [som sist endret].
- (³) Stryk det som ikke passer.
- (⁴) Fylles ut dersom det er relevant.
- (⁵) Dersom forsendelsen ikke er beregnet på slike medlemsstater eller regioner (for øyeblikket Finland og Sverige), skal garantiene i nr. II.2.1 strykes.
- (⁶) Garantiene i nr. II.2.5 og II.2.6 får anvendelse bare på fjørfe som tilhører arten *Gallus gallus*, og de gjelder først fra 1. januar 2009 dersom fjørfeet utelukkende er oppdrettet for kjøttproduksjon.
- (⁷) Dersom noen av resultatene var positive for serotypene nedenfor i løpet av flokkens levetid, angi at resultatet var positivt.
 - Flokker av avlsfjørfe: *Salmonella hadar*, *Salmonella virchow* og *Salmonella infantis*.
 - Flokker av produksjonsfjørfe: *Salmonella enteritidis* og *Salmonella typhimurium*.
- (⁸) Denne garantien kreves bare dersom fjørfeet kommer fra stater eller deler av stater der artikkel 4 nr. 4 i vedtak 93/342/EØF får anvendelse. Den skal strykes dersom fjørfeet kommer fra andre stater.
 - Denne attesten er gyldig i ti dager.

Offentlig veterinær

Navn (med blokkbokstaver):

Kvalifikasjon og tittel:

Vedkommende lokale myndighet:

Dato:

Underskrift:

Stempel:»

iv) modellen for veterinærattest for daggamle kyllinger av andre arter enn strutsefugler (DOC) erstattes med:

«Modell for veterinærattest for daggamle kyllinger av andre arter enn strutsefugler (DOC)»

STAT

Veterinærattest ved import til EU

Del I: Opplysninger om forsendelsen	I.1. Avsender ☐ Navn Adresse Tlf.		I.2. Attestens referansnr.		I.2.a		
			I.3. Vedkommende sentrale myndighet				
			I.4. Vedkommende lokale myndighet				
	I.5. Mottaker Navn Adresse Postnummer Tlf.		I.6.				
	I.7. Opprinnelses- stat	ISO-kode	I.8. Opprinnelses- region	Kode	I.9. Bestemmelses- stat	ISO-kode	I.10.
	I.11 Opprinnelsessted Navn Adresse Navn Adresse Navn Adresse		Godkjenningsnummer		I.12.		
	I.13. Lastested Adresse		Godkjenningsnummer		I.14. Avsendelsesdato, Avsendelsestidspunkt		
	I.15. Transportmidler Fly ☐ Skip ☐ Jernbanevogn ☐ Veigående kjøretøy ☐ Annet ☐ Identifikasjon: Dokumentreferanse:		I.16. GKS ved import til EU				
			I.17. CITES-nr.				
	I.18. Varebeskrivelse				I.19. Varekode (HS-kode)		
				I.20. Mengde			
I.21.				I.22. Antall kolli			
I.23. Forseglings- og containernr.				I.24.			
I.25 Varer attestert for: Avl ☐							
I.26.				I.27. Ved import eller innførsel til EU ☐			
I.28. Identifikasjon av varene							
Art (vitenskapelig navn)			Rase/kategori		Mengde		

STAT

DOC (daggamle kyllinger av andre arter enn strutsefugler)

Del II: Utstedelse av attest	II.	Helseopplysninger ☐	II.a. Attestens referansnr.	II.b.
	II.1.	Dyrehelseattestering		
		Undertegnede offentlige veterinær attesterer at de daggamle kyllingene ⁽¹⁾ som er beskrevet i denne attesten:		
	II.1.1.	oppfyller bestemmelsene i direktiv 90/539/EØF,		
	II.1.2.	er blitt klekket i området med koden ⁽²⁾ . Dersom de flokkene som rugeeggene stammer fra, ble importert til opprinnelsesstaten, skjedde dette i henhold til veterinærvilkår som er minst like strenge som de relevante kravene i direktiv 90/539/EØF, og eventuelle tilhørende vedtak,		
	II.1.3.	kommer fra området med koden ⁽²⁾ som på utstedelsesdatoen for denne attesten var fritt for aviær influensa og Newcastle disease som definert i vedtak 93/342/EØF,		
	II.1.4.	er blitt undersøkt på utstedelsesdatoen for denne attesten og ikke viste noen kliniske tegn på sykdom, og det foreligger heller ikke noen mistanke om sykdom,		
	II.1.5.	er blitt klekket på den eller de virksomhetene som er angitt i rubrikk I.11 i del I, og som er offisielt godkjent i samsvar med de kravene som minst tilsvarer dem som er fastsatt i vedlegg II til direktiv 90/539/EØF, og		
		a) hvis godkjenning ikke er opphevet eller tilbakekalt, b) som på tidspunktet for avsendelse ikke var underlagt noen dyrehelserestriksjoner, c) der det innenfor en radius på 25 km, eventuelt innbefattet en nabostats territorium, ikke har forekommet utbrudd av aviær influensa eller Newcastle disease på minst 30 dager,		
	II.1.6.	ikke har vært i kontakt med fjørfe som ikke oppfyller kravene fastsatt i denne attesten, eller med viltlevende fugler,		
II.1.7.	er klekket av egg som kommer fra flokker som:			
	a) i minst seks uker umiddelbart før eksport er blitt holdt i offentlig godkjente virksomheter, hvis godkjenning på tidspunktet for avsendelse av rugeeggene til rugeriet ikke var opphevet eller tilbakekalt, b) ikke befinner seg i områder som ikke er fri for aviær influensa eller Newcastle disease, c) på utstedelsesdatoen for denne attesten ikke viser noen kliniske tegn på sykdom, og at det ikke foreligger noen mistanke om sykdom; d) har gjennomgått et sykdomsovervåkingsprogram for:			
	⁽³⁾ enten [<i>Salmonella pullorum</i> , <i>S. gallinarum</i> og <i>Mycoplasma gallisepticum</i> (fjørfe)] ⁽³⁾ og/eller [<i>Salmonella arizonae</i> , <i>S. pullorum</i> og <i>S. gallinarum</i> , <i>Mycoplasma meleagridis</i> og <i>M. gallisepticum</i> (kalkuner)] ⁽³⁾ og/eller [<i>Salmonella pullorum</i> og <i>S. gallinarum</i> (perlehøns, vaktler, fasaner, raphøner og ender)]			
	i samsvar med kapittel III i vedlegg II til direktiv 90/539/EØF og ikke har vist seg å være angrepet, og der det heller ikke er mistanke om infeksjon med disse agensene,			
	⁽³⁾ enten [e] ikke er blitt vaksinert mot Newcastle disease] ⁽³⁾ eller [er vaksinert mot Newcastle disease med:			
			
	(navn og type (levende eller inaktivert) av den virusstammen av Newcastle disease som brukes i vaksinen(e))			
	i en alder av uker]			
	⁽³⁾ [f] er blitt vaksinert med offisielt godkjente vaksiner den mot (gjenta om nødvendig)]			

II.1.8. er klekket av egg som:

- a) før forsendelse til rugeriet er merket i samsvar med vedkommende myndighets instruks,er,
- b) er blitt desinfisert i samsvar med vedkommende myndighets instruks,er,

II.1.9. ble klekket (datoer).

II.1.10. er blitt vaksinert med offisielt godkjente vaksiner den..... mot
(gjenta om nødvendig).

II.2. Tilleggsgarantier

Undertegnede offentlige veterinær attesterer videre at:

(⁵) [II.2.1. dersom forsendelsen er beregnet på en medlemsstat eller en region hvis status er fastsatt i samsvar med artikkel 12 nr. 2 i direktiv 90/539/EØF, kommer de daggamle kyllingene som er beskrevet i denne attesten, fra rugeegg fra flokker som:

(³) *enten* [i] ikke er blitt vaksinert mot Newcastle disease]

(³) *eller* [ii] er vaksinert mot Newcastle disease med en inaktivert vaksine]

(³) *eller* [iii] ble vaksinert mot Newcastle disease med en levende vaksine senest 60 dager før eggene ble samlet inn],

II.2.2. følgende tilleggsgarantier som er fastsatt av bestemmelsesmedlemsstaten i samsvar med artikkel 13 og/eller 14 i direktiv 90/539/EØF, er oppfylt:

(⁴) II.2.3. dersom bestemmelsesmedlemsstaten er Finland eller Sverige, kommer de daggamle kyllingene som skal settes inn i flokker av avls- eller produksjonsfjorfe, fra flokker som er blitt undersøkt med negativt resultat i samsvar med reglene fastsatt i kommisjonsvedtak 2003/644/EF,

(⁶) II.2.4. [programmet for kontroll med salmonella som er nevnt i artikkel 10 i forordning (EF) nr. 2160/2003, og de særlige kravene til bruk av antimikrobielle stoffer og vaksiner i forordning (EF) nr. 1177/2006 er anvendt på den opprinnelige foreldreflokken, og denne foreldreflokken er blitt undersøkt for serotyper av salmonella som er av betydning for folkehelsen.

Dato for seneste prøvetaking av foreldreflokken med kjent resultat:

Resultatet av alle prøvetakinger av foreldreflokken:

(³) (⁷) *enten* [positivt]

(³) (⁷) *eller* [negativt],

De særlige kravene til bruk av antimikrobielle stoffer og vaksiner i forordning (EF) nr. 1177/2006 har fått anvendelse på daggamle kyllinger.

Av andre årsaker enn kontrollprogrammet for salmonella er det

(³) *enten* ikke gitt antimikrobielle stoffer til de daggamle kyllingene (herunder injeksjon av egg)

(³) (⁴) *eller* det er gitt følgende antimikrobielle stoffer til de daggamle kyllingene (herunder injeksjon av egg)]

(⁶) II.2.5. [dersom de daggamle kyllingene er beregnet på avl, er det påvist verken *Salmonella enteritidis* eller *Salmonella typhimurium* i det kontrollprogrammet som er nevnt i nr. II.2.4.]

(⁸) [II.3. Ytterligere helsekrav

Undertegnede offentlige veterinær attesterer videre at, selv om bruken av vaksiner mot Newcastle disease som ikke oppfyller de særlige kravene i vedlegg B nr. 2 til vedtak 93/342/EØF, ikke er forbudt i(²),

- II.3.1. gjelder følgende for avlsfjørfeet som de daggamle kyllingene stammer fra:
- a) det er ikke blitt vaksinert med slike vaksiner i de siste 12 månedene,
 - b) det kommer fra en flokk som høyst 14 dager før forsendelsen har gjennomgått en virusisolasjonsprøve for Newcastle disease, utført i et offisielt laboratorium på grunnlag av et tilfeldig utvalg kloakksvaberprøver fra minst 60 fugler i hver flokk, uten at det er funnet aviært paramyxovirus med en intracerebral patogenisitetsindeks (ICPI) på over 0,4,
 - c) det har i løpet av de siste 60 dagene før forsendelsen ikke vært i kontakt med fjørfe som ikke oppfyller vilkårene i bokstav a) og b),
 - d) det har vært holdt isolert under offentlig overvåking på opprinnelsesenheten i 14-dagersperioden nevnt i bokstav b), og
- II.3.2. rugeeggene som det er klekket ut av, har ikke vært i kontakt med egg eller fjørfe som ikke oppfyller ovennevnte krav, på rugeriet eller under transport.]
- II.4. **Attestering for dyretransport**
- Undertegnede offentlige veterinær attesterer videre at:
- II.4.1. de daggamle kyllingene som er beskrevet i denne attesten, skal transporteres i engangskasser som brukes for første gang, og:
- a) som bare inneholder daggamle kyllinger av samme art, kategori og type, og som kommer fra samme virksomhet,
 - b) er påført følgende opplysninger:
 - avsenderstatens navn,
 - det berørte fjørfeets art,
 - antall kyllinger,
 - produksjonskategori og -type som de er beregnet på,
 - produksjonsvirksomhetens navn, adresse og godkjenningsnummer,
 - opprinnelsesvirksomhetens godkjenningsnummer,
 - bestemmelsesmedlemsstatens navn,
 - c) er lukket i samsvar med vedkommende myndighets instruks for å hindre at innholdet byttes om,
- II.4.2. de containerne og kjøretøyene som er benyttet for å transportere de kassene som er nevnt i II.4.1, er rengjort og desinfisert før innlasting i samsvar med vedkommende myndighets instruks.

Merknader**Del I:**

- Rubrikk 1.8: Angi opprinnelsesregionens kode, om nødvendig som fastsatt under områdekoden i kolonne 2 i del 1 i vedlegg I til vedtak 2006/696/EF [som sist endret].
- Rubrikk 1.11: Navn, adresse og godkjenningsnummer på rugerier og oppdrettsvirksomheten.
- Rubrikk 1.15: Angi jernbanevognerens og lastebilenes registreringsnummer, navn på skip og rutenummer for fly dersom det er kjent. Ved transport i containere eller kasser angis samlet antall, eventuelle registreringsnumre og forseglingsnumre i rubrikk 1.23.
- Rubrikk 1.19: Bruk relevant HS-kode: 01.05 eller 01.06.39.
- Rubrikk 1.28: (Kategori): Angi en av følgende kategorier: Innavlet linje/besteforeldre/foreldre/verpehøner/broilere/annet.

Del II:

- (¹) «Daggamle kyllinger» som definert i vedtak 2006/696/EF [som sist endret].
- (²) Områdekode slik den forekommer i kolonne 2 i del 1 i vedlegg I til vedtak 2006/696/EF [som sist endret].
- (³) Stryk det som ikke passer.
- (⁴) Fylles ut dersom det er relevant.
- (⁵) Dersom forsendelsen ikke er beregnet på slike medlemsstater eller regioner (for øyeblikket Finland og Sverige), skal garantiene i nr. II.2.1 strykes.
- (⁶) Garantiene i nr. II.2.4 og II.2.5 får anvendelse bare dersom de daggamle kyllingene tilhører arten *Gallus gallus*, og de gjelder først fra 1. januar 2009 dersom de daggamle kyllingene utelukkende er beregnet på kjøttproduksjon.
- (⁷) Dersom noen av resultatene var positive for serotypene nedenfor i løpet av foreldreflokkens levetid, angi at resultatet var positivt. *Salmonella infantis*, *Salmonella virchow* og *Salmonella hadar*.
- (⁸) Denne garantien kreves bare dersom fjørfeet kommer fra stater eller deler av stater der artikkel 4 nr. 4 i vedtak 93/342/EØF får anvendelse. Den skal strykes dersom fjørfeet kommer fra andre stater.
- Denne attesten er gyldig i ti dager.

Offentlig veterinær

Navn (med blokkbokstaver):

Kvalifikasjon og tittel:

Vedkommende lokale myndighet:

Dato:

Underskrift:

Stempel:»

v) modellen for veterinærattest for rugeegg av annet fjørfe enn strutsefugler (HEP) erstattes med:

«Modell for veterinærattest for rugeegg av annet fjørfe enn strutsefugler (HEP)»

STAT

Veterinærattest ved import til EU

Del I: Opplysninger om forsendelsen	I.1. Avsender		I.2. Attestens referansenr.	I.2.a	
	☐ Navn Adresse Tlf.		I.3. Vedkommende sentrale myndighet		
			I.4. Vedkommende lokale myndighet		
	I.5. Mottaker Navn Adresse Postnummer Tlf.		I.6.		
	I.7. Opprinnelses- ISO-kode stat	I.8. Opprinnelses- Kode region	I.9. Bestemmelses- ISO-kode stat	I.10.	
	I.11 Opprinnelsessted Navn Adresse Navn Adresse Navn Adresse		I.12.		
	I.13. Lastested Adresse		I.14. Avsendelsesdato		Avsendelsestidspunkt
	I.15. Transportmidler Fly ☐ Skip ☐ Jernbanevogn ☐ Veigående kjøretøy ☐ Annet ☐		I.16. GKS ved import til EU		
	Identifikasjon: Dokumentreferanse:		I.17. CITES-nr.		
	I.18. Varebeskrivelse		I.19. Varekode (HS-kode)		
		I.20. Mengde			
I.21.		I.22. Antall kolli			
I.23. Forseglings- og containernr.		I.24.			
I.25 Varer attestert for: Avl ☐					
I.26.		I.27. Ved import eller innførsel til EU ☐			
I.28. Identifikasjon av varene					
Art (vitenskapelig navn) Rase/kategori Identifikasjonssystem Identifikasjonsnummer Mengde					

STAT

HEP (rugeegg av annet fjørfe enn strutsefugler)

Del II: Utstedelse av attest	II.	Helseopplysninger ☐	II.a. Attestens referansenr.	II.b.	
	II.1.	Dyrehelseattestering			
		Undertegnede offentlige veterinær attesterer at rugeeggene ⁽¹⁾ som er beskrevet i denne attesten:			
	II.1.1.	oppfyller kravene i direktiv 90/539/EØF,			
	II.1.2.	kommer fra flokker som har vært i området med koden ⁽²⁾ i minst tre måneder. Dersom disse flokkene ble importert til opprinnelsesstaten, skjedde dette i henhold til veterinærvilkår som er minst like strenge som de relevante kravene i direktiv 90/539/EØF, og eventuelle tilhørende vedtak,			
	II.1.3.	kommer fra området med koden ⁽²⁾ , som på utstedelsesdatoen for denne attesten var fritt for aviær influensa og Newcastle disease i henhold til definisjonen i vedtak 93/342/EØF,			
	II.1.4.	kommer fra flokker som:			
		a) er blitt undersøkt på utstedelsesdatoen for denne attesten og ikke viste noen kliniske tegn på sykdom, og det foreligger heller ikke noen mistanke om sykdom, b) i minst seks uker umiddelbart før eksport er blitt holdt på den eller de virksomhetene som er beskrevet i rubrikk I.11 i del I, og som er offisielt godkjent i samsvar med de kravene som minst tilsvarer dem som er fastsatt i vedlegg II til direktiv 90/539/EØF, og — hvis godkjenning ikke er opphevet eller tilbakekalt, — som ikke er underlagt noen dyrehelserestriksjoner, der det innenfor en radius på 25 km, eventuelt innbefattet en nabostats territorium, ikke har forekommet utbrudd av aviær influensa eller Newcastle disease på minst 30 dager, c) i det tidsrommet som er nevnt i bokstav b), ikke har vært i kontakt med fjørfe som ikke oppfyller kravene fastsatt i denne attesten, eller med villevende fugler, d) har gjennomgått et sykdomsovervåkingsprogram for: ⁽³⁾ enten [Salmonella pullorum, S. gallinarum og Mycoplasma gallisepticum (fjørfe)] ⁽³⁾ og/eller [Salmonella arizonae, S. pullorum og S. gallinarum, Mycoplasma meleagridis og M. gallisepticum (kalkuner)] ⁽³⁾ og/eller [Salmonella pullorum og S. gallinarum (perlehøns, vaktler, fasaner, raphøner og ender)] i samsvar med kapittel III i vedlegg II til direktiv 90/539/EØF og ikke har vist seg å være angrepet, og der det heller ikke er mistanke om infeksjon med disse agensene, ⁽³⁾ enten [e] ikke er blitt vaksinert mot Newcastle disease] ⁽³⁾ eller [er vaksinert mot Newcastle disease med: (navn og type (levende eller inaktivert) av den virusstammen av Newcastle disease som brukes i vaksinen(e)) i en alder av uker] ⁽³⁾ [f] er blitt vaksinert med offisielt godkjente vaksiner den mot (gjenta om nødvendig)]			
	II.1.5.	er blitt merket som angitt i attestens nr. 1.28 med (trykkfarge)			
	II.1.6.	er blitt desinfisert i samsvar med mine instruksjoner med (produktets og det virksomme stoffets navn) i (antall minutter),			
II.1.7.	er blitt samlet inn fra til (datoer).				

II.2. Tilleggsgarantier

Undertegnede offentlige veterinær attesterer videre at:

- (⁴) [II.2.1. dersom forsendelsen er beregnet på en medlemsstat eller en region hvis status er fastsatt i samsvar med artikkel 12 nr. 2 i direktiv 90/539/EØF, kommer de rugeeggene som er beskrevet i denne attesten, fra fjørfe som:

(³) *enten* a) ikke er blitt vaksinert mot Newcastle disease,

(³) *eller* b) er vaksinert mot Newcastle disease med en inaktivert vaksine,

(³) *eller* c) ble vaksinert mot Newcastle disease med en levende vaksine senest 60 dager før den datoen som ble nevnt i nr. II.1.7 ovenfor,]

- II.2.2. følgende tilleggsgarantier som er fastsatt av bestemmelsesmedlemsstaten i samsvar med artikkel 13 og/eller 14 i direktiv 90/539/EØF, er oppfylt:

.....

- (³) II.2.3. dersom bestemmelsesmedlemsstaten er Finland eller Sverige, kommer rugeeggene fra flokker som er blitt undersøkt med negativt resultat i samsvar med reglene fastsatt i kommisjonsvedtak 2003/644/EF.

- (⁵) II.2.4. [programmet for kontroll med salmonella som er nevnt i artikkel 10 i forordning (EF) nr. 2160/2003, og de særlige kravene til bruk av antimikrobielle stoffer og vaksiner i forordning (EF) nr. 1177/2006 er anvendt på den opprinnelige foreldreflokken, og denne foreldreflokken er blitt undersøkt for serotyper av salmonella som er av betydning for folkehelsen.

Dato for seneste prøvetaking av foreldreflokken med kjent resultat:

Resultatet av alle prøvetakinger av foreldreflokken:

(³) (⁶) *enten* [positivt]

(³) (⁶) *eller* [negativt]

- (⁵) II.2.5. det er påvist verken *Salmonella enteritidis* eller *Salmonella typhimurium* i det kontrollprogrammet som er nevnt i nr. II.2.4.

(⁷) [II.3. Ytterligere helsekrav for stater som ikke er fri for Newcastle disease

Undertegnede offentlige veterinær attesterer videre at, selv om bruken av vaksiner mot Newcastle disease som ikke oppfyller de særlige kravene i vedlegg B nr. 2 til vedtak 93/342/EØF, ikke er forbudt i (²), gjelder følgende for fjørfe som rugeeggene stammer fra:

a) det er ikke blitt vaksinert med slike vaksiner i de siste 12 månedene,

b) det kommer fra en flokk som høyst 14 dager før forsendelsen har gjennomgått en virusisolasjonsprøve for Newcastle disease, utført i et offisielt laboratorium på grunnlag av et tilfeldig utvalg kloakksvaberprøver fra minst 60 fugler i hver berørte flokk, uten at det er påvist aviært paramyxovirus med en intracerebral patogenisitetsindeks (ICPI) på over 0,4,

c) det har i løpet av de siste 60 dagene før forsendelsen ikke vært i kontakt med fjørfe som ikke oppfyller vilkårene i bokstav a) og b),

d) det har vært holdt isolert under offentlig overvåking på opprinnelsesenheten i 14-dagersperioden nevnt i bokstav b).]

II.4. Attestering for dyretransport

Undertegnede offentlige veterinær attesterer videre at:

II.4.1.	rugeeggene skal transporteres i helt rene engangskasser som brukes for første gang, og som:	
a)	bare inneholder rugeegg av samme art, kategori og type, og som kommer fra samme virksomhet,	
b)	er påført følgende opplysninger:	
	— avsenderstatens navn,	
	— det berørte fjørfeets art,	
	— antall egg,	
	— produksjonskategori og -type som de er beregnet på,	
	— produksjonsvirksomhetens navn, adresse og godkjeningsnummer,	
	— opprinnelsesvirksomhetens godkjeningsnummer,	
	— bestemmelsesmedlemsstatens navn,	
c)	er lukket i samsvar med vedkommende myndighets instruks for å hindre at innholdet byttes om,	
II.4.2.	de containerne og kjøretøyene som er benyttet for å transportere de kassene som er nevnt i II.4.1, er blitt rengjort og desinfisert før innlasting i samsvar med vedkommende myndighets instruks.	
Merknader		
Del I:		
	— Rubrikk I.8: Angi opprinnelsesregionens kode, om nødvendig som fastsatt under områdekoden i kolonne 2 i del I i vedlegg I til vedtak 2006/696/EF [som sist endret].	
	— Rubrikk I.11: Oppdrettsvirksomhetens navn, adresse og godkjeningsnummer.	
	— Rubrikk I.15: Angi jernbanevognenes og lastebilenes registreringsnummer, navn på skip og rutenummer for fly dersom det er kjent. Ved transport i containere eller kasser angis samlet antall, eventuelle registreringsnumre og forseglingsnumre i rubrikk I.23.	
	— Rubrikk I.28 (Kategori): Angi en av følgende kategorier: Innavllet linje/besteforeldre/foreldre/verpehøner/konsumegg av kalkun/ annet. (Identifikasjonssystem og identifikasjonsnummer): Angi eggmerking.	
Del II:		
(1)	For rugeegg av fjørfe som definert i vedtak 2006/696/EF [som sist endret], unntatt strutsefugler.	
(2)	Områdekode slik den forekommer i kolonne 2 i del I i vedlegg I til vedtak 2006/696/EF [som sist endret].	
(3)	Stryk det som ikke passer.	
(4)	Dersom forsendelsen ikke er beregnet på slike medlemsstater eller regioner (for øyeblikket Finland og Sverige), skal garantiene i nr. II.2.1 strykes.	
(5)	Garantiene i nr. II.2.4 og II.2.5 får anvendelse bare på fjørfe som tilhører arten <i>Gallus gallus</i> .	
(6)	Dersom noen av resultatene var positive for de følgende serotypene i løpet av foreldreflokkens levetid, angi at resultatet var positivt: <i>Salmonella infantis</i> , <i>Salmonella virchow</i> og <i>Salmonella hadar</i> .	
(7)	Denne garantien kreves bare dersom fjørfeet kommer fra stater eller deler av stater der artikkel 4 nr. 4 i vedtak 93/342/EØF får anvendelse. Den skal strykes dersom fjørfeet kommer fra andre stater.	
	— Denne attesten er gyldig i ti dager.	
Offentlig veterinær		
Navn (med blokkbokstaver):		Kvalifikasjon og tittel:
Vedkommende lokale myndighet:		
Dato:		Underskrift:
Stempel:»		

- 2) I del 1 i vedlegg II til vedtak 2006/696/EF utgår opplysningene om Bulgaria og Romania.

KOMMISJONSVEDTAK

2014/EØS/35/05

av 11. desember 2007

om godkjenning av visse nasjonale program for motkjemping av salmonella i flokkar av verpehøner av arten *Gallus gallus**[meldt under nummeret K(2007) 6100]*

(2007/848/EF)(*)

KOMMISJONEN FOR DEI EUROPEISKE FELLESSKAPA HAR —

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske fellesskapet,

med tilvising til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2160/2003 av 17. november 2003 om bekjempelse av salmonella og visse andre zoonotiske smittestoffer som overføres gjennom næringsmidler⁽¹⁾, særleg artikkel 6 nr. 2, og

ut frå desse synsmåtene:

- 1) Føremålet med forordning (EF) nr. 2160/2003 er å sikre at det vert sett i verk føremålstenlege og effektive tiltak for å påvise og motkjempe salmonella og andre zoonotiske smittestoff i alle ledd i produksjon, foredling og distribusjon, særleg i primærproduksjonen, for å minske førekomsten av dei og den risikoen dei utgjør for folkehelsa.
- 2) Ved kommisjonsforordning (EF) nr. 1168/2006 av 31. juli 2006 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2160/2003 med hensyn til et fellesskapsmål for reduksjon av prevalensen av visse salmonellaserotyper i verpehøner av arten *Gallus gallus* og om endring av forordning (EF) nr. 1003/2005⁽²⁾ vart det fastsett eit fellesskapsmål for reduksjon av førekomsten av alle salmonellaserotyper som har innverknad på folkehelsa i flokkar av verpehøner av arten *Gallus gallus* på primærproduksjonsplan.
- 3) For å nå fellesskapsmålet skal medlemsstatane innføre nasjonale program for motkjemping av salmonella i flokkar av verpehøner av arten *Gallus gallus*, og leggje dei fram for Kommisjonen i samsvar med forordning (EF) nr. 2160/2003.

- 4) Visse medlemsstatar har lagt fram dei nasjonale programma sine for motkjemping av salmonella i flokkar av verpehøner av arten *Gallus gallus*.
- 5) Det er slått fast at desse programma er i samsvar med relevant veterinærregelverk i Fellesskapet, og særleg forordning (EF) nr. 2160/2003.
- 6) Desse nasjonale programma for motkjemping bør difor godkjennast.
- 7) Dei tiltaka som er fastsette i dette vedtaket, er i samsvar med fråsegna frå Det faste utvalet for næringsmiddelkjeda og dyrehelsa —

GJORT DETTE VEDTAKET:

Artikkel 1

Dei nasjonale programma for motkjemping av salmonella i flokkar av verpehøner av arten *Gallus gallus* som er lagde fram av medlemsstatane, er godkjende.

Artikkel 2

Dette vedtaket skal nyttast frå 1. januar 2008.

Artikkel 3

Dette vedtaket er retta til medlemsstatane.

Utfjerda i Brussel, 11. desember 2007.

For Kommisjonen

Markos KYPRIANOU

Medlem av Kommisjonen

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 333 av 19.12.2007, s. 83, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 41/2009 av 24. april 2009 om endring av EØS-avtalens vedlegg I (Veterinære og plantesanitære forhold), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 33 av 25.6.2009, s. 1.

⁽¹⁾ TEU L 325 av 12.12.2003, s. 1. Forordninga endra ved kommisjonsforordning (EF) nr. 1237/2007 (TEU L 280 av 24.10.2007, s. 5).

⁽²⁾ TEU L 211 av 1.8.2006, s. 4.

VEDLEGG

Austerrike
Belgia
Bulgaria
Tsjekkia
Kypros
Danmark
Estland
Finland
Frankrike
Tyskland
Hellas
Ungarn
Irland
Italia
Latvia
Litauen
Luxembourg
Nederland
Polen
Portugal
Romania
Slovenia
Slovakia
Spania
Sverige
Det sameinte kongeriket

KOMMISJONSVEDTAK

2014/EØS/35/06

av 12. desember 2007

om godkjenning av endringer av det nasjonale programmet som Finland har lagt fram for motkjemping av salmonella i flokkar av avlsfjørfe av arten *Gallus gallus**[meldt under nummeret K(2007) 6097]***(Berre den finske og den svenske teksta er gyldige)**

(2007/849/EF)(*)

KOMMISJONEN FOR DEI EUROPEISKE FELLESSKAPA HAR —

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske fellesskapet,

med tilvising til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2160/2003 av 17. november 2003 om bekjempelse av salmonella og visse andre zoonotiske smittestoffer som overføres gjennom næringsmidler⁽¹⁾, særleg artikkel 6 nr. 3, og

ut frå desse synsmåtene:

- 1) Det nasjonale programmet som Finland har lagt fram for motkjemping av salmonella i flokkar av avlsfjørfe av arten *Gallus gallus*, vart godkjent ved kommisjonsvedtak 2006/759/EF av 8. november 2006 om godkjenning av visse nasjonale program for motkjemping av salmonella i flokkar av avlsfjørfe av arten *Gallus gallus*⁽²⁾.
- 2) Finland har no lagt fram endringar av det nasjonale programmet sitt for godkjenning.
- 3) Dei framlagde endringane av programmet tek omsyn til utviklinga av situasjonen i Finland. Dei er i samsvar med relevant veterinærregelverk i Fellesskapet, og særleg med dei krava som er fastsette i forordning (EF) nr. 2160/2003.
- 4) Endringane av det nasjonale programmet som Finland har lagt fram for motkjemping av salmonella i flokkar av avlsfjørfe av arten *Gallus gallus*, bør difor godkjennast.

- 5) Dei tiltaka som er fastsette i dette vedtaket, er i samsvar med fråsegna frå Det faste utvalet for næringsmiddelkjeda og dyrehelsa —

GJORT DETTE VEDTAKET:

Artikkel 1

Dei endringane som Finland har lagt fram av det nasjonale programmet for motkjemping av salmonella i flokkar av avlsfjørfe av arten *Gallus gallus*, og som vart godkjende ved vedtak 2006/759/EF, er godkjende.

Artikkel 2

Dette vedtaket skal nyttast frå 1. januar 2008.

Artikkel 3

Dette vedtaket er retta til Republikken Finland.

Utfërda i Brussel, 12. desember 2007.

For Kommisjonen

Markos KYPRIANOU

Medlem av Kommisjonen

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 333 av 19.12.2007, s. 85, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 41/2009 av 24. april 2009 om endring av EØS-avtalens vedlegg I (Veterinære og plantesanitære forhold), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 33 av 25.6.2009, s. 1.

⁽¹⁾ TEU L 325 av 12.12.2003, s. 1. Forordninga sist endra ved kommisjonsforordning (EF) nr. 1237/2007 (TEU L 280 av 24.10.2007, s. 5).

⁽²⁾ TEU L 311 av 10.11.2006, s. 46.

KOMMISJONSVEDTAK

2014/EØS/35/07

av 18. desember 2007

om godkjenning av det nasjonale programmet som Bulgaria har lagt fram for motkjemping av salmonella i flokkar av avlsfjørfe av arten *Gallus gallus**[meldt under nummeret K(2007) 6353]***(Berre den bulgarske teksta er gyldig)**

(2007/873/EF)(*)

KOMMISJONEN FOR DEI EUROPEISKE FELLESSKAPA HAR —

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske fellesskapet,

med tilvising til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2160/2003 av 17. november 2003 om bekjempelse av salmonella og visse andre zoonotiske smittestoffer som overføres gjennom næringsmidler⁽¹⁾, særleg artikkel 6 nr. 2, og ut frå desse synsmåtene:

- 1) Føremålet med forordning (EF) nr. 2160/2003 er å sikre at det vert sett i verk føremålstenlege og effektive tiltak for å påvise og motkjempe salmonella og andre zoonotiske smittestoff i alle ledd i produksjon, foredling og distribusjon, særleg i primærproduksjonen, for å minske førekomsten av dei og den risikoen dei utgjør for folkehelsa.
- 2) Ved kommisjonsforordning (EF) nr. 1003/2005 av 30. juni 2005 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2160/2003 vedrørende et fellesskapsmål for reduksjon av prevalensen av visse salmonellaserotyper i flokker av avlsfjørfe av arten *Gallus gallus* og om endring av forordning (EF) nr. 2160/2003⁽²⁾ vart det fastsett eit fellesskapsmål for reduksjon av førekomsten av alle salmonellaserotypar som har innverknad på folkehelsa i flokkar av avlsfjørfe av arten *Gallus gallus* på primærproduksjonsplan.
- 3) For å nå fellesskapsmålet skal medlemsstatane innføre nasjonale program for motkjemping av salmonella i flokkar av avlsfjørfe av arten *Gallus gallus*, og leggje dei fram for Kommisjonen i samsvar med forordning (EF) nr. 2160/2003.

- 4) Bulgaria har lagt fram det nasjonale programmet sitt for motkjemping av salmonella i flokkar av avlsfjørfe av arten *Gallus gallus*.
- 5) Det er slått fast at det programmet som Bulgaria har lagt fram, er i samsvar med relevant veterinærregelverk i Fellesskapet, og særleg forordning (EF) nr. 2160/2003.
- 6) Det bulgarske nasjonale programmet for motkjemping bør difor godkjennast.
- 7) Dei tiltaka som er fastsette i dette vedtaket, er i samsvar med fråsegna frå Det faste utvalet for næringsmiddelkjeda og dyrehelsa —

GJORT DETTE VEDTAKET:

Artikkel 1

Det nasjonale programmet for motkjemping av salmonella i flokkar av avlsfjørfe av arten *Gallus gallus* som Bulgaria har lagt fram, er godkjent.

Artikkel 2

Dette vedtaket skal nyttast frå 1. februar 2008.

Artikkel 3

Dette vedtaket er retta til Republikken Bulgaria.

Utfærd i Brussel, 18. desember 2007.

For Kommisjonen

Markos KYPRIANOU

Medlem av Kommisjonen

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 344 av 28.12.2007, s. 45, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 41/2009 av 24. april 2009 om endring av EØS-avtalens vedlegg I (Veterinære og plantesanitære forhold), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 33 av 25.6.2009, s. 1.

⁽¹⁾ TEU L 325 av 12.12.2003, s. 1. Forordninga sist endra ved kommisjonsforordning (EF) nr. 1237/2007 (TEU L 280 av 24.10.2007, s. 5).

⁽²⁾ TEU L 170 av 1.7.2005, s. 12. Forordninga endra ved forordning (EF) nr. 1168/2006 (TEU L 211 av 1.8.2006, s. 4).

KOMMISJONSVEDTAK

2014/EØS/35/08

av 18. desember 2007

om godkjenning av det nasjonale programmet som Romania har lagt fram for motkjemping av salmonella i flokkar av avlsfjørfe av arten *Gallus gallus**[meldt under nummeret K(2007) 6354]***(Berre den rumenske teksta er gyldig)**

(2007/874/EF)(*)

KOMMISJONEN FOR DEI EUROPEISKE FELLESSKAPA
HAR —

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske fellesskapet, med tilvising til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2160/2003 av 17. november 2003 om bekjempelse av salmonella og visse andre zoonotiske smittestoffer som overføres gjennom næringsmidler⁽¹⁾, særleg artikkel 6 nr. 2, og

ut frå desse synsmåttane:

1) Føremålet med forordning (EF) nr. 2160/2003 er å sikre at det vert sett i verk føremålstenlege og effektive tiltak for å påvise og motkjempe salmonella og andre zoonotiske smittestoff i alle ledd i produksjon, foredling og distribusjon, særleg i primærproduksjonen, for å minske førekomsten av dei og den risikoen dei utgjør for folkehelsa.

2) Ved kommisjonsforordning (EF) nr. 1003/2005 av 30. juni 2005 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2160/2003 vedrørende et fellesskapsmål for reduksjon av prevalensen av visse salmonellaserotyper i flokker av avlsfjørfe av arten *Gallus gallus* og om endring av forordning (EF) nr. 2160/2003⁽²⁾ vart det fastsett eit fellesskapsmål for reduksjon av førekomsten av alle salmonellaserotypar som har innverknad på folkehelsa i flokkar av avlsfjørfe av arten *Gallus gallus* på primærproduksjonsplan.

3) For å nå fellesskapsmålet skal medlemsstatane innføre nasjonale program for motkjemping av salmonella i flokkar av avlsfjørfe av arten *Gallus gallus*, og leggje dei fram for Kommisjonen i samsvar med forordning (EF) nr. 2160/2003.

4) Romania har lagt fram det nasjonale programmet sitt for motkjemping av salmonella i flokkar av avlsfjørfe av arten *Gallus gallus*.

5) Det er slått fast at det programmet som Romania har lagt fram, er i samsvar med relevant veterinærregelverk i Fellesskapet, og særleg forordning (EF) nr. 2160/2003.

6) Det rumenske nasjonale programmet for motkjemping bør difor godkjennast.

7) Dei tiltaka som er fastsette i dette vedtaket, er i samsvar med fråsegna frå Det faste utvalet for næringsmiddelkjeda og dyrehelsa —

GJORT DETTE VEDTAKET:

Artikkel 1

Det nasjonale programmet for motkjemping av salmonella i flokkar av avlsfjørfe av arten *Gallus gallus* som Romania har lagt fram, er godkjent.

Artikkel 2

Dette vedtaket skal nyttast frå 1. januar 2008.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 344 av 28.12.2007, s. 46, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 41/2009 av 24. april 2009 om endring av EØS-avtalens vedlegg I (Veterinære og plantesanitære forhold), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 33 av 25.6.2009, s. 1.

⁽¹⁾ TEU L 325 av 12.12.2003, s. 1. Forordninga sist endra ved kommisjonsforordning (EF) nr. 1237/2007 (TEU L 280 av 24.10.2007, s. 5).

⁽²⁾ TEU L 170 av 1.7.2005, s. 12. Forordninga endra ved forordning (EF) nr. 1168/2006 (TEU L 211 av 1.8.2006, s. 4).

Artikkel 3

Dette vedtaket er retta til Romania.

Utferda i Brussel, 18. desember 2007.

For Kommisjonen

Markos KYPRIANOU

Medlem av Kommisjonen

KOMMISJONSFORORDNING (EF) nr. 775/2008**2014/EØS/35/09****av 4. august 2008****om fastsettelse av grenseverdier for restmengder av tilsetningsstoffet kantaxantin i tillegg til vilkårene fastsatt i direktiv 2003/7/EF(*)**

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP
HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1831/2003 av 22. september 2003 om tilsetningsstoffer i fôrvarer⁽¹⁾, særlig artikkel 13 nr. 2 tredje punktum, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Når det gjelder tilsetningsstoffet kantaxantin, fastsettes vilkårene for godkjenning for visse dyregrupper i kommisjonsdirektiv 2003/7/EF av 24. januar 2003 om endring av vilkårene for godkjenning av kantaxantin i fôrvarer i samsvar med rådsdirektiv 70/524/EØF⁽²⁾. For de gruppene som omfattes av direktiv 2003/7/EF, erstattet det direktivet vilkårene for godkjenning fastsatt i kommisjonsforordning (EF) nr. 2316/98⁽³⁾. Tilsetningsstoffet ble registrert i fellesskapsregisteret over tilsetningsstoffer i fôrvarer som et eksisterende produkt, i samsvar med artikkel 10 i forordning (EF) nr. 1831/2003.
- 2) Etter anmodning fra Kommisjonen vedtok Den europeiske myndighet for næringsmiddeltrygghet («Myndigheten»)

en uttalelse 14. juni 2007 om grenseverdier for restmengder av kantaxantin i fôrvarer av animalsk opprinnelse⁽⁴⁾. For å overholde det akseptable daglige inntaket av kantaxantin foreslo Myndigheten at det fastsettes grenseverdier for restmengder av nevnte stoff i samsvar med verdiene i uttalelsen.

- 3) Det bør derfor fastsettes grenseverdier for restmengder av tilsetningsstoffet kantaxantin i tillegg til de eksisterende godkjenningvilkårene for dette tilsetningsstoffet.
- 4) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen —

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

I tillegg til vilkårene for godkjenning fastsatt i direktiv 2003/7/EF skal grenseverdiene for restmengder av kantaxantin være som angitt i vedlegget til denne forordning.

Artikkel 2

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 4. august 2008.

For Kommisjonen

Androulla VASSILIOU

Medlem av Kommisjonen

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 207 av 5.8.2008, s. 5, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 42/2009 av 24. april 2009 om endring av EØS-avtalens vedlegg I (Veterinære og plantesanitære forhold), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 33 av 25.6.2009, s. 4.

⁽¹⁾ EUT L 268 av 18.10.2003, s. 29. Forordningen endret ved kommisjonsforordning (EF) nr. 378/2005 (EUT L 59 av 5.3.2005, s. 8).

⁽²⁾ EFT L 22 av 25.1.2003, s. 28.

⁽³⁾ EFT L 289 av 28.10.1998, s. 4.

⁽⁴⁾ Uttalelse avgitt av Vitenskapsgruppen for tilsetningsstoffer og produkter eller stoffer som brukes i fôr om grenseverdier for restmengder av kantaxantin i fôrvarer av animalsk opprinnelse fra dyr som er føret med kantaxantin som tilsetningsstoff i føret. *EFSA Journal* (2007) 507, s. 1-19.

VEDLEGG

EF-nr.	Tilsetningsstoff	Kjemisk formel, beskrivelse	Dyreart eller dyregruppe	Grenseverdier for restmengder i de relevante næringsmidlene av animalsk opprinnelse
Fargestoffer, herunder pigmenter				
1. Karotenoider og xantofyller				
E161 g	Kantaxantin	$C_{40}H_{52}O_2$	Fjørfe unntatt verpehøner	15 mg kantaxantin/kg lever (vått vev) og 2,5 mg kantaxantin/kg hud/fett (vått vev)
			Verpehøner	30 mg kantaxantin/kg eggeplomme (vått vev)
			Laks	10 mg kantaxantin/kg muskel (vått vev)
			Ørret	5 mg kantaxantin/kg muskel (vått vev)
	3.1 Kantaxantin som i henhold til fellesskapsregler kan brukes til å farge næringsmidler		Fjørfe unntatt verpehøner	15 mg kantaxantin/kg lever (vått vev) og 2,5 mg kantaxantin/kg hud/fett (vått vev)
			Verpehøner	30 mg kantaxantin/kg eggeplomme (vått vev)
			Laks	10 mg kantaxantin/kg muskel (vått vev)
			Ørret	5 mg kantaxantin/kg muskel (vått vev)

KOMMISJONSFORORDNING (EF) nr. 692/2008**2014/EØS/35/10****av 18. juli 2008**

om gjennomføring og endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 715/2007 om typegodkjenning av motorvogner med hensyn til utslipp fra lette person- og nyttekjøretøyer (Euro 5 og Euro 6), og om tilgang til opplysninger om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyer(*)

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 95,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 715/2007 av 20. juni 2007 om typegodkjenning av motorvogner med hensyn til utslipp fra lette person- og nyttekjøretøyer (Euro 5 og Euro 6), og om tilgang til opplysninger om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyer⁽¹⁾, særlig artikkel 4 nr. 4, artikkel 5 nr. 3 og artikkel 8, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Forordning (EF) nr. 715/2007 er en av særforordningene etter den framgangsmåten for typegodkjenning som ble innført ved rådsdirektiv 70/156/EØF av 6. februar 1970 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om typegodkjenning av motorvogner og deres tilhengere⁽²⁾.
- 2) Ved forordning (EF) nr. 715/2007 er det fastsatt bestemmelser om at nye lette kjøretøyer skal overholde nye utslippsgrenseverdier, og den stiller tilleggskrav om tilgang til opplysninger. De tekniske kravene trer i kraft i to trinn, Euro 5 fra 1. september 2009 og Euro 6 fra 1. september 2014. De særskilte tekniske bestemmelsene som er nødvendige for gjennomføringen av nevnte forordning, bør vedtas. Formålet med denne forordning er derfor å fastsette de kravene som er nødvendige for typegodkjenning av kjøretøyer i samsvar med spesifikasjonene for Euro 05 og Euro 6.

3) Ved artikkel 5 i forordning (EF) nr. 715/2007 er det fastsatt at særskilte tekniske krav om kontroll av utslipp fra kjøretøyer skal angis i forordningens gjennomføringsbestemmelser. Slike krav bør derfor vedtas.

4) Etter vedtakelsen av de viktigste kravene om typegodkjenning i forordning (EF) nr. 715/2007, er det nødvendig å fastsette administrative bestemmelser for EF- typegodkjenning av lette kjøretøyer. Disse administrative bestemmelsene omfatter bestemmelser om produksjonssamsvar og samsvar for kjøretøyer i bruk for å sikre fortsatt god ytelse i produksjonskjøretøyer.

5) I samsvar med artikkel 11 i forordning (EF) nr. 715/2007 er det nødvendig å fastsette krav til typegodkjenning av forurensningsreducerende reserveinnretninger for å sikre at de fungerer på en korrekt måte.

6) I samsvar med artikkel 6 og 7 i forordning (EF) nr. 715/2007 er det også nødvendig å fastsette krav for å sikre at uavhengige aktører har direkte tilgang til opplysninger om egendiagnosesystem (OBD) og om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyer.

7) I samsvar med forordning (EF) nr. 715/2007 bør de tiltakene som er fastsatt i denne forordning med hensyn til tilgang til opplysninger om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyer, opplysninger om diagnoseverktøy og om reservedelene kompatibilitet med kjøretøyenes OBD-systemer, ikke være begrenset til utslippsrelaterte deler og systemer, men dekke alle aspekter av et kjøretøy som er gjenstand for typegodkjenning innenfor denne forordnings virkeområde.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 199 av 28.7.2008, s. 1, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 43/2009 av 24. april 2009 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 33 av 25.6.2009, s. 5.

⁽¹⁾ EUT L 171 av 29.6.2007, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 42 av 23.2.1970, s. 1. Direktivet sist endret ved forordning (EF) nr. 715/2007.

- 8) Som fastsatt i artikkel 14 nr. 2 i forordning (EF) nr. 715/2007, innføres omkalibrerte grenseverdier for partikkelmasse og nye grenseverdier for antall partikler som slippes ut.
- 9) De tiltakene som er fastsatt i denne forordning, er i samsvar med uttalelse fra Den tekniske komité for motorvogner nedsatt i henhold til artikkel 40 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2007/46/EF av 5. september 2007 om fastsettelse av en ramme for godkjenning av motorvogner og deres tilhengere, og av systemer, deler og tekniske enheter til slike kjøretøyer (rammedirektiv)⁽¹⁾.
- 10) Det bør nedsettes et forum for å undersøke alle spørsmål som oppstår i forbindelse med gjennomføringen av nr. 2.2 i vedlegg XIV, når det gjelder tilgang til opplysninger om kjøretøyets sikkerhetsegenskaper. Utvekslingen av opplysninger i forumet bør bidra til å redusere risikoen for at opplysninger om kjøretøyets sikkerhet misbrukes. På grunn av dette emnets følsomhet kan det være nødvendig å behandle forumets drøftinger og konklusjoner som fortrolige opplysninger.

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Formål

Ved denne forordning fastsettes det bestemmelser om gjennomføringen av artikkel 4, 5 og 8 i forordning (EF) nr. 715/2007.

Artikkel 2

Definisjoner

I denne forordning menes med:

1. «kjøretøytype med hensyn til utslipp og opplysninger om reparasjon og vedlikehold» en gruppe kjøretøyer som ikke skiller seg fra hverandre på følgende punkter:
 - a) den ekvivalente massen bestemt i forhold til referansemassen som fastsatt i nr. 5.1 i vedlegg 4 til reglement nr. 83 fra De forente nasjoners økonomiske kommisjon for Europa (UN-ECE)⁽²⁾,
 - b) motorens og kjøretøyets egenskaper som definert i tillegg 3 til vedlegg I,
2. «EF-typegodkjenning av et kjøretøy med hensyn til utslipp og opplysninger om reparasjon og vedlikehold» en EF-typegodkjenning av et kjøretøy med hensyn til dets eksosutslipp, veivhusgassutslipp, fordampingsutslipp, drivstofforbruk og tilgang til egendiagnosesystem (OBD-system) samt opplysninger om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyer,
3. «forurensende gasser» eksosutslipp av karbonmonoksid, nitrogenoksider, uttrykt som nitrogendioksid (NO₂)-ekvivalenter og hydrokarboner i forholdet:
 - a) C₁H_{1,89}O_{0,016} for bensin (E5),
 - b) C₁H_{1,86}O_{0,005} for diesel (B5),
 - c) C₁H_{2,525} for flytende petroleumsgass (LPG),
 - d) CH₄ for naturgass (NG) og biogass,
 - e) C₁H_{2,74}O_{0,385} for etanol (E85),
4. «hjelpstartinnretning» en innretning som hjelper motoren å starte uten å anrike motorens luft-/drivstoffblanding, dvs. glødeplugg, endringer av innsprøytingstidspunkt osv.,
5. «slagvolum»
 - a) enten det nominelle slagvolumet for stempelmotorer,
 - b) eller to ganger det nominelle slagvolumet for rotasjonsmotorer,
6. «periodisk regenereringssystem» katalysatorer, partikkelfiltre eller andre forurensningsreducerende innretninger som krever en periodisk regenereringsprosess etter høyst 4 000 km ved normal drift av kjøretøyet,
7. «original forurensningsreducerende reserveinnretning» en forurensningsreducerende innretning eller en samling av forurensningsreducerende innretninger, som er typebetegnet i tillegg 4 til vedlegg I til denne forordning, men som innehaveren av kjøretøyets typegodkjenning tilbyr på markedet som tekniske enheter,
8. «type forurensningsreducerende innretning» katalysatorer og partikkelfiltre som ikke skiller seg fra hverandre på vesentlige punkter som:
 - a) antall substrater, struktur og materiale,
 - b) hvert substrats aktivitetstype,
 - c) volum, forholdet mellom frontareal og substratlengde,
 - d) innhold av katalysatormateriale,
 - e) forholdet mellom ulike katalysatormaterialer,
 - f) celletetthet,
 - g) dimensjoner og form,
 - h) varmebeskyttelse,
9. «kjøretøy som bruker én type drivstoff» et kjøretøy som hovedsakelig er konstruert for én type drivstoff,

⁽¹⁾ EUT L 263 av 9.10.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 375 av 27.12.2006, s. 223.

10. «gassdrevet kjøretøy som bruker én type drivstoff» et kjøretøy som bruker én type drivstoff, som i hovedsak bruker LPG, NG/biogass eller hydrogen, men som også kan ha et bensinsystem utelukkende til bruk i nødstilfelle eller til start, og der bensintanken ikke inneholder mer enn 15 liter bensin,
11. «kjøretøy som bruker to typer drivstoff» et kjøretøy med to separate drivstofftanksystemer som en del av tiden kan kjøre på to forskjellige typer drivstoff, og som er konstruert for å kjøre på bare én type drivstoff om gangen,
12. «gassdrevet kjøretøy som bruker to typer drivstoff» et kjøretøy som bruker to typer drivstoff, og som kan kjøre på bensin og også på enten LPG, NG/biogass eller hydrogen,
13. «kjøretøy som bruker blandingsdrivstoff» et kjøretøy med ett drivstofftanksystem som kan kjøre på forskjellige blandinger av to eller flere typer drivstoff,
14. «kjøretøy som bruker blandingsdrivstoff av etanol» et kjøretøy som bruker blandingsdrivstoff, og som kan kjøre på bensin eller en blanding av bensin og etanol med opp til 85 % etanol (E85),
15. «kjøretøy som bruker blandingsdrivstoff av biodiesel» et kjøretøy som bruker blandingsdrivstoff, og som kan kjøre på mineraldiesel eller en blanding av mineraldiesel og biodiesel,
16. «elektrisk hybridkjøretøy» et kjøretøy som til mekanisk framdrift henter energi fra begge de følgende kildene til lagret energi/kraft i kjøretøyet:
 - a) et drivstoff,
 - b) batteri, kondensator, svinghjul/generator eller annen enhet for lagring av elektrisk energi/kraft,
17. «forsvarlig vedlikeholdt og brukt» at et prøvingskjøretøy oppfyller kriteriene for godkjenning av et utvalgt kjøretøy fastsatt i nr. 2 i tillegg 1 til vedlegg II,
18. «utslippskontrollsystem» i forbindelse med OBD-systemet, den elektroniske motorstyreenheten og alle de utslippsrelaterte delene i et eksos- eller fordampingsanlegg som gir signaler til eller mottar signaler fra denne styreenheten,
19. «feilindikator (MI)» en synlig eller hørbar indikator som tydelig informerer føreren av kjøretøyet i tilfelle funksjonssvikt i utslippsrelaterte deler tilknyttet OBD-systemet, eller ved selve OBD-systemet,
20. «funksjonssvikt» en feil ved en utslippsrelatert del eller et utslippsrelatert system som medfører at utslippene overstiger grenseverdiene i nr. 3.3.2 i vedlegg XI, eller som medfører at OBD-systemet ikke kan oppfylle de grunnleggende kravene til overvåking angitt i vedlegg XI,
21. «sekundærluft» luft som tilføres eksosanlegget ved hjelp av en pumpe eller en sugeventil eller på annen måte for å bidra til oksideringen av HC og CO i eksosen,
22. «kjøresyklus» i forbindelse med kjøretøyet OBD-systemer, en syklus som innebærer start av motoren, en kjøremåte der en eventuell funksjonssvikt vil bli oppdaget, og stans av motoren,
23. «tilgang til opplysninger» at alle opplysninger om OBD-systemet og om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyer som er nødvendige for inspeksjon, diagnostisering, vedlikehold eller reparasjon av kjøretøyet, er tilgjengelig,
24. «mangel» i forbindelse med OBD-systemet, at inntil to separate deler eller systemer som overvåkes, har midlertidige eller varige driftsegenskaper som svekker en ellers effektiv OBD-overvåking av disse delene eller systemene, eller ikke oppfyller alle de andre detaljkravene til OBD-systemet,
25. «forringet forurensningsreducerende reserveinnretning» en forurensningsreducerende innretning som definert i artikkel 3 nr. 11 i forordning (EF) nr. 715/2007, som er utsatt for aldring eller på kunstig måte er forringet i en slik grad at den oppfyller kravene fastsatt i nr. 1 i tillegg 1 til vedlegg XI til UN/ECE-reglement nr. 83,
26. «opplysninger om OBD-systemet» opplysninger knyttet til et egendiagnosesystem for alle elektroniske systemer i kjøretøyet,
27. «reagens» ethvert annet middel enn drivstoff som oppbevares i en beholder om bord i kjøretøyet, og som etter behov tilføres systemet for etterbehandling av eksos når det sendes et signal fra utslippskontrollsystemet,
28. «kjøretøyet masse i driftsferdig stand» massen definert i nr. 2.6 i vedlegg I til direktiv 2007/46/EF,
29. «feiltenning» manglende forbrenning i sylindren på en motor med elektrisk tenning som følge av manglende gnistdannelse, gal drivstoffdosering, dårlig kompresjon eller andre årsaker,
30. «kaldstartsystem» et system som midlertidig anriker motorens luft-/drivstoffblanding, og således gjør det lettere å starte motoren,
31. «kraftuttak» et uttak drevet av motoren, beregnet på å drive tilleggsutstyr montert i kjøretøyet,
32. «produsenter av kjøretøyer i små serier» kjøretøyprodusenter med en årsproduksjon på verdensplan på under 10 000 enheter.

*Artikkel 3***Krav til typegodkjenning**

1. For å oppnå EF-typegodkjenning med hensyn til utslipp og opplysninger om reparasjon og vedlikehold, skal produsenten dokumentere at kjøretøyene oppfyller de prøvingsmetodene som er angitt i vedlegg III-VIII, X-XII, XIV og XVI til denne forordning. Produsenten skal også sikre samsvar med spesifikasjonene for de referansedrivstoffene som er angitt i vedlegg IX til denne forordning.

2. Kjøretøyene skal gjennomgå de prøvingene som er angitt i figur I.2.4 i vedlegg I.

3. Som et alternativ til kravene i vedlegg II, III, V-XI og XVI kan produsentene av kjøretøyer i små serier søke om EF-typegodkjenning av en kjøretøytype som er blitt godkjent av en myndighet i en tredjestat, på grunnlag av de rettsaktene som er angitt i nr. 2.1 i vedlegg I.

Utslippsprøvingene i forbindelse med den tekniske kontrollen som er angitt i vedlegg IV, prøvingen av drivstofforbruket og CO₂-utslipp som er angitt i vedlegg XII, og kravene med hensyn til tilgang til opplysninger om OBD-systemet og om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyer som er angitt i vedlegg XIV, er fortsatt nødvendig for å oppnå EF-typegodkjenning med hensyn til utslipp og opplysninger om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyer i henhold til dette nummer.

Godkjenningsmyndigheten skal underrette Kommisjonen om omstendighetene i forbindelse med hver typegodkjenning gitt i henhold til dette nummer.

4. Særlige krav til påfyllingsrøret for drivstofftankene og det elektroniske systemets sikkerhet er fastsatt i nr. 2.2 og 2.3 i vedlegg I.

5. Produsenten skal treffe tekniske tiltak for å sikre at eksosutslippene og fordampingsutslippene begrenses effektivt i samsvar med denne forordning gjennom kjøretøyets normale levetid og under normale driftsforhold.

Disse tiltakene skal omfatte det å sikre at slanger, slangeskjøter og slangetilkoplinger som brukes i utslippskontrollsystemene, er utformet i samsvar med formålet for den opprinnelige konstruksjonsmåten.

6. Produsenten skal sikre at resultatene av utslippsprøvingen overholder gjeldende grenseverdi under de prøvingsforholdene som er angitt i denne forordning.

7. For type 2-prøving som er angitt i tillegg 1 til vedlegg IV, skal det høyeste tillatte innholdet av karbonmonoksid i eksosen ved normal tomgangshastighet være den mengden som er angitt av kjøretøyprodusenten. Det høyeste innholdet av karbonmonoksid skal imidlertid ikke overstige 0,3 volumprosent.

Ved høy tomgangshastighet skal innholdet av karbonmonoksid i eksosen ikke overstige 0,2 volumprosent, når motorturtallet er på minst 2 000 min⁻¹ og lambda-verdien er på $1 \pm 0,03$ eller i samsvar med produsentens spesifikasjoner.

8. For type 3-prøving angitt i vedlegg V, skal produsenten sikre at motorens ventilasjonssystem ikke tillater utslipp av veivhusgasser i atmosfæren.

9. Type 6-prøving for å måle utslipp ved lave temperaturer som angitt i vedlegg VIII, får ikke anvendelse på dieselskjøretøyer.

Når produsentene søker om typegodkjenning, skal de imidlertid framlegge opplysninger for godkjenningsmyndigheten som viser at NO_x-etterbehandlingsinnretningen oppnår tilstrekkelig høy temperatur til å sikre effektiv drift senest 400 sekunder etter kaldstart ved -7 °C som beskrevet i type 6-prøvingen.

Produsenten skal dessuten gi godkjenningsmyndigheten opplysninger om hvordan systemet for eksosresirkulering (EGR) fungerer, herunder hvordan det fungerer ved lave temperaturer.

Disse opplysningene skal også omfatte en beskrivelse av eventuelle virkninger på utslippene.

Godkjenningsmyndigheten skal ikke gi typegodkjenning dersom de opplysningene som legges fram, ikke er tilstrekkelige for å dokumentere at etterbehandlingsinnretningen faktisk oppnår en tilstrekkelig høy temperatur til å sikre effektiv drift innenfor fastsatt tidsrom.

På anmodning fra Kommisjonen skal godkjenningsmyndigheten framlegge opplysninger om ytelsen til NO_x-etterbehandlingsinnretninger og systemet for eksosresirkulering ved lave temperaturer.

*Artikkel 4***Krav til typegodkjenning med hensyn til OBD-systemet**

1. Produsenten skal sikre at alle kjøretøyer er utstyrt med et OBD-system.

2. OBD-systemet skal være konstruert, bygd og montert på et kjøretøy på en slik måte at det kan avdekke forskjellige typer av forringelse eller funksjonssvikt som forekommer i løpet av kjøretøyets levetid.

3. OBD-systemet skal oppfylle kravene i denne forordning under normale driftsforhold.

4. Når OBD-systemet prøves med en defekt del i samsvar med tillegg 1 til vedlegg XI, skal systemets feilindikator aktiveres.

OBD-systemets feilindikator kan også aktiveres under slik prøving ved utslippsnivåer som ligger under de grenseverdiene som er angitt for OBD i vedlegg XI.

5. Produsenten skal sikre at OBD-systemet oppfyller kravene til ytelse i bruk som angitt i nr. 3 i tillegg 1 til vedlegg XI til denne forordning, under alle kjøreforhold som med rimelighet kan forutses.

6. Opplysninger om ytelse i bruk, som skal lagres og rapporteres av kjøretøyets OBD-system i samsvar med bestemmelsene i nr. 3.6 i tillegg 1 til vedlegg XI, skal stilles til rådighet av produsenten for de nasjonale myndighetene og uavhengige aktører uten kryptering.

7. Kjøretøyer skal ikke typegodkjennes i henhold til utslippsstandardene i Euro 6 før OBD-systemets grenseverdier er blitt innført, med unntak for dieselskjøretøyer som bruker OBD-grenseverdiene angitt i nr. 2.3.2 i vedlegg XI.

Artikkel 5

Søknad om EF-typegodkjenning av et kjøretøy med hensyn til utslipp og tilgang til opplysninger om reparasjon og vedlikehold

1. Produsenten skal innlevere til godkjenningsmyndigheten en søknad om EF-typegodkjenning av et kjøretøy med hensyn til utslipp og tilgang til opplysninger om reparasjon og vedlikehold.

2. Søknaden nevnt i nr. 1, skal utarbeides i samsvar med det mønsteret for opplysningsdokumentet som er angitt i tillegg 3 til vedlegg I.

3. Produsenten skal i tillegg innlevere følgende opplysninger:

- a) når det gjelder kjøretøyer med motor med elektrisk tenning; en erklæring fra produsenten om den minste prosentdelen feiltenninger av det samlede antallet tenninger som ville medføre at utslippene overstiger de grenseverdiene som er angitt i nr. 2.3 i vedlegg XI, dersom denne prosentdelen feiltenninger forekom fra starten av en type 1-prøving som beskrevet i vedlegg III til denne forordning, eller som ville medføre en slik overoppheting av katalysatoren(e) at det kunne føre til uopprettelig skade,
- b) detaljerte skriftlige opplysninger med utfyllende spesifikasjoner av OBD-systemets funksjoner, herunder en oversikt over samtlige relevante deler i kjøretøyets utslippskontrollsystem som overvåkes av OBD-systemet,
- c) en beskrivelse av feilindikatoren som OBD-systemet bruker til å underrette føreren av kjøretøyet om en feil,
- d) en erklæring fra produsenten om at OBD-systemet oppfyller bestemmelsene i nr. 3 i tillegg 1 til vedlegg XI når det gjelder ytelse i bruk under alle kjøreforhold som med rimelighet kan forutses,
- e) en plan som beskriver de detaljerte tekniske kriteriene, og en begrunnelse for å øke telleren og nevneren for hver overvåkingsinnretning som skal oppfylle kravene i nr. 3.2 og 3.3 i tillegg 1 til vedlegg XI, samt for å avbryte tellere, nevner og den generelle nevneren under de forholdene som er angitt i nr. 3.7 i tillegg 1 til vedlegg XI,

f) en beskrivelse av de tiltakene som er truffet for å hindre ulovlige inngrep i og endring av datamaskinen som besørger utslippskontroll,

g) eventuelle opplysninger om kjøretøygruppen som nevnt i tillegg 2 til vedlegg XI,

h) eventuelle kopier av andre typegodkjenninger med relevante data for å kunne utvide godkjenninger og fastslå forringelsesfaktorer.

4. Ved anvendelse av nr. 3 bokstav d) skal produsenten bruke mønsteret for samsvarserklæring med hensyn til kravene i tillegg 7 til vedlegg 1 om OBD-systemets ytelse i bruk.

5. Ved anvendelse av nr. 3 bokstav e) skal den godkjenningsmyndigheten som gir godkjenningen, på anmodning gjøre de opplysningene som er nevnt i nevnte bokstav, tilgjengelige for godkjenningsmyndigheter eller Kommisjonen.

6. Ved anvendelse av bokstav d) og e) i nr. 3 skal godkjenningsmyndighetene ikke godkjenne et kjøretøy dersom de opplysningene som er framlagt av produsenten, ikke er tilstrekkelige til å oppfylle kravene i nr. 3 i tillegg 1 til vedlegg XI.

Nr. 3.2, 3.3 og 3.7 i tillegg 1 til vedlegg XI får anvendelse under alle kjøreforhold som med rimelighet kan forutses.

For å vurdere gjennomføringen av kravene angitt i første og annet ledd, skal godkjenningsmyndighetene ta hensyn til den teknologiske utviklingen.

7. Ved anvendelse av nr. 3 bokstav f) skal de tiltakene som treffes for å hindre ulovlige inngrep i og endring av den datamaskinen som besørger utslippskontroll, omfatte en mulighet for ajourføring ved hjelp av et program eller en kalibrering som er godkjent av produsenten.

8. Når det gjelder de prøvingene som er angitt i figur I.2.4 i vedlegg I, skal produsenten innlevere til den tekniske instansen som er ansvarlig for typegodkjenningsprøvingene, et kjøretøy som er representativt for den typen som skal godkjennes.

9. Søknaden om typegodkjenning av et kjøretøy som bruker én type drivstoff, to typer drivstoff og blandingsdrivstoff, skal være i samsvar med de tilleggskravene som er fastsatt i nr. 1.1 og 1.2 i vedlegg I.

10. Endringer av et system, en del eller en teknisk enhet som foretas etter en typegodkjenning, skal ikke automatisk gjøre typegodkjenningen ugyldig, med mindre de opprinnelige egenskapene eller de tekniske parametrene er blitt endret på en måte som påvirker motorens eller det forurensningsreducerende systemets funksjonalitet.

Artikkel 6

Administrative bestemmelser om EF-typegodkjenning av et kjøretøy med hensyn til utslipp og tilgang til opplysninger om reparasjon og vedlikehold

1. Dersom de relevante kravene er oppfylt, skal godkjenningsmyndigheten gi en EF-typegodkjenning og utstede et typegodkjenningsnummer i samsvar med det nummereringssystemet som er angitt i vedlegg VII til direktiv 2007/46/EF.

Med forbehold for bestemmelsene i vedlegg VII til direktiv 2007/46/EF skal del 3 i typegodkjenningsnummeret utformes i samsvar med tillegg 6 til vedlegg I til denne forordning.

En godkjenningsmyndighet skal ikke gi samme nummer til en annen kjøretøytype.

2. Som unntak fra nr. 1 og på anmodning fra produsenten kan et kjøretøy med et OBD-system godkjennes for typegodkjenning med hensyn til utslipp og opplysninger om reparasjon og vedlikehold, selv om systemet har en eller flere mangler, slik at de særlige kravene i vedlegg XI ikke er helt oppfylt, forutsatt at de særlige administrative bestemmelsene som er angitt i nr. 3 i nevnte vedlegg, er oppfylt.

Godkjenningsmyndigheten skal underrette alle godkjenningsmyndigheter i de andre medlemsstatene om beslutningen om å gi en slik typegodkjenning i samsvar med kravene angitt i artikkel 8 i direktiv 2007/46/EF.

3. Når det gis en EF-typegodkjenning i henhold til nr. 1, skal godkjenningsmyndigheten utstede et EF-typegodkjenningsdokument som er i samsvar med det mønsteret som er angitt i tillegg 4 til vedlegg I.

Artikkel 7

Endringer av typegodkjenninger

Artikkel 13, 14 og 16 i direktiv 2007/46/EF får anvendelse på alle endringer av typegodkjenninger.

Bestemmelsene som er angitt i nr. 3 i vedlegg I, får på produsentens anmodning anvendelse uten at det er behov for ytterligere prøving så lenge det dreier seg om kjøretøyer av samme type.

Artikkel 8

Produksjonssamsvar

1. Tiltak for å sikre produksjonssamsvar skal treffes i samsvar med bestemmelsene i artikkel 12 i direktiv 2007/46/EF.

2. Produksjonssamsvar skal kontrolleres på grunnlag av beskrivelsen i typegodkjenningsdokumentet angitt i tillegg 4 til vedlegg I til denne forordning.

3. De særlige bestemmelsene om produksjonssamsvar er fastsatt i nr. 4 i vedlegg I til denne forordning, og de relevante statistiske metodene er fastsatt i tillegg 1 og 2 til nevnte vedlegg.

Artikkel 9

Samsvar for kjøretøyer i bruk

1. Bestemmelsene om samsvar for kjøretøyer i bruk er fastsatt i vedlegg II til denne forordning, og for kjøretøyer som er typegodkjent i henhold til rådsdirektiv 70/220/EØF⁽¹⁾, i vedlegg XV til denne forordning.

2. Tiltak som skal sikre samsvar for kjøretøyer i bruk, som er typegodkjent i henhold til denne forordning eller direktiv 70/220/EØF, skal treffes i samsvar med artikkel 12 i direktiv 2007/46/EF.

3. Tiltak for å sikre samsvar for kjøretøyer i bruk skal være egnet til å kunne bekrefte at de forurensningsreducerende innretningene fungerer i kjøretøyets normale levetid under normale driftsforhold som angitt i vedlegg II til denne forordning.

4. Tiltakene for å sikre samsvar for kjøretøyer i bruk skal kontrolleres for et tidsrom på opp til fem år eller 100 000 km, avhengig av hva som inntreffer først.

5. Produsenten skal ikke være forpliktet til å foreta en samsvarskontroll av kjøretøyer i bruk dersom antall solgte kjøretøyer ikke gjør det mulig å oppnå tilstrekkelig mange prøvingskjøretøyer. Det kreves derfor ikke kontroll når det årlig selges færre enn 5 000 av denne kjøretøytypen i Fellesskapet.

Produsenten av slike små serier av kjøretøyer skal likevel framlegge for godkjenningsmyndigheten en rapport om eventuelle utslippsrelaterte garanti- og reparasjonskrav samt OBD-feil som angitt i nr. 2.3 i vedlegg II til denne forordning. Typegodkjenningsmyndigheten kan dessuten kreve at slike kjøretøytyper prøves i samsvar med tillegg 1 til vedlegg II til denne forordning.

6. Dersom godkjenningsmyndigheten med hensyn til de kjøretøyene som er typegodkjent i henhold til denne forordning, ikke er fornøyd med resultatene av prøvingene i henhold til kriteriene definert i tillegg 2 til vedlegg II, skal utbedringstiltakene nevnt i artikkel 30 nr. 1 og i vedlegg X til direktiv 2007/46/EF, utvides til å omfatte kjøretøyer i bruk som tilhører den samme kjøretøytypen som sannsynligvis vil bli rammet av de samme feilene, i henhold til nr. 6 i tillegg 1 til vedlegg II.

Planen for utbedringstiltak som framlegges av produsenten i samsvar med nr. 6.1 i tillegg 1 til vedlegg II til denne forordning, skal godkjennes av godkjenningsmyndigheten. Produsenten er ansvarlig for gjennomføringen av den godkjente utbedringsplanen.

⁽¹⁾ EFT L 76 av 6.4.1970, s. 1.

Godkjenningsmyndigheten skal innen 30 dager underrette alle medlemsstatene om sitt vedtak. Medlemsstatene kan kreve at den samme planen for utbedringstiltak får anvendelse på alle kjøretøyer av samme type som er registrert på sitt territorium.

7. Dersom en godkjenningsmyndighet har fastslått at en kjøretøytype ikke oppfyller de gjeldende kravene i tillegg I, skal den umiddelbart underrette den medlemsstaten som gav den opprinnelige typegodkjenningen i samsvar med kravene i artikkel 30 nr. 3 i direktiv 2007/46/EF.

Etter denne underretningen og med forbehold for bestemmelsene i artikkel 30 nr. 6 i direktiv 2007/46/EF, skal den godkjenningsmyndigheten som gav den opprinnelige typegodkjenningen, deretter underrette produsenten om at en kjøretøytype ikke oppfyller kravene i disse bestemmelsene, og at produsenten forventes å treffe visse tiltak. Produsenten skal innen to måneder etter denne underretningen framlegge for nevnte myndighet en tiltaksplan for utbedring av feilene, som innholdsmessig skal tilsvare kravene i nr. 6.1-6.8 i tillegg 1. Godkjenningsmyndigheten som gav den opprinnelige typegodkjenningen, skal innen to måneder henvende seg til produsenten for å sikre at de i fellesskap kan utarbeide en tiltaksplan og gjennomføre denne. Dersom godkjenningsmyndigheten som gav den opprinnelige typegodkjenningen, fastslår at det ikke kan oppnås enighet, iverksettes framgangsmåten nevnt i artikkel 30 nr. 3 og 4 i direktiv 2007/46/EF.

Artikkel 10

Forurensningsreducerende innretninger

1. Produsenten skal sikre at forurensningsreducerende reserveinnretninger som er beregnet på EF-typegodkjente kjøretøyer som er omfattet av forordning (EF) nr. 715/2007, er EF-typegodkjente som tekniske enheter i henhold til artikkel 10 nr. 2 i direktiv 2007/46/EF, i samsvar med artikkel 12 og 13 samt vedlegg XIII til denne forordning.

For denne forordnings formål skal katalysatorer og partikkelfiltre anses å være forurensningsreducerende innretninger.

2. Originale forurensningsreducerende reserveinnretninger som hører inn under den typen som er omfattet av nr. 2.3 i tilføyselsen til tillegg 4 til vedlegg I, og som er beregnet på montering på et kjøretøy som det relevante typegodkjenningsskjemaet viser til, trenger ikke å oppfylle kravene i vedlegg XIII, forutsatt at de oppfyller kravene i nr. 2.1 og 2.2 i nevnte vedlegg.

3. Produsenten skal sikre at den forurensningsreducerende originalinnretningen er påført identifikasjonsmerking.

4. Identifikasjonsmerkingen nevnt i nr. 3, skal omfatte følgende:

- a) kjøretøy- eller motorprodusentens navn eller varemerke,
- b) den forurensningsreducerende originalinnretningens varemerke og delenummer som er registrert i de opplysningene som er nevnt i nr. 3.2.12.2 i tillegg 3 til vedlegg I.

Artikkel 11

Søknad om EF-typegodkjenning av en type forurensningsreducerende reserveinnretning som en teknisk enhet

1. Produsenten skal innlevere til godkjenningsmyndigheten en søknad om EF-typegodkjenning av en type forurensningsreducerende reserveinnretning som en teknisk enhet.

Søknaden skal utarbeides i samsvar med det mønsteret for opplysningsdokumentet som er angitt i tillegg 1 til vedlegg XIII.

2. I tillegg til de kravene som er fastsatt i nr. 1, skal produsenten framlegge følgende for den tekniske instansen som er ansvarlig for typegodkjenningssprøvingen:

- a) ett eller flere kjøretøyer av en type som er godkjent i samsvar med denne forordning, og som er utstyrt med en ny forurensningsreducerende originalinnretning,
- b) etteksempplar av den aktuelle typen forurensningsreducerende reserveinnretning,
- c) et ekstra eksemplar av typen forurensningsreducerende reserveinnretning, dersom en forurensningsreducerende reserveinnretning er beregnet på montering i et kjøretøy utstyrt med et OBD-system.

3. Med hensyn til nr. 2 bokstav a) skal søkeren velge ut prøvingskjøretøyene med den tekniske instansens samtykke.

Prøvingskjøretøyene skal oppfylle kravene angitt i nr. 3.1 i vedlegg 4 til UN/ECE-reglement nr. 83.

Prøvingskjøretøyene skal oppfylle følgende krav:

- a) de skal ikke ha noen feil i sine utslippskontrollsystemer,
- b) eventuelle utslippsrelaterte originaldeler som er svært slitte, eller som fungerer dårlig, skal repareres eller skiftes ut,
- c) de skal før utslippsprøvingen være riktig justert og innstilt etter produsentens anvisninger.

4. Med hensyn til nr. 2 bokstav b) og c) skal eksemplaret være påført søkerens varemerke eller handelsnavn og dens handelsbetegnelse på en slik måte at det er lett leselig og ikke kan fjernes.

5. Med hensyn til nr. 2 bokstav c) skal eksemplaret være forringet som definert i artikkel 2 nr. 25.

*Artikkel 12***Administrative bestemmelser om EF-typegodkjenning av en forurensningsreducerende reserveinnretning som en teknisk enhet**

1. Dersom alle de relevante kravene er oppfylt, skal typegodkjenningsmyndigheten gi en EF-typegodkjenning av forurensningsreducerende reserveinnretninger som teknisk enhet, og utstede et typegodkjenningsnummer i samsvar med det nummereringssystemet som er angitt i vedlegg VII til direktiv 2007/46/EF.

Godkjenningsmyndigheten skal ikke gi samme nummer til en annen type forurensningsreducerende reserveinnretning.

Samme typegodkjenningsnummer kan omfatte bruk av den typen forurensningsreducerende reserveinnretning på en rekke forskjellige kjøretøytyper.

2. Med hensyn til nr. 1 skal godkjenningsmyndigheten utstede et EF-typegodkjenningsdokument i samsvar med det mønsteret som er angitt i tillegg 2 til vedlegg XIII.

3. Dersom søkeren om typegodkjenning kan dokumentere overfor godkjenningsmyndigheten eller den tekniske instansen at den forurensningsreducerende reserveinnretningen er av en type som angitt i nr. 2.3 i tilføyelsen til tillegg 4 til vedlegg I, er det ikke nødvendig å kontrollere at kravene angitt i nr. 4 i vedlegg XIII, er oppfylt for at typegodkjenning skal kunne gis.

*Artikkel 13***Tilgang til opplysninger om OBD-systemet og om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyer**

1. Produsentene skal i samsvar med artikkel 6 og 7 i forordning (EF) nr. 715/2007 og vedlegg XIV til denne forordning iverksette de tiltakene og framgangsmåtene som er nødvendige, for å sikre at opplysninger om OBD-systemet og om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyer er lett tilgjengelige.

2. Godkjenningsmyndighetene skal ikke gi typegodkjenning før produsenten har levert en attest om tilgang til opplysninger om OBD-systemet og om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyer.

3. Attesten om tilgang til opplysninger om OBD-systemet og om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyer skal tjene som dokumentasjon på samsvar med artikkel 6 nr. 7 i forordning (EF) nr. 715/2007.

4. Attesten om tilgang til opplysninger om OBD-systemet og om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyer skal utarbeides i samsvar med mønsteret angitt i tillegg 1 til vedlegg XIV.

5. Dersom opplysninger om OBD-systemet og om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyer ikke er tilgjengelige, eller ikke er i samsvar med artikkel 6 og 7 i forordning (EF) nr. 715/2007 og vedlegg XIV til denne forordning når søknaden om typegodkjenning inngis, skal produsenten framlegge disse opplysningene innen seks måneder regnet fra den datoen som er nevnt i artikkel 10 nr. 2 i forordning (EF) nr. 715/2007, eller innen seks måneder regnet fra datoen for typegodkjenning, avhengig av hvilken dato som kommer sist.

6. Forpliktelsen til å inngi opplysninger innen de fristene som er angitt i nr. 5, får bare anvendelse dersom kjøretøyet bringes i omsetning etter typegodkjenning.

Når et kjøretøy bringes i omsetning mer enn seks måneder etter typegodkjenning, skal opplysningene framlegges på den datoen kjøretøyet bringes i omsetning.

7. Godkjenningsmyndigheten kan anta at produsenten har iverksatt tilfredsstillende tiltak og framgangsmåter med hensyn til tilgang til opplysninger om OBD-systemet og om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyer, på grunnlag av en utfylt attest om tilgang til opplysninger om OBD-systemet og om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyer, forutsatt at det ikke er mottatt noen klage, og at produsenten framlegger disse opplysningene innen den fristen som er angitt i nr. 5.

8. I tillegg til kravene om tilgang til opplysninger om OBD-systemet som er angitt i nr. 4 i vedlegg XI, skal produsenten stille følgende opplysninger til rådighet for berørte parter:

- a) relevante opplysninger som gjør det mulig å utvikle reservedeler som er nødvendige for at OBD-systemet skal kunne fungere på en korrekt måte,
- b) opplysninger som gjør det mulig å utvikle allmenne diagnoseverktøyer.

Med hensyn til bokstav a) skal utviklingen av reservedeler ikke begrenses av: manglende tilgang til relevante opplysninger, de tekniske kravene vedrørende strategien for feilindikasjon dersom OBD-terskelverdiene overskrides, eller dersom OBD-systemet ikke kan oppfylle de grunnleggende OBD-overvåkingskravene i denne forordning, særlige endringer vedrørende håndteringen av OBD-opplysninger slik at bensindrift og gassdrift kan behandles separat, og typegodkjenning av gassdrevne kjøretøyer som inneholder et begrenset antall mindre mangler.

Med hensyn til bokstav b) skal ODX-filene være tilgjengelige for uavhengige aktører via produsentens nettsted, dersom produsenten bruker diagnoseverktøy eller prøvingsutstyr i samsvar med ISO 22900 Modular Vehicle Communication Interface (MVCI) og ISO 22901 Open Diagnostic Data Exchange (ODX) i sine franchisenettverk.

9. Forumet for tilgang til opplysninger om kjøretøyer (heretter kalt «forumet») er med dette opprettet.

Forumet skal vurdere hvorvidt tilgang til opplysninger påvirker de framskrittene som gjøres for å redusere tyveri av kjøretøyer, og skal komme med anbefalinger for å forbedre kravene vedrørende tilgang til opplysninger. Forumet skal særlig gi Kommisjonen råd om innføring av en framgangsmåte for akkreditering av uavhengige aktører som gjør at de kan få tilgang til opplysninger om et kjøretøys sikkerhetsegenskaper.

Kommisjonen kan beslutte at forumets drøftinger og konklusjoner skal behandles som fortrolige opplysninger.

Artikkel 14

Oppfyllelse av forpliktelser med hensyn til opplysninger om OBD-systemet og om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyer

1. En godkjenningmyndighet kan til enhver tid, eventuelt på eget initiativ, på grunnlag av en klage eller på grunnlag av en vurdering som er foretatt av en teknisk instans, kontrollere at produsenten overholder bestemmelsene i forordning (EF) nr. 715/2007, denne forordning og vilkårene i attesten om tilgang til opplysninger om OBD-systemet og om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyer

2. Dersom en godkjenningmyndighet konstaterer at produsenten ikke har overholdt sine forpliktelser med hensyn til tilgang til opplysninger om OBD-systemet og om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyer, skal den godkjenningmyndigheten som gav den relevante typegodkjenningen, treffe egnede tiltak for å bøte på situasjonen.

3. Disse tiltakene kan omfatte tilbakekalling eller oppheving av typegodkjenning, bøter eller andre tiltak som er vedtatt i samsvar med artikkel 13 i forordning (EF) nr. 715/2007.

4. Godkjenningmyndigheten skal gjennomføre en revisjon for å kontrollere om produsenten oppfyller forpliktelsene med hensyn til tilgang til opplysninger om OBD-systemet og om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyer, dersom en uavhengig aktør eller en bransjeorganisasjon som representerer uavhengige aktører, inngir en klage til godkjenningmyndigheten.

5. Når godkjenningmyndigheten foretar denne revisjonen, kan den anmode en teknisk instans eller enhver annen uavhengig sakkyndig om å kontrollere om disse forpliktelsene er overholdt.

Artikkel 15

Særlige krav med hensyn til opplysninger om typegodkjenning

1. Som unntak fra vedlegg I til rådsdirektiv 70/156/EØF⁽¹⁾ og til og med 29. april 2009, får tilleggskravene angitt i vedlegg XVIII til denne forordning, også anvendelse.

2. Som unntak fra vedlegg III til rådsdirektiv 70/156/EØF og til og med 29. april 2009, får tilleggskravene angitt i vedlegg XIX til denne forordning, også anvendelse.

Artikkel 16

Endringer av forordning (EF) nr. 715/2007

Forordning (EF) nr. 715/2007 endres i samsvar med vedlegg XVII til denne forordning.

Artikkel 17

Ikrafttredelse

Denne forordning trer i kraft den tredje dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Forpliktelsene angitt i artikkel 4 nr. 5, artikkel 4 nr. 6, artikkel 5 nr. 3 bokstav d) og artikkel 5 nr. 3 bokstav e), får imidlertid anvendelse fra 1. september 2011 for typegodkjenning av nye kjøretøytyper, og fra 1. januar 2014 for alle nye kjøretøyer som selges, registreres eller tas i bruk i Fellesskapet.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 18. juli 2008.

For Kommisjonen

Günter VERHEUGEN

Visepresident

⁽¹⁾ EFT L 42 av 23.2.1970, s. 1. Direktivet sist endret ved kommisjonsdirektiv 2007/37/EF.

LISTE OVER VEDLEGG

VEDLEGG I	Administrative bestemmelser om EF-typegodkjenning
Tillegg 1	Kontroll av produksjonssamsvar (første statistiske metode)
Tillegg 2	Kontroll av produksjonssamsvar (annen statistiske metode)
Tillegg 3	Mønster for opplysningsdokument
Tillegg 4	Mønster for EF-typegodkjenningsdokument
Tillegg 5	Opplysninger om OBD-systemet
Tillegg 6	Nummereringssystem for EF-typegodkjenningsdokumenter
Tillegg 7	Samsvarssertifikat fra produsenten om at OBD-systemet oppfyller kravene til ytelse i bruk
VEDLEGG II	Samsvar for kjøretøyer i bruk
Tillegg 1	Samsvarskontroll av kjøretøyer i bruk
Tillegg 2	Statistisk framgangsmåte for samsvarsprøving av kjøretøyer i bruk
Tillegg 3	Ansvar for samsvar for kjøretøyer i bruk
VEDLEGG III	Kontroll av gjennomsnittlige eksosutslipp i normale omgivelser (type 1-prøving)
VEDLEGG IV	Utslippsdata til bruk for typegodkjenning ved teknisk kontroll
Tillegg 1	Måling av karbonmonoksidutslipp ved tomgangsturtall (type 2-prøving)
Tillegg 2	Måling av røyktetthet
VEDLEGG V	Kontroll av utslipp av veivhusgasser (type 3-prøving)
VEDLEGG VI	Fastsettelse av fordampingsutslipp (type 4-prøving)
VEDLEGG VII	Kontroll av forurensningsreducerende innretningers holdbarhet (type 5-prøving)
Tillegg 1	Standardsyklus i prøvingsbenk (SBC)
Tillegg 2	Standard dieselsyklus i prøvingsbenk (SDBC)
Tillegg 3	Standardsyklus på vei (SRC)
VEDLEGG VIII	Kontroll av gjennomsnittlige eksosutslipp ved lave omgivelsestemperaturer (type 6-prøving)
VEDLEGG IX	Spesifikasjoner for referansedrivstoffer
VEDLEGG X	Framgangsmåte for utslippsprøving av elektriske hybridkjøretøyer (HEV)
VEDLEGG XI	Egendiagnosesystemer (OBD) for motorvogner
Tillegg 1	Funksjonelle aspekter ved OBD-systemer
Tillegg 2	Vesentlige egenskaper for kjøretøygruppen
VEDLEGG XII	Fastsettelse av CO ₂ -utslipp og drivstofforbruk
VEDLEGG XIII	EF-typegodkjenning av forurensningsreducerende reserveinnretninger som tekniske enheter
Tillegg 1	Mønster for opplysningsdokument
Tillegg 2	Mønster for EF-typegodkjenningsdokument
Tillegg 3	Eksempel på EF-typegodkjenningsmerke
VEDLEGG XIV	Tilgang til opplysninger om OBD-systemet og om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyer
Tillegg 1	Samsvarssertifikat

VEDLEGG XV	Samsvar for kjøretøyer i bruk som er typegodkjent i samsvar med direktiv 70/220/EØF
Tillegg 1	Samsvarskontroll av kjøretøyer i bruk
Tillegg 2	Statistisk framgangsmåte for samsvarsprøving av kjøretøyer i bruk
VEDLEGG XVI	Krav til kjøretøyer som benytter en reagens i systemet for etterbehandling av eksos
VEDLEGG XVII	Endringer av forordning (EF) nr. 715/2007
VEDLEGG XVIII	Særlige bestemmelser med hensyn til vedlegg I til rådsdirektiv 70/156/EØF
VEDLEGG XIX	Særlige bestemmelser med hensyn til vedlegg III til rådsdirektiv 70/156/EØF

VEDLEGG I

ADMINISTRATIVE BESTEMMELSER OM EF-TYPEGODKJENNING

1. TILLEGGSKRAV TIL TILDELING AV EF-TYPEGODKJENNING
 - 1.1. **Tilleggskrav til gassdrevne kjøretøyer som bruker én type drivstoff, og gassdrevne kjøretøyer som bruker to typer drivstoff**
 - 1.1.1. I nr. 1.1 menes med:
 - 1.1.1.1. «Kjøretøygruppe» en gruppe kjøretøytyper som bruker LPG eller NG/biogass, og som er identifisert gjennom et hovedkjøretøy.
 - 1.1.1.2. «Hovedkjøretøy» et kjøretøy som er utvalgt for å dokumentere drivstoffsystemets tilpasningsevne, og som medlemmene i kjøretøygruppen hører inn under. I en gruppe kan det være flere enn ett hovedkjøretøy.
 - 1.1.1.3. «Medlem i gruppen» et kjøretøy som har følgende vesentlige fellestrekk med hovedkjøretøyet:
 - a) Det er produsert av samme kjøretøyprodusent.
 - b) Det er underlagt samme utslippsgrenseverdier.
 - c) Dersom gassdrivstoffsystemet har sentral drivstoffordeler for hele motoren, er den attesterte effekten på mellom 0,7 og 1,15 ganger effekten til hovedkjøretøyetets motor.
 - d) Dersom gassdrivstoffsystemet har egen drivstoffordeler for hver sylinder, er den attesterte effekten per sylinder på mellom 0,7 og 1,15 ganger effekten til hovedkjøretøyetets motor.
 - e) Dersom det er utstyrt med katalysator, er katalysatoren av samme type, for eksempel treveis-, oksidasjons- eller NOx-katalysator.
 - f) Det har gassdrivstoffsystem (herunder trykkregulator) fra samme produsent og av samme type: induksjon, gassinnsprøyting (enkeltpunkts, flerpunkts), væskeinnsprøyting (enkeltpunkts, flerpunkts).
 - g) Gassdrivstoffsystemet styres av en elektronisk styreenhet av samme type, med samme tekniske spesifikasjoner og med samme programmeringsprinsipper og styringsstrategi. Kjøretøyet kan ha en ekstra elektronisk styreenhet i forhold til hovedkjøretøyet, forutsatt at den elektroniske styreenheten utelukkende brukes til å kontrollere innsprøytingsdysene, ekstra avstengingsventiler og innsamling av data fra ekstra sensorer.
 - Når det gjelder kravene nevnt i bokstav c) og d); dersom det påvises at to gassdrevne kjøretøyer kan tilhøre samme gruppe med unntak av attestert effekt, som er henholdsvis P_1 og P_2 ($P_1 < P_2$), og begge prøves som om de var hovedkjøretøyer, anses gruppetilhørigheten for gyldig for alle kjøretøyer med attestert effekt på mellom $0,7 \times P_1$ og $1,15 \times P_2$.
 - 1.1.2. Kjøretøyer som bruker LPG eller NG/biogass, gis EF-typegodkjenning med forbehold for følgende krav:
 - 1.1.2.1. Når det gjelder typegodkjenning av et hovedkjøretøy, skal det påvises at hovedkjøretøyet er i stand til å tilpasse seg alle drivstoffsammensetninger som kan forekomme på markedet. For LPG er det variasjoner i C3/C4-sammensetningen. For naturgass er det vanligvis to drivstofftyper, en med høy brennverdi (H-gass), og en med lav brennverdi (L-gass), men med betydelig spredning innenfor begge områder. Wobbetallet er svært forskjellig. Disse variasjonene gjenspeiles i referansedrivstoffene.

1.1.2.2. Hovedkjøretøyet skal gjennomgå en type 1-prøving med de to ekstreme gassreferansedrivstoffene som er angitt i vedlegg IX. Ved anvendelse av NG/biogass, dersom omkoplingen fra ett gassdrivstoff til et annet gassdrivstoff i praksis gjennomføres ved hjelp av en bryter, skal denne bryteren ikke brukes ved typegodkjenningen.

1.1.2.3. Kjøretøyet anses å oppfylle kravene dersom det overholder utslippsgrenseverdiene for begge referansedrivstoffene.

1.1.2.4. For hvert forurensende stoff bestemmes utslippsforholdet «r» på følgende måte:

Drivstofftype	Referansedrivstoffer	Beregning av «r»
LPG	drivstoff A	$r = \frac{B}{A}$
	drivstoff B	
NG/biogass	drivstoff G20	$r = \frac{G25}{G20}$
	drivstoff G25	

1.1.3. For typegodkjenning av et gassdrevet kjøretøy som bruker én type drivstoff, og gassdrevne kjøretøyer som bruker to typer drivstoff, og som er satt til å fungere på gass som et medlem av kjøretøygruppen, utføres en type 1-prøving med ett gassreferansedrivstoff. Et hvilket som helst av de to gassreferansedrivstoffene kan brukes. Kjøretøyet anses å være i samsvar dersom følgende krav er oppfylt:

- kjøretøyet er i samsvar med definisjonen av et medlem i kjøretøygruppen som definert i nr. 1.1.1.3,
- dersom prøvingsdrivstoffet er referansedrivstoff A for LPG eller G20 for NG/biogass, skal utslippsresultatet for hvert forurensende stoff multipliseres med den relevante faktoren «r» beregnet i nr. 1.1.2.4, dersom $r > 1$; dersom $r < 1$, er det ikke nødvendig med noen korreksjon,
- dersom prøvingsdrivstoffet er referansedrivstoff B for LPG eller G25 for NG/biogass, skal utslippsresultatet for hvert forurensende stoff divideres med den relevante faktoren «r» beregnet i nr. 1.1.2.4, dersom $r < 1$; dersom $r > 1$, er det ikke nødvendig med noen korreksjon,
- på anmodning fra produsenten kan type 1-prøvingen utføres på begge referansedrivstoffene, slik at det ikke kreves noen korreksjon,
- kjøretøyet skal overholde de utslippsgrenseverdiene som gjelder for den aktuelle kategorien for både målte og beregnede utslipp,
- dersom det utføres gjentatte prøvinger på samme motor, skal det først foretas en beregning av gjennomsnittet av resultatene for referansedrivstoff G20 eller A, og for referansedrivstoff G25 eller B; deretter beregnes faktoren «r» på grunnlag av disse gjennomsnittsresultatene,
- ved type 1-prøvingen skal kjøretøyet bare bruke bensen i høyst 60 sekunder når det er satt til å fungere på gass.

1.2. Tilleggskrav til kjøretøyer som bruker blandingsdrivstoff

1.2.1. For typegodkjenning av kjøretøyer som bruker blandingsdrivstoff av etanol, eller kjøretøyer som bruker blandingsdrivstoff av biodiesel, skal kjøretøyprodusenten beskrive kjøretøyets evne til å tilpasse seg enhver blanding av bensen og etanoldrivstoff (opp til 85 % etanol) eller diesel og biodiesel som kan forekomme på markedet.

1.2.2. For kjøretøyer som bruker blandingsdrivstoff, skal omkoplingen fra ett referansedrivstoff til et annet mellom prøvingene finne sted uten manuell regulering av motorens innstillinger.

2. TEKNISKE TILLEGGSKRAV OG PRØVINGER

2.1. Produsenter av kjøretøyer i små serier

2.1.1. Liste over rettsakter nevnt i artikkel 3 nr. 3:

Rettsakt	Krav
California Code of Regulations, avdeling 13, nr. 1961(a) og 1961(b)(1)(C)(1) som får anvendelse på kjøretøyer av årsmodell 2001 og senere, 1968.1, 1968.2, 1968.5, 1976 og 1975, offentliggjort av Barclay's Publishing	Typegodkjenning skal gis i henhold til California Code of Regulations som får anvendelse på lette kjøretøyer av seneste årsmodell.

2.2. Påfyllingsrør for drivstofftanker

2.2.1. Påfyllingsrøret for bensin- eller etanoltanken skal være konstruert slik at det ikke er mulig å fylle på tanken fra en drivstoffpumpe med et tappestolmunnstykke som har en ytre diameter på 23,6 mm eller større.

2.2.2. Nr. 2.2.1 får ikke anvendelse på et kjøretøy som oppfyller begge vilkårene nedenfor:

- a) kjøretøyet er konstruert og bygd slik at ingen innretning som skal regulere utslippet av forurensende gasser, påvirkes negativt av blyholdig bensin, og
- b) symbolet for blyfri bensin som er angitt i ISO 2575:2004, er påført kjøretøyet slik at det er leselig og ikke kan fjernes, på et sted som er lett synlig for en person som fyller tanken. Ytterligere merking er tillatt.

2.2.3. Det skal tas forholdsregler for å hindre for store fordampingsutslipp samt spill av drivstoff på grunn av at et tanklokk mangler. Dette kan oppnås på en av følgende måter:

- a) et fastsittende tanklokk som åpnes og lukkes automatisk,
- b) konstruksjonskjennetegn som hindrer for store fordampingsutslipp dersom tanklokket mangler,
- c) andre forholdsregler med samme virkning. Eksempler på slike kan omfatte, men er ikke begrenset til, tanklokk med festetau eller -kjede eller tanklokk som åpnes med samme nøkkel som brukes til kjøretøyet sin tenning. I slike tilfeller skal nøkkelen kunne fjernes fra tanklokket bare når dette er låst.

2.3. Bestemmelser om sikkerhet for elektroniske systemer

2.3.1. Kjøretøyer med datastyrt utslippskontroll skal ha funksjoner som hindrer andre endringer enn dem som er godkjent av produsenten. Produsenten skal godkjenne endringer dersom disse er nødvendige for diagnostisering, vedlikehold, inspeksjon, ettermontering eller reparasjon av kjøretøyet. All omprogrammerbar datakode eller alle driftsparametrer skal være sikret mot ulovlige inngrep og anvende bestemmelsene i ISO 15031-7 av 15. mars 2001 (SAE J2186 fra oktober 1996), forutsatt at utvekslingen av sikkerhetsdata gjennomføres ved hjelp av protokollene og diagnostiseringskontakten som foreskrevet i tillegg 1 til vedlegg XI. Alle avtakbare minnebrikker skal være innkapslet, plassert i en lukket beholder eller beskyttet av elektroniske algoritmer og skal ikke kunne skiftes ut uten bruk av spesialverktøy og -prosedyrer. Bare de egenskapene som er direkte knyttet til utslippskalibrering eller forebygging av tyveri av kjøretøyet, skal beskyttes på denne måten.

2.3.2. Datakodete driftsparametrer for motoren skal ikke kunne endres uten bruk av spesialverktøy og -prosedyrer (for eksempel loddede eller innkapslede datakomponenter eller forseglede (eller loddede) datainnfatninger).

2.3.3. For mekaniske drivstoffinnsprøytingspumper på motorer med kompresjonstenning skal produsenten ta nødvendige forholdsregler for å beskytte innstillingen for høyeste drivstofftilførsel mot ulovlige inngrep mens kjøretøyet er i bruk.

- 2.3.4. Produsentene kan søke godkjenningsmyndigheten om unntak fra ett av kravene i nr. 2.3 for de kjøretøyene som det kan antas ikke trenger beskyttelse. Kriteriene som godkjenningsmyndigheten skal vurdere ved en slik søknad, skal omfatte tilgjengelighet av ytelsesbrikker, kjøretøyets høyeste ytelse og forventede salgstall for kjøretøyet.
- 2.3.5. Produsenter som bruker systemer med programmerbar datakode (f.eks. elektrisk slettbart programmerbart leseminne, EEPROM), skal hindre at uvedkommende foretar omprogrammering. Produsentene skal ta i bruk strategier for ekstra beskyttelse mot ulovlige inngrep og skrivebeskyttelse som krever elektronisk tilgang til en ekstern datamaskin drevet av produsenten, som uavhengige aktører også skal ha tilgang til ved hjelp av den beskyttelsen som er fastsatt i nr. 2.3.1. og 2.2. i vedlegg XIV. Metoder som gir tilstrekkelig grad av beskyttelse mot inngrep, skal godkjennes av godkjenningsmyndigheten.
- 2.4. **Prøving**
- 2.4.1. Figur I.2.4 viser gjennomføringen av de prøvingene som er nødvendige for typegodkjenning av et kjøretøy. De særskilte prøvingsmetodene er beskrevet i vedlegg II, III, IV, V, VI, VII, VIII, X, XI, XII og XVI⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Særskilte prøvingsmetoder for kjøretøyer som bruker hydrogen, og kjøretøyer som bruker blandingsdrivstoff av biodiesel vil bli definert senere.

Figur I.2.4

Anvendelse av prøvingskrav på typegodkjenning og utvidelser

Kjøretøygruppe	Kjøretøyer med motor med elektrisk tenning, herunder hybridkjøretøyer										Kjøretøyer med motorer med kompresjonstenning, herunder hybridkjøretøyer				
	Én type drivstoff					To typer drivstoff ⁽¹⁾					Blandingsdrivstoff ⁽¹⁾		Én type drivstoff		
	Bensin (E5)	LPG	NG/biogass	Hydrogen	Bensin (E5)	Bensin (E5)	Bensin (E5)	Bensin (E5)	Bensin (E5)	Bensin (E5)	Diesel (B5)	Diesel (B5)			
Referansedrivstoff					LPG	NG/biogass	Hydrogen								
Forurensende gasser (Type 1-prøving)	Ja	Ja	Ja		Ja (begge drivstoffer)	Ja (begge drivstoffer)	Ja (begge drivstoffer)								Ja
Partikler (Type 1-prøving)	Ja (direkte innsprøyting)	—	—		Ja (direkte innsprøyting) (bensin)	Ja (direkte innsprøyting) (bensin)	Ja (direkte innsprøyting) (bensin)								Ja
Utslipp ved tomgang (Type 2-prøving)	Ja	Ja	Ja		Ja (begge drivstoffer)	Ja (begge drivstoffer)	Ja (begge drivstoffer)								—
Utslipp av veivhusgasser (Type 3-prøving)	Ja	Ja	Ja		Ja (bensin)	Ja (bensin)	Ja (bensin)								—
Fordampingsutslipp (Type 4-prøving)	Ja	—	—		Ja (bensin)	Ja (bensin)	Ja (bensin)								—
Holdbarhet (Type 5-prøving)	Ja	Ja	Ja		Ja (bensin)	Ja (bensin)	Ja (bensin)								Ja
Utslipp ved lave temperaturer (Type 6-prøving)	Ja	—	—		Ja (bensin)	Ja (bensin)	Ja (bensin)								
Samsvar for kjøretøyer i bruk	Ja	Ja	Ja		Ja (begge drivstoffer)	Ja (begge drivstoffer)	Ja (begge drivstoffer)								Ja
Egendiaagnosesystem	Ja	Ja	Ja		Ja	Ja	Ja								Ja
CO ₂ -utslipp og drivstofforbruk	Ja	Ja	Ja		Ja (begge drivstoffer)	Ja (begge drivstoffer)	Ja (begge drivstoffer)								Ja
Røykethet	—	—	—		—	—	—								Ja

1)

Når et kjøretøy som bruker to typer drivstoff, kombineres med et kjøretøy som bruker blandingsdrivstoff, får begge prøvingskrav anvendelse.

2)

Prøvinger med bensin bare for kjøretøyer som er typegodkjent før de datoene som er nevnt i artikkel 10 nr. 6 i forordning (EF) nr. 715/2007. Prøvingen vil bli gjennomført med begge drivstoffer fra og med disse datoene.

(1) Når et kjøretøy som bruker to typer drivstoff, kombineres med et kjøretøy som bruker blandingsdrivstoff, får begge prøvingskrav anvendelse.

(2) Prøvinger med bensin bare for kjøretøyer som er typegodkjent for de datoene som er nevnt i artikkel 10 nr. 6 i forordning (EF) nr. 715/2007. Prøvingen vil bli gjennomført med begge drivstoffer fra og med disse datoene.

3. UTVIDELSE AV TYPEGODKJENNINGER

3.1. Utvidelser med hensyn til eksosutslipp (type 1-, type 2- og type 6-prøvinger)

3.1.1. Kjøretøyer med forskjellige referansemasser

3.1.1.1. Typegodkjenningen skal bare utvides til å omfatte kjøretøytyper med en referansemasse som krever bruk av de to ekvivalente treghetskategoriene som ligger umiddelbart over, eller enhver lavere ekvivalent treghetskategori.

3.1.1.2. For kjøretøyer i gruppe N skal godkjenningen utvides til bare å omfatte kjøretøyer med en lavere referansemasse, dersom utslippene fra kjøretøyet som allerede er godkjent, ligger innenfor de grenseverdiene som er fastsatt for det kjøretøyet, som det er anmodet om utvidelse av godkjenning for.

3.1.2. Kjøretøyer med forskjellige samlede utvekslingsforhold

3.1.2.1. Typegodkjenningen skal utvides til å omfatte kjøretøyer med ulike utvekslingsforhold bare på visse vilkår.

3.1.2.2. For å avgjøre om typegodkjenningen kan utvides, skal forholdet

$$E = (V_2 - V_1) / V_1$$

for hvert utvekslingsforhold som brukes i type 1- og type 6-prøvinger, der V_1 og V_2 ved et motorturtall på 1 000 o/min er henholdsvis den godkjente kjøretøytypens hastighet og hastigheten til den kjøretøytypen som det anmodes om utvidelse av godkjenningen for.

3.1.2.3. Dersom $E \leq 8 \%$ for hvert utvekslingsforhold, skal utvidelsen innvilges uten å gjenta type 1- og type 6-prøving.

3.1.2.4. Dersom $E > 8 \%$ for minst ett utvekslingsforhold, og $E \leq 13 \%$ for hvert girutvekslingsforhold, skal type 1- og type 6-prøving gjentas. Prøvingene kan foretas på et laboratorium som velges av produsenten, og som godkjennes av den tekniske instansen. Prøvsrapporten skal sendes til den tekniske instansen som er ansvarlig for typegodkjenningsprøvingene.

3.1.3. Kjøretøyer med forskjellige referansemasser og utvekslingsforhold

Typegodkjenningen utvides til kjøretøyer med forskjellige referansemasser og utvekslingsforhold, forutsatt at de vilkårene som er beskrevet i nr. 3.1.1 og 3.1.2, er oppfylt.

3.1.4. Kjøretøyer med periodiske regenereringssystemer

Typegodkjenningen av en kjøretøytype som er utstyrt med et periodiske regenereringssystem, skal utvides til å omfatte andre kjøretøyer med periodiske regenereringssystemer dersom parametrene beskrevet nedenfor, er identiske eller ligger innenfor de oppgitte toleransene. Utvidelsen skal bare gjelde for de målingene som er spesifikk for det definerte periodiske regenereringssystemet.

3.1.4.1. Parametre som skal være identiske for at typegodkjenningen skal kunne utvides:

- 1) motor,
- 2) forbrenningsprosess,
- 3) periodisk regenereringssystem (dvs. katalysator, partikkelfelle),
- 4) konstruksjon (dvs. type mantel, type edelmetall, substrattype, celletetthet),
- 5) type og virkemåte,
- 6) dosering og tilsetningssystem,
- 7) volum $\pm 10 \%$,
- 8) plassering (temperatur $\pm 50 \text{ }^\circ\text{C}$ ved 120 km/t eller en forskjell på 5 % ved høyeste temperatur/trykk).

3.1.4.2. Anvendelse av Ki-faktorer for kjøretøyer med forskjellige referansemasser

Ki-faktorer utviklet ved de framgangsmåtene som er beskrevet i nr. 3 i vedlegg 13 til UN/ECE-reglement nr. 83 for typegodkjenning av en kjøretøytype med et periodisk regenereringssystem, kan anvendes av andre kjøretøyer som oppfyller kriteriene nevnt i nr. 3.1.4.1, og ha en referansemasse innenfor de to ekvivalente treghetskategoriene som ligger umiddelbart over, eller enhver lavere ekvivalent treghetskategori.

3.1.5. Anvendelse av utvidelser for andre kjøretøyer

Når det er gitt en utvidelse i samsvar med nr. 3.1.1-3.1.4, kan den ikke utvides ytterligere til å omfatte andre kjøretøyer.

3.2. **Utvidelser med hensyn til fordampingsutslipp (type 4-prøving)**

3.2.1. Typegodkjenningen skal utvides til å omfatte kjøretøyer som er utstyrt med en innretning for reduksjon av fordampingsutslipp, og som oppfyller følgende vilkår:

3.2.1.1. Det grunnleggende prinsippet for drivstoff/luft-blanding (f.eks. enkeltpunktsinnsprøyting) skal være det samme.

3.2.1.2. Drivstofftankens form og materialet i drivstofftanken og slangene for flytende drivstoff skal være identiske.

3.2.1.3. Det verst tenkelige kjøretøyet med hensyn til tverrsnitt og omtrentlig slangelengde skal prøves. Den tekniske instansen som er ansvarlig for typegodkjenningsprøvingene, avgjør om den godtar utskillere for damp/væske som ikke er identiske.

3.2.1.4. Drivstofftankens volum skal høyst avvike med $\pm 10\%$.

3.2.1.5. Innstillingen hos tankens overtrykksventil skal være identisk.

3.2.1.6. Metoden for oppbevaring av drivstoffdamp skal være identisk, dvs. fellens form og volum, lagringsmedium, luftfilter (dersom det brukes til å begrense innretningen for reduksjon av fordampingsutslipp), osv.

3.2.1.7. Metoden for utlufting av lagret damp skal være identisk (dvs. luftstrøm, startpunkt eller utluftet volum i løpet av kondisjoneringsyklusen).

3.2.1.8. Metoden for forsegling og utlufting av doseringsinnretningen for drivstoffet skal være identisk.

3.2.2. Typegodkjenningen skal utvides til kjøretøyer med:

3.2.2.1. forskjellig motorstørrelse,

3.2.2.2. forskjellig motoreffekt,

3.2.2.3. automatiske og manuelle girkasser,

3.2.2.4. to- og firehjulstrekk,

3.2.2.5. forskjellig karosseriform, og

3.2.2.6. forskjellige hjul- og dekkdimensjoner.

3.3. **Utvidelser med hensyn til de forurensningsreducerende innretningenes holdbarhet (type 5-prøving)**

3.3.1. Typegodkjenningen skal utvides til å omfatte forskjellige kjøretøytyper, forutsatt at kjøretøyet, motorens eller det forurensningsreducerende systemets parametere som er angitt nedenfor, er identiske eller ligger innenfor de angitte toleransene:

3.3.1.1. Kjøretøy:

Treghetskategori: de to treghetskategoriene umiddelbart over og alle treghetskategorier under.

Samlet veibelastning ved 80 km/t: +5 % over og alle verdier under.

3.3.1.2. Motor

- a) slagvolum ($\pm 15\%$),
- b) antall og styring av ventiler,
- c) drivstoffsystem,
- d) type kjølesystem,
- e) forbrenningsprosess.

3.3.1.3. Det forurensningsreducerende systemets parametere:

a) Katalysatorer og partikkelfiltre:

antall katalysatorer, filtre og elementer,

katalysatorenes og filtrenes størrelse og form (monolittens volum $\pm 10\%$),

type katalytisk aktivitet (oksidasjon, treveis, mager NO_x -felle, SCR, mager NO_x -katalysator eller annet),

edelmetallbelastning (identisk eller høyere),

edelmetalltype og forhold ($\pm 15\%$),

substrat (struktur og materiale),

celletetthet,

temperaturforandringer på høyst 50 K ved katalysatoren eller filterets inntak. Denne temperaturforandringen skal kontrolleres under stabiliserte forhold ved en hastighet på 120 km/t og med en belastningsinnstilling tilsvarende type 1-prøving.

b) Luftinnsprøyting:

med eller uten

type (pulserende luft, luftpumper osv.)

c) Eksosresirkulering (EGR):

med eller uten

type (kjølt eller ikke kjølt, aktiv eller passiv, høyt trykk eller lavt trykk).

3.3.1.4. Holdbarhetsprøvingen kan utføres med ett kjøretøy som med hensyn til karosseriform, girkasse (automatisk eller manuell) og hjul- eller dekkdimensjoner avviker fra kjøretøytypen som det søkes om typegodkjenning for.

3.4. Utvidelser med hensyn til egendiagnosesystemer

3.4.1. Typegodkjenningen skal utvides til forskjellige kjøretøyer som er utstyrt med identisk motor og identiske utslippskontrollsystemer som definert i tillegg 2 i vedlegg XI. Typegodkjenningen skal utvides uavhengig av følgende kjøretøyeigenschaften:

- a) motortilbehør,
- b) dekk,
- c) ekvivalent masse,
- d) kjølesystem,
- e) samlet utveksling,
- f) type kraftoverføring og
- g) karosseritype.

3.5. Utvidelser med hensyn til CO₂-utslipp og drivstofforbruk

3.5.1. Kjøretøyer som utelukkende drives av en forbrenningsmotor, unntatt kjøretøyer utstyrt med et periodisk regenererende utslippsreduksjonssystem

3.5.1.1. Typegodkjenningen skal utvides til å omfatte kjøretøyer som avviker med hensyn til følgende egenskaper, dersom de CO₂-utslippene som måles av den tekniske instansen, ikke overskrider typegodkjenningsverdien med mer enn 4 % for kjøretøyer i gruppe M, og med mer enn 6 % for kjøretøyer i gruppe N:

- referansemasse,
- største teknisk tillatte totalmasse,
- karosseritype som definert i del C i vedlegg II til direktiv 2007/46/EF,
- samlet utveksling,
- motorutstyr og tilbehør.

3.5.2. Kjøretøyer som utelukkende drives av en forbrenningsmotor, og som er utstyrt med et periodisk regenererende utslippsreduksjonssystem

3.5.2.1. Typegodkjenningen skal utvides til å omfatte kjøretøyer som avviker med hensyn til de egenskapene som er angitt i nr. 3.5.1.1 ovenfor, men uten å overskride de egenskapene til kjøretøygruppen som er nevnt i vedlegg 10 til UN/ECE-reglement nr. 101⁽¹⁾, dersom de CO₂-utslippene som måles av den tekniske instansen, ikke overskrider typegodkjenningsverdien med mer enn 4 % for kjøretøyer i gruppe M, og med mer enn 6 % for kjøretøyer i gruppe N, og der samme Ki-faktor gjelder.

3.5.2.2. Typegodkjenningen skal utvides til å omfatte kjøretøyer med en annen Ki-faktor, dersom de CO₂-utslippene som måles av den tekniske instansen, ikke overskrider typegodkjenningsverdien med mer enn 4 % for kjøretøyer i gruppe M, og med mer enn 6 % for kjøretøyer i gruppe N.

3.5.3. Kjøretøyer som utelukkende drives av et elektrisk framdriftssystem

Utvidelser skal gis etter avtale med den tekniske instansen som er ansvarlig for å gjennomføre prøvingene.

3.5.4. Kjøretøyer som drives av et hybridelektrisk framdriftssystem Typegodkjenningen skal utvides til å omfatte kjøretøyer som avviker med hensyn til følgende egenskaper, dersom de CO₂-utslippene og det elektriske energiforbruket som måles av den tekniske instansen, ikke overskrider typegodkjenningsverdien med mer enn 4 % for kjøretøyer i gruppe M, og med mer enn 6 % for kjøretøyer i gruppe N:

- referansemasse,
- største teknisk tillatte totalmasse,
- karosseritype som definert i del C i vedlegg II til direktiv 2007/46/EF,
- når det gjelder endringer av andre egenskaper, kan utvidelser gis etter avtale med den tekniske instansen som er ansvarlig for å gjennomføre prøvingene.

3.5.5. Utvidelse av typegodkjenning for kjøretøyer i gruppe N som tilhører samme kjøretøygruppe:

3.5.5.1. For kjøretøyer i gruppe N som er typegodkjent som medlemmer av en kjøretøygruppe etter framgangsmåten beskrevet i nr. 3.6.2, kan typegodkjenningen utvides til å omfatte kjøretøyer som tilhører samme kjøretøygruppe, bare dersom den tekniske instansen vurderer at drivstofforbruket til nye kjøretøyer ikke overskrider drivstofforbruket til det kjøretøyet som ligger til grunn for drivstofforbruket til kjøretøygruppen.

Typegodkjenningen kan også utvides til å omfatte kjøretøyer som:

- er opp til 110 kg tyngre enn de medlemmene av kjøretøygruppen som er prøvd, forutsatt at deres vekt ikke overstiger vekten til det letteste medlemmet av kjøretøygruppen med mer enn 220 kg,
- har et lavere samlet utvekslingsforhold enn de medlemmene av kjøretøygruppen som er prøvd utelukkende på grunn av endret dekkdimensjon, og
- er i samsvar med alle andre kriterier for kjøretøygruppen.

⁽¹⁾ EUT L 158 av 19.6.2007, s. 34.

- 3.5.5.2. For kjøretøyer i gruppe N som er typegodkjent som medlemmer av en kjøretøygruppe etter framgangsmåten beskrevet i nr. 3.6.3, kan typegodkjenningen utvides til å omfatte kjøretøyer som tilhører samme kjøretøygruppe uten ytterligere prøving, bare dersom den tekniske instansen vurderer at drivstofforbruket til det nye kjøretøyet ligger innenfor de grenseverdiene som dannes av de to kjøretøyene i kjøretøygruppen med henholdsvis høyeste og laveste drivstofforbruk.

3.6. Typegodkjenning av kjøretøyer i gruppe N innenfor en kjøretøygruppe med hensyn til drivstofforbruk og CO₂-utslipp

Kjøretøyer i gruppe N skal typegodkjennes innenfor en kjøretøygruppe som definert i nr. 3.6.1, ved hjelp av en av de to alternative metodene som er beskrevet i nr. 3.6.2 og 3.6.3.

- 3.6.1. Kjøretøyer i gruppe N kan grupperes i én kjøretøygruppe for å måle drivstofforbruket og CO₂-utslippene dersom følgende parametere er identiske eller ligger innenfor de angitte grenseverdiene.

- 3.6.1.1. Følgende parametere skal være identiske:

- produsent og type som definert i avsnitt I i tillegg 4,
- slagvolum,
- type utslippskontrollsystem,
- type drivstoffsystem som definert i nr. 1.10.2 i tillegg 4.

- 3.6.1.2. Følgende parametere skal ligge innenfor følgende grenseverdier:

- samlede utvekslingsforhold (høyst 8 % høyere enn det laveste) som definert i nr. 1.13.3 i tillegg 4,
- referansemasse (høyst 220 kg lettere enn høyeste vekt),
- frontareal (høyst 15 % mindre enn største frontareal),
- motoreffekt (høyst 10 % mindre enn høyeste verdi).

- 3.6.2. En kjøretøygruppe som definert i nr. 3.6.1, kan godkjennes på grunnlag av verdier for CO₂-utslipp og drivstofforbruk som er felles for alle medlemmer av kjøretøygruppen. Den tekniske instansen skal velge ut til prøving det kjøretøyet i kjøretøygruppen som instansen anser har det høyeste CO₂-utslippet. Målingene skal utføres som beskrevet i vedlegg XII, og de resultatene som oppnås i henhold til metodene beskrevet i nr. 5.5 i UN/ECE-reglement nr. 101, skal bli brukt som typegodkjenningsverdier som er felles for alle kjøretøyer i kjøretøygruppen.

- 3.6.3. Kjøretøyer som er samlet i en kjøretøygruppe som definert i nr. 3.6.1, kan typegodkjennes med individuelle verdier for CO₂-utslipp og drivstofforbruk for hvert av kjøretøyene i kjøretøygruppen. Den tekniske instansen skal velge ut til prøving de to kjøretøyene som instansen anser har henholdsvis det høyeste og det laveste CO₂-utslippet. Målingene skal utføres som beskrevet i vedlegg XII. Dersom produsentens data for disse to kjøretøyene ligger innenfor de toleransegrensene som er beskrevet i nr. 5.5 i UN/ECE-reglement nr. 101, kan verdiene for CO₂-utslippene som produsenten har oppgitt for alle kjøretøyene i kjøretøygruppen, anvendes som typegodkjenningsverdier. Dersom produsentens data ikke ligger innenfor toleransegrensene, kan resultatene som oppnås i henhold til metoden definert i nr. 5.5 i UN/ECE-reglement nr. 101, anvendes som typegodkjenningsverdier, og den tekniske instansen skal velge ut et egnet antall av andre kjøretøyer i kjøretøygruppen til ytterligere prøvinger.

4. PRODUKSJONSSAMSVAR

4.1. Innledning

- 4.1.1. Dersom det er relevant, skal prøvingene av type 1, 2, 3 og 4, prøvingen av OBD, prøvingen av CO₂-utslipp og drivstofforbruk og prøvingen av røykthet foretas som beskrevet i nr. 2.4. De særskilte framgangsmåtene for produksjonssamsvar er angitt i nr. 4.2-4.10.

4.2. Samsvarskontroll av kjøretøyet ved type 1-prøving

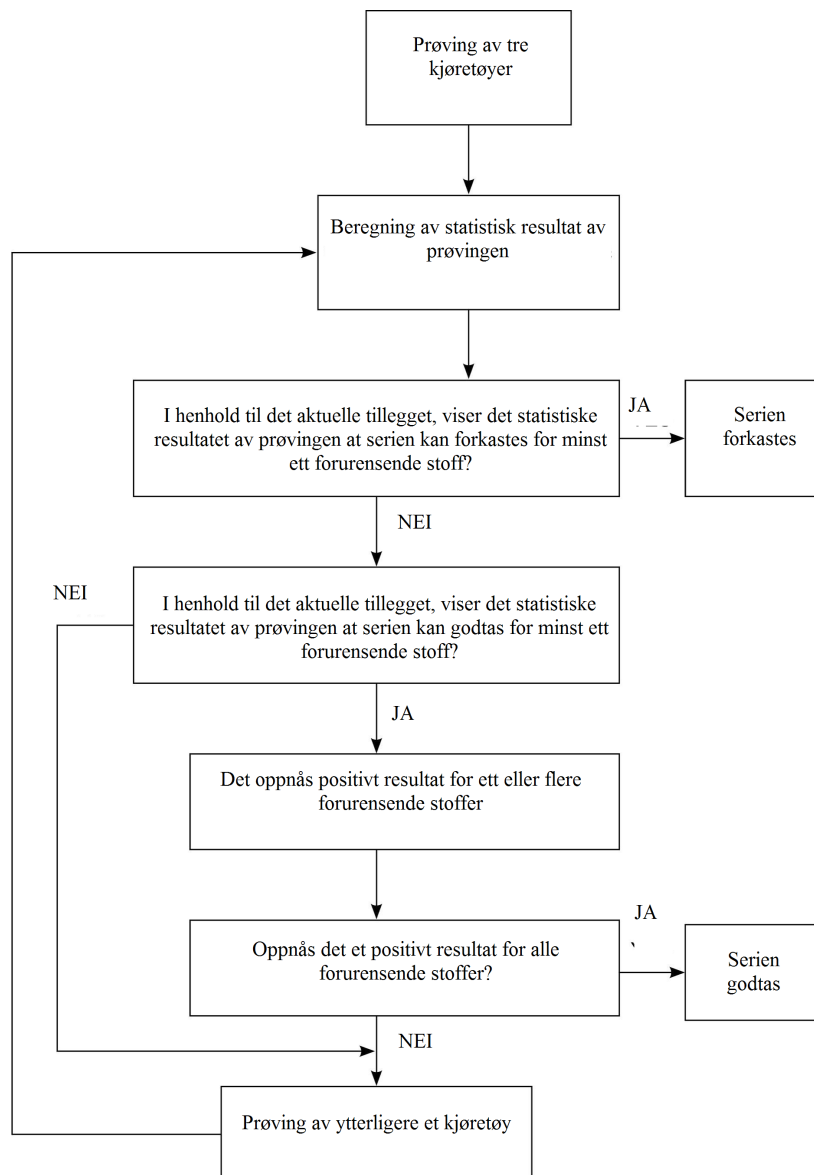
- 4.2.1. Type 1-prøving skal utføres på et kjøretøy med de samme egenskapene som angitt i typegodkjenningsdokumentet. Dersom det skal utføres type 1-prøving, og typegodkjenningen for et kjøretøy har en eller flere utvidelser, skal type 1-prøvingene enten utføres på det kjøretøyet som er beskrevet i den opprinnelige opplysningspakken, eller på det kjøretøyet som er beskrevet i den opplysningspakken som hører til den aktuelle utvidelsen.

- 4.2.2. Når godkjenningsmyndigheten har gjort sitt valg, skal ikke produsenten gjøre noen endringer på de utvalgte kjøretøyene.
- 4.2.2.1. Tre kjøretøyer skal velges ut vilkårlig fra serien og prøves i samsvar med vedlegg III til denne forordning. Forringelsesfaktorene skal brukes på samme måte. Grenseverdiene er angitt i tabell 1 og 2 i vedlegg I til forordning (EF) nr. 715/2007.
- 4.2.2.2. Dersom godkjenningsmyndigheten er fornøyd med standardavviket for produksjonen angitt av produsenten i henhold til vedlegg X til direktiv 2007/46/EF, skal prøvingene utføres i samsvar med tillegg 1 til dette vedlegg.
- Dersom godkjenningsmyndigheten ikke er fornøyd med standardavviket for produksjonen angitt av produsenten i henhold til vedlegg X til direktiv 2007/46/EF, skal prøvingene utføres i samsvar med tillegg 2 til dette vedlegg.
- 4.2.2.3. På grunnlag av en prøving av kjøretøyene som utføres ved at det tas stikkprøver, anses produksjonen av en serie for å være i samsvar så snart det oppnås positivt resultat for alle forurensende stoffer, eller for ikke å være i samsvar dersom det oppnås negativt resultat for ett forurensende stoff, i samsvar med prøvingskriteriene i det aktuelle tillegget.

Når det er oppnådd positivt resultat for ett forurensende stoff, skal dette resultatet ikke endres av eventuelle ytterligere prøvinger som foretas for å oppnå et resultat for de øvrige forurensende stoffene.

Dersom det ikke oppnås positivt resultat for alle forurensende stoffer, og dersom det ikke oppnås negativt resultat for ett forurensende stoff, foretas det en prøving på et annet kjøretøy (se figur I.4.2).

Figur I.4.2

4.2.3. Med forbehold for kravene i vedlegg III skal prøvingene utføres på kjøretøyer som kommer rett fra fabrikken.

4.2.3.1. På anmodning fra produsenten kan imidlertid prøvingene utføres på kjøretøyer som har tilbakelagt:

- a) høyst 3 000 km når det gjelder kjøretøyer som er utstyrt med motor med elektrisk tenning,
- b) høyst 15 000 km når det gjelder kjøretøyer som er utstyrt med motor med kompresjonstenning.

Innkjøringen skal utføres av produsenten, som skal forplikte seg til ikke å foreta noen justeringer på disse kjøretøyene.

4.2.3.2. Dersom produsenten ønsker å kjøre inn kjøretøyene, («x» km, der $x \leq 3\,000$ km når det gjelder kjøretøyer som er utstyrt med en motor med elektrisk tenning og der $x \leq 15\,000$ km når det gjelder kjøretøyer som er utstyrt med en motor med kompresjonstenning), er framgangsmåten som følger:

- a) de forurensende stoffene (type 1) skal måles ved null og ved «x» km på det første kjøretøyet som prøves,
- b) utviklingskoeffisienten for utslippene mellom null og «x» km skal beregnes for hvert forurensende stoff:

Utslipp ved «x»/utslipp ved null km

Denne koeffisienten kan være under 1, og

- c) de andre kjøretøyene skal ikke innkjøres, men deres utslipp ved null km skal multipliseres med utviklingskoeffisienten. I så fall benyttes følgende verdier:

- i) verdiene ved «x» km for det første kjøretøyet,
- ii) verdiene ved null km multiplisert med utviklingskoeffisienten for de øvrige kjøretøyene.

4.2.3.3. Alle disse prøvingene skal utføres med kommersielt drivstoff. På anmodning fra produsenten kan imidlertid referansedrivstoffene beskrevet i vedlegg IX, benyttes.

4.3. Samsvarskontroll av kjøretøyet med hensyn til CO₂-utslipp

4.3.1. Dersom en kjøretøytype har fått en eller flere utvidelser, skal prøvingene utføres på det eller de kjøretøyene som er beskrevet i opplysningspakken som var vedlagt den første søknaden om typegodkjenning, eller på det kjøretøyet som er beskrevet i opplysningspakken, og som hører til den aktuelle utvidelsen.

4.3.2. Dersom godkjenningsmyndigheten ikke er fornøyd med produsentens revisjonsprosedyre, får nr. 3.3 og 3.4 i vedlegg X til direktiv 2007/46/EF anvendelse.

4.3.3. Ved anvendelse av dette nummer og tillegg 1 og 2 menes med «forurensende stoff» også de forurensende stoffene som omfattes av bestemmelsene (angitt i tabell 1 og 2 i vedlegg I til forordning (EF) nr. 715/2007) og CO₂-utslippet.

4.3.4. Det skal fastsettes om kjøretøyet er i samsvar med kravene til CO₂-utslipp ved å anvende den framgangsmåten som er beskrevet i nr. 4.2.2. med følgende unntak:

4.3.4.1. Bestemmelsene i nr. 4.2.2.1 skal erstattes med følgende:

Tre kjøretøyer skal velges ut vilkårlig fra seriene og prøves som beskrevet i vedlegg XII.

4.3.4.2. Bestemmelsene i nr. 4.2.3.1 skal erstattes med følgende:

På anmodning fra produsenten kan imidlertid prøvingene utføres på kjøretøyer som har tilbakelagt høyst 15 000 km.

Innkjøringen skal i dette tilfelle utføres av produsenten, som skal forplikte seg til ikke å foreta noen justeringer på disse kjøretøyene.

4.3.4.3. Bestemmelsene i nr. 4.2.3.2 skal erstattes med følgende:

Dersom produsenten ønsker å kjøre inn kjøretøyene, ($\langle x \rangle$ km, der $x \leq 15\,000$ km), er framgangsmåten som følger:

- a) de forurensende utslippene skal måles ved null og ved $\langle x \rangle$ km på det første kjøretøyet som prøves,
- b) utviklingskoeffisienten for utslippene mellom null og $\langle x \rangle$ km skal beregnes for hvert forurensende stoff:

Utslipp ved $\langle x \rangle$ /utslipp ved null km

Denne koeffisienten kan være under 1, og

- c) de andre kjøretøyene skal ikke innkjøres, men deres utslipp ved null km skal multipliseres med utviklingskoeffisienten. I så fall benyttes følgende verdier:
 - i) verdiene ved $\langle x \rangle$ km for det første kjøretøyet,
 - ii) verdiene ved null km multiplisert med utviklingskoeffisienten for de øvrige kjøretøyene.

4.3.4.4. Bestemmelsene i nr. 4.2.3.3 skal erstattes med følgende:

Referansedrivstoffene som er beskrevet i vedlegg IX til denne forordning, skal anvendes ved prøving.

4.3.4.5. Ved kontroll av om kjøretøyet er i samsvar med kravene til CO₂-utslipp, kan kjøretøyprodusenten som et alternativ til den framgangsmåten som er nevnt i nr. 4.3.4.3, anvende en fast utviklingskoeffisient på 0,92 og multiplisere alle CO₂-verdier ved null km med denne faktoren.

4.4. **Kjøretøyer som utelukkende drives av et elektrisk framdriftssystem**

Tiltak for å sikre produksjonssamsvar med hensyn til forbruk av elektrisk energi skal kontrolleres på grunnlag av beskrivelsen i typegodkjenningsdokumentet som er angitt i tillegg 4 til dette vedlegg.

4.4.1. Innehaveren av godkjenningen skal særlig:

4.4.1.1. Sikre at det foreligger framgangsmåter for effektiv kontroll av produksjonskvaliteten.

4.4.1.2. Ha adgang til det kontrollutstyret som er nødvendig for å kontrollere at produksjonen er i samsvar med hver godkjente type.

4.4.1.3. Sikre at dataene som gjelder prøvingsresultatene, er registrert, og at vedlagte dokumenter er tilgjengelige i et tidsrom som fastsettes etter avtale med den administrative myndigheten.

4.4.1.4. Analysere resultatene av hver prøvingstype for å kontrollere og sikre at produktet har stabile egenskaper, idet det tas hensyn til tillatte variasjoner i industriproduksjonen.

4.4.1.5. Sikre at de prøvingene som er nevnt i vedlegg XII til denne forordning, gjennomføres for hver kjøretøytype, uten hensyn til bestemmelsene i nr. 2.3.1.6 i vedlegg 7 til UN/ECE-reglement nr. 101, og på anmodning fra produsenten skal prøvingene gjennomføres på kjøretøyer som overhodet ikke er kjørt.

4.4.1.6. Sikre at alle samlinger av prøver eller prøvelegemer som viser mangel på samsvar med den aktuelle prøvingstypen, fører til ytterligere prøvetaking og en ny prøving. Alle nødvendige tiltak skal treffes for å gjenopprette produksjonssamsvaret.

4.4.2. Godkjenningsmyndighetene kan til enhver tid kontrollere de metodene som er anvendt ved hver produksjonssenhets.

4.4.2.1. Ved hver inspeksjon skal rapporter om prøvinger og overvåking av produksjonen framlegges for inspektøren.

4.4.2.2. Inspektøren kan velge ut stikkprøver til prøving i produsentens laboratorium. Det minste antallet stikkprøver skal fastsettes ut fra resultatene av produsentens egne kontroller.

4.4.2.3. Når kvalitetsstandarden ikke synes å være tilfredsstillende, eller når det synes nødvendig å undersøke gyldigheten av prøvingene som gjennomføres i henhold til nr. 4.4.2.2, skal inspektøren ta ut prøver som skal sendes til den tekniske instansen som gjennomførte godkjenningsprøvingene.

4.4.2.4. Godkjenningsmyndighetene kan gjennomføre alle de prøvingene som er angitt i denne forordning.

4.5. Kjøretøyer som drives av et hybridelektrisk framdriftssystem

4.5.1. Tiltak for å sikre produksjonssamsvar med hensyn til CO₂-utslipp og forbruk av elektrisk energi for elektriske hybridkjøretøyer skal kontrolleres på grunnlag av beskrivelsen i typegodkjenningsdokumentet som er i samsvar med mønsteret i tillegg 4.

4.5.2. Kontrollen av produksjonssamsvar er basert på godkjenningsmyndighetens vurdering av produsentens revisjonsprosedyre for å sikre at kjøretøytypen er i samsvar med hensyn til CO₂-utslipp og forbruk av elektrisk energi.

4.5.3. Dersom godkjenningsmyndigheten ikke er tilfreds med kvaliteten på produsentens revisjonsprosedyre, skal den kreve at det skal utføres kontrollprøvinger på kjøretøyer som er under produksjon.

4.5.4. Samsvar med hensyn til CO₂-utslipp skal kontrolleres ved hjelp av de statistiske framgangsmåtene som er beskrevet i nr. 4.3 og tillegg 1 og 2. Kjøretøyer skal prøves i samsvar med den framgangsmåten som er nevnt i vedlegg XII.

4.6. Samsvarskontroll av kjøretøyet ved type 3-prøving

4.6.1. Dersom det skal utføres en type 3-prøving, skal den utføres på alle de kjøretøyene som er utvalgt til type 1-prøving av produksjonssamsvar, som angitt i nr. 4.2. Vilåårene som er fastsatt i vedlegg V, får anvendelse.

4.7. Samsvarskontroll av kjøretøyet ved type 4-prøving

4.7.1. Dersom det skal utføres en type 4-prøving, skal den utføres i samsvar med vedlegg VI.

4.8. Samsvarskontroll av kjøretøyet med hensyn til egendiagnosesystemet (OBD)

4.8.1. Dersom ytelsen til OBD-systemet skal kontrolleres, skal kontrollen foretas i samsvar med følgende bestemmelser:

4.8.1.1. Dersom godkjenningsmyndigheten finner at produksjonskvaliteten ikke synes å være tilfredsstillende, skal et tilfeldig kjøretøy tas ut fra serien og gjennomgå prøvingene beskrevet i tillegg 1 til vedlegg XI.

4.8.1.2. Produksjonen skal anses å være i samsvar dersom dette kjøretøyet oppfyller kravene til prøvingene beskrevet i tillegg 1 til vedlegg XI.

4.8.1.3. Dersom kjøretøyet som er tatt ut fra serien, ikke oppfyller kravene i nr. 4.8.1.1, skal det tas ut en ekstra stikkprøve av fire kjøretøyer fra seriene som underkastes prøvingene beskrevet i tillegg 1 til vedlegg XI. Prøvingene kan gjennomføres på kjøretøyer som er innkjørt med høyst 15 000 km.

4.8.1.4. Det skal anses at det foreligger produksjonssamsvar dersom minst tre kjøretøyer oppfyller kravene til prøvingene beskrevet i tillegg 1 til vedlegg IX.

4.9. Samsvarskontroll av et kjøretøy som bruker LPG eller naturgass

4.9.1. Prøvinger av produksjonssamsvar kan foretas med et kommersielt drivstoff dersom C3/C4-forholdet ligger mellom forholdet for referansedrivstoffene med hensyn til LPG, eller dersom Wobbetallet ligger mellom tallene for de ekstreme referansedrivstoffene med hensyn til NG. I slike tilfeller skal en drivstoffanalyse framlegges for godkjenningsmyndigheten.

4.10. Samsvarskontroll av kjøretøyet med hensyn til røyktetthet

- 4.10.1. Kontrollen av om et kjøretøy er i samsvar med den godkjente typen med hensyn til utslipp av forurensende stoffer fra motorer med kompresjonstenning, skal utføres på grunnlag av de resultatene som er oppført i tilføyelsen til det typegodkjenningsdokumentet som er angitt i nr. 2.4 i tillegg 4.
- 4.10.2. I tillegg til nr. 10.1, der det utføres en kontroll på et kjøretøy som er tatt ut fra serien, skal prøvingene gjennomføres på følgende måte:
- 4.10.2.1 Et kjøretøy som ikke er blitt innkjørt, skal underkastes prøvingen ved fri akselerasjon som beskrevet i nr. 4.3 i tillegg 2 til vedlegg IV. Kjøretøyet skal anses å være i samsvar med den godkjente typen dersom den konstaterte verdien av absorpsjonsfaktoren ikke overskrider den verdien som er angitt på godkjenningsmerket, med mer enn $0,5 \text{ m}^{-1}$.
- 4.10.2.2 Dersom den verdien som er konstatert ved prøvingen nevnt i nr. 4.10.2.1, overskrider den verdien som er angitt på godkjenningsmerket med mer enn $0,5 \text{ m}^{-1}$, skal et kjøretøy av den aktuelle typen eller dens motor underkastes en prøving ved konstante turtall over fullastkurven som beskrevet i nr. 4.2 i tillegg 2 til vedlegg IV. Utslippsverdiene skal ikke overskride de grenseverdiene som er fastsatt i vedlegg 7 til UN/ECE-reglementet nr. 24⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EUT L 326 av 24.11.2006, s. 1.

*Tillegg 1***Kontroll av produksjonssamsvar — første statistiske metode**

1. Den første statistiske metoden skal brukes til å kontrollere produksjonssamsvaret for type 1-prøving når produsentens produksjonsstandardavvik er tilfredsstillende. Den gjeldende statistiske metoden er angitt i tillegg 1 til UN/ECE-reglement nr. 83. Det er følgende unntak fra disse framgangsmåtene:
 - 1.1. I nr. 3 skal henvisningen til nr. 5.3.1.4 forstås som henvisning til den gjeldende tabellen i vedlegg I til forordning (EF) nr. 715/2007.
 - 1.2. I nr. 3 skal henvisningen i figur 2 forstås som henvisning til figur I.4.2 i forordning (EF) nr. 692/2008.
-

*Tillegg 2***Kontroll av produksjonssamsvar — annen statistiske metode**

1. Den annen statistiske metode skal brukes til å kontrollere kravene til produksjonssamsvar for type 1-prøving når produsentens dokumentasjon for produksjonsstandardavvik enten er utilfredsstillende eller ikke foreligger. Den gjeldende statistiske metoden er angitt i tillegg 2 til UN/ECE-reglement nr. 83. Det er følgende unntak fra disse framgangsmåtene:
 - 1.1. I nr. 3 skal henvisningen til nr. 5.3.1.4 forstås som henvisning til den gjeldende tabellen i vedlegg I til forordning (EF) nr. 715/2007.
-

Tillegg 3

MØNSTER

OPPLYSNINGSDOKUMENT NR. ...

Søknad om EF-typegodkjenning av et kjøretøy med hensyn til utslipp og tilgang til opplysninger om reparasjon og vedlikehold

Følgende opplysninger skal eventuelt gis i tre eksemplarer og omfattes av en innholdsfortegnelse. Eventuelle tegninger skal være i passende målestokk, være tilstrekkelig detaljerte og leveres på et ark i A4-format eller brettet til den størrelsen. Eventuelle fotografier skal være tilstrekkelig detaljerte.

Dersom systemene, delene eller de tekniske enhetene har elektronisk styrte funksjoner, må det gis opplysninger om ytelse.

- 0. ALLMENT
- 0.1. Merke (produsentens firma):
- 0.2. Type:
- 0.2.1. Eventuell(e) handelsbetegnelse(r):
- 0.3. Typebetegnelse, dersom det er merket på kjøretøyet⁽¹⁾(²)
- 0.3.1. Merkingens plassering:
- 0.4. Kjøretøygruppe⁽³⁾:
- 0.5. Produsentens navn og adresse:
- 0.8. Monteringsanleggets/-anleggenes adresse:.....
- 0.9. Eventuelt navn og adresse til produsentens representant:
- 1. KJØRETØYETS ALLMENNE SPESIFIKASJONER
- 1.1. Fotografier og/eller tegninger av et representativt kjøretøy:
- 1.3.3. Drivaksler (antall, plassering, innbyrdes forbindelse):
- 2. MASSER OG DIMENSJONER⁽⁴⁾ (kg og mm)

(se eventuell tegning)

⁽¹⁾ Stryk det som ikke passer (i enkelte tilfeller skal ingenting strykes, f.eks. dersom mer enn ett alternativ gjelder).

⁽²⁾ Dersom typeidentifikasjonsmerkene inneholder tegn som ikke har betydning for beskrivelsen av de typer kjøretøyer, deler eller tekniske enheter som omfattes av dette opplysningsdokumentet, skal slike tegn angis i dokumentasjonen med symbolet «?» (for eksempel ABC??123??).

⁽³⁾ Gruppert i samsvar med definisjonene oppført i vedlegg II del A.

⁽⁴⁾ ^(*)Når en modell utføres med vanlig førerhus og med førerhus med liggeplass, oppgis masser og dimensjoner for begge utførelser.

- 2.6. Kjøretøyets masse med karosseri, og når det gjelder trekkvogner i en annen gruppe enn M₁, med kopling, dersom den monteres av produsenten, i driftsferdig stand, eller understellets masse eller understellets masse med førerhus, uten karosseri og/eller kopling, dersom karosseriet og/eller koplingen ikke monteres av produsenten (med væsker, verktøy, eventuelt reservehjul og fører og, for busser og turvogner, et medlem av personalet dersom kjøretøyet er utstyrt med et sete for vedkommende)⁽¹⁾ (største og minste for hver variant):
- 2.8. Største teknisk tillatte totalmasse oppgitt av produsenten ⁽²⁾⁽³⁾ ...
3. MOTOR⁽⁴⁾ (For kjøretøyer som kan gå på enten bensin, diesel osv., eller også i kombinasjon med et annet drivstoff, skal punktene gjentas⁽⁵⁾)
- 3.1. Produsent:
- 3.1.1. Produsentens motorkode påført motoren:
- 3.2. Forbrenningsmotor
- 3.2.1.1. Arbeidsprinsipp: elektrisk tenning/kompresjonstenning⁽⁶⁾
firetakts/totakts/roterende⁽¹⁾:
- 3.2.1.2. Antall sylindrer og deres innretning:
- 3.2.1.2.1. Innvendig diameter⁽⁷⁾: mm
- 3.2.1.2.2. Slaglengde⁽⁴⁾: mm
- 3.2.1.2.3. Tenningsrekkefølge:
- 3.2.1.4. Volumetrisk kompresjonsforhold⁽⁸⁾:
- 3.2.1.5. Tegninger av forbrenningskammer, stempeltopp og for motorer med elektrisk tenning, stempelringer:
- 3.2.1.6. Normalt tomgangsturtall⁽²⁾ min⁻¹
- 3.2.1.6.1. Forhøyet tomgangsturtall⁽²⁾ min⁻¹
- 3.2.1.7. Innhold i volumprosent av karbonmonoksid i eksos ved tomgang⁽²⁾ ... oppgitt av produsenten (bare for motorer med elektrisk tenning)
- 3.2.1.8. Største netto effekt⁽⁹⁾kW vedmin⁻¹ (oppgitt av produsenten)
- 3.2.1.9. Største tillatte motorturtall oppgitt av produsenten: min⁻¹

⁽¹⁾ Førers masse, og eventuelt massen til et medlem av personalet, settes til 75 kg (fordelt på 68 kg for personen selv og 7 kg bagasje i samsvar med ISO-standard 2416-1992), drivstofftanken fylles til 90 % og de andre væskesystemene (bortsett fra dem som bruker spillvann) til 100 % av produsentens oppgitte volum.

⁽²⁾ For tilhengere eller semitrailere og for kjøretøyer tilkoplede tilhenger eller semitrailer, som påfører koplingen eller det femte hjulet en betydelig vertikal belastning, skal denne belastningen, dividert med standard tyngdeakselerasjon, inngå i største teknisk tillatte totalmasse.

⁽³⁾ Oppgi høyeste og laveste verdi for hver variant.

⁽⁴⁾ For ikke-konvensjonelle motorer og systemer skal tilsvarende opplysninger framlegges av produsenten.

⁽⁵⁾ Kjøretøyene kan gå på både bensin og gassformig drivstoff, men dersom bensinanlegget er beregnet bare på nødssituasjoner eller ved start, og bensintanken ikke kan inneholde mer enn 15 liter bensin, vil slike kjøretøyer i prøvingen anses som kjøretøyer som kan gå bare på gassformig drivstoff.

⁽⁶⁾ Stryk det som ikke passer (i enkelte tilfeller skal ingenting strykes, f.eks. dersom mer enn ett alternativ gjelder).

⁽⁷⁾ Verdien avrundes til nærmeste tidels millimeter.

⁽⁸⁾ Angi toleransen.

⁽⁹⁾ Fastsatt i samsvar med kravene i direktiv 80/1269/EØF.

- 3.2.1.10. Største dreiemoment^(a): Nm ved min⁻¹ (oppgitt av produsenten)
- 3.2.2. Drivstoff: diesel/bensin/LPG/NG-biogass/etanol (E85)/biodiesel/hydrogen⁽¹⁾
- 3.2.2.2. RON-oktantall, blyfri:
- 3.2.2.3. Påfyllingsrør for drivstofftank: innsnevret dyse/etikett⁽¹⁾
- 3.2.2.4. Kjøretøyets drivstofftype: Én type drivstoff, to typer drivstoff, blandingsdrivstoff
- 3.2.2.5. Største tillatte mengde biodrivstoff i drivstoffet (oppgitt av produsenten): volumprosent
- 3.2.4. Drivstofftilførsel
- 3.2.4.2. Ved drivstoffinnsprøyting (bare ved kompresjonstenning): ja/nei⁽¹⁾
- 3.2.4.2.1. Systembeskrivelse:
- 3.2.4.2.2. Virkemåte: direkte innsprøyting/forkammer/virvelkammer⁽¹⁾
- 3.2.4.2.3. Innsprøytingspumpe
- 3.2.4.2.3.1. Merke(r):
- 3.2.4.2.3.2. Type(r):
- 3.2.4.2.3.3. Største drivstofftilførsel⁽¹⁾(²) ... mm³/slag eller syklus ved motorturtall på: ... min⁻¹, eller eventuelt et karakteristikkdiagram: ...
- 3.2.4.2.3.5. Forinnsprøytingskurve⁽²⁾:
- 3.2.4.2.4. Turtallsregulator
- 3.2.4.2.4.2. Avreguleringsturtall
- 3.2.4.2.4.2.1. Avreguleringsturtall med belastning: min⁻¹
- 3.2.4.2.4.2.2. Avreguleringsturtall uten belastning min⁻¹
- 3.2.4.2.6. Innsprøytingsrør
- 3.2.4.2.6.1. Merke(r):
- 3.2.4.2.6.2. Type(r):
- 3.2.4.2.7. Kaldstartsystem
- 3.2.4.2.7.1. Merke(r):
- 3.2.4.2.7.2. Type(r):
- 3.2.4.2.7.3. Beskrivelse:
- 3.2.4.2.8. Hjelpestartinnretning
- 3.2.4.2.8.1. Merke(r):
- 3.2.4.2.8.2. Type(r):

^(a) Fastsatt i samsvar med kravene i direktiv 80/1269/EØF.

⁽¹⁾ Stryk det som ikke passer (i enkelte tilfeller skal ingenting strykes, f.eks. dersom mer enn ett alternativ gjelder).

⁽²⁾ Angi toleransen.

- 3.2.4.2.8.3. Systembeskrivelse:
- 3.2.4.2.9. Elektronisk styrt innsprøyting: ja/nei⁽¹⁾
- 3.2.4.2.9.1. Merke(r):
- 3.2.4.2.9.2. Type(r):
- 3.2.4.2.9.3. Systembeskrivelse; ved andre systemer enn kontinuerlig innsprøyting gis tilsvarende data.
- 3.2.4.2.9.3.1. Styreenhetens merke og type:
- 3.2.4.2.9.3.2. Drivstoffregulatorens merke og type:
- 3.2.4.2.9.3.3. Luftstrømfølerens merke og type:
- 3.2.4.2.9.3.4. Drivstofffordelerens merke og type:
- 3.2.4.2.9.3.5. Gasspeldhusets merke og type:
- 3.2.4.2.9.3.6. Vanntemperaturfølerens merke og type:
- 3.2.4.2.9.3.7. Lufttemperaturfølerens merke og type:
- 3.2.4.2.9.3.8. Lufttrykkfølerens merke og type:
- 3.2.4.3. Ved drivstoffinnsprøyting (bare ved elektrisk tenning): ja/nei⁽¹⁾
- 3.2.4.3.1. Virkemåte: innsugingsmanifold (enkeltpunkts/flerpunkts⁽¹⁾/direkte innsprøyting/annet (spesifiser))⁽¹⁾:
- 3.2.4.3.2. Merke(r):
- 3.2.4.3.3. Type(r):
- 3.2.4.3.4. Systembeskrivelse; ved andre systemer enn kontinuerlig innsprøyting gis tilsvarende data:
- 3.2.4.3.4.1. Styreenhetens merke og type:
- 3.2.4.3.4.3. Luftstrømfølerens merke og type:
- 3.2.4.3.4.6. Mikrobryterens merke og type:
- 3.2.4.3.4.8. Gasspeldhusets merke og type:
- 3.2.4.3.4.9. Vanntemperaturfølerens merke og type:
- 3.2.4.3.4.10. Lufttemperaturfølerens merke og type:
- 3.2.4.3.4.11. Lufttrykkfølerens merke og type:
- 3.2.4.3.5. Innsprøytingsdyser: åpningstrykk⁽²⁾: kPa eller karakteristikdiagram:
- 3.2.4.3.5.1. Merke(r):
- 3.2.4.3.5.2. Type(r):

⁽¹⁾ Stryk det som ikke passer (i enkelte tilfeller skal ingenting strykes, f.eks. dersom mer enn ett alternativ gjelder).

⁽²⁾ Angi toleransen.

- 3.2.4.3.6. Innsprøytingsinnstilling:
- 3.2.4.3.7. Kaldstartsystem
- 3.2.4.3.7.1. Virkemåte/-måter:
- 3.2.4.3.7.2. Driftsområde/innstillinger⁽¹⁾(²):
- 3.2.4.4. Matepumpe
- 3.2.4.4.1. Trykk⁽²⁾: kPa eller karakteristikkdiagram⁽²⁾:
- 3.2.5. Elektrisk anlegg
- 3.2.5.1. Nominell spenning: V, positiv/negativ kopling til jord⁽¹⁾
- 3.2.5.2. Generator
- 3.2.5.2.1. Type:
- 3.2.5.2.2. Nominell effekt: VA
- 3.2.6. Tenning
- 3.2.6.1. Merke(r):
- 3.2.6.2. Type(r):
- 3.2.6.3. Virkemåte:
- 3.2.6.4. Fortenningskurve⁽²⁾:
- 3.2.6.5. Statisk tenningsinnstilling⁽²⁾: grader før øvre dødpunkt
- 3.2.7. Kjølesystem: væske/luft⁽¹⁾
- 3.2.7.1. Nominell innstilling av styringsinnretningen for motortemperatur:
- 3.2.7.2. Væske
- 3.2.7.2.1. Væsketype:
- 3.2.7.2.2. Sirkulasjonspumpe/-pumper: ja/nei⁽¹⁾
- 3.2.7.2.3. Spesifikasjoner eller
- 3.2.7.2.3.1. Merke(r):
- 3.2.7.2.3.2. Type(r):
- 3.2.7.2.4. Utvekslingsforhold:
- 3.2.7.2.5. Beskrivelse av viften og dens drivmekanisme:

⁽¹⁾ Stryk det som ikke passer (i enkelte tilfeller skal ingenting strykes, f.eks. dersom mer enn ett alternativ gjelder).

⁽²⁾ Angi toleransen.

- 3.2.7.3. Luft
- 3.2.7.3.1. Vifte: ja/nei⁽¹⁾
- 3.2.7.3.2. Spesifikasjoner: eller
- 3.2.7.3.2.1. Merke(r):
- 3.2.7.3.2.2. Type(r):
- 3.2.7.3.3. Utsvingsforhold:
- 3.2.8. Innsugingsanlegg
- 3.2.8.1. Overlader: ja/nei⁽¹⁾
- 3.2.8.1.1. Merke(r):
- 3.2.8.1.2. Type(r):
- 3.2.8.1.3. Systembeskrivelse (f.eks. største ladetrykk: kPa, eventuell overtrykksventil):
- 3.2.8.2. Mellomkjøler: ja/nei⁽¹⁾
- 3.2.8.2.1. Type: luft-luft/luft-vann⁽¹⁾
- 3.2.8.3. Innsugingsundertrykk ved nominelt motorturtall og ved 100 % belastning (utelukkende motorer med kompresjonstenning)
- Minste tillatte: kPa
- Største tillatte: kPa
- 3.2.8.4. Beskrivelse og tegninger av innsugingsrør og deres tilbehør (plenumskammer, oppvarmingsutstyr, supplerende luftinntak osv.):
- 3.2.8.4.1. Beskrivelse av innsugingsmanifold (med tegninger og/eller fotografier):
- 3.2.8.4.2. Luftfilter, tegninger: eller
- 3.2.8.4.2.1. Merke(r):
- 3.2.8.4.2.2. Type(r):
- 3.2.8.4.3. Innsugingslyddemper, tegninger: eller
- 3.2.8.4.3.1. Merke(r):
- 3.2.8.4.3.2. Type(r):
- 3.2.9. Eksosanlegg
- 3.2.9.1. Beskrivelse og/eller tegning av eksosmanifolden:
- 3.2.9.2. Beskrivelse og/eller tegning av eksosanlegget:
- 3.2.9.3. Største tillatte eksosmottrykk ved nominelt motorturtall og ved 100 % belastning (utelukkende motorer med kompresjonstenning): kPa

⁽¹⁾ Stryk det som ikke passer (i enkelte tilfeller skal ingenting strykes, f.eks. dersom mer enn ett alternativ gjelder).

- 3.2.10. Minste tverrsnittareal av innsugings- og eksosporter:
- 3.2.11. Ventilinnstilling eller tilsvarende data
- 3.2.11.1. Største ventilløftehøyde, åpnings- og lukkevinkler eller innstillingsdata for alternative fordelingsanlegg, i forhold til dødpunktene: For variabel ventilinnstilling, minste og største innstilling:
- 3.2.11.2. Referanse- og/eller innstillingsområder⁽¹⁾:
- 3.2.12. Tiltak mot luftforurensning
- 3.2.12.1. Innretning for resirkulering av veivhusgasser (beskrivelse og tegninger):
- 3.2.12.2. Supplerende forurensningsreducerende innretninger (dersom slike forekommer og ikke omfattes av andre numre):
- 3.2.12.2.1. Katalysator: ja/nei⁽¹⁾
- 3.2.12.2.1.1. Antall katalysatorer og katalysatorelementer (opplysningene nedenfor angis for hver enhet):
- 3.2.12.2.1.2. Katalysatorens/katalysatorenes dimensjoner, form og volum:
- 3.2.12.2.1.3. Type katalytisk virkning:
- 3.2.12.2.1.4. Samlet mengde edelmetaller:
- 3.2.12.2.1.5. Relativ konsentrasjon:
- 3.2.12.2.1.6. Substrat (struktur og materiale):
- 3.2.12.2.1.7. Celletetthet:
- 3.2.12.2.1.8. Type katalysatorhus:
- 3.2.12.2.1.9. Katalysatorens/katalysatorenes plassering (sted og referanseavstand i eksosanlegget): ...
- 3.2.12.2.1.10. Varmeskjold: ja/nei⁽¹⁾
- 3.2.12.2.1.11. Beskrivelse av system/metode for regenerering av etterbehandlingssystemer for eksos:
- 3.2.12.2.1.11.1. Antall driftssykluser av type 1 eller tilsvarende sykluser for prøving av motor i prøvingsbenk, mellom to sykluser der regenererende faser forekommer under forhold som tilsvarer type 1-prøvingen (avstand «D» i figur 1 i vedlegg 13 til UN/ECE-reglement nr. 83):
- 3.2.12.2.1.11.2. Beskrivelse av metode for å bestemme antall sykluser mellom to sykluser der regenererende faser forekommer:
- 3.2.12.2.1.11.3. Parametrer for å bestemme hvilket belastningsnivå som kreves før regenerering forekommer (dvs. temperatur, trykk osv.):
- 3.2.12.2.1.11.4. Beskrivelse av metode som brukes for å belaste systemet ved den prøvingsmetoden som er beskrevet i nr. 3.1. i vedlegg 13 til UN/ECE-reglement nr. 83:
- 3.2.12.2.1.11.5. Normalt driftstemperaturområde (K):
- 3.2.12.2.1.11.6. Forbruksreagenser (når det er relevant):
- 3.2.12.2.1.11.7. Type og konsentrasjon av reagens som kreves for katalytisk virkning (når det er relevant):

⁽¹⁾ Stryk det som ikke passer (i enkelte tilfeller skal ingenting strykes, f.eks. dersom mer enn ett alternativ gjelder).

- 3.2.12.2.1.11.8. Normalt driftstemperaturområde for reagens (når det er relevant):
- 3.2.12.2.1.11.9. Internasjonal standard (når det er relevant):
- 3.2.12.2.1.11.10. Hyppighet for etterfylling av reagens: løpende/ved service⁽¹⁾ (når det er relevant):
- 3.2.12.2.1.12. Katalysatorens merke:
- 3.2.12.2.1.13. Delenummer:
- 3.2.12.2.2. Lambda-sonde: ja/nei⁽¹⁾
- 3.2.12.2.2.1. Type:
- 3.2.12.2.2.2. Plassering:
- 3.2.12.2.2.3. Kontrollområde:
- 3.2.12.2.2.4. Lambda-sondens merke:
- 3.2.12.2.2.5. Delenummer:
- 3.2.12.2.3. Luftinnsprøyting: ja/nei⁽¹⁾
- 3.2.12.2.3.1. Type (pulserende luft, luftpumpe osv.):
- 3.2.12.2.4. Eksosresirkulering: ja/nei⁽¹⁾
- 3.2.12.2.4.1. Spesifikasjoner (strømningshastighet osv.):
- 3.2.12.2.4.2. Vannkjølt system: ja/nei⁽¹⁾
- 3.2.12.2.5. Innretning for reduksjon av fordampingsutslipp: ja/nei⁽¹⁾
- 3.2.12.2.5.1. Detaljert beskrivelse av innretningene og deres innstilling:
- 3.2.12.2.5.2. Tegning av innretningen for reduksjon av fordamping:
- 3.2.12.2.5.3. Tegning av karbonbeholderen:
- 3.2.12.2.5.4. Masse av tørt kull: g
- 3.2.12.2.5.5. Skjematisk tegning av drivstofftanken med opplysninger om volum og materiale:
- 3.2.12.2.5.6. Tegning av varmeskjoldet mellom drivstofftanken og eksosanlegget:
- 3.2.12.2.6. Partikkelfelle: ja/nei⁽¹⁾
- 3.2.12.2.6.1. Partikkelfellens dimensjoner, form og volum:
- 3.2.12.2.6.2. Partikkelfellens type og utforming:
- 3.2.12.2.6.3. Plassering (referanseavstand i eksosanlegget):
- 3.2.12.2.6.4. Metode eller system for regenerering, beskrivelse og/eller tegning:
- 3.2.12.2.6.4.1. Antall driftssykluser av type 1 eller tilsvarende sykluser for prøving av motor i prøvingsbenk, mellom to sykluser der regenererende faser forekommer under forhold som tilsvarer type 1-prøvingen (avstand «D» i figur 1 i vedlegg 13 til UN/ECE-reglement nr. 83):

⁽¹⁾ Stryk det som ikke passer (i enkelte tilfeller skal ingenting strykes, f.eks. dersom mer enn ett alternativ gjelder).

- 3.2.12.2.6.4.2. Beskrivelse av metode for å bestemme antall sykluser mellom to sykluser der regenererende faser forekommer:
- 3.2.12.2.6.4.3. Parametere for å bestemme hvilket belastningsnivå som kreves før regenerering forekommer (dvs. temperatur, trykk osv.):
- 3.2.12.2.6.4.4. Beskrivelse av metode som brukes for å belaste systemet ved den prøvingsmetoden som er beskrevet i nr. 3.1. i vedlegg 13 til UN/ECE-reglement nr. 83:
- 3.2.12.2.6.5. Partikkelfellens merke:
- 3.2.12.2.6.6. Delenummer:
- 3.2.12.2.7. Egendiagnosesystem: ja/nei⁽¹⁾
- 3.2.12.2.7.1. Skriftlig beskrivelse og/eller tegning av feilindikatoren:
- 3.2.12.2.7.2. Liste over og formål med alle deler som overvåkes av egendiagnosesystemet:
- 3.2.12.2.7.3. Skriftlig beskrivelse (generell virkemåte) for:
- 3.2.12.2.7.3.1. Motorer med elektrisk tenning⁽¹⁾
- 3.2.12.2.7.3.1.1. Overvåking av katalysator⁽¹⁾:
- 3.2.12.2.7.3.1.2. Varsling av feiltenning⁽¹⁾:
- 3.2.12.2.7.3.1.3. Overvåking av lambda-sonde⁽¹⁾:
- 3.2.12.2.7.3.1.4. Andre deler som overvåkes av egendiagnosesystemet⁽¹⁾:
- 3.2.12.2.7.3.2. Motorer med kompresjonstenning⁽¹⁾
- 3.2.12.2.7.3.2.1. Overvåking av katalysator⁽¹⁾:
- 3.2.12.2.7.3.2.2. Overvåking av partikkelfelle⁽¹⁾:
- 3.2.12.2.7.3.2.3. Overvåking av elektronisk drivstoffsystem⁽¹⁾:
- 3.2.12.2.7.3.2.4. Andre deler som overvåkes av egendiagnosesystemet⁽¹⁾:
- 3.2.12.2.7.4. Kriterier for aktivisering av feilindikatoren (fast antall kjøresykluser eller statistisk metode):
- 3.2.12.2.7.5. Liste over alle anvendte diagnostiseringskoder og -formater (med forklaring av hver enkelt):
- 3.2.12.2.7.6. Følgende tilleggsopplysninger skal framlegges av kjøretøyprodusenten for å gjøre det mulig å produsere erstatnings- eller servicedeler som er forenlige med OBD-systemer, samt diagnoseverktøy og prøvingsutstyr.
- Opplysningene i dette nummer skal gjentas i tillegg 5 til dette vedlegg (tillegg for OBD-opplysninger i EF-typegodkjenningsdokumentet):
- 3.2.12.2.7.6.1. En beskrivelse av type og antall forkondisjoneringssykluser ved den opprinnelige typegodkjenningen av kjøretøyet.
- 3.2.12.2.7.6.2. En beskrivelse av den type demonstrasjonssyklus for egendiagnose som ble benyttet ved den opprinnelige typegodkjenningen av kjøretøyet, for den delen som overvåkes av OBD-systemet.

⁽¹⁾ Stryk det som ikke passer (i enkelte tilfeller skal ingenting strykes, f.eks. dersom mer enn ett alternativ gjelder).

3.2.12.2.7.6.3. Et omfattende dokument som beskriver alle overvåkede deler sammen med strategien for påvisning av feil og aktivering av feilindikatoren (fast antall kjøringssykluser eller statistisk metode), herunder en liste over relevante sekundære overvåkede parametere for hver del som overvåkes av OBD-systemet. En liste over alle anvendte egendiagnosekoder og formater (med forklaring av hver enkelt) tilknyttet de enkelte utslippsrelaterte delene i drivaggregatet og de enkelte ikke-utslippsrelaterte delene, der overvåking av delen benyttes til å fastslå om feilindikatoren skal aktiveres. Det skal særlig gis en omfattende forklaring for dataene angitt i \$05 Test ID \$21 til FF og dataene angitt i \$06. For kjøretøytyper som bruker en kommunikasjonsforbindelse i samsvar med ISO 15765-4 «Road vehicles — Diagnostics on controller area network (CAN) — Part 4: Requirements for emissions-related systems», skal det gis en omfattende forklaring for dataene angitt i \$06 Test ID \$00 til FF for hver overvåkings-ID som støttes i egendiagnosesystemet.

3.2.12.2.7.6.4. De opplysningene som kreves i dette nummer, kan for eksempel leveres ved å fylle ut en tabell som tabellen nedenfor, som skal tilknyttes dette vedlegg.

Del	Feilkode	Overvåkingsstrategi	Kriterier for påvisning av feil	Kriterier for aktivisering av feilindikator	Sekundære parametere	Forkondisjonering	Demonstrasjonsprøving
Katalysator	PO420	Signaler fra lambda-sonde 1 og 2	Forskjell i signaler fra sonde 1 og 2	Tredje syklus	Motorturtall, motorbelastning, A/F modus, katalysatortemperatur	To type I-sykluser	Type 1

3.2.12.2.8. Andre systemer (beskrivelse og virkemåte):

3.2.13. Plassering av merket med absorpsjonsfaktor (gjelder bare motorer med kompresjonstenning):

3.2.14. Opplysninger om eventuelle innretninger for påvirkning av drivstofføkonomien (dersom de ikke omfattes av andre numre):

3.2.15. LPG-drivstoffsystem: ja/nei⁽¹⁾

3.2.15.1. EF-typegodkjenningnummer i samsvar med rådsdirektiv 70/221/EØF (EFT L 76 av 6.4.1970, s. 23) (når direktivet blir endret slik at det omfatter tanker for gassformig drivstoff) eller godkjenningnummer i samsvar med UN/ECE-reglement 67:

3.2.15.2. Elektronisk motorstyreenhet for LPG-drift

3.2.15.2.1. Merke(r):

3.2.15.2.2. Type(r):

3.2.15.2.3. Justeringsmuligheter med hensyn til utslipp:

3.2.15.3. Ytterligere dokumentasjon

3.2.15.3.1. Beskrivelse av katalysatorens beskyttelse ved omkopling fra bensin til LPG eller omvendt:

3.2.15.3.2. Systemplan (elektriske forbindelser, vakuumbindinger, kompenseringsslanger osv.):

3.2.15.3.3. Tegning av symbolet:

⁽¹⁾ Stryk det som ikke passer (i enkelte tilfeller skal ingenting strykes, f.eks. dersom mer enn ett alternativ gjelder).

- 3.2.16. NG-drivstoffsystem: ja/nei⁽¹⁾
- 3.2.16.1. EF-typegodkjenningsnummer i samsvar med direktiv 70/221/EØF (når direktivet blir endret slik at det omfatter tanker for gassformig drivstoff) eller godkjenningsnummer i samsvar med UN/ECE-reglement nr. 110:
- 3.2.16.2. Elektronisk motorstyreenhet for NG-drift
- 3.2.16.2.1. Merke(r):
- 3.2.16.2.2. Type(r):
- 3.2.16.2.3. Justeringsmuligheter med hensyn til utslipp: ...
- 3.2.16.3. Ytterligere dokumentasjon:
- 3.2.16.3.1. Beskrivelse av katalysatorens beskyttelse ved omkopling fra bensin til NG eller omvendt:
- 3.2.16.3.2. Systemplan (elektriske forbindelser, vakuumforbindelser, kompenseringsslangor osv.):
- 3.2.16.3.3. Tegning av symbolet:
- 3.4. Motorer eller kombinasjoner av motorer
- 3.4.1. Elektrisk hybridkjøretøy: ja/nei⁽¹⁾
- 3.4.2. Kategori av elektrisk hybridkjøretøy
- Ekstern lading/uten ekstern lading⁽¹⁾
- 3.4.3. Driftsomkopler: med/uten⁽¹⁾
- 3.4.3.1. Driftsmåter som kan velges
- 3.4.3.1.1. Bare elektrisk: ja/nei⁽¹⁾
- 3.4.3.1.2. Bare drivstoff: ja/nei⁽¹⁾
- 3.4.3.1.3. Hybriddriftsmåter: ja/nei⁽¹⁾
- (dersom ja, gi en kort beskrivelse)
- 3.4.4. Beskrivelse av enheten for energilagring: (batteri, kondensator, svinghjul/generator)
- 3.4.4.1. Merke(r):
- 3.4.4.2. Type(r):
- 3.4.4.3. Identifikasjonsnummer
- 3.4.4.4. Type elektrokjemisk kopling:
- 3.4.4.5. Energi: ... (for batteri: spenning og kapasitet Ah i 2 t, for kondensator: J,)
- 3.4.4.6. Lader: i kjøretøyet/eksternt/uten⁽¹⁾
- 3.4.5. Elektriske motorer (beskriv hver type elektrisk motor separat)
- 3.4.5.1. Merke:

⁽¹⁾ Stryk det som ikke passer (i enkelte tilfeller skal ingenting strykes, f.eks. dersom mer enn ett alternativ gjelder).

- 3.4.5.2. Type:
- 3.4.5.3. Primær anvendelse: trekkmotor/generator
- 3.4.5.3.1. Ved anvendelse som trekkmotor: én motor / flere motorer (antall):
- 3.4.5.4. Største effekt: kW
- 3.4.5.5. Virkemåte:
- 3.4.5.5.1. likestrøm/vekselstrøm/antall faser:
- 3.4.5.5.2. separat magnetisering/serie/sammensatt⁽¹⁾
- 3.4.5.5.3. synkron/asynkron⁽¹⁾
- 3.4.6. Styreenhet
- 3.4.6.1. Merke(r):
- 3.4.6.2. Type(r):
- 3.4.6.3. Identifikasjonsnummer:
- 3.4.7. Kontrollspak
- 3.4.7.1. Merke:
- 3.4.7.2. Type:
- 3.4.7.3. Identifikasjonsnummer
- 3.4.8. Kjøretøyets elektriske rekkevidde ... km (i samsvar med vedlegg 7 i reglement nr. 101):
- 3.4.9. Produsentens anbefaling om forkondisjonering:
- 3.5. Utslipp av CO₂/drivstofforbruk^(*) (verdi oppgitt av produsenten)
- 3.5.1. Utslipp av CO₂ (angis for hvert referansedrivstoff som prøves)
- 3.5.1.1. Utslipp av CO₂ (bykjøring): g/km
- 3.5.1.2. Utslipp av CO₂ (landeveiskjøring): g/km
- 3.5.1.3. Utslipp av CO₂ (blandet kjøring): g/km
- 3.5.2. Drivstofforbruk (angis for hvert referansedrivstoff som prøves)
- 3.5.2.1. Drivstofforbruk (bykjøring) l/100 km eller m³/100 km⁽¹⁾
- 3.5.2.2. Drivstofforbruk (landeveiskjøring) l/100 km eller m³/100 km⁽¹⁾
- 3.5.2.3. Drivstofforbruk (blandet kjøring) l/100 km eller m³/100 km⁽¹⁾
- 3.6. Tillatte temperaturer oppgitt av produsenten
- 3.6.1. Kjølesystem
- 3.6.1.1. Væskekjøling
- Høyeste temperatur ved utløp: K

⁽¹⁾ Stryk det som ikke passer (i enkelte tilfeller skal ingenting strykes, f.eks. dersom mer enn ett alternativ gjelder).

^(*) Fastsatt i samsvar med kravene i direktiv 80/1268/EØF.

3.6.1.2.	Luftkjøling	
3.6.1.2.1.	Referansepunkt:	
3.6.1.2.2.	Høyeste temperatur ved referansepunkt:	K
3.6.2.	Høyeste temperatur i ladeluft ut av innsugingsladeluftkjøler:	K
3.6.3.	Høyeste eksostemperatur ved det punktet i eksosrøret/-rørene som er tilstøtende til ytterflensen(e) på eksosmanifolden:	K
3.6.4.	Drivstofftemperatur	
	laveste:	K
	høyeste:	K
3.6.5.	Smøremiddeltemperatur	
	laveste:	K
	høyeste:	K
3.8.	Smøresystem	
3.8.1.	Beskrivelse av systemet	
3.8.1.1.	Plassering av smøreoljetank:	
3.8.1.2.	Matesystem (ved pumpe/innsprøyting til inntak/blanding med drivstoff osv.)(¹)	
3.8.2.	Smørepumpe	
3.8.2.1.	Merke(r):	
3.8.2.2.	Type(r):	
3.8.3.	Blanding med drivstoff	
3.8.3.1.	Prosentandel:	
3.8.4.	Oljekjøler: ja/nei(¹)	
3.8.4.1.	Tegning(er):	eller
3.8.4.1.1.	Merke(r):	
3.8.4.1.2.	Type(r):	
4.	KRAFTOVERFØRING(^a)	
4.3.	Tregghetsmoment for motorsvinghjul:	
4.3.1.	Ekstra tregghetsmoment, utkoplet:	
4.4.	Clutch (type):	
4.4.1.	Største dreiemomentomforming:	

(¹) Stryk det som ikke passer (i enkelte tilfeller skal ingenting strykes, f.eks. dersom mer enn ett alternativ gjelder).

(^a) De nødvendige opplysningene skal gis for alle varianter som eventuelt foreslås.

4.5. Girkasse

4.5.1. Type (manuell/automatisk/CVT (kontinuerlig variabel kraftoverføring))(¹)

4.6. Girutvekslingsforhold

Gir	Girkassens utveksling (forhold mellom motorens turtall og utgående aksels turtall)	Differensialens utveksling(er) (forhold mellom utgående aksels turtall og drivhjulenes turtall)	Samlet utveksling
Maksimum for CVT			
1			
2			
3			
...			
Minimum for CVT(*)			
Revers			

(*) CVT — Kontinuerlig variabel kraftoverføring.

6. HJULOPPHENG

6.6. Dekk og hjul

6.6.1. Dekk/hjulkombinasjon(er)

- a) for dekk oppgis dimensjonsbetegnelse, indeks for belastningskapasitet, symbol for minste hastighetskategori, rullemotstand i samsvar med ISO 28580 (når det er relevant)
- b) for dekk i kategori Z som skal monteres på kjøretøyer med høyeste hastighet over 300 km/t, oppgis tilsvarende opplysninger; for hjul oppgis felgdimensjon(er) og innpressing(er)

6.6.1.1. Aksler

6.6.1.1.1. Aksel 1:

6.6.1.1.2. Aksel 2:

osv.

6.6.2. Øvre og nedre grense for rulleradius

6.6.2.1. Aksel 1:

6.6.2.2. Aksel 2:

osv.

6.6.3. Dekktrykk anbefalt av kjøretøyprodusenten: kPa

9. KAROSSERI

9.1. Karosseritype: (bruk kodene i del C i vedlegg II i direktiv 2007/46/EF):

9.10.3. Seter

9.10.3.1. Antall:

(¹) Stryk det som ikke passer (i enkelte tilfeller skal ingenting strykes, f.eks. dersom mer enn ett alternativ gjelder).

16. TILGANG TIL OPPLYSNINGER OM REPARASJON OG VEDLIKEHOLD AV KJØRETØYER
- 16.1. Adresse til det viktigste nettstedet for tilgang til opplysninger om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyet.....
- 16.1.1. Dato for når disse opplysningene er tilgjengelig (senest seks måneder fra datoen for typegodkjenning):
- 16.2. Vilkår for tilgang til nettstedet nevnt i nr. 16.1:
- 16.3. Format for opplysninger om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyet som er tilgjengelig på nettstedet nevnt i nr. 16.1:
- _____

*Tillegg til opplysningsdokumentet***OPPLYSNINGER OM PRØVINGSVILKÅR****1. Tennplugger**

1.1. Merke:

1.2. Type:

1.3. Gnistgapinnstilling:

2. Tennspole

2.1. Merke:

2.2. Type:

3. Anvendt smøremiddel

3.1. Merke:

3.2. Type:

(oppgi prosentandel olje i blandingen dersom smøremiddel og drivstoff er blandet)

4. Opplysninger om belastningsinnstilling av dynamometer (gjenta for hver dynamometerprøving)

4.1. Kjøretøyets karosseritype (variant/versjon)

4.2. Type girkasse (manuell/automatisk/CVT)

4.3. Opplysninger om justering av dynamometer med fast belastningskurve (når det er relevant)

4.3.1. Alternativ metode for justering av dynamometer med belastningskurve (ja/nei)

4.3.2. Treghtetsmasse (kg):

4.3.3. Effektiv effekt som opptas ved 80 km/t, herunder tap ved kjøring av kjøretøyet på dynamometeret (kW)

4.3.4. Effektiv effekt som opptas ved 50 km/t, herunder tap ved kjøring av kjøretøyet på dynamometeret (kW)

4.4. Opplysninger om justering av dynamometer med justerbar belastningskurve (når det er relevant)

4.4.1. Opplysninger om retardasjon ved rulling i frigir på testbanen.

4.4.2. Dekkenes merke og type:

4.4.3. Dekkdimensjoner (foran/bak):

4.4.4. Dekktrykk (foran/bak) (kPa):

4.4.5. Kjøretøyets prøvingsmasse, herunder med fører (kg):

4.4.6. Data om retardasjon ved rulling i frigir (når dette er relevant)

V (km/t)	V ₂ (km/t)	V ₁ (km/t)	Korrigert gjennomsnittstid under retardasjon ved rulling i frigir (s)
120			
100			
80			
60			
40			
20			

4.4.7. Gjennomsnittlig korrigert effekt på vei (når det er relevant)

V (km/t)	CP korrigert (kW)
120	
100	
80	
60	
40	
20	

Tillegg 4

MØNSTER FOR EF-TYPEGODKJENNINGSdokUMENT

(Største format: A4 (210 × 297 mm))

EF-TYPEGODKJENNINGSdokUMENT

Myndighetens stempel

Melding om

- EF-typegodkjenning⁽¹⁾,
- utvidelse av EF-typegodkjenning⁽¹⁾
- nektelse av EF-typegodkjenning⁽¹⁾
- tilbakekalling av EF-typegodkjenning⁽¹⁾,

av en systemtype/kjøretøytype med hensyn til et system() i henhold til forordning (EF) nr. 715/2007⁽²⁾ og forordning (EF) nr. 692/2008⁽³⁾

EF-typegodkjenningsnummer:

Begrunnelse for utvidelsen:

AVSNITT I

0.1. Merke (produsentens firma):

0.2. Type:

0.2.1. Eventuell(e) handelsbetegnelse(r):

0.3. Typebetegnelse, dersom det er merket på kjøretøyet⁽⁴⁾

0.3.1. Merkingens plassering:

0.4. Kjøretøygruppe⁽⁵⁾:

0.5. Produsentens navn og adresse:

0.8. Monteringsanleggets/-anleggenes adresse:.....

0.9. Produsentens representant:

⁽¹⁾ Stryk det som ikke passer (i enkelte tilfeller skal ingenting strykes, f.eks. dersom mer enn ett alternativ gjelder).

⁽²⁾ EUT L 171 av 29.6.2007, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 199 av 28.7.2008, s. 1.

⁽⁴⁾ Dersom typeidentifikasjonsmerkene inneholder tegn som ikke har betydning for beskrivelsen av de typer kjøretøyer, deler eller tekniske enheter som omfattes av dette opplysningsdokumentet, skal slike tegn angis i dokumentasjonen med symbolet «?» (f.eks. ABC??123??).

⁽⁵⁾ Som definert i del A i vedlegg II

AVSNITT II

1. Eventuelle tilleggsopplysninger: (se tilføyelse)
2. Teknisk instans som er ansvarlig for prøvingene:
3. Prøvingsrapportens dato:
4. Prøvingsrapportens nummer:
5. Eventuelle merknader: (se tilføyelse)
6. Sted:
7. Dato:
8. Underskrift:

Vedlegg: Opplysningspakke
 Prøvingsrapport

Tilføyelse til EF-typegodkjenningsdokument nr. ...

**om typegodkjenning av et kjøretøy med hensyn til utslipp og tilgang til opplysninger om reparasjon og vedlikehold
i samsvar med forordning (EF) nr. 715/2007**

1. **Tilleggsopplysninger**
 - 1.1. Kjøretøyets masse i driftsferdig stand:
 - 1.2. Største masse:
 - 1.3. Referansemasse:
 - 1.4. Antall seter:
 - 1.6. Karosseritype:
 - 1.6.1. for M₁, M₂: sedan, kombikupé, stasjonsvogn, kupé, kabriolet eller flerbrukskjøretøy⁽¹⁾
 - 1.6.2. for N₁, N₂: lastebil, varebil⁽¹⁾
 - 1.7. Drivhjul: foran, bak, 4 x 4⁽¹⁾
 - 1.8. Bare elektrisk kjøretøy: ja/nei⁽¹⁾
 - 1.9. Elektrisk hybridkjøretøy: ja/nei⁽¹⁾
 - 1.9.1. Kategori av elektrisk hybridkjøretøy: ekstern lading/uten ekstern lading⁽¹⁾
 - 1.9.2. Driftsomkopler: med/uten⁽¹⁾
 - 1.10. Identifikasjon av motor
 - 1.10.1. Slagvolum:
 - 1.10.2. Drivstoffsystem: direkte innsprøyting/indirekte innsprøyting⁽¹⁾
 - 1.10.3. Drivstoff som anbefales av produsenten:
 - 1.10.4. Største effekt: kW ved min⁻¹
 - 1.10.5. Overlader ja/nei⁽¹⁾
 - 1.10.6. Tenningssystem: Kompresjonstenning/elektrisk tenning⁽¹⁾
 - 1.11. Framdriftssystem (til bare elektrisk kjøretøy eller elektrisk hybridkjøretøy)⁽¹⁾
 - 1.11.1. Største netto effekt: kW, ved: til min⁻¹
 - 1.11.2. Største effekt på 30 minutter: kW
 - 1.12. Framdriftsbatteri (til bare elektrisk kjøretøy eller elektrisk hybridkjøretøy)
 - 1.12.1. Nominell spenning: V
 - 1.12.2. Kapasitet (2 t utladning): Ah

⁽¹⁾ Stryk det som ikke passer (i enkelte tilfeller skal ingenting strykes, f.eks. dersom mer enn ett alternativ gjelder).

- 1.13. Kraftoverføring ...,
- 1.13.1. Type girkasse: manuell/automatisk/variabel kraftoverføring⁽¹⁾
- 1.13.2. Antall girutvekslingsforhold:
- 1.13.3. Samlet utveksling (herunder rulleomkretsen til dekkene ved kjøring under belastning): hastighet på vei ved 1 000 min⁻¹ (km/t)
- Første gir: Sjette gir:
- Annet gir: Sjuende gir:
- Tredje gir: Åttende gir:
- Fjerde gir: Overgir:
- Femte gir:
- 1.13.4. Differensialens utveksling:
- 1.14. Dekk:,,
- Type: Dimensjoner:
- Rulleomkrets under belastning:
- Rulleomkrets til dekk brukt ved type I-prøving
2. **Prøvsresultater:**
- 2.1. Prøvsresultater for eksosutslipp
- Klassifisering av utslipp: Euro 5/Euro 6⁽¹⁾
- Resultater av type 1-prøving, når det er relevant
- Typegodkjenningsnummer for annet enn hovedkjøretøy⁽¹⁾:

Type 1, resultat	Prøving	CO (mg/km)	THC (mg/km)	NMHC (mg/km)	NO _x (mg/km)	THC + NO _x (mg/km)	Partikler (mg/km)	Partikler (#/km)
Målt verdi ⁽ⁱ⁾ (iv)	1							
	2							
	3							
Målt gjennomsnittsverdi(M)(i)(v)								
Ki ⁽ⁱ⁾ (v)						(ii)		
Gjennomsnittsverdi beregnet med Ki (M.Ki)(iv)						(iii)		
DF ⁽ⁱ⁾ (v)								
Endelig gjennomsnittsverdi med Ki og DF (M.Ki.DF)(vi)								
Grenseverdi								

(i) Eventuelt

(ii) Ikke relevant.

(iii) Gjennomsnittsverdi beregnet ved å legge til gjennomsnittsverdier (M.Ki) beregnet for THC og NO_x.

(iv) Avrundes til to desimaler

(v) Avrundes til fire desimaler

(vi) Avrundes til én desimal mer enn grenseverdien.

⁽¹⁾ Stryk det som ikke passer (i enkelte tilfeller skal ingenting strykes, f.eks. dersom mer enn ett alternativ gjelder).

Opplysninger om regenereringsstrategi

D — antall driftssykluser mellom to sykluser der regenererende faser forekommer:

d — antall driftssykluser som kreves for regenerering:

Type 2 %

Type 3

Type 4 ... g/prøving

Type 5 — Holdbarhetsprøving: prøving av ferdigoppbygd kjøretøy/aldringsprøving i prøvingsbenk/ingen⁽¹⁾— Forringelsesfaktor (DF): beregnet/tildelt⁽¹⁾

— Angi verdier:

Type 6	CO (mg/km)	THC (mg/km)
Målt verdi		

2.1.1. Gjenta tabellen for alle LPG- eller NG/biogass-referansedrivstoffer for gassdrevne kjøretøyer som bruker én type drivstoff, og angi om resultatene er målt eller beregnet, og gjenta tabellen for det (ene) endelige resultatet av kjøretøyets utslipp med LPG eller NG/biogass. For et gassdrevet kjøretøy som bruker to typer drivstoff, skal resultatet vises for bensin og tabellen gjentas for alle LPG- eller NG/biogass-referansedrivstoffer, samtidig som det angis om resultatene er målt eller beregnet, og tabellen gjentas for det (ene) endelige resultatet av kjøretøyets utslipp med LPG eller NG/biogass. For andre kjøretøyer som bruker to typer drivstoff, og kjøretøyer som bruker blandingsdrivstoff, skal resultatet angis for to forskjellige referansedrivstoffer.

2.1.2. Skriftlig beskrivelse og/eller tegning av feilindikatoren:

2.1.3. Liste over og formål med alle deler som overvåkes av OBD-systemet:

2.1.4. Skriftlig beskrivelse (generell virkemåte) for:

2.1.4.1. Varsling av feiltenning⁽²⁾:2.1.4.2. Overvåking av katalysator⁽²⁾:2.1.4.3. Overvåking av lambda-sonde⁽²⁾:2.1.4.4. Andre deler som overvåkes av OBD-systemet⁽²⁾:2.1.4.5. Overvåking av katalysator⁽³⁾: ...2.1.4.6. Overvåking av partikkelfelle⁽³⁾:2.1.4.7. Overvåking av elektronisk drivstoffsystem⁽³⁾:

2.1.4.8. Andre deler som overvåkes av OBD-systemet:

2.1.5. Kriterier for aktivisering av feilindikatoren (fast antall kjøresykluser eller statistisk metode):

2.1.6. Liste over alle anvendte OBD-koder og formater (med forklaring av hver enkelt):

⁽¹⁾ Stryk det som ikke passer (i enkelte tilfeller skal ingenting strykes, f.eks. dersom mer enn ett alternativ gjelder).

⁽²⁾ For kjøretøyer utstyrt med motor med elektrisk tenning.

⁽³⁾ For kjøretøyer med motor med kompresjonstenning.

2.2. Utslippsdata til bruk ved teknisk kontroll

Prøving	CO-verdi (volumprosent)	Lambda()	Motorturtall (min ⁻¹)	Motorolje- temperatur (°C)
Prøving ved lav tomgang		N/A		
Prøving ved høy tomgang				

(¹) Stryk det som ikke passer (i enkelte tilfeller skal ingenting strykes, f.eks. dersom mer enn ett alternativ gjelder).

2.3. Katalysatorer ja/nei(¹)2.3.1. Originalkatalysator prøvd i henhold til alle relevante krav i denne forordning ja/nei(¹)2.4. Prøvingsresultater ved måling av røyktetthet(¹)

2.4.1. Ved konstante hastigheter: Se nummer på prøvingsrapporten til den teknisk instansen:

2.4.2. Prøvinger ved fri akselerasjon

2.4.2.1. Målt verdi for absorpsjonsfaktoren: m⁻¹2.4.2.2. Korrigert verdi for absorpsjonsfaktoren: m⁻¹

2.4.2.3. Plassering av merket med absorpsjonsfaktor på kjøretøyet:

2.5. Prøvingsresultater for CO₂-utslipp og drivstofforbruk

2.5.1. Kjøretøyer med forbrenningsmotor og elektrisk hybridkjøretøy uten ekstern lading (NOVC)

2.5.1.1. Utslipp av CO₂ (angi oppgitt verdi for hvert referansedrivstoff som prøves)2.5.1.1.1. Utslipp av CO₂ (bykjøring): g/km2.5.1.1.2. Utslipp av CO₂ (landeveiskjøring): g/km2.5.1.1.3. Utslipp av CO₂ (blandet kjøring): g/km

2.5.1.2. Drivstofforbruk (angi oppgitt verdi for hvert referansedrivstoff som prøves)

2.5.1.2.1. Drivstofforbruk (bykjøring): 1/100 km(²)

2.5.1.2.2. Drivstofforbruk (landeveiskjøring): 1/100 km

2.5.1.2.3. Drivstofforbruk (blandet kjøring): 1/100 km(¹)

2.5.1.3. For kjøretøyer som utelukkende drives av en forbrenningsmotor, og som er utstyrt med periodisk regenererende systemer som definert i nr. 6 i artikkel 2 i denne forordning, skal prøvingsresultatene multipliseres med faktoren Ki som angitt i vedlegg 10 til UN/ECE-reglement nr. 101.

2.5.1.3.1. Opplysninger om regenereringsstrategi for CO₂-utslipp og drivstofforbruk

D — antall driftssykluser mellom to sykluser der regenererende faser forekommer:

(¹) Stryk det som ikke passer (i enkelte tilfeller skal ingenting strykes, f.eks. dersom mer enn ett alternativ gjelder).

(²) For gassdrevne kjøretøyer erstattes enheten med m³/km.

d — antall driftssyklusur som kreves for regenerering:

	Bykjøring	Landeveiskjøring	Blandet kjøring
Ki			
Verdier for CO ₂ og drivstofforbruk ⁽¹⁾			

⁽¹⁾ Avrundes til fire desimaler

2.5.2. Bare elektriske kjøretøyer⁽¹⁾

2.5.2.1. Forbruk av elektrisk energi (oppgitt verdi).

2.5.2.1.1. Forbruk av elektrisk energi: Wh/km

2.5.2.1.2. Samlet tid der toleransene er overskredet ved gjennomføringen av syklusen: s

2.5.2.2. Rekkevidde (oppgitt verdi): km

2.5.3. Elektrisk hybridkjøretøy med ekstern lading (OVC):

2.5.3.1. Utslipp av CO₂ (vilkår A, blandet kjøring)⁽²⁾: g/km

2.5.3.2. Utslipp av CO₂ (vilkår B, blandet kjøring)⁽¹⁾: g/km

2.5.3.3. Utslipp av CO₂ (vektet, blandet kjøring)⁽¹⁾: g/km

2.5.3.4. Drivstofforbruk (vilkår A, blandet kjøring)⁽¹⁾: l/100 km

2.5.3.5. Drivstofforbruk (vilkår B, blandet kjøring)⁽¹⁾: l/100 km

2.5.3.6. Drivstofforbruk (vektet, blandet kjøring)⁽¹⁾: l/100 km

2.5.3.7. Forbruk av elektrisk energi (vilkår A, blandet kjøring)⁽¹⁾: Wh/km

2.5.3.8. Forbruk av elektrisk energi (vilkår B, blandet kjøring)⁽¹⁾: Wh/km

2.5.3.9. Forbruk av elektrisk energi (vektet, blandet kjøring)⁽¹⁾: Wh/km

2.5.3.10. Rekkevidde med bare elektrisk drift: km

3. Opplysninger om reparasjon av kjøretøyer

3.1. Adresse til nettstedet som gir tilgang til opplysninger om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyet

3.1.1. Dato disse opplysningene er tilgjengelig fra (senest seks måneder fra datoen for typegodkjenning):

3.2. Vilkår for tilgang (f.eks. tilgangens varighet, prisen for tilgang per time, dag, måned eller år) til det nettstedet som er nevnt i nr. 3.1:

3.3. Format for opplysninger om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyet som er tilgjengelig på nettstedet nevnt i nr. 3.1:

3.4. Produsentens attest for tilgang til opplysninger om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyet levert:

4. Merknader:

⁽¹⁾ Stryk det som ikke passer (i enkelte tilfeller skal ingenting strykes, f.eks. dersom mer enn ett alternativ gjelder).

⁽²⁾ Målt i den blandede syklusen, dvs. del 1 (bykjøring) og del 2 (landeveiskjøring) til sammen.

Tillegg 5

Opplysninger om OBD-systemet

1. De opplysningene som kreves i henhold til dette tillegget, skal framlegges av kjøretøyprodusenten for å gjøre det mulig å produsere erstatnings- eller servicedeler som er forenlige med OBD-systemer, samt diagnoseverktøy og prøvingsutstyr.
2. På anmodning skal disse opplysningene gjøres tilgjengelige for alle interesserte produsenter av deler, diagnoseverktøy eller prøvingsutstyr, uten noen form for forskjellsbehandling.
- 2.1. En beskrivelse av type og antall forkondisjoneringscykluser som er brukt ved den opprinnelige typegodkjenningen av kjøretøyet.
- 2.2. En beskrivelse av den type demonstrasjonssyklus for egendiagnose som ble brukt ved den opprinnelige typegodkjenningen av kjøretøyet, for den delen som overvåkes av OBD-systemet.
- 2.3. Et omfattende dokument som beskriver alle overvåkede deler sammen med strategien for påvisning av feil og aktivering av feilindikatoren (fast antall kjøringssykluser eller statistisk metode), herunder en liste over relevante sekundære overvåkede parametere for hver del som overvåkes av OBD-systemet, og en liste over alle anvendte OBD-koder og formater (med forklaring av hver enkelt) tilknyttet de enkelte utslippsrelaterte delene i framskiftsystemet og de enkelte ikke-utslippsrelaterte delene, der overvåking av delen benyttes til å fastslå om feilindikatoren skal aktiveres.. Det må særlig gis en omfattende forklaring for dataene angitt i \$05 Test ID \$21 til FF og dataene angitt i \$06. For kjøretøytyper som bruker en kommunikasjonsforbindelse i samsvar med ISO 15765-4 «Road vehicles — Diagnostics on Controller Area Network (CAN) — Part 4: Requirements for emissions-related systems», skal det gis en omfattende forklaring for dataene angitt i \$06 Test ID \$00 til FF for hver overvåkings-ID som støttes i OBD-systemet.

Disse opplysningene kan gis i form av en tabell, som vist nedenfor:

Del	Feilkode	Overvåkingsstrategi	Kriterier for påvisning av feil	Kriterier for aktivering av feilindikator	Sekundære parametere	Forkondisjoning	Demonstrasjonsprøving
Katalysator	P0420	Signaler fra lambda-sonde 1 og 2	Forskjell i signaler fra sonde 1 og 2	Tredje syklus	Motorturtall, motorbelastning, A/F modus, katalysatortemperatur	To type I-sykluser	Type 1

3. Opplysninger som er nødvendige for å produsere diagnoseverktøy

For å gjøre det mulig å utvikle generiske diagnoseverktøy for reparatører av flere merker, skal kjøretøyprodusentene stille til rådighet de opplysningene som er nevnt i nr. 3.1- 3.3, på sine nettsted for reparasjonsopplysninger.

Disse opplysningene skal omfatte alle funksjoner hos diagnoseverktøy og alle lenker til reparasjonsopplysninger og instruksjoner om feilsøking. Det kan eventuelt kreves et passende gebyr for tilgang til disse opplysningene.

3.1. Opplysninger om kommunikasjonsprotokoll

Følgende opplysninger skal leveres og indekseres etter kjøretøyets merke, modell og variant eller andre egnede definisjoner som f.eks. VIN eller identifikasjon av kjøretøy eller system:

- a) Alle tilleggsopplysninger om kommunikasjonsprotokollen som er nødvendig for å gi en fullstendig diagnose utover de standardene som er angitt i nr. 4 vedlegg XI, herunder alle tilleggsopplysninger om maskin- eller programvareprotokoll, parameteridentifikasjon, overføringsfunksjoner, krav til opprettholdt drift eller feilvilkår.
- b) Detaljerte opplysninger om hvordan feilkoder som ikke er i samsvar med standardene beskrevet i nr. 4 i vedlegg XI, oppnås og tolkes:

- c) En liste over alle tilgjengelige driftsdataparametrer, herunder opplysninger om kalibrering og tilgang.
- d) En liste over tilgjengelige funksjonsprøvinger, herunder aktivering av innretning eller kontroll, samt midler til å anvende dem.
- e) Detaljerte opplysninger om hvordan man innhenter opplysninger om alle deler og status, tidsstempler, hvilende diagnosefeilkoder og øyeblikksbilder.
- f) Tilbakestilling av parametere for tilpasset læring, koding av varianter og innstilling av reservedeler og kundeinnstillinger.
- g) Identifikasjon og variantkoding av elektronisk styreenhet (ECU).
- h) Detaljerte opplysninger om tilbakestilling av serviceindikatorer.
- i) Plassering av uttak for diagnoseverktøy og detaljerte opplysninger om denne.
- j) Identifikasjon av motorkode.

3.2. *Prøving og diagnostisering av OBD-overvåkede deler*

Følgende opplysninger skal framlegges:

- a) En beskrivelse av prøvingene for å bekrefte deres funksjon på del- eller kabelnivå.
- b) Prøvingsmetode, herunder prøvingsparametere og opplysninger om deler.
- c) Detaljerte opplysninger om tilkopling, herunder minste og største inngangs- og utgangsverdier, samt kjøre- og belastningsverdier.
- d) Verdier som forventes under bestemte kjøreforhold, herunder tomgang.
- e) Elektriske verdier for delen i statisk og dynamisk tilstand.
- f) Verdier for funksjonsfeil for hvert av tilfellene nevnt ovenfor
- g) Sekvenser for diagnostisering av funksjonsfeil, herunder feiltrær og styrt eliminering av diagnoser.

3.3. *Data som er nødvendig for å utføre reparasjoner*

Følgende opplysninger skal framlegges:

- a) Initialisering av en elektronisk styreenhet og del (ved montering av reservedeler).
 - b) Initialisering av nye elektroniske styreenheter eller erstatningsenheter, eventuelt ved anvendelse av omprogrammeringsteknikker av «pass-through»-typen.
-

Tillegg 6

Nummereringssystem for EF-typegodkjenningsdokumenter

1. Del 3 i EF-typegodkjenningsnummeret som er utstedt i samsvar med artikkel 6 nr. 1, skal bestå av nummeret på gjennomføringsrettsakten eller den siste endringsrettsakten som får anvendelse på EF-typegodkjenningen. Dette nummeret skal følges av en bokstav som angir de forskjellige kjøretøygruppene i samsvar med tabell 1 nedenfor. Disse bokstavene skal også skille mellom utslippsgrenseverdiene i henhold til Euro 5 og Euro 6 som godkjenningen ble gitt for.

Tabell 1

Bokstav	Utslippsstandard	OBD-standard	Kjøretøygruppe og -klasse	Motor	Gjennomføringsdato: nye typer	Gjennomføringsdato: nye kjøretøyer	Siste registreringsdato
A	Euro 5a	Euro 5	M, N ₁ klasse I.	PI, CI	1.9.2009	1.1.2011	31.12.2012
B	Euro 5a	Euro 5	M ₁ for særlige samfunns-messige behov (unntatt M ₁ G)	CI	1.9.2009	1.1.2012	31.12.2012
C	Euro 5a	Euro 5	M ₁ for særlige samfunns-messige behov	CI	1.9.2009	1.1.2012	31.8.2012
D	Euro 5a	Euro 5	N ₁ klasse II	PI, CI	1.9.2010	1.1.2012	31.12.2012
E	Euro 5a	Euro 5	N ₁ klasse III, N ₂	PI, CI	1.9.2010	1.1.2012	31.12.2012
F	Euro 5b	Euro 5	M, N ₁ klasse I.	PI, CI	1.9.2011	1.1.2013	31.12.2013
G	Euro 5b	Euro 5	M ₁ for særlige samfunns-messige behov (unntatt M ₁ G)	CI	1.9.2011	1.1.2013	31.12.2013
H	Euro 5b	Euro 5	N ₁ klasse II	PI, CI	1.9.2011	1.1.2013	31.12.2013
I	Euro 5b	Euro 5	N ₁ klasse III, N ₂	PI, CI	1.9.2011	1.1.2013	31.12.2013
J	Euro 5b	Euro 5+	M, N ₁ klasse I.	PI, CI	1.9.2011	1.1.2014	31.8.2015
K	Euro 5b	Euro 5+	M ₁ for særlige samfunns-messige behov (unntatt M ₁ G)	CI	1.9.2011	1.1.2014	31.8.2015
L	Euro 5b	Euro 5+	N ₁ klasse II	PI, CI	1.9.2011	1.1.2014	31.8.2016
M	Euro 5b	Euro 5+	N ₁ klasse III, N ₂	PI, CI	1.9.2011	1.1.2014	31.8.2016
N	Euro 6a	Euro 6-	M, N ₁ klasse I.	CI			31.12.2012
O	Euro 6a	Euro 6-	N ₁ klasse II	CI			31.12.2012
P	Euro 6a	Euro 6-	N ₁ klasse III, N ₂	CI			31.12.2012
Q	Euro 6b	Euro 6-	M, N ₁ klasse I.	CI			31.12.2013
R	Euro 6b	Euro 6-	N ₁ klasse II	CI			31.12.2013
S	Euro 6b	Euro 6-	N ₁ klasse III, N ₂	CI			31.12.2013
T	Euro 6b	Euro 6-pluss IUPR	M, N ₁ klasse I.	CI			31.8.2015
U	Euro 6b	Euro 6-pluss IUPR	N ₁ klasse II	CI			31.8.2016
V	Euro 6b	Euro 6-pluss IUPR	N ₁ klasse III, N ₂	CI			31.8.2016
W	Euro 6b	Euro 6	M, N ₁ klasse I	PI, CI	1.9.2014	1.9.2015	

Bokstav	Utslippsstandard	OBD-standard	Kjøretøygruppe og -klasse	Motor	Gjennomføringsdato: nye typer	Gjennomføringsdato: nye kjøretøyer	Siste registreringsdato
X	Euro 6b	Euro 6	N ₁ klasse II	PI, CI	1.9.2015	1.9.2016	
Y	Euro 6b	Euro 6	N ₁ klasse III, N ₂	PI, CI	1.9.2015	1.9.2016	

Forklaringer:

Utslippsstandard i henhold til «Euro 5a» = omfatter ikke den reviderte målemetoden for partikler, det normale antallet partikler og prøving av utslipp i lave temperaturer for kjøretøy som bruker blandingsdrivstoff av biodrivstoff.

Utslippsstandard i henhold til «Euro 6a» = omfatter ikke den reviderte målemetoden for partikler, det normale antallet partikler og prøving av utslipp i lave temperaturer for kjøretøy som bruker blandingsdrivstoff av biodrivstoff.

OBD-standarder i henhold til «Euro 5+» = omfatter mindre strenge krav til ytelse i bruk (IUPR), NO_x-overvåking av bensindrevne kjøretøyer og strengere krav til partikkelgrenseverdier for diesel.

OBD-standarder i henhold til «Euro 6» = mindre strenge krav til OBD-grenseverdier for diesel, ingen krav til ytelse i bruk (IUPR).

«Euro 6-pluss IUPR» OBD = omfatter mindre strenge krav til OBD-grenseverdier for diesel og ytelse i bruk (IUPR).

Merknad: I henhold til artikkel 4 nr. 7 gis typegodkjenning bare i samsvar med bokstav W, X og Y når OBD-grenseverdiene i Euro 6 er blitt innført.

2. Eksempler på nummer på typegodkjenningsdokumenter.

- 2.1. Nedenfor gis et eksempel på en første godkjenning uten utvidelser av et lett personkjøretøy i henhold til Euro 5. Godkjenningen ble gitt i samsvar med grunnforordningen og dens gjennomføringsforordning slik at det fjerde elementet er 0001. Kjøretøyet tilhører gruppe M₁ som er betegnet med bokstaven A. Godkjenningen ble utstedt av Nederland:

e4*715/2007*692/2008A*0001*00

- 2.2. Det andre eksempelet viser en fjerde godkjenning for annen utvidelse av et lett personkjøretøy i henhold til Euro 5 i gruppe M₁G som oppfyller kravene til særlige samfunnsmessige behov (bokstav C). Godkjenningen er utstedt av Tyskland i samsvar med grunnforordningen og en endringsforordning i 2009:

e1*715/2007*.../2009C*0004*02

Tillegg 7

Samsvarsattest fra produsenten om at OBD-systemet oppfyller kravene til ytelse i bruk

(Produsent):

(Produsentens adresse):

attesterer at

- de kjøretøytypene som er oppført i vedlegget til denne attesten, er i samsvar med bestemmelsene i nr. 3 i tillegg 1 til vedlegg XI til forordning (EF) nr. 692/2008 når det gjelder kravene til OBD-systemets ytelse i bruk med hensyn til alle kjøreforhold som med rimelighet kan forutses.
- planen(e) som beskriver de detaljerte tekniske kriteriene for å øke telleren og nevneren for hver overvåkingsinnretning som er vedlagt denne attesten, er korrekte og fullstendige for alle kjøretøytyper som er omfattet av denne attesten.

Utferdiget i [..... Sted]

Dato [.....]

.....
[Underskrift av produsentens representant]

Vedlegg:

- Liste over kjøretøytyper som omfattes av denne attesten.
- Plan(er) som beskriver de detaljerte tekniske kriteriene for å øke telleren og nevneren for hver overvåkingsinnretning, samt plan(er) for å deaktivere tellere og nevner og den generelle nevneren.

VEDLEGG II

SAMSVAR FOR KJØRETØYER I BRUK

1. Innledning

- 1.1. Ved dette vedlegg fastsettes kravene til samsvar for kjøretøyer i bruk som er typegodkjent i samsvar med denne forordning.

2. Samsvarskontroll av kjøretøyer i bruk

- 2.1. Godkjenningmyndigheten skal foreta samsvarskontroll av kjøretøyer i bruk på grunnlag av alle relevante opplysninger som produsenten har, etter tilsvarende framgangsmåter som dem som er fastsatt i artikkel 12 nr. 1 og 2 i direktiv 2007/46/EØF, samt i nr. 1 og 2 i vedlegg X til nevnte direktiv. Opplysninger fra godkjenningmyndigheten og medlemsstatenes overvåkingsprøving kan supplere overvåkingsrapportene etter ibruktaking som produsenten har levert.

- 2.2. Figuren nevnt i nr. 9 i tillegg 2 til dette vedlegg og figur 4/2 i tillegg 4 til UN/ECE-reglement nr.83, viser framgangsmåten for samsvarskontroll av kjøretøyer i bruk. Framgangsmåten for samsvarskontroll av kjøretøyer i bruk, er beskrevet i tillegg 3 til dette vedlegg.

- 2.3. På anmodning fra godkjenningmyndigheten skal produsenten, som en del av de opplysningene som skal gis for samsvarskontroll av kjøretøyer i bruk, rapportere til typegodkjenningmyndigheten om garantikrav, garantiarbeid og OBD-feil som registreres i forbindelse med vedlikehold, i samsvar med et format fastsatt ved typegodkjenningen. Opplysningene skal gi en detaljert beskrivelse av hvor ofte feil inntreffer i utslippsrelaterte deler og systemer, samt angi type feil. Rapportene skal leveres minst én gang i året for hver kjøretøymodell i det tidsrommet som er definert i artikkel 9 nr. 4 i denne forordning.

- 2.4. *Parametrer som definerer gruppen av kjøretøyer i bruk*

Gruppen av kjøretøyer i bruk kan defineres ut fra grunnleggende konstruksjonsparametrer som skal være felles for kjøretøyer i gruppen. Følgelig kan de kjøretøytypene som har følgende parametre felles, eller ligger innenfor de oppgitte toleransene, anses å tilhøre samme gruppe av kjøretøyer i bruk:

- 2.4.1. forbrenningsprosess (totakts, firetakts, rotasjon),
- 2.4.2. antall sylindrer,
- 2.4.3. motorblokkens oppbygging (rekkemotor, V-motor, stjernemotor, bokserkonfigurasjon, annet). Sylindrenes helling eller retning er ikke et kriterium,
- 2.4.4. drivstofftilførsel (dvs. indirekte eller direkte innsprøyting),
- 2.4.5. type kjølesystem (luft, vann, olje),
- 2.4.6. innsugingsmetode (naturlig innsuging, overladet),
- 2.4.7. drivstoff som motoren er konstruert for (bensin, diesel, NG, LPG osv.). Kjøretøyer som bruker to typer drivstoff, kan grupperes sammen med kjøretøyer som kjøres med ett drivstoff, forutsatt at ett av drivstoffene er felles,
- 2.4.8. katalysatortype (treveis, mager NO_x-felle, SCR, mager NO_x-katalysator eller annet),
- 2.4.9. partikkelfelletype (med eller uten),
- 2.4.10. eksosresirkulering (med eller uten, kjølt eller ikke-kjølt), og

2.4.11. slagvolum tilsvarende den største motoren i gruppen, minus 30 %.

2.5. *Krav til opplysninger*

Godkjenningsmyndigheten foretar samsvarskontroll av kjøretøyer i bruk på grunnlag av opplysninger fra produsenten. Slike opplysninger skal særlig omfatte:

- 2.5.1. produsentens navn og adresse,
- 2.5.2. navn, adresse, telefonnummer, telefaksnummer og e-postadresse til produsentens representant på de områdene som omfattes av produsentens opplysninger,
- 2.5.3. modellnavn på de kjøretøyene som omfattes av produsentens opplysninger,
- 2.5.4. eventuelt listen over kjøretøytyper som omfattes av produsentens opplysninger, dvs. gruppen av kjøretøyer i bruk i henhold til nr. 2.1,
- 2.5.5. koder for kjøretøyets identifikasjonsnummer (VIN) som gjelder kjøretøytypene i gruppen av kjøretøyer i bruk (VIN-prefiks),
- 2.5.6. numrene til typegodkjenningene som gjelder for kjøretøytypene i gruppen av kjøretøyer i bruk, herunder eventuelt numrene til alle utvidelser og feilrettinger/tilbakekallinger (endringer),
- 2.5.7. nærmere opplysninger om utvidelser, feilrettinger/tilbakekallinger for typegodkjenninger for kjøretøyer som omfattes av produsentens opplysninger (dersom godkjenningsmyndigheten ber om dette),
- 2.5.8. tidsrommet som produsentens opplysninger ble innsamlet over,
- 2.5.9. kjøretøyenes produksjonsperiode som omfattes av produsentens opplysninger (f.eks. kjøretøyer produsert i løpet av kalenderåret 2007),
- 2.5.10. produsentens framgangsmåte for samsvarskontroll av kjøretøyer i bruk, herunder:
 - a) metode for lokalisering av kjøretøyer,
 - b) utvelgings- og avvisningskriterier for kjøretøyer,
 - c) prøvingstyper og -framgangsmåter som brukes i forbindelse med programmet,
 - d) produsentens godkjennings-/avvisningskriterier for gruppen av kjøretøyer i bruk,
 - e) geografisk(e) område(r) der produsenten har samlet inn opplysninger,
 - f) benyttet prøvestørrelse og prøvetakingsplan,
- 2.5.11. resultatene av produsentens framgangsmåte for samsvarskontroll av kjøretøyer i bruk, herunder:
 - a) identifisering av de kjøretøyene som omfattes av programmet (uansett om disse har gjennomgått prøving eller ikke). Identifiseringen skal inneholde følgende:
 - modellnavn,
 - kjøretøyets identifikasjonsnummer (VIN),
 - kjøretøyets registreringsnummer,
 - produksjonsdato,
 - området der kjøretøyet anvendes (dersom dette er kjent),
 - monterte dekk,
 - b) årsak(er) til at et kjøretøy er forkastet fra utvalget,
 - c) tidligere service av hvert enkelt kjøretøy i utvalget (herunder eventuelle endringer),

- d) tidligere reparasjoner av hvert enkelt kjøretøy i utvalget (der dette er kjent),
- e) prøvingsdata, herunder:
 - prøvingsdato,
 - prøvingssted,
 - tilbakelagt strekning angitt på kjøretøyets kilometerteller,
 - spesifikasjoner for prøvingsdrivstoff (f.eks. referansedrivstoff eller drivstoff som finnes på markedet),
 - prøvingsforhold (temperatur, fuktighet, dynamometerets svingmasse),
 - dynamometerinnstillinger (f.eks. effektinnstilling),
 - prøvingsresultater (fra minst tre forskjellige kjøretøyer per gruppe),

2.5.12. opplysninger fra OBD-systemet.

3. Utvelging av kjøretøyer til samsvarskontroll i bruk

- 3.1. Opplysningene som produsenten innhenter, skal være tilstrekkelig omfattende til å sikre at ytelsen til kjøretøyer i bruk kan vurderes for normale bruksforhold som definert i nr. 1. Produsentens prøvetaking skal stamme fra minst to medlemsstater med vesentlig forskjellige kjøreforhold. Faktorer som ulikheter med hensyn til drivstoff, omgivelser, gjennomsnittshastighet på vei og fordeling mellom by- og landeveiskjøring skal tas i betraktning når det skal velges ut medlemsstater.
- 3.2. Når produsenten skal velge hvilke medlemsstater prøvingskjøretøyer skal hentes fra, kan vedkommende velge kjøretøyer fra en medlemsstat som anses å være særlig representativ. I så fall skal produsenten dokumentere overfor den godkjenningsmyndigheten som gav typegodkjenningen, at utvalget er representativt (f.eks. markedet med det største årlige salget av en kjøretøygruppe i Fellesskapet). Når det i en gruppe som er tatt i bruk, er nødvendig å prøve mer enn ett prøveparti, som angitt i nr. 3.5., skal kjøretøyene i annet og tredje prøveparti avspeile andre kjøreforhold enn dem i det første prøvepartiet.
- 3.3. Utslippsprøvingen kan gjennomføres ved et prøvingsanlegg som befinner seg på et annet marked eller i en annen region enn der kjøretøyene er valgt ut.
- 3.4. Produsentens samsvarprøving av kjøretøyer i bruk skal gjennomføres kontinuerlig på en måte som gjenspeiler produksjonssyklusen for aktuelle kjøretøytyper i en bestemt kjøretøygruppe i bruk. Det skal ikke gå mer enn 18 måneder mellom starten på to samsvarskontroller av kjøretøyer i bruk. For de kjøretøytypene som omfattes av en utvidelse av typegodkjenningen der det ikke ble krevd en utslippsprøving, kan dette tidsrommet utvides til inntil 24 måneder.
- 3.5. Ved anvendelse av de statistiske framgangsmåtene som er angitt i tillegg 2, skal antall prøvepartier være avhengig av det årlige salgsvolumet av en gruppe i bruk i Fellesskapet, slik det er angitt i tabellen nedenfor:

Registreringer per kalenderår	Antall prøvepartier
opp til 100 000	1
100 001 til 200 000	2
over 200 000	3

- 4. På grunnlag av den kontrollen som er nevnt i nr. 2, skal godkjenningsmyndigheten:
 - a) bestemme at samsvaret for en kjøretøytype i bruk eller en kjøretøygruppe i bruk er tilfredsstillende, og ikke treffe ytterligere tiltak,
 - b) bestemme at opplysningene som produsenten har gitt, ikke er tilstrekkelige til at det kan tas en avgjørelse, og be om ytterligere opplysninger eller prøvingsdata fra produsenten,

- c) bestemme at på grunnlag av opplysningene fra godkjenningsmyndigheten eller medlemsstatens overvåkingsprogram, er ikke de opplysningene som produsenten har gitt, tilstrekkelige til at det kan tas en avgjørelse, og be om ytterligere opplysninger eller prøvingsdata fra produsenten, eller
 - d) bestemme at samsvaret for en kjøretøytype i bruk, som er en del av en kjøretøygruppe i bruk, ikke er tilfredsstillende, og fortsette med prøving av slike kjøretøytyper i samsvar med tillegg 1.
- 4.1. Dersom type 1-prøving anses som nødvendig for å kontrollere samsvar for forurensningsreducerende innretninger med hensyn til kravene til deres ytelse når de er i bruk, skal slik prøving foretas etter en framgangsmåte som oppfyller de statistiske kriterier definert i tillegg 2.
- 4.2. Godkjenningsmyndigheten skal i samarbeid med produsenten velge en stikkprøve av kjøretøyer som har tilbakelagt et tilstrekkelig antall kilometer, og som med rimelig sikkerhet er brukt under normale forhold. Produsenten skal rådspørres om valget av kjøretøyer i prøven og skal ha lov til å overvære de bekreftende kontrollene av kjøretøyene.
- 4.3. Produsenten skal under tilsyn av godkjenningsmyndigheten tillates å foreta kontroll, også av destruktiv karakter, på kjøretøyer med utslippsnivåer som overstiger grenseverdiene, med sikte på å fastslå mulige årsaker til forringelse som ikke kan tilskrives produsenten (f.eks. bruk av blyholdig bensin før prøvingsdatoen). Dersom kontrollresultatene bekrefter disse årsakene, utelates disse prøvingsresultatene fra samsvarskontrollen.
-

*Tillegg I***SAMSVARSKONTROLL AV KJØRETØYER I BRUK****1. INNLEDNING**

- 1.1. I dette tillegg fastsettes kriteriene nevnt i nr. 4 med hensyn til utvelging av kjøretøyer til prøving, og framgangsmåten for samsvarskontroll av kjøretøyer i bruk.

2. UTVELGINGSKRITERIER

Kriteriene for godkjenning av et utvalgt kjøretøy er definert i nr. 2.1-2.8.

- 2.1. Kjøretøyet skal tilhøre en kjøretøytype som er typegodkjent i samsvar med denne forordning, og som er utstyrt med et samsvarssertifikat i samsvar med direktiv 2007/46/EF. Det skal være registrert og ha vært i bruk i Fellesskapet.
- 2.2. Kjøretøyet skal ha kjørt minst 15 000 km eller vært i bruk i minst seks måneder, den seneste datoen gjelder, og skal ha kjørt høyst 100 000 km eller vært i bruk i høyst 5 år, den tidligste datoen gjelder.
- 2.3. Det skal foreligge dokumentasjon på at kjøretøyet er blitt riktig vedlikeholdt (f.eks. at det har vært til service i henhold til produsentens anbefalinger).
- 2.4. Kjøretøyet skal ikke vise tegn på feilaktig bruk (f.eks. konkurransekjøring, overbelastning, bruk av feil drivstoff eller andre former for feilaktig bruk) eller andre faktorer (f.eks. ulovlige inngrep) som kan påvirke utslippet. For kjøretøyer med et OBD-system tas det hensyn til opplysninger om feilkode og antall kjørte kilometer som er lagret i datamaskinen. Et kjøretøy skal ikke tas ut til prøving dersom opplysningene i datamaskinen viser at kjøretøyet har vært i bruk etter at en feilkode ble lagret, uten at det umiddelbart ble foretatt en reparasjon.
- 2.5. Det skal ikke være foretatt større ikke-autoriserte reparasjoner av motoren eller større reparasjoner av kjøretøyet.
- 2.6. Bly- og svovelinholdet i en drivstoffprøve fra kjøretøyet drivstofftank skal være i samsvar med gjeldende standarder fastsatt i direktiv 98/70/EF⁽¹⁾, og det skal ikke være tegn på bruk av feil drivstoff. Det kan foretas kontroller i eksosrøret.
- 2.7. Det skal ikke være tegn på problemer som kan sette laboratoriepersonalets sikkerhet i fare.
- 2.8. Alle deler i det forurensningsreducerende systemet i kjøretøyet skal være i samsvar med den gjeldende typegodkjenningen.

3. DIAGNOSTISERING OG VEDLIKEHOLD

Før måling av eksosutslipp skal det etter framgangsmåten fastsatt i nr. 3.1- 3.7, foretas diagnostisering og vanlig nødvendig vedlikehold av kjøretøyer som er godkjent til prøving.

- 3.1. Følgende kontroller skal gjennomføres: Det skal kontrolleres at luftfilter, alle drivremmer, alle væsknivåer, radiatorlokk, alle vakuumslinger og elektriske ledninger i forbindelse med det forurensningsreducerende systemet er hele og uten skader, og at tenning, drivstoffmåler og delene i den forurensningsreducerende innretningen ikke er feiljustert og/eller har vært utsatt for ulovlige inngrep. Alle avvik skal registreres.
- 3.2. Det skal kontrolleres at OBD-systemet fungerer riktig. Alle data om funksjonssvikt i OBD-systemets minne skal registreres, og de nødvendige reparasjonene skal utføres. Dersom OBD-systemets feilindikator registrerer funksjonssvikt under en forkondisjoneringscyklus, kan feilen finnes og utbedres. Prøvingen kan gjentas, og resultatene med det reparerte kjøretøyet brukes.

⁽¹⁾ EFT L 350 av 28.12.1998, s. 58.

- 3.3. Tenningssystemet skal kontrolleres, og deler med mangler skiftes, f.eks. tennplugg, kabler osv.
- 3.4. Kompresjonen skal kontrolleres. Dersom resultatet ikke er tilfredsstillende, forkastes kjøretøyet.
- 3.5. Motorparametrene skal kontrolleres i henhold til produsentens spesifikasjoner og justeres om nødvendig.
- 3.6. Dersom kjøretøyet mangler mindre enn 800 km til rutinemessig service, skal service utføres etter produsentens anvisninger. Uavhengig av kilometerantall kan produsenten be om at det skiftes olje- og luftfilter.
- 3.7. Når kjøretøyet godkjennes, skal drivstoffet skiftes ut med det riktige referansedrivstoffet til utslippsprøvingen, med mindre produsenten godtar at det brukes drivstoff som finnes på markedet.
4. PRØVING AV KJØRETØYER I BRUK
 - 4.1. Når kontroll av kjøretøyer anses som nødvendig, foretas det utslippsprøving i samsvar med vedlegg III til denne forordning på forkondisjonerte kjøretøyer som er utvalgt i henhold til kravene i nr. 2 og 3 i dette tillegg. Denne prøvingen skal bare omfatte målingen av antall utslupne partikler for kjøretøyer som godkjennes i samsvar med Euro 6-utslippsstandardene i klasse W, X og Y, slik det er angitt i tabell 1 i tillegg 6 til vedlegg 1 til denne forordning. Forkondisjoneringscykluser utover dem som er angitt i nr. 5.3. i vedlegg 4 til UN/ECE-reglement nr. 83, tillates bare dersom de er representative for normal kjøring.
 - 4.2. For kjøretøyer med OBD-system kan det kontrolleres at feilindikatoren osv. fungerer riktig i bruk med hensyn til utslippsnivåer (f.eks. feilindikatorgrensene definert i vedlegg XI til denne forordning) for de typegodkjente spesifikasjonene.
 - 4.3. OBD-systemet kan f.eks. kontrolleres for utslippsnivåer over gjeldende grenseverdier uten feilindikasjon, systematisk feilaktivering av feilindikatoren og mangelfulle eller forringede deler i OBD-systemet.
 - 4.4. Dersom en del eller et system fungerer på en måte som ikke er i samsvar med spesifikasjonene i typegodkjenningsdokumentet og/eller opplysningspakken til den aktuelle kjøretøytypen, og slike avvik ikke er godkjent i henhold til artikkel 13 nr. 1 eller 2 i direktiv 2007/46/EF, uten feilindikasjon i OBD-systemet, skal delen eller systemet ikke skiftes ut før utslippsprøvingen, med mindre det fastslås at det er foretatt ulovlige inngrep på eller feilaktig bruk av delen eller systemet, på en slik måte at OBD-systemet ikke registrerer den funksjonssvikten som derfor oppstår.
5. EVALUERING AV RESULTATER
 - 5.1. Prøvingsresultatene skal evalueres i samsvar med tillegg 2.
 - 5.2. Prøvingsresultatene skal ikke multipliseres med forringelsesfaktorer.
6. PLAN FOR UTBEDRINGSTILTAK
 - 6.1. Godkjenningsmyndigheten skal anmode produsenten om å framlegge en plan for utbedringstiltak for å utbedre det manglende samsvaret når flere enn ett kjøretøy viser seg å være en utslippsavvikler som enten:
 - a) oppfyller vilkårene i nr. 3.2.3 i tillegg 4 til UN/ECE-reglementet nr. 83, og både godkjenningsmyndigheten og produsenten er enige om at utslippsoverskridelsen har samme årsak, eller
 - b) oppfyller vilkårene i nr. 3.2.4 i tillegg 4 til UN/ECE-reglementet nr. 83, og godkjenningsmyndigheten har fastslått at utslippsoverskridelsen har samme årsak.
 - 6.2. Planen for utbedringstiltak skal framlegges for typegodkjenningsmyndigheten senest 60 virkedager fra datoen for underretningen nevnt i nr. 6.1. Typegodkjenningsmyndigheten skal innen 30 virkedager godkjenne eller avvise planen for utbedringstiltak. Dersom produsenten på tilfredsstillende måte kan dokumentere overfor vedkommende godkjenningsmyndighet at det er behov for mer tid til å undersøke det manglende samsvaret for å kunne framlegge en plan for utbedringstiltak, skal imidlertid fristen forlenges.

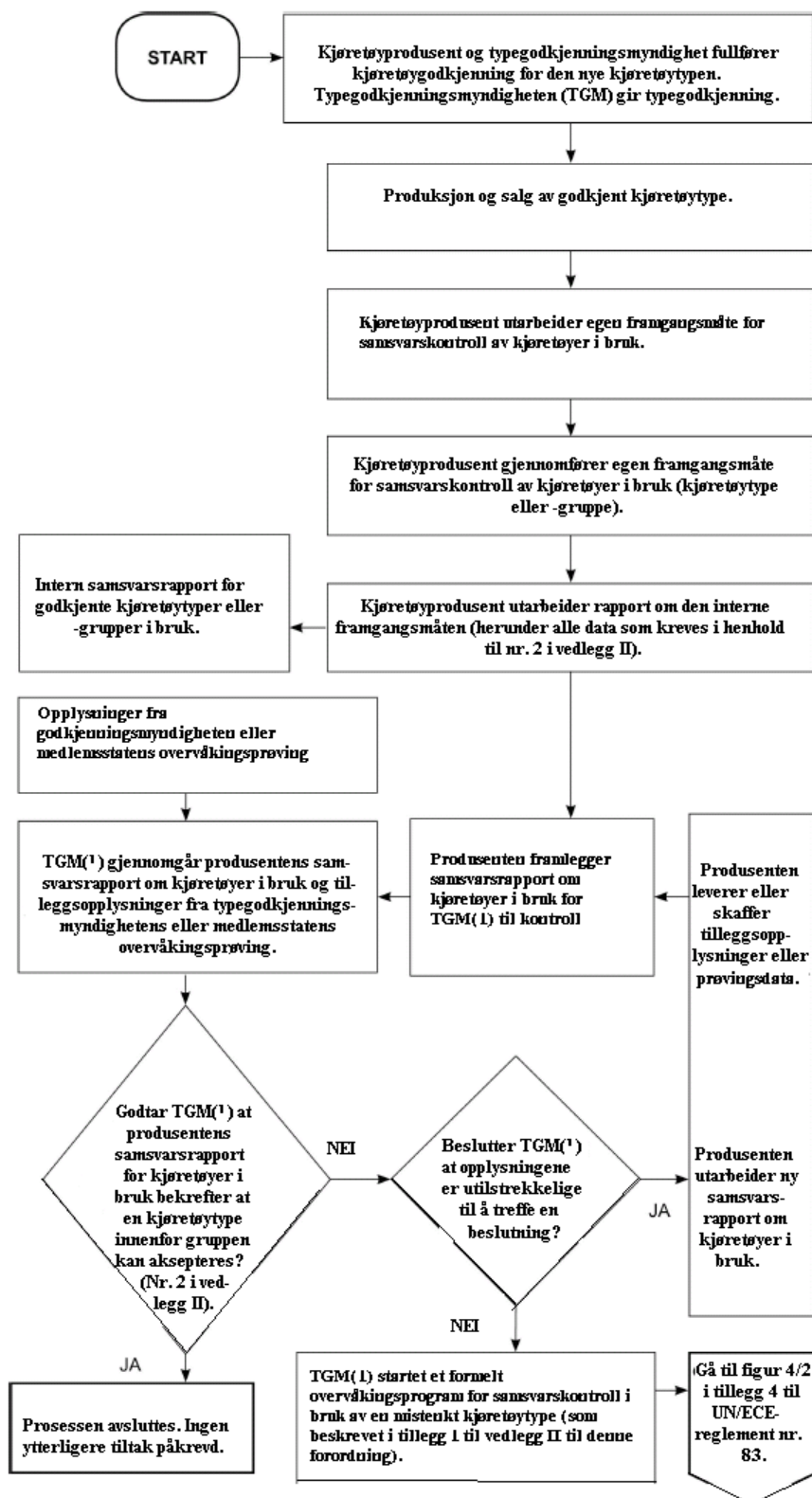
- 6.3. Utbedringstiltakene skal få anvendelse på alle kjøretøyer som kan tenkes å ha samme feil. Det skal vurderes om typegodkjenningsdokumentene bør endres.
- 6.4. Produsenten skal framlegge en kopi av all korrespondanse i forbindelse med planen for utbedringstiltak og skal også føre et register over tilbakekallingen og regelmessig levere statusrapporter til godkjenningsmyndigheten.
- 6.5. Planen for utbedringstiltak skal omfatte kravene angitt i nr. 6.5.1-6.5.11. Produsenten skal gi planen for utbedringstiltak et unikt navn eller nummer.
- 6.5.1. En beskrivelse av hver kjøretøytype som er omfattet av planen for utbedringstiltak.
- 6.5.2. En beskrivelse av de særskilte modifikasjonene, endringene, reparasjonene, korreksjonene, justeringene eller andre endringer som skal foretas for å oppnå samsvar for kjøretøyene, herunder et kort sammendrag av de dataene og de tekniske undersøkelsene som underbygger produsentens beslutning om særlige tiltak som skal treffes for å utbedre det manglende samsvaret.
- 6.5.3. En beskrivelse av metoden som produsenten bruker til å underrette eierne av kjøretøyene.
- 6.5.4. En eventuell beskrivelse av riktig vedlikehold eller bruk som produsenten stiller som vilkår for rett til reparasjon i henhold til planen for utbedringstiltak, og produsentens begrunnelse for å stille slike vilkår. Det kan ikke stilles vilkår til vedlikehold eller bruk med mindre vedlikehold eller bruk kan påvises å ha betydning for det manglende samsvaret og utbedringstiltakene.
- 6.5.5. En beskrivelse av framgangsmåten som eierne av kjøretøyene skal følge for å få utbedret det manglende samsvaret. Denne beskrivelsen skal inneholde en dato som utbedringstiltakene kan treffes etter, et anslag over hvor lang tid verkstedet skal bruke på reparasjonene, og hvor de kan foretas. Reparasjonen skal foretas på korrekt måte innen rimelig tid etter innlevering av kjøretøyet.
- 6.5.6. En kopi av de opplysningene som gis til eierne av kjøretøyene.
- 6.5.7. En kort beskrivelse av systemet som produsenten bruker til å sikre tilstrekkelig tilgang til deler eller systemer for å gjennomføre utbedringstiltakene. Det skal angis når det vil være tilstrekkelig tilgang til deler eller systemer til å iverksette tiltakene.
- 6.5.8. En kopi av alle instruksjoner som sendes til de personene som skal utføre reparasjonen.
- 6.5.9. En beskrivelse av hvilken virkning de foreslåtte utbedringstiltakene vil få på utslipp, drivstofforbruk, kjøreegenskaper og sikkerhet for hver kjøretøytype som er omfattet av planen for utbedringstiltak, med data og tekniske undersøkelser som underbygger disse konklusjonene.
- 6.5.10. Eventuelle andre opplysninger, rapporter eller data som det er rimelig at godkjenningsmyndigheten vurderer som nødvendige for å evaluere planen for utbedringstiltak.
- 6.5.11. Dersom planen for utbedringstiltak omfatter tilbakekalling, skal en beskrivelse av metoden for registrering av reparasjonen framlegges for typegodkjenningsmyndigheten. Dersom det brukes en etikett, skal et eksemplar av denne vedlegges.
- 6.6. Det kan kreves at produsenten foretar rimelig tilrettelagt og nødvendig prøving av deler og kjøretøyer med en foreslått endring, reparasjon eller modifikasjon for å påvise at endringen, reparasjonen eller modifikasjonen har den tilsiktede virkningen.
- 6.7. Produsenten er ansvarlig for å føre register over alle kjøretøyer som er tilbakekalt og reparert, og over hvilket verksted som foretok reparasjonen. Typegodkjenningsmyndigheten skal på anmodning ha tilgang til registeret i fem år fra gjennomføringen av planen for utbedringstiltak.
- 6.8. Reparasjonen, endringen eller tilføyelsen av nytt utstyr skal registreres i en attest som produsenten utsteder til eieren av kjøretøyet.
-

*Tillegg 2***STATISTISK FRAMGANGSMÅTE FOR SAMSVARSPRØVING AV KJØRETØYER I BRUK**

1. Denne framgangsmåten skal brukes til å kontrollere om kjøretøyer i bruk oppfyller kravene til type 1-prøving. Den gjeldende statistiske metoden angitt i tillegg 4 til UN/ECE-reglement nr. 83 får anvendelse, med de unntakene som er angitt i nr. 2-9.
 2. Fotnote 1 får ikke anvendelse:
 3. Nr. 3.2 skal forstås som følger:

Et kjøretøy anses som en utslippsavviker når vilkårene i nr. 3.2.2 er oppfylt.
 4. Nr. 3.2.1 får ikke anvendelse:
 5. I nr. 3.2.2 skal henvisningen til rad B i tabellen i nr. 5.3.1.4 forstås som henvisning til tabell 1 i vedlegg I til forordning (EF) nr. 715/2007 for Euro 5-kjøretøyer, og til tabell 2 i vedlegg I til forordning (EF) nr. 715/2007 for Euro 6-kjøretøyer.
 6. I nr. 3.2.3.2.1 og 3.2.4.2 skal henvisningen til nr. 6 i tillegg 3 forstås som henvisning til nr. 6 i tillegg 1 til vedlegg II til denne forordning.
 7. I fotnote 2 og 3 skal henvisningen til rad A i tabellen i nr. 5.3.1.4 forstås som henvisning til tabell 1 i vedlegg I til forordning (EF) nr. 715/2007 for Euro 5-kjøretøyer, og til tabell 2 i vedlegg I til forordning (EF) nr. 715/2007 for Euro 6-kjøretøyer.
 8. I nr. 4.2 skal henvisningen til nr. 5.3.1.4 forstås som henvisning til tabell 1 i vedlegg I til forordning (EF) nr. 715/2007 for Euro 5-kjøretøyer, og til tabell 2 i vedlegg I til forordning (EF) nr. 715/2007 for Euro 6-kjøretøyer.
 9. Figur 4/1 skal erstattes med følgende figur:
-

Samsvarskontroll av kjøretøyer i bruk — framgangsmåte ved kontroll

(¹) I dette tilfellet betyr TGM den typegodkjenningsmyndigheten som gav typegodkjenningen i samsvar med denne forordning.

(¹) I dette tilfellet betyr TGM den typegodkjenningsmyndigheten som gav typegodkjenningen i samsvar med denne forordning.

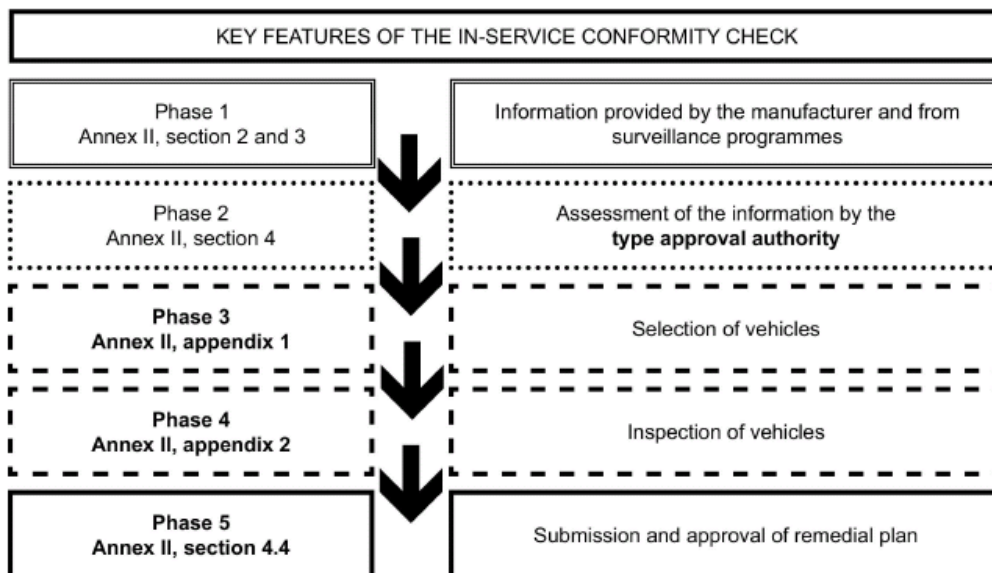
Tillegg 3

ANSVAR FOR SAMSVAR FOR KJØRETØYER I BRUK

1. Framgangsmåten for samsvarskontroll av kjøretøyer i bruk er beskrevet i figur 1.
2. Produsenten skal samle inn alle opplysninger som er nødvendige for å oppfylle kravene i dette vedlegg. Godkjenningsmyndigheten kan også ta i betraktning opplysninger fra overvåkingsprogrammet.
3. Godkjenningsmyndigheten skal gjennomføre alle framgangsmåter og prøvinger som er nødvendige for å sikre at kravene med hensyn til samsvar for kjøretøyer i bruk, er oppfylt. (Fase 2-4).
4. I tilfelle uregelmessigheter eller uenigheter i vurderingen av de opplysningene som er gitt, skal vedkommende myndighet anmode om en klarlegging fra den tekniske instansen som utførte typegodkjenningsprøvingen.
5. Produsenten skal opprette og gjennomføre en plan for utbedringstiltak. Denne planen skal godkjennes av godkjenningsmyndigheten før den gjennomføres (fase 5).

Figur 1

Beskrivelse av framgangsmåten for samsvarskontroll av kjøretøyer i bruk

*VEDLEGG III***KONTROLL AV GJENNOMSNIITTLIGE EKSOSUTSLIPP I NORMALE OMGIVELSER**

(TYPE 1-PRØVING)

1. INNLEDNING

I dette vedlegg beskrives framgangsmåten for type 1-prøving til kontroll avl gjennomsnittlig eksosutslipp i normale omgivelser.

2. GENERELLE KRAV

2.1. De generelle kravene er fastsatt i nr. 5.3.1 i UN/ECE-reglement nr. 83, med de unntakene som er beskrevet i nr. 2.2-2.5.

2.2. De kjøretøyene som er underlagt prøvingen angitt i nr. 5.3.1.1, skal forstås som alle kjøretøyer som er omfattet av denne forordning.

2.3. De forurensende stoffene som er angitt i nr. 5.3.1.2.4, skal forstås som alle de stoffene som er omfattet av tabell 1 og 2 i vedlegg 1 til forordning (EF) nr. 715/2007.

2.4. I nr. 5.3.1.4 skal henvisningen til forringelsesfaktorene i nr. 5.3.6 forstås som en henvisning til de forringelsesfaktorene som er angitt i vedlegg VII til denne forordning.

2.5. Utslippsgrenseverdiene nevnt i nr. 5.3.1.4, skal forstås som en henvisning til utslippsgrenseverdiene angitt i tabell 1 i vedlegg I til forordning (EF) nr. 715/2007 for Euro 5-kjøretøyer, og i tabell 2 i vedlegg I til forordning (EF) nr. 715/2007 for Euro 6-kjøretøyer.

2.6. Krav til kjøretøyer som bruker LPG, naturgass eller biogass

2.6.1. De generelle kravene til prøving av kjøretøyer som bruker LPG, naturgass eller biogass, er fastsatt i nr. 1 i vedlegg 12 til UN/ECE-reglement nr. 83.

3. TEKNISKE KRAV

3.1. De generelle kravene er fastsatt i vedlegg 4 til UN/ECE-reglement nr. 83, med de unntakene som er beskrevet i nr. 3.2-3.12.

3.2. De referansedrivstoffene som er angitt i nr. 3.2, skal forstås som en henvisning til de relevante spesifikasjonene for referansedrivstoff i vedlegg IX til denne forordning.

3.3. De forurensende gassene som er nevnt i nr. 4.3.1.1, omfatter også metan:

«... (HFID). Den skal være kalibrert med propangass uttrykt som ekvivalent til karbonatomer (C_1).

Metan (CH_4)-analyse:

Analysatoren skal enten være en gasskromatograf kombinert med en flammeionisasjonsdetektor (FID) eller en flammeionisasjonsdetektor (FID) med en metanseparator, kalibrert med metangass uttrykt som ekvivalent til karbonatomer (C_1).

Nitrogenoksid (NO_x) ...»

- 3.4. Hydrokarbonforholdene i nr. 8.2 skal forstås som følger:

For bensin ($C_1H_{1,89}O_{0,016}$)	$d = 0,631 \text{ g/l}$
For diesel ($C_1H_{1,86}O_{0,005}$)	$d = 0,622 \text{ g/l}$
For LPG ($C_1H_{2,525}$)	$d = 0,649 \text{ g/l}$
For NG/biogass (CH_4)	$d = 0,714 \text{ g/l}$
For etanol (E85) ($C_1H_{2,74}O_{0,385}$)	$d = 0,932 \text{ g/l}$

- 3.5. Fra og med de relevante datoene angitt i artikkel 10 nr. 4 og 5 i forordning (EF) nr. 715/2007, skal nr. 4.1.2. i tillegg 3 til vedlegg 4 forstås som følger:

«Dekk

Valget av dekk skal gjøres på grunnlag av rullemtstanden. Dekkene med størst rullemtstand skal velges, målt i samsvar med ISO 28580.

Dersom det finnes mer enn tre typer rullemtstand, skal dekket med nest størst rullemtstand velges.

Egenskapene for rullemtstand for de dekkene som er montert på kjøretøyer i produksjon, skal gjenspeile egenskapene til de dekkene som brukes ved typegodkjenning.»

- 3.6. Nr. 2.2.2 i tillegg 5 til vedlegg 4 skal forstås som følger:

«... konsentrasjoner av CO_2 , CO, THC, CH_4 og NO_x ...»

- 3.7. Nr. 1 i tillegg 8 til vedlegg 4 skal lyde:

«... Det foretas ingen fuktighetskorreksjon for THC, CH_4 og CO ...»

- 3.8. Annet ledd i nr. 1.3 i tillegg 8 til vedlegg 4 skal forstås som følger:

«... Fortynningsfaktoren skal beregnes på følgende måte:

For hvert referansedrivstoff:

$$DF = \frac{X}{C_{CO_2} + (C_{HC} + C_{CO}) 10^{-4}}$$

For et drivstoff med sammensetningen $C_xH_yO_z$ er den generelle formelen:

$$X = 100 \frac{x}{x + \frac{y}{2} + 3,76 \left(x + \frac{y}{2} - \frac{z}{2} \right)}$$

For referansedrivstoffene nevnt i vedlegg IX, er verdiene for «X» som følger:

Drivstoff	X
Bensin (E5)	13,4
Diesel (B5)	13,5
LPG	11,9
NG/biogass	9,5
Etanol (E85)	12,5»

- 3.9. I tillegg til kravene i nr. 1.3. i tillegg 8 til vedlegg 4 får følgende krav anvendelse:

Konsentrasjonen av andre hydrokarboner enn metan beregnes som følger:

$$C_{\text{NMHC}} = C_{\text{THC}} - (Rf_{\text{CH}_4} \times C_{\text{CH}_4})$$

der:

C_{NMHC} = korrigert konsentrasjon av NMHC i den fortynnede eksosen, uttrykt i ppm karbonekvivalent,

C_{THC} = konsentrasjonen av THC i den fortynnede eksosen, uttrykt i ppm karbonekvivalent og korrigert for mengden av THC i fortynningsluften,

C_{CH_4} = konsentrasjonen av CH_4 i den fortynnede eksosen, uttrykt i ppm karbonekvivalent og korrigert for mengden av CH_4 i fortynningsluften,

Rf_{CH_4} = er FID-responsfaktoren til metan som definert i nr. 2.3 i tillegg 6 til vedlegg 4.

- 3.10. Nr. 1.5.2.3 i tillegg 8 til vedlegg 4 skal anses å omfatte følgende:

$$Q_{\text{THC}} = 0,932 \quad \text{for etanol (E85)}$$

- 3.11. Henvisninger til HC skal forstås som henvisninger til THC i følgende numre:

- a) Nr. 4.3.1.1,
- b) Nr. 4.3.2,
- c) Tillegg 6 — Nr. 2.2,
- d) Tillegg 8 — Nr. 1.3,
- e) Tillegg 8 — Nr. 1.5.1.3,
- f) Tillegg 8 — Nr. 1.5.2.3,
- g) Tillegg 8 — Nr. 2.1.

- 3.12. Henvisninger til hydrokarboner skal forstås som henvisninger til samlet hydrokarboninnhold i følgende numre:

- a) Nr. 4.3.1.1,
- b) Nr. 4.3.2,
- c) Nr. 7.2.8.

- 3.13. Tekniske krav for et kjøretøy utstyrt med et periodisk regenererende system

- 3.13.1. De tekniske kravene er angitt i nr. 3 i vedlegg 13 til UN/ECE-reglement nr. 83, med de unntakene som er beskrevet i nr. 3.12.2-3.13.4.
- 3.13.2. Henvisningen til vedlegg 1 nr. 4.2.11.2.1.10.1-4.2.11.2.1.10.4 eller 4.2.11.2.5.4.1-4.2.11.2.5.4.4 i nr. 3.1.3 skal forstås som henvisninger til nr. 3.2.12.2.1.11.1-3.2.12.2.1.11.4 eller 3.2.12.2.6.4.1-3.2.12.2.6.4.4 i tillegg 3 til vedlegg I til forordning (EF) nr. 692/2008.
- 3.13.3. På anmodning fra produsenten får ikke den særskilte prøvingsmetoden for periodiske regenererende systemer anvendelse på en regenererende innretning dersom produsenten dokumenterer overfor godkjenningsmyndigheten at utslippene i sykluser med regenerering ikke overskrider de standardene som er angitt i tabell 1 eller 2 i vedlegg I til forordning (EF) nr. 715/2007 for den aktuelle kjøretøygruppen etter avtale med den tekniske instansen.
- 3.13.4. For en periodisk regenererende innretning tillates overskridelser av utslippsstandardene i sykluser med regenerering. Dersom regenerering med en forurensningsreducerende innretning forekommer minst én gang per type 1-prøving, og innretningen allerede er regenerert minst én gang i kjøretøyets framstillingssyklus, skal den anses å være et periodisk regenererende system som ikke krever en særlig prøvingsmetode.

VEDLEGG IV

UTSLIPPSDATA TIL BRUK FOR TYPEGODKJENNING VED TEKNISK KONTROLL

Tillegg 1

MÅLING AV KARBONMONOKSIDUTSLIPP VED TOMGANGSTURTALL

(TYPE 2-PRØVING)

1. INNLEDNING

- 1.1. I dette tillegget beskrives framgangsmåten for type 2-prøving for måling av karbonmonoksidutslipp ved tomgangsturtall (normalt og høyt).

2. GENERELLE KRAV

- 2.1. De generelle kravene er angitt i nr. 5.3.7.1-5.3.7.4 i UN/ECE-reglement nr. 83, med de unntakene som er beskrevet i nr. 2.2, 2.3 og 2.4.
- 2.2. Atomforholdet som er angitt i nr. 5.3.7.3, skal forstås som følger:

Hcv = Atomforholdet mellom hydrogen og karbon	–	for bensin (E5) 1,89
	–	for LPG 2,53
	–	for NG/biogass 4,0
	–	for etanol (E85) 2,74
Ocv = Atomforholdet mellom oksygen og karbon	–	for bensin (E5) 0 016
	–	for LPG 0,0
	–	for NG/biogass 0,0
	–	for etanol (E85) 0,39

- 2.3. Tabellen i nr. 2.2 i tillegg 4 til vedlegg I til denne forordning skal suppleres på grunnlag av kravene angitt i nr. 2.2 og 2.4 i dette vedlegg.
- 2.4. Produsenten skal bekrefte at nøyaktigheten av den lambda-verdien som ble registrert ved typegodkjenningen i nr. 2.1 i dette tillegget, er representativ for et typisk kjøretøy i produksjon innen 24 måneder fra den datoen da den tekniske instansen gav typegodkjenningen. Det skal foretas en vurdering på grunnlag av undersøkelser og analyser av kjøretøyer i produksjon.

3. TEKNISKE KRAV

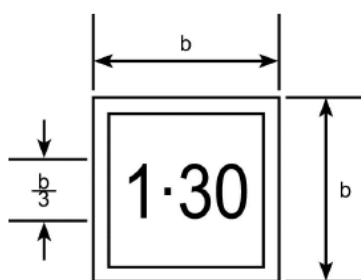
- 3.1. De tekniske kravene er angitt i vedlegg 5 til UN/ECE-reglement nr. 83, med de unntakene som er beskrevet i nr. 3.2.
- 3.2. De referansedrivstoffene som er angitt i nr. 2.1 i vedlegg 5 til UN/ECE-reglement nr. 83, skal forstås som en henvisning til de relevante spesifikasjonene for referansedrivstoffer i vedlegg IX til denne forordning.

*Tillegg 2***MÅLING AV RØYKTETTHET****1. INNLEDNING**

- 1.1. I dette tillegget beskrives kravene til måling av eksosutslippenes røyktetthet.

2. MERKE SOM ANGIR KORRIGERT ABSORPSJONSAKTOR

- 2.1. Et merke for korrigert absorpsjonsfaktor skal påføres alle kjøretøyer som er i samsvar med en kjøretøytype som denne prøvingen får anvendelse på. Merket skal være et rektangel som omgir en figur, der m^{-1} uttrykker den korrigerte absorpsjonsfaktoren som ble oppnådd på godkjenningstidspunktet ved prøvingen med fri akselerasjon. Prøvingsmetoden er beskrevet i nr. 4.
- 2.2. Merket skal være lett leselig og ikke kunne fjernes. Det skal påføres på et klart synlig og lett tilgjengelig sted, og plasseringen skal være angitt i tilføyselsen til typegodkjenningsdokumentet vist i tillegg 4 til vedlegg I.
- 2.3. I figur IV.2.1 vises et eksempel på merket.

Figur IV.2.1

Minste størrelse $b = 5,6 \text{ mm}$

Merket ovenfor viser at korrigert absorpsjonsfaktor er $1,30 \text{ m}^{-1}$.

3. SPESIFIKASJONER OG PRØVINGER

- 3.1. Spesifikasjonene og prøvingene er angitt i del III nr. 24 i UN/ECE-reglement nr. 24, med de unntakene som er beskrevet i nr. 3.2.
- 3.2. Henvisningen til vedlegg 2 i nr. 24.1 i UN/ECE-reglement nr. 24 skal forstås som en henvisning til tillegg 2 til vedlegg X til denne forordning.

4. TEKNISKE KRAV

- 4.1. De tekniske kravene er angitt i vedlegg 4, 5, 7, 8, 9 og 10 til UN/ECE-reglement nr. 24, med de unntakene som er beskrevet i nr. 4.2, 4.3 og 4.4.
- 4.2. **Prøving ved konstant turtall over fullastkurven**
- 4.2.1. Henvisningene til vedlegg 1 i nr. 3.1 i vedlegg 4 til UN/ECE-reglement nr. 24 skal forstås som henvisninger til tillegg 3 til vedlegg I til denne forordning.
- 4.2.2. Referansedrivstoffet angitt i nr. 3.2 i vedlegg 4 til UN/ECE-reglement nr. 24, skal forstås som en henvisning til referansedrivstoffet i vedlegg IX til denne forordning, som svarer til de utslippsgrenseverdiene som danner grunnlaget for typegodkjenning av kjøretøyet.

4.3. Prøving ved fri akselerasjon

- 4.3.1. Henvisningene til tabell 2 i vedlegg 2 i nr. 2.2 i vedlegg 5 til UN/ECE-reglement nr. 24 skal forstås som henvisninger til tabellen i nr. 2.4.2.1 i tillegg 4 til vedlegg I til denne forordning.
- 4.3.2. Henvisningene til nr. 7.3 i vedlegg 1 i nr. 2.3 i vedlegg 5 til UN/ECE-reglement nr. 24 skal forstås som henvisninger til tillegg 3 til vedlegg I til denne forordning.

4.4. «ECE»-metode for måling av nettoeffekten hos motorer med kompresjonstenning

- 4.4.1. Henvisningene i nr. 7 i vedlegg 10 til UN/ECE-reglement nr. 24 til «tillegget til dette vedlegg» og i nr. 7 og 8 i vedlegg 10 til UN/ECE-reglement nr. 24 til «vedlegg 1» skal forstås som henvisninger til tillegg 3 til vedlegg I til denne forordning.
-

*VEDLEGG V***KONTROLL AV UTSLIPP AV VEIVHUSGASSER**

(TYPE 3-PRØVING)

1. INNLEDNING

1.1. I dette vedlegg beskrives framgangsmåten for type 3-prøving til kontroll av utslipp av veivhusgasser.

2. GENERELLE KRAV

2.1. De generelle kravene til utføring av type 3-prøving er angitt i nr. 2 i vedlegg 6 til UN/ECE-reglement nr. 83.

3. TEKNISKE KRAV

3.1. De tekniske kravene er angitt i nr. 3-6 i vedlegg 6 til UN/ECE-reglement nr. 83.

*VEDLEGG VI***FASTSETTELSE AV FORDAMPINGSUTSLIPP**

(TYPE 4-PRØVING)

1. INNLEDNING

1.1. I dette vedlegg beskrives framgangsmåten for type 4-prøving som fastsetter utslipp av hydrokarboner gjennom fordamping fra kjøretøyenes drivstoffsystemer.

2. TEKNISKE KRAV

2.1. De tekniske kravene og spesifikasjonene er angitt i nr. 2-7 og tillegg 1 og 2 til vedlegg 7 til UN/ECE-reglement nr. 83, med de unntakene som er beskrevet i nr. 2.2 og 2.3.

2.2. De referansedrivstoffene som er angitt i nr. 3.2 i vedlegg 7 til UN/ECE-reglement nr. 83, skal forstås som en henvisning til de relevante spesifikasjonene for referansedrivstoffer i vedlegg IX til denne forordning.

2.3. Henvisningen til nr. 8.2.5 i nr. 7.5.2 i vedlegg 7 til UN/ECE-reglement nr. 83 skal forstås som en henvisning til nr. 4 i vedlegg I til denne forordning.

VEDLEGG VII

KONTROLL AV FORURENSNINGSREDUSERENDE INNRETNINGERS HOLDBARHET

(TYPE 5-PRØVING)

1. INNLEDNING

- 1.1. I dette vedlegg beskrives prøvingene for å kontrollere holdbarheten hos forurensningsreduserende innretninger. Holdbarhetskravene skal vises på grunnlag av ett av de tre alternativene i nr. 1.2, 1.3 og 1.4.
- 1.2. Holdbarhetsprøvingen av et ferdigoppbygd kjøretøy er en aldringsprøving som tilsvarer 160 000 kilometer med kjøring på testbane, vei eller rulledynamometer.
- 1.3. Produsenten kan velge å foreta holdbarhetsprøving ved aldring i prøvingsbenk.
- 1.4. Som et alternativ til holdbarhetsprøving kan en produsent velge å anvende de tildelte forringelsesfaktorene fra tabellen nedenfor.

Motorkategori	Tildelte forringelsesfaktorer						
	CO	THC	NMHC	NO _x	HC + NO _x	PM	P
Elektrisk tenning	1,5	1,3	1,3	1,6	—	1,0	1,0
Kompresjonstenning (Euro 5)	1,5	—	—	1,1	1,1	1,0	1,0
Kompresjons-tenning (Euro 6) ⁽¹⁾							

⁽¹⁾ Euro 6-forringelsesfaktorer fastsettes senere

- 1.5. På anmodning fra produsenten kan den tekniske instansen utføre type 1-prøvingen for holdbarhetsprøvingen av et ferdigoppbygd kjøretøy eller ved aldring i prøvingsbenk er avsluttet, ved å bruke de tildelte forringelsesfaktorene i tabellen ovenfor. Når holdbarhetsprøvingen av et ferdigoppbygd kjøretøy eller ved aldring i prøvingsbenk er avsluttet, kan den tekniske instansen deretter endre de typegodkjenningsresultatene som er registrert i tillegg 4 til vedlegg I, ved å erstatte de tildelte forringelsesfaktorene i tabellen ovenfor med de forringelsesfaktorene som er målt ved holdbarhetsprøvingen av et ferdigoppbygd kjøretøy eller ved aldring i prøvingsbenk.
- 1.6. I mangel av tildelte forringelsesfaktorer for Euro 6-kjøretøyer med kompresjonstenning skal produsentene bruke framgangsmåtene for holdbarhetsprøving av et ferdigoppbygd kjøretøy eller ved aldring i prøvingsbenk for å fastsette forringelsesfaktorer.
- 1.7. Forringelsesfaktorene er fastsatt ved å bruke enten framgangsmåten angitt i nr. 1.2 og 1.3, eller ved å bruke de tildelte verdiene i tabellen i nr. 1.4. Forringelsesfaktorene brukes til å fastslå om kravene til de relevante utslippsgrenseverdiene angitt i tabell 1 og 2 i vedlegg 1 til forordning (EF) nr. 715/2007, er oppfylt i løpet av kjøretøyets levetid.

2. TEKNISKE KRAV

- 2.1. De tekniske kravene og spesifikasjonene er angitt i nr. 2-6 i vedlegg 9 til UN/ECE-reglement nr. 83, med de unntakene som er beskrevet i nr. 2.1.1.-2.1.4.
- 2.1.1. Som alternativ til den driftssyklusen som er beskrevet i nr. 5.1. i vedlegg 9 til UN/ECE-reglement nr. 83 for holdbarhetsprøving av et ferdigoppbygd kjøretøy, kan kjøretøyprodusenten bruke standardsyklusen på vei (Standard Road Cycle, SRC) som er beskrevet i tillegg 3 til dette vedlegg. Denne prøvingssyklusen skal kjøres til kjøretøyet har tilbakelagt minst 160 000 km.

2.1.2. I nr. 5.3 og nr. 6 i vedlegg 9 til UN/ECE-reglement nr. 83 skal henvisningen til 80 000 km forstås som en henvisning til 160 000 km.

2.1.3. I første avsnitt i nr. 6 i vedlegg 9 til UN/ECE-reglement nr. 83 skal henvisningen til nr. 5.3.1.4 forstås som henvisning til tabell 1 i vedlegg I til forordning (EF) nr. 715/2007 for Euro 5-kjøretøyer og tabell 2 i vedlegg I til forordning (EF) nr. 715/2007 for Euro 6-kjøretøyer.

2.1.4. I nr. 6 i vedlegg 9 til UN/ECE-reglement nr. 83 skal sjette ledd forstås som følger:

En multiplikativ forringelsesfaktor for eksosutslipp skal beregnes for hvert forurensende stoff på følgende måte:

$$D.E.F. = \frac{Mi_2}{Mi_1}$$

På anmodning fra produsenten skal en supplerende forringelsesfaktor for eksosutslipp beregnes for hvert forurensende stoff som følger:

$$D.E.F. = Mi_2 - Mi_1$$

2.2. Holdbarhetsprøving ved aldring i prøvingsbenk

2.2.1. I tillegg til de tekniske kravene til prøving ved aldring i prøvingsbenk i henhold til nr. 1.3 får de tekniske kravene i dette nummer anvendelse.

Det drivstoffet som skal brukes under prøvingen, skal være det drivstoffet som er angitt i nr. 3 i vedlegg 9 til reglement nr. 83.

2.3.1. Kjøretøyer med motor med elektrisk tenning

2.3.1.1. Følgende framgangsmåte for aldring i prøvingsbenk får anvendelse på kjøretøyer med elektrisk tenning, herunder hybridkjøretøyer som bruker en katalysator som viktigste kontrollinnretning for etterbehandling av utslipp.

Framgangsmåten for aldring i prøvingsbenk forutsetter montering av et system med katalysator og lambda-sonde i en aldringsprøvingsbenk for katalysatorer.

Aldring i prøvingsbenk skal utføres i henhold til følgende standardsyklus i prøvingsbenk (Standard Bench Cycle, SBC) for det tidsrommet som beregnes med formelen for aldringstid i prøvingsbenk (bench ageing time, BAT). BAT-formelen krever som inngangsverdi opplysninger om tid som funksjon av temperatur for katalysatoren, som måles med standardsyklus på vei (Standard Road Cycle, SRC), som er beskrevet i tillegg 3 til dette vedlegg.

2.3.1.2. Standardsyklus i prøvingsbenk (SBC). Standardisert aldring av katalysator i prøvingsbenk skal utføres i henhold til SBC. SBC skal foretas i et tidsrom som beregnes med BAT-formelen. SBC er beskrevet i tillegg 1 til dette vedlegg.

2.3.1.3. Tid som funksjon av temperatur for katalysatoren. Katalysatortemperaturen skal måles i løpet av minst to fulle SRC-sykluser som beskrevet i tillegg 3 til dette vedlegg.

Katalysatortemperaturen skal måles på stedet med høyest temperatur i den varmeste katalysatoren på prøvingskjøretøyet. Temperaturen kan også måles på et annet sted, forutsatt at den korrigeres for å gjenspeile temperaturen som er målt på det varmeste stedet, dersom dette er basert på en solid teknisk vurdering.

Katalysatortemperaturen skal måles med en frekvens på minst én hertz (én måling per sekund).

Målingsverdiene for katalysatortemperaturen registreres i et histogram med temperaturintervaller på høyst 25 °C.

2.3.1.4. Aldringstid i prøvingsbenk. Aldringstid i prøvingsbenk beregnes ved hjelp av formelen for aldringstid i prøvingsbenk (BAT) som følger:

$$te \text{ for temperaturavvik} = th \cdot e^{((R/Tr)-(R/Tv))}$$

Samlet te = Sum av te for alle temperaturgrupper

Aldringstid i prøvingsbenk = A (samlet te)

der:

A = 1,1 Denne verdien korrigerer katalysatorens aldringstid for å ta hensyn til forringelse fra andre kilder enn katalysatorens termiske aldring.

R = Katalysatorens termiske reaktivitet = 17 500

th = Tiden (i timer) målt innenfor fastsatt temperaturavvik i et kjøretøys histogram over katalysatortemperatur, korrigert til kjøretøyets fulle levetid, dvs. at alle histogramverdier skal multipliseres med 400 dersom histogrammet viser 400 km og levetiden er 160 000 km (160 000/400).

Samlet te = Den ekvivalente tiden (i timer) for aldring av katalysatoren ved temperaturen Tr i aldringsprøvingsbenken for katalysatoren ved hjelp av katalysatorens aldringssyklus, med henblikk på å oppnå samme forringelse som den katalysatoren utsettes for ved termisk deaktivering over 160 000 km.

te for et avvik = Den ekvivalente tiden (i timer) for aldring av katalysatoren ved temperaturen Tr i aldringsprøvingsbenken for katalysatoren ved hjelp av katalysatorens aldringssyklus, med henblikk på å oppnå samme forringelse som den katalysatoren utsettes for ved termisk deaktivering ved temperaturavvik på Tv over 160 000 km.

Tr = Katalysatorens effektive referansetemperatur (i °K) i prøvingsbenk under aldringssyklusen. Den effektive temperaturen er den konstante temperaturen som medfører samme aldring som de forskjellige temperaturene som oppstår under aldringssyklusen i prøvingsbenk.

Tv = Middeltemperaturen (i °K) for kjøretøyets temperaturavvik i histogrammet for kjøretøyets katalysatortemperatur ved kjøring på vei.

2.3.1.5. Effektiv referansetemperatur ved SBC. Den effektive referansetemperaturen i en standardsyklus i prøvingsbenk (SBC) skal bestemmes for det aktuelle katalysatorsystemet og den aktuelle aldringsprøvingsbenken som vil bli brukt ved hjelp av følgende framgangsmåter:

- a) Mål tid som funksjon av temperatur i katalysatorsystemet i prøvingsbenken for katalysatoren i henhold til SBC. Katalysatortemperaturen skal måles på stedet med høyest temperatur i den varmeste katalysatoren i systemet. Temperaturen kan også måles på et annet sted, forutsatt at den korrigeres for å gjenspeile temperaturen som er målt på det varmeste stedet.

Katalysatortemperaturen skal måles med en frekvens på minst én hertz (én måling per sekund) i minst 20 minutters aldring i prøvingsbenk. Målingsverdiene for katalysatortemperaturen skal registreres i et histogram med temperaturintervaller på høyst 10 °C °C.

- b) BAT-formelen brukes for å beregne den effektive referansetemperaturen ved hjelp av gjentakende endringer av referansetemperaturen (Tr), inntil den beregnede aldringstiden tilsvarer eller overstiger den faktiske tiden i histogrammet over katalysatorens temperatur. Den temperaturen som oppnås, er den effektive referansetemperaturen i SBC for det aktuelle katalysatorsystemet og den aktuelle aldringsprøvingsbenken.

2.3.1.6. Aldringsprøvingsbenk for katalysator. Aldringsprøvingsbenken for katalysatorer skal følge SBC og gi passende eksosstrøm, eksosbestanddeler og eksosstemperatur ved katalysatorens inntak.

Alt utstyr og alle framgangsmåter for aldring i prøvingsbenk skal registrere hensiktsmessige opplysninger (f.eks. målt luft- og drivstofforhold (A/F-forhold) og tid som funksjon av temperatur i katalysatoren) for å sikre tilstrekkelig aldring.

- 2.3.1.7. Obligatorisk prøving. For å beregne forringelsesfaktorer skal minst to type 1-prøvinger før aldring av utslippskontrollutstyret i prøvingsbenk, og minst to type 1-prøvinger etter at dette utslippskontrollutstyret, som har gjennomgått aldring i prøvingsbenk, er blitt montert på nytt, utføres på prøvingskjøretøyet.

Produsenten kan utføre ytterligere prøving. Beregningen av forringelsesfaktorer skal utføres i henhold til den beregningsmetoden som er fastsatt i nr. 6 i vedlegg 9 til UN/ECE-reglement nr. 83, som endret ved denne forordning.

2.3.2. Kjøretøyer med motor med kompresjonstenning

- 2.3.2.1. Følgende framgangsmåte for aldring i prøvingsbenk får anvendelse på kjøretøyer med kompresjonstenning, herunder hybridkjøretøyer.

Framgangsmåten for aldring i prøvingsbenk krever montering av et etterbehandlingssystem i en aldringsprøvingsbenk for etterbehandlingssystemer.

Aldring i prøvingsbenk utføres i henhold til følgende standard dieselsyklus i prøvingsbenk (Standard Diesel Bench Cycle, SBC) for det antallet regenereringer/avsvovlinger som beregnes med formelen for varighet av aldring i prøvingsbenk (bench ageing duration, BAD).

- 2.3.2.2. Standard dieselsyklus i prøvingsbenk (SDBC). Standard aldring i prøvingsbenk utføres i henhold til SDBC. SDBC skal foretas i et tidsrom som beregnes med BAD-formelen. SDBC er beskrevet i tillegg 2 til dette vedlegg.

- 2.3.2.3. Opplysninger om regenerering. Regenereringsintervallene skal måles i løpet av minst ti fullstendige sykluser av SRC-syklusen som beskrevet i tillegg 3. Som et alternativ kan intervallene fra Ki-beregningen benyttes.

Dersom det er relevant, skal også avsvovlingsintervallene tas i betraktning på grunnlag av produsentens opplysninger.

- 2.3.2.4. Varighet av aldringsprøving i prøvingsbenk for diesel. Varigheten av aldring i prøvingsbenk beregnes ved hjelp av BAD-formelen på følgende måte:

Varighet av aldringsprøving i prøvingsbenk = antall regenereringer og/eller avsvovlingssykluser (avhengig av hvilken som er lengst), som tilsvarer 160 000 km kjøring

- 2.3.2.5. Aldringsprøvingsbenk. Aldringsprøvingsbenken skal følge SDBC og gi passende eksosstrøm, eksosbestanddeler og eksostemperatur ved etterbehandlingssystemets inntak.

Produsenten skal registrere antall regenereringer/avsvovlinger (dersom det er relevant), for å sikre at tilstrekkelig aldring faktisk har funnet sted.

- 2.3.2.6. Obligatorisk prøving. For å beregne forringelsesfaktorer skal det minst utføres to type 1-prøvinger før aldring av utslippskontrollutstyret i prøvingsbenk, og minst to type 1-prøvinger etter at dette utslippskontrollutstyret, som er blitt utsatt for aldringsprøving i prøvingsbenk, er blitt montert på nytt. Produsenten kan utføre ytterligere prøving. Beregningen av forringelsesfaktorer skal utføres i henhold til den beregningsmetoden som er fastsatt i nr. 6 i vedlegg 9 til UN/ECE-reglement nr. 83, og i henhold til tilleggskrav i denne forordning.

*Tillegg I***Standardsyklus i prøvingsbenk (SBC)****1. Innledning**

Standardframgangsmåten for aldring ved holdbarhetsprøvinger består i aldringsprøving i prøvingsbenk av et system med katalysator og lambda-sonde i henhold til standardsyklus i prøvingsbenk (SBC) som beskrevet i dette tillegg. SBC forutsetter at det benyttes en aldringsprøvingsbenk med en motor som kilde til den gassen som tilføres katalysatoren. SBC er en syklus på 60 sekunder som gjentas etter behov i aldringsprøvingsbenken, med henblikk på å utføre aldringsprøving i det tidsrommet som er nødvendig. SBC defineres på grunnlag av katalysatortemperaturen, A/F-forholdet i motoren og mengden av sekundærluftinnsprøyting foran den første katalysatoren.

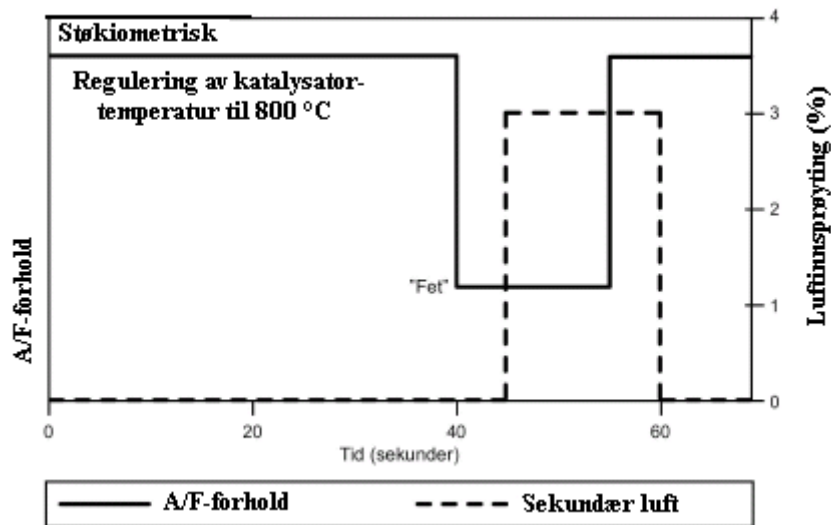
2. Regulering av katalysatortemperatur

- 2.1. Katalysatortemperaturen skal måles i katalysatorsengen på det stedet der den høyeste temperaturen forekommer i den varmeste katalysatoren. Alternativt kan temperaturen på den tilførte gassen måles og konverteres til temperatur i katalysatorsengen ved hjelp av en lineær transformasjon, beregnet på grunnlag av innsamlede korrelasjonsdata om katalysatorens konstruksjon og den prøvingsbenken som brukes i aldringsprosessen.
- 2.2. Katalysatortemperaturen reguleres ved støkiometrisk drift (1-40 sekunder per syklus) til minst 800 °C (± 10 °C) ved valg av passende motorturtall, belastning og tenningsinnstilling for motoren. Den høyeste katalysatortemperaturen som forekommer i løpet av syklusen ved 890 °C (± 10 °C), reguleres ved å velge passende A/F-forhold for motoren i løpet av den «fete» fasen som er beskrevet i tabellen nedenfor.
- 2.3. Dersom det brukes en annen lav temperatur enn 800 °C, skal høyeste innstilte temperatur være 90 °C høyere enn den lave innstilte temperaturen.

Standardsyklus i prøvingsbenk (SBC)

Tid (sekunder)	Motorens blandingsforhold luft/drivstoff	Sekundær-luftinnsprøyting
1-40	Støkiometrisk med belastning, tenningsinnstilling og motorturtall som reguleres for å oppnå en katalysatortemperatur på minst 800 °C	Ingen
41-45	«Fet» (A/F-forholdet som velges for å oppnå en høyeste katalysatortemperatur i hele syklusen på 890 °C eller 90 °C høyere enn en lavere innstilt temperatur)	Ingen
46-55	«Fet» (A/F-forholdet som velges for å oppnå en høyeste katalysatortemperatur i hele syklusen på 890 °C eller 90 °C høyere enn en lavere innstilt temperatur)	3 % (± 1 %)
56-60	Støkiometrisk med belastning, tenningsinnstilling og motorturtall som reguleres for å oppnå en katalysatortemperatur på minst 800 °C	3 % (± 1 %)

Standardsyklus i prøvingsbenk

3. Utstyr og framgangsmåter for aldringsprøvningsbenk

- 3.1. Konfigurering av aldringsprøvningsbenk. Aldringsprøvningsbenken skal gi passende eksosstrøm, temperatur, forhold mellom luft og drivstoff, eksosbestanddelene og sekundærluftinnsprøyting ved katalysatorens inntak.

Standard aldringsprøvningsbenk består av en motor, en styreenhet for motor og et motordynamometer. Andre konfigurasjoner kan godtas (f.eks. ferdigoppbygd kjøretøy på dynamometer, eller en brenner som gir eksos med korrekte egenskaper), så lenge vilkårene for katalysatorens inntak og funksjonene for regulering som er angitt i dette tillegg, oppfylles.

En enkelt aldringsprøvningsbenk kan være utformet slik at eksosstrømmen er delt opp i flere strømmer, forutsatt at hver eksosstrøm oppfyller kravene i dette tillegg. Dersom prøvningsbenken har mer enn én eksosstrøm, kan flere katalysatorsystemer utsettes for aldring samtidig.

- 3.2. Montering av eksosanlegg. Hele anlegget som består av katalysator(er) og lambda-sonde(r) samt alle eksosrør som forbinder disse delene, skal monteres på prøvningsbenken. For motorer med flere eksosstrømmer (f.eks. V6- og V8-motorer) skal hver seksjon i eksosanlegget monteres separat og parallelt på prøvningsbenken.

For eksosanlegg med flere seriekoblede katalysatorer, monteres hele katalysatorsystemet, herunder alle katalysatorer, alle lambda-sonder og tilhørende eksosrør som en enhet med henblikk på aldring. Alternativt kan hver katalysator utsettes for aldring separat i et passende tidsrom.

- 3.3. Temperaturmåling. Katalysatortemperaturen skal måles ved hjelp av et termoelement som plasseres i katalysatorsengen på det stedet der den høyeste temperaturen forekommer i den varmeste katalysatoren. Alternativt kan temperaturen på den tilførte gassen rett foran katalysatorinntaket måles og konverteres til temperatur i katalysatorsengen ved hjelp av en lineær transformasjon, beregnet på grunnlag av innsamlede korrelasjonsdata om katalysatorens konstruksjon og den prøvningsbenken som brukes i aldringsprosessen. Katalysatortemperaturen skal lagres digitalt ved en hastighet på 1 hertz (én måling per sekund).

- 3.4. Måling av luft og drivstoff. Det skal treffes tiltak for å måle A/F-forholdet (f.eks. lambda-sonder med bredt måleintervall) så nær katalysatorens inntaks- og utgangsslenser som mulig. Opplysninger fra disse sondene skal lagres digitalt ved en hastighet på 1 hertz (én måling per sekund).

- 3.5. Eksosbalansen. Det skal treffes tiltak for å sikre at en passende mengde eksos (målt i gram/sekund ved støkiometri med en toleranse på ± 5 gram/sekund) strømmer gjennom hvert katalysatorsystem som blir utsatt for aldring i prøvningsbenken.

Den korrekte gjennomstrømningshastigheten fastsettes på grunnlag av den eksosstrømmen som vil kunne forekomme i kjøretøyets originalmotor ved det konstante motorturtall og den konstante belastningen som velges for aldring i prøvingsbenk i nr. 3.6. i dette tillegg.

- 3.6. Konfigurasjon. Motorturtall, belastning og tenningsinnstilling velges for å oppnå en temperatur på 800 °C i katalysatorsengen (± 10 °C) ved stasjonær støkiometrisk drift.

Systemet for luftinnsprøyting reguleres slik at det gir den luftstrømmen som er nødvendig for å produsere 3,0 % oksygen ($\pm 0,1$ %) i eksosstrømmen ved konstante støkiometriske forhold rett foran den første katalysatoren. En typisk lambda-verdi ved målingspunktet for A/F oppstrøms (i henhold til nr. 5) er på 1,16 (dvs. cirka 3 % oksygen).

Når luftinnsprøytingen er på, reguleres A/F-forholdet «Fet» slik at det oppnås en temperatur i katalysatorsengen på 890 °C (± 10 °C). En typisk lambda-verdi for A/F i denne fasen er på 0,94 (cirka 2 % CO).

- 3.7. Aldringssyklus. Standardframgangsmåtene for aldring i prøvingsbenk bygger på standardsyklusen i prøvingsbenk (SBC). SBC gjentas helt til det aldringsnivået som er beregnet på grunnlag av formelen for aldringstid i prøvingsbenk (BAT), er oppnådd.

- 3.8. Kvalitetssikring. Temperaturene og A/F-forholdet i nr. 3.3 og 3.4 i dette tillegg skal gjennomgås regelmessig (minst hver 50. time) under aldring. Nødvendige justeringer skal foretas for å sikre at SBC overholdes på en behørig måte gjennom hele aldringsprosessen.

Etter avsluttet aldring skal opplysninger om katalysatorens tid som funksjon av temperatur, som ble samlet inn under aldringen, registreres i et histogram med temperaturintervaller på høyst 10 °C. BAT-formelen og den beregnede effektive referansetemperaturen for aldringssyklusen i samsvar med nr. 2.3.1.4 i vedlegg VII, skal brukes for å fastslå om katalysatoren faktisk har vært utsatt for passende termisk aldring. Aldring i prøvingsbenk forlenges dersom den termiske effekten av den beregnede aldringstiden ikke er minst 95 % av ønsket termisk aldring.

- 3.9. Start og stopp. Det bør sikres at katalysatorens høyeste temperatur for hurtig forringelse (f.eks. 1 050 °C) ikke forekommer i forbindelse med start eller stopp. Særlige framgangsmåter for start og stopp ved lave temperaturer kan anvendes for å sikre dette.

4. **Bestemmelse av R-faktor ved forsøk når det gjelder framgangsmåtene for holdbarhetsprøving ved aldring i prøvingsbenk**

- 4.1. R-faktoren er koeffisienten for katalysatorens termiske reaktivitet som brukes i formelen for aldringstid i prøvingsbenk (BAT). Produsenter kan bestemme verdien av R ved forsøk med følgende metoder.

- 4.1.1. Ved hjelp av den relevante prøvingsbenssyklusen og det relevante utstyret for aldringsprøving i prøvingsbenk utsettes flere katalysatorer for aldring (minst tre av samme type) ved forskjellige kontrolltemperaturer mellom den normale driftstemperaturen og den temperaturgrensen der det oppstår skade. Utslippene (eller ineffektiviteten til katalysatoren (den første katalysatorens virkningsgrad) måles for hver eksosbestanddel. Det skal sikres at den endelige prøvingen gir data mellom én og to ganger utslippsstandarden.

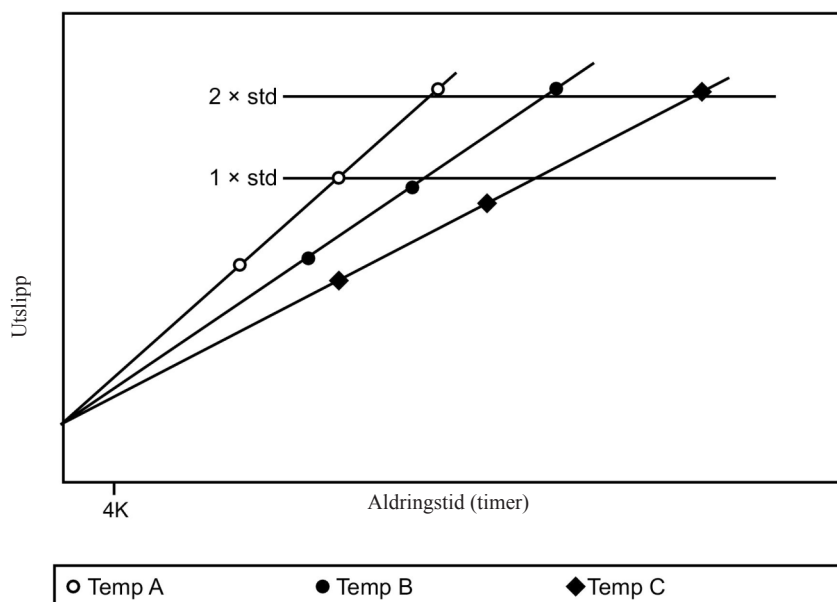
- 4.1.2. Foret en vurdering av verdien av R og beregn den effektive referansetemperaturen (T_r) for aldringssyklusen i prøvingsbenk for hver kontrolltemperatur i henhold til nr. 2.4.4 i vedlegg VII.

- 4.1.3. Registrer utslippene (eller katalysatorens ineffektivitet) i forhold til aldringstid for hver katalysator. Beregn den best tilpassede kurven som er laget med minste kvadraters metode, på grunnlag av de aktuelle dataene. For å kunne benytte de aktuelle dataene til dette formålet, bør de ha et omtrentlig felles skjæringspunkt mellom 0 og 6 400 km. Se eksempelet i diagrammet nedenfor.

- 4.1.4. Beregn helningen for best tilpasset kurve for hver aldringstemperatur.

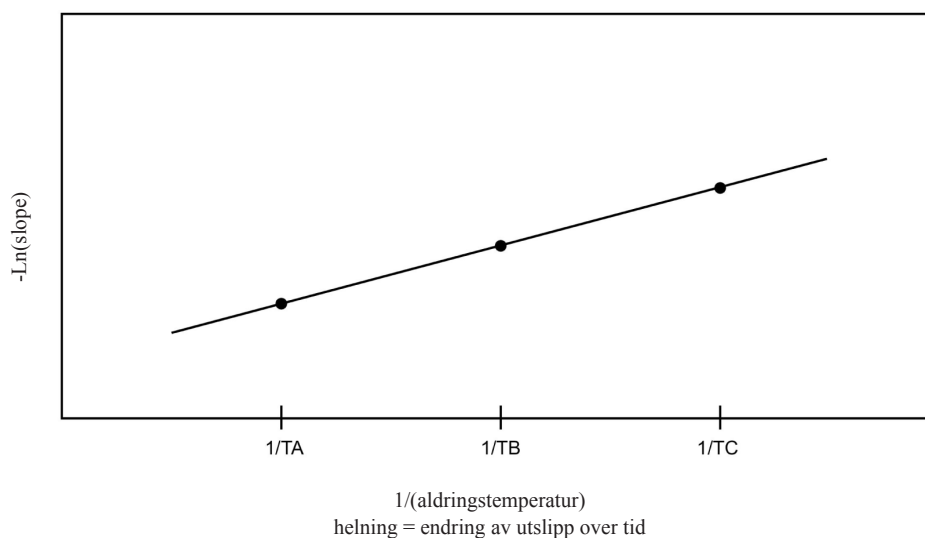
- 4.1.5. Registrer den naturlige logaritmen (\ln) for helningen for hver beste tilpassede kurve (beregnet i trinn 4.1.4.) langs den lodrette aksen i forhold til den omvendte aldringstemperaturen ($1/(\text{aldringstemperatur, grader K})$) langs den vannrette aksen. Beregn den best tilpassede kurven som er laget med minste kvadraters metode, på grunnlag av de aktuelle dataene. Linjens helning er R-faktoren. Se eksempelet i diagrammet nedenfor.

Aldring av katalysator

- 4.1.6. Sammenlign R-faktoren med den opprinnelige verdien som ble brukt i nr. 4.1.2. Dersom den beregnede R-faktoren avviker fra den opprinnelige verdien med mer enn 5 %, velges en ny R-faktor som ligger mellom de opprinnelige og beregnede verdiene, og deretter gjentas trinn 2-6 for å finne en ny R-faktor. Gjenta denne prosessen til den beregnede R-faktoren ligger innenfor 5 % av den opprinnelige antatte R-faktoren.
- 4.1.7. Sammenlign den R-faktoren som er fastsatt separat for hver eksosbestanddel. Bruk den laveste R-faktoren (verst tenkelige tilfelle) i BAT-formelen.

Bestemmelse av R-faktor

*Tillegg 2***Standard dieselsyklus i prøvingsbenk (SDBC)****1. Innledning**

For partikkelfiltre er antall regenereringer et kritisk element for aldringsprosessen. For systemer som krever avsvovlingssykluser (f.eks. katalysatorer med NO_x-lagring), har denne prosessen også stor betydning.

Standardframgangsmåten for holdbarhetsprøving i prøvingsbenk består i aldring av et etterbehandlingssystem i prøvingsbenk i henhold til standard dieselsyklus i prøvingsbenk (SDBC) som beskrevet i dette tillegg. SDBC forutsetter at det brukes en aldringsprøvingsbenk med en motor som kilde til den gassen som tilføres systemet.

Under SDBC skal systemets strategier for regenereringer/avsvovlinger forbli under normale driftsforhold.

2. Standard dieselsyklus i prøvingsbenk reproducerer det motorturtallet og de belastningsforholdene som forekommer i en SRC-syklus, på en måte som passer for det tidsrommet som holdbarheten skal bestemmes for. For å påskynde aldringsprosessen kan motorens innstillinger i prøvingsbenken endres for å redusere systemets belastningstider. Tidsinnstillingen for innsprøyting av drivstoff eller strategien for EGR kan for eksempel endres.

3. Utstyr og framgangsmåter for aldringsprøvingsbenk

- 3.1. Standard aldringsprøvingsbenk består av en motor, en styreenhet for motor og et motordynamometer. Andre konfigurasjoner kan godtas (f.eks. ferdigoppbygd kjøretøy på dynamometer, eller en brenner som gir eksos med korrekte egenskaper), så lenge vilkårene for etterbehandlingssystemets inntak og funksjonene for regulering som er angitt i dette tillegg, oppfylles.

En enkelt aldringsprøvingsbenk kan være utformet slik at eksosstrømmen er delt opp i flere strømmer, forutsatt at hver eksosstrøm oppfyller kravene i dette tillegg. Dersom prøvingsbenken har mer enn én eksosstrøm, kan flere etterbehandlingssystemer utsettes for aldring samtidig.

- 3.2. Montering av eksosanlegg. Hele etterbehandlingssystemet samt alle eksosrør som forbinder disse delene, skal monteres på prøvingsbenken. For motorer med flere eksosstrømmer (f.eks. V6- og V8-motorer) skal hver seksjon i eksosanlegget monteres separat på prøvingsbenken.

Hele etterbehandlingssystemet monteres som en enhet med henblikk på aldring. Alternativt kan hver del utsettes for aldring separat i et passende tidsrom.

*Tillegg 3***Standardsyklus på vei (SRC) Innledning**

Standardsyklus på vei (SRC) er en kilometerakkumulerende syklus. Kjøretøyet kan kjøres på en testbane eller på et kilometerakkumulerende dynamometer.

Syklusen består av 7 runder à 6 km. Lengden på runden kan endres etter lengden på testbanen til kilometerakkumuleringen.

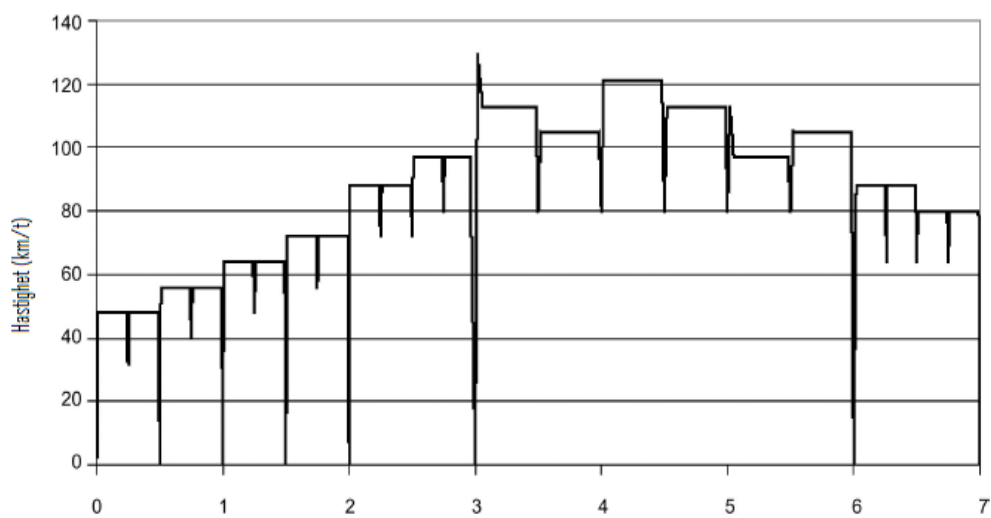
Standardsyklus på vei

Runde	Beskrivelse	Typisk akselerasjon m/s ²
1	(Motorstart) tomgang i 10 sekunder	0
1	Moderat akselerasjon til 48 km/t	1,79
1	Konstant hastighet på 48 km/t i 1/4 omgang	0
1	Moderat retardasjon til 32 km/t	-2,23
1	Moderat akselerasjon til 48 km/t	1,79
1	Konstant hastighet på 48 km/t i 1/4 omgang	0
1	Moderat retardasjon til stopp	-2,23
1	Tomgang 5 sekunder	0
1	Moderat akselerasjon til 56 km/t	1,79
1	Konstant hastighet på 56 km/t i 1/4 omgang	0
1	Moderat retardasjon til 40 km/t	-2,23
1	Moderat akselerasjon til 56 km/t	1,79
1	Konstant hastighet på 56 km/t i 1/4 omgang	0
1	Moderat retardasjon til stopp	-2,23
2	Tomgang 10 sekunder	0
2	Moderat akselerasjon til 64 km/t	1,34
2	Konstant hastighet på 64 km/t i 1/4 runde	0
2	Moderat retardasjon til 48 km/t	-2,23
2	Moderat akselerasjon til 64 km/t	1,34
2	Konstant hastighet på 64 km/t i 1/4 runde	0
2	Moderat retardasjon til stopp	-2,23
2	Tomgang 5 sekunder	0
2	Moderat akselerasjon til 72 km/t	1,34
2	Konstant hastighet på 72 km/t i 1/4 runde	0
2	Moderat retardasjon til 56 km/t	-2,23
2	Moderat akselerasjon til 72 km/t	1,34
2	Konstant hastighet på 72 km/t i 1/4 runde	0
2	Moderat retardasjon til stopp	-2,23
3	Tomgang 10 sekunder	0
3	Rask akselerasjon til 88 km/t	1,79
3	Konstant hastighet på 88 km/t i 1/4 runde	0
3	Moderat retardasjon til 72 km/t	-2,23
3	Moderat akselerasjon til 88 km/t	0,89

Runde	Beskrivelse	Typisk akselerasjon m/s ²
3	Konstant hastighet på 88 km/t i 1/4 runde	0
3	Moderat retardasjon til 72 km/t	-2,23
3	Moderat akselerasjon til 97 km/t	0,89
3	Konstant hastighet på 97 km/t i 1/4 runde	0
3	Moderat retardasjon til 80 km/t	-2,23
3	Moderat akselerasjon til 97 km/t	0,89
3	Konstant hastighet på 97 km/t i 1/4 runde	0
3	Moderat retardasjon til stopp	-1,79
4	Tomgang 10 sekunder	0
4	Rask akselerasjon til 129 km/t	1,34
4	Rulling i frigir til 113 km/t	-0,45
4	Konstant hastighet på 113 km/t i 1/2 runde	0
4	Moderat retardasjon til 80 km/t	-1,34
4	Moderat akselerasjon til 105 km/t	0,89
4	Konstant hastighet på 105 km/t i 1/2 runde	0
4	Moderat retardasjon til 80 km/t	-1,34
5	Moderat akselerasjon til 121 km/t	0,45
5	Konstant hastighet på 121 km/t i 1/2 runde	0
5	Moderat retardasjon til 80 km/t	-1,34
5	Svak akselerasjon til 113 km/t	0,45
5	Konstant hastighet på 113 km/t i 1/2 runde	0
5	Moderat retardasjon til 80 km/t	-1,34
6	Moderat akselerasjon til 113 km/t	0,89
6	Rulling i frigir til 97 km/t	-0,45
6	Konstant hastighet på 97 km/t i 1/2 runde	0
6	Moderat retardasjon til 80 km/t	-1,79
6	Moderat akselerasjon til 104 km/t	0,45
6	Konstant hastighet på 104 km/t i 1/2 runde	0
6	Moderat retardasjon til stopp	-1,79
7	Tomgang 45 sekunder	0
7	Rask akselerasjon til 88 km/t	1,79
7	Konstant hastighet på 88 km/t i 1/4 runde	0
7	Moderat retardasjon til 64 km/t	-2,23
7	Moderat akselerasjon til 88 km/t	0,89
7	Konstant hastighet på 88 km/t i 1/4 runde	0
7	Moderat retardasjon til 64 km/t	-2,23
7	Moderat akselerasjon til 80 km/t	0,89
7	Konstant hastighet på 80 km/t i 1/4 runde	0
7	Moderat retardasjon til 64 km/t	-2,23
7	Moderat akselerasjon til 80 km/t	0,89
7	Konstant hastighet på 80 km/t i 1/4 runde	0
7	Moderat retardasjon til stopp	-2,23

Standardsyklusen på vei vises grafisk i diagrammet nedenfor:

Standardsyklus på vei

Runder (5,95 km)

*VEDLEGG VIII***KONTROLL AV GJENNOMSNIITTLIGE UTSLIPP VED LAVE OMGIVELSESTEMPERATURER****(TYPE 6-PRØVING)****1. INNLEDNING**

1.1. I dette vedlegg beskrives nødvendig utstyr og framgangsmåten for type 6-prøving med henblikk på kontroll av utslipp ved lave temperaturer.

2. GENERELLE KRAV

2.1. De generelle kravene til type 6-prøving er angitt i nr. 5.3.5.1.1-5.3.5.3.2 i UN/ECE-reglement nr. 83, med de unntakene som er beskrevet nedenfor.

2.2. Henvisningen til «hydrokarboner» i nr. 5.3.5.1.4 i UN/ECE-reglement nr. 83 skal forstås som «samlede hydrokarboner».

2.3. Grenseverdiene nevnt i nr. 5.3.5.2 i UN/ECE-reglement nr. 83, gjelder de grenseverdiene som er nevnt i tabell 3 i vedlegg 1 til forordning (EF) nr. 715/2007.

3. TEKNISKE KRAV

3.1. De tekniske kravene og spesifikasjonene er angitt i nr. 2-6 i vedlegg 8 til UN/ECE-reglement nr. 83, med de unntakene som er beskrevet i numrene nedenfor.

3.2. Henvisningen til nr. 3 i vedlegg 10 i nr. 3.4.1 i vedlegg 8 til UN/ECE-reglement nr. 83 skal forstås som henvisning til del B i vedlegg IX til denne forordning.

3.3. Henvisningene til «hydrokarboner» skal forstås som «samlede hydrokarboner» i følgende deler av vedlegg 8 til UN/ECE-reglement nr. 83:

Nr. 2.4.1

Nr. 5.1.1

VEDLEGG IX

SPESIFIKASJONER FOR REFERANSEDRIVSTOFFER

A. REFERANSEDRIVSTOFFER

1. Tekniske data om drivstoffer for prøving av kjøretøyer med motor med elektrisk tenning

Type: Bensin (E5)

Parameter	Enhet	Grenseverdier ⁽¹⁾		Prøvmingsmetode
		Laveste	Høyeste	
RON-oktantall		95,0	—	EN 25164 prEN ISO 5164
MON-oktantall		85,0	—	EN 25163 prEN ISO 5163
Densitet ved 15 °C	kg/m ³	743	756	EN/ISO 3675 EN/ISO 12185
Damptrykk	kPa	56,0	60,0	EN ISO 13016-1 (DVPE)
Vanninnhold	% v/v		0,015	ASTM E 1064
Destillasjon:				
— fordampet ved 70 °C 0	% v/v	24,0	44,0	EN-ISO 3405
— fordampet ved 100 °C	% v/v	48,0	60,0	EN-ISO 3405
— fordampet ved 150 °C	% v/v	82,0	90,0	EN-ISO 3405
— sluttkokepunkt	°C	190	210	EN-ISO 3405
Rest	% v/v	—	2,0	EN-ISO 3405
Hydrokarbonanalyse:				
— alkener	% v/v	3,0	13,0	ASTM D 1319
— aromater	% v/v	29,0	35,0	ASTM D 1319
— benzen	% v/v	—	1,0	EN 12177
— mettede forbindelser	% v/v	Verdi oppgitt		ASTM 1319
Karbon/hydrogen-forhold		Verdi oppgitt		
Karbon/oksygen-forhold		Verdi oppgitt		
Induksjonsperiode ⁽²⁾	minutter	480	—	EN-ISO 7536
Oksygeninnhold ⁽³⁾	% m/m	Verdi oppgitt		EN 1601
Guminnhold	mg/ml	—	0,04	EN-ISO 6246
Svovelinhold ⁽⁴⁾	mg/kg	—	10	EN/ISO 20846 EN/ISO 20884
Kobberkorrosjon		—	Klasse 1	EN-ISO 2160
Blyinnhold	mg/l	—	5	EN 237

Parameter	Enhet	Grenseverdier ⁽¹⁾		Prøvmingsmetode
		Laveste	Høyeste	
Fosforinnhold ⁽⁵⁾	mg/l	—	1,3	ASTM D 3231
Etanol ⁽³⁾	% v/v	4,7	5,3	EN 1601 EN 13132

⁽¹⁾ Verdiene nevnt i spesifikasjonene, er «sanne verdier». Deres grenseverdier er fastsatt i samsvar med ISO 4259 «Petroleumsprodukter — Bestemmelse og anvendelse av nøyaktighetsverdier i forbindelse med prøvmingsmetoder», og ved fastsettelse av en minsteverdi er det tatt hensyn til en minstedifferanse på 2R over null; ved fastsettelse av en høyeste og laveste verdi er minstedifferansen 4R (R = reproduserbarhet). Til tross for dette tiltaket, som er nødvendig av tekniske årsaker, skal drivstoffprodusenten likevel ta sikte på en nullverdi dersom den stipulerte høyeste tillatte verdien er 2R, eller gjennomsnittsverdien dersom høyeste og laveste verdi skal angis. Dersom det er nødvendig å avklare hvorvidt et drivstoff oppfyller kravene i spesifikasjonene, skal vilkårene i ISO 4259 få anvendelse.

⁽²⁾ Drivstoffet kan inneholde antioksidanter og metalldeaktiverer som normalt brukes til å stabilisere bensinstrømmer på raffinerier, men rensedmidler/dispergeringsmidler og oppløsende oljer skal ikke tilsettes.

⁽³⁾ Etanol som oppfyller spesifikasjonene i EN 15376, er det eneste oksygenatet som med hensikt skal tilsettes referansedrivstoffet.

⁽⁴⁾ Det faktiske svovelinholdet i drivstoffet som brukes til type 1-prøvingen, skal rapporteres.

⁽⁵⁾ Forbindelser som inneholder fosfor, jern, mangan eller bly skal ikke utilsiktet tilsettes dette referansedrivstoffet.

Type: Etanol (E85)

Parameter	Enhet	Grenseverdier ⁽¹⁾		Prøvmingsmetode ⁽²⁾
		Laveste	Høyeste	
RON-oktantall		95	—	EN ISO 5164
MON-oktantall		85	—	EN ISO 5163
Densitet ved 15 °C	kg/m ³	Verdi oppgitt		ISO 3675
Damptrykk	kPa	40	60	EN ISO 13016-1 (DVPE)
Svovelinhold ⁽³⁾⁽⁴⁾	mg/kg	—	10	EN ISO 20846 EN ISO 20884
Oksidasjonsstabilitet	minutter	360		EN ISO 7536
Gumminnhold (vasket med løsemiddel)	mg/100 ml	—	5	EN-ISO 6246
Utseende Bestemmes ved omgivelsestemperatur eller ved 15 °C avhengig av hvilken som er høyest.		Klar og blank, synlig fri for suspenderte faste stoffer eller utfellinger		Visuell kontroll
Etanol og høyere alkoholer ⁽⁷⁾	% (V/V)	83	85	EN 1601 EN 13132 EN 14517
Høyere alkoholer (C3-C8)	% (V/V)	—	2	
Metanol	% (V/V)		0,5	
Bensin ⁽⁵⁾	% (V/V)	Rest		EN 228
Fosfor	mg/l	0,3 ⁽⁶⁾		ASTM D 3231
Vanninnhold	% (V/V)		0,3	ASTM E 1064
Uorganisk kloridinnhold	mg/l		1	ISO 6227
pHe		6,5	9	ASTM D 6423
Kobberkorrosjon (3t ved 50 °C)	Klassifisering	Klasse 1		EN ISO 2160
Syreinnhold (beregnet som eddiksyre, CH ₃ COOH)	% (m/m) (mg/l)	—	0,005-40	ASTM D 1613

Parameter	Enhet	Grenseverdier ⁽¹⁾		Prøvningsmetode ⁽²⁾
		Laveste	Høyeste	
Karbon/hydrogen-forhold		Verdi oppgitt		
Karbon/oksygen-forhold		Verdi oppgitt		

- ⁽¹⁾ Verdiene nevnt i spesifikasjonene, er «sanne verdier». Deres grenseverdier er fastsatt i samsvar med ISO 4259 «Petroleumsprodukter — Bestemmelse og en anvendelse av nøyaktighetsverdier i forbindelse med prøvningsmetoder», og ved fastsettelse av en minsteverdi er det tatt hensyn til en minstedifferanse på 2R over null; ved fastsettelse av en høyeste og laveste verdi er minstedifferansen 4R (R = reproduserbarhet). Til tross for dette tiltaket, som er nødvendig av tekniske årsaker, skal drivstoffprodusenten likevel ta sikte på en nullverdi dersom den stipulerte høyeste tillatte verdien er 2R, eller gjennomsnittsverdien dersom høyeste og laveste verdi skal angis. Dersom det er nødvendig å avklare hvorvidt et drivstoff oppfyller kravene i spesifikasjonene, skal vilkårene i ISO 4259 få anvendelse.
- ⁽²⁾ Dersom det oppstår en tvist, skal framgangsmåtene for tvisteløsning og tolking av resultater på grunnlag av prøvningsmetodens nøyaktighet beskrevet i EN ISO 4259, få anvendelse.
- ⁽³⁾ Dersom det oppstår en nasjonal tvist om svovelinholdet, anvendes enten EN ISO 20846 eller EN ISO 20884 på lignende måte som henvisningen i det nasjonale vedlegget til EN 228.
- ⁽⁴⁾ Det faktiske svovelinholdet i drivstoffet som brukes til type 1-prøvingen, skal rapporteres.
- ⁽⁵⁾ Innholdet av blyfri bensin kan bestemmes som 100 minus summen av prosentdelen for vann- og alkoholinhold.
- ⁽⁶⁾ Forbindelser som inneholder fosfor, jern, mangan eller bly skal ikke utilsiktet tilsettes dette referansedrivstoffet.
- ⁽⁷⁾ Etanol som oppfyller spesifikasjonene i EN 15376, er det eneste oksygenatet som med hensikt skal tilsettes dette referansedrivstoffet.

Type: LPG

Parameter	Enhet	Drivstoff A	Drivstoff B	Prøvningsmetode
Sammensetning:				ISO 7941
C ₃ -innhold	vol %	30 ± 2	85 ± 2	
C ₄ -innhold	vol %	Rest	Rest	
< C ₃ , >C ₄	vol %	Høyst 2	Høyst 2	
Alkener	vol %	Høyst 12	Høyst 15	
Fordampingsrest	mg/kg	Høyst 50	Høyst 50	prEN 15470
Vann ved 0 °C		Fri	Fri	prEN 15469
Samlet svovelinhold	mg/kg	Høyst 10	Høyst 10	ASTM 6667
Hydrogensulfid		Ingen	Ingen	ISO 8819
Kobberkorrosjon	Klassifisering	Klasse 1	Klasse 1	ISO 6251()
Lukt		Karakteristisk	Karakteristisk	
Motoroktantall		Minst 89	Minst 89	EN 589 vedlegg B

- ⁽¹⁾ Denne metoden gir ikke nødvendigvis nøyaktig bestemmelse av mengden av korroderende stoffer dersom prøven inneholder korrosjonshemmere eller andre kjemikalier som begrenser prøvens korrosivitet på kobberstrimmelen. Tilsetning av slike forbindelser utelukkende for det formål å påvirke prøvningsresultatet, er derfor forbudt.

Type: NG/biogass

Egenskaper	Enheter	Grunnlag	Grenseverdier		Prøvningsmetode
			Laveste	Høyeste	

Referansedrivstoff G20

Sammensetning:					
Metan	mol %	100	99	100	ISO 6974
Rest()	mol %	—	—	1	ISO 6974
N ₂	mol %				ISO 6974
Svovelinhold	mg/m ³ (²)	—	—	10	ISO 6326-5
Wobbetall (netto)	MJ/m ³ (³)	48,2	47,2	49,2	

Referansedrivstoff G25

Sammensetning:					
Metan	mol %	86	84	88	ISO 6974

Egenskaper	Enheter	Grunnlag	Grenseverdier		Prøvingsmetode
			Laveste	Høyeste	
Rest()	mol %	—	—	1	ISO 6974
N ₂	mol %	14	12	16	ISO 6974
Svovelinhold	mg/m ³ (²)	—	—	10	ISO 6326-5
Wobbetall (netto)	MJ/m ³ (³)	39,4	38,2	40,6	

(1) Uvirksomme (forskjellig fra N₂) + C₂ + C₂₊.

(2) Verdien bestemmes ved 293,2 K (20 °C) og 101,3 kPa.

(3) Verdien bestemmes ved 273,2 K (0 °C) og 101,3 kPa.

2. Tekniske data om drivstoffer for prøving av kjøretøyer med motor med kompresjonstenning

Type: Diesel (B5)

Parameter	Enhet	Grenseverdier ⁽¹⁾		Prøvingsmetode
		Laveste	Høyeste	
Cetantall ⁽²⁾		52,0	54,0	EN-ISO 5165
Densitet ved 15 °C	kg/m ³	833	837	EN-ISO 3675
Destillasjon:				
— 50 %-punkt	°C	245	—	EN-ISO 3405
— 95 %-punkt	°C	345	350	EN-ISO 3405
— sluttkeopunkt	°C	—	370	EN-ISO 3405
Flammepunkt	°C	55	—	EN 22719
Blokkeringspunkt (CFPP)	°C	—	–5	EN 116
Viskositet ved 40 °C	mm ² /s	2,3	3,3	EN-ISO 3104
Polysykliske aromatiske hydrokarboner	% m/m	2,0	6,0	EN 12916
Svovelinhold ⁽³⁾	mg/kg	—	10	EN ISO 20846/EN ISO 20884
Kobberkorrosjon		—	Klasse 1	EN-ISO 2160
Koksrest etter Conradson (10 % DR)	% m/m	—	0,2	EN-ISO10370
Askeinnhold	% m/m	—	0,01	EN-ISO 6245
Vanninnhold	% m/m	—	0,02	EN-ISO 12937
Nøytraliseringsstall (sterk syre)	mg KOH/g	—	0,02	ASTM D 974
Oksidasjonsstabilitet ⁽⁴⁾	mg/ml	—	0,025	EN-ISO 12205
Smøreevne (slitasjeflekkens diameter ved HFRR-prøving ved 60 °C)	µm	—	400	EN ISO 12156
Oksidasjonsstabilitet ved 110 °C ⁽⁴⁾ (⁶)	h	20,0		EN 14112
FAME ⁽⁵⁾	% v/v	4,5	5,5	EN 14078

(1) Verdiene nevnt i spesifikasjonene, er «sanne verdier». Deres grenseverdier er fastsatt i samsvar med ISO 4259 «Petroleumsprodukter — Bestemmelse og en anvendelse av nøyaktighetsverdier i forbindelse med prøvingsmetoder», og ved fastsettelse av en minsteverdi er det tatt hensyn til en minstedifferanse på 2R over null; ved fastsettelse av en høyeste og laveste verdi er minstedifferansen 4R (R = reproduserbarhet). Til tross for dette tiltaket, som er nødvendig av tekniske årsaker, skal drivstoffprodusenten likevel ta sikte på en nullverdi dersom den stipulerte høyeste tillatte verdien er 2R, eller gjennomsnittsverdien dersom høyeste og laveste verdi skal angis. Dersom det er nødvendig å avklare hvorvidt et drivstoff oppfyller kravene i spesifikasjonene, skal vilkårene i ISO 4259 få anvendelse.

(2) Det angitte området for cetan oppfyller ikke kravet om minst 4R. I tilfelle av uenighet mellom drivstoffleverandør og -bruker, kan vilkårene i ISO 4259 anvendes for å løse tvisten, forutsatt at det foretas et tilstrekkelig antall målinger til å oppnå den nødvendige nøyaktigheten, noe som er å foretrekke framfor enkeltstående bestemmelser.

(3) Det faktiske svovelinholdet i drivstoffet som brukes til type 1-prøvingen, skal rapporteres.

(4) Selv om oksidasjonsstabiliteten kontrolleres, vil holdbarhetstiden trolig være begrenset. Leverandøren bør rådspørres om lagringsforhold og holdbarhet.

(5) FAME-innholdet skal oppfylle spesifikasjonene i EN 14214.

(6) Oksidasjonsstabiliteten kan påvises ved EN-ISO 12205 eller EN 14112. Dette kravet skal gjennomgå på grunnlag av CEN/TC19s vurderinger av oksidasjonsstabilitet og prøvingsgrenseverdier.

B. REFERANSEDRIVSTOFFER FOR PRØVING AV UTSLIPP VED LAVE OMGIVELSESTEMPERATURER — TYPE 6-PRØVING

Type: Bensin (E5)

Parameter	Enhet	Grenseverdier ⁽¹⁾		Prøvmingsmetode
		Laveste	Høyeste	
RON-oktantall		95,0	—	EN 25164 prEN ISO 5164
MON-oktantall		85,0	—	EN 25163 prEN ISO 5163
Densitet ved 15 °C	kg/m ³	743	756	ISO 3675 EN ISO 12185
Damptrykk	kPa	56,0	95,0	EN ISO 13016-1 (DVPE)
Vanninnhold	% v/v		0,015	ASTM E 1064
Destillasjon:				
— fordampet ved 70 °C °C	% v/v	24,0	44,0	EN-ISO 3405
— fordampet ved 100 °C °C	% v/v	50,0	60,0	EN-ISO 3405
— fordampet ved 150 °C °C	% v/v	82,0	90,0	EN-ISO 3405
— sluttkokepunkt	°C	190	210	EN-ISO 3405
Rest	% v/v	—	2,0	EN-ISO 3405
Hydrokarbonanalyse:				
— alkener	% v/v	3,0	13,0	ASTM D 1319
— aromater	% v/v	29,0	35,0	ASTM D 1319
— benzen	% v/v	—	1,0	EN 12177
— mettede forbindelser	% v/v	Verdi oppgitt		ASTM D 1319
Karbon/hydrogen-forhold		Verdi oppgitt		
Karbon/oksygen-forhold		Verdi oppgitt		
Induksjonsperiode ⁽²⁾	minutter	480	—	EN-ISO 7536
Oksygeninnhold ⁽³⁾	% m/m	Verdi oppgitt		EN 1601
Guminnhold	mg/ml	—	0,04	EN-ISO 6246
Svovelinhold ⁽⁴⁾	mg/kg	—	10	EN ISO 20846 EN ISO 20884
Kobberkorrosjon		—	Klasse 1	EN-ISO 2160
Blyinnhold	mg/l	—	5	EN 237
Fosforinnhold ⁽⁵⁾	mg/l	—	1,3	ASTM D 3231
Etanol ⁽³⁾	% v/v	4,7	5,3	EN 1601 EN 13132

⁽¹⁾ Verdiene nevnt i spesifikasjonene, er «sanne verdier». Deres grenseverdier er fastsatt i samsvar med ISO 4259 «Petroleumprodukter — Bestemmelse og en anvendelse av nøyaktighetsverdier i forbindelse med prøvingsmetoder», og ved fastsettelse av en minsteverdi er det tatt hensyn til en minstedifferanse på 2R over null; ved fastsettelse av en høyeste og laveste verdi er minstedifferansen 4R (R = reproduserbarhet). Til tross for dette tiltaket, som er nødvendig av tekniske årsaker, skal drivstoffprodusenten likevel ta sikte på en nullverdi dersom den stipulerte høyeste tillatte verdien er 2R, eller gjennomsnittsverdien dersom høyeste og laveste verdi skal angis. Dersom det er nødvendig å avklare hvorvidt et drivstoff oppfyller kravene i spesifikasjonene, skal vilkårene i ISO 4259 få anvendelse.

⁽²⁾ Drivstoffet kan inneholde antioksidanter og metalldeaktivatorer som normalt brukes til å stabilisere bensinstrømmer på raffinerier, men rensedmidler/dispergeringsmidler og oppløsende oljer skal ikke tilsettes.

⁽³⁾ Etanol som oppfyller spesifikasjonene i EN 15376, er det eneste oksygenatet som med hensikt skal tilsettes dette referansedrivstoffet.

⁽⁴⁾ Det faktiske svovelinholdet i drivstoffet som brukes til type 6-prøvingen, skal oppgis.

⁽⁵⁾ Forbindelser som inneholder fosfor, jern, mangan eller bly skal ikke utilsiktet tilsettes dette referansedrivstoffet.

Type: Etanol (E75)

Spesifikasjoner for referansedrivstoffet skal utarbeides innen de datoene som er fastsatt i artikkel 10 nr. 6 i forordning (EF) nr. 715/2007.

*VEDLEGG X***FRAMGANGSMÅTE FOR UTSLIPPSPRØVING AV ELEKTRISKE HYBRIDKJØRETØYER (HEV)****1. INNLEDNING**

1.1. I dette vedlegg angis særlige tilleggsbestemmelser om typegodkjenning av elektriske hybridkjøretøyer (HEV).

2. TEKNISKE KRAV

2.1. De tekniske kravene og spesifikasjonene er angitt i vedlegg 14 til UN/ECE-reglement nr. 83, med de unntakene som er beskrevet i neste nummer.

2.2. Henvisingene til nr. 5.3.1.4 i nr. 3.1.2.6, 3.1.3.5, 3.2.2.7 og 3.2.3.5 i vedlegg 14 til UN/ECE-reglement nr. 83 skal forstås som henvisninger til tabell 1 i vedlegg I til forordning (EF) nr. 715/2007 for Euro 5-kjøretøyer, og til tabell 2 i vedlegg I til forordning (EF) nr. 715/2007 for Euro 6-kjøretøyer.

VEDLEGG XI

EGENDIAGNOSESYSTEMER (OBD) FOR MOTORVOGNER

1. INNLEDNING

- 1.1. I dette vedlegg angis funksjonelle aspekter ved OBD-systemer for utslippskontroll av motorvogner.

2. KRAV OG PRØVINGER

- 2.1. Kravene og prøvingene for OBD-systemer er angitt i nr. 3 i vedlegg 11 til UN/ECE-reglement nr. 83. Unntakene fra disse kravene samt tilleggskrav er beskrevet i numrene nedenfor.
- 2.2. Holdbarhetsstrekningen nevnt i nr. 3.1 og 3.3.1 i vedlegg 11 til UN/ECE-reglement nr. 83, skal forstås som en henvisning til kravene i vedlegg VII til denne forordning.
- 2.3. Grenseverdiene nevnt i nr. 3.3.2 i vedlegg 11 til UN/ECE-reglement nr. 83, skal forstås som en henvisning til tabellene nedenfor:
- 2.3.1. OBD-grenseverdiene for kjøretøyer som er typegodkjent i henhold til de utslippsgrenseverdiene som er fastsatt i tabell 1 i vedlegg I til forordning (EF) nr. 715/2007, er angitt i tabellen nedenfor.

OBD-grenseverdier for Euro 5

Gruppe	Klasse	Referansemasse (RW) (kg)	Masse - karbon- monoksid		Masse - ikke metanholdige hydrokarboner		Masse - nitrogen- oksider		Partikkelmasse	
			(CO) (mg/km)		(NMHC) (mg/km)		(NO _x) (mg/km)		(PM) (mg/km)	
Gruppe	Klasse		ET	KT	ET	KT	ET	KT	ET ⁽¹⁾	KT ⁽²⁾
M	—	Alle	1900	1900	250	320	300	540	50	50
N ₁ ⁽³⁾	I	RW ≤ 1305	1900	1900	250	320	300	540	50	50
	II	1305 < RW ≤ 1760	3400	2400	330	360	375	705	50	50
	III	1760 < RW	4300	2800	400	400	410	840	50	50
N ₂	—	Alle	4300	2800	400	400	410	840	50	50

Forklaringer: ET = Elektrisk tenning, KT = Kompresjonstenning.

⁽¹⁾ Standarder for partikkelmasse ved elektrisk tenning får anvendelse utelukkende på kjøretøyer med motorer med direkte innsprøyting.

⁽²⁾ Fram til datoene angitt i artikkel 17, får en PM-grenseverdi på 80 mg/km anvendelse på kjøretøyer i gruppe M og N som har en referansemasse på over 1 760 kg.

⁽³⁾ Omfatter M₁-kjøretøyer som oppfyller definisjonen «særlige samfunnsmessige behov» i forordning (EF) nr. 715/2007.

- 2.3.2. OBD-grenseverdiene for kjøretøyer med kompresjonstenning som overholder utslippsgrenseverdiene i henhold til Euro 6, angitt i tabell 2 i vedlegg 1 til forordning (EF) nr. 715/2007, og som er typegodkjent før datoene angitt i artikkel 10 nr. 4 i forordning (EF) nr. 715/2007, er angitt i tabellen nedenfor. Disse grenseverdiene skal fra og med de datoene som er angitt i artikkel 10 nr. 5 i forordning (EF) nr. 715/2007, ikke lenger gjelder for nye kjøretøyer som registreres, selges eller tas i bruk.

Midlertidige OBD-grenseverdier for Euro 6

Gruppe	Klasse	Referansemasse (RW) (kg)	Masse - karbon- monoksid	Masse - ikke metanholdige hydrokarboner	Masse - nitrogen- oksider	Partikkelmasse
			(CO) (mg/km)	(NMHC) (mg/km)	(NO _x) (mg/km)	(PM) (mg/km)
			KT	KT	KT	KT
M	—	Alle	1900	320	240	50
N ₁	I	RW ≤ 1305	1900	320	240	50
	II	1305 < RW ≤ 1760	2400	360	315	50
	III	1760 < RW	2800	400	375	50
N ₂	—	Alle	2800	400	375	50

Forklaring: KT = Kompresjonstenning

- 2.4. I tillegg til bestemmelsene i nr. 3.2.1 i vedlegg 11 til UN/ECE-reglement nr. 83 kan produsenten midlertidig deaktivere OBD-systemet på følgende vilkår:

- for kjøretøyer som bruker blandingsdrivstoff, eller gassdrevne kjøretøyer som bruker ett eller to typer drivstoff, i 1 minutt etter påfylling for å gi den elektroniske styreenheten tid til å gjenkjenne drivstoffets kvalitet og sammensetning,
- for kjøretøyer som bruker to typer drivstoff, i 5 sekunder etter bytte av drivstoff slik at motorparametrene kan stilles om.

Produsenten kan fravike disse tidsbegrensningene dersom det kan dokumenteres at det av begrunnede tekniske årsaker tar lengre tid å stabilisere drivstoffsystemet etter påfylling eller bytte av drivstoff. Under alle omstendigheter skal OBD-systemet reaktiveres så snart enten drivstoffets kvalitet eller sammensetning er gjenkjent eller motorparametrene er stilt om.

- 2.5. Nr. 3.3.3.1 i vedlegg 11 til UN/ECE-reglement nr. 83 skal erstattes av følgende krav:

OBD-systemet skal overvåke katalysatorens minskende virkningsgrad med hensyn til utslipp av THC og NO_x. Produsentene kan overvåke den framte katalysatoren alene eller sammen med den eller de etterfølgende katalysatorene. Hver overvåket katalysator eller kombinasjon av katalysatorer skal anses å fungere feil dersom utslippene overskrider de grenseverdiene for NMHC eller NO_x som er nevnt i nr. 2.3 i dette vedlegg. Som unntak får kravet om overvåking av katalysatorens minskende virkningsgrad med hensyn til NO_x-utslipp, bare anvendelse fra og med de datoene som er nevnt i artikkel 17.

- Nr. 3.3.3.3 i vedlegg 11 til UN/ECE-reglement nr. 83 skal forstås slik at forringelsen av alle lambda-sonder som er montert og brukes til å overvåke funksjonssvikt i katalysatoren i henhold til kravene i dette vedlegg, skal overvåkes.
- I tillegg til kravene i nr. 3.3.3 i vedlegg 11 til UN/ECE-reglement nr. 83, når det gjelder motorer med elektrisk tenning og direkte innsprøyting, skal enhver funksjonssvikt som kan føre til utslipp som overstiger partikkelgrenseverdiene fastsatt i nr. 2.3 i dette vedlegg, og som skal overvåkes i samsvar med kravene i dette vedlegg når det gjelder motorer med kompresjonstenning, overvåkes.
- I tillegg til kravene i nr. 3.3.4 i vedlegg 11 til UN/ECE-reglement nr. 83 skal funksjonssvikt og minskende virkningsgrad hos systemet for eksosresirkulering (EGR) overvåkes.
- I tillegg til kravene i nr. 3.3.4 i vedlegg 11 til UN/ECE-reglement nr. 83 skal funksjonssvikt og minskende virkningsgrad hos etterbehandlingssystemet for NO_x som bruker en reagens, og delsystemet for dosering av reagenser overvåkes.
- I tillegg til kravene i nr. 3.3.4 i vedlegg 11 til UN/ECE-reglement nr. 83 skal funksjonssvikt og minskende virkningsgrad hos etterbehandlingssystemet for NO_x som ikke bruker en reagens, overvåkes.

- 2.11. I tillegg til kravene i nr. 6.3.2 i tillegg 1 til vedlegg 11 til UN/ECE-reglement nr. 83 skal produsenten dokumentere at funksjonssvikt i eksosresirkuleringsstrømmen og hos kjøleren er avdekket av OBD-systemet under godkjenningsprøvingen.
- 2.12. Henvisninger til «HC» (hydrokarboner) skal forstås som «NMHC» (ikke metanholdige hydrokarboner) i nr. 6.4.1.2 i tillegg 1 til vedlegg 11 til UN/ECE-reglement nr. 83.
- 2.13. I tillegg til kravene i nr. 6.5.1.3 i tillegg 1 til vedlegg 11 til UN/ECE-reglement nr. 83 skal alle data som skal lagres med hensyn til OBD-systemets ytelse i bruk, i samsvar med bestemmelsene i nr. 3.6 i tillegg 1 til dette vedlegg, være tilgjengelige via serieporten på det standardiserte diagnoseuttaket i samsvar med spesifikasjonene nevnt i nr. 6.5.3 i tillegg 1 til vedlegg 11 til UN/ECE-reglement nr. 83.
3. ADMINISTRATIVE BESTEMMELSER OM MANGLER I OBD-SYSTEMER
- 3.1. Når godkjenningsmyndigheten behandler en søknad om typegodkjenning av et kjøretøy med en eller flere mangler nevnt i artikkel 6 nr. 2, skal den avgjøre om det er umulig eller urimelig å oppfylle kravene i dette vedlegg.
- 3.2. Myndigheten skal ta hensyn til opplysninger fra produsenten, særlig med hensyn til teknisk gjennomførbarhet, innførselstid og produksjonssykluser, herunder inn- og utfasing av motorer og kjøretøykonstruksjoner og planlagte oppgraderinger av datamaskiner, hvor effektivt det ferdige OBD-systemet vil være med hensyn til å oppfylle kravene i denne forordning, og om produsenten har gjort en tilstrekkelig innsats for å oppfylle kravene i denne forordning.
- 3.3. Godkjenningsmyndigheten godtar ikke en mangelsøknad dersom en påbudt feilovervåking mangler helt.
- 3.4. Godkjenningsmyndigheten godtar ikke en mangelsøknad som ikke overholder OBD-grenseverdiene nevnt i nr. 2.3.
- 3.5. En oppstilling av manglene i rekkefølge skal begynne med mangler som gjelder nr. 3.3.3.1, 3.3.3.2 og 3.3.3.3 i vedlegg 11 til UN/ECE-reglement nr. 83 for motorer med elektrisk tenning, og som gjelder nr. 3.3.4.1, 3.3.4.2 og 3.3.4.3 i vedlegg 11 til UN/ECE-reglement nr. 83 for motorer med kompresjonstening.
- 3.6. Verken før eller på tidspunktet for typegodkjenning skal det tillates mangler med hensyn til kravene i nr. 6.5 i tillegg 1 til vedlegg 11 til UN/ECE-reglement nr. 83, unntatt nr. 6.5.3.4.
- 3.6. **Mangelens varighet**
- 3.6.1. En mangel kan bestå i to år fra datoen for typegodkjenning av kjøretøytypen, med mindre det i tilstrekkelig grad kan dokumenteres at det vil kreve betydelige fysiske endringer av kjøretøyet og i tillegg en innførselstid på over to år for å utbedre mangelen. I slike tilfeller kan mangelen bestå i inntil tre år.
- 3.6.2. En produsent kan søke om at godkjenningsmyndigheten godkjenner en mangel med tilbakevirkende kraft dersom mangelen avdekkes etter den opprinnelige typegodkjenningen. I slike tilfeller kan mangelen bestå i to år etter datoen da godkjenningsmyndigheten ble underrettet, med mindre det i tilstrekkelig grad kan dokumenteres at det vil kreve betydelige fysiske endringer av kjøretøyet og i tillegg en innførselstid på over to år for å utbedre mangelen. I slike tilfeller kan mangelen bestå i inntil tre år.
- 3.7. Godkjenningsmyndigheten skal meddele sin beslutning om å innvilge en mangelsøknad i samsvar med artikkel 6 nr. 2.
4. TILGANG TIL OPPLYSNINGER OM OBD-SYSTEMER
- 4.1. Kravene om tilgang til opplysninger om OBD-systemer er angitt i nr. 5 i vedlegg 11 til UN/ECE-reglement nr. 83. Unntakene fra disse kravene er beskrevet i numrene nedenfor.
- 4.2. Henvisninger til tillegg 1 til vedlegg 2 til UN/ECE-reglement nr. 83 skal forstås som henvisninger til tillegg 5 til vedlegg 1 til denne forordning.
- 4.3. Henvisninger til nr. 4.2.11.2.7.6 i vedlegg 1 til UN/ECE-reglement nr. 83 skal forstås som henvisninger til nr. 3.2.12.2.7.6 i tillegg 3 til vedlegg 1 til denne forordning.

- 4.4. Henvisninger til «avtaleparter» skal forstås som «medlemsstater».
 - 4.5. Henvisninger til godkjenning som er gitt i henhold til reglement nr. 83, skal forstås som henvisninger til typegodkjenning som er gitt i samsvar med denne forordning og rådsdirektiv 70/220/EØF⁽¹⁾.
 - 4.6. En UN/ECE-typegodkjenning skal forstås som en EF-typegodkjenning.
-

⁽¹⁾ EFT L 76 av 6.4.1971, s. 1.

*Tillegg 1***FUNKSJONELLE ASPEKTER VED OBD-SYSTEMER****1. INNLEDNING**

- 1.1. I dette tillegg beskrives framgangsmåten for prøving i samsvar med nr. 2 i dette vedlegg.

2. TEKNISKE KRAV

- 2.1. De tekniske kravene og spesifikasjonene er angitt i tillegg 1 til vedlegg 11 til UN/ECE-reglement nr. 83, med de unntakene og tilleggskravene som er beskrevet i numrene nedenfor.
- 2.2. Henvisningene til OBD-grenseverdiene nevnt i nr. 3.3.2 til vedlegg 11 til UN/ECE-reglement nr. 83, skal forstås som henvisninger til grenseverdiene angitt i nr. 2.3 i dette vedlegg.
- 2.3. De referansedrivstoffene som er angitt i nr. 3.2 i tillegg 1 til vedlegg 11 til UN/ECE-reglement nr. 83, skal forstås som en henvisning til de relevante spesifikasjonene for referansedrivstoffet i vedlegg IX til denne forordning.
- 2.4. Henvisningen til vedlegg 11 i nr. 6.5.1.4 i tillegg 1 til vedlegg 11 til UN/ECE-reglement nr. 83 skal forstås som en henvisning til vedlegg XI til denne forordning.
- 2.5. For kjøretøyer som er godkjent i henhold til Euro 6-grenseverdiene i tabell 2 i vedlegg 1 til forordning (EF) nr. 715/2007, skal nr. 6.5.3.1 i tillegg 1 til vedlegg 11 til UN/ECE-reglement nr. 83 erstattes med følgende

«For utslippsrelaterte diagnoser skal følgende standard anvendes for datakommunikasjon mellom kjøretøyet og eksterne enheter:

ISO 15765-4 «Road vehicles — Diagnostics on Controller Area Network (CAN) — Part 4: Requirements for emissions-related systems» av 10. januar 2005.»

3. YTELSE I BRUK**3.1. Generelle krav**

- 3.1.1. Hver overvåking av OBD-systemet skal gjennomføres minst én gang per kjøresyklus når de overvåkingsvilkårene som er angitt i nr. 3.2, er oppfylt. Produsentene kan unnlate å bruke det beregnede forholdet (eller ethvert element av det) eller enhver annen angivelse av overvåkingshyppighet som overvåkingsvilkår for enhver overvåkingsenhet.
- 3.1.2. Forholdet for ytelse i bruk (IUPR) for en særskilt overvåkingsenhet M i OBD-systemet som er nevnt i artikkel 5 nr. 3, skal være:

$$IUPR_M = \text{Teller}_M / \text{nevner}_M$$

- 3.1.3. Sammenligningen mellom teller og nevner gir en pekepinn på hvor ofte en særskilt overvåkingsenhet aktiveres i forhold til kjøretøyet drift. For å sikre at alle produsenter kommer fram til $IUPR_M$ på samme måte, er det fastsatt detaljerte krav til definisjon og øking av disse tellingene.
- 3.1.4. Dersom kjøretøyet i samsvar med kravene i dette vedlegg er utstyrt med en særskilt overvåkingsenhet M, skal $IUPR_M$ være større enn eller lik følgende minsteverdier:
- i) 0,260 for enheter som overvåker systemer for sekundærluft og andre overvåkingsenheter knyttet til kaldstart,
 - ii) 0,520 for enheter som overvåker rensing av fordampingsutslipp,
 - iii) 0,336 for alle andre overvåkingsenheter.

- 3.1.5. Kjøretøyer skal oppfylle kravene i nr. 3.1.4 for et antall kjørte kilometer på minst 160 000 km. Som unntak skal typegodkjente kjøretøyer som er registrert, solgt eller tatt i bruk innen de relevante datoene som er nevnt i artikkel 10 nr. 4 og 5 i forordning (EF) nr. 715/2007, ha en $IUPR_M$ som er større enn eller lik 0,1 for alle overvåkingsenheter M.
- 3.1.6. Kravene i dette nummer skal anses å være oppfylt for en bestemt overvåkingsenhet M dersom følgende statistiske vilkår er oppfylt for alle kjøretøyer i en bestemt OBD-gruppe produsert i et bestemt kalenderår:
- a) gjennomsnittsverdien av $IUPR_M$ er lik eller over minste verdien som gjelder for overvåkingsenheten,
 - b) over 50 % av alle kjøretøyer har en $IUPR_M$ som er lik eller over den minste verdien som gjelder for overvåkingsenheten.
- 3.1.7. Produsenten skal dokumentere overfor godkjenningmyndigheten og på anmodning fra Kommisjonen at disse statistiske vilkårene er oppfylt for kjøretøyer som er produsert i et bestemt kalenderår for alle overvåkingsenheter, som i samsvar med nr. 3.6 i dette tillegg skal registreres av OBD-systemet senest 18 måneder etter utløpet av et kalenderår. For dette formål skal det benyttes statistiske prøvinger som gjennomfører anerkjente statistiske prinsipper og konfidensnivåer.
- 3.1.8. Med hensyn til dokumentasjon innenfor rammen av dette nummer kan produsenten samle kjøretøyer innenfor en OBD-gruppe i enhver annen fortløpende og ikke-overlappende produksjonsperiode på 12 måneder istedenfor kalenderår. Ved fastsettelse av samlingen av prøvingskjøretøyer skal minst utvelgingskriteriene i nr. 2 i tillegg 1 til vedlegg II få anvendelse. For hele samlingen av prøvingskjøretøyer skal produsenten underrette godkjenningmyndigheten om alle data om ytelse i bruk som OBD-systemet skal registrere i henhold til nr. 3.6 i dette tillegg. På anmodning skal den godkjenningmyndigheten som gir godkjenningen, gjøre disse dataene og resultatene av den statistiske vurderingen tilgjengelige for Kommisjonen og andre godkjenningmyndigheter.
- 3.1.9. Offentlige myndigheter og deres representanter kan foreta ytterligere prøvinger av kjøretøyer eller samle inn relevante data som registreres i kjøretøyer, med henblikk på å kontrollere om kravene i dette vedlegg oppfylles.
- 3.2. **Teller_M**
- 3.2.1. Telleren for en særskilt overvåkingsenhet er en telling som angir antall ganger kjøretøyet er blitt kjørt, slik at alle overvåkingsvilkår som er nødvendige for at en særskilt overvåkingsenhet kan avdekke en funksjonssvikt og advare føreren, slik den er montert av produsenten, har vært til stede. Telleren skal ikke økes mer enn én gang per kjøresyklus, med mindre det foreligger en teknisk begrunnelse.
- 3.3. **Nevner_M**
- 3.3.1. Formålet med nevneren er å gi en telling som angir antall kjøringer, idet det tas hensyn til særlige vilkår for en bestemt overvåkingsenhet. Nevneren skal økes med minst én per kjøresyklus dersom disse vilkårene er oppfylt i løpet av denne kjøresyklusen, og den generelle nevneren økes som angitt i nr. 3.5, med mindre nevneren er deaktivert i samsvar med nr. 3.7 i dette tillegg.
- 3.3.2. I tillegg til kravene i nr. 3.3.1:
- a) skal nevneren eller nevnerne for overvåking av systemet for sekundærluft økes dersom systemet for sekundær luft er begjært aktivert i minst 10 sekunder.

For å bestemme hvor lenge aktiveringstiden skal vare, trenger ikke OBD-systemet ta med den tiden som går med til ekstraordinær drift av systemet for sekundær luft utelukkende med henblikk på overvåking,
 - b) skal nevneren eller nevnerne for overvåkingsenheter i systemer som bare er aktive under kaldstart, økes dersom delen eller strategien begjæres aktivert med innstillingen «på» i minst 10 sekunder,
 - c) skal nevneren eller nevnerne for enheter som overvåker variabel ventilinnstilling (VVT) og/eller kontrollsystemer, økes dersom delen begjæres aktivert (f.eks. med innstillingen «på», «åpen», «lukket», «låst» osv.) to eller flere ganger i løpet av kjøresyklusen eller i minst 10 sekunder, avhengig av hva som inntreffer først,
 - d) skal nevneren eller nevnerne for følgende overvåkingsenheter økes med én dersom kravene i dette nummer er oppfylt i løpet av minst én kjøresyklus, og kjøretøyet har tilbakelagt minst 800 kilometer sammenlagt siden første gangen nevneren ble økt:
 - i) dieseloksidasjonskatalysator,
 - ii) dieselpartikkelfilter.

3.3.3. For hybridkjøretøyer, kjøretøyer som bruker alternative innretninger eller strategier for oppstartning av motoren (f.eks. integrert startmotor og integrerte generatorer), eller kjøretøyer som bruker alternativt drivstoff (f.eks. særskilt drivstoff, to typer drivstoff eller blandingsdrivstoff), kan produsenten anmode om godkjenning fra godkjenningsmyndigheten for å bruke alternative kriterier for å øke nevneren i stedet for dem som er fastsatt i dette nummer. Godkjenningsmyndigheten skal generelt ikke tillate alternative kriterier for kjøretøyer som utelukkende bruker avstenging av motoren når kjøretøyet befinner seg i eller i nærheten av tomgang eller stopp. Godkjenningsmyndighetens godkjenning av alternative kriterier skal bygge på en vurdering av om de alternative kriteriene er likeverdige med hensyn til å bestemme omfanget av kjøretøyets drift i forhold til måling av et konvensjonelt kjøretøys drift i samsvar med kriteriene i dette nummer.

3.4. Telling av tenningssyklus

3.4.1. Tellingen av tenningssyklus angir antall tenningssykluser som kjøretøyet har gjennomgått. Tellingen av tenningssyklusen kan ikke økes mer enn én gang per kjøresyklus.

3.5. Generell nevner

3.5.1. Den generelle nevneren er en telling som angir antall ganger kjøretøyet er blitt kjørt. Den skal økes innen 10 sekunder dersom, og bare dersom, følgende kriterier er oppfylt i løpet av en enkelt kjøresyklus:

- den samlede tiden siden motorstart er minst 600 sekunder ved en høyde over havet på høyst 2 440 m, og ved en omgivelsestemperatur på -7°C eller høyere,
- den samlede tiden som kjøretøyet er blitt kjørt ved minst 40 km/t, forekommer i minst 300 sekunder ved en høyde over havet på høyst 2 440 m, og ved en omgivelsestemperatur på -7°C eller høyere,
- kontinuerlig drift av kjøretøyet ved tomgang (dvs. at føreren har sluppet opp gasspedalen, og at kjøretøyets hastighet er høyst 1,6 km/t) i minst 30 sekunder ved en høyde over havet på høyst 2 440 m, og ved en omgivelsestemperatur på -7°C eller høyere.

3.6. Rapportering og øking av tellinger

3.6.1. OBD-systemet skal i samsvar med spesifikasjonene i ISO 15031-5 rapportere om tellingen av tenningssykluser og den generelle nevneren samt separate tellere og nevnerer for følgende overvåkingsenheter, dersom de i henhold til dette vedlegg skal finnes på kjøretøyet:

- katalysatorer (det rapporteres separat for hvert oppsett),
- lambda-sonder/eksosfølere, herunder sekundære lambda-sonder (det rapporteres separat for hver føler),
- fordampingssystem,
- EGR-system,
- VVT-system,
- system for sekundærluft,
- partikkelfilter,
- etterbehandlingssystem for NO_x (f.eks. NO_x -absorber, NO_x -reagens/katalysatorsystem),
- system for ladetrykk.

3.6.2. For særskilte deler eller systemer som har flere overvåkingsenheter, som i henhold til dette nummer skal rapporteres (f.eks. kan lambda-sonder i oppsett 1 ha flere overvåkingsenheter for respons fra følere eller andre egenskaper for følere), skal OBD-systemet foreta separat registrering av tellere og nevnerer for hver av de særskilte overvåkingsenhetene og bare rapportere om den tilsvarende telleren og nevneren for den særskilte overvåkingsenheten som har det laveste numeriske forholdet. Dersom to eller flere særskilte overvåkingsenheter har samme numeriske forhold, skal tilsvarende teller og nevner for den særskilte overvåkingsenheten som har den høyeste nevneren, rapporteres for den særskilte delen.

3.6.3. Alle tellinger som økes, skal økes med hele tall.

- 3.6.4. Minsteverdien for hver telling er 0, og den høyeste verdien skal være minst 65 535, uten hensyn til andre krav om standardisert lagring og rapportering i OBD-systemet.
- 3.6.5. Dersom telleren eller nevneren for en særskilt overvåkingsenhet når sin høyeste verdi, skal begge tellinger for denne særskilte overvåkingsenheten divideres med to før de økes igjen i samsvar med bestemmelsene i nr. 3.2 og 3.3. Dersom tellingen av tenningssyklusen eller den generelle nevneren når sin høyeste verdi, skal den respektive tellingen skifte til 0 ved neste øking i samsvar med bestemmelsene fastsatt i henholdsvis nr. 3.4 og 3.5.
- 3.6.6. Hver telling skal bare nullstilles når det skjer en nullstilling av et ikke-flyktig minne (f.eks. omprogrammering osv.), eller dersom tallene lagres i et «keep-alive»-minne (KAM), når KAM slettes på grunn av brudd i kontrollmodulens strømforsyning (f.eks. at batteriet koples fra osv.).
- 3.6.7. Produsenten skal treffe tiltak for å sikre at tellerens og nevnerens verdi ikke kan nullstilles eller endres, unntatt i de tilfellene som uttrykkelig er fastsatt i dette nummer.
- 3.7. **Deaktivering av tellere og nevnerne og av den generelle nevneren**
- 3.7.1. OBD-systemet skal innen 10 sekunder etter at det er avdekket funksjonssvikt som deaktiverer en overvåkingsenhet som skal oppfylle overvåkingskravene i dette vedlegg (dvs. at en innkommende eller bekreftet kode er lagret), deaktivere enhver ytterligere øking av den tilsvarende telleren og nevneren for hver overvåkingsenhet som er deaktivert. Når funksjonssvikten ikke lenger foreligger (f.eks. den innkommende koden slettes ved automatisk rensing eller ved aktivering av et analyseverktøy), skal øking av alle tilsvarende tellere og nevnerne starte på nytt innen 10 sekunder.
- 3.7.2. OBD-systemet skal innen 10 sekunder etter starten av et kraftuttak (PTO) som deaktiverer en overvåkingsenhet som skal oppfylle overvåkingsvilkårene i dette vedlegg, deaktivere enhver ytterligere øking av den tilsvarende telleren og nevneren for hver overvåkingsenhet som er deaktivert. Når kraftuttaket avsluttes, skal øking av alle tilsvarende tellere og nevnerne starte på nytt innen 10 sekunder.
- 3.7.3. OBD-systemet skal deaktivere ytterligere øking av teller og nevner for en særskilt overvåkingsenhet innen 10 sekunder, dersom det er blitt avdekket en funksjonssvikt i noen av delene som brukes til å fastsette kriteriene som inngår i definisjonen av den særskilte overvåkingsenhetens nevner (f.eks. kjøretøyets hastighet, omgivelsestemperatur, høyde, tomgang, kaldstart av motoren eller driftstid), og den tilsvarende innkommende feilkoden er blitt lagret. Øking av telleren og nevneren skal starte på nytt innen 10 sekunder etter at funksjonssvikten ikke lenger er til stede (f.eks. den innkommende koden er slettet ved automatisk rensing eller ved aktivering av et analyseverktøy).
- 3.7.4. OBD-systemet skal deaktivere ytterligere øking av den generelle nevneren innen 10 sekunder dersom det er avdekket en funksjonssvikt i noen av delene som brukes til å fastslå om kriteriene i nr. 3.5 er oppfylt (f.eks. kjøretøyets hastighet, omgivelsestemperatur, høyde, tomgang eller driftstid), og den tilsvarende innkommende feilkoden er blitt lagret. Økingen av den generelle nevneren kan ikke deaktiveres av andre årsaker. Økingen av den generelle nevneren skal starte på nytt innen 10 sekunder dersom funksjonssvikten ikke lenger er til stede (f.eks. den innkommende koden er slettet ved automatisk rensing eller ved aktivering av et analyseverktøy).
-

*Tillegg 2***VESENTLIGE EGENSKAPER FOR KJØRETØYGRUPPEN****1. PARAMETRER SOM DEFINERER OBD-GRUPPEN**

- 1.1. En «OBD-gruppe» er en produsents gruppering av kjøretøyer som på grunn av sin konstruksjon forventes å ha lignende egenskaper med hensyn til eksosutslipp og OBD-system. Hver motor i denne gruppen skal oppfylle kravene i denne forordning.
- 1.2. OBD-gruppen kan defineres ut fra grunnleggende konstruksjonsparametrer som skal være felles for kjøretøyer i gruppen. I enkelte tilfeller kan det være innbyrdes vekselvirkning mellom parametrene. Det skal også tas hensyn til disse virkningene for å sikre at bare kjøretøyer med lignende egenskaper når det gjelder eksosutslipp, tas med i en OBD-gruppe.
2. For dette formål anses de kjøretøytypene hvis parametre beskrevet nedenfor er like, i denne sammenheng å tilhøre samme kombinasjon av motor/utslippskontrollsystem/OBD-system.

Motor:

- forbrenningsprosess (dvs. elektrisk tenning/kompresjonstenning, totakts, firetakts/roterende),
- drivstofftilførsel (dvs. enkeltpunkts eller flerpunkts drivstoffinnsprøyting),
- drivstofftype (dvs. bensin, diesel, blandingsdrivstoff med bensin/etanol, blandingsdrivstoff med diesel/biodiesel, NG/biogass, LPG, to typer drivstoff med bensin/NG/biogass, to typer drivstoff med bensin/LPG),

Utslippskontrollsystem:

- katalysatortype (dvs. oksidasjonskatalysator, treveiskatalysator, oppvarmet katalysator, SCR, annet),
- partikkelfelleteype,
- sekundær lufttilførsel (dvs. med eller uten),
- eksosresirkulering (med eller uten).

OBD-systemets deler og virkemåte:

- de metodene som brukes til overvåking av OBD-systemets funksjoner, påvisning av funksjonssvikt og angivelse av funksjonsfeil overfor føreren.
-

VEDLEGG XII

FASTSETTELSE AV CO₂-UTSLIPP OG DRIVSTOFFFORBRUK

1. INNLEDNING

I dette vedlegg fastsettes kravene til måling av CO₂-utslipp og drivstofforbruk.

2. GENERELLE KRAV

2.1. De allmenne spesifikasjonene til gjennomføring av prøvinger og tolkning av resultatene er fastsatt i nr. 5 i UN/ECE-reglement nr. 101, med de unntakene som følger nedenfor.

2.2. Prøvingsdrivstoff

2.2.1. De relevante referansedrivstoffene som definert i vedlegg IX til denne forordning, skal anvendes til prøving.

2.2.2. For LPG og NG velges det drivstoffet som er valgt av produsenten for å måle nettoeffekten i samsvar med vedlegg I til rådsdirektiv 80/1269/EØF⁽¹⁾. Det valgte drivstoffet skal angis i opplysningsdokumentet som definert i tillegg 3 til vedlegg I til denne forordning.

2.3. Nr. 5.2.4. i UN/ECE-reglement nr. 101 skal lyde:

- 1) densitet: målt på prøvingsdrivstoffet i samsvar med ISO 3675 eller en tilsvarende metode. For bensin, diesel, biodiesel og etanol (E85) skal densiteten målt ved 15 °C anvendes; for LPG og naturgass/biogass vil det bli anvendt en referansedensitet som følger:

0,538 kg/liter for LPG,

0,654 kg/m³ for NG,

- 2) forholdet hydrogen-karbon-oksygen: følgende faste verdier vil bli anvendt:

C₁H_{1,89}O_{0,016} for bensin,

C₁H_{1,86}O_{0,005} for diesel,

C₁H_{2,525} for flytende petroleumsgass (LPG),

CH₄ for naturgass (NG) og biogass,

C₁H_{2,74}O_{0,385} for etanol (E85).

3. TEKNISKE KRAV

3.1. De tekniske kravene og spesifikasjonene for å måle CO₂-utslipp, drivstofforbruk eller forbruk av elektrisk energi er som angitt i vedlegg 6-10 til UN/ECE-reglement nr. 101, med de unntakene som følger nedenfor.

3.2. I nr. 1.3.5 i vedlegg 6 til UN/ECE-reglement nr. 101 skal dekkene oppfylle de samme utvelgingskriteriene som dem som er angitt for type 1-utslippsprøvingen, fastsatt i nr. 3.5 i vedlegg III til denne forordning.

3.3. I vedlegg 6 til UN/ECE-reglement nr. 101 skal nr. 1.4.3 lyde:

«1.4.3. Drivstofforbruket uttrykt i liter per 100 km (når det gjelder bensin, LPG eller etanol (E85) og diesel), eller i m³ per 100 km (når det gjelder NG/biogass) beregnes ved hjelp av følgende formler:

- a) for kjøretøyer med motor med elektrisk tenning som drives med bensin (E5):

$$FC = (0,118/D) \cdot [(0,848 \cdot HC) + (0,429 \cdot CO) + (0,273 \cdot CO_2)]$$

⁽¹⁾ EFT L 375 av 31.12.1980, s. 46.

- b) for kjøretøyer med motor med elektrisk tenning som drives med LPG:

$$FC_{\text{norm}} = (0,1212/0,538) \cdot [(0,825 \cdot \text{HC}) + (0,429 \cdot \text{CO}) + (0,273 \cdot \text{CO}_2)]$$

Dersom sammensetningen av det drivstoffet som brukes til prøvingen, avviker fra den sammensetningen som er antatt for å beregne normalisert forbruk, kan følgende korreksjonsfaktor cf anvendes på anmodning fra produsenten:

$$FC_{\text{norm}} = (0,1212/0,538) \cdot (cf) \cdot [(0,825 \cdot \text{HC}) + (0,429 \cdot \text{CO}) + (0,273 \cdot \text{CO}_2)]$$

Korreksjonsfaktoren cf, som kan anvendes, fastsettes slik:

$$cf = 0,825 + 0,0693 \cdot n_{\text{actual}}$$

der:

n_{actual} = det faktiske H/C-forholdet for det anvendte drivstoffet

- c) for kjøretøyer med motor med elektrisk tenning som drives med NG/biogass:

$$FC_{\text{norm}} = (0,1336/0,654) \cdot [(0,749 \cdot \text{HC}) + (0,429 \cdot \text{CO}) + (0,273 \cdot \text{CO}_2)]$$

- d) for kjøretøyer med motor med elektrisk tenning som drives med etanol (E85):

$$FC = (0,1742/D) \cdot [(0,574 \cdot \text{HC}) + (0,429 \cdot \text{CO}) + (0,273 \cdot \text{CO}_2)]$$

- e) for kjøretøyer med motor med kompresjonstening som drives med diesel (B5):

$$FC = (0,116/D) \cdot [(0,861 \cdot \text{HC}) + (0,429 \cdot \text{CO}) + (0,273 \cdot \text{CO}_2)]$$

I disse formlene er:

FC = drivstofforbruk i liter per 100 km (når det gjelder bensin, etanol, LPG, diesel eller biodiesel) eller i m³ per 100 km (når det gjelder naturgass)

HC = målt utslipp av hydrokarboner i g/km

CO = målt utslipp av karbonmonoksid i g/km

CO₂ = målt utslipp av karbondioksid i g/km

D = prøvingsdrivstoffets densitet.

Når det gjelder gassformig drivstoff, er dette densiteten ved 15 °C.»

- 3.4. I vedlegg 8 til UN/ECE-reglement nr. 101 skal henvisninger til vedlegg 4 forstås som henvisning til tillegg 4 til vedlegg I til denne forordning.

*VEDLEGG XIII***EF-TYPEGODKJENNING AV FORURENSNINGSREDUSERENDE RESERVEINNRETNINGER SOM TEKNISKE ENHETER****1. INNLEDNING**

- 1.1. I dette vedlegg fastsettes tilleggskrav med hensyn til typegodkjenning av forurensningsreduserende innretninger som tekniske enheter.

2. GENERELLE KRAV**2.1. Merking**

Originale forurensningsreduserende reserveinnretninger skal minst ha følgende kjennetegn:

- a) kjøretøyprodusentens navn eller firma,
- b) den originale forurensningsreduserende reserveinnretningens varemerke og identifiserende delenummer, slik det er registrert i opplysningene nevnt i nr. 2.3.

2.2. Dokumentasjon

Originale forurensningsreduserende reserveinnretninger skal være utstyrt med følgende opplysninger:

- a) kjøretøyprodusentens navn eller firma,
- b) den originale forurensningsreduserende reserveinnretningens varemerke og identifiserende delenummer, slik det er registrert i opplysningene nevnt i nr. 2.3,
- c) for kjøretøyer der den originale forurensningsreduserende reserveinnretningen er av en type som omfattes av nr. 2.3 i tilføyselsen til tillegg 4 til vedlegg I, herunder eventuelt med en merking som viser om den originale forurensningsreduserende reserveinnretningen er egnet for montering i et kjøretøy som er utstyrt med et OBD-system,
- d) monteringsinstrukser, om nødvendig.

Disse opplysningene skal være tilgjengelige i produktkatalogen som kjøretøyprodusenten distribuerer til utsalgsstedene.

- 2.3. Kjøretøyprodusenten skal gi den tekniske instansen og/eller godkjenningsmyndigheten de nødvendige opplysningene i elektronisk formatsom forbinder de relevante delenumrene og typegodkjenningsdokumentasjonen.

Opplysningene skal omfatte:

- a) kjøretøyets varemerke(r) og type(r),
- b) den forurensningsreduserende reserveinnretningens varemerke(r) og type(r),
- c) den forurensningsreduserende reserveinnretningens delenummer/delenumre,
- d) den eller de aktuelle kjøretøytypenes typegodkjenningsnummer.

3. EF-TYPEGODKJENNINGSMERKE FOR TEKNISKE ENHETER

- 3.1. Alle forurensningsreduserende reserveinnretninger som er i samsvar med en type godkjent som en teknisk enhet i samsvar med denne forordning, skal være påført et EF-typegodkjenningsmerke.

3.2. EF-typegodkjenningsmerket skal bestå av et rektangel med liten bokstav «e» innskrevet, fulgt av identifikasjonsnummeret eller nasjonalitetsbokstavene til den medlemsstaten som har gitt EF-typegodkjenningen:

1. for Tyskland
2. for Frankrike
3. for Italia
4. for Nederland
5. for Sverige
6. for Belgia
7. for Ungarn
8. for Den tsjekkiske republikk
9. for Spania
11. for Det forente kongerike
12. for Østerrike
13. for Luxembourg
17. for Finland
18. for Danmark
19. for Romania
20. for Polen
21. for Portugal
23. for Hellas
24. for Irland
26. for Slovenia
27. for Slovakia
29. for Estland
32. for Latvia
34. for Bulgaria
36. for Litauen
49. for Kypros
50. for Malta

Nær rektangelet skal EF-typegodkjenningsmerket også inneholde «basisgodkjenningens nummer», som er beskrevet i del 4 av typegodkjenningsnummeret nevnt i vedlegg VII til direktiv 2007/46/EF, med to foranstilte sifre som angir løpenummeret som er tildelt seneste viktige tekniske endring av forordning (EF) nr. 715/2007 eller denne forordning, som gjaldt på det tidspunktet da EF-typegodkjenningen for en teknisk enhet ble gitt. For denne forordning er løpenummeret 00.

- 3.3. EF-typegodkjenningsmerket skal være påført den forurensningsreducerende reserveinnretningen på en slik måte at det er lett leselig og ikke kan fjernes. Det skal når det er mulig, være synlig når den forurensningsreducerende reserveinnretningen er montert på kjøretøyet.
- 3.4. I tillegg 3 til dette vedlegg gis det et eksempel på EF-typegodkjenningsmerket.
4. TEKNISKE KRAV
- 4.1. Kravene til typegodkjenning av forurensningsreducerende reserveinnretninger er som angitt i nr. 5 i UN/ECE-reglement nr. 103, med de unntakene som er fastsatt i nr. 4.1.1-4.1.4.
- 4.1.1. Begrepet «katalysator» i nr. 5 i UN/ECE-reglement nr. 103 skal forstås som «forurensningsreducerende innretning».
- 4.1.2. De regulerte forurensende stoffene som er nevnt i nr. 5.2.3 i UN/ECE-reglement nr. 103, skal erstattes med alle de forurensende stoffene som er nevnt i tabell 1 og 2 i vedlegg 1 til forordning (EF) nr. 715/2007 for forurensningsreducerende reserveinnretninger som er beregnet på montering på kjøretøyer som er typegodkjent i samsvar med forordning (EF) nr. 715/2007.
- 4.1.3. Når det gjelder standarder for forurensningsreducerende reserveinnretninger som er beregnet på montering på kjøretøyer som er typegodkjent i samsvar med forordning (EF) nr. 715/2007, viser kravene til holdbarhet og tilhørende forringelsesfaktorer angitt i nr. 5 i UN/ECE-reglement nr. 103, til dem som er angitt i vedlegg VII til denne forordning.
- 4.1.4. Henvisning til tillegg 1 til underretningen om typegodkjenning i nr. 5.5.3 i UN/ECE-reglement nr. 103 skal forstås som henvisning til tilføyselsen til EF-typegodkjenningsdokumentet for opplysninger om OBD-systemet for kjøretøyer (tillegg 5 til vedlegg I).
- 4.2. For kjøretøyer med motorer med elektrisk tenning skal, dersom THC- og NMHC-utslipp som måles ved demonstrasjonsprøving av en ny original katalysator i henhold til nr. 5.2.1 i UN/ECE-reglement nr. 103, er høyere enn de verdiene som måles ved typegodkjenning av kjøretøyet, OBD-grenseverdiene økes med denne forskjellen. OBD-grenseverdiene er angitt enten i:
- a) nr. 3.3.2 i vedlegg 11 til UN/ECE-reglement nr. 83 når det gjelder reservedeler beregnet på montering på kjøretøyer som er typegodkjent i samsvar med direktiv 70/220/EØF, eller
- b) nr. 2.3 i vedlegg XI til denne forordning når det gjelder reservedeler beregnet på montering på kjøretøyer som er typegodkjent i samsvar med forordning (EF) nr. 715/2007.
- 4.3. De reviderte OBD-grenseverdiene får anvendelse ved prøvinger av OBD-kompatibilitet som angitt i nr. 5.5-5.5.5 i UN/ECE-reglement nr. 103. Særlig når overskridelsen som er tillatt i henhold til nr. 1 i tillegg 1 til vedlegg 11 til UN/ECE-reglement nr. 83, får anvendelse.
- 4.4. **Krav til periodisk regenererende utskiftningssystemer**
- 4.4.1. *Krav til utslipp*
- 4.4.1.1. Kjøretøy(er) angitt i artikkel 11 nr. 3, som er utstyrt med et periodisk regenererende utskiftningssystem av den typen som det søkes om godkjenning av, skal prøves på den måten som er angitt i nr. 3 i vedlegg 13 til UN/ECE-reglement nr. 83, for å sammenligne deres ytelse med ytelsen til det samme kjøretøyet som er utstyrt med det originale periodisk regenererende systemet.
- 4.4.2. *Fastsettelse av sammenligningsgrunnlaget*
- 4.4.2.1. Kjøretøyet skal være utstyrt med et nytt originalt periodisk regenererende system. Dette systemets utslippsytelse skal fastsettes i henhold til den prøvingsmetoden som er angitt i nr. 3 i vedlegg 13 til UN/ECE-reglement nr. 83.
- 4.4.2.2. Godkjenningsmyndigheten skal på anmodning fra den som søker om godkjenning av reservedelen, uten forskjellsbehandling stille til rådighet de opplysningene som er nevnt i nr. 3.2.12.2.1.11.1 og 3.2.12.2.6.4.1 i opplysningsdokumentet i tillegg 3 til vedlegg I til denne forordning, for hvert kjøretøy som prøves.

4.4.3. *Eksosprøver med periodisk regenererende utskiftningsystem*

4.4.3.1. Det originale periodisk regenererende systemet i prøvingskjøretøyet/-ene skal skiftes ut med det periodisk regenererende utskiftningsystemet. Dette systemets utslippsytelse skal fastsettes i henhold til den prøvingsmetoden som er angitt i nr. 3 i vedlegg 13 til UN/ECE-reglement nr. 83.

4.4.3.2. For å fastsette D-faktoren for det periodisk regenererende utskiftningsystemet, kan en hvilken som helst av de prøvingsmetodene for motor i prøvingsbenk som er nevnt i nr. 3 i vedlegg 13 til UN/ECE-reglement nr. 83, anvendes.

4.4.4. *Andre krav*

Kravene i nr. 5.2.3, 5.3, 5.4 og 5.5 i UN/ECE-reglement nr. 103 får anvendelse på de periodisk regenererende utskiftningssystemene. I disse numrene skal begrepet «katalysator» forstås som «periodisk regenererende system». I tillegg skal unntakene fra disse numrene i nr. 4.1 i dette vedlegg også få anvendelse på periodisk regenererende systemer.

5. DOKUMENTASJON

5.1. Hver forurensningsreducerende reserveinnretning skal være påført produsentens navn eller varemerke på en slik måte at det er lett leselig og ikke kan fjernes, samt følgende opplysninger:

a) de kjøretøyene (herunder produksjonsår) som den forurensningsreducerende reserveinnretningen er godkjent for, herunder eventuelt med en merking som viser om den forurensningsreducerende reserveinnretningen er egnet for montering i et kjøretøy som er utstyrt med et OBD-system,

b) monteringsinstrukser, om nødvendig.

Disse opplysningene skal være tilgjengelige i produktkatalogen som kjøretøyprodusenten distribuerer til utsalgsstedene.

6. PRODUKSJONSSAMSVAR

6.1. Tiltak for å sikre produksjonssamsvar skal treffes i samsvar med bestemmelsene fastsatt i artikkel 12 i direktiv 2007/46/EF.

6.2. **Særlige bestemmelser**

6.2.1. Kontrollene nevnt i nr. 2.2. i vedlegg X til direktiv 2007/46/EF, skal omfatte samsvar med egenskapene definert i artikkel 2 nr. 8 i denne forordning.

6.2.2. Ved anvendelse av artikkel 12 nr. 2 i direktiv 2007/46/EF skal prøvingene beskrevet i nr. 4.4.1 i dette vedlegg og nr. 5.2 i UN/ECE-reglement nr. 103 (krav til utslipp) utføres. I slike tilfeller kan innehaveren av godkjenningen som et alternativ anmode om at sammenligningsgrunnlaget ikke skal være den originale forurensningsreducerende innretningen, men den forurensningsreducerende reserveinnretningen som ble brukt ved typegodkjenningsprøvingene (eller et annet prøveeksemplar som er dokumentert å være i samsvar med den godkjente typen). Utslippsverdiene som måles med den undersøkte prøven, skal da i gjennomsnitt høyst være 15 % over de gjennomsnittsverdiene som måles med prøven som brukes som sammenligningsgrunnlag.

*Tillegg I***MØNSTER****Opplysningsdokument nr. ...****om EF-typegodkjenning av forurensningsreducerende reserveinnretninger**

Følgende opplysninger skal eventuelt gis i tre eksemplarer og omfattes av en innholdsfortegnelse. Eventuelle tegninger skal være i passende målestokk, være tilstrekkelig detaljerte og leveres på et ark i A4-format eller være brettet til den størrelsen. Eventuelle fotografier skal være tilstrekkelig detaljerte.

Dersom systemene, delene eller de tekniske enhetene har elektronisk styrte funksjoner, må det gis opplysninger om ytelse.

0. ALLMENT

0.1. Merke (produsentens firma):.....
.....

0.2. Type:

0.2.1. Eventuell(e) handelsbetegnelse(r):

0.5. Produsentens navn og adresse:

Eventuelt navn og adresse til godkjent representant:

0.7. Plassering av og festemåte for EF-typegodkjenningsmerket for deler og tekniske enheter:

0.8. Monteringsanleggets/-anleggenes adresse:

1. BESKRIVELSE AV INNRETNINGEN

1.1. Den forurensningsreducerende reserveinnretningens merke og type:

1.2. Tegninger av den forurensningsreducerende reserveinnretningen, særlig med angivelse av alle egenskaper nevnt i artikkel 2 nr. 8 i [denne forordning]:

1.3. Beskrivelse av kjøretøytipe(n) som den forurensningsreducerende reserveinnretningen er beregnet på:

1.3.1. Nummer (numre) og/eller symbol(er) som kjennetegner motor- og kjøretøytipe(n):

1.3.2. Er den forurensningsreducerende reserveinnretningen ment å være forenlig med kravene til OBD-systemer (ja/ nei)⁽¹⁾:

1.4. Beskrivelse og tegninger som viser den forurensningsreducerende reserveinnretningens plassering i forhold til motorens eksosmanifold(er):

⁽¹⁾ Stryk det som ikke passer.

Tillegg 2

MØNSTER FOR EF-TYPEGODKJENNINGSdokUMENT

(Største format: A4 (210 × 297 mm))

EF-TYPEGODKJENNINGSdokUMENT

Myndighetens stempel

Melding om

- EF-typegodkjenning⁽¹⁾,,
- utvidelse av EF-typegodkjenning⁽¹⁾,
- nektelse av EF-typegodkjenning⁽¹⁾.....,
- tilbakekalling av EF-typegodkjenning⁽¹⁾

av en type del/teknisk enhet⁽¹⁾

i henhold til forordning (EF) nr. 715/2007, som gjennomført ved forordning (EF) nr. 692/2008.

Forordning (EF) nr. 715/2007 eller forordning (EF) nr. 692/2008, sist endret ved

EF-typegodkjenningsnummer:

Begrunnelse for utvidelsen:

DEL I

0.1. Merke (produsentens firma):

0.2. Type:

0.3. Typebetegnelse, dersom det er merket på delen/den tekniske enheten⁽²⁾:

0.3.1. Merkingens plassering

0.5. Produsentens navn og adresse:

0.7. Plassering av og festemåte for EF-typegodkjenningsmerket for deler og tekniske enheter:

0.8. Monteringsanleggets/-anleggenes adresse:

0.9. Navn og adresse til produsentens eventuelle representant:

⁽¹⁾ Stryk det som ikke passer.⁽²⁾ Dersom identifikasjonsmerkene inneholder tegn som ikke har betydning for beskrivelsen av den typen kjøretøy, del eller teknisk enhet som omfattes av dette typegodkjenningsdokumentet, skal slike tegn angis i dokumentasjonen med symbolet «?»: (f.eks. ABC??123??).

DEL II

1. Tilleggsopplysninger
 - 1.1. Den forurensningsreducerende reserveinnretningens merke og type:
 - 1.2. Kjøretøytype(r) som den forurensningsreducerende innretningen er godkjent som reservedel til:
 - 1.3. Kjøretøytype(r) som den forurensningsreducerende reserveinnretningen er prøvd på:
 - 1.3.1. Har den forurensningsreducerende reserveinnretningen vist seg å være forenlig med kravene til OBD-systemer (ja/nei)⁽¹⁾:
2. Teknisk instans som er ansvarlig for prøvingene:
3. Prøvsrapportens dato:
4. Prøvsrapportens nummer:
5. Merknader:
6. Sted:
7. Dato:
8. Underskrift:

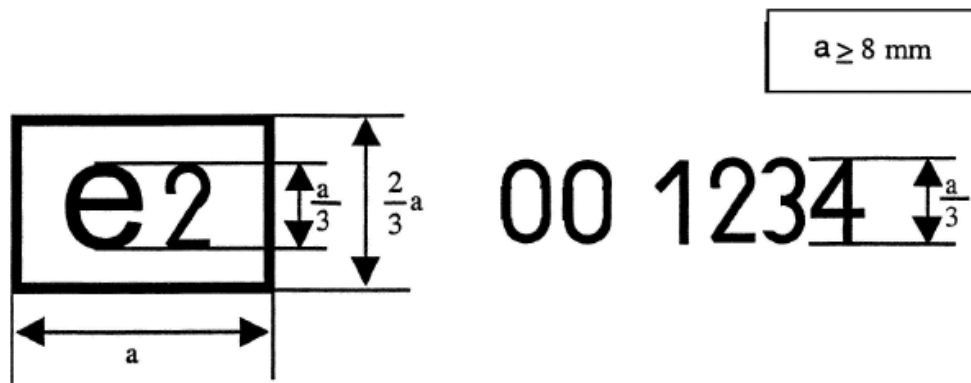
Vedlegg: Opplysningspakke

Prøvsrapport

⁽¹⁾ Stryk det som ikke passer.

*Tillegg 3***Eksempel på EF-typegodkjenningsmerke**

(se nr. 5.2 i dette vedlegg)

Typegodkjenningsmerket ovenfor viser, når det er påført en del til en forurensningsreducerende reserveinnretning, at den aktuelle typen er godkjent i Frankrike (e 2) i henhold til denne forordning. De to første sifrene i godkjenningsnummeret (00) angir at denne delen ble godkjent i samsvar med denne forordning. De neste fire sifrene (1234) har godkjenningmyndigheten tildelt den forurensningsreducerende reserveinnretningen som basisgodkjenningens nummer.

VEDLEGG XIV

Tilgang til opplysninger om OBD-systemet og om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyer

1. INNLEDNING

- 1.1. I dette vedlegg fastsettes tekniske krav til tilgang til opplysninger om OBD-systemet og om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyer.

2. KRAV

- 2.1. Opplysninger om OBD-systemet og om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyer som er tilgjengelig på nettsteder, skal følge de tekniske spesifikasjonene i OASIS-dokument SC2-D5, «Format of Automotive Repair Information», versjon 1.0 av 28. mai 2003⁽¹⁾ og nr. 3.2, 3.5, (unntatt 3.5.2), 3.6, 3.7 og 3.8 i OASIS-dokument SC1-D2, «Autorepair Requirements Specification», versjon 6.1 av 10.1.2003⁽²⁾, som utelukkende bruker åpne tekst- og grafikkformater eller formater som kan vises og skrives ut bare ved hjelp av standardprogrammer med tilleggsfunksjoner som er fritt tilgjengelige, enkle å installere, og som kan brukes på vanlige operativsystemer. Når det er mulig, skal nøkkelordene i metadata være i samsvar med ISO 15031-2. Slike opplysninger skal alltid være tilgjengelige, bortsett fra når nettstedet skal vedlikeholdes. Personer som ønsker å kopiere eller gjengi opplysningene, skal gjøre dette etter direkte avtale med den aktuelle produsenten. Det skal også være mulig å få tilgang til opplysninger om opplæringsmateriale, som kan presenteres gjennom andre medier enn på nettsteder.
- 2.2. Tilgang til kjøretøyets sikkerhetsegenskaper som brukes av autoriserte forhandlere og verksteder, skal stilles til rådighet for uavhengige aktører under beskyttelse av ISO sikkerhetsstandard 15764 på grunnlag av sikkerhetssertifikater i samsvar med ISO 20828. Den uavhengige aktøren skal akkrediteres og godkjennes til dette formål på grunnlag av dokumentasjon som viser at de utøver lovlig virksomhet, og at de ikke har vært straffet for noen relevant kriminell handling.
- 2.3. Omprogrammering av kjøretøyets styreenheter skal gjennomføres i samsvar med standarden SAE J2534.
- 2.4. Alle feilkoder knyttet til utslipp, skal være i samsvar med tillegg 1 til vedlegg XI.
- 2.5. For tilgang til andre opplysninger om OBD-systemet og om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyer enn dem som omhandler sikre deler av kjøretøyet, skal kravene til registrering for en uavhengig aktørs bruk av produsentens nettsted, bare omfatte de opplysningene som er nødvendige for å bekrefte hvordan betalingen for opplysninger skal gjennomføres. Når det gjelder opplysninger om tilgang til kjøretøyets sikre deler, skal den uavhengige aktøren framlegge en attest i samsvar med ISO 20828 for å identifisere seg selv og sin organisasjon, og produsenten skal svare med sin egen attest i samsvar med ISO 20828 for å bekrefte overfor den uavhengige aktøren at vedkommende har tilgang til et lovlig nettsted som tilhører produsenten. Begge parter skal føre en logg over alle slike transaksjoner med angivelse av kjøretøyene og hvilke endringer som er foretatt på dem i henhold til denne bestemmelsen.
- 2.6. Dersom de opplysningene om OBD-systemet og om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyer som finnes på en produsents nettsted, ikke inneholder særskilte relevante opplysninger som gir mulighet for korrekt utforming og produksjon av alternative ettermonterte drivstoffsystemer, skal eventuelle berørte produsenter av alternative ettermonterte drivstoffsystemer ha tilgang til de opplysningene som kreves i nr. 0, 2 og 3 i tillegg 3 til vedlegg 1, ved å henvende seg direkte til produsenten med en slik anmodning. Kontaktopplysninger til dette formål skal tydelig framkomme på produsentens nettsted, og opplysningene skal leveres innen 30 dager. Slike opplysninger skal bare gis for alternative ettermonterte drivstoffsystemer som er omfattet av UN/ECE-reglement nr. 115, eller for alternative ettermonterte drivstoffdeler som er en del av systemer som er omfattet av UN/ECE-reglement nr. 115, og de skal bare gis som svar på en anmodning som tydelig angir hvilken kjøretøymodell som det innhentes opplysninger om, og som særlig bekrefter at opplysningene er nødvendige for å utvikle alternative ettermonterte drivstoffsystemer eller -deler som er omfattet av UN/ECE-reglement nr. 115.

⁽¹⁾ Finnes på følgende nettsted: <http://www.oasis-open.org/committees/download.php/2412/Draft%20Committee%20Specification.pdf>

⁽²⁾ Finnes på følgende nettsted: <http://lists.oasis-open.org/archives/autorepair/200302/pdf00005.pdf>

- 2.7. Produsentene skal på sine nettsteder for reparasjonsopplysninger angi typegodkjenningsnummer etter modell.
- 2.8. Produsentene skal fastsette rimelige og forsvarlige gebyrer på time-, dags-, måneds- eller årsbasis for tilgang til nettsteder med reparasjonsopplysninger.
-

*Tillegg I***Produsentens attest om tilgang til opplysninger om OBD-systemet og om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyer**

(Produsent):

(Produsentens adresse)

attesterer at

det gis tilgang til opplysninger om OBD-systemet og om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyer i samsvar med følgende bestemmelser:

- artikkel 6 i forordning (EF) nr. 715/2007,
- artikkel 4 nr. 6 og artikkel 13 i forordning (EF) nr. 692/2008,
- nr. 2.3.1 og 2.3.5 i vedlegg I til forordning (EF) nr. 692/2008,
- nr. 16 i tillegg 3 til vedlegg I til forordning (EF) nr. 692/2008,
- tillegg 5 til vedlegg I til forordning (EF) nr. 692/2008,
- nr. 4 i vedlegg XI til forordning (EF) nr. 692/2008,
- vedlegg XIV til forordning (EF) nr. 692/2008,

når det gjelder de kjøretøytypene som er oppført i vedlegget til denne attesten.

De viktigste nettstedene der det gis tilgang til relevante opplysninger, og som med dette attesteres å være i samsvar med ovennevnte bestemmelser, er oppført i et vedlegg til denne attesten sammen med kontaktopplysninger om undertegnede ansvarlige produsents representant.

Dersom det er relevant: Produsenten attesterer også å ha oppfylt forpliktelsen angitt i artikkel 13 nr. 5 i denne forordning, om å levere de relevante opplysningene om tidligere godkjenninger av disse kjøretøytypene senest seks måneder etter datoen for typegodkjenning.

Utført i [..... Sted]

Dato [.....]

.....
[Underskrift av produsentens representant]

Vedlegg:

- Adresser til nettsteder
- Kontaktopplysninger

Vedlegg I**til****produsentens attest om tilgang til opplysninger om OBD-systemet og om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyer**

Adresser til nettsteder som det vises til i denne attesten:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Vedlegg II**til****produsentens attest om tilgang til opplysninger om OBD-systemet og om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyer**

Kontaktopplysninger om produsentens representant som det vises til i denne attesten:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

*VEDLEGG XV***SAMSVAR FOR KJØRETØYER I BRUK SOM ER TYPEGODKJENT I SAMSVAR MED
DIREKTIV 70/220/EØF****1. SAMSVAR FOR KJØRETØYER I BRUK**

1.1. Godkjenningmyndigheten skal foreta samsvarskontroll av kjøretøyer i bruk på grunnlag av alle relevante opplysninger som produsenten har, etter lignende framgangsmåter som definert i artikkel 10 nr. 1 og 2 og i nr. 1 og 2 i vedlegg X til direktiv 70/156/EØF.

1.2. Figuren som det vises til i nr. 4 i tillegg 2 til dette vedlegg og figur 4/2 i tillegg 4 til UN/ECE-reglement nr. 83, viser framgangsmåten for samsvarskontroll av kjøretøyer i bruk.

1.3. Parametere som definerer gruppen av kjøretøyer i bruk

Gruppen av kjøretøyer i bruk kan defineres ut fra grunnleggende konstruksjonsparametere som skal være felles for kjøretøyer i gruppen. Følgelig kan de kjøretøytypene som minst har de samme parametrene som er angitt i nr. 1.3.1-1.3.11, eller ligger innenfor de oppgitte toleransene, anses å tilhøre samme gruppe av kjøretøyer i bruk.

1.3.1. forbrenningsprosess (totakts, firetakts, rotasjon),

1.3.2. antall sylindrer,

1.3.3. motorblokkens oppbygging (rekkemotor, V-motor, stjernemotor, bokserkonfigurasjon, annet). Sylindrenes helling eller retning er ikke et kriterium,

1.3.4. drivstofftilførsel (dvs. indirekte eller direkte innsprøyting),

1.3.5. type kjølesystem (luft, vann, olje),

1.3.6. innsugingsmetode (naturlig innsuging, overladet),

1.3.7. drivstoff som motoren er konstruert for (bensin, diesel, NG, LPG osv.). Kjøretøyer som bruker to typer drivstoff, kan grupperes sammen med kjøretøyer som kjøres med ett drivstoff, forutsatt at ett av drivstoffene er felles,

1.3.8. katalysatortype (treveiskatalysator eller annen (andre)),

1.3.9. partikkelfelletype (med eller uten),

1.3.10. eksosresirkulering (med eller uten),

1.3.11. slagvolum tilsvarende den største motoren i gruppen, minus 30 %.

1.4. Godkjenningmyndigheten skal foreta samsvarskontroll av kjøretøyer i bruk på grunnlag av opplysninger fra produsenten. Slike opplysninger skal minst omfatte:

1.4.1. produsentens navn og adresse,

1.4.2. navn, adresse, telefonnummer, telefaksnummer og e-postadresse til produsentens godkjente representant på de områdene som omfattes av produsentens opplysninger,

1.4.3. modellnavn på de kjøretøyene som omfattes av produsentens opplysninger,

1.4.4. eventuelt listen over kjøretøytperer som omfattes av produsentens opplysninger, dvs. gruppen av kjøretøyer i bruk i henhold til nr. 1.3,

1.4.5. koder for kjøretøyetets identifikasjonsnummer (VIN) som gjelder kjøretøytperene i gruppen av kjøretøyer i bruk (VIN-prefiks),

- 1.4.6. numrene til typegodkjenningene som gjelder for kjøretøystypene i gruppen av kjøretøyer i bruk, herunder eventuelt numrene til alle utvidelser og feilrettinger/tilbakekallinger (endringer),
- 1.4.7. nærmere opplysninger om utvidelser, feilrettinger/tilbakekallinger for typegodkjenninger for kjøretøyer som omfattes av produsentens opplysninger (dersom godkjenningsmyndigheten ber om dette),
- 1.4.8. tidsrommet som produsentens opplysninger ble innsamlet over,
- 1.4.9. kjøretøyenes produksjonsperiode som omfattes av produsentens opplysninger (f.eks. kjøretøyer produsert i løpet av kalenderåret 2001),
- 1.4.10. produsentens framgangsmåte for samsvarskontroll av kjøretøyer i bruk, herunder:
 - a) metode for lokalisering av kjøretøyer,
 - b) utvelgings- og avvisningskriterier for kjøretøyer,
 - c) prøvingstyper og -framgangsmåter som brukes i forbindelse med programmet,
 - d) produsentens godkjennings-/avvisningskriterier for gruppen av kjøretøyer i bruk,
 - e) geografisk(e) område(r) der produsenten har samlet inn opplysninger,
 - f) benyttet prøvestørrelse og prøvetakingsplan,
- 1.4.11. resultatene av produsentens framgangsmåte for samsvarskontroll av kjøretøyer i bruk, herunder:
 - a) identifisering av de kjøretøyene som omfattes av programmet (uansett om disse har gjennomgått prøving eller ikke). Identifikasjonen skal omfatte:
 - modellnavn,
 - kjøretøyets identifikasjonsnummer (VIN),
 - kjøretøyets registreringsnummer,
 - produksjonsdato,
 - området der kjøretøyet anvendes (dersom dette er kjent),
 - monterte dekk,
 - b) årsak(er) til at et kjøretøy er forkastet fra utvalget,
 - c) tidligere service av hvert enkelt kjøretøy i utvalget (herunder eventuelle endringer),
 - d) tidligere reparasjoner av hvert enkelt kjøretøy i utvalget (der dette er kjent),
 - e) prøvingsdata, herunder:
 - prøvingsdato,
 - prøvingssted,
 - tilbakelagt strekning angitt på kjøretøyets kilometerteller,
 - spesifikasjoner for prøvingsdrivstoff (f.eks. referansedrivstoff eller drivstoff som finnes på markedet),
 - prøvingsforhold (temperatur, fuktighet, dynamometerets svingmasse),
 - dynamometerinnstillinger (f.eks. effektinnstilling),
 - prøvingsresultater (fra minst tre forskjellige kjøretøyer per gruppe),
- 1.4.12. opplysninger fra OBD-systemet.

2. Opplysningene som produsenten innhenter, skal være tilstrekkelig omfattende til å sikre at ytelsen til kjøretøyer i bruk kan vurderes for normale bruksforhold som definert i nr. 1, og på en måte som er representativ for produsentens geografiske gjennomtrengning av markedet.

Med hensyn til dette direktiv skal produsenten ikke være forpliktet til å foreta samsvarskontroll av kjøretøyer i bruk for en kjøretøytype dersom vedkommende på en tilfredsstillende måte kan dokumentere overfor godkjenningsmyndigheten at det årlig selges færre enn 5 000 av denne kjøretøytypen i Fellesskapet.

3. På grunnlag av den kontrollen som er nevnt i nr. 1.2, skal godkjenningsmyndigheten:
- a) bestemme at samsvaret for en kjøretøytype i bruk eller en kjøretøygruppe i bruk er tilfredsstillende, og ikke treffe ytterligere tiltak,
 - b) bestemme at de opplysningene som produsenten leverer, ikke er tilstrekkelige til at det kan tas en avgjørelse, og anmode om ytterligere opplysninger eller prøvingsdata fra produsenten,
 - c) bestemme at samsvaret for en kjøretøytype i bruk, som er en del av en kjøretøygruppe i bruk, ikke er tilfredsstillende, og fortsette med prøving av slike kjøretøytyper i samsvar med tillegg 1 til vedlegg I.

Dersom produsenten i henhold til nr. 2 har fått tillatelse til ikke å utføre kontroll av en bestemt kjøretøytype, kan godkjenningsmyndigheten fortsatt la slike kjøretøytyper prøves i samsvar med tillegg 1 til vedlegg I.

- 3.1. Når type 1-prøvinger anses som nødvendig for samsvarskontroll av forurensningsreducerende innretninger med hensyn til kravene til deres ytelse når de er i bruk, skal disse prøvingene foretas ved hjelp av en framgangsmåte som oppfyller de statistiske kriteriene som er definert i tillegg 2 til dette vedlegg.
- 3.2. Godkjenningsmyndigheten skal i samarbeid med produsenten velge en stikkprøve av kjøretøyer som har tilbakelagt et tilstrekkelig antall kilometer, og som med rimelig sikkerhet er brukt under normale forhold. Produsenten skal rådspørres om valget av kjøretøyer til stikkprøven og ha lov til å overvære de bekreftende kontrollene av kjøretøyene.
- 3.3. Produsenten skal under tilsyn av godkjenningsmyndigheten ha tillatelse til å foreta kontroll, også av destruktiv karakter, på kjøretøyer med utslippsnivåer som overstiger grenseverdiene, med sikte på å fastslå mulige årsaker til forringelse som produsenten ikke selv er ansvarlig for. Dersom resultatene av kontrollen bekrefter disse årsakene, utelates disse prøvingsresultatene fra samsvarskontrollen.
- 3.4. Dersom godkjenningsmyndigheten ikke er fornøyd med resultatene av prøvingene som foretas i henhold til kriteriene definert i tillegg 2, utvides de utbedringstiltakene som er nevnt i artikkel 11 nr. 2 og i vedlegg X til direktiv 70/156/EØF, til å omfatte kjøretøyer i bruk av samme type som sannsynligvis vil bli rammet av samme feil, i henhold til nr. 6 i tillegg 1.

Produsentens plan for utbedringstiltak skal godkjennes av godkjenningsmyndigheten. Produsenten er ansvarlig for gjennomføringen av denne planen slik den er godkjent.

Godkjenningsmyndigheten skal innen 30 dager underrette alle medlemsstatene om sin avgjørelse. Medlemsstatene kan kreve at den samme planen for utbedringstiltak får anvendelse på alle kjøretøyer av samme type som er registrert på sitt territorium.

- 3.5. Dersom en medlemsstat har fastslått at en kjøretøytype ikke oppfyller de gjeldende kravene i tillegg 1 til dette vedlegg, skal den umiddelbart underrette den medlemsstaten som gav den opprinnelige typegodkjenningen i samsvar med kravene i artikkel 11 nr. 3 i direktiv 70/156/EØF.

Etter slik underretning, og med forbehold for bestemmelsen i artikkel 11 nr. 6 i direktiv 70/156/EØF, skal vedkommende myndighet i den medlemsstaten som gav den opprinnelige typegodkjenningen, underrette produsenten om at en kjøretøytype ikke oppfyller kravene i disse bestemmelsene, og at produsenten forventes å treffe visse tiltak. Produsenten skal innen to måneder etter denne underretningen framlegge for myndigheten en tiltaksplan for utbedring av feilene, som innholdsmessig skal tilsvare kravene i nr. 6.1-6.8 i tillegg 1. Vedkommende myndighet som gav den opprinnelige typegodkjenningen, skal innen to måneder rådspørre produsenten for å komme fram til en avtale om en tiltaksplan og gjennomføre denne. Dersom vedkommende myndighet som gav den opprinnelige typegodkjenningen, fastslår at det ikke kan oppnås noen avtale, iverksettes framgangsmåten fastsatt i artikkel 11 nr. 3 og 4 i direktiv 70/156/EØF.

*Tillegg I***Samsvarskontroll av kjøretøyer i bruk****1. INNLEDNING**

I dette tillegg fastsettes kriteriene for samsvarskontroll av kjøretøyer i bruk for kjøretøyer som er typegodkjent i samsvar med direktiv 70/220/EØF.

2. UTVELGINGSKRITERIER

Kriteriene for godkjenning av et utvalgt kjøretøy er definert i nr. 2.1-2.8. Opplysningene skal innhentes av godkjenningsmyndigheten ved undersøkelse av kjøretøyet og intervju med eieren/føreren.

- 2.1. Kjøretøyet skal tilhøre en kjøretøytype som er typegodkjent i samsvar med direktiv 70/220/EØF, og som er utstyrt med et samsvarssertifikat i henhold til direktiv 70/156/EØF. Det skal være registrert og i bruk i Det europeiske fellesskap.
- 2.2. Kjøretøyet skal ha kjørt minst 15 000 km eller vært i bruk i minst seks måneder, den seneste datoen gjelder, og skal ha kjørt høyst 100 000 km eller vært i bruk i høyst 5 år, den tidligste datoen gjelder.
- 2.3. Det skal foreligge dokumentasjon på at kjøretøyet er blitt riktig vedlikeholdt, f.eks. at det har vært til service i henhold til produsentens anbefalinger.
- 2.4. Kjøretøyet skal ikke vise tegn på feilaktig bruk (f.eks. konkurransekjøring, overbelastning, bruk av feil drivstoff eller andre former for feilaktig bruk) eller andre faktorer (f.eks. ulovlige inngrep) som kan påvirke utslippet. For kjøretøyer med et OBD-system tas det hensyn til opplysninger om feilkode og antall kjørte kilometer som er lagret i datamaskinen. Et kjøretøy skal ikke tas ut til prøving dersom opplysningene i datamaskinen viser at kjøretøyet har vært i bruk etter at en feilkode ble lagret, uten at det umiddelbart ble foretatt en reparasjon.
- 2.5. Det skal ikke være foretatt større ikke-autoriserte reparasjoner av motoren eller større reparasjoner av kjøretøyet.
- 2.6. Bly- og svovelinholdet i en drivstoffprøve fra kjøretøyet drivstofftank skal være i samsvar med gjeldende standarder fastsatt i europaparlaments- og rådsdirektiv 98/70/EF⁽¹⁾, og det skal ikke være tegn på bruk av feil drivstoff. Det kan foretas kontroller i eksosrøret osv.
- 2.7. Det skal ikke være tegn på problemer som kan sette laboratoriepersonalets sikkerhet i fare.
- 2.8. Alle deler i det forurensningsreducerende systemet i kjøretøyet skal være i samsvar med den gjeldende typegodkjenningen.

3. DIAGNOSTISERING OG VEDLIKEHOLD

Før måling av eksosutslipp skal det etter framgangsmåten fastsatt i nr. 3.1- 3.7, foretas diagnostisering og vanlig nødvendig vedlikehold av kjøretøyer som er godkjent til prøving.

- 3.1. Følgende kontroller skal gjennomføres: Det skal kontrolleres at luftfilter, alle drivremmer, alle væsknivåer, radiatorlokk, alle vakuumslinger og elektriske ledninger i forbindelse med det forurensningsreducerende systemet er hele og uten skader, og at tenning, drivstoffmåler og delene i den forurensningsreducerende innretningen ikke er feiljustert og/eller har vært utsatt for ulovlige inngrep. Alle avvik skal registreres.
- 3.2. Det skal kontrolleres at OBD-systemet fungerer riktig. Alle data om funksjonssvikt i OBD-systemets minne skal registreres, og de nødvendige reparasjonene skal utføres. Dersom OBD-systemets feilindikator registrerer en funksjonssvikt under en forkondisjoneringsyklus, kan feilen finnes og utbedres. Prøvingen kan gjentas, og resultatene med det reparerte kjøretøyet brukes.

⁽¹⁾ EFT L 350 av 28.12.1998, s. 58.

- 3.3. Tenningsystemet skal kontrolleres, og deler med mangler skiftes, f.eks. tennplugg, kabler osv.
- 3.4. Kompresjonen skal kontrolleres. Dersom resultatet ikke er tilfredsstillende, forkastes kjøretøyet.
- 3.5. Motorparametrene kontrolleres i henhold til produsentens spesifikasjoner og justeres om nødvendig.
- 3.6. Dersom kjøretøyet mangler mindre enn 800 km til rutinemessig service, skal service utføres etter produsentens anvisninger. Uavhengig av kilometerantall kan produsenten be om at det skiftes olje- og luftfilter.
- 3.7. Når kjøretøyet godkjennes, skal drivstoffet skiftes ut med det riktige referansedrivstoffet til utslippsprøvingen, med mindre produsenten godtar at det brukes drivstoff som finnes på markedet.
4. PRØVING AV KJØRETØYER I BRUK
 - 4.1. Når kontroll av kjøretøyer anses som nødvendig, foretas det utslippsprøving i samsvar med vedlegg III til direktiv 70/220/EØF på forkondisjonerte kjøretøyer som er utvalgt i henhold til kravene i nr. 2 og 3 i dette tillegg.
 - 4.2. For kjøretøyer med et OBD-system kan det kontrolleres at feilindikatoren osv. fungerer riktig i bruk med hensyn til utslippsnivåer (f.eks. feilindikatorgrensene definert i vedlegg XI til direktiv 70/220/EØF) for de typegodkjente spesifikasjonene.
 - 4.3. OBD-systemet kan f.eks. kontrolleres for utslippsnivåer over gjeldende grenseverdier uten feilindikasjon, systematisk feilaktivering av feilindikatoren og mangelfulle eller forringede deler i OBD-systemet.
 - 4.4. Dersom en del eller et system fungerer på en måte som ikke er i samsvar med spesifikasjonene i typegodkenningsdokumentet og/eller opplysningspakken til den aktuelle kjøretøytypen, og slike avvik ikke er godkjent i henhold til artikkel 5 nr. 3 eller 4 i direktiv 70/156/EØF, uten feilindikasjon i OBD-systemet, skal delen eller systemet ikke skiftes ut før utslippsprøvingen, med mindre det fastslås at det er foretatt ulovlige inngrep på eller feilaktig bruk av delen eller systemet, på en slik måte at OBD-systemet ikke registrerer den funksjonssvikten som derfor oppstår.
5. EVALUERING AV RESULTATER
 - 5.1. Prøvningsresultatene skal evalueres i samsvar med tillegg 2 til dette vedlegg.
 - 5.2. Prøvningsresultatene skal ikke multipliseres med forringelsesfaktorer.
6. PLAN FOR UTBEDRINGSTILTAK
 - 6.1. Godkjenningmyndigheten skal anmode produsenten om å framlegge en plan for utbedringstiltak for å utbedre det manglende samsvaret når flere enn ett kjøretøy viser seg å være en utslippsavvikler som enten:
 - a) oppfyller vilkårene i nr. 3.2.3 i tillegg 4 til UN/ECE-reglementet nr. 83, og både godkjenningmyndigheten og produsenten er enige om at utslippsoverskridelsen har samme årsak, eller
 - b) oppfyller vilkårene i nr. 3.2.4 i tillegg 4 til UN/ECE-reglementet nr. 83, og godkjenningmyndigheten har fastslått at utslippsoverskridelsen har samme årsak.
 - 6.2. Planen for utbedringstiltak skal framlegges for godkjenningmyndigheten senest 60 virkedager fra datoen for underretningen nevnt i nr. 6.1. Godkjenningmyndigheten skal innen 30 virkedager godkjenne eller avvise planen for utbedringstiltak. Dersom produsenten på tilfredsstillende måte kan dokumentere overfor vedkommende godkjenningmyndighet at det er behov for mer tid til å undersøke det manglende samsvaret for å kunne framlegge en plan for utbedringstiltak, forlenges imidlertid fristen.
 - 6.3. Utbedringstiltakene skal få anvendelse på alle kjøretøyer som kan tenkes å ha samme feil. Det skal vurderes om typegodkenningsdokumentene bør endres.
 - 6.4. Produsenten skal framlegge en kopi av all korrespondanse i forbindelse med planen for utbedringstiltak og skal også føre et register over tilbakekallingen og regelmessig levere statusrapporter til godkjenningmyndigheten.

- 6.5. Planen for utbedringstiltak skal omfatte kravene angitt i nr. 6.5.1-6.5.11. Produsenten skal gi planen for utbedringstiltak et unikt navn eller nummer.
 - 6.5.1. En beskrivelse av hver kjøretøytype som er omfattet av planen for utbedringstiltak.
 - 6.5.2. En beskrivelse av de særskilte modifikasjonene, endringene, reparasjonene, korreksjonene, justeringene eller andre endringer som skal foretas for å oppnå samsvar for kjøretøyene, herunder et kort sammendrag av de dataene og de tekniske undersøkelser som underbygger produsentens beslutning om særlige tiltak som skal treffes for å utbedre det manglende samsvaret.
 - 6.5.3. En beskrivelse av metoden som produsenten bruker til å underrette eierne av kjøretøyene.
 - 6.5.4. En eventuell beskrivelse av riktig vedlikehold eller bruk som produsenten stiller som vilkår for rett til reparasjon i henhold til planen for utbedringstiltak, og produsentens begrunnelse for å stille slike vilkår. Det kan ikke stilles vilkår til vedlikehold eller bruk med mindre vedlikehold eller bruk kan påvises å ha betydning for det manglende samsvaret og utbedringstiltakene.
 - 6.5.5. En beskrivelse av framgangsmåten som eierne av kjøretøyene skal følge for å få utbedret det manglende samsvaret. Denne beskrivelsen skal inneholde en dato som utbedringstiltakene kan treffes etter, et anslag over hvor lang tid verkstedet skal bruke på reparasjonene, og hvor de kan foretas. Reparasjonen skal foretas på korrekt måte innen rimelig tid etter innlevering av kjøretøyet.
 - 6.5.6. En kopi av de opplysningene som gis til eierne av kjøretøyene.
 - 6.5.7. En kort beskrivelse av systemet som produsenten bruker til å sikre tilstrekkelig tilgang til deler eller systemer for å gjennomføre utbedringstiltakene. Det skal angis når det vil være tilstrekkelig tilgang på deler eller systemer til å iverksette tiltakene.
 - 6.5.8. En kopi av alle instruksjoner som sendes til de personene som skal foreta reparasjonen.
 - 6.5.9. En beskrivelse av hvilken virkning de foreslåtte utbedringstiltakene vil få på utslipp, drivstofforbruk, kjøreegenskaper og sikkerhet for hver kjøretøytype som er omfattet av planen for utbedringstiltak, med data, tekniske undersøkelser osv. som underbygger disse konklusjonene.
 - 6.5.10. Eventuelle andre opplysninger, rapporter eller data som det er rimelig at godkjenningsmyndigheten vurderer som nødvendige for å evaluere planen for utbedringstiltak.
 - 6.5.11. Dersom planen for utbedringstiltak omfatter tilbakekalling, skal en beskrivelse av metoden for å registrere reparasjonen framlegges for godkjenningsmyndigheten. Dersom det brukes en etikett, skal et eksemplar av denne vedlegges.
 - 6.6. Det kan kreves at produsenten foretar rimelig tilrettelagt og nødvendig prøving av deler og kjøretøyer med en foreslått endring, reparasjon eller modifikasjon for å påvise at endringen, reparasjonen eller modifikasjonen har den tilsktede virkningen.
 - 6.7. Produsenten er ansvarlig for å føre register over alle kjøretøyer som er tilbakekalt og reparert, og over hvilket verksted som foretok reparasjonen. Godkjenningsmyndigheten skal på anmodning ha tilgang til registeret i fem år fra gjennomføringen av planen for utbedringstiltak.
 - 6.8. Reparasjonen, endringen eller tilføyelsen av nytt utstyr skal registreres i en attest som produsenten utsteder til eieren av kjøretøyet.
-

*Tillegg 2***Statistisk framgangsmåte for samsvarsprøving av kjøretøyer i bruk**

1. Denne framgangsmåten skal brukes til å kontrollere om kjøretøyer i bruk oppfyller kravene til type 1-prøving. Den gjeldende statistiske metoden er angitt i tillegg 4 til UN/ECE-reglement nr. 83, med de unntakene som er angitt i nr. 2, 3 og 4.
 2. Fotnote 1 får ikke anvendelse.
 3. I nr. 3.2.3.2.1 og 3.2.4.2 i tillegg 4 til UN/ECE-reglement nr. 83 skal henvisningen til nr. 6 i tillegg 3 forstås som henvisning til nr. 6 i tillegg 1 til vedlegg XV til denne forordning.
 4. I figur 4/1 i tillegg 4 til UN/ECE-reglement nr. 83 gjelder følgende:
 - a) henvisningene til nr. 8.2.1 skal forstås som henvisning til nr. 1.1 i vedlegg XV til denne forordning,
 - b) henvisningen til tillegg 3 skal forstås som henvisning til tillegg 1 til vedlegg XV til denne forordning,
 - c) fotnote 1 skal forstås slik: I dette tilfellet menes med typegodkjenningsmyndighet den godkjenningsmyndigheten som gav typegodkjenningen i samsvar med direktiv 70/220/EØF.
-

VEDLEGG XVI

KRAV TIL KJØRETØYER SOM BENYTTER EN REAGENS I SYSTEMET FOR ETTERBEHANDLING AV EKSOS**1. INNLEDNING**

I dette vedlegg angis kravene til kjøretøyer som benytter en reagens i systemet for etterbehandling av eksos for å redusere utslippene.

2. ANGIVELSE AV REAGENS

- 2.1. Kjøretøyet skal være utstyrt med en særlig indikator på instrumentbordet som gir føreren melding om et lavt reagensnivå i reagensbeholderen, og om når reagensbeholderen vil være tom.

3. VARSLINGSSYSTEM FOR FØRER

- 3.1. Kjøretøyet skal ha et varslingsystem som består av en visuell alarm som varsler føreren når reagensnivået er lavt, når det er nødvendig å fylle tanken eller når reagensen ikke har den kvaliteten som produsenten har angitt. Varslingsystemet kan også bestå av et lydsignal som varsler føreren.

- 3.2. Varslingsystemet skal tilta i intensitet etter hvert som reagensbeholderen tømmes. Det skal kulminere med en angivelse til føreren som ikke lett kan fjernes eller overses. Det skal ikke være mulig å slå av systemet før reagensbeholderen er påfylt.

- 3.3. Den visuelle varslingen skal vise en melding som angir lavt reagensnivå. Varslingen skal ikke være den samme som den varslingen som brukes til OBD, eller til annet vedlikehold av motoren. Varslingen skal være tilstrekkelig tydelig slik at føreren forstår at reagensnivået er lavt (f.eks. «lavt urea-nivå», «lavt AdBlue-nivå» eller «lavt reagensnivå»).

- 3.4. I starten trenger ikke varslingsystemet være aktivert hele tiden, men varslingen skal tilta i intensitet slik at det er aktivert hele tiden når reagensnivået nærmer seg det punktet der systemet for motivering av fører, som er nevnt i nr. 8, aktiveres. En tydelig varsling skal vises (f.eks. «fyll på urea», «fyll på AdBlue» eller «fyll på reagens»). Det kontinuerlige varslingsystemet kan avbrytes midlertidig av andre varselsignaler som gir viktige meldinger om sikkerhet.

- 3.5. Varslingsystemet skal aktiveres ved en rekkevidde som tilsvare minst 2 400 km før reagensbeholderen er tom.

4. IDENTIFISERING AV UKORREKT REAGENS

- 4.1. Kjøretøyet skal ha en innretning som gjør det mulig å avgjøre om en reagens med de egenskapene som produsenten har oppgitt, og som er registrert i tillegg 3 til vedlegg I til denne forordning, finnes i kjøretøyet.

- 4.2. Dersom reagensen i reagensbeholderen ikke oppfyller minstekravene som er oppgitt av produsenten, skal varslingsystemet for fører angitt i nr. 3, aktiveres og vise en melding som angir en passende varsling (f.eks. «ukorrekt urea påvist», «ukorrekt AdBlue påvist» eller «ukorrekt reagens påvist»). Dersom reagenskvaliteten ikke korrigeres innen 50 km etter at varslingsystemet er aktivert, får kravene til systemet for motivering av fører, som er angitt i nr. 8, anvendelse.

5. OVERVÅKING AV REAGENSFORBRUK

- 5.1. Kjøretøyet skal ha en innretning som gjør det mulig å bestemme reagensforbruket, og som gir tilgang til opplysninger om reagensforbruket eksternt.

- 5.2. Gjennomsnittlig reagensforbruk og gjennomsnittlig nødvendig reagensforbruk for motorsystemet skal være tilgjengelig via serieporten til det standardiserte diagnoseuttaket. Opplysninger skal være tilgjengelige for de siste 2 400 km som kjøretøyet har tilbakelagt.
- 5.3. For å kontrollere reagensforbruket skal minst følgende parametere i kjøretøyet overvåkes:
- a) reagensnivået i kjøretøyet beholder,
 - b) reagenstilførsel eller -innsprøyting målt så nært som det er teknisk mulig innsprøytingsstedet til et system for etterbehandling av eksos.
- 5.4. Et avvik på mer enn 50 % mellom det gjennomsnittlige reagensforbruket og det gjennomsnittlige reagensforbruket som motorsystemet har behov for ved kjøring i 30 minutter, skal føre til aktivisering av det varslingssystemet for fører som er angitt i nr. 3, som skal vise en melding som angir passende varsling (f.eks. «feil i urea-doseringen», «feil i AdBlue-doseringen» eller «feil i reagensdoseringen»). Dersom reagensforbruket ikke korrigeres innen 50 km etter at varslingssystemet er aktivert, får kravene til systemet for motivering av fører, som er angitt i nr. 8, anvendelse.
- 5.5. Dersom reagensdoseringen avbrytes, skal varslingssystemet for fører, som nevnt i nr. 3, aktiveres, og vise en melding som angir en passende varsling. Dette er ikke nødvendig dersom avbrytelsen er utløst av motorens elektroniske styreenhet fordi kjøretøyet driftsvilkår er av en slik art at kjøretøyet utslipp ikke krever reagensdosering, forutsatt at produsenten har informert godkjenningmyndigheten nøyaktig om når slike driftsvilkår inntreffer. Dersom reagensdoseringen ikke korrigeres innen 50 km etter at varslingssystemet er aktivert, får kravene til systemet for motivering av fører, som er angitt i nr. 8, anvendelse.
6. OVERVÅKING AV NO_x-UTSLIPP
- 6.1. Produsentene kan som et alternativ til kravene til overvåking i nr. 4 og 5, bruke eksosfølere til direkte måling av for høye nivåer av NO_x i eksosen.
- 6.2. Produsenten skal dokumentere at bruken av disse følerne og alle andre følere i kjøretøyet fører til at varslingssystemet for fører aktiveres som nevnt i nr. 3, at en melding angir en passende varsling (f.eks. «for høye utslipp — kontroller urea», «for høye utslipp — kontroller AdBlue», «for høye utslipp — kontroller reagens», og at systemet for motivering av føreren, nevnt i nr. 8.3, aktiveres under de forholdene som er nevnt i nr. 4.2, 5.4 eller 5.5.
7. LAGRING AV OPPLYSNINGER OM FUNKSJONSFEIL
- 7.1. Når det vises til dette nummer, skal en uslettelig parameteridentifikator (PID) lagres for å identifisere årsaken til at systemet for motivering av fører aktiveres. Kjøretøyet skal oppbevare et register over parameteridentifikatorene og den strekningen kjøretøyet har tilbakelagt mens systemet for motivering av fører har vært aktivert, i minst 800 dager eller når kjøretøyet har tilbakelagt 30 000 km. Opplysningene om PID skal være tilgjengelige via serieporten til det standardiserte uttaket for diagnoseverktøy når et standard skanneverktøy ber om det.
- 7.2. Funksjonssvikt i reagensdoseringssystemet som skyldes tekniske feil (f.eks. mekaniske eller elektriske feil), skal også omfattes av OBD-kravene i vedlegg XI.
8. MOTIVERINGSSYSTEM FOR FØRER
- 8.1. Kjøretøyet skal være utstyrt med et system for motivering av fører for å sikre at kjøretøyet hele tiden kjører med et utslippskontrollsystem som fungerer riktig. Motiveringssystemet skal utformes slik at det forhindrer kjøretøyet i å kjøre med en tom reagensbeholder.
- 8.2. Motiveringssystemet skal aktiveres senest når reagensnivået i beholderen når et nivå som tilsvarer kjøretøyet gjennomsnittlige rekkevidde med full drivstofftank. Systemet skal også aktiveres når de funksjonsfeilene som er nevnt i nr. 4, 5 eller 6, er oppstått, avhengig av metoden for overvåking av NO_x. Ved deteksjon av en tom reagensbeholder og funksjonsfeil som nevnt i nr. 4, 5 eller 6, skal kravene til lagring av opplysninger om funksjonsfeil i nr. 7 få anvendelse.

- 8.3. Produsenten skal velge det motiveringssystemet som skal installeres. Alternativene er beskrevet nedenfor i nr. 8.3.1, 8.3.2, 8.3.3 og 8.3.4.
- 8.3.1. Et system som forbyr omstart av motoren etter nedtelling, gjør det mulig å foreta nedtelling av antall forsøk på omstart eller av gjenstående kjørestrekning når motiveringssystemet aktiveres. Motorstart som kjøretøyets kontrollsystem iverksetter, herunder systemer for start-stopp, er ikke omfattet av denne nedtellingen. Motoromstart skal forhindres umiddelbart etter at reagensbeholderen er tom, eller når en strekning som tilsvarer en full drivstofftank, er overskredet siden motiveringssystemet ble aktivert.
- 8.3.2. Et system som forbyr motorstart etter påfylling av drivstoff, går ut på at et kjøretøy ikke er i stand til å starte etter påfylling dersom motiveringssystemet er aktivert.
- 8.3.3. Et system som blokkerer påfylling av drivstoff, forhindrer påfylling av kjøretøyets tank ved å låse systemet for påfylling av drivstoff etter at motiveringssystemet er aktivert. Blokkeringssystemet skal være tilstrekkelig robust slik at det ikke kan manipuleres.
- 8.3.4. Et system som begrenser ytelse, begrenser kjøretøyets hastighet etter at motiveringssystemet er aktivert. Hastighetsbegrensningen skal kunne registreres av føreren og redusere kjøretøyets høyeste hastighet betraktelig. En slik begrensning aktiveres gradvis eller etter at motoren er startet. Rett før motoromstart blokkeres, skal ikke kjøretøyets hastighet overskride 50 km/t. Motoromstart skal forhindres umiddelbart etter at reagensbeholderen er tom, eller når en strekning som tilsvarer en full drivstofftank, er overskredet etter at motiveringssystemet ble aktivert, avhengig av hva som inntreffer først.
- 8.4. Når motiveringssystemet er fullt aktivert og har blokkert kjøretøyet, skal motiveringssystemet bare deaktiveres dersom den mengden med reagens som tilføres kjøretøyet, tilsvarer en gjennomsnittlig rekkevidde på 2 400 km, eller dersom de funksjonsfeilene som er angitt i nr. 4, 5 eller 6, er blitt korrigert. Etter reparasjon for å rette en feil der OBD-systemet er blitt utløst i samsvar med nr. 7.2, kan motiveringssystemet nullstilles gjennom OBD-systemets serieport (f.eks. ved hjelp av et standard skanneverktøy) slik at kjøretøyet kan startes om med henblikk på egendiagnose. Kjøretøyet skal tilbakelegge høyst 50 km slik at det skal kunne kontrolleres om reparasjonen var vellykket. Motiveringssystemet skal reaktiveres for fullt dersom funksjonsfeilen fortsatt er til stede etter denne valideringen.
- 8.5. Varslingssystemet for fører som er nevnt i nr. 3, skal vise en melding som tydelig angir:
- a) antall gjenstående omstarter og/eller gjenstående strekning, og
 - b) de vilkårene som skal foreligge for at kjøretøyet skal kunne startes om.
- 8.6. Systemet for motivering av fører skal deaktiveres når vilkårene for at det aktiveres, er opphørt. Systemet for motivering av fører skal bare deaktiveres automatisk dersom årsaken til at det ble aktivert, er fjernet.
- 8.7. Detaljerte skriftlige opplysninger som fullt ut beskriver egenskapene til systemet for motivering av fører, skal framlegges for godkjenningsmyndigheten på godkjenningstidspunktet.
- 8.8. Som ledd i søknaden om typegodkjenning i henhold til denne forordning skal produsenten demonstrere funksjonen til systemet for varsling og motivering av føreren.
9. KRAV TIL OPPLYSNINGER
- 9.1. Produsenten skal gi alle eiere av nye kjøretøyer skriftlige opplysninger om utslippskontrollsystemet. I disse opplysningene skal det angis at dersom kjøretøyets utslippskontrollsystem ikke fungerer korrekt, skal føreren varsles om problemet gjennom systemet for varsling av fører, og at systemet for motivering av fører deretter skal føre til at kjøretøyet ikke kan starte.
- 9.2. Instruksene skal opplyse om krav til riktig bruk og vedlikehold av kjøretøyer, herunder riktig forbruk av reagenser.
- 9.3. Instruksene skal angi om kjøretøyets fører skal etterfylle forbruksreagenser mellom de normale serviceintervallene. Det skal angis hvordan føreren bør fylle på reagensbeholderen. Det skal også angis hvor mye reagens den aktuelle kjøretøytypen sannsynligvis forbruker, og hvor ofte reagens bør fylles på.

- 9.4. I instruksene skal det presiseres at det er obligatorisk å bruke og etterfylle en påkrevd reagens med de rette egenskapene for at kjøretøyet skal oppfylle kravene i det samsvarssertifikatet som er utstedt for den aktuelle kjøretøystypen.
- 9.5. Instruksene skal fastslå at det kan være straffbart å bruke et kjøretøy som ikke forbruker en eventuell reagens dersom dette er påkrevd for å redusere utslippene.
- 9.6. I instruksene skal det angis hvordan varslingsystemet og systemet for motivering av fører fungerer. I tillegg skal det forklares hva som skjer dersom man overser varslingsystemet og unnlater å fylle på reagens.
10. ETTERBEHANDLINGSSYSTEMETS DRIFTSVILKÅR
- Produsentene skal sikre at utslippskontrollsystemet bevarer sine utslippskontrollegenskaper under alle omgivelsestemperaturer som normalt forekommer i EU, særlig ved lave omgivelsestemperaturer. Dette omfatter at det skal treffes tiltak for å forhindre at reagens fryser helt ved parkering i opp til 7 dager ved $-15\text{ }^{\circ}\text{C}$ (258 K) med en reagensbeholder som er 50 % full. Dersom reagensen fryser, skal produsenten sikre at reagensen kan brukes igjen senest 20 minutter etter at kjøretøyet er startet ved en temperatur på $-15\text{ }^{\circ}\text{C}$ (258 K) målt i reagensbeholderen, slik at utslippskontrollsystemet kan fungere korrekt.
-

*VEDLEGG XVII***ENDRINGER AV FORORDNING (EF) NR. 715/2007**

I forordning (EF) nr. 715/2007 gjøres følgende endringer:

1. I artikkel 10 skal nytt nr. 6 lyde:

«6. Grenseverdien på 5,0 mg/km for utslipp av den partikkelmassen som er nevnt i tabell 1 og 2 i vedlegg I, får anvendelse fra de datoene som er angitt i nr. 1, 2 og 3.

Grenseverdien på 4,5 mg/km for utslipp av den partikkelmassen og det partikkelantallet som er nevnt i tabell 1 og 2 i vedlegg I, får anvendelse fra 1. september 2011 for typegodkjenninger av nye kjøretøytyper, og fra 1. januar 2013 for alle nye kjøretøyer som selges, registreres eller tas i bruk i Fellesskapet.»

2. Tabell 1 og 2 i vedlegg I erstattes med følgende tabeller:

«Tabell 1

Utslippsgrenser for Euro 5

		Grenseverdier														
Gruppe	Klasse	Referansemasse (RM) (kg)	Masse - karbonmonoksid (CO)		Masse - hydrokarboner samlet (THC)		Masse - ikke metanholdige hydrokarboner (NMHC)		Masse - nitrogenoksider (NO _x)		Kombinert masse - samlede hydrokarboner og nitrogenoksider (THC + NO _x)		Partikkelmasse() (PM)		Antall partikler(2) (P)	
			L ₁ (mg/km)		L ₂ (mg/km)		L ₃ (mg/km)		L ₄ (mg/km)		L _{2+L4} (mg/km)		L ₅ (mg/km)		ET	KT
M	—	Alle	ET	KT	ET	KT	ET	KT	ET	KT	ET	KT	ET(3)	KT	ET	KT
			1000	500	100	—	68	—	60	180	—	230	5,0/4,5	5,0/4,5	—	6,0 x 10 ¹¹
			1000	500	100	—	68	—	60	180	—	230	5,0/4,5	5,0/4,5	—	6,0 x 10 ¹¹
			1810	630	130	—	90	—	75	235	—	295	5,0/4,5	5,0/4,5	—	6,0 x 10 ¹¹
N ₁	I	1305 < RM ≤ 1760	2270	740	160	—	108	—	82	280	—	350	5,0/4,5	5,0/4,5	—	6,0 x 10 ¹¹
			2270	740	160	—	108	—	82	280	—	350	5,0/4,5	5,0/4,5	—	6,0 x 10 ¹¹
N ₂	—	Alle	2270	740	160	—	108	—	82	280	—	350	5,0/4,5	5,0/4,5	—	6,0 x 10 ¹¹

Forklaringer: ET = Elektrisk tenning, KT = Kompresjonstening

⁽¹⁾ En revidert målemetode skal innføres for grenseverdien på 4,5 mg/km får anvendelse.

⁽²⁾ En ny målemetode skal innføres for grenseverdien får anvendelse.

⁽³⁾ Standarder for partikkelmasse ved elektrisk tenning får anvendelse utelukkende på kjøretøyer med motorer med direkte innsprøyting

Tabell 2

Utslippsgrenser for Euro 6

		Grenseverdier														
Gruppe	Klasse	Referansemasse (RM) (kg)	Masse - karbonmonoksid (CO)		Masse - hydrokarboner samlet (THC)		Masse - ikke metanholdige hydrokarboner (NMHC)		Masse - nitrogenoksider (NO _x)		Kombinert masse - samlede hydrokarboner og nitrogenoksider (THC + NO _x)		Partikkelmasse() (PM)		Antall partikler ⁽²⁾ (P)	
			L ₁ (mg/km)		L ₂ (mg/km)		L ₃ (mg/km)		L ₄ (mg/km)		L ₂ + L ₄ (mg/km)		L ₅ (mg/km)		ET ⁽⁴⁾	ET ⁽⁵⁾
M ₁	—	Alle	ET	KT	ET	KT	ET	KT	ET	KT	ET	KT	ET ⁽³⁾	KT		
			1000	500	100	—	68	—	60	80	—	170	5,0/4,5	5,0/4,5		6,0 × 10 ¹¹
			1000	500	100	—	68	—	60	80	—	170	5,0/4,5	5,0/4,5		6,0 × 10 ¹¹
			1810	630	130	—	90	—	75	105	—	195	5,0/4,5	5,0/4,5		6,0 × 10 ¹¹
N ₂	—	Alle	2270	740	160	—	108	—	82	125	—	215	5,0/4,5	5,0/4,5		6,0 × 10 ¹¹
			2270	740	160	—	108	—	82	125	—	215	5,0/4,5	5,0/4,5		6,0 × 10 ¹¹

Forklaringer: ET = Elektrisk tenning, KT = Kompresjonstening

⁽¹⁾ En revidert målemetode skal innføres for grenseverdien på 4,5 mg/km får anvendelse.

⁽²⁾ Et numerisk krav skal fastsettes for denne fasen for kjøretøyer med motor med elektrisk tenning.

⁽³⁾ Standarder for partikkelmasse ved elektrisk tenning får anvendelse utelukkende på kjøretøyer med motorer med direkte innsprøyting.

⁽⁴⁾ Et numerisk krav skal fastsettes for 1. september 2014.

⁽⁵⁾ En ny målemetode skal innføres for grenseverdien får anvendelse.»

VEDLEGG XVIII

SÆRLIGE BESTEMMELSER MED HENSYN TIL VEDLEGG I TIL RÅDSDIREKTIV 70/156/EØF

- 3.2.1.1. Arbeidsprinsipp: elektrisk tenning/kompresjonstenning⁽¹⁾
- firetakts/totakts/roterende⁽¹⁾:
- 3.2.2. Drivstoff: Diesel/bensin/LPG/NG-biogass/etanol (E85)/biodiesel/hydrogen⁽¹⁾
- 3.2.2.4. Kjøretøyets drivstofftype: Én type drivstoff, to typer drivstoff, blandingsdrivstoff⁽¹⁾
- 3.2.2.5. Største tillatte mengde biodrivstoff i drivstoffet (oppgitt av produsenten): volumprosent
- 3.2.4.2.3.3. Høyeste drivstofftilførsel ⁽¹⁾ ⁽²⁾mm3/slag eller omdreining ved motorturtall på: min-1 eller alternativt et karakteristikke-diagram:
- 3.2.4.2.9. Elektronisk styrt innsprøyting: ja/nei⁽¹⁾
- 3.2.4.2.9.2. Type(r):
- 3.2.4.2.9.3. Systembeskrivelse; ved andre systemer enn kontinuerlig innsprøyting gis tilsvarende data:
- 3.2.4.2.9.3.1. Styreenhetens merke og type:
- 3.2.4.2.9.3.2. Drivstoffregulatorens merke og type:
- 3.2.4.2.9.3.3. Luftstrømfølerens merke og type:
- 3.2.4.2.9.3.4. Drivstofffordelerens merke og type:
- 3.2.4.2.9.3.5. Gasspjeldhusets merke og type:
- 3.2.4.2.9.3.6. Vanntemperaturfølerens merke og type:
- 3.2.4.2.9.3.7. Lufttemperaturfølerens merke og type:
- 3.2.4.2.9.3.8. Lufttrykkfølerens merke og type:
- 3.2.4.3.4. Systembeskrivelse; ved andre systemer enn kontinuerlig innsprøyting gis tilsvarende data:
- 3.2.4.3.4.1. Styreenhetens merke og type:
- 3.2.4.3.4.3. Luftstrømfølerens merke og type:
- 3.2.4.3.4.6. Mikrobryterens merke og type:
- 3.2.4.3.4.8. Gasspjeldhusets merke og type:
- 3.2.4.3.4.9. Vanntemperaturfølerens merke og type:
- 3.2.4.3.4.10. Lufttemperaturfølerens merke og type:
- 3.2.4.3.4.11. Lufttrykkfølerens merke og type:
- 3.2.4.3.5.1. Merke(r):

⁽¹⁾ Stryk det som ikke passer (i enkelte tilfeller skal ingenting strykes, f.eks. dersom mer enn ett alternativ gjelder).

⁽²⁾ Angi toleransen

- 3.2.4.3.5.2. Type(r):
- 3.2.8.2.1. Type: luft-luft/luft-vann⁽¹⁾
- 3.2.8.3. Innsugingsundertrykk ved nominelt motorturtall og ved 100 % belastning (utelukkende motorer med kompresjonstenning)
- Minste tillatte: kPa
- Største tillatte: kPa
- 3.2.9.3. Største tillatte eksosmottrykk ved nominelt motorturtall og ved 100 % belastning (utelukkende motorer med kompresjonstenning): kPa
- 3.2.11.1. Største ventilløftehøyde, åpnings- og lukkevinkler eller innstillingsdata for alternative fordelingsanlegg, i forhold til dødpunktene: For variabel ventilinnstilling, minste og største innstilling:
- 3.2.12.2. Supplerende forurensningsreducerende innretninger (dersom slike forekommer og ikke omfattes av andre numre):
- 3.2.12.2.1.1. Antall katalysatorer og katalysatorelementer (opplysningene nedenfor angis for hver enhet):
- 3.2.12.2.1.1.1. Beskrivelse av system/metode for regenerering av etterbehandlingssystemer for eksos:
- 3.2.12.2.1.1.1.1. Antall driftssykluser av type 1 eller tilsvarende sykluser for prøving av motor i prøvingsbenk, mellom to sykluser der regenererende faser forekommer under forhold som tilsvarer type 1-prøvingen (avstand «D» i figur 1 i vedlegg 13 til UN/ECE-reglement nr. 83):
- 3.2.12.2.1.1.1.2. Beskrivelse av metode for å bestemme antall sykluser mellom to sykluser der regenererende faser forekommer:
- 3.2.12.2.1.1.1.3. Parametre for å bestemme hvilket belastningsnivå som kreves før regenerering forekommer (dvs. temperatur, trykk osv.):
- 3.2.12.2.1.1.1.4. Beskrivelse av metode som brukes for å belaste systemet ved den prøvingsmetoden som er beskrevet i nr. 3.1. i vedlegg 13 til UN/ECE-reglement nr. 83:
- 3.2.12.2.1.1.1.5. Normalt driftstemperaturområde (K):
- 3.2.12.2.1.1.1.6. Forbruksreagenser (når det er relevant):
- 3.2.12.2.1.1.1.7. Type og konsentrasjon av reagens som kreves for katalytisk virkning (når det er relevant):
- 3.2.12.2.1.1.1.8. Normalt driftstemperaturområde for reagens (når det er relevant):
- 3.2.12.2.1.1.1.9. Internasjonal standard (når det er relevant):
- 3.2.12.2.1.1.1.10. Hyppighet for etterfylling av reagens: løpende/ved service⁽¹⁾ (når det er relevant):
- 3.2.12.2.1.1.12. Katalysatorens merke:
- 3.2.12.2.1.1.13. Delenummer:
- 3.2.12.2.2.4. Lambda-sondens merke:
- 3.2.12.2.2.5. Delenummer:
- 3.2.12.2.4.2. Vannkjølt system: ja/nei⁽¹⁾

⁽¹⁾ Stryk det som ikke passer (i enkelte tilfeller skal ingenting strykes, f.eks. dersom mer enn ett alternativ gjelder).

- 3.2.12.2.6.4.1. Antall driftssykluser av type 1 eller tilsvarende sykluser for prøving av motor i prøvingsbenk, mellom to sykluser der regenererende faser forekommer under forhold som tilsvarer type 1-prøvingen (avstand «D» i figur 1 i vedlegg 13 til UN/ECE-reglement nr. 83):
- 3.2.12.2.6.4.2. Beskrivelse av metode for å bestemme antall sykluser mellom to sykluser der regenererende faser forekommer:
- 3.2.12.2.6.4.3. Parametere for å bestemme hvilket belastningsnivå som kreves før regenerering forekommer (dvs. temperatur, trykk osv.):
- 3.2.12.2.6.4.4. Beskrivelse av metode som brukes for å belaste systemet ved den prøvingsmetoden som er beskrevet i nr. 3.1. i vedlegg 13 til UN/ECE-reglement nr. 83:
- 3.2.12.2.6.5. Partikkelfellens merke:
- 3.2.12.2.6.6. Delenummer:
- 3.2.12.2.7.6. Følgende tilleggsopplysninger skal framlegges av kjøretøyprodusenten for å gjøre det mulig å produsere erstatnings- eller servicedeler som er forenlige med OBD-systemer, samt diagnoseverktøy og prøvingsutstyr.
- 3.2.12.2.7.6.1. En beskrivelse av type og antall forkondisjoneringssykluser ved den opprinnelige typegodkjenningen av kjøretøyet.
- 3.2.12.2.7.6.2. En beskrivelse av den type demonstrasjonssyklus for egendiagnose som ble benyttet ved den opprinnelige typegodkjenningen av kjøretøyet, for den delen som overvåkes av OBD-systemet.
- 3.2.12.2.7.6.3. Et omfattende dokument som beskriver alle overvåkede deler sammen med strategien for påvisning av feil og aktivisering av feilindikatoren (fast antall kjøringssykluser eller statistisk metode), herunder en liste over relevante sekundære overvåkede parametere for hver del som overvåkes av OBD-systemet. En liste over alle anvendte egendiagnosekoder og formater (med forklaring av hver enkelt) tilknyttet de enkelte utslippsrelaterte delene i drivaggregatet og de enkelte ikke-utslippsrelaterte delene, der overvåking av delen benyttes til å fastslå om feilindikatoren skal aktiveres. Det skal særlig gis en omfattende forklaring for dataene angitt i \$05 Test ID \$21 til FF og dataene angitt i \$06. For kjøretøytyper som bruker en kommunikasjonsforbindelse i samsvar med ISO 15765-4 «Road vehicles — Diagnostics on controller area network (CAN) — Part 4: Requirements for emissions-related systems», skal det gis en omfattende forklaring for dataene angitt i \$06 Test ID \$00 til FF for hver overvåkings-ID som støttes i egendiagnosesystemet.
- 3.2.12.2.7.6.4. De opplysningene som kreves i dette nummer, kan leveres ved å fylle ut en tabell som tabellen nedenfor.

Del	Feilkode	Overvåkingsstrategi	Kriterier for påvisning av feil	Kriterier for aktivisering av feilindikator	Sekundære parametere	Forkondisjonering	Demonstrasjonsprøving
Katalysator	PO420	Signaler fra lambda-sonde 1 og 2	Forskjell i signaler fra sonde 1 og 2	Tredje syklus	Motorturtall, motorbelastning, A/F modus, katalysatortemperatur	To type I-sykluser	Type 1

- 3.2.15.1. EF-typegodkjenningsnummer i samsvar med rådsdirektiv 70/221/EØF (EFT L 76 av 6.4.1970, s. 23) (når direktivet blir endret slik at det omfatter tanker for gassformig drivstoff) eller godkjenningsnummer i samsvar med UN/ECE-reglement 67.
- 3.2.16.1. EF-typegodkjenningsnummer i samsvar med rådsdirektiv 70/221/EØF (når direktivet blir endret slik at det omfatter tanker for gassformig drivstoff) eller godkjenningsnummer i samsvar med UN/ECE-reglement nr. 110:
- 3.4. Motorer eller kombinasjoner av motorer
- 3.4.1. Elektrisk hybridkjøretøy: ja/nei⁽¹⁾

⁽¹⁾ Stryk det som ikke passer (i enkelte tilfeller skal ingenting strykes, f.eks. dersom mer enn ett alternativ gjelder).

- 3.4.2. Kategori av elektrisk hybridkjøretøy
- ekstern lading/uten ekstern lading()
- 3.4.3. Driftsomkopler: med/uten()
- 3.4.3.1. Driftsmåter som kan velges
- 3.4.3.1.1. Bare elektrisk: ja/nei⁽¹⁾
- 3.4.3.1.2. Bare drivstoff: ja/nei⁽¹⁾
- 3.4.3.1.3. Hybriddriftsmåter: ja/nei⁽¹⁾
- (dersom ja, gi en kort beskrivelse)
- 3.4.4. Beskrivelse av enheten for energilagring: (batteri, kondensator, svinghjul/generator)
- 3.4.4.1. Merke(r):
- 3.4.4.2. Type(r):
- 3.4.4.3. Identifikasjonsnummer:
- 3.4.4.4. Type elektrokjemisk kopling:
- 3.4.4.5. Energi: ... (for batteri: spenning og kapasitet Ah i 2 t, for kondensator: J, ...)
- 3.4.4.6. Lader: i kjøretøyet/eksternt/uten⁽¹⁾
- 3.4.5. Elektriske motorer (beskriv hver type elektrisk motor separat)
- 3.4.5.1. Merke:
- 3.4.5.2. Type:
- 3.4.5.3. Primær anvendelse: trekkmotor/generator
- 3.4.5.3.1. Ved anvendelse som trekkmotor: én motor / flere motorer (antall):
- 3.4.5.4. Største effekt: kW
- 3.4.5.5. Virkemåte:
- 3.4.5.5.1. likestrøm/vekselstrøm/antall faser:
- 3.4.5.5.2. separat magnetisering/serie/sammensatt⁽¹⁾
- 3.4.5.5.3. synkron/asynkron()
- 3.4.6. Styreenhet
- 3.4.6.1. Merke(r):
- 3.4.6.2. Type(r):
- 3.4.6.3. Identifikasjonsnummer:
- 3.4.7. Kontrollspak
- 3.4.7.1. Merke:

⁽¹⁾ Stryk det som ikke passer (i enkelte tilfeller skal ingenting strykes, f.eks. dersom mer enn ett alternativ gjelder).

- 3.4.7.2. Type:
- 3.4.7.6.3. Identifikasjonsnummer:
- 3.4.8. Kjøretøyets elektriske rekkevidde ... km (i samsvar med vedlegg 7 i reglement nr. 101):
- 3.4.9. Produsentens anbefaling om forkondisjonering:
- 3.5.2. Drivstofforbruk (angis for hvert referansedrivstoff som prøves)
- 6.6.1. Dekk/hjulkombinasjon(er)
- a) for dekk oppgis dimensjonsbetegnelse, indeks for belastningskapasitet, symbol for minste hastighetskategori, rullestand i samsvar med ISO 28580 (når det er relevant)
- b) for dekk i kategori Z som skal monteres på kjøretøyer med høyeste hastighet over 300 km/t, oppgis tilsvarende opplysninger; for hjul oppgis felgdimensjon(er) og innpressing(er)
- 9.1. Karosseritype: (bruk kodene i avsnitt C i vedlegg II):
16. Tilgang til opplysninger om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyer
- 16.1. Adresse til det viktigste nettstedet for tilgang til opplysninger om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyet
- 16.1.1. Dato for når disse opplysningene er tilgjengelig (senest seks måneder fra datoen for typegodkjenning):
- 16.2. Vilkår for tilgang til nettstedet som nevnt i nr. 16.1:
- 16.3. Format for opplysninger om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyer som er tilgjengelige på nettstedet nevnt i nr. 16.1:
-

VEDLEGG XIX

SÆRLIGE BESTEMMELSER MED HENSYN TIL VEDLEGG III TIL RÅSDIREKTIV 70/156/EØF

- 3.2.1.1. Arbeidsprinsipp: elektrisk tenning/kompresjonstenning⁽¹⁾
firetakts/totakts/roterende⁽¹⁾:
- 3.2.2. Drivstoff: diesel/bensin/LPG/NG-biogass/etanol (E85)/biodiesel/hydrogen⁽¹⁾
- 3.2.2.4. Kjøretøyets drivstofftype: En type drivstoff, to typer drivstoff, blandingsdrivstoff⁽¹⁾
- 3.2.2.5. Største tillatte mengde biodrivstoff i drivstoffet (oppgitt av produsenten): volumprosent
- 3.2.12.2. Supplerende forurensningsreducerende innretninger (dersom slike forekommer og ikke omfattes av andre numre):
- 3.4. Motorer eller kombinasjoner av motorer
- 3.4.1. Elektrisk hybridkjøretøy: ja/nei⁽¹⁾
- 3.4.2. Kategori av elektrisk hybridkjøretøy
ekstern lading/uten ekstern lading⁽¹⁾
- 6.6.1. Dekk/hjulkombinasjon(er)
 - a) for dekk oppgis dimensjonsbetegnelse, indeks for belastningskapasitet, symbol for minste hastighetskategori, rullestand i samsvar med ISO 28580 (når det er relevant)
 - b) for dekk i kategori Z som skal monteres på kjøretøyer med høyeste hastighet over 300 km/t, oppgis tilsvarende opplysninger; for hjul oppgis felgdimensjon(er) og innpressing(er)
- 9.1. Karosseritype: (bruk kodene i avsnitt C i vedlegg II):
- 16. Tilgang til opplysninger om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyer
- 16.1. Adresse til det viktigste nettstedet for tilgang til opplysninger om reparasjon og vedlikehold av kjøretøyet ..

⁽¹⁾ Stryk det som ikke passer (i enkelte tilfeller skal ingenting strykes, f.eks. dersom mer enn ett alternativ gjelder).

KOMMISJONSDIREKTIV 2008/89/EF

2014/EØS/35/11

av 24. september 2008

om endring av rådsdirektiv 76/756/EØF om montering av lys- og lyssignalinnretninger på motorvogner og deres tilhengere, for å tilpasse det til den tekniske utvikling(*)

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP
HAR —

76/756/EØF bør derfor endres for å tillate montering av disse innretningene.

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

under henvisning til europaparlaments- og rådsdirektiv 2007/46/EF av 5. september 2007 om fastsettelse av en ramme for godkjenning av motorvogner og deres tilhengere, og av systemer, deler og tekniske enheter til slike motorvogner⁽¹⁾, særlig artikkel 39 nr. 2, og

ut fra følgende betraktninger:

1) Rådsdirektiv 76/756/EØF av 27. juli 1976 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om montering av lys- og lyssignalinnretninger på motorvogner og deres tilhengere⁽²⁾ er et av særdirektivene etter den framgangsmåten for EF-typegodkjenning som ble innført ved rådsdirektiv 70/156/EØF av 6. februar 1970 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om typegodkjenning av motorvogner og deres tilhengere⁽³⁾. Bestemmelsene i direktiv 70/156/EF om systemer, deler og separate tekniske enheter for motorvogner får derfor anvendelse på direktiv 76/756/EØF.

2) For å øke trafikksikkerheten bør det i direktiv 76/756/EØF innføres krav om å montere lykter for kjøreløs på motorvogner slik at disse kjøretøyene synes bedre i trafikken.

3) Det forventes at ny teknologi som frontlyssystem med automatisk tilpasning (AFS) og nødbremssignal (ESS) vil ha en positiv innvirkning på trafikksikkerheten. Direktiv

4) For å ta hensyn til ytterligere endringer i UN-ECE-reglement nr. 48⁽⁴⁾, som Fellesskapet allerede har stemt for, er det hensiktsmessig å tilpasse direktiv 76/756/EØF til den tekniske utvikling og de tekniske kravene i nevnte reglement. Av klarhetshensyn bør vedlegg II til direktiv 76/756/EØF endres.

5) Direktiv 76/756/EØF bør derfor endres.

6) Tiltakene fastsatt i dette direktiv er i samsvar med uttalelse fra Den tekniske komité for motorvogner —

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

Artikkel 1

I nr. 1 i vedlegg II til direktiv 76/756/EØF gjøres følgende endringer:

«1. De tekniske kravene er de som er angitt i nr. 2, 5 og 6 og i vedlegg 3–11 til UN-ECE-reglement nr. 48^(*).

(*) EUT L 135 av 23.5.2008, s. 1.»

Artikkel 2

Dersom kravene fastsatt i direktiv 76/756/EØF, endret ved dette direktiv, ikke er oppfylt, skal medlemsstatene fra og med 7. februar 2011 for kjøretøyer i gruppe M₁ og N₁ og fra og med 7. august 2012 for kjøretøyer i andre grupper, med begrunnelse i montering av lys- og lyssignalinnretninger, nekte å gi EF-typegodkjenning eller nasjonal typegodkjenning for nye kjøretøytyper.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 257 av 25.9.2008, s. 14, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 43/2009 av 24. april 2009 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 33 av 25.6.2009, s. 5.

⁽¹⁾ EUT L 263 av 9.10.2007, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 262 av 27.9.1976, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 42 av 23.2.1970, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 135 av 23.5.2008, s. 1.

Artikkel 3

1. Medlemsstatene skal innen 15. oktober 2009 vedta og kunngjøre de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv. De skal umiddelbart oversende Kommisjonen teksten til disse bestemmelsene og en sammenligningstabell som viser sammenhengen mellom disse bestemmelsene og bestemmelsene i dette direktiv.

De skal anvende disse bestemmelsene fra 16. oktober 2009.

Når disse bestemmelsene vedtas av medlemsstatene, skal de inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

2. Medlemsstatene skal sørge for at teksten til de viktigste internrettslige bestemmelser som de vedtar på det området dette direktiv omhandler, blir oversendt Kommisjonen.

Artikkel 4

Dette direktiv trer i kraft den 20. dag etter at det er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Artikkel 5

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Brussel, 24. september 2008.

For Kommisjonen

Günter VERHEUGEN

Visepresident

KOMMISJONSDIREKTIV 2008/42/EF

2014/EØS/35/12

av 3. april 2008

om endring av rådsdirektiv 76/768/EØF om kosmetiske produkter for å tilpasse vedlegg II og III til nevnte direktiv til den tekniske utvikling(*)

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP
HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske
felleskap,

under henvisning til rådsdirektiv 76/768/EØF av 27. juli 1976
om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om kosmetiske
produkter⁽¹⁾, særlig artikkel 8 nr. 2, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) På grunnlag av IFRAs (International Fragrance Association) regler for god praksis har Vitenskapskomiteen for forbruksvarer (SCCP)⁽²⁾ identifisert en rekke stoffer som brukes som duftforbindelser i kosmetiske produkter og som det bør fastsettes enkelte begrensninger for.
- 2) Uansett hvilken funksjon disse stoffene har i kosmetiske produkter, er det eksponeringen for dem det bør tas hensyn til. Begrensningene bør derfor ikke bare gjelde bruken av de identifiserte stoffene som duftforbindelser i kosmetiske produkter.
- 3) Stoffene virker imidlertid ikke sensibiliserende ved bruk i munnprodukter. Ettersom en del av stoffene er godkjent som aromastoffer ved kommisjonsvedtak 1999/217/EF av 23. februar 1999 om vedtakelse av et register over aromastoffer til bruk i eller på næringsmidler utarbeidet i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2232/96 av 28. oktober 1996⁽³⁾, bør disse begrensningene av konsekvenshensyn ikke få anvendelse på stoffer som er oppført i dette registeret.

4) På bakgrunn av SCCPs uttalelser er det nødvendig å endre begrensningene for de identifiserte stoffene som allerede er oppført med referansenummer 45, 72, 73, 88 og 89 i vedlegg III til direktiv 76/768/EØF. Videre bør det i nevnte vedlegg også tas med identifiserte stoffer som ennå ikke er oppført der, med deres respektive begrensninger samt, av konsekvenshensyn, stoffer som tilhører samme familie og er oppført i kommisjonsbeslutning 96/335/EF av 8. mai 1996 om opprettelse av en liste over og en felles nomenklatur for bestanddeler brukt i kosmetiske produkter⁽⁴⁾.

5) Ettersom benzylalkohol er oppført to ganger i del I i vedlegg III, med referansenummer 45 og 68, bør innholdet i referansenummer 68 samt de nye begrensningene derfor oppføres under referansenummer 45.

6) På bakgrunn av SCCPs klargjøring med hensyn til perubalsam bør post 1136 i vedlegg II endres.

7) Direktiv 76/768/EØF bør derfor endres.

8) For å sikre en smidig overgang fra nåværende sammensetninger av kosmetiske produkter til sammensetninger som oppfyller kravene fastsatt i dette direktiv, bør det fastsettes passende overgangsperioder.

9) Tiltakene fastsatt i dette direktiv er i samsvar med uttalelse fra Den faste komité for kosmetiske produkter —

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 93 av 4.4.2008, s. 13, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 44/2009 av 24. april 2009 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 33 av 25.6.2009, s. 7.

⁽¹⁾ EFT L 262 av 27.9.1976, s. 169. Direktivet sist endret ved kommisjonsdirektiv 2008/14/EF (EUT L 42 av 16.2.2008, s. 43).

⁽²⁾ EUT L 66 av 4.3.2004, s. 45. Beslutningen endret ved beslutning 2007/263/EF (EUT L 114 av 1.5.2007, s. 14).

⁽³⁾ EFT L 84 av 27.3.1999, s. 1. Vedtaket sist endret ved vedtak 2006/252/EF (EUT L 91 av 29.3.2006, s. 48).

⁽⁴⁾ EFT L 132 av 1.6.1996, s. 1. Beslutningen sist endret ved beslutning 2006/257/EF (EUT L 97 av 5.4.2006, s. 1).

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

Artikkel 1

Vedlegg II og III til direktiv 76/768/EØF endres i samsvar med vedlegget til dette direktiv.

Artikkel 2

Medlemsstatene skal treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at kosmetiske produkter som ikke er i samsvar med dette direktiv, ikke selges eller avhendes til sluttforbrukeren fra og med 4. desember 2009.

Artikkel 3

1. Medlemsstatene skal innen 4. oktober 2008 vedta og offentliggjøre de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv. De skal umiddelbart oversende Kommisjonen teksten til disse bestemmelsene og en sammenligningstabell som viser sammenhengen mellom disse bestemmelsene og bestemmelsene i dette direktiv.

De skal anvende disse bestemmelsene fra 4. april 2009.

Når disse bestemmelsene vedtas av medlemsstatene, skal de inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

2. Medlemsstatene skal oversende Kommisjonen teksten til de viktigste internrettslige bestemmelser som de vedtar på det området dette direktiv omhandler.

Artikkel 4

Dette direktiv trer i kraft den 20. dag etter at det er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Artikkel 5

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Brussel, 3. april 2008.

For Kommisjonen

Günter VERHEUGEN

Visepresident

VEDLEGG

I direktiv 76/768/EØF gjøres følgende endringer:

- 1) I vedlegg II skal referansenummer 1136 lyde: «Eksudat av *Myroxylon pereirae* (Royle) Klotzch (perubalsam, rå), CAS-nr. 8007-00-9), når det brukes som duftbestanddel».
- 2) I del 1 i vedlegg III gjøres følgende endringer:
 - a) Referansenummer 68 utgår.
 - b) Referansenummer 45, 72, 73, 88 og 89 skal lyde:

Referanse-nummer	Stoff	Begrensninger			Obligatorisk bruksanvisning og advarsel på etiketten
		Bruksområde	Høyeste tillatte konsentrasjon i det ferdige kosmetiske produktet	Andre begrensninger og krav	
a	b	c	d	e	f
«45	Benzyl alcohol(*) CAS-nr. 100-51-6	a) Løsemidler b) Duft-forbindelser/ aromatiske forbindelser og deres råstoffer		b) Forekomst av stoffet skal angis på listen over bestanddeler nevnt i artikkel 6 nr. 1 bokstav g) dersom konsentrasjonen overstiger – 0,001 % i produkter som ikke skylles av – 0,01 % i produkter som skylles av	
72	Hydroxycitronellal CAS-nr. 107-75-5	a) Munn-produkter b) Andre produkter	b) 1,0 %	a) b) Forekomst av stoffet skal angis på listen over bestanddeler nevnt i artikkel 6 nr. 1 bokstav g) dersom konsentrasjonen overstiger – 0,001 % i produkter som ikke skylles av – 0,01 % i produkter som skylles av	
73	Isoeugenol CAS-nr. 97-54-1	a) Munn-produkter b) Andre produkter	b) 0,02 %	a) b) Forekomst av stoffet skal angis på listen over bestanddeler nevnt i artikkel 6 nr. 1 bokstav g) dersom konsentrasjonen overstiger – 0,001 % i produkter som ikke skylles av – 0,01 % i produkter som skylles av	
88	d-Limonene CAS-nr. 5989-27-5			Forekomst av stoffet skal angis på listen over bestanddeler nevnt i artikkel 6 nr. 1 bokstav g) dersom konsentrasjonen overstiger – 0,001 % i produkter som ikke skylles av – 0,01 % i produkter som skylles av Peroksidtall under 20 mmol/l(**)	

a	b	c	d	e	f
89	Methyl 2-octynoate CAS-nr. 111-12-6 Metylheptinkarbonat	a) Munn-produkter b) Andre produkter	b) 0,01 % når det brukes alene I kombinasjon med metyl-oktinkarbonat skal samlet mengde i ferdig produkt ikke overstige 0,01 % (konsentra-sjonen av metyl-oktinkarbonat skal ikke overstige 0,002 %)	a) b) Forekomst av stoffet skal angis på listen over bestanddeler nevnt i artikkel 6 nr. 1 bokstav g) dersom konsentrasjonen overstiger – 0,001 % i produkter som ikke skylles av – 0,01 % i produkter som skylles av	

(*) Som konserveringsmiddel: se vedlegg VI del 1 nr. 34.

(**) Denne grenseverdien gjelder for stoffet, ikke for det ferdige kosmetiske produktet.»

c) Nye referansenumre 103-184 skal lyde:

Referanse-nummer	Stoff	Begrensninger			Obligatorisk bruksanvisning og advarsel på etiketten
		Bruksområde	Høyeste tillatte konsentrasjon i det ferdige kosmetiske produktet	Andre begrensninger og krav	
a	b	c	d	e	f
«103	Abies alba cone oil og extract CAS-nr. 90028-76-5			Peroksidtall under 10 mmol/l(*)	
104	Abies alba needle oil og extract CAS-nr. 90028-76-5			Peroksidtall under 10 mmol/l(*)	
105	Abies pectinata needle oil og extract CAS-nr. 92128-34-2			Peroksidtall under 10 mmol/l(*)	
106	Abies sibirica needle oil og extract CAS-nr. 91697-89-1			Peroksidtall under 10 mmol/l(*)	
107	Abies balsamea needle oil og extract CAS-nr. 85085-34-3			Peroksidtall under 10 mmol/l(*)	
108	Pinus mugo pumilio leaf og twig oil og extract CAS-nr. 90082-73-8			Peroksidtall under 10 mmol/l(*)	
109	Pinus mugo leaf og twig oil og extract CAS-nr. 90082-72-7			Peroksidtall under 10 mmol/l(*)	
110	Pinus sylvestris leaf og twig oil og extract CAS-nr. 84012-35-1			Peroksidtall under 10 mmol/l(*)	

a	b	c	d	e	f
111	Pinus nigra leaf og twig oil og extract CAS-nr. 90082-74-9			Peroksidtall under 10 mmol/l(*)	
112	Pinus palustris leaf og twig oil og extract CAS-nr. 97435-14-8			Peroksidtall under 10 mmol/l(*)	
113	Pinus pinaster leaf og twig oil og extract CAS-nr. 90082-75-0			Peroksidtall under 10 mmol/l(*)	
114	Pinus pumila leaf og twig oil og extract CAS-nr. 97676-05-6			Peroksidtall under 10 mmol/l(*)	
115	Pinus species leaf og twig oil og extract CAS-nr. 94266-48-5			Peroksidtall under 10 mmol/l(*)	
116	Pinus cembra leaf og twig oil og extract CAS-nr. 92202-04-5			Peroksidtall under 10 mmol/l(*)	
117	Pinus cembra leaf og twig extract acetylated CAS-nr. 94334-26-6			Peroksidtall under 10 mmol/l(*)	
118	Picea Mariana Leaf Oil og Extract CAS-nr. 91722-19-9			Peroksidtall under 10 mmol/l(*)	
119	Thuja Occidentalis Leaf Oil og Extract CAS-nr. 90131-58-1			Peroksidtall under 10 mmol/l(*)	
120	Thuja Occidentalis Stem Oil CAS-nr. 90131-58-1			Peroksidtall under 10 mmol/l(*)	
121	3-Carene CAS-nr. 13466-78-9 3,7,7-trimetylbisyklo[4.1.0]hept-3-en (isodipren)			Peroksidtall under 10 mmol/l(*)	
122	Cedrus atlantica wood oil og extract CAS-nr. 92201-55-3			Peroksidtall under 10 mmol/l(*)	
123	Cupressus sempervirens leaf oil og extract CAS-nr. 84696-07-1			Peroksidtall under 10 mmol/l(*)	
124	Turpentine gum (<i>Pinus</i> spp.) CAS-nr. 9005-90-7			Peroksidtall under 10 mmol/l(*)	

a	b	c	d	e	f
125	Turpentine oil og rectified oil CAS-nr. 8006-64-2			Peroksidtall under 10 mmol/l(*)	
126	Turpentine, steam distilled (<i>Pinus</i> spp.) CAS-nr. 8006-64-2			Peroksidtall under 10 mmol/l(*)	
127	Terpene alcohols acetates CAS-nr. 69103-01-1			Peroksidtall under 10 mmol/l(*)	
128	Terpene hydrocarbons CAS-nr. 68956-56-9			Peroksidtall under 10 mmol/l(*)	
129	Terpenes og terpenoids unntatt limonen (d-, l-, og dl-isome- rer) oppført under referanse- nummer 167, 168 og 88 i del 1 i dette vedlegg III CAS-nr. 65996-98-7			Peroksidtall under 10 mmol/l(*)	
130	Terpene terpenoids sinpine CAS-nr. 68917-63-5			Peroksidtall under 10 mmol/l(*)	
131	α -terpinene CAS-nr. 99-86-5 p-menta-1,3-dien			Peroksidtall under 10 mmol/l(*)	
132	γ -Terpinene CAS-nr. 99-85-4 p-Mentha-1,4-diene			Peroksidtall under 10 mmol/l(*)	
133	Terpinolene CAS-nr. 586-62-9 p-menta-1,4(8)-dien			Peroksidtall under 10 mmol/l(*)	
134	Acetyl hexamethyl indan CAS-nr. 15323-35-0 1,1,2,3,3,6-heksametylindan- 5-ylmetylketon	a) Produkter som ikke skylles av b) Produkter som skylles av	a) 2 %		
135	Allyl butyrate CAS-nr. 2051-78-7 2-propenylbutanoat			Innholdet av fri allylakohol i esteren skal være under 0,1 %	
136	Allyl cinnamate CAS-nr. 1866-31-5 2-propenyl 3-fenyl-2-prope- noat			Innholdet av fri allylakohol i esteren skal være under 0,1 %	
137	Allyl cyclohexylacetate CAS-nr. 4728-82-9 2-propenylsykloheksanacetat			Innholdet av fri allylakohol i esteren skal være under 0,1 %	

a	b	c	d	e	f
138	Allyl cyclohexylpropionate CAS-nr. 2705-87-5 2-propenyl 3-sykloheksanepropanoat			Innholdet av fri allylakohol i esterene skal være under 0,1 %	
139	Allyl heptanoate CAS-nr. 142-19-8 2-propenylheptanoat			Innholdet av fri allylakohol i esterene skal være under 0,1 %	
140	Allyl caproate CAS-nr. 123-68-2 Allylheksanoat			Innholdet av fri allylakohol i esterene skal være under 0,1 %	
141	Allyl isovalerate CAS-nr. 2835-39-4 2-propenyl-3-metylbutanoat			Innholdet av fri allylakohol i esterene skal være under 0,1 %	
142	Allyl octanoate CAS-nr. 4230-97-1 2-allylkaprylat			Innholdet av fri allylakohol i esterene skal være under 0,1 %	
143	Allyl phenoxyacetate CAS-nr. 7493-74-5 2-propenylfenoksyacetat			Innholdet av fri allylakohol i esterene skal være under 0,1 %	
144	Allyl phenylacetate CAS-nr. 1797-74-6 2-propenylbenzenacetat			Innholdet av fri allylakohol i esterene skal være under 0,1 %	
145	Allyl 3,5,5-trimethylhexanoate CAS-nr. 71500-37-3			Innholdet av fri allylakohol i esterene skal være under 0,1 %	
146	Allyl cyclohexyloxyacetate CAS-nr. 68901-15-5			Innholdet av fri allylakohol i esterene skal være under 0,1 %	
147	Allyl isoamyloxyacetate CAS-nr. 67634-00-8			Innholdet av fri allylakohol i esterene skal være under 0,1 %	
148	Allyl 2-methylbutoxyacetate CAS-nr. 67634-01-9			Innholdet av fri allylakohol i esterene skal være under 0,1 %	
149	Allyl nonanoate CAS-nr. 7493-72-3			Innholdet av fri allylakohol i esterene skal være under 0,1 %	
150	Allyl propionate CAS-nr. 2408-20-0			Innholdet av fri allylakohol i esterene skal være under 0,1 %	
151	Allyl trimethylhexanoate CAS-nr. 68132-80-9			Innholdet av fri allylakohol i esterene skal være under 0,1 %	

a	b	c	d	e	f
152	Allyl heptene carbonate CAS-nr. 73157-43-4 (Allyl-okt-2-ynoat)		0,002 %	Dette stoffet må ikke brukes sammen med andre 2-alkysyreestere (f.eks. metyl-heptinkarbonat)	
153	Amylcyclopentenone CAS-nr. 25564-22-1 2-pentylsyklopent-2-en-1-on		0,1 %		
154	Myroxylon balsamum var pereirae. extracts og distillates CAS-nr. 8007-00-9 Perubalsamolje, absolutt og anhydrol (Perubalsam)		0,4 %		
155	4-tert.-Butyldihydrocinnamaldehyde CAS-nr. 18127-01-0 3-(4-tert-butylfenyl)propionaldehyd		0,6 %		
156	Cuminum cyminum fruit oil og extract CAS-nr. 84775-51-9	a) Produkter som ikke skylles av b) Produkter som skylles av	a) 0,4 % spisskummen-olje		
157	cis-Rose ketone-1(**) CAS-nr. 23726-94-5 (Z)-1-(2,6,6-trimetyl-2-sykloheksen-1-yl)-2-buten-1-on (Cis- α -damaskon)	a) Munn-produkter b) Andre produkter	b) 0,02 %		
158	trans-Rose ketone-2(**) CAS-nr. 23726-91-2 (E)-1-(2,6,6-trimetyl-1-sykloheksen-1-yl)-2-buten-1-on (Trans- β -damaskon)	a) Munn-produkter b) Andre produkter	b) 0,02 %		
159	trans-Rose ketone-5(**) CAS-nr. 39872-57-6 (E)-1-(2,4,4-trimetyl-2-sykloheksen-1-yl)-2-buten-1-on (Isodamaskon)		0,02 %		
160	Rose ketone-4(**) CAS-nr. 23696-85-7 1-(2,6,6-trimetylsykloheksa-1,3-dien-1-yl)-2-buten-1-on (Damaskon)	a) Munn-produkter b) Andre produkter	b) 0,02 %		

a	b	c	d	e	f
161	Rose ketone-3(**) CAS-nr. 57378-68-4 1-(2,6,6-trimetyl-3-sykloheksen-1-yl)-2-buten-1-on (Delta-damaskon)	a) Munn-produkter b) Andre produkter	b) 0,02 %		
162	<i>cis</i> -Rose ketone-2(**) CAS-nr. 23726-92-3 1-(2,6,6-trimetyl-1-sykloheksen-1-yl)-2-buten-1-on (Cis-β-damaskon)	a) Munn-produkter b) Andre produkter	b) 0,02 %		
163	<i>trans</i> -Rose ketone-1(**) CAS-nr. 24720-09-0 1-(2,6,6-trimetyl-2-sykloheksen-1-yl)-2-buten-1-on (Trans-α-damaskon)	a) Munn-produkter b) Andre produkter	b) 0,02 %		
164	Rose ketone-5(**) CAS-nr. 33673-71-1 1-(2,4,4-trimetyl-2-sykloheksen-1-yl)-2-buten-1-on		b) 0,02 %		
165	<i>trans</i> -Rose ketone-3(**) CAS-nr. 71048-82-3 1-(2,6,6-trimetyl-3-sykloheksen-1-yl)-2-buten-1-on (Trans-delta-damaskon)	a) Munn-produkter b) Andre produkter	b) 0,02 %		
166	<i>trans</i> -2-hexenal CAS-nr. 6728-26-3	a) Munn-produkter b) Andre produkter	b) 0,002 %		
167	<i>l</i> -limonen CAS-nr. 5989-54-8 (S)-p-menta-1,8-dien			Peroksidtall under 20 mmol/l(*)	
168	<i>dl</i> -Limonene (racemisk) CAS-nr. 138-86-3 1,8(9)- <i>p</i> -mentadien, <i>p</i> -menta-1,8-dien (Dipenten)			Peroksidtall under 20 mmol/l(*)	
169	Perillaldehyde CAS-nr. 2111-75-3 <i>p</i> -menta-1,8-dien-7-al	a) Munn-produkter b) Andre produkter	b) 0,1 %		
170	Isobergamate CAS-nr. 68683-20-5 Mentadien-7-metylformat		0,1 %		

a	b	c	d	e	f
171	Methoxy dicyclopentadiene carboxaldehyde CAS-nr. 86803-90-9 Oktahydro-5-metoksy-4,7-metano-1H-inden-2-karboxaldehyd		0,5 %		
172	3-metylnon-2-ennitril CAS-nr. 53153-66-5		0,2 %		
173	Methyl octine carbonate CAS-nr. 111-80-8 Metyl-non-2-ynoat	a) Munn-produkter b) Andre produkter	b) 0,002 % når det brukes alene I kombinasjon med metyl-heptin-karbonat skal samlet mengde i ferdig produkt ikke overstige 0,01 % (konsentrasjonen av metyl-oktinkarbonat skal ikke overstige 0,002 %)		
174	Amylvinylcarbinyl acetate CAS-nr. 2442-10-6 1-okten-3-ylacetat	a) Munn-produkter b) Andre produkter	b) 0,3 %		
175	Propylidenephthalide CAS-nr. 17369-59-4 3-propylidenftalid	a) Munn-produkter b) Andre produkter	b) 0,01 %		
176	Isocyclogeraniol CAS-nr. 68527-77-5 2,4,6-trimetyl-3-sykloheksen-1-metanol		0,5 %		
177	2-Hexylidene cyclopentanone CAS-nr. 17373-89-6	a) Munn-produkter b) Andre produkter	b) 0,06 %		
178	Methyl heptadienone CAS-nr. 1604-28-0 6-metyl-3,5-heptadien-2-on	a) Munn-produkter b) Andre produkter	b) 0,002 %		
179	p-methylhydrocinnamic aldehyde CAS-nr. 5406-12-2 Kresylpropionaldehyd p-metyldihydrokanel-aldehyd		0,2 %		
180	Liquidambar orientalis Balsam oil og extract CAS-nr. 94891-27-7 (Styrax)		0,6 %		

a	b	c	d	e	f
181	Liquidambar styraciflua balsam oil og extract CAS-nr. 8046-19-3 (Styrax)		0,6 %		
182	Acetyl hexamethyl tetralin CAS-nr. 21145-77-7 CAS-nr. 1506-02-1 1-(5,6,7,8-tetrahydro-3,5,5,6,8,8-heksametyl-2-naftyl)etan-1-on (AHTN)	Alle kosmetiske produkter unntatt munn-produkter	a) Produkter som ikke skylles av: 0,1 % unntatt: vann- og alkoholholdige produkter: 1 % parfumer: 2,5 % parfymerte kremer: 0,5 % b) Produkter som skylles av: 0,2 %		
183	<i>Commiphora erythraea</i> engler var. <i>glabrescens</i> engler gum extract og oil CAS-nr. 93686-00-1		0,6 %		
184	Opopanax chironium resin CAS-nr. 93384-32-8		0,6 %		

(*) Denne grenseverdien gjelder for stoffet, ikke for det ferdige kosmetiske produktet.

(**) Summen av stoffene som anvendes sammen, kan ikke overstige grenseverdiene angitt i kolonne d.»

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅSDIREKTIV 2006/123/EF

2014/EØS/35/13

av 12. desember 2006

om tjenester i det indre marked(*)

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 47 nr. 2 første og tredje punktum og artikkel 55,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité⁽¹⁾,

under henvisning til uttalelse fra Regionkomiteen⁽²⁾,

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 251⁽³⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Den europeiske union søker å skape stadig nære forbindelser mellom Europas stater og folk og å sikre økonomisk og sosial framgang. I henhold til traktatens artikkel 14 nr. 2 utgjør det indre marked et område uten indre grenser, der fri bevegelse for tjenester er sikret. Etableringsadgangen er sikret i henhold til traktatens artikkel 43. Adgangen til å yte tjenester innenfor Fellesskapet er fastsatt i traktatens artikkel 49. For å styrke integrasjonen mellom Europas folk og fremme en balansert og bærekraftig økonomisk og sosial framgang er det av avgjørende betydning å fjerne hindringer for utviklingen av tjenestevirksomhet mellom medlemsstatene. Når slike hindringer fjernes, er det viktig å sikre at utviklingen av tjenestevirksomhet bidrar til fullføring av oppgaven fastsatt i traktatens artikkel 2 om å fremme en harmonisk, likevektig og bærekraftig utvikling av økonomisk virksomhet i Fellesskapet som helhet, et høyt nivå for sysselsetting og sosial trygghet, likestilling mellom menn og kvinner, en bærekraftig og ikke-inflasjonsdrivende vekst, en sterk konkurranseevne og høy grad av tilnærming mellom de økonomiske resultater, et høyt nivå for miljøvern og bedring av miljøkvaliteten, en heving av levestandarden og livskvaliteten samt økonomisk og sosial utjevning og solidaritet mellom medlemsstatene.

- 2) Et konkurransedyktig marked for tjenester er avgjørende for å fremme økonomisk vekst og skape arbeidsplasser i Den europeiske union. På det nåværende tidspunkt er det en rekke hindringer innenfor det indre marked som hindrer tjenesteytere, særlig små og mellomstore bedrifter (SMB), i å utvide sin virksomhet ut over sine nasjonale grenser og i å utnytte det indre marked fullt ut. Dette svekker konkurranseevnen på verdensplan for tjenesteytere i Den europeiske union. Et fritt marked som tvinger medlemsstatene til å fjerne restriksjoner på tjenesteyting over landegrensene, sammen med økt åpenhet og bedre forbrukeropplysning, ville gi forbrukerne et større utvalg og bedre tjenester til lavere priser.

- 3) I Kommisjonens rapport om tilstanden for det indre marked for tjenester er det regnet opp en lang rekke hindringer som står i veien for eller forsinker utviklingen av tjenester mellom medlemsstatene, særlig tjenester som ytes av små og mellomstore bedrifter, som spiller en framtidig rolle på området tjenesteyting. I rapporten konkluderes det med at det ett tiår etter at det indre marked skulle ha vært fullført, fortsatt er stor avstand mellom visjonen om en integrert økonomi i Den europeiske union og virkeligheten slik den oppleves av europeiske borgere og tjenesteytere. Hindringene berører en rekke ulike former for tjenestevirksomhet og alle trinn av tjenesteyterens virksomhet, og de har mange fellestrekk, bl.a. at de ofte skyldes administrative byrder, rettslig usikkerhet i forbindelse med virksomhet over landegrensene og mangel på gjensidig tillit mellom medlemsstatene.

- 4) Ettersom tjenester er drivkraften i den økonomiske veksten og utgjør 70 % av BNP og sysselsetting i de fleste medlemsstatene, har denne oppsplittingen av det indre marked en negativ innvirkning på hele den europeiske økonomien, særlig med hensyn til små og mellomstore bedrifters konkurranseevne og bevegelse for arbeidstakere, og hindrer forbrukerne i å få tilgang til et større utvalg tjenester til konkurransedyktige priser. Det er viktig å peke på at tjenestesektoren er en viktig sysselsetningssektor, særlig for kvinner, og at kvinner derfor vil kunne ha stor fordel av nye muligheter som tilbys ved fullføringen av det indre marked for tjenester. Europaparlamentet og Rådet har lagt vekt på at det å fjerne juridiske hindringer for opprettelsen av et virkelig indre marked, er en prioritert oppgave for å nå målet fastsatt på Det europeiske råds møte i Lisboa 23. og 24. mars 2000

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 376 av 27.12.2006, s. 36, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 45/2009 av 9. juni 2009 om endring av EØS-avtalens vedlegg X (Generelle tjenester) og vedlegg XI (Elektronisk kommunikasjon, audiovisuelle tjenester og informasjonssamfunnstjenester), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 33 av 25.6.2009, s. 8.

⁽¹⁾ EUT C 221 av 8.9.2005, s. 113.

⁽²⁾ EUT C 43 av 18.2.2005, s. 18.

⁽³⁾ Europaparlamentsuttalelse av 16. februar 2006 (ennå ikke offentliggjort i EUT), Rådets felles holdning av 24. juli 2006 (EUT C 270 E av 7.11.2006, s. 1) og Europaparlamentets holdning av 15. november 2006. Rådsbeslutning av 11. desember 2006.

om å bedre sysselsettingen og den sosiale utjevningen og oppnå en bærekraftig økonomisk vekst for å gjøre Den europeiske union til verdens mest konkurransedyktige og dynamiske kunnskapsøkonomi innen 2010, med flere og bedre arbeidsplasser. Å fjerne disse hindringene og samtidig sikre en høyt utviklet europeisk sosial modell er dermed en grunnleggende forutsetning for å overvinne de vanskelighetene som har oppstått i forbindelse med gjennomføringen av Lisboa-strategien, og for å sette fart i den europeiske økonomien, særlig med hensyn til sysselsetting og investering. Det er derfor viktig å oppnå et indre marked for tjenester med den rette balansen mellom markedsåpning og bevaring av offentlige tjenester samt sosiale rettigheter og forbrukerrettigheter.

- 5) Det er derfor nødvendig å fjerne hindringer for etableringsadgangen for tjenesteytere i medlemsstatene og hindringer for den frie bevegelse for tjenester mellom medlemsstatene, og å garantere tjenestemottakere og tjenesteytere nødvendig rettssikkerhet for å kunne utøve disse to grunnleggende frihetene i traktaten i praksis. Ettersom hindringene i det indre marked for tjenester berører både markedsdeltakere som ønsker å etablere seg i andre medlemsstater, og dem som yter en tjeneste i en annen medlemsstat uten å være etablert der, er det nødvendig å gi tjenesteytere mulighet til å utvikle sin tjenestevirksomhet i det indre marked, enten ved å etablere seg i en medlemsstat, eller ved å gjøre bruk av den frie bevegelse for tjenester. Tjenesteytere bør kunne velge mellom disse to frihetene, avhengig av hvilken vekststrategi de har i hver enkelt medlemsstat.
- 6) Disse hindringene kan ikke fjernes bare ved en direkte anvendelse av traktatens artikkel 43 og 49 ettersom det ville være svært vanskelig for nasjonale institusjoner og fellesskapsorganer å gjennomføre traktatbruddsbehandling mot de berørte medlemsstatene i hvert enkelt tilfelle, særlig etter utvidelsen, og ettersom mange hindringer kan fjernes bare etter forutgående samordning av nasjonal lovgivning, bl.a. ved at det opprettes et administrativt samarbeid. Som Europaparlamentet og Rådet har erkjent, gjør en fellesskapsrettsakt det mulig å oppnå et virkelig indre marked for tjenester.
- 7) Ved dette direktiv opprettes det en generell rettslig ramme som kommer en lang rekke tjenester til gode, og som samtidig tar hensyn til særtrekkene ved hver type virksomhet eller yrke og de reglene som gjelder for disse. Denne rammen bygger på en dynamisk og selektiv tilnærmingssåte som består i først å fjerne hindringer som kan fjernes raskt, og deretter for andre hindringer å innlede en prosess med vurdering, samråd og utfyllende harmonisering av særlige spørsmål, noe som vil muliggjøre en gradvis og samordnet modernisering av nasjonale ordninger for regulering av tjenestevirksomhet, som er avgjørende for å oppnå et virkelig indre marked for tjenester innen 2010. Det bør fastsettes en

balansert kombinasjon av tiltak som omfatter målrettet harmonisering, administrativt samarbeid, bestemmelser om adgangen til å yte tjenester og en oppmuntring til utvikling av atferdsregler på visse områder. Denne samordningen av nasjonale lovgivninger bør sikre en høy grad av rettslig integrasjon i Fellesskapet og et høyt nivå for vern av mål av allmenn interesse, særlig forbrukervern, som er avgjørende for å skape tillit mellom medlemsstatene. Dette direktiv tar også hensyn til andre mål av allmenn interesse, herunder vern av miljøet, offentlig sikkerhet og folkehelsen, samt nødvendigheten av å overholde arbeidsrettsbestemmelser.

- 8) Bestemmelsene i dette direktiv om etableringsadgangen og den frie bevegelse for tjenester bør få anvendelse bare i den utstrekning de berørte formene for virksomhet er åpne for konkurranse, slik at medlemsstatene ikke pålegges verken å liberalisere tjenester av allmenn økonomisk interesse eller å privatisere offentlige foretak som yter slike tjenester, eller å avskaffe eksisterende monopoler for andre former for virksomhet eller visse distribusjonstjenester.
- 9) Dette direktiv får anvendelse bare på krav som berører adgangen til eller utøvelsen av tjenestevirksomhet. Det får derfor ikke anvendelse på krav som f.eks. veitrafikkregler, regler for arealplanlegging og -utvikling, by- og landplanlegging, byggestandarter samt administrative sanksjoner ilagt for manglende overholdelse av disse reglene, som ikke særskilt regulerer eller påvirker tjenestevirksomheten, men som må overholdes av tjenesteyterne ved utøvelsen av deres økonomiske virksomhet på samme måte som av enkeltpersoner som handler som privatpersoner.
- 10) Dette direktiv gjelder ikke krav i forbindelse med tilgang til offentlige midler for visse tjenesteytere. Slike krav omfatter særlig krav som fastsetter vilkår for tjenesteyteres rett til å motta offentlige midler, herunder særlige kontraktsvilkår, og framfor alt kvalitetsstandarter som må overholdes som vilkår for å motta offentlige midler, for eksempel for sosialtjenester.
- 11) Dette direktiv berører ikke tiltak som medlemsstatene har truffet i samsvar med fellesskapsretten for å verne eller fremme kulturelt og språklig mangfold og mediemangfold, herunder finansiering av slike tiltak. Dette direktiv er ikke til hinder for at medlemsstatene kan anvende sine grunnleggende regler og prinsipper for pressefrihet og ytringsfrihet. Dette direktiv berører ikke medlemsstatenes lover om forbud mot forskjellsbehandling på grunnlag av nasjonalitet eller av andre grunner som fastsatt i traktatens artikkel 13.

- 12) Dette direktiv har som mål å skape en rettslig ramme for å sikre etableringsadgangen og den frie bevegelighet for tjenester mellom medlemsstatene, og det verken harmoniserer eller berører strafferetten. Medlemsstatene bør imidlertid ikke kunne begrense adgangen til å yte tjenester ved å anvende strafferettslige bestemmelser som direkte berører adgangen til eller utøvelsen av tjenestevirksomhet, for å omgå reglene som er fastsatt i dette direktiv.
- 13) Det er også viktig at dette direktiv fullt ut respekterer fellesskapsinitiativer på grunnlag av traktatens artikkel 137 med sikte på å nå målene i traktatens artikkel 136 om fremming av sysselsetting og bedring av leve- og arbeidsvilkår.
- 14) Dette direktiv berører ikke arbeids- og ansettelsesvilkår, herunder lengste arbeidstid og korteste hviletid, minste antall feriedager med lønn per år, minstelønn samt helse, sikkerhet og hygiene på arbeidsplassen, som medlemsstatene anvender i samsvar med fellesskapsretten, og det berører heller ikke forhold mellom partene i arbeidslivet, herunder retten til å forhandle og inngå tariffavtaler, retten til å streike og gjennomføre faglige aksjoner i samsvar med nasjonal lovgivning og praksis som overholder fellesskapsretten, og direktivet får ikke anvendelse på tjenester som ytes av vikarbyråer. Dette direktiv berører ikke medlemsstatenes trygdellovgivning.
- 15) Dette direktiv respekterer utøvelsen av de grunnleggende rettighetene som anvendes i medlemsstatene, og som er anerkjent i Den europeiske unions pakt om grunnleggende rettigheter og de medfølgende forklaringene, og bringer dem i samsvar med de grunnleggende frihetene fastsatt i traktatens artikkel 43 og 49. Disse grunnleggende rettighetene omfatter retten til å gjennomføre faglige aksjoner i samsvar med nasjonal rett og praksis som overholder fellesskapsretten.
- 16) Dette direktiv gjelder bare tjenesteytere som er etablert i en medlemsstat, og omfatter ikke eksterne forhold. Det gjelder ikke forhandlinger i internasjonale organisasjoner om handel med tjenester, særlig innenfor rammen av Generalavtalen om handel med tjenester (GATS).
- 17) Dette direktiv omfatter bare tjenester som utføres mot økonomisk vederlag. Tjenester av allmenn interesse omfattes ikke av definisjonen i traktatens artikkel 50 og faller derfor ikke inn under dette direktivs virkeområde. Tjenester av allmenn økonomisk interesse er tjenester som utføres mot økonomisk vederlag, og faller derfor inn under dette direktivs virkeområde. Visse tjenester av allmenn økonomisk interesse, for eksempel på transportområdet, er imidlertid utelukket fra dette direktivs virkeområde, og visse andre tjenester av allmenn økonomisk interesse, for eksempel tjenester som kan finnes i postsektoren, er omfattet av unntak fra bestemmelsen i dette direktiv om adgangen til å yte tjenester. Dette direktiv omhandler ikke finansiering av tjenester av allmenn økonomisk interesse og får ikke anvendelse på medlemsstatenes støtteordninger, særlig på det sosiale område, i samsvar med Fellesskapets konkurranseregler. Dette direktiv omhandler ikke oppfølgingen av Kommisjonens hvitbok om tjenester av allmenn interesse.
- 18) Finansielle tjenester bør utelukkes fra dette direktivs virkeområde ettersom slik virksomhet er underlagt særskilt fellesskapsregelverk, som i likhet med dette direktiv tar sikte på å oppnå et virkelig indre marked for tjenester. Denne utelukkelsen bør derfor omfatte alle finansielle tjenester som banktjenester og tjenester som gjelder kreditt, forsikring og gjenforsikring, yrkesbaserte eller individuelle pensjoner, verdipapirer, investeringsfond, betaling og investeringsrådgivning, herunder tjenestene oppført i vedlegg I til europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/48/EF av 14. juni 2006 om adgang til å starte og utøve virksomhet som kredittinstitusjon⁽¹⁾.
- 19) I lys av vedtakelsen i 2002 av en rekke rettsakter om elektroniske kommunikasjonsnett og -tjenester samt om tilhørende ressurser og tjenester, der det ble fastsatt rammeregler for å lette adgangen til slik virksomhet i det indre marked, særlig ved å fjerne de fleste ordningene med individuell tillatelse, må spørsmål som er behandlet i disse rettsaktene, utelukkes fra dette direktivs virkeområde.
- 20) Utelukkelsen fra dette direktivs virkeområde med hensyn til slike elektroniske kommunikasjonstjenester som er omfattet av europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/19/EF av 7. mars 2002 om tilgang til og samtrafikk mellom elektroniske kommunikasjonsnett og tilhørende ressurser (tilgangsdirektivet)⁽²⁾, europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/20/EF av 7. mars 2002 om tillatelse for elektroniske kommunikasjonsnett og -tjenester (tillatelsesdirektivet)⁽³⁾, europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/21/EF av 7. mars 2002 om felles rammeregler for elektroniske

⁽¹⁾ EUT L 177 av 30.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 108 av 24.4.2002, s. 7.

⁽³⁾ EFT L 108 av 24.4.2002, s. 21.

kommunikasjonsnett og -tjenester (rammedirektivet)⁽¹⁾, europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/22/EF av 7. mars 2002 om leveringspliktige tjenester og brukerrettigheter i forbindelse med elektroniske kommunikasjonsnett og -tjenester (direktivet om leveringspliktige tjenester)⁽²⁾ og europaparlaments- og rådsdirektiv nr. 2002/58/EF av 12. juli 2002 om behandling av personopplysninger og personvern i sektoren for elektronisk kommunikasjon (direktivet om personvern og elektronisk kommunikasjon)⁽³⁾ bør ikke gjelde bare for spørsmål som behandles særskilt i nevnte direktiver, men også på områder der direktivene uttrykkelig gir medlemsstatene mulighet til å treffe visse tiltak på nasjonalt plan.

- 21) Transporttjenester, herunder bytransport, drosjer og ambulanser samt havnetjenester bør utelukkes fra dette direktivs virkeområde.
- 22) Utelukkelse av helsetjenester fra dette direktivs virkeområde bør omfatte helsetjenester og farmasøytiske tjenester som helsepersonell yter til pasienter for å vurdere, bevare eller gjenopprette deres helsetilstand når slik virksomhet er forbeholdt lovregulert helsepersonell i den medlemsstat der tjenestene ytes.
- 23) Dette direktiv berører ikke refusjon av utgifter til helsetjenester som ytes i en annen medlemsstat enn den der mottakeren av helsetjenesten er bosatt. Domstolen har behandlet dette spørsmålet ved flere anledninger og har anerkjent pasientenes rettigheter. Det er viktig å behandle dette spørsmålet i en annen fellesskapsrettsakt for å oppnå økt rettssikkerhet og klarhet, i den utstrekning dette spørsmålet ikke allerede er behandlet i rådsforordning (EØF) nr. 1408/71 av 14. juni 1971 om anvendelse av trygdeordninger på arbeidstakere og deres familiemedlemmer som flytter innenfor Fellesskapet⁽⁴⁾.
- 24) Audiovisuelle tjenester, uansett overføringsmåte, herunder kinoer, bør også utelukkes fra dette direktivs virkeområde. Direktivet bør heller ikke få anvendelse på støtte som gis av medlemsstatene på det audiovisuelle området, og som omfattes av Fellesskapets konkurranseregler.

- 25) Pengespill, herunder lotterier og veddemål, bør utelukkes fra dette direktivs virkeområde i lys av denne virksomhetens særlig art, som har medført at medlemsstatene har utformet en politikk knyttet til offentlig orden og forbrukervern.
- 26) Dette direktiv berører ikke anvendelsen av traktatens artikkel 45.
- 27) Dette direktiv bør ikke omfatte de sosialtjenestene på områdene bolig, barneomsorg og støtte til familier og personer som har behov for det, som ytes av staten på nasjonalt, regionalt eller lokalt plan av tjenesteytere på oppdrag fra staten, eller av veldedige organisasjoner som er anerkjent av staten, med det formål å støtte personer som har et varig eller midlertidig særlig behov på grunn av utilstrekkelige inntekter i familien, eller på grunn av at de helt eller delvis befinner seg i et avhengighetsforhold, eller personer som risikerer å bli marginalisert. Disse tjenestene er avgjørende for å garantere den grunnleggende retten til menneskeverd og menneskelig integritet og er et uttrykk for prinsippene om sosial utjevning og solidaritet og bør ikke berøres av dette direktiv.
- 28) Dette direktiv omhandler ikke finansieringen av, eller støtteordningene for, sosiale tjenester. Direktivet berører heller ikke kriterier eller vilkår som medlemsstatene har fastsatt for å sikre at sosiale tjenester virkelig tjener den offentlige interesse og bidrar til sosial utjevning. I tillegg bør dette direktiv ikke berøre prinsippet om leveringspliktige tjenester med hensyn til medlemsstatenes sosialtjenester.
- 29) Ettersom det i traktaten er fastsatt særskilte rettslige grunnlag for skattespørsmål, og ettersom det allerede er vedtatt fellesskapsrettsakter på dette området, må skatteområdet utelukkes fra dette direktivs virkeområde.
- 30) Tjenestevirksomhet utgjør allerede en betydelig del av gjeldende fellesskapsrett. Dette direktiv bygger på, og utfyller dermed, gjeldende fellesskapsrett. Konflikter mellom dette direktiv og andre fellesskapsdokumenter er påvist og blir tatt hensyn til i dette direktiv, bl.a. ved hjelp av unntak. Det er imidlertid nødvendig å fastsette en regel for eventuelle gjenværende tilfeller og unntakstilfeller der det er en konflikt mellom en bestemmelse i dette direktiv og en bestemmelse i et annet fellesskapsdokument. Hvorvidt det foreligger en slik konflikt, bør avgjøres i samsvar med traktatens regler for etableringsrett og fri bevegelighet for tjenester.

⁽¹⁾ EFT L 108 av 24.4.2002, s. 33.

⁽²⁾ EFT L 108 av 24.4.2002, s. 51.

⁽³⁾ EFT L 201 av 31.7.2002, s. 37. Direktivet endret ved direktiv 2006/24/EF (EUT L 105 av 13.4.2006, s. 54).

⁽⁴⁾ EFT L 149 av 5.7.1971, s. 2. Forordningen sist endret ved europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 629/2006 (EUT L 114 av 27.4.2006, s. 1)

- 31) Dette direktiv er i samsvar med og berører ikke europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/36/EF av 7. september 2005 om godkjenning av yrkeskvalifikasjoner⁽¹⁾. Det omhandler andre spørsmål enn dem som er knyttet til yrkeskvalifikasjoner, for eksempel yrkesansvarsforsikring, kommersiell kommunikasjon, virksomhet på flere områder og administrativ forenkling. Når det gjelder midlertidig tjenesteyting over landegrensene, sikrer et unntak fra bestemmelsen om adgangen til å yte tjenester i dette direktiv at avdeling II om adgang til å yte tjenester i direktiv 2005/36/EF ikke berøres. Derfor berøres ingen av de tiltakene som i henhold til nevnte direktiv får anvendelse i den medlemsstat der tjenesteytingen finner sted, av bestemmelsen om adgangen til å yte tjenester.
- 32) Dette direktiv er i samsvar med Fellesskapets regelverk for forbrukervern, for eksempel europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/29/EF av 11. mai 2005 om foretaks urimelige handelspraksis overfor forbrukere i det indre marked (direktivet om urimelig handelspraksis)⁽²⁾ og europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2006/2004 av 27. oktober 2004 om samarbeid mellom nasjonale myndigheter med ansvar for håndheving av forbrukervernlovgivning (forordningen om forbrukervernsamarbeid)⁽³⁾.
- 33) De tjenestene som omfattes av dette direktiv, gjelder en rekke ulike former for virksomheter som er i stadig forandring, herunder forretnings tjenester som bedriftsrådgivning, sertifisering og prøving, eiendomsforvaltning, herunder kontorvedlikehold, reklame, rekrutteringstjenester og handelsagenters tjenester. De tjenestene som omfattes, er også tjenester som ytes både til næringsliv og forbrukere, for eksempel juridisk rådgivning eller skatterådgivning, tjenester i forbindelse med fast eiendom som eiendomsmegler tjenester, bygge- og anleggsvirksomhet, herunder arkitekt tjenester, handel og distribusjon, organisering av messer, bilutleie og reisebyråer. Forbrukertjenester er også omfattet, for eksempel innenfor turisme, herunder turistguider, fritidstjenester, idrettsanlegg og fornøylesparker, og i den utstrekning de ikke er utelukket fra dette direktivs virkeområde, husholdningstjenester, for eksempel hjelp til eldre. Slik virksomhet kan omfatte tjenester som krever at tjenesteyter og tjenestemottaker befinner seg i nærheten av hverandre, tjenester som krever at tjenestemottaker eller tjenesteyter reiser til et annet sted, og tjenester som kan ytes over avstand, herunder via Internett.
- 34) I henhold til Domstolens rettspraksis må vurderingen av om visse former for virksomhet, særlig virksomhet som er offentlig finansiert eller ytes av offentlige foretak, utgjør en «tjeneste», foretas i hvert enkelt tilfelle i lys av den berørte virksomhetens kjennetegn, særlig måten den ytes, organiseres og finansieres på i vedkommende medlemsstat. Domstolen har fastslått at det avgjørende kjennetegnet ved betaling er at den utgjør et økonomisk vederlag for de aktuelle tjenestene, og har erkjent at kjennetegnet ved betaling ikke er til stede når det gjelder virksomhet som utføres uten økonomisk vederlag av staten eller på vegne av staten innenfor rammen av dens plikter på det sosiale og kulturelle området og innenfor utdanning og rettsvesen, for eksempel kurs som gis innenfor det nasjonale utdanningssystemet, eller forvaltningen av trygdeordninger som ikke driver økonomisk virksomhet. Det at tjenestemottakerne betaler et gebyr, for eksempel den studie- eller registreringsavgiften som betales av studenter for å yte et visst bidrag til driftskostnadene for en ordning, utgjør ikke i seg selv noen betaling ettersom tjenesten fortsatt i hovedsak finansieres med offentlige midler. Slik virksomhet omfattes derfor ikke av definisjonen av tjeneste i traktatens artikkel 50, og faller derfor ikke inn under dette direktivs virkeområde.
- 35) Sportsaktiviteter for amatører på ideelt grunnlag er av stor sosial betydning. De har ofte utelukkende sosiale eller fritidsmessige mål. De utgjør derfor ikke nødvendigvis noen økonomisk virksomhet som definert i fellesskapsretten, og bør dermed falle utenfor dette direktivs virkeområde.
- 36) Begrepet «tjenesteyter» bør omfatte enhver fysisk person som er borger i en medlemsstat, eller enhver juridisk person som driver tjenestevirksomhet i en medlemsstat, enten ved å benytte seg av etableringsadgangen eller av den frie bevegelighet for tjenester. Begrepet tjenesteyter bør derfor ikke være begrenset til bare tjenesteyting over landegrensene innenfor rammen av den frie bevegelighet for tjenester, men bør også omfatte tilfeller der en markedsdeltaker etablerer seg i en medlemsstat med sikte på å utvikle sin tjenestevirksomhet der. På den annen side bør begrepet tjenesteyter ikke omfatte tilfeller der selskaper fra tredjestater har filialer i en medlemsstat, ettersom etableringsadgangen og den frie bevegelighet for tjenester i henhold til traktatens artikkel 48 bare kan komme selskaper til gode som er etablert i samsvar med lovgivningen i en medlemsstat, og som har sitt forretningskontor, sin hovedadministrasjon eller sitt hovedforetak innenfor Fellesskapet. Begrepet «tjenestemottaker» bør også omfatte tredjestatsborgere som allerede nyter godt av rettigheter de har fått ved fellesskapsrettsakter som forordning (EØF) nr. 1408/71, rådsdirektiv 2003/109/EF av 25. november 2003 om statusen til tredjestatsborgere som er bosatt i medlemsstaten i en lengre periode⁽⁴⁾, rådsforordning (EF) nr. 859/2003 av 14. mai 2003 om utvidelse av bestemmelsene i forordning

⁽¹⁾ EUT L 255 av 30.9.2005, s. 22.

⁽²⁾ EUT L 149 av 11.6.2005, s. 22.

⁽³⁾ EUT L 364 av 9.12.2004, s. 1. Forordningen endret ved direktiv 2005/29/EF.

⁽⁴⁾ EUT L 16 av 23.1.2004, s. 44.

(EØF) nr. 1408/71 og forordning (EØF) nr. 574/72 til å omfatte borgere i tredjestater som ikke allerede er omfattet av disse bestemmelsene utelukkende på grunn av sin nasjonalitet⁽¹⁾ og europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/38/EF av 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers rett til å ferdes og oppholde seg fritt på medlemsstatenes territorium⁽²⁾. Videre kan medlemsstatene utvide begrepet tjenestemottaker til å omfatte andre tredjestatsborgere som befinner seg på deres territorium.

37) Det sted der en tjenesteyter er etablert, bør fastsettes i samsvar med Domstolens rettspraksis, der begrepet «etablering» innebærer faktisk utøvelse av en økonomisk virksomhet ved et fast etableringssted for et ikke nærmere fastsatt tidsrom. Dette kravet kan også være oppfylt når et selskap blir opprettet for et gitt tidsrom, eller når det leier bygningen eller anlegget der det utøver sin virksomhet. Det kan også være oppfylt når en medlemsstat gir tidsbegrensede tillatelser bare for bestemte tjenester. En etablering behøver ikke å skje i form av et datterforetak, en filial eller et agentur, men kan bestå av et kontor som ledes av tjenesteyterens eget personale, eller av en person som er uavhengig, men har fullmakt til å opptre på varig grunnlag for foretaket, slik tilfellet er med et agentur. I samsvar med denne definisjonen, som krever at det faktisk utøves en økonomisk virksomhet på tjenesteyterens etableringssted, utgjør bare en postkasse ingen etablering. Dersom en tjenesteyter har flere etableringssteder, er det viktig å avgjøre fra hvilket etableringssted tjenesteytingen faktisk skjer. Dersom det er vanskelig å avgjøre fra hvilket av flere etableringssteder en gitt tjenesteyting skjer, bør etableringsstedet være det sted der tjenesteyteren har senteret for sin virksomhet knyttet til denne aktuelle tjenesten.

38) I henhold til traktatens bestemmelser om etablering lar begrepet «juridiske personer» markedsdeltakere stå fritt til å velge hvilken juridisk form de anser som egnet for å utøve sin virksomhet. Følgelig er «juridiske personer» i henhold til traktaten alle foretak som er opprettet i henhold til, eller underlagt, lovgivningen i en medlemsstat, uansett juridisk form.

39) Begrepet «tillatelsesordning» bør blant annet omfatte forvaltningsmessige framgangsmåter for å gi tillatelser, lisenser, godkjenninger eller konsesjoner, men også plikten til å være tilsluttet et bransjeorgan eller være

oppført i et register, en oversikt eller en database, være offisielt utpekt til et organ eller inneha yrkesbevis for å kunne utøve vedkommende virksomhet. Tillatelser kan gis ikke bare ved en formell beslutning, men også ved en stilltiende beslutning som for eksempel følger av at vedkommende myndighet ikke reagerer, eller at den berørte part må vente på en kvittering på mottak av en erklæring for å kunne starte vedkommende virksomhet, eller for at virksomheten skal bli lovlig.

40) Begrepet «tvingende allmenne hensyn», som det vises til i visse bestemmelser i dette direktiv, er utviklet gradvis av Domstolen i dens rettspraksis i tilknytning til traktatens artikkel 43 og 49, og kan utvikles ytterligere. Slik begrepet er anerkjent i Domstolens rettspraksis, omfatter det minst følgende grunner: offentlig orden, offentlig sikkerhet og folkehelsen i henhold til traktatens artikkel 46 og 55, opprettholdelse av samfunnsordenen, sosialpolitiske mål, vern av tjenestemottakere, forbrukervern, vern av arbeidstakere, herunder sosial trygghet for arbeidstakere, dyrs velferd, bevaring av den økonomiske stabiliteten i trygdeordningen, bedrageribekjempelse, bekjempelse av illojal konkurranse, vern av miljøet og bymiljøet, herunder by- og arealplanlegging, vern av kreditorer, sikring av en god rettspleie, trafikkisikkerhet, immaterialrettslig vern, kulturpolitiske mål, herunder vern av ytringsfriheten på forskjellige områder, særlig sosiale, kulturelle, religiøse og filosofiske samfunnsverdier, behovet for å sikre et høyt utdanningsnivå, opprettholdelse av en mangfoldig presse og fremming av nasjonalspråket, bevaring av den nasjonale historiske og kunstneriske arven samt veterinærpolitikk.

41) Begrepet «offentlig orden», som fortolket av Domstolen, dekker beskyttelse mot en virkelig og tilstrekkelig alvorlig trussel som berører en av samfunnets grunnleggende interesser, og kan særlig omfatte spørsmål som gjelder menneskeverd, beskyttelse av mindreårige og utsatte voksne samt dyrs velferd. Tilsvarende omfatter begrepet offentlig sikkerhet spørsmål om offentlig trygghet.

42) Reglene for forvaltningsmessige framgangsmåter bør ikke ha som mål å harmonisere forvaltningsmessige framgangsmåter, men å fjerne unødig tyngende tillatelsesordninger, framgangsmåter og formaliteter som er til hinder for etableringsadgangen og opprettelsen av nye tjenesteforetak.

⁽¹⁾ EUT L 124 av 20.5.2003, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 158 av 30.4.2004, s. 77.

- 43) En av de grunnleggende vanskelighetene særlig små og mellomstore bedrifter møter i forbindelse med adgangen til og utøvelsen av tjenestevirksomhet, er de kompliserte og langvarige forvaltningsmessige framgangsmåtene og rettslig usikkerhet knyttet til dem. Av den grunn er det nødvendig, med utgangspunkt i visse initiativer i forbindelse med modernisering og god forvaltningspraksis på fellesskapsplan og nasjonalt plan, å fastsette prinsipper for administrativ forenkling, blant annet ved å begrense plikten til forhåndstillatelse til de tilfellene der dette er absolutt nødvendig, og ved å innføre prinsippet om stilltiende tillatelse fra vedkommende myndigheter etter utløpet av en viss frist. Slike moderniseringstiltak har, samtidig som de ivaretar kravene om åpenhet og ajourføring av opplysninger om markedsdeltakere, til formål å fjerne forsinkelsene, kostnadene og de avskrekkende virkningene som skyldes for eksempel unødvendige eller overdrevent kompliserte og tyngende framgangsmåter, overlappende framgangsmåter, unødige formkrav ved innsending av dokumenter, vedkommende myndigheters vilkårlige bruk av fullmakter, ubestemt eller altfor lang tid før det gis svar, begrenset varighet for tillatelser som gis, samt uforholdsmessige gebyrer og sanksjoner. Slik praksis virker særlig avskrekkende på tjenesteytere som ønsker å utvikle sin virksomhet i andre medlemsstater, og gjør det nødvendig med en samordnet modernisering innenfor et utvidet indre marked på 25 medlemsstater.
- 44) Medlemsstatene bør, der dette er hensiktsmessig, innføre skjemaer som er harmonisert på fellesskapsplan og fastsatt av Kommisjonen, som skal svare til sertifikater, attester eller andre dokumenter i tilknytning til etableringen.
- 45) For å undersøke behovet for å forenkle framgangsmåter og formaliteter bør medlemsstatene særlig kunne ta i betraktning nødvendigheten av dem, antall, mulig dobbeltarbeid, kostnader, klarhet, tilgjengelighet samt den forsinkelsen og de praktiske vanskelighetene som de kan føre til for vedkommende tjenesteyter.
- 46) For å lette adgangen til og utøvelsen av tjenestevirksomhet i det indre marked er det nødvendig å fastsette et felles mål for alle medlemsstatene om administrativ forenkling og å fastsette bestemmelser blant annet om retten til informasjon, elektroniske framgangsmåter og opprettelsen av en ramme for tillatelsesordninger. Andre tiltak på nasjonalt plan for å nå dette målet kan være å redusere antallet framgangsmåter og formaliteter som får anvendelse på tjenestevirksomhet, og begrense slike framgangsmåter og formaliteter til dem som er absolutt nødvendige for å nå et mål av allmenn interesse, og som ikke overlapper hverandre med hensyn til innhold eller formål.
- 47) For å oppnå administrativ forenkling bør det ikke pålegges generelle formelle krav, slik som framlegging av originaldokumenter, bekreftede kopier eller en bekreftet oversettelse, unntatt der det er objektivt begrunnet ut fra tvingende allmenne hensyn, slik som vern av arbeidstakere, folkehelse, miljøvern eller forbrukervern. Det er også nødvendig å sikre at en tillatelse som hovedregel gjør det mulig å få adgang til tjenestevirksomhet, eller til å utøve slik virksomhet, på hele det nasjonale territoriet, med mindre en ny tillatelse for hver etablering, for eksempel for hvert nye ekstra store supermarked, eller en tillatelse som er begrenset til en bestemt del av det nasjonale territoriet, er objektivt begrunnet ut fra tvingende allmenne hensyn.
- 48) For ytterligere å forenkle de forvaltningsmessige framgangsmåtene er det hensiktsmessig å sørge for at alle tjenesteytere har ett kontaktpunkt de kan henvende seg til for å avvikle samtlige framgangsmåter og formaliteter (heretter kalt «felles kontaktpunkter»). Antallet felles kontaktpunkter per medlemsstat kan variere etter regionale eller lokale ansvarsområder, eller etter de aktuelle formene for virksomhet. Opprettelsen av felles kontaktpunkter bør ikke berøre fordelingen av oppgaver mellom vedkommende myndigheter på nasjonalt plan. Dersom det er flere vedkommende myndigheter på regionalt eller lokalt plan, kan en av dem påta seg rollen som felles kontaktpunkt og koordinator. Felles kontaktpunkter kan ikke opprettes bare av forvaltningsmyndigheter, men også av handelskamre eller håndverksforeninger, eller av yrkesorganisasjoner eller private organer som en medlemsstat beslutter å betro denne oppgaven til. Felles kontaktpunkter har en viktig rolle å spille når det gjelder å bistå tjenesteytere, enten som den direkte vedkommende myndighet som utsteder de dokumentene som er nødvendige for å få adgang til tjenestevirksomhet, eller som et mellomledd mellom tjenesteyteren og de direkte vedkommende myndigheter.
- 49) Det gebyr som felles kontaktpunkter kan kreve, bør stå i forhold til kostnadene ved de framgangsmåtene og formalitetene som de behandler. Dette bør ikke hindre medlemsstatene i å overlate til de felles kontaktpunktene å kreve inn andre administrative gebyrer som for eksempel tilsynsorganers gebyrer.
- 50) Tjenesteytere og –mottakere må ha lett tilgang til visse typer informasjon. Innenfor rammen av dette direktiv bør det være opp til hver enkelt medlemsstat å bestemme hvordan informasjonen skal gis til tjenesteytere og –mottakere. Særlig kan medlemsstatenes plikt til å sikre at relevant informasjon er lett tilgjengelig for tjenesteytere og –mottakere og for offentligheten, oppfylles ved å gjøre denne informasjonen tilgjengelig på et nettsted. All informasjon bør gis på en klar og utvetydig måte.

- 51) Informasjon som gis til tjenesteytere og -mottakere, skal særlig inneholde opplysninger om framgangsmåter og formaliteter, kontaktopplysninger for vedkommende myndigheter, vilkår for tilgang til offentlige registre og databaser og opplysninger om klageadgang samt kontaktopplysninger for sammenslutninger og organisasjoner der tjenesteytere eller -mottakere kan få praktisk hjelp. Vedkommende myndigheters plikt til å bistå tjenesteytere og -mottakere bør ikke omfatte juridisk bistand i enkeltsaker. Det bør likevel gis alminnelige opplysninger om hvordan kravene normalt blir fortolket eller anvendt. Spørsmål som f.eks. gjelder ansvar for uriktige eller villedende opplysninger, bør avgjøres av medlemsstatene.
- 52) Det er avgjørende for administrativ forenkling på området tjenestevirksomhet at det i rimelig nær framtid innføres et system for elektronisk avvikling av framgangsmåter og formaliteter til fordel for tjenesteytere, tjenestemottakere og vedkommende myndigheter. For å oppfylle denne forpliktelsen til å oppnå resultater, kan det være behov for å tilpasse nasjonal lovgivning og andre regler som får anvendelse på tjenester. Denne forpliktelsen bør ikke hindre medlemsstatene i å sørge for andre måter å avvikle slike framgangsmåter og formaliteter på enn elektronisk. Det faktum at det må være mulig å avvikle disse framgangsmåtene og formalitetene over avstand, betyr særlig at medlemsstatene må sikre at de kan avvikles over landegrensene. Forpliktelsen til å oppnå resultater omfatter ikke framgangsmåter eller formaliteter som på grunn av sin art er umulige å avvikle over avstand. Dette berører heller ikke medlemsstatenes lovgivning om bruk av språk.
- 53) Tildeling av lisenser for visse former for tjenestevirksomhet kan gjøre det nødvendig at vedkommende myndighet gjennomfører en samtale med søkeren for å vurdere søkerens personlige integritet og egnethet til å yte den aktuelle tjenesten. I slike tilfeller kan det være at elektronisk avvikling av formaliteter ikke er hensiktsmessig.
- 54) Muligheten til å få adgang til tjenestevirksomhet bør underlegges tillatelse av vedkommende myndigheter bare dersom en slik beslutning oppfyller kriteriene om likebehandling, nødvendighet og forholdsmessighet. Dette betyr særlig at tillatelsesordninger bør være tillatt bare dersom en etterfølgende kontroll ikke vil være effektiv, fordi det i ettertid vil være umulig å fastslå eventuelle feil ved de aktuelle tjenestene, idet det tas behørig hensyn til den risiko og de farer som vil kunne oppstå dersom det ikke blir foretatt en forhåndskontroll. Bestemmelsen om dette i dette direktiv kan imidlertid ikke brukes som begrunnelse for tillatelsesordninger som er forbudt i henhold til andre fellesskapsrettsakter som europaparlaments- og rådsdirektiv 1999/93/EF av 13. desember 1999 om en fellesskapsramme for elektroniske signaturer⁽¹⁾ eller europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/31/EF av 8. juni 2000 om visse rettslige aspekter ved informasjonssamfunnstjenester, særlig elektronisk handel, i det indre marked (direktivet om elektronisk handel)⁽²⁾. Resultatene av den gjensidige vurderingen vil gjøre det mulig å avgjøre på fellesskapsplan hvilke former for virksomhet tillatelsesordninger bør oppheves for.
- 55) Dette direktiv bør ikke berøre medlemsstatenes mulighet til å tilbakekalle tillatelser etter at de er gitt, dersom vilkårene for tildelingen av tillatelsen ikke lenger er oppfylt.
- 56) I henhold til Domstolens rettspraksis utgjør folkehelse, forbrukervern, dyrehelse og vern av bymiljø tvingende allmenne hensyn. Slike tvingende hensyn kan berettige anvendelsen av tillatelsesordninger og andre restriksjoner. Ingen slike tillatelsesordninger eller restriksjoner bør imidlertid innebære forskjellsbehandling på grunnlag av nasjonalitet. Videre må prinsippene om nødvendighet og forholdsmessighet alltid respekteres.
- 57) Bestemmelsene i dette direktiv om tillatelsesordninger bør gjelde for tilfeller der markedsdeltakeres adgang til eller utøvelse av tjenestevirksomhet krever en beslutning fra vedkommende myndighet. Dette berører verken vedkommende myndigheters beslutninger om å opprette et offentlig eller privat foretak for å yte en bestemt tjeneste, eller vedkommende myndigheters inngåelse av kontrakter om å yte en bestemt tjeneste som er underlagt reglene for offentlige innkjøp, ettersom dette direktiv ikke omhandler regler for offentlige innkjøp.
- 58) For å lette adgangen til og utøvelsen av tjenestevirksomhet er det viktig å vurdere tillatelsesordningene og begrunnelsene for dem, og avlegge rapport om dette. Denne rapporteringsplikten gjelder bare om det finnes tillatelsesordninger, og ikke kriteriene og vilkårene for å gi en tillatelse.

⁽¹⁾ EFT L 13 av 19.1.2000, s. 12.

⁽²⁾ EFT L 178 av 17.7.2000, s. 1.

- 59) Tillatelsen bør som hovedregel gjøre det mulig for tjenesteyteren å få adgang til tjenestevirksomhet eller utøve slik virksomhet på hele det nasjonale territoriet, med mindre en geografisk begrensning er begrunnet ut fra tvingende allmenne hensyn. Miljøvern kan for eksempel berettigede kravet om en individuell tillatelse for hvert anlegg på det nasjonale territoriet. Denne bestemmelsen bør ikke berøre regional eller lokal myndighet for tildeling av tillatelser i medlemsstatene.
- 60) Dette direktiv, og særlig bestemmelsene om tillatelsesordningene og en tillatelses geografiske virkeområde, bør ikke påvirke fordelingen av regional eller lokal myndighet i medlemsstatene, herunder regionalt og lokalt selvstyre og bruken av offisielle språk.
- 61) Bestemmelsen om at vilkårene for å gi tillatelse ikke skal overlape hverandre, bør ikke hindre medlemsstatene i å anvende sine egne vilkår som angitt i tillatelsesordningen. Det eneste som bør kreves, er at vedkommende myndigheter, når de vurderer om søkeren oppfyller disse vilkårene, tar hensyn til tilsvarende vilkår som allerede er oppfylt av søkeren i en annen medlemsstat. Denne bestemmelsen bør ikke innebære at vilkårene for tildeling av tillatelse fastsatt i en annen medlemsstats tillatelsesordning må anvendes.
- 62) Dersom antallet tilgjengelige tillatelser for en gitt form for virksomhet er begrenset på grunn av knapphet på naturressurser eller teknisk kapasitet, bør det vedtas en framgangsmåte for utvelgning blant flere mulige kandidater for gjennom fri konkurranse å utvikle kvaliteten på og vilkårene for de tjenestene som tilbys brukerne. En slik framgangsmåte bør sikre åpenhet og upartiskhet, og en tillatelse som gis på denne måten, bør ikke ha uforholdsmessig lang varighet, bør ikke fornyes automatisk eller innebære fordeler for den tjenesteyteren hvis tillatelse nettopp har utløpt. Særlig bør varigheten for tillatelsen som gis, fastsettes slik at den ikke innskrenker eller begrenser fri konkurranse ut over det som er nødvendig for at tjenesteyteren skal få tilbake sine investeringskostnader og få en rimelig avkastning på investert kapital. Denne bestemmelsen bør ikke hindre medlemsstatene i å begrense antallet tillatelser av andre grunner enn knapphet på naturressurser eller teknisk kapasitet. Disse tillatelsene bør i alle tilfeller være underlagt de øvrige bestemmelsene om tillatelsesordninger i dette direktiv.
- 63) Dersom det ikke foreligger andre ordninger, bør tillatelse anses som gitt dersom det ikke er gitt svar innen en fastsatt frist. Andre ordninger kan imidlertid fastsettes for visse former for virksomhet dersom dette er objektivt begrunnet ut fra tvingende allmenne hensyn, herunder tredjemanns rettmessige interesse. Slike andre ordninger kan omfatte nasjonale regler som fastsetter at søknaden anses som avslått dersom vedkommende myndighet ikke har gitt svar, og avslaget kan bringes inn for domstolene.
- 64) For å opprette et virkelig indre marked for tjenester er det nødvendig å oppheve de restriksjonene på etableringsadgangen og den frie bevegelighet for tjenester som fortsatt er nedfelt i visse medlemsstats lovgivning, og som er uforenlige med henholdsvis artikkel 43 og 49 i traktaten. De restriksjonene som skal forbys, påvirker særlig det indre marked for tjenester og bør systematisk oppheves så snart som mulig.
- 65) Etableringsadgangen bygger særlig på prinsippet om likebehandling, som innebærer forbud ikke bare mot all forskjellsbehandling på grunnlag av nasjonalitet, men også all indirekte forskjellsbehandling av andre grunner, som kan gi samme resultat. Adgangen til tjenestevirksomhet eller utøvelsen av slik virksomhet i en medlemsstat, enten som hovedvirksomhet eller som en sekundær virksomhet, bør dermed ikke underlegges kriterier som etableringssted, bosted, hjemsted eller sted der tjenestevirksomheten hovedsakelig utøves. Disse kriteriene bør imidlertid ikke omfatte krav om at en tjenesteyter, eller en av dennes ansatte eller en representant, skal være til stede under utøvelsen av virksomheten når dette er begrunnet ut fra tvingende allmenne hensyn. Dessuten bør en medlemsstat ikke begrense selskapers rettslige handleevne eller rett til å være part i en rettsak dersom de er opprettet i samsvar med lovgivningen i en annen medlemsstat på hvis territorium de har sin hovedvirksomhet. Videre bør en medlemsstat ikke kunne gi noen form for fordel til tjenesteytere som har en særlig nasjonal eller lokal sosioøkonomisk tilknytning, eller på grunn av tjenesteyterens etableringssted kunne begrense dennes frihet til å erverve, utnytte eller avhende rettigheter og varer eller til å få tilgang til ulike former for kreditt eller lokaler, i den grad disse mulighetene letter adgangen til tjenesteyterens virksomhet eller en effektiv utøvelse av virksomheten.
- 66) Adgang til eller utøvelse av tjenestevirksomhet på en medlemsstats territorium bør ikke være underlagt en økonomisk prøving. Forbudet mot økonomisk prøving som forutsetning for å gi tillatelse bør omfatte økonomisk prøving i seg selv, og ikke krav som er objektivt begrunnet ut fra tvingende allmenne hensyn, for eksempel vern av bymiljøet, sosialpolitikk eller folkehelse. Forbudet bør ikke berøre utøvelsen av fullmakter som er tillagt de myndighetene som har ansvar for anvendelsen av konkurranselovgivningen.

- 67) Når det gjelder finansielle garantier eller forsikring, bør forbudet mot slike krav gjelde bare forpliktelsen til at den nødvendige finansielle garantien eller forsikringen må komme fra en finansinstitusjon som er etablert i vedkommende medlemsstat.
- 68) Når det gjelder forhåndsregistrering, bør forbudet mot slike krav gjelde bare forpliktelsen til at tjenesteyteren før etablering skal ha vært forhåndsregistrert i et gitt tidsrom i et register i vedkommende medlemsstat.
- 69) For å samordne moderniseringen av nasjonale lover og forskrifter på en måte som er i samsvar med kravene i det indre marked, er det nødvendig å vurdere visse nasjonale krav som ikke innebærer forskjellsbehandling, men som på grunn av sin art merkbart vil kunne begrense eller til og med hindre adgang til eller utøvelse av en virksomhet i henhold til etableringsadgangen. Denne vurderingen bør begrenses til å undersøke om disse kravene er forenlige med de kriteriene som allerede er fastsatt av Domstolen med hensyn til etableringsadgangen. Den bør ikke berøre anvendelsen av Fellesskapets konkurranseregelverk. Dersom slike krav innebærer forskjellsbehandling eller ikke er objektivt begrunnet ut fra tvingende allmenne hensyn, eller dersom de ikke står i forhold til det mål som skal nås, må de oppheves eller endres. Utfallet av denne vurderingen vil være forskjellig alt etter virksomhetens art og den berørte allmenne interesse. Slike krav kan særlig være fullt ut berettiget når de er fastsatt for å oppfylle sosialpolitiske mål.
- 70) For dette direktivs formål, og med forbehold for traktatens artikkel 16, kan tjenester anses som tjenester av allmenn økonomisk interesse bare dersom de ytes ved utførelsen av en særlig oppgave av allmenn interesse som vedkommende medlemsstat har betrodd tjenesteyteren. Tildelingen av en slik oppgave bør skje ved en eller flere rettsakter hvis form fastsettes av vedkommende medlemsstat, og der den særlige oppgavens nøyaktige art bør angis.
- 71) Framgangsmåten for gjensidig vurdering som er fastsatt i dette direktiv, bør ikke berøre medlemsstatenes frihet til i sin lovgivning å fastsette et høyt nivå for vern av den allmenne interesse, særlig når det gjelder sosialpolitiske mål. Den gjensidige vurderingen må dessuten fullt ut ta hensyn til særegenhetene ved tjenestene av allmenn økonomisk interesse og de særlige oppgavene som er knyttet til dem. Dette kan berettige visse restriksjoner på etableringsadgangen, særlig når slike restriksjoner gjelder vern av folkehelsen og sosialpolitiske mål, og dersom de oppfyller vilkårene i artikkel 15 nr. 3 bokstav a), b) og c). Når det gjelder plikten til å ha en bestemt juridisk form for kunne yte visse tjenester på det sosiale område, har Domstolen for eksempel allerede anerkjent at det kan være berettiget å pålegge tjenesteyteren krav om ikke å ha overskudd som mål.
- 72) Tjenester av allmenn økonomisk interesse omfatter viktige oppgaver i forbindelse med sosial og geografisk utjevning. Utførelsen av disse oppgavene bør ikke hindres som følge av framgangsmåten for vurdering som er fastsatt i dette direktiv. Krav som er nødvendige for å kunne fullføre slike oppgaver, bør ikke berøres av vurderingen, men samtidig bør uberettigede restriksjoner på etableringsadgangen behandles.
- 73) Blant de kravene som skal undersøkes, er nasjonale regler som av andre grunner enn dem som er knyttet til yrkeskvalifikasjoner, forbeholder adgangen til visse former for virksomhet for bestemte tjenesteytere. Disse kravene omfatter også plikten for en tjenesteyter til å ha en bestemt juridisk form, særlig at tjenesteyteren skal være en juridisk person, et enkeltpersonforetak, en ideell organisasjon eller et selskap som er eid utelukkende av fysiske personer, samt krav som gjelder et selskaps aksjekapital, særlig plikten til å ha en minstekapital for visse former for tjenestevirksomhet eller til å ha en særlig kvalifikasjon for å kunne ha aksjekapital i eller lede visse selskaper. Vurderingen av om faste minstepriser og/eller høyeste priser er forenlige med etableringsadgangen, berører bare priser som er fastsatt av vedkommende myndigheter, særlig for yting av visse tjenester, og ikke for eksempel alminnelige regler for prisfastsettelse som ved utleie av en bolig.
- 74) Den gjensidige vurderingen betyr at medlemsstatene i løpet av perioden for innarbeiding i nasjonal lovgivning først må kartlegge sin lovgivning for å slå fast om noen av de ovennevnte kravene finnes i deres rettsorden. Medlemsstatene bør senest ved utløpet av perioden for innarbeiding i nasjonal lovgivning utarbeide en rapport om resultatene av kartleggingen. Hver rapport skal legges fram for alle de andre medlemsstatene samt berørte parter. Medlemsstatene har deretter seks måneder på seg til å komme med sine synspunkter på rapportene. Kommisjonen skal senest ett år etter datoen for innarbeiding av dette direktiv i nasjonal lovgivning utarbeide en sammendragsrapport, eventuelt fulgt av forslag til ytterligere initiativer. Om nødvendig kan Kommisjonen i samarbeid med medlemsstatene bistå dem med å utforme en felles metode.
- 75) At det i dette direktiv er angitt en rekke krav som medlemsstatene skal oppheve eller vurdere i løpet av perioden for innarbeiding i nasjonal lovgivning, berører ikke muligheten for å innlede traktatbruddsbehandling mot en medlemsstat for manglende overholdelse av traktatens artikkel 43 eller 49.

- 76) Dette direktiv gjelder ikke anvendelsen av traktatens artikkel 28-30 om fritt varebytte. De restriksjonene som er forbudt i henhold til bestemmelsen om adgangen til å yte tjenester, omfatter krav som gjelder adgang til eller utøvelse av tjenestevirksomhet, og ikke de krav som gjelder varer som sådanne.
- 77) Når en markedsdeltaker reiser til en annen medlemsstat for å utøve tjenestevirksomhet der, bør det skilles mellom situasjoner som omfattes av etableringsadgangen, og situasjoner som på grunn av den aktuelle virksomhetens midlertidige art omfattes av den frie bevegelse for tjenester. Når det gjelder skillet mellom etableringsadgang og fri bevegelse for tjenester, er den viktigste faktoren i henhold til Domstolens rettspraksis spørsmålet om hvorvidt markedsdeltakeren er etablert i den medlemsstaten der vedkommende yter den aktuelle tjenesten. Dersom markedsdeltakeren er etablert i den medlemsstaten der tjenestene ytes, bør vedkommende falle inn under virkeområdet for etableringsadgangen. Dersom markedsdeltakeren derimot ikke er etablert i den medlemsstat der tjenesteytingen finner sted, bør vedkommendes virksomhet omfattes av den frie bevegelse for tjenester. Domstolen har stadig slått fast at den aktuelle virksomhetens midlertidige art bør vurderes ikke bare i lys av tjenesteytingens varighet, men også i lys av dens hyppighet, periodiske art eller kontinuitet. Det faktum at virksomheten er av midlertidig art, bør ikke innebære at tjenesteyteren i den medlemsstat der tjenesteytingen finner sted, ikke kan opprette en viss infrastruktur, for eksempel et kontor, en praksis eller et konsultasjonsrom, i den grad slik infrastruktur er nødvendig for at den aktuelle tjenesten skal kunne ytes.
- 78) For å sikre en effektiv gjennomføring av den frie bevegelse for tjenester og for å sikre at tjenestemottakere og –yttere kan nyte godt av og yte tjenester i hele Fellesskapet uavhengig av grenser, er det nødvendig å klargjøre i hvilken utstrekning krav fra den medlemsstat der tjenesteytingen finner sted, kan pålegges. Det er absolutt nødvendig å sørge for at bestemmelsen om adgangen til å yte tjenester ikke hindrer den medlemsstat der tjenesteytingen finner sted i å pålegge særlige krav i samsvar med prinsippene i artikkel 16 nr. 1 bokstav a)-c), ut fra hensynet til offentlig orden eller offentlig sikkerhet eller vern av folkehelsen eller miljøet.
- 79) Domstolen har stadig slått fast at en medlemsstat beholder retten til å treffe tiltak for å hindre at tjenesteytere på utilbørlig måte utnytter prinsippene for det indre marked. Om det foreligger utilbørlig utnyttelse fra en tjenesteyters side, bør fastsettes i hvert enkelt tilfelle.
- 80) Det er nødvendig å sikre at tjenesteytere kan ta med seg utstyr som er nødvendig for tjenesteytingen når de reiser for å yte tjenester i en annen medlemsstat. Det er særlig viktig å unngå tilfeller der tjenesten ikke kan ytes uten utstyret, eller situasjoner der tjenesteytere pådrar seg tilleggskostnader, for eksempel fordi de må leie eller kjøpe annet utstyr enn det de vanligvis bruker, eller i betydelig grad må endre den måten de vanligvis utøver sin virksomhet på.
- 81) Begrepet «utstyr» omfatter ikke fysiske gjenstander som enten leveres av tjenesteyteren til kunden eller blir en del av en fysisk gjenstand som et resultat av tjenestevirksomheten, for eksempel byggematerialer eller reservedeler, eller som forbrukes eller etterlates på stedet i forbindelse med tjenesteytingen, for eksempel brensel, sprengstoff, fyrverkeri, plantevernmidler, gifter eller legemidler.
- 82) Bestemmelsene i dette direktiv bør ikke utelukke at en medlemsstat anvender regler for arbeids- og ansettelsesvilkår. Regler fastsatt ved lov eller forskrift skal i henhold til traktaten være begrunnet i vern av arbeidstakere og ikke innebære forskjellsbehandling, og de bør, som fortolket av Domstolen, være nødvendige og forholdsmessige, og være i samsvar med annen relevant fellesskapsrett.
- 83) Det må sikres at bestemmelsen om adgangen til å yte tjenester kan fravikes bare på de områdene som omfattes av unntak. Disse unntakene er nødvendige for å ta hensyn til integrasjonsnivået i det indre marked eller visse fellesskapsrettsakter om tjenester der det er fastsatt at en tjenesteyter er underlagt en annen lovgivning enn etableringsstatens. Videre bør det også unntaksvis kunne treffes tiltak mot en gitt tjenesteyter i visse enkelttilfeller og på visse strenge prosedyremessige og materielle vilkår. I tillegg bør enhver restriksjon på den frie bevegelse for tjenester unntaksvis tillates bare dersom den er forenlig med de grunnleggende rettighetene som utgjør en integrert del av de alminnelige rettsprinsippene i Fellesskapets rettsorden.
- 84) Unntaket fra bestemmelsen om adgangen til å yte tjenester når det gjelder posttjenester, bør omfatte både virksomhet som er forbeholdt yteren av leveringspliktige tjenester, og andre posttjenester.

- 85) Unntaket fra bestemmelsen om adgangen til å yte tjenester med hensyn til rettslig inndriving av gjeld og henvisningen til en mulig framtidig harmoniseringsrettsakt bør gjelde bare adgangen til og utøvelsen av virksomhet som særlig består i å reise søksmål ved en domstol i forbindelse med inndriving av gjeld.
- 86) Dette direktiv bør ikke berøre arbeids- og ansettelsesvilkår som i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 96/71/EF av 16. desember 1996 om utsending av arbeidstakere i forbindelse med tjenesteyting⁽¹⁾ får anvendelse på arbeidstakere som er utsendt for å yte en tjeneste på en annen medlemsstats territorium. I slike tilfeller skal tjenesteyterne i henhold til direktiv 96/71/EF oppfylle gjeldende arbeids- og ansettelsesvilkår på visse nærmere angitte områder i den medlemsstat der tjenesteytingen finner sted. Disse områdene er: lengste arbeidstid og korteste hviletid, minste antall feriedager med lønn per år, minstelønn, herunder overtidsbetaling, vilkår for utleie av arbeidstakere, særlig vern av arbeidstakere utleid av vikarbyråer, helse, sikkerhet og hygiene på arbeidsplassen, vernetiltak med hensyn til arbeids- og ansettelsesvilkår for gravide kvinner eller kvinner som nylig har født, og for barn og ungdom, samt likebehandling av menn og kvinner og andre bestemmelser om likebehandling. Dette gjelder ikke bare arbeids- og ansettelsesvilkår som er fastsatt ved lov, men også vilkår fastsatt i tariffavtaler eller voldgiftskjennelser som offisielt er erklært å ha allmenn gyldighet, eller som faktisk har allmenn gyldighet, som definert i direktiv 96/71/EF. Videre bør dette direktiv ikke hindre medlemsstatene i å anvende arbeids- og ansettelsesvilkår på andre områder enn dem som er nevnt i artikkel 3 nr. 1 i direktiv 96/71/EF når det er begrunnet ut fra hensynet til offentlig orden.
- 87) Dette direktiv bør heller ikke berøre arbeids- og ansettelsesvilkår i tilfeller der en arbeidstaker som er ansatt for å yte en tjeneste over landegrensene, blir rekruttert i den medlemsstat der tjenesteytingen finner sted. Videre bør dette direktiv heller ikke berøre den retten som den medlemsstat der tjenesteytingen finner sted, har til å avgjøre om det foreligger et arbeidsforhold og fastsette skillet mellom selvstendig næringsdrivende og arbeidstakere, herunder «falske selvstendig næringsdrivende». I denne sammenheng bør det viktigste kjennetegnet på et arbeidsforhold i henhold til traktatens artikkel 39 være at en person i et visst tidsrom yter tjenester for og under ledelse av en annen person mot godtgjøring. Enhver virksomhet som en person utøver utenfor et underordningsforhold, må betraktes som selvstendig næringsvirksomhet i henhold til traktatens artikkel 43 og 49.
- 88) Bestemmelsen om adgangen til å yte tjenester bør ikke få anvendelse i tilfeller der en virksomhet i samsvar med fellesskapsretten er forbeholdt et bestemt yrke i en medlemsstat, for eksempel krav om at bare advokater skal yte juridisk bistand.
- 89) Det unntaket fra bestemmelsen om adgangen til å yte tjenester som gjelder registrering av kjøretøyer som er leaset i en annen medlemsstat enn den der de benyttes, følger av Domstolens rettspraksis, som har anerkjent at en medlemsstat kan pålegge en slik plikt når det gjelder kjøretøyer som benyttes på medlemsstatens territorium, på vilkår som står i forhold til det mål som skal nås. Unntaket omfatter ikke tilfeldig eller midlertidig utleie.
- 90) Kontraktsforhold mellom tjenesteyter og kunde samt mellom arbeidsgiver og arbeidstaker bør ikke være omfattet av dette direktiv. Den lovgivning som får anvendelse på tjenesteyterens plikter i eller utenfor kontraktsforhold, skal fastsettes i henhold til internasjonale privatrettslige regler.
- 91) Det er unntaksvis og i enkelttilfeller nødvendig å gi medlemsstatene mulighet til, overfor en tjenesteyter som er etablert i en annen medlemsstat, å treffe tiltak som fraviker bestemmelsen om adgangen til å yte tjenester, av hensyn til tjenestesikkerheten. Det bør imidlertid være mulig å treffe slike tiltak bare ved fravær av harmonisering på fellesskapsplan.
- 92) Restriksjoner på den frie bevegelighet for tjenester som er i strid med dette direktiv, kan oppstå ikke bare som følge av tiltak som treffes overfor tjenesteytere, men også som følge av de mange hindringene for tjenestemottakeres, særlig forbrukes, bruk av tjenester. I dette direktiv nevnes det eksempler på visse typer restriksjoner overfor en tjenestemottaker som ønsker å benytte en tjeneste som utføres av en tjenesteyter etablert i en annen medlemsstat. Dette omfatter også tilfeller der mottakere av en tjeneste har plikt til å få tillatelse fra eller avgi en erklæring til vedkommende myndigheter for å kunne motta en tjeneste fra en tjenesteyter som er etablert i en annen medlemsstat. Dette gjelder ikke alminnelige tillatelsesordninger som også får anvendelse på bruken av en tjeneste som ytes av en tjenesteyter etablert i samme medlemsstat.

⁽¹⁾ EFT L 18 av 21.1.1997, s. 1.

- 93) Begrepet «finansiell støtte» i forbindelse med bruken av en bestemt tjeneste bør verken omfatte medlemsstatenes støtteordninger, særlig på det sosiale området eller i kultursektoren, som omfattes av Fellesskapets konkurranseregler, eller alminnelig finansiell støtte som ikke er knyttet til bruken av en bestemt tjeneste, for eksempel stipendier eller lån til studenter.
- 94) I samsvar med traktatens regler for fri bevegelighet for tjenester er forskjellsbehandling på grunnlag av mottakerens nasjonalitet eller på grunnlag av vedkommendes bostedsstat eller bosted forbudt. Slik forskjellsbehandling kan bestå i en plikt, bare for borgere av andre medlemsstater, til å legge fram originaldokumenter, bekreftede kopier, en attest på statsborgerskap eller offisielle oversettelser av dokumenter for å nyte godt av en tjeneste eller av mer fordelaktige vilkår eller priser. Forbudet mot krav som innebærer forskjellsbehandling, bør imidlertid ikke hindre at visse fordeler, særlig med hensyn til priser, forbeholdes visse mottakere, dersom dette bygger på berettigede objektive kriterier.
- 95) Prinsippet om likebehandling i det indre marked innebærer at en mottakers, og særlig en forbrukers, adgang til en tjeneste som tilbys allmennheten, ikke kan nektes eller begrenses på grunn av et kriterium i de alminnelige vilkårene som er gjort tilgjengelige for allmennheten, knyttet til mottakerens nasjonalitet eller bosted. Det følger ikke av dette at det vil være ulovlig forskjellsbehandling dersom det i slike alminnelige vilkår fastsettes ulike priser og vilkår for tjenesteyting, dersom slike priser og vilkår er berettiget av objektive grunner som kan variere fra stat til stat, for eksempel tilleggskostnader som påløper på grunn av avstand eller de tekniske kjennetegnene ved tjenesteytingen, eller ulike markedsvilkår, som for eksempel sesongbestemt høyere eller lavere etterspørsel, ulike ferieperioder i medlemsstatene og ulike konkurrenters prisfastsettelse, eller ytterligere risiko knyttet til regler som er forskjellige fra dem som gjelder i etableringsstaten. Det følger heller ikke av dette at manglende yting av en tjeneste til en forbruker på grunn av at de nødvendige immaterialrettigheter mangler på et bestemt territorium, vil utgjøre ulovlig forskjellsbehandling.
- 96) Det bør fastsettes at tjenesteyteren bør oppgi sin elektroniske postadresse, herunder adressen til sitt nettsted, som en måte å gjøre de opplysningene vedkommende har plikt til å legge fram, lett tilgjengelige for tjenestemottakeren. Videre bør en tjenesteyters plikt til å legge fram visse opplysninger i informasjonsdokumenter om sine tjenester ikke omfatte alminnelig kommersiell kommunikasjon, for eksempel reklame, men snarere dokumenter der det gis en nærmere beskrivelse av de tilbudte tjenestene, herunder dokumenter på et nettsted.
- 97) I dette direktiv er det nødvendig å fastsette visse regler for høy kvalitet på tjenester og særlig sikre krav til informasjon og åpenhet. Disse reglene bør komme til anvendelse både på tjenesteyting over landegrensene mellom medlemsstater og på tjenester som ytes i en medlemsstat av en tjenesteyter som er etablert der, uten at små og mellomstore bedrifter pålegges unødvendige byrder. De bør ikke på noen måte hindre medlemsstatene i å anvende ytterligere eller andre kvalitetskrav, i samsvar med dette direktiv og annen fellesskapsrett.
- 98) Enhver markedsdeltaker som yter tjenester som utgjør en direkte og særlig helseisiko, sikkerhetsrisiko eller finansiell risiko for tjenestemottakeren eller en tredjemann, bør i prinsippet være dekket av en egnet yrkesansvarsforsikring, eller av en annen tilsvarende eller sammenlignbar form for garanti, noe som særlig betyr at en slik markedsdeltaker normalt bør ha tilstrekkelig forsikringsdekning for tjenester som ytes i en eller flere andre medlemsstater enn etableringsstaten.
- 99) Forsikringen eller garantien bør være tilpasset risikoens art og omfang. Det bør derfor være nødvendig for tjenesteytere å ha dekning på tvers av landegrensene bare dersom de faktisk yter tjenester i andre medlemsstater. Medlemsstatene bør ikke fastsette nærmere regler for forsikringsdekning og for eksempel fastsette minstegrenser for forsikringssum eller grenser for utelukkelse fra forsikringsdekning. Tjenesteytere og forsikringsselskaper bør fortsatt ha den nødvendige smidigheten til å forhandle fram forsikringspoliser som er nøyaktig tilpasset risikoens art og omfang. Det er dessuten ikke nødvendig at en plikt til hensiktsmessig forsikring blir fastsatt ved lov. Det bør være tilstrekkelig at en forsikringsplikt inngår i de etiske reglene som fastsettes av bransjeorganer. Endelig bør forsikringsselskaper ikke ha plikt til å gi forsikringsdekning.
- 100) Det er nødvendig å få slutt på totalforbudene mot kommersiell kommunikasjon for lovregulerte yrker, ikke ved å oppheve forbud mot innholdet i en kommersiell kommunikasjon, men snarere ved å oppheve forbud som generelt utelukker et gitt yrke fra én eller flere former for kommersiell kommunikasjon, for eksempel et forbud mot all reklame i ett eller flere bestemte medier. Når det gjelder innholdet av og metodene for kommersiell kommunikasjon, må yrkesutøvere oppfordres til, i samsvar med fellesskapsretten, å utarbeide atferdsregler på fellesskapsplan.

- 101) Det er nødvendig og i tjenestemottakernes og særlig forbrukernes interesse å sikre at tjenesteytere har mulighet til å tilby tjenester på flere områder, og at restriksjoner i denne sammenheng begrenses til det som er nødvendig for å sikre de lovregulerte yrkenes upartiskhet, uavhengighet og integritet. Dette berører ikke restriksjoner eller forbud mot å utøve særlige former for virksomhet som har som mål å sikre uavhengighet i tilfeller der en medlemsstat betror en tjenesteyter en bestemt oppgave, særlig innenfor byutvikling, og det bør heller ikke berøre anvendelsen av konkurranseregler.
- 102) For å øke åpenheten og fremme vurderinger basert på sammenlignbare kriterier med hensyn til kvaliteten på de tjenestene som tilbys og ytes til tjenestemottakerne, er det viktig at opplysninger om betydningen av kvalitetsmerking og annen særskilt merking knyttet til disse tjenestene, er lett tilgjengelige. Dette kravet om åpenhet er særlig viktig på områder som turisme, særlig innenfor hotellvirksomhet, der bruken av klassifiseringssystemer er svært utbredt. Det bør dessuten undersøkes i hvilken utstrekning europeisk standardisering vil kunne øke tjenestenes samsvar og kvalitet. Europeiske standarder er utarbeidet av de europeiske standardiseringsorganene, Den europeiske standardiseringsorganisasjon (CEN), Den europeiske komité for elektroteknisk standardisering (CENELEC) og Det europeiske standardiseringsinstitutt for telekommunikasjoner (ETSI). Dersom det er hensiktsmessig, kan Kommisjonen etter framgangsmåtene fastsatt i europaparlaments- og rådsdirektiv 98/34/EF av 22. juni 1998 om en informasjonsprosedyre for standarder og tekniske forskrifter samt regler for informasjons-samfunnstjenester⁽¹⁾ utstede et mandat for utarbeiding av særlige europeiske standarder.
- 103) For å løse mulige problemer med å opptre i samsvar med rettsavgjørelser er det hensiktsmessig å fastsette at medlemsstatene skal godkjenne tilsvarende garantier stilt av institusjoner eller organer som banker, forsikringsgivere eller andre ytere av finansielle tjenester etablert i en annen medlemsstat.
- 104) Utviklingen av et nett av forbrukervernmyndigheter i medlemsstatene, som er omhandlet i forordning (EF) nr. 2006/2004, utfyller det samarbeidet som er fastsatt i dette direktiv. Anvendelsen av forbrukervernlovgivning over landegrensene, særlig med hensyn til ny markedsførings- og salgspraksis, samt behovet for fjerne visse særlige hindringer for samarbeid på dette området, nødvendiggjør en større grad av samarbeid mellom medlemsstatene. På dette området må det særlig sikres at medlemsstatene krever at markedsdeltakere på deres territorium som har forbrukere i en annen medlemsstat som målgruppe, opphører med ulovlig praksis.
- 105) Administrativt samarbeid er vesentlig for at det indre marked for tjenester skal virke på en tilfredsstillende måte. Manglende samarbeid mellom medlemsstatene fører til en økning i antall regler som får anvendelse på tjenesteytere, eller til overlapping av kontroller av virksomhet over landegrensene, og kan også utnyttes av uærlige næringsdrivende for å unngå tilsyn eller omgå gjeldende nasjonale regler for tjenester. Det er derfor avgjørende å fastsette klare, rettslig bindende forpliktelser for medlemsstatene til å samarbeide effektivt.
- 106) I kapittelet om administrativt samarbeid bør «tilsyn» omfatte virksomhet som overvåking og undersøkelser, problemløsning, håndheving og ilegging av sanksjoner samt senere oppfølgingstiltak.
- 107) Under normale omstendigheter bør gjensidig bistand skje direkte mellom vedkommende myndigheter. Kontaktorganene utpekt av medlemsstatene bør pålegges å lette denne prosessen bare dersom det oppstår vanskeligheter, for eksempel dersom det er behov for bistand for å identifisere relevant vedkommende myndighet.
- 108) Visse forpliktelser til gjensidig bistand bør få anvendelse på alle spørsmål som omfattes av dette direktiv, herunder spørsmål som gjelder tilfeller der en tjenesteyter etablerer seg i en annen medlemsstat. Andre forpliktelser til gjensidig bistand bør få anvendelse bare på tjenesteyting over landegrensene, der bestemmelsen om adgangen til å yte tjenester får anvendelse. Et annet sett av forpliktelser bør få anvendelse på alle tilfeller av tjenesteyting over landegrensene, herunder områder som ikke er omfattet av bestemmelsen om adgangen til å yte tjenester. Tjenesteyting over landegrensene bør omfatte tilfeller der tjenester ytes over avstand, og tilfeller der tjenestemottakeren reiser til tjenesteyterens etableringsstat for å motta tjenester.
- 109) I tilfeller der en tjenesteyter flytter midlertidig til en annen medlemsstat enn etableringsstaten, er det nødvendig å sørge for gjensidig bistand mellom de to medlemsstatene, slik at den førstnevnte kan utføre kontroller, inspeksjoner og undersøkelser på anmodning fra etableringsstaten, eller utføre slike kontroller på eget initiativ dersom det bare dreier seg om kontroll av faktisk opplysninger.
- 110) Det bør ikke være mulig for medlemsstatene å omgå reglene fastsatt i dette direktiv, herunder bestemmelsen om adgangen til å yte tjenester, ved å utføre kontroller, inspeksjoner eller undersøkelser som innebærer forskjellsbehandling eller ikke står i forhold til det mål som skal nås.

⁽¹⁾ EFT L 204 av 21.7.1998, s. 37. Direktivet sist endret ved tilfeldelsesakten av 2003.

- 111) Bestemmelsene i dette direktiv om utveksling av opplysninger om tjenesteyteres godeandel bør ikke foregripe initiativer på området for politisamarbeid og strafferettslig samarbeid, særlig når det gjelder utveksling av opplysninger mellom medlemsstatenes myndigheter med ansvar for håndheving av loven, og med hensyn til strafferegistre.
- 112) Samarbeid mellom medlemsstatene krever et velfungerende elektronisk informasjonssystem slik at vedkommende myndigheter lett kan finne fram til relevante samtalepartnere i andre medlemsstater og kommunisere på en effektiv måte.
- 113) Det er nødvendig å fastsette at medlemsstatene i samarbeid med Kommisjonen oppmuntrer berørte parter til å utarbeide atferdsregler på fellesskapsplan, særlig med sikte på å fremme kvaliteten på tjenester, idet det tas hensyn til det enkelte yrkes særlige art. Disse atferdsreglene bør være i samsvar med fellesskapsretten, særlig konkurranseretten. De bør være forenlige med rettslig bindende yrkesetiske regler i medlemsstatene.
- 114) Medlemsstatene bør oppmuntre særlig bransjeorganer, yrkesorganisasjoner og yrkessammenslutninger på fellesskapsplan til å utarbeide atferdsregler. Disse atferdsreglene bør, alt etter det enkelte yrkes særlige art, omfatte regler for kommersiell kommunikasjon for lovregulerte yrker samt yrkesetiske regler for lovregulerte yrker, som særlig har som mål å sikre uavhengighet, upartiskhet og taushetsplikt. I tillegg bør de vilkårene som gjelder for eiendomsmeglers virksomhet, omfattes av slike atferdsregler. Medlemsstatene bør treffe oppfølgingstiltak for å oppmuntre bransjeorganer, yrkesorganisasjoner og yrkessammenslutninger til å gjennomføre på nasjonalt plan de atferdsregler som er vedtatt på fellesskapsplan.
- 115) Målet med atferdsregler på fellesskapsplan er å fastsette minstestandarder for atferd, og reglene utfyller medlemsstatenes lovfestede krav. De er ikke til hinder for at medlemsstatene treffer strengere rettslige tiltak i samsvar med fellesskapsretten, eller at nasjonale bransjeorganer fastsetter bedre vern i sine nasjonale atferdsregler.
- 116) Ettersom målene for dette direktiv, som er å fjerne hindringer for etableringsadgangen for tjenesteytere i medlemsstatene og for den frie bevegelse for tjenester mellom medlemsstatene, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene og derfor på grunn av tiltakets omfang bedre kan nås på fellesskapsplan, kan Fellesskapet treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet

som fastsatt i traktatens artikkel 5. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går dette direktiv ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå disse målene.

- 117) De tiltak som er nødvendige for gjennomføringen av dette direktiv, bør vedtas i samsvar med rådsbeslutning 1999/468/EF om fastsettelse av nærmere regler for utøvelsen av den gjennomføringsmyndighet som er gitt Kommisjonen⁽¹⁾.
- 118) I samsvar med nr. 34 i den tverrinstitusjonelle avtalen om bedre regelverksutforming⁽²⁾ oppfordres medlemsstatene til, for eget formål og i Fellesskapets interesse, å utarbeide og offentliggjøre egne tabeller, som så langt det er mulig viser sammenhengen mellom dette direktiv og innarbeidingstiltakene —

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

KAPITTEL I

ALMINNELIGE BESTEMMELSER

Artikkel 1

Formål

1. I dette direktiv fastsettes alminnelige bestemmelser som skal lette utøvelsen av etableringsadgangen for tjenesteytere og den frie bevegelse for tjenester, samtidig som det opprettholdes en høy kvalitet på tjenestene.
2. Dette direktiv omhandler verken liberalisering av tjenester av allmenn økonomisk interesse, som er forbeholdt offentlige eller private foretak, eller privatisering av offentlige foretak som yter tjenester.
3. Dette direktiv omhandler verken avskaffelse av monopoler som yter tjenester, eller støtte som gis av medlemsstatene, og som omfattes av Fellesskapets konkurranseregler.

Dette direktiv berører ikke medlemsstatenes frihet til i samsvar med fellesskapsretten å definere hva de anser for å være tjenester av allmenn økonomisk interesse, hvordan disse tjenestene bør organiseres og finansieres, i samsvar med reglene for statsstøtte, og hvilke særlige forpliktelser som bør gjelde for dem.

4. Dette direktiv berører ikke tiltak som treffes på fellesskapsplan eller på nasjonalt plan i samsvar med fellesskapsretten for å verne eller fremme kulturelt eller språklig mangfold eller mediemangfold.

⁽¹⁾ EFT L 184 av 17.7.1999, s. 23. Beslutningen endret ved beslutning 2006/512/EF (EUT L 200 av 22.7.2006, s. 11).

⁽²⁾ EUT C 321 av 31.12.2003, s. 1.

5. Dette direktiv berører ikke medlemsstatenes strafferett. Medlemsstatene kan imidlertid ikke begrense adgangen til å yte tjenester ved å anvende strafferettslige bestemmelser som på en særskilt måte regulerer eller påvirker adgangen til eller utøvelsen av tjenestevirksomhet, for å omgå reglene fastsatt i dette direktiv.

6. Dette direktiv berører ikke arbeidsretten, dvs. lovbestemmelser eller kontraktsbestemmelser om ansettelsesvilkår, arbeidsvilkår, herunder helse og sikkerhet på arbeidsplassen og forholdet mellom arbeidsgivere og arbeidstakere, som medlemsstatene anvender i samsvar med nasjonal lovgivning som overholder fellesskapsretten. Dette direktiv berører heller ikke medlemsstatenes trygdellovgivning.

7. Dette direktiv berører ikke utøvelsen av grunnleggende rettigheter som er anerkjent i medlemsstatene og i fellesskapsretten. Det berører heller ikke retten til å forhandle fram, inngå og håndheve tariffavtaler og retten til å gjennomføre faglige aksjoner i samsvar med nasjonal lovgivning og praksis som overholder fellesskapsretten.

Artikkel 2

Virkeområde

1. Dette direktiv får anvendelse på tjenester som ytes av tjenesteytere etablert i en medlemsstat.

2. Dette direktiv får ikke anvendelse på følgende virksomhet:

- a) ikke-økonomiske tjenester av allmenn interesse,
- b) finansielle tjenester som banktjenester og tjenester som gjelder kreditt, forsikring og gjenforsikring, yrkesbaserte eller individuelle pensjoner, verdipapirer, investeringsfond, betaling og investeringsrådgivning, herunder tjenestene oppført i vedlegg I til direktiv 2006/48/EF,
- c) elektroniske kommunikasjonstjenester og –nett samt tilhørende ressurser og tjenester når det gjelder spørsmål som omfattes av direktiv 2002/19/EF, 2002/20/EF, 2002/21/EF, 2002/22/EF og 2002/58/EF,
- d) tjenester på transportområdet, herunder havnetjenester, som faller inn under virkeområdet for traktatens avdeling V,
- e) tjenester som ytes av vikarbyråer,
- f) helsetjenester, uansett om de ytes innenfor rammen av helseinstitusjoner og uansett hvordan de er organisert og finansiert på nasjonalt plan, eller om de er offentlige eller private,

g) audiovisuelle tjenester, herunder tjenester i forbindelse med film, uansett produksjons-, distribusjons- og overføringsmåte, samt radiokringkasting,

h) pengespillvirksomhet som innebærer innsats med pengeverdi i hasardspill, herunder lotterier, kasinospill og veddemål,

i) virksomhet som er forbundet med utøvelsen av offentlig myndighet som fastsatt i traktatens artikkel 45,

j) sosialtjenester knyttet til sosialboliger, barneomsorg og støtte til familier og personer som har varige eller midlertidige behov for det, som ytes av staten, av tjenesteytere på oppdrag fra staten eller av veldedige organisasjoner som er anerkjent av staten,

k) private sikkerhetstjenester,

l) tjenester som ytes av offentlig oppnevnte notarar og fogder.

3. Dette direktiv får ikke anvendelse på skattlegging.

Artikkel 3

Forholdet til andre bestemmelser i fellesskapsretten

1. Dersom bestemmelsene i dette direktiv strider mot en bestemmelse i en annen fellesskapsrettsakt om særlige sider ved adgangen til eller utøvelsen av tjenestevirksomhet i bestemte sektorer eller for bestemte yrker, skal bestemmelsen i den andre fellesskapsrettsakten ha forrang og få anvendelse på de berørte sektorene eller yrkene. Disse rettsaktene omfatter:

a) direktiv 96/71/EF,

b) forordning (EØF) nr. 1408/71,

c) rådsdirektiv 89/552/EØF av 3. oktober 1989 om samordning av visse bestemmelser om utøvelse av fjernsynsvirksomhet, fastsatt ved lov eller forskrift i medlemsstatene⁽¹⁾,

d) direktiv 2005/36/EF.

2. Dette direktiv berører ikke internasjonale privatrettslige regler, særlig regler for hvilken lovgivning som får anvendelse på forpliktelser i og utenfor kontraktsforhold, herunder de reglene som sikrer at forbrukere nyter godt av det forbrukervern som er fastsatt i gjeldende forbrukerlovgivning i deres medlemsstat.

⁽¹⁾ EFT L 298 av 17.10.1989, s. 23. Direktivet endret ved europaparlaments- og rådsdirektiv 97/36/EF (EFT L 202 av 30.7.1997, s. 60).

3. Medlemsstatene skal anvende bestemmelsene i dette direktiv i henhold til traktatens regler for etableringsretten og den frie bevegelse for tjenester.

Artikkel 4

Definisjoner

I dette direktiv menes med:

- 1) «tjeneste», enhver selvstendig næringsvirksomhet, som normalt utøves mot betaling, som omhandlet i traktatens artikkel 50,
- 2) «tjenesteyter», enhver fysisk person som er borger i en medlemsstat, eller enhver juridisk person, som omhandlet i traktatens artikkel 48, som er etablert i en medlemsstat, og som tilbyr eller yter en tjeneste,
- 3) «tjenestemottaker», enhver fysisk person som er borger i en medlemsstat, eller som nyter rettigheter vedkommende er gitt ved fellesskapsrettsakter, eller enhver juridisk person, som omhandlet i traktatens artikkel 48, som er etablert i en medlemsstat, og som for yrkesformål eller andre formål benytter, eller ønsker å benytte, en tjeneste,
- 4) «etableringsstat», den medlemsstat på hvis territorium yteren av den aktuelle tjenesten er etablert,
- 5) «etablering», tjenesteyterens faktiske utøvelse av en økonomisk virksomhet, som omhandlet i traktatens artikkel 43, i et ubestemt tidsrom og ved hjelp av en stabil infrastruktur som tjenesteytingen faktisk skjer fra,
- 6) «tillatelsesordning», enhver framgangsmåte som innebærer at en tjenesteyter eller en tjenestemottaker skal henvende seg til en vedkommende myndighet for å få en formell eller en stilltiende beslutning om adgang til eller utøvelse av tjenestevirksomhet,
- 7) «krav», enhver plikt, ethvert forbud, ethvert vilkår eller enhver begrensning som er fastsatt i medlemsstatenes lover eller forskrifter, eller som følger av rettspraksis, forvaltningspraksis, bransjeorganers regler eller kollektive regler som yrkessammenslutninger eller andre yrkesorganisasjoner har vedtatt innenfor rammen av sin rettslige uavhengighet; regler fastsatt i tariffavtaler forhandlet fram av partene i arbeidslivet skal imidlertid ikke som sådanne anses som krav i henhold til dette direktiv,
- 8) «tvingende allmenne hensyn», hensyn som Domstolen i sin rettspraksis har ansett som tvingende av hensyn til den allmenne interesse, herunder følgende: offentlig orden, offentlig sikkerhet, folkehelsen, bevaring av den økonomiske stabiliteten i trykdeordningen, vern av forbrukere, tjenestemottakere og arbeidstakere, rettfærdige handelstransaksjoner, bedrageribekjempelse, vern av miljøet og bymiljøet, dyrehelse, immaterialrettigheter, bevaring av den nasjonale historiske og kunstneriske arven, sosialpolitiske og kulturpolitiske mål,
- 9) «vedkommende myndighet», ethvert organ eller enhver myndighet som i en medlemsstat har til oppgave å føre tilsyn med eller regulere tjenestevirksomhet, særlig forvaltningsmyndigheter, herunder domstoler som handler i denne egenskap, bransjeorganer og de yrkessammenslutningene eller andre yrkesorganisasjonene som innenfor rammen av sin rettslige uavhengighet på en kollektiv måte regulerer adgangen til tjenestevirksomhet eller utøvelsen av slik virksomhet,
- 10) «medlemsstat der tjenesteytingen finner sted», den medlemsstat der tjenesten ytes av en tjenesteyter som er etablert i en annen medlemsstat,
- 11) «lovregulert yrke», en eller flere former for yrkesvirksomhet som omhandlet i artikkel 3 nr. 1 bokstav a) i direktiv 2005/36/EF,
- 12) «kommersiell kommunikasjon», enhver form for kommunikasjon beregnet på å fremme, direkte eller indirekte, varene eller tjenestene eller omdømmet til et foretak, en organisasjon eller en person som driver forretnings-, industri- eller håndverksvirksomhet eller utøver et lovregulert yrke. Som kommersiell kommunikasjon i seg selv regnes ikke:
 - a) informasjon som muliggjør direkte tilgang til foretakets, organisasjonens eller personens virksomhet, særlig et domenenavn eller en elektronisk postadresse,
 - b) kommunikasjon knyttet til foretakets, organisasjonens eller personens varer, tjenester eller omdømme som er utarbeidet på en uavhengig måte, særlig dersom de ytes uten økonomisk vederlag.

KAPITTEL II

ADMINISTRATIV FORENKLING

Artikkel 5

Forenkling av framgangsmåter

1. Medlemsstatene skal undersøke de framgangsmåtene og formalitetene som får anvendelse på adgang til og utøvelse av tjenestevirksomhet. Dersom framgangsmåtene og formalitetene som undersøkes i henhold til dette nummer, ikke er tilstrekkelig enkle, skal medlemsstatene forenkle dem.
2. Kommisjonen kan etter framgangsmåten nevnt i artikkel 40 nr. 2 innføre harmoniserte skjemaer på fellesskapsplan. Disse skjemaene skal være likeverdige med de sertifikater, attestasjoner og eventuelle andre dokumenter som kreves av en tjenesteyter.

3. Dersom medlemsstatene krever at en tjenesteyter eller en tjenestemottaker legger fram et sertifikat, en attestasjon eller et annet dokument som viser at et bestemt krav er oppfylt, skal de godta alle dokumenter fra en annen medlemsstat som tjener et likeverdig formål, eller der det klart framgår at vedkommende krav er oppfylt. Medlemsstatene kan ikke kreve at et dokument fra en annen medlemsstat legges fram i form av en original, en bekreftet kopi eller en bekreftet oversettelse, unntatt i tilfeller der det er fastsatt i andre fellesskapsrettsakter, eller dersom et slikt krav er begrunnet i tvingende allmenne hensyn, herunder offentlig orden og offentlig sikkerhet.

Første ledd berører ikke medlemsstatenes rett til å kreve ikke-bekreftede oversettelser av dokumenter til et av deres offisielle språk.

4. Nr. 3 får ikke anvendelse på dokumentene nevnt i artikkel 7 nr. 2 og artikkel 50 i direktiv 2005/36/EF, i artikkel 45 nr. 3 og artikkel 46, 49 og 50 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/18/EF av 31. mars 2004 om samordning av framgangsmåtene ved tildeling av offentlige bygge- og anleggskontrakter, kontrakter om offentlige varekjøp og kontrakter om offentlige tjenesteytelser⁽¹⁾, i artikkel 3 nr. 2 i europaparlaments- og rådsdirektiv 98/5/EF av 16. februar 1998 om lettelse av adgangen til å utøve advokatyrket på permanent grunnlag i en annen medlemsstat enn staten der den faglige kvalifikasjonen er ervervet⁽²⁾, i første rådsdirektiv 68/151/EØF av 9. mars 1968 om samordning av de garantier som kreves i medlemsstatene av selskaper som definert i traktatens artikkel 58 annet ledd for å verne selskapsdeltakeres og tredjemanns interesser, med det formål å gjøre garantiene likeverdige⁽³⁾ og i ellefte rådsdirektiv 89/666/EØF av 21. desember 1989 om offentlighet angående filialer opprettet i en medlemsstat av visse former for selskaper som er underlagt en annen medlemsstats lovgivning⁽⁴⁾.

Artikkel 6

Felles kontaktpunkter

1. Medlemsstatene skal sørge for at tjenesteytere kan avvikle følgende framgangsmåter og formaliteter gjennom felles kontaktpunkter:

- a) alle framgangsmåter og formaliteter som er nødvendige for adgang til tjenestevirksomhet, særlig alle erklæringer, meldinger eller søknader som er nødvendige for å få tillatelse fra vedkommende myndigheter, herunder søknader om oppføring i et register, en oversikt eller en database, eller om registrering i et bransjeorgan eller en yrkessammenslutning,

- b) alle søknader om tillatelser som er nødvendige for å utøve tjenestevirksomheten.

2. Opprettelsen av felles kontaktpunkter skal ikke berøre fordelingen av oppgaver og fullmakter mellom myndighetene innenfor de nasjonale ordningene.

Artikkel 7

Rett til informasjon

1. Medlemsstatene skal sørge for at følgende opplysninger er lett tilgjengelige for tjenesteytere og tjenestemottakere gjennom de felles kontaktpunktene:

- a) krav som gjelder tjenesteytere etablert på deres territorium, særlig krav med hensyn til framgangsmåter og formaliteter som skal avvikles for å få adgang til og utøve tjenestevirksomheten,
- b) kontaktopplysninger for vedkommende myndigheter slik at disse kan kontaktes direkte, herunder nærmere opplysninger om de myndigheter som har ansvar for spørsmål om utøvelse av tjenestevirksomhet,
- c) hvordan og på hvilke vilkår det blir gitt tilgang til offentlige registre og databaser over tjenesteytere og tjenester,
- d) hvilken klageadgang som er allment tilgjengelig i tilfelle av tvist mellom vedkommende myndigheter og tjenesteyteren eller tjenestemottakeren, eller mellom en tjenesteyter og en tjenestemottaker, eller mellom tjenesteytere,
- e) kontaktopplysninger for andre sammenslutninger eller organisasjoner enn vedkommende myndigheter, der tjenesteytere eller tjenestemottakere kan få praktisk bistand.

2. Medlemsstatene skal sørge for at tjenesteytere og tjenestemottakere på anmodning kan få bistand fra vedkommende myndigheter i form av opplysninger om hvordan kravene omhandlet i nr. 1 bokstav a) i alminnelighet blir fortolket og anvendt. Ved behov skal slik rådgivning inneholde en enkel trinnvis veiledning. Opplysningene skal gis i et klart og forståelig språk.

3. Medlemsstatene skal sørge for at opplysningene og bistanden nevnt i nr. 1 og 2 blir gitt på en klar og utvetydig måte, at de er lett tilgjengelige over avstand og elektronisk og at de er ajourført.

4. Medlemsstatene skal sørge for at de felles kontaktpunktene og vedkommende myndigheter svarer så snart som mulig på enhver anmodning om opplysninger eller bistand som nevnt i nr. 1 og 2, og i tilfeller der anmodningen er feilaktig eller ugrunnet, omgående underretter søkeren om dette.

⁽¹⁾ EUT L 134 av 30.4.2004, s. 114. Direktivet sist endret ved kommisjonsforordning (EF) nr. 2083/2005 (EUT L 333 av 20.12.2005, s. 28).

⁽²⁾ EFT L 77 av 14.3.1998, s. 36. Direktivet endret ved tiltredelsesakten av 2003.

⁽³⁾ EFT L 65 av 14.3.1998, s. 8. Direktivet sist endret ved europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/58/EF (EUT L 221 av 4.9.2003, s. 13).

⁽⁴⁾ EFT L 395 av 30.12.1989, s. 36.

5. Medlemsstatene og Kommisjonen skal treffe oppfølgingstiltak for å oppmuntre de felles kontaktpunktene til å gjøre de opplysningene som er omhandlet i denne artikkel, tilgjengelige på andre fellesskapsspråk. Dette berører ikke medlemsstatenes lovgivning om bruk av språk.

6. Vedkommende myndigheters plikt til å bistå tjenesteytere og tjenestemottakere innebærer ikke at disse myndighetene skal yte juridisk bistand i enkeltsaker, men gjelder bare alminnelige opplysninger om hvordan krav vanligvis blir fortolket eller anvendt.

Artikkel 8

Elektroniske framgangsmåter

1. Medlemsstatene skal sørge for at alle framgangsmåter og formaliteter knyttet til adgangen til og utøvelsen av tjenestevirksomhet enkelt kan avvikles over avstand og elektronisk gjennom det berørte felles kontaktpunktet og vedkommende myndigheter.

2. Nr. 1 får ikke anvendelse på inspeksjon av de lokaler der tjenesteytingen finner sted, eller av det utstyr som benyttes av tjenesteyteren, eller på fysisk undersøkelse av tjenesteyterens eller dennes ansvarlige personales egnethet eller personlige integritet.

3. Kommisjonen skal etter framgangsmåten nevnt i artikkel 40 nr. 2 vedta nærmere regler for gjennomføringen av nr. 1 i denne artikkel med sikte på å lette informasjonssystemenes samvirkingsevne og bruken av elektroniske framgangsmåter mellom medlemsstatene, idet det tas hensyn til felles standarder utviklet på fellesskapsplan.

KAPITTEL III

ETABLERINGSADGANG FOR TJENESTEYTERE

AVSNITT 1

tillatelser

Artikkel 9

Tillatelsesordninger

1. Medlemsstatene skal ikke gjøre adgangen til eller utøvelsen av tjenestevirksomhet avhengig av en tillatelsesordning, med mindre følgende vilkår er oppfylt:

- a) tillatelsesordningen innebærer ikke forskjellsbehandling av vedkommende tjenesteyter,
- b) behovet for en tillatelsesordning er begrunnet ut fra tvingende allmenne hensyn,

c) det ønskede mål kan ikke nås ved hjelp av et mindre restriktivt tiltak, særlig fordi en etterfølgende kontroll ville finne sted for sent til å ha noen faktisk virkning.

2. I rapporten nevnt i artikkel 39 nr. 1 skal medlemsstatene beskrive sine tillatelsesordninger og begrunne at disse er forenlige med nr. 1 i denne artikkel.

3. Dette avsnitt får ikke anvendelse på de sidene ved tillatelsesordningene som direkte eller indirekte er underlagt andre fellesskapsordninger.

Artikkel 10

Vilkår for å gi tillatelse

1. Tillatelsesordninger skal bygge på kriterier som utelukker at vedkommende myndigheter utøver sin vurderingsmyndighet på en vilkårlig måte.

2. Kriteriene nevnt i nr. 1 skal

- a) ikke innebære forskjellsbehandling,
- b) være begrunnet ut fra tvingende allmenne hensyn,
- c) stå i forhold til dette hensynet til den allmenne interesse,
- d) være klare og utvetydige,
- e) være objektive,
- f) være offentliggjort på forhånd,
- g) være åpne og tilgjengelige.

3. Vilkårene for å gi tillatelse til en ny etablering skal ikke overlappe krav og kontroller som er tilsvarende, eller i hovedsak sammenlignbare, med hensyn til formål, og som tjenesteyteren allerede er underlagt i en annen medlemsstat eller i samme medlemsstat. Kontaktorganene nevnt i artikkel 28 nr. 2 og tjenesteyteren skal bistå vedkommende myndighet ved å legge fram nødvendige opplysninger om disse kravene.

4. Tillatelsen skal gjøre det mulig for tjenesteyteren å få adgang til eller utøve tjenestevirksomhet på den berørte medlemsstatens samlede territorium, herunder ved å opprette agenturer, datterforetak, filialer eller kontorer, unntatt når et tvingende allment hensyn berettiger en tillatelse for hver enkelt etablering eller en avgrensning av tillatelsen til en bestemt del av territoriet.

5. Tillatelsen skal gis så snart det ved en hensiktsmessig undersøkelse er slått fast at vilkårene for tillatelse er oppfylt.

6. Unntatt når tillatelse gis skal enhver beslutning truffet av vedkommende myndigheter, herunder avslag på eller tilbakekalling av en tillatelse, være fullt ut begrunnet, og kan prøves for domstolene eller andre klageinstanser.

7. Denne artikkel berører ikke myndighetsfordelingen på lokalt eller regionalt plan mellom de myndighetene i medlemsstatene som gir slik tillatelse.

Artikkel 11

Tillatelsens varighet

1. En tillatelse som gis til en tjenesteyter, skal ikke ha begrenset varighet, unntatt i tilfeller der

- a) tillatelsen blir automatisk fornyet eller bare er avhengig av at kravene fortsatt skal være oppfylt,
- b) antallet tilgjengelige tillatelser er begrenset ut fra tvingende allmenne hensyn,

eller

- c) en begrenset tillatelsesperiode kan begrunnes ut fra tvingende allmenne hensyn.

2. Nr. 1 skal ikke gjelde tidsfristen for når tjenesteyteren faktisk må starte sin virksomhet etter å ha fått tillatelse.

3. Medlemsstatene skal kreve at en tjenesteyter underretter det berørte felles kontaktpunktet nevnt i artikkel 6 om følgende endringer:

- a) opprettelse av datterforetak hvis virksomhet faller inn under tillatelsesordningens virkeområde,
- b) endringer i tjenesteyterens situasjon som fører til at vilkårene for tillatelse ikke lenger er oppfylt.

4. Denne artikkel berører ikke medlemsstatenes mulighet til å tilbakekalle tillatelser når vilkårene for tillatelse ikke lenger er oppfylt.

Artikkel 12

Utvelging blant flere kandidater

1. Dersom antallet tilgjengelige tillatelser for en gitt virksomhet er begrenset på grunn av knapphet på naturressurser eller teknisk kapasitet, skal medlemsstatene anvende en framgangsmåte for utvelging blant mulige kandidater som gir full garanti for upartiskhet og åpenhet, herunder særlig tilstrekkelig offentliggjøring av opplysninger om innledningen, gjennomføringen og avslutningen av framgangsmåten.

2. I tilfellene nevnt i nr. 1 skal tillatelse gis for et passende begrenset tidsrom og kan ikke fornyes automatisk eller innebære andre fordeler for tjenesteyteren dersom tillatelsen nettopp er utløpt, eller for personer som har særlige forbindelser med denne tjenesteyteren.

3. Med forbehold for nr. 1 og artikkel 9 og 10 kan medlemsstatene når de fastsetter reglene for framgangsmåten for utvelging, ta i betraktning hensynet til folkehelsen, sosialpolitiske mål, arbeidstakeres eller selvstendig næringsdrivendes helse og sikkerhet, miljøvern, bevaring av kulturarven og andre tvingende allmenne hensyn, i samsvar med fellesskapsretten.

Artikkel 13

Framgangsmåter for å gi tillatelse

1. Framgangsmåtene og formalitetene for å gi tillatelse skal være klare, offentliggjort på forhånd og utformet slik at de gir søkerne garanti for at deres søknad vil bli behandlet objektivt og upartisk.

2. Framgangsmåtene og formalitetene for å gi tillatelse skal ikke virke avskrekkende og ikke vanskeliggjøre eller forsinke tjenesteytingen unødig. De skal være lett tilgjengelige, og eventuelle gebyrer de kan medføre for søkerne skal være rimelige og stå i forhold til kostnadene ved de aktuelle framgangsmåtene for å gi tillatelse, og de skal ikke overstige kostnadene ved framgangsmåtene.

3. Framgangsmåtene og formalitetene for å gi tillatelse skal gi søkerne garanti for at deres søknad vil bli behandlet så snart som mulig, og under alle omstendigheter innen en rimelig frist som er fastsatt og offentliggjort på forhånd. Fristen begynner først å løpe fra det tidspunkt da all dokumentasjon er oversendt. Når det er berettiget ut fra sakens kompleksitet, kan vedkommende myndighet forlenge fristen én gang, for et begrenset tidsrom. Forlengelsen og dens varighet skal være behørig begrunnet og skal meddeles søkeren før den opprinnelige fristen har utløpt.

4. Dersom det ikke er gitt svar innen den fristen som er fastsatt eller forlenget i henhold til nr. 3, skal tillatelse anses som gitt. Andre ordninger kan imidlertid fastsettes dersom dette er begrunnet ut fra tvingende allmenne hensyn, herunder tredjemanns rettmessige interesse.

5. For alle søknader om tillatelse skal det så snart som mulig sendes en mottakskvittering. På mottakskvitteringen skal følgende angis:

- a) fristen nevnt i nr. 3,
- b) klageadgang,

c) en erklæring om at tillatelse anses som gitt dersom det ikke er gitt svar innen den fastsatte fristen, i de tilfellene dette får anvendelse.

6. Dersom en søknad er ufullstendig, skal søkeren underrettes så snart som mulig om at det er behov for ytterligere dokumentasjon, samt om eventuelle følger for fristen nevnt i nr. 3.

7. Dersom en søknad blir avslått fordi den ikke er i samsvar med de nødvendige framgangsmåter eller formaliteter, skal søkeren underrettes om avslaget så snart som mulig.

AVSNITT 2

Forbudte krav eller krav som skal vurderes

Artikkel 14

Forbudte krav

Medlemsstatene skal ikke gjøre adgang til eller utøvelse av tjenestevirksomhet på deres territorium avhengig av at ett eller flere av følgende krav er oppfylt:

1) krav som innebærer forskjellsbehandling, og som direkte eller indirekte er begrunnet i nasjonalitet, eller, når det gjelder selskaper, i forretningskontorets beliggenhet, herunder særlig

a) krav om statsborgerskap for tjenesteyteren, tjenesteyterens personale, personer som har aksjekapital eller medlemmene av tjenesteyterens ledelses- eller kontrollorganer,

b) krav om at tjenesteyteren, tjenesteyterens personale, personer som har aksjekapital eller medlemmene av tjenesteyterens ledelses- eller kontrollorganer skal være bosatt på medlemsstatens territorium,

2) forbud mot å være etablert i mer enn én medlemsstat eller mot å være oppført i registre eller være medlem av bransjeorganer eller yrkessammenslutninger i mer enn én medlemsstat,

3) restriksjoner på en tjenesteyters frihet til å velge om etableringen skal gjelde hovedvirksomheten eller en sekundær virksomhet, særlig plikt for tjenesteyteren til å legge sin hovedvirksomhet til medlemsstatens territorium, eller restriksjoner på friheten til å velge mellom etablering i form av et agentur, en filial eller et datterforetak,

4) krav om gjensidighet med medlemsstaten der tjenesteyteren allerede er etablert, bortsett fra de krav om gjensidighet som er fastsatt i fellesskapsrettsakter om energi,

5) anvendelse av en økonomisk prøving i enkelttilfeller som gjør innvilging av tillatelse avhengig av bevis for at det foreligger et økonomisk behov eller en etterspørsel i markedet, av en vurdering av virksomhetens mulige eller aktuelle økonomiske virkninger eller av en vurdering av virksomhetens egnethet i forhold til målene for vedkommende myndigheters økonomiske planlegging; dette forbudet skal ikke gjelde for planleggingskrav som ikke forfølger økonomiske mål, men som er fastsatt ut fra tvingende allmenne hensyn,

6) direkte eller indirekte deltaking fra konkurrerende markedsdeltakere, herunder innenfor rådgivende organer, i innvilging av tillatelser eller når vedkommende myndigheter vedtar andre beslutninger, med unntak av bransjeorganer og yrkessammenslutninger eller andre organisasjoner som opptre som vedkommende myndighet; dette forbudet skal ikke gjelde samråd med organisasjoner som handelskamre eller partene i arbeidslivet om andre saker enn individuelle søknader om tillatelse, eller en offentlig høring,

7) plikt til å stille eller bidra til en finansiell garanti eller til å tegne forsikring hos en tjenesteyter eller et organ som er etablert på medlemsstatens territorium. Dette berører ikke medlemsstatenes mulighet til å kreve forsikring eller finansielle garantier som sådanne, og heller ikke krav om deltaking i et kollektivt erstatningsfond, for eksempel for medlemmer av bransjeorganer eller yrkesorganisasjoner,

8) plikt til å ha vært forhåndsregistrert i et gitt tidsrom i registre på medlemsstatens territorium, eller til tidligere å ha utøvd virksomheten der i et gitt tidsrom.

Artikkel 15

Krav som skal vurderes

1. Medlemsstatene skal undersøke om det i deres rettsorden er fastsatt krav som omhandlet i nr. 2, og skal sørge for at disse kravene er forenlige med vilkårene oppført i nr. 3. Medlemsstatene skal tilpasse sine lover og forskrifter slik at de blir forenlige med disse vilkårene.

2. Medlemsstatene skal undersøke om deres rettsordener gjør adgang til og utøvelse av tjenestevirksomhet avhengig av at ett eller flere av følgende krav, som ikke innebærer forskjellsbehandling, er oppfylt:

a) kvantitative eller geografiske begrensninger, særlig i form av begrensninger som er fastsatt på grunnlag av folketallet eller en minste geografisk avstand mellom tjenesteytere,

b) plikt for tjenesteyteren til å ha en bestemt juridisk form,

c) krav som knytter seg til eierskap til selskapskapitalen,

- d) krav, med unntak av krav som gjelder spørsmål som omfattes av direktiv 2005/36/EF, eller krav som er fastsatt i andre fellesskapsrettsakter, som forbeholder bestemte tjenesteytere adgangen til vedkommende tjenestevirksomhet på grunn av virksomhetens særlige art,
- e) forbud mot å ha mer enn én etablering på samme stats territorium,
- f) krav om et minste antall ansatte,
- g) faste minstepriser og/eller høyeste priser som tjenesteyteren må overholde,
- h) plikt for tjenesteyteren til å yte andre bestemte tjenester sammen med sine egne tjenester.

3. Medlemsstatene skal kontrollere at kravene nevnt i nr. 2 oppfyller følgende vilkår:

- a) likebehandling: krav må verken direkte eller indirekte innebære forskjellsbehandling på grunnlag av nasjonalitet eller, når det gjelder selskaper, på grunnlag av beliggenheten til selskapets forretningskontor,
- b) nødvendighet: krav må være begrunnet ut fra tvingende allmenne hensyn,
- c) forholdsmessighet: krav må være egnet til å sikre at det fastsatte målet nås, de må ikke gå lenger enn det som er nødvendig for å nå dette målet, og det skal ikke være mulig å erstatte disse kravene med andre, mindre restriktive tiltak som gir samme resultat.

4. Nr. 1, 2 og 3 får anvendelse på lovgivning om tjenester av allmenn økonomisk interesse bare i den utstrekning anvendelsen av disse numrene ikke juridisk eller faktisk hindrer utførelsen av den særlige betrodde oppgaven.

5. I rapporten om den gjensidige vurderingen, som er omhandlet i artikkel 39 nr. 1, skal medlemsstatene angi

- a) hvilke krav de har til hensikt å beholde og hvorfor de anser at disse kravene oppfyller vilkårene i nr. 3,
- b) hvilke krav som er opphevet eller lempet på.

6. Fra 28. desember 2006 skal medlemsstatene ikke innføre nye krav av den type som er oppført i nr. 2, med mindre disse kravene oppfyller vilkårene i nr. 3.

7. Medlemsstatene skal gi melding til Kommisjonen om eventuelle nye lover og forskrifter som inneholder krav som nevnt i nr. 6, samt begrunnelsen for dem. Kommisjonen skal underrette de andre medlemsstatene om disse bestemmelsene. Meldingen skal ikke være til hinder for at medlemsstatene kan vedta de aktuelle bestemmelsene.

Innen en frist på tre måneder etter at meldingen er mottatt, skal Kommisjonen undersøke om eventuelle nye krav er forenlige med fellesskapsretten og eventuelt gjøre vedtak om å anmode den berørte medlemsstat om å avstå fra å vedta dem, eller om å oppheve dem.

Meldingen av et utkast til nasjonal lov i henhold til direktiv 98/34/EF skal oppfylle meldingsplikten fastsatt i dette direktiv.

KAPITTEL IV

FRI BEVEGELIGHET FOR TJENESTER

AVSNITT I

Adgang til å yte tjenester og tilknyttede unntak

Artikkel 16

Adgang til å yte tjenester

1. Medlemsstatene skal respektere tjenesteyteres rett til å yte tjenester i en annen medlemsstat enn den de er etablert i.

Medlemsstaten der tjenesteytingen finner sted, skal sikre adgangen til å starte og utøve tjenestevirksomhet på sitt territorium.

Medlemsstatene skal ikke gjøre adgangen til eller utøvelsen av tjenestevirksomhet på sitt territorium avhengig av oppfyllelse av krav som ikke respekterer følgende prinsipper:

- a) likebehandling: kravet kan verken direkte eller indirekte innebære forskjellsbehandling på grunnlag av nasjonalitet eller, når det gjelder juridiske personer, på grunnlag av hvilken medlemsstat de er etablert i,
- b) nødvendighet: kravet må være begrunnet i offentlig orden, offentlig sikkerhet, folkehelsen eller miljøvern,
- c) forholdsmessighet: kravet må være egnet til å sikre at det fastsatte målet nås, og må ikke gå lenger enn det som er nødvendig for å nå dette målet.

2. Medlemsstatene kan ikke begrense adgangen til å yte tjenester for en tjenesteyter som er etablert i en annen medlemsstat, ved å pålegge tjenesteyteren ett eller flere av følgende krav:

- a) plikt for tjenesteyteren til å være etablert på medlemsstatens territorium,
- b) plikt for tjenesteyteren til å få en tillatelse fra medlemsstatens vedkommende myndigheter, herunder oppføring i et register eller registrering i et bransjeorgan eller en yrkessammenslutning på medlemsstatens territorium, unntatt i tilfeller der dette er fastsatt i dette direktiv eller i andre fellesskapsdokumenter,
- c) forbud mot at tjenesteyteren oppretter en særlig form for eller type infrastruktur på medlemsstatens territorium, herunder et kontor eller en praksis som tjenesteyteren trenger for å kunne yte de aktuelle tjenestene,
- d) anvendelse av særlige kontraktsforhold mellom tjenesteyteren og tjenestemottakeren som hindrer eller begrenser selvstendig næringsdrivendes mulighet til å yte tjenester,
- e) plikt for tjenesteyteren til å inneha et særskilt identitetsbevis utstedt av medlemsstatens vedkommende myndigheter for å kunne utøve en bestemt tjenestevirksomhet,
- f) krav som påvirker bruken av utstyr og materialer som er en integrert del av den tjenesten som ytes, unntatt krav som er nødvendige for helse og sikkerhet på arbeidsplassen,
- g) restriksjoner på adgangen til å yte tjenestene nevnt i artikkel 19.

3. Medlemsstaten tjenesteyteren flytter til skal ikke hindres i å pålegge krav med hensyn til utøvelsen av tjenestevirksomheten dersom disse kravene er begrunnet ut fra hensynet til offentlig orden, offentlig sikkerhet, folkehelsen eller miljøvern, og er i samsvar med nr. 1. Det er heller ikke noe til hinder for at nevnte medlemsstat i samsvar med fellesskapsretten anvender sine regler for ansettelsesvilkår, herunder regler fastsatt i tariffavtaler.

4. Innen 28. desember 2011 skal Kommisjonen, etter samråd med medlemsstatene og partene i arbeidslivet på fellesskapsplan, oversende Europaparlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen av denne artikkel, der den skal vurdere behovet for å foreslå harmoniseringstiltak for tjenestevirksomhet som omfattes av dette direktiv.

Artikkel 17

Ytterligere unntak fra adgangen til å yte tjenester

Artikkel 16 får ikke anvendelse på

- 1) tjenester av allmenn økonomisk interesse som ytes i en annen medlemsstat, blant annet:
 - a) i postsektoren, tjenester som omfattes av europaparlaments- og rådsdirektiv 97/67/EF av 15. desember 1997 om felles regler for utviklingen av et indre marked for posttjenester i Fellesskapet og forbedring av tjenestenes kvalitet⁽¹⁾,
 - b) i elektrisitetssektoren, tjenester som omfattes av europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/54/EF av 26. juni 2003 om felles regler for det indre marked for elektrisk kraft og om oppheving av direktiv 96/92/EF⁽²⁾,
 - c) i gassektoren, tjenester som omfattes av europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/55/EF av 26. juni 2003 om felles regler for det indre marked for naturgass⁽³⁾,
 - d) tjenester i forbindelse med vandrdistribusjon og vannforsyning samt tjenester som gjelder spillvann,
 - e) avfallsbehandling,
- 2) forhold som omfattes av direktiv 96/71/EF,
- 3) forhold som omfattes av europaparlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF av 24. oktober 1995 om vern av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger og om fri utveksling av slike opplysninger⁽⁴⁾,
- 4) forhold som omfattes av rådsdirektiv 77/249/EØF av 22. mars 1977 med henblikk på å lette den faktiske gjennomføring av advokaters adgang til å yte tjenester⁽⁵⁾,

- 5) virksomhet som består i rettslig inndriving av gjeld,

⁽¹⁾ EFT L 15 av 21.1.1998, s. 14. Direktivet sist endret ved forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 av 31.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 176 av 15.7.2003, s. 37. Direktivet sist endret ved kommisjonsvedtak 2006/653/EF (EUT L 270 av 29.9.2006, s. 72).

⁽³⁾ EUT L 176 av 15.7.2003, s. 57.

⁽⁴⁾ EFT L 281 av 23.11.1995, s. 31. Direktivet endret ved forordning (EF) nr. 1882/2003.

⁽⁵⁾ EFT L 78 av 26.3.1977, s. 17. Direktivet sist endret ved tiltredelsesakten av 2003.

6) forhold som omfattes av avdeling II i direktiv 2005/36/EF, samt krav i den medlemsstat der tjenesteytingen finner sted om at en virksomhet skal forbeholdes et bestemt yrke,

7) forhold som omfattes av forordning (EØF) nr. 1408/71,

8) når det gjelder administrative formaliteter med hensyn til fri bevegelighet for personer og deres bosted, forhold som omfattes av bestemmelsene i direktiv 2004/38/EF, som fastsetter administrative formaliteter hos vedkommende myndigheter i den medlemsstat der tjenesteytingen finner sted, som berettigede må oppføre i samsvar med,

9) når det gjelder tredjestatsborgere som flytter til en annen medlemsstat i forbindelse med tjenesteytingen, medlemsstatenes mulighet til å kreve visum eller oppholdstillatelse for tredjestatsborgere som ikke omfattes av ordningen med gjensidig godkjenning fastsatt i artikkel 21 i konvensjonen om gjennomføring av Schengen-avtalen av 14. juni 1985 om gradvis avskaffelse av kontrollen på de felles grenser⁽¹⁾, eller muligheten til å pålegge tredjestatsborgere å melde seg for vedkommende myndigheter i den medlemsstat der tjenesteytingen finner sted, ved eller etter innreise,

10) når det gjelder avfallstransport, forhold som omfattes av rådsforordning (EØF) nr. 259/93 av 1. februar 1993 om overvåking og kontroll av avfallstransport innen, inn i og ut av Det europeiske fellesskap⁽²⁾,

11) opphavsrett, beslektede rettigheter og rettigheter som omfattes av rådsdirektiv 87/54/EØF av 16. desember 1986 om rettslig vern av halvlederprodukters kretsmønstre⁽³⁾ og europaparlaments- og rådsdirektiv 96/9/EF av 11. mars 1996 om rettslig vern av databaser⁽⁴⁾ samt industriell eiendomsrett,

12) handlinger som etter loven krever medvirkning av en notar,

13) forhold som omfattes av europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/43/EF av 17. mai 2006 om lovfestet revisjon av årsregnskap og konsernregnskap⁽⁵⁾,

14) registrering av kjøretøyer som er leaset i en annen medlemsstat,

15) bestemmelser om plikter i og utenfor kontraktsforhold, herunder kontraktsformer, fastsatt i henhold til internasjonale privatrettslige regler.

Artikkel 18

Unntak i enkelttilfeller

1. Som unntak fra artikkel 16, og bare under særlige omstendigheter, kan en medlemsstat treffe tiltak som gjelder tjenestesikkerhet, overfor en tjenesteyter som er etablert i en annen medlemsstat.

2. Tiltakene fastsatt i nr. 1 kan treffes bare dersom framgangsmåten for gjensidig bistand fastsatt i artikkel 35 er fulgt, og følgende vilkår er oppfylt:

a) de nasjonale bestemmelsene som tiltaket er truffet i samsvar med, har ikke vært underlagt harmonisering på fellesskapsplan på området tjenestesikkerhet,

b) tiltakene gir tjenestemottakeren et mer omfattende vern enn det som ville ha vært tilfellet ved et tiltak truffet av etableringsstaten i samsvar med dens nasjonale bestemmelser,

c) etableringsstaten har ikke truffet noen tiltak, eller har truffet tiltak som er utilstrekkelige sammenlignet med dem som er nevnt i artikkel 35 nr. 2,

d) tiltakene er forholdsmessige.

3. Nr. 1 og 2 berører ikke bestemmelser som er fastsatt i fellesskapsrettsakter, og som garanterer adgangen til å yte tjenester eller tillater unntak fra denne adgangen.

AVSNITT 2

Rettigheter for tjenestemottakere

Artikkel 19

Forbudte restriksjoner

Medlemsstatene kan ikke pålegge en tjenestemottaker krav som begrenser bruken av en tjeneste fra en tjenesteyter som er etablert i en annen medlemsstat, særlig ikke følgende krav:

a) plikt til å få tillatelse fra medlemsstatens vedkommende myndigheter eller avgi en erklæring til dem,

⁽¹⁾ EFT L 239 av 22.9.2000, s. 19. Konvensjonen sist endret ved europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1160/2005 (EUT L 191 av 22.7.2005, s. 18).

⁽²⁾ EFT L 30 av 6.2.1993, s. 1. Forordningen sist endret ved kommisjonsforordning (EF) nr. 2557/2001 (EFT L 349 av 31.12.2001, s. 1).

⁽³⁾ EFT L 24 av 27.1.1987, s. 36.

⁽⁴⁾ EFT L 77 av 27.3.1996, s. 20.

⁽⁵⁾ EUT L 157 av 9.6.2006, s. 87.

- b) begrensninger som innebærer forskjellsbehandling ved tildeling av finansiell støtte på grunn av at tjenesteyteren er etablert i en annen medlemsstat, eller på grunn av beliggenheten til det sted der tjenesteytingen finner sted.

Artikkel 20

Likebehandling

1. Medlemsstatene skal sikre at tjenestemottakeren ikke underlegges krav som innebærer forskjellsbehandling på grunnlag av vedkommendes nasjonalitet eller bosted.

2. Medlemsstatene skal sikre at de alminnelige vilkårene for adgang til en tjeneste, som er gjort tilgjengelige for allmennheten av tjenesteyteren, ikke inneholder bestemmelser som innebærer forskjellsbehandling på grunnlag av mottakerens nasjonalitet eller bosted, uten at dette utelukker muligheten for å fastsette ulike vilkår for adgang der disse ulikhetene er direkte begrunnet i objektive kriterier.

Artikkel 21

Bistand til tjenestemottakere

1. Medlemsstatene skal sikre at tjenestemottakere i den medlemsstaten der de er bosatt, kan få følgende opplysninger:

- a) alminnelige opplysninger om de krav som gjelder i andre medlemsstater for adgang til og utøvelse av tjenestevirksomhet, særlig med hensyn til forbrukervern,
- b) alminnelige opplysninger om klageadgang i tilfelle av tvist mellom en tjenesteyter og en tjenestemottaker,
- c) kontaktopplysninger for sammenslutninger eller organisasjoner, herunder kontaktpunktene til Det europeiske nett av forbrukersentre (ECC-Net), der tjenesteytere eller tjenestemottakere kan få praktisk bistand.

Der det er hensiktsmessig, skal råd fra vedkommende myndigheter omfatte en enkel trinnvis veiledning. Opplysninger og bistand skal gis på en klar og utvetydig måte, være lett tilgjengelige over avstand og elektronisk, og være ajourført.

2. Medlemsstatene kan overlate ansvaret for oppgaven nevnt i nr. 1 til de felles kontaktpunktene eller til andre organer, for eksempel kontaktorganene til Det europeiske nett av forbrukersentre, forbrukersammenslutninger eller euroinfosentre.

Medlemsstatene skal meddele Kommisjonen navnene på og kontaktopplysningene for de utpekte organene. Kommisjonen skal oversende disse opplysningene til alle medlemsstatene.

3. For å oppfylle kravene fastsatt i nr. 1 og 2 skal det organet som tjenestemottakeren har henvendt seg til, om nødvendig kontakte det relevante organet i vedkommende medlemsstat. Sistnevnte skal snarest mulig sende de opplysningene det anmodes om til det anmodende organ, som skal videresende dem til tjenestemottakeren. Medlemsstatene skal sikre at disse organene gir hverandre gjensidig bistand, og skal treffe alle de tiltak som er nødvendige for et effektivt samarbeid. Medlemsstatene skal sammen med Kommisjonen opprette de praktiske ordningene som er nødvendige for gjennomføringen av nr. 1.

4. Kommisjonen skal etter framgangsmåten nevnt i artikkel 40 nr. 2 vedta gjennomføringsbestemmelser for nr. 1, 2 og 3 i denne artikkel, der de tekniske ordningene for utveksling av opplysninger mellom organer i de ulike medlemsstatene angis, og særlig informasjonssystemenes samvirkingsevne, idet det tas hensyn til felles standarder.

KAPITTEL V

TJENESTENES KVALITET

Artikkel 22

Opplysninger om tjenesteytere og deres tjenester

1. Medlemsstatene skal sikre at tjenesteytere gjør følgende opplysninger tilgjengelige for tjenestemottakeren:

- a) tjenesteyterens navn, rettslige status og juridiske form, den geografiske adressen der vedkommende er etablert og nærmere opplysninger som gjør det mulig å komme raskt i kontakt og kommunisere direkte med tjenesteyteren, eventuelt elektronisk,
- b) dersom tjenesteyteren er registrert i et handelsregister eller i et annet lignende offentlig register, registerets navn og tjenesteyterens registreringsnummer, eller tilsvarende identifikasjonsopplysninger i dette registeret,
- c) dersom virksomheten er underlagt en tillatelsesordning, nærmere opplysninger om relevant vedkommende myndighet eller felles kontaktpunkt,
- d) dersom tjenesteyteren utøver en virksomhet som er underlagt merverdiavgift, registreringsnummeret omhandlet i artikkel 22 nr. 1 i sjette rådsdirektiv 77/388/EØF av 17. mai 1977 om harmonisering av medlemsstatenes lovgivning med hensyn til omsetningsavgift — Felles merverdiavgiftssystem: ensartet avgiftsgrunnlag⁽¹⁾,

⁽¹⁾ EFT L 145 av 13.6.1977, s. 1. Direktivet sist endret ved direktiv 2006/18/EF (EUT L 51 av 22.2.2006, s. 12).

- e) når det gjelder lovregulerte yrker, ethvert bransjeorgan eller ethvert lignende organ der tjenesteyteren er registrert, samt yrkestittelen og i hvilken medlemsstat denne tittelen er gitt,
- f) eventuelle alminnelige vilkår og klausuler som tjenesteyteren anvender,
- g) om tjenesteyteren anvender kontraktsvilkår om lovvalg og/eller verneting,
- h) om det finnes en kundedaranti som ikke er pålagt ved lov,
- i) prisen på tjenesten, når prisen er forhåndsbestemt av tjenesteyteren for en bestemt type tjeneste,
- j) tjenestens viktigste kjennetegn, dersom dette ikke allerede framgår av sammenhengen,
- k) forsikringen eller garantiene nevnt i artikkel 23 nr. 1, særlig forsikringsgiverens eller garantistens kontaktopplysninger samt geografisk dekning.
2. Medlemsstatene skal sikre at opplysningene nevnt i nr. 1, etter tjenesteyterens eget valg,
- a) gis av tjenesteyteren på eget initiativ,
- b) er lett tilgjengelige for tjenestemottakeren på det sted der tjenesteytingen finner sted eller kontrakten inngås,
- c) er lett tilgjengelige for tjenestemottakeren elektronisk ved hjelp av en adresse som tjenesteyteren har oppgitt,
- d) framgår av alle informasjonsdokumenter som tjenestemottakeren får av tjenesteyteren, og som inneholder en nærmere beskrivelse av den tjenesten som ytes.
3. Medlemsstatene skal sikre at tjenesteytere på anmodning fra tjenestemottakeren gir følgende tilleggsopplysninger:
- a) dersom prisen ikke er forhåndsbestemt av tjenesteyteren for en bestemt type tjeneste, prisen på tjenesten, eller, dersom nøyaktig pris ikke kan oppgis, metoden for beregning av prisen slik at tjenestemottakeren kan kontrollere den, eller et tilstrekkelig detaljert prisoverslag,
- b) når det gjelder lovregulerte yrker, en henvisning til de reglene som gjelder for et bestemt yrke i etableringsstaten, og opplysning om hvordan tjenestemottakeren får tilgang til dem,
- c) opplysninger om tjenesteyterens virksomhet på flere områder og partnerskap som er direkte knyttet til den aktuelle tjenesten, og om tiltak som er truffet for å unngå interessekonflikter. Disse opplysningene skal framgå av alle informasjonsdokumenter der tjenesteytere gir en nærmere beskrivelse av sine tjenester,
- d) eventuelle atferdsregler som tjenesteyteren er underlagt, og adressen der disse reglene kan finnes elektronisk, med angivelse av tilgjengelige språkversjoner,
- e) dersom en tjenesteyter er underlagt en atferdsregel, eller er medlem av en yrkessammenslutning eller et bransjeorgan som gir mulighet for utenrettslig tvisteløsning, opplysninger om dette. Tjenesteyteren skal angi hvordan man kan få nærmere opplysninger om kjennetegnene ved utenrettslig tvisteløsning og vilkårene for bruk av ordningen.
4. Medlemsstatene skal sørge for at de opplysningene som en tjenesteyter skal gi i samsvar med dette kapittel, blir gjort tilgjengelige eller oversendt på en klar og utvetydig måte og i god tid før kontrakten inngås eller, dersom det ikke foreligger noen skriftlig kontrakt, før tjenesten ytes.
5. Den opplysningsplikt som er fastsatt i dette kapittel, kommer i tillegg til krav som allerede er fastsatt i fellesskapsretten, og hindrer ikke medlemsstatene i å fastsette ytterligere opplysningskrav for tjenesteytere som er etablert på deres territorium.
6. Kommisjonen kan etter framgangsmåten nevnt i artikkel 40 nr. 2 angi innholdet i opplysningene nevnt i nr. 1 og 3 i denne artikkel, avhengig av særtrekkene til visse former for virksomhet, og angi praktiske gjennomføringsregler for nr. 2 i denne artikkel.

Artikkel 23

Yrkesansvarsforsikring og garantier

1. Medlemsstatene kan sikre at tjenesteytere hvis tjenester utgjør en direkte og særlig risiko for tjenestemottakerens eller en tredjemanns helse eller sikkerhet, eller for tjenestemottakerens økonomiske sikkerhet, tegner en yrkesansvarsforsikring som er tilpasset risikoens art og omfang, eller gir en garanti eller sørger for en lignende ordning som er tilsvarende, eller i hovedsak sammenlignbar, med hensyn til sitt formål.

2. Når en tjenesteyter etablerer seg på en medlemsstats territorium, kan medlemsstaten ikke kreve en yrkesansvarsforsikring eller garanti fra tjenesteyteren dersom denne allerede er dekket av en garanti som er tilsvarende, eller i hovedsak sammenlignbar, med hensyn til sitt formål og den dekning den gir når det gjelder den forsikrede risiko, forsikringssummen eller et tak for garantien samt mulige utelukkelse fra dekningen, i en annen medlemsstat der tjenesteyteren allerede er etablert. Dersom det bare foreligger en delvis tilsvarende forsikring eller garanti, kan medlemsstatene kreve en tilleggsgaranti for å dekke de forhold som ikke allerede er dekket.

Når en medlemsstat krever at en tjenesteyter som er etablert på dens territorium, skal tegne en yrkesansvarsforsikring eller stille en annen form for garanti, skal denne medlemsstaten godta som tilstrekkelig dokumentasjon bekreftelser på slik forsikringsdekning utstedt av kredittinstitusjoner og forsikringsgivere etablert i andre medlemsstater.

3. Nr. 1 og 2 berører ikke yrkesforsikrings- eller garantiordninger som er fastsatt i andre fellesskapsrettsakter.

4. Ved gjennomføringen av nr. 1 kan Kommisjonen etter framgangsmåten med forskriftskomite nevnt i artikkel 40 nr. 2 utarbeide en liste over tjenester som har de kjennetegnene som er nevnt i nr. 1 i denne artikkel. Kommisjonen kan også etter framgangsmåten nevnt i artikkel 40 nr. 3 vedta tiltak som har til formål å endre ikke-vesentlige deler av dette direktiv, ved å utfylle det gjennom å fastlegge felles kriterier som gjør det mulig å fastsette om forsikringen eller garantiene nevnt i nr. 1 i denne artikkel er tilpasset risikoens art og omfang.

5. I denne artikkel menes med:

- «direkte og særlig risiko», en risiko som oppstår som en direkte følge av at tjenesten ytes,
- «helse og sikkerhet», med hensyn til en tjenestemottaker eller tredjemann, forebygging av dødsfall eller alvorlig personskade,
- «økonomisk sikkerhet», med hensyn til en tjenestemottaker, forebygging av vesentlige tap av penger eller verditap på eiendom,
- «yrkesansvarsforsikring», forsikring som tegnes av en tjenesteyter for å dekke et mulig ansvar overfor tjenestemottakere og eventuelt tredjemann som følge av tjenesteytingen.

Artikkel 24

Kommersiell kommunikasjon for lovregulerte yrker

1. Medlemsstatene skal oppheve alle totalforbud mot kommersiell kommunikasjon for lovregulerte yrker.

2. Medlemsstatene skal sikre at kommersiell kommunikasjon for lovregulerte yrker følger yrkesetiske regler i samsvar med fellesskapsretten, særlig med hensyn til yrkets uavhengighet, verdighet og integritet samt taushetsplikt, på en måte som er forenlig med hvert yrkes særtrekk. Yrkesetiske regler for kommersiell kommunikasjon skal innebære likebehandling, være begrunnet i tvingende allmenne hensyn og være forholdsmessige.

Artikkel 25

Virksomhet på flere områder

1. Medlemsstatene skal sikre at tjenesteytere ikke blir underlagt krav som forplikter dem til utelukkende å utøve en bestemt virksomhet, eller som begrenser deres mulighet til å utøve flere former for virksomhet i fellesskap eller i partnerskap.

Følgende tjenesteytere kan imidlertid underlegges slike krav:

- a) de lovregulerte yrkene, i den grad det er berettiget for å sikre overholdelse av yrkesetiske regler, som varierer etter det enkelte yrkes særlige art, og nødvendig for å sikre yrkenes uavhengighet og upartiskhet,
 - b) tjenesteytere som yter tjenester innenfor sertifisering, akkreditering, teknisk kontroll, prøving eller forsøk, i den grad det er berettiget for å sikre deres uavhengighet og upartiskhet.
2. Dersom virksomhet på flere områder mellom de tjenesteyterne som er nevnt i nr. 1 bokstav a) og b) er godkjent, skal medlemsstatene sikre
- a) at interessekonflikter og uforenlighet mellom visse former for virksomhet hindres,
 - b) at den uavhengighet og upartiskhet som kreves for visse former for virksomhet, sikres,
 - c) at de yrkesetiske reglene for ulike former for virksomhet er forenlige med hverandre, særlig med hensyn til taushetsplikt.

3. I rapporten nevnt i artikkel 39 nr. 1 skal medlemsstatene angi hvilke tjenesteytere som er underlagt kravene fastsatt i nr. 1 i denne artikkel, innholdet i disse kravene og hvorfor de anser kravene for å være berettiget.

*Artikkel 26***Tiltak for å sikre tjenestenes kvalitet**

1. Medlemsstatene skal i samarbeid med Kommissjonen treffe oppfølgingstiltak for å oppmuntre tjenesteytere til på frivillig grunnlag å sikre kvaliteten på tjenesteytingen, særlig ved å bruke en av følgende metoder:

- a) få sin virksomhet sertifisert eller vurdert av uavhengige eller akkrediterte organer,
- b) utarbeide egen kvalitetsdokumentasjon eller anvende kvalitetsdokumentasjon eller kvalitetsmerkingsordninger utarbeidet av bransjeorganer på fellesskapsplan.

2. Medlemsstatene skal sørge for at opplysninger om betydningen av visse merker og kriteriene for anvendelse av merker samt andre kvalitetsangivelser som gjelder tjenester, er lett tilgjengelige for tjenesteytere og tjenestemottakere.

3. Medlemsstatene skal i samarbeid med Kommissjonen treffe oppfølgingstiltak for å oppmuntre bransjeorganer samt handelskamre, håndverksforeninger og forbrukersammenslutninger på deres territorium til å samarbeide på fellesskapsplan for å fremme kvaliteten på tjenesteytingen, særlig ved å gjøre det lettere å vurdere en tjenesteyters kompetanse.

4. Medlemsstatene skal i samarbeid med Kommissjonen treffe oppfølgingstiltak for å oppmuntre særlig forbrukerorganisasjoner til å utvikle uavhengige vurderinger av tjenesteytingens kvalitet og mangler, og særlig utvikling på fellesskapsplan av sammenlignende forsøk eller prøving samt formidling av resultatene.

5. Medlemsstatene skal i samarbeid med Kommissjonen oppmuntre til utvikling av frivillige europeiske standarder for å gjøre tjenester som ytes av tjenesteytere i ulike medlemsstater, opplysninger til tjenestemottakere og tjenestenes kvalitet mer forenlige.

*Artikkel 27***Tvisteløsning**

1. Medlemsstatene skal treffe de generelle tiltak som er nødvendige for å sikre at tjenesteytere oppgir kontaktopplysninger, særlig postadresse, telefaksnummer eller e-postadresse og et telefonnummer dit alle tjenestemottakere, herunder tjenestemottakere som er bosatt i en annen medlemsstat, kan henvende seg med en klage eller en anmodning om opplysninger om tjenesten som ytes. Tjenesteytere skal oppgi sin forretningsadresse dersom denne ikke er deres vanlige postadresse.

Medlemsstatene skal treffe de generelle tiltak som er nødvendige for å sikre at tjenesteytere snarest mulig svarer på de klagenes som er nevnt i nr. 1, og gjør sitt beste for å finne en tilfredsstillende løsning.

2. Medlemsstatene skal treffe de generelle tiltak som er nødvendige for å sikre at tjenesteytere er forpliktet til å vise at de oppfyller de opplysningsplikter som er fastsatt i dette direktiv, og at opplysningene er riktige.

3. Dersom en finansiell garanti er påkrevd for å oppfylle en rettsavgjørelse, skal medlemsstatene godkjenne tilsvarende garantier fra en kredittinstitusjon eller en forsikringsgiver etablert i en annen medlemsstat. Slike kredittinstitusjoner skal være godkjent i en medlemsstat i samsvar med direktiv 2006/48/EF, og slike forsikringsgivere skal, alt etter hva som er hensiktsmessig, være godkjent i samsvar med første rådsdirektiv 73/239/EØF av 24. juli 1973 om samordning av lover og forskrifter om adgang til å starte og utøve virksomhet innen direkte forsikring med unntak av livsforsikring⁽¹⁾ eller europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/83/EF av 5. november 2002 om livsforsikring⁽²⁾.

4. Medlemsstatene skal treffe de generelle tiltak som er nødvendige for å sikre at tjenesteytere som er underlagt atferdsregler, eller som er medlemmer av en yrkessammenslutning eller et bransjeorgan som gir mulighet til utenrettslig tvisteløsning, underretter mottakeren om dette, nevner det i ethvert dokument der tjenestene beskrives i detalj samt angir hvordan man kan få nærmere opplysninger om kjennetegnene ved og vilkårene for bruk av en slik ordning.

KAPITTEL VI**ADMINISTRATIVT SAMARBEID***Artikkel 28***Gjensidig bistand - alminnelige plikter**

1. Medlemsstatene skal gi hverandre gjensidig bistand og skal treffe tiltak for å kunne samarbeide effektivt for å sikre tilsynet med tjenesteytere og de tjenestene de yter.

2. I henhold til dette kapittel skal medlemsstatene utpeke ett eller flere kontaktorganer og oversende kontaktopplysningene for disse til de andre medlemsstatene og Kommissjonen. Kommissjonen skal offentliggjøre og regelmessig ajourføre listen over kontaktorganer.

⁽¹⁾ EFT L 228 av 16.8.1973, s. 3. Direktivet sist endret ved europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/68/EF (EUT L 323 av 9.12.2005, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 345 av 19.12.2002, s. 1. Direktivet sist endret ved direktiv 2005/68/EF.

3. Anmodninger om opplysninger og om å utføre eventuelle kontroller, inspeksjoner og undersøkelser i henhold til dette kapittel skal være behørig begrunnet, særlig ved å angi grunnen til anmodningen. Opplysninger som utveksles, skal benyttes bare i forbindelse med den sak som ligger til grunn for anmodningen.

4. Dersom medlemsstatene mottar en anmodning om bistand fra vedkommende myndigheter i en annen medlemsstat, skal de sørge for at tjenesteytere som er etablert på deres territorium, gir sine vedkommende myndigheter alle de opplysninger som er nødvendige for å føre tilsyn med deres virksomhet i samsvar med nasjonal lovgivning.

5. Dersom en medlemsstat har vanskeligheter med å imøtekomme en anmodning om opplysninger, eller med å utføre kontroller, inspeksjoner eller undersøkelser, skal den raskt underrette den anmodende medlemsstat om dette for å finne en løsning.

6. Medlemsstatene skal snarest mulig og elektronisk oversende de opplysningene som andre medlemsstater eller Kommisjonen anmoder om.

7. Medlemsstatene skal sørge for at registre der tjenesteytere er oppført, og som vedkommende myndigheter har tilgang til på deres territorium, er tilgjengelige på samme vilkår for tilsvarende vedkommende myndigheter i de andre medlemsstatene.

8. Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen om tilfeller der andre medlemsstater ikke oppfyller sin plikt til gjensidig bistand. Om nødvendig skal Kommisjonen treffe egnede tiltak, herunder tiltak som fastsatt i traktatens artikkel 226, for å sikre at de berørte medlemsstatene oppfyller sin plikt til gjensidig bistand. Kommisjonen skal jevnlig underrette medlemsstatene om hvordan bestemmelsene om gjensidig bistand virker.

Artikkel 29

Gjensidig bistand — alminnelige plikter for etableringsstaten

1. Når det gjelder tjenesteytere som yter tjenester i en annen medlemsstat, skal etableringsstaten gi opplysninger om tjenesteytere som er etablert på dens territorium når den blir anmodet om dette av en annen medlemsstat, og særlig bekrefte at en tjenesteyter faktisk er etablert på dens territorium og, så langt medlemsstaten kjenner til, ikke utøver sin virksomhet på ulovlig måte.

2. Etableringsstaten skal foreta de kontroller, inspeksjoner og undersøkelser som en annen medlemsstat anmoder om, og underrette denne om resultatene og eventuelt om de tiltak som er truffet. Vedkommende myndigheter skal i denne sammenheng

handle innenfor rammen av den myndighet de er tillagt i sine medlemsstater. Vedkommende myndigheter kan beslutte hvilke tiltak som er best egnet i hvert enkelt tilfelle for å etterkomme anmodningen fra en annen medlemsstat.

3. Dersom etableringsstaten får faktisk kjennskap til at en tjenesteyter som er etablert på dens territorium, og som yter tjenester i andre medlemsstater, har en atferd eller utfører bestemte handlinger som, så langt den kjenner til, kan føre til alvorlig skade på personers helse eller sikkerhet eller på miljøet, skal etableringsstaten snarest mulig underrette alle de andre medlemsstatene og Kommisjonen.

Artikkel 30

Etableringsstatens tilsyn i tilfeller der tjenesteyteren midlertidig flytter til en annen medlemsstat

1. Når det gjelder tilfeller som ikke omfattes av artikkel 31 nr. 1, skal etableringsstaten sikre at det føres tilsyn med at dens krav oppfylles i samsvar med de tilsynsfullmakter som er fastsatt i nasjonal lovgivning, særlig ved tilsynstiltak på tjenesteyterens etableringssted.

2. Etableringsstaten skal ikke la være å treffe tilsyns- eller håndhevingstiltak på sitt territorium med den begrunnelse at tjenesten er ytt eller har forårsaket skade i en annen medlemsstat.

3. Den plikt som er fastsatt i nr. 1, skal ikke innebære at etableringsstaten er forpliktet til å utføre faktiske undersøkelser og kontroller på territoriet til den medlemsstat der tjenesteytingen finner sted. Slike undersøkelser og kontroller skal utføres av myndighetene i den medlemsstat der tjenesteyteren midlertidig driver sin virksomhet, på anmodning fra myndighetene i etableringsstaten, i samsvar med artikkel 31.

Artikkel 31

Tilsyn utført av den medlemsstat der tjenesteytingen finner sted i tilfeller der tjenesteyteren midlertidig flytter til en annen medlemsstat

1. Når det gjelder nasjonale krav som kan pålegges i henhold til artikkel 16 eller 17, er den medlemsstat der tjenesteytingen finner sted, ansvarlig for tilsyn med tjenesteyterens virksomhet på sitt territorium. I samsvar med fellesskapsretten skal den medlemsstat der tjenesteytingen finner sted

a) treffe alle tiltak som er nødvendige for å sikre at tjenesteyteren oppfyller disse kravene med hensyn til adgang til og utøvelse av virksomheten,

b) utføre de kontroller, inspeksjoner og undersøkelser som er nødvendige for å føre tilsyn med tjenesten som ytes.

2. Dersom en tjenesteyter flytter midlertidig til en annen medlemsstat for å yte en tjeneste uten å være etablert der, skal vedkommende myndigheter i denne medlemsstaten, når det gjelder andre krav enn dem som er nevnt i nr. 1, delta i tilsynet med tjenesteyteren i samsvar med nr. 3 og 4.

3. På anmodning fra etableringsstaten skal vedkommende myndigheter i den medlemsstat der tjenesteytingen finner sted, utføre alle kontroller, inspeksjoner og undersøkelser som er nødvendige for å sikre at etableringsstaten fører et effektivt tilsyn. Vedkommende myndigheter skal i denne sammenheng handle innenfor rammen av den myndighet de er tillagt i sin medlemsstat. Vedkommende myndigheter kan beslutte hvilke tiltak som i hvert enkelt tilfelle er best egnet for å etterkomme anmodningen fra etableringsstaten.

4. På eget initiativ kan vedkommende myndigheter i den medlemsstat der tjenesteytingen finner sted, utføre kontroller, inspeksjoner og undersøkelser på stedet, forutsatt at slike kontroller, inspeksjoner og undersøkelser ikke innebærer forskjellsbehandling, at de ikke er begrunnet i at tjenesteyteren er etablert i en annen medlemsstat og at de står i forhold til det mål som skal nås.

Artikkel 32

Varslingsordning

1. Dersom en medlemsstat får kjennskap til alvorlige bestemte handlinger eller omstendigheter knyttet til tjenestevirksomhet som kan føre til alvorlig skade på personers helse eller sikkerhet eller på miljøet på dens eget territorium, eller på andre medlemsstaters territorium, skal nevnte medlemsstat snarest mulig underrette etableringsstaten, de andre berørte medlemsstatene og Kommisjonen.

2. Kommisjonen skal fremme og delta i driften av et europeisk nett av medlemsstatenes myndigheter for å gjennomføre nr. 1.

3. Kommisjonen skal etter framgangsmåten nevnt i artikkel 40 nr. 2 vedta og regelmessig ajourføre nærmere regler for forvaltningen av nettet nevnt i nr. 2 i denne artikkel.

Artikkel 33

Opplysninger om tjenesteyteres godeandel

1. Medlemsstatene skal på anmodning fra vedkommende myndighet i en annen medlemsstat og i samsvar med nasjonal lovgivning gi opplysninger om disiplinære eller forvaltningsmessige tiltak eller strafferettslige sanksjoner og beslutninger om insolvens eller konkurser som omfatter bedrageri, som er truffet overfor eller ilagt tjenesteyteren av vedkommende myndigheter, og som er direkte relevante for tjenesteyterens kompetanse eller yrkesmessige troverdighet. Medlemsstaten som gir slike opplysninger, skal underrette tjenesteyteren om dette.

En anmodning i henhold til nr. 1 må være behørig begrunnet, særlig når det gjelder grunnene for anmodningen om opplysninger.

2. Det skal underrettes om sanksjonene og tiltakene nevnt i nr. 1 bare dersom det er truffet en endelig beslutning. Når det gjelder andre beslutninger som kan håndheves og er nevnt i nr. 1, skal den medlemsstat som gir opplysningene, angi om en bestemt beslutning er endelig eller om den er påklaget, og bør i så fall opplyse når det kan forventes at klagen blir avgjort.

Videre skal vedkommende medlemsstat angi hvilke bestemmelser i nasjonal lovgivning som tjenesteyteren ble dømt eller straffet i henhold til.

3. Gjennomføringen av nr. 1 og 2 må være i samsvar med reglene for vern av personopplysninger og med rettighetene til personer som er dømt eller straffet i vedkommende medlemsstat, herunder av bransjeorganer. Alle relevante opplysninger som er offentlige, skal være tilgjengelige for forbrukerne.

Artikkel 34

Oppfølgingstiltak

1. Kommisjonen skal i samarbeid med medlemsstatene opprette et elektronisk system for informasjonsutveksling mellom medlemsstatene, samtidig som de tar eksisterende informasjonssystemer i betraktning.

2. Medlemsstatene skal med bistand fra Kommisjonen treffe oppfølgingstiltak for å fremme utveksling av tjenestemenn med ansvar for gjennomføringen av gjensidig bistand, samt opplæring av slike tjenestemenn, herunder språk- og dataopplæring.

3. Kommisjonen skal vurdere behovet for å opprette et flerårig program for å organisere relevant utveksling av tjenestemenn og opplæring.

Artikkel 35

Gjensidig bistand ved unntak i enkelttilfeller

1. Når en medlemsstat har til hensikt å treffe et tiltak i henhold til artikkel 18, får framgangsmåten fastsatt i nr. 2-6 i denne artikkel anvendelse, uten at dette berører rettslige skritt, herunder forundersøkelser og handlinger som utføres innenfor rammen av en strafferettslig etterforskning.

2. Medlemsstaten nevnt i nr. 1 skal anmode etableringsstaten om å treffe tiltak overfor tjenesteyteren, og skal oversende alle relevante opplysninger om den aktuelle tjenesten og sakens omstendigheter.

Etableringsstaten skal snarest mulig kontrollere om tjenesteyteren utøver sin virksomhet på lovlig måte og kontrollere de forhold som ligger til grunn for anmodningen. Den skal snarest mulig underrette den anmodende medlemsstat om hvilke tiltak som er truffet eller planlagt, eller eventuelt om grunnene til at ingen tiltak er truffet.

3. Etter etableringsstatens underretning som fastsatt i nr. 2 annet ledd, skal den anmodende medlemsstat gi melding til Kommisjonen og etableringsstaten om at den har til hensikt å treffe tiltak, og angi

- a) grunnene til at den mener at de tiltak som er truffet eller planlagt av etableringsstaten, ikke er tilstrekkelige,
- b) grunnene til at den mener at de tiltak den har til hensikt å treffe, oppfyller vilkårene i artikkel 18.

4. Tiltakene kan treffes først 15 virkedager etter datoen for meldingen fastsatt i nr. 3.

5. Uten at det berører muligheten for den anmodende medlemsstat til å treffe de aktuelle tiltakene etter utløpet av fristen fastsatt i nr. 4, skal Kommisjonen snarest mulig undersøke om de meldte tiltakene er forenlige med fellesskapsretten.

Dersom Kommisjonen kommer fram til at tiltaket ikke er forenlig med fellesskapsretten, skal den gjøre et vedtak om å anmode vedkommende medlemsstat om å avstå fra å treffe de foreslåtte tiltakene, eller å bringe de aktuelle tiltakene til opphør så snart som mulig.

6. I hastetilfeller kan en medlemsstat som har til hensikt å treffe et tiltak, fravike nr. 2, 3 og 4. I slike tilfeller skal medlemsstaten snarest mulig gi melding til Kommisjonen og etableringsstaten om tiltakene og angi grunnene til at den anser dette for å være en hastesak.

Artikkel 36

Gjennomføringstiltak

Kommisjonen skal etter framgangsmåten nevnt i artikkel 40 nr. 3 vedta de gjennomføringstiltak som har til formål å endre ikke-vesentlige deler av dette kapittel ved å utfylle det gjennom fastsettelse av fristene nevnt i artikkel 28 og 35. Kommisjonen

skal også etter framgangsmåten nevnt i artikkel 40 nr. 2 vedta de praktiske ordningene for elektronisk informasjonsutveksling mellom medlemsstatene, særlig bestemmelsene om informasjonssystemenes samvirkingsevne.

KAPITTEL VII

TILNÆRMINGSPROGRAM

Artikkel 37

Atferdsregler på fellesskapsplan

1. Medlemsstatene skal i samarbeid med Kommisjonen treffe oppfølgingstiltak for å oppmuntre til at det på fellesskapsplan utarbeides atferdsregler, særlig av bransjeorganer, yrkesorganisasjoner og yrkessammenslutninger, for å lette tjenesteyting eller en tjenesteyters etablering i en annen medlemsstat, i samsvar med fellesskapsretten.

2. Medlemsstatene skal sikre at atferdsreglene nevnt i nr. 1 er tilgjengelige over avstand og elektronisk.

Artikkel 38

Ytterligere harmonisering

Kommisjonen skal innen 28. desember 2010 vurdere muligheten for å legge fram forslag til harmoniseringsordninger på følgende områder:

- a) adgang til virksomhet som består i rettslig inndrivning av gjeld,
- b) private sikkerhetstjenester og transport av kontanter og verdigjenstander.

Artikkel 39

Gjensidig vurdering

1. Medlemsstatene skal senest 28. desember 2009 legge fram for Kommisjonen en rapport som inneholder opplysningene nevnt i følgende bestemmelser:

- a) artikkel 9 nr. 2 om tillatelsesordninger,
- b) artikkel 15 nr. 5 om krav som skal vurderes,
- c) artikkel 25 nr. 3 om virksomhet på flere områder.

2. Kommisjonen skal oversende rapportene fastsatt i nr. 1 til medlemsstatene, som innen seks måneder etter mottaket skal legge fram sine merknader til hver enkelt rapport. Kommisjonen skal innen samme frist rådspørre berørte parter om rapportene.

3. Kommisjonen skal legge fram rapportene og medlemsstatenes merknader for komiteen nevnt i artikkel 40 nr. 1, som kan komme med merknader.

4. I lys av merknadene nevnt i nr. 2 og 3 skal Kommisjonen senest 28. desember 2010 legge fram en sammendragsrapport for Europaparlamentet og Rådet, eventuelt fulgt av forslag til ytterligere initiativer.

5. Medlemsstatene skal senest 28. desember 2009 legge fram for Kommisjonen en rapport om de nasjonale krav hvis anvendelse vil kunne falle inn under artikkel 16 nr. 1 tredje ledd og artikkel 16 nr. 3 første punktum, og angi grunnene til at de anser at anvendelsen av disse kravene oppfyller kriteriene nevnt i artikkel 16 nr. 1 tredje ledd og artikkel 16 nr. 3 første punktum.

Medlemsstatene skal deretter oversende Kommisjonen enhver endring i sine krav, herunder nye krav som nevnt ovenfor, og begrunne kravene.

Kommisjonen skal underrette de øvrige medlemsstatene om de oversendte kravene. En slik oversendelse skal ikke være til hinder for at medlemsstatene kan vedta de aktuelle bestemmelsene. Kommisjonen skal deretter hvert år utarbeide analyser av og retningslinjer for anvendelsen av disse bestemmelsene innenfor rammen av dette direktiv.

Artikkel 40

Komitéframgangsmåte

1. Kommisjonen skal bistås av en komité.
2. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5 og 7 i beslutning 1999/468/EF anvendelse, samtidig som det tas hensyn til bestemmelsene i beslutningens artikkel 8. Tidsrommet fastsatt i artikkel 5 nr. 6 i beslutning 1999/468/EF skal være tre måneder.
3. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5a nr. 1-4 og artikkel 7 i beslutning 1999/468/EF anvendelse, samtidig som det tas hensyn til bestemmelsene i beslutningens artikkel 8.

Artikkel 41

Revisjonsklausul

Kommisjonen skal innen 28. desember 2011 og deretter hvert tredje år legge fram for Europaparlamentet og Rådet en omfattende rapport om anvendelsen av dette direktiv. I samsvar med artikkel 16 nr. 4 skal rapporten særlig omhandle anvendelsen av artikkel 16. Den skal også vurdere behovet for

ytterligere tiltak på områder som faller utenfor dette direktivs virkeområde. Den skal eventuelt følges av forslag til endring av dette direktiv med sikte på å gjennomføre Det indre marked for tjenester.

Artikkel 42

Endring av direktiv 98/27/EF

I vedlegget til europaparlaments- og rådsdirektiv 98/27/EF av 19. mai 1998 om nedlegging av forbod med omsyn til vern av forbrukerinteresser⁽¹⁾ skal nytt nr. 13 lyde:

«13. Europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/123/EF av 12. desember 2006 om tjenester i det indre marked (EUT L 376 av 27.12.2006, s. 36).»

Artikkel 43

Vern av personopplysninger

Ved gjennomføringen og anvendelsen av dette direktiv, og særlig bestemmelsene om tilsyn, skal reglene for vern av personopplysninger som fastsatt i direktiv 95/46/EF og 2002/58/EF overholdes.

KAPITTEL VIII

SLUTTBESTEMMELSER

Artikkel 44

Innarbeiding i nasjonal lovgivning

1. Medlemsstatene skal innen 28. desember 2009 sette i kraft de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv.

De skal umiddelbart oversende Kommisjonen teksten til disse bestemmelsene.

Disse bestemmelsene skal, når de vedtas av medlemsstatene, inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

⁽¹⁾ EFT L 166 av 11.6.1998, s. 51. Direktivet sist endret ved direktiv 2005/29/EF.

2. Medlemsstatene skal oversende Kommisjonen teksten til de viktigste bestemmelsene i nasjonal lovgivning som de vedtar på det området dette direktiv omhandler.

Artikkel 46

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Strasbourg, 12. desember 2006.

Artikkel 45

Ikrafttredelse

Dette direktiv trer i kraft dagen etter at det er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

For Europaparlamentet

J. BORRELL FONTELLES

President

For Rådet

M. PEKKARINEN

Formann

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSFORORDNING (EF) nr. 1007/2008

2014/EØS/35/14

av 24. september 2008

om endring av forordning (EF) nr. 460/2004 om opprettelse av Det europeiske byrå for nett- og informasjonssikkerhet med hensyn til varigheten av Byråets mandat(*)

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske
felleskap, særlig artikkel 95,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske
og sosiale komité⁽¹⁾,

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 251⁽²⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

1) Europaparlamentet og Rådet vedtok 10. mars 2004
forordning (EF) nr. 460/2004⁽³⁾ om opprettelse av Det
europeiske byrå for nett- og informasjonssikkerhet
(heretter kalt Byrået) for et tidsrom på fem år.

2) Byråets styre gav 23. mars 2007, etter vurderingen av
Byrået, anbefalinger om hensiktsmessige endringer av
forordning (EF) nr. 460/2004.

3) I tråd med Kommisjonens strategi for bedre
regelverksutforming innledet Kommisjonen en offentlig
høring om forlengelsen av Byråets mandat og om dets
framtid, som fant sted fra 13. juni til 7. september 2007.

4) Ettersom Byråets mandat utløper 13. mars 2009, og
for å sikre sammenheng og kontinuitet, bør det vedtas
en forlengelse som muliggjør fortsatt diskusjon om
Byrået, på bakgrunn av konklusjonene fra vurderingen
av Byrået, styrets anbefalinger og den pågående
gjennomgåelsen av rammereglene for elektroniske
kommunikasjonsnett og -tjenester. Denne forlengelsen
vil også gi mulighet for ytterligere overveielser om
den generelle retningen på Fellesskapets arbeid for økt
nett- og informasjonssikkerhet. Forlengelsen av Byråets
mandat bør ikke foregripe utfallet av denne diskusjonen.

5) Byråets mandat bør derfor forlenges til 13. mars 2012 —

VEDTATT DENNE FORORDNING:

*Artikkel 1***Endring av forordning (EF) nr. 460/2004**

Artikkel 27 i forordning (EF) nr. 460/2004 skal lyde:

«Artikkel 27

Varighet

Byrået skal opprettes 14. mars 2004 for et tidsrom på åtte år.»

*Artikkel 2***Ikrafttredelse**

Denne forordning trer i kraft dagen etter at den er kunngjort i
Den europeiske unions tidende.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 293 av 31.10.2008, s. 1,
er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 46/2009 av 24. april 2009
om endring av EØS-avtalens vedlegg XI (Elektronisk kommunikasjon,
audiovisuelle tjenester og informasjonssamfunnstjenester), se EØS-tillegget
til *Den europeiske unions tidende* nr. 33 av 25.6.2009, s. 12.

⁽¹⁾ Uttalelse av 13.2.2008 (ennå ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Europaparlamentets uttalelse av 17.6.2008 (ennå ikke offentliggjort i EUT)
og rådsbeslutning av 15. september 2008.

⁽³⁾ EUT L 77 av 13.3.2004, s. 1.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utfærdiget i Strasbourg, 24. september 2008.

For Europaparlamentet

H.-G. PÖTTERING

President

For Rådet

J.-P. JOUYET

Formann

KOMMISJONSVEDTAK

2014/EØS/35/15

av 8. mai 2008

om tilstrekkelig vern av personopplysninger i Jersey i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF

[meddelt under nummer K(2008) 1746]

(2008/393/EF)(*)

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP
HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

under henvisning til europaparlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF av 24. oktober 1995 om vern av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger og om fri utveksling av slike opplysninger⁽¹⁾, særlig artikkel 25 nr. 6, etter samråd med arbeidsgruppen for personvern i forbindelse med behandling av personopplysninger⁽²⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) I henhold til direktiv 95/46/EF skal medlemsstatene sørge for at overføring av personopplysninger til en tredjestat kan finne sted bare dersom den aktuelle tredjestaten sikrer et tilstrekkelig vern, og dersom medlemsstatenes lover om gjennomføring av andre bestemmelser i direktivet overholdes før overføringen finner sted.
- 2) Kommisjonen kan fastslå at en tredjestat sikrer et tilstrekkelig vern. I så fall kan personopplysninger overføres fra medlemsstatene uten at ytterligere garantier er nødvendige.

- 3) I henhold til direktiv 95/46/EF skal vurderingen av vernet av personopplysninger foretas på bakgrunn av alle forhold som har innflytelse på en overføring eller på en kategori overføringer, idet det tas særlig hensyn til en rekke faktorer som er relevante for overføringen, og som er oppført i direktivets artikkel 25 nr. 2.

- 4) På grunn av tredjestaters ulike oppfatninger med hensyn til vern av personopplysninger, bør vurderingen av om vernet er tilstrekkelig og enhver avgjørelse i henhold til artikkel 25 nr. 6 i direktiv 95/46/EF gjennomføres på en måte som ikke medfører vilkårlig eller uberettiget forskjellsbehandling av eller mellom tredjestater der lignende vilkår gjelder, eller utgjør en skjult handelshindring, idet det tas hensyn til Fellesskapets gjeldende internasjonale forpliktelser.

- 5) Bailiwick of Jersey er en britisk besittelse (som verken er en del av Det forente kongerike eller en koloni) som er helt uavhengig, unntatt når det gjelder internasjonale forhold og forsvar, som hører inn under den britiske regjeringens ansvar. Bailiwick of Jersey skal derfor anses som en tredjestat i henhold til direktiv 95/46/EF.

- 6) Med virkning fra henholdsvis 1951 og 1987 er Bailiwick of Jersey også omfattet av Det forente kongerikes ratifisering av Den europeiske menneskerettighetskonvensjon og Europarådets konvensjon om personvern i forbindelse med elektronisk databehandling av personopplysninger (konvensjon nr. 108).

- 7) I Bailiwick of Jersey er rettsreglene for vern av personopplysninger, som i det vesentlige gjenspeiler reglene fastsatt i direktiv 95/46/EF, fastsatt i Data Protection (Jersey) Law 1987, som trådte i kraft 11. november 1987, og to tilknyttede lover, Data Protection (Amendment) (Jersey) Law 2005 og Data Protection (Jersey) Law 2005 (Appointed Day) Act 2005.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 138 av 28.5.2008, s. 21, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 47/2009 av 24. april 2009 om endring av EØS-avtalens vedlegg XI (Elektronisk kommunikasjon, audiovisuelle tjenester og informasjonssamfunnstjenester), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 33 av 25.6.2009, s. 13.

⁽¹⁾ EFT L 281 av 23.11.1995, s. 31. Direktivet endret ved forordning (EF) 1882/2003 (EFT L 284 av 31.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ Uttalelse nr. 8/2007 om vernnivået for personopplysninger i Jersey, vedtatt 9. oktober 2007, tilgjengelig på: http://ec.europa.eu/justice_home/fsj/privacy/workinggroup/wpdocs/2007_en.htm

- 8) I Jersey er det også vedtatt gjennomføringsbestemmelser på grunnlag av Data Protection (Jersey) Law, i 2005, med særlige regler for den registrertes tilgang til opplysninger, behandling av følsomme opplysninger og melding til personvernmyndigheten⁽¹⁾.
- 9) De rettsregler som får anvendelse i Jersey, omfatter alle de grunnleggende prinsipper som er nødvendige for tilstrekkelig vern av fysiske personer. Anvendelsen av disse rettsreglene sikres gjennom klageadgang og uavhengig tilsyn utført av myndighetene, for eksempel det personvernombud som har fullmakt til både å undersøke og gripe inn.
- 10) Jersey bør derfor anses å ha et tilstrekkelig vern av personopplysninger i henhold til direktiv 95/46/EF.
- 11) Av klarhetshensyn og for å gi medlemsstatenes vedkommende myndigheter mulighet til å sikre personvern i forbindelse med behandling av personopplysninger, må det angis under hvilke ekstraordinære omstendigheter det er berettiget å innstille bestemte overføringer av opplysninger, selv når vernet anses som tilstrekkelig.
- 12) Tiltakene fastsatt i dette vedtak er i samsvar med uttalelse fra komiteen nedsatt ved artikkel 31 nr. 1 i direktiv 95/46/EF —

GJORT DETTE VEDTAK:

Artikkel 1

Med hensyn til artikkel 25 nr. 2 i direktiv 95/46/EF anses Bailiwick of Jersey å ha et tilstrekkelig vern av personopplysninger som overføres fra Fellesskapet.

⁽¹⁾ Det dreier seg om Data Protection (Corporate Finance Exemption) (Jersey) Regulations 2005, Data Protection (Credit Reference Agency) (Jersey) Regulations 2005, Data Protection (Fair Processing) (Jersey) Regulations 2005, Data Protection (International Cooperation) (Jersey) Regulations 2005, Data Protection (Notification) (Jersey) Regulations 2005, Data Protection (Sensitive Personal Data) (Jersey) Regulations 2005, Data Protection (Subject Access Exemptions) (Jersey) Regulations 2005, Data Protection (Subject Access Miscellaneous) (Jersey) Regulations 2005, Data Protection (Subject Access Modification — (Education) (Jersey) Regulations 2005, Data Protection (Subject Access Modification — (Health) (Jersey) Regulations 2005, Data Protection (Subject Access Modification — (Social Work) (Jersey) Regulations 2005, og Data Protection (Transfer in Substantial Public Interest) (Jersey) Regulations 2005.

Artikkel 2

Dette vedtak gjelder bare spørsmålet om vernet i Jersey er tilstrekkelig med sikte på å oppfylle kravene i artikkel 25 nr. 1 i direktiv 95/46/EF, og berører ikke anvendelsen av andre vilkår eller begrensninger i forbindelse med gjennomføringen av andre bestemmelser i nevnte direktiv som gjelder behandling av personopplysninger i medlemsstatene.

Artikkel 3

1. Uten at det berører deres myndighet til å treffe tiltak for å sikre overholdelse av nasjonale bestemmelser vedtatt i henhold til andre bestemmelser enn artikkel 25 i direktiv 95/46/EF, kan medlemsstatenes vedkommende myndigheter utøve sin nåværende myndighet til å innstille overføring av opplysninger til en mottaker i Jersey for å verne personer i forbindelse med behandling av personopplysninger i følgende tilfeller:

- a) når vedkommende myndighet i Jersey har fastslått at mottakeren ikke overholder de gjeldende personvernreglene, eller
- b) når det er svært sannsynlig at personvernreglene ikke overholdes, når det er rimelig grunn til å tro at vedkommende myndighet i Jersey ikke i rett tid treffer eller ikke kommer til å treffe passende tiltak som behøves for å avgjøre saken, når fortsatt overføring vil innebære en overhengende fare for alvorlig skade for de registrerte, og når medlemsstatenes vedkommende myndigheter under de rådende omstendigheter har gjort en rimelig innsats for å varsle den behandlingsansvarlige i Jersey og gi vedkommende mulighet til å svare.

2. Innstillingen skal opphøre så snart personvernreglene overholdes og vedkommende myndighet i de berørte medlemsstatene er underrettet om dette.

Artikkel 4

1. Medlemsstatene skal omgående underrette Kommisjonen om tiltak som vedtas i henhold til artikkel 3.

2. Medlemsstatene og Kommisjonen skal underrette hverandre om tilfeller der tiltak truffet av organer med ansvar for at personvernreglene overholdes i Jersey, ikke sikrer slik overholdelse.

3. Dersom opplysningene som er innhentet i samsvar med artikkel 3 og nr. 1 og 2 i denne artikkel, viser at et organ med ansvar for at personvernreglene i Jersey overholdes, ikke utfører oppgaven sin på en effektiv måte, skal Kommisjonen underrette vedkommende myndighet i Jersey og om nødvendig framlegge et utkast til tiltak etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 31 nr. 2 i direktiv 95/46/EF med sikte på å oppheve eller midlertidig oppheve dette vedtak eller begrense dets virkeområde.

Artikkel 5

Kommisjonen skal overvåke anvendelsen av dette vedtak og underrette komiteen nedsatt ved artikkel 31 i direktiv 95/46/EF om enhver relevant iakttakelse, herunder ethvert forhold som kan ha innvirkning på vurderingen i artikkel 1 i dette vedtak av at vernet i Jersey er tilstrekkelig i henhold til artikkel 25 i direktiv 95/46/EF, og ethvert forhold som viser at dette vedtak blir gjennomført på en måte som innebærer forskjellsbehandling.

Artikkel 6

Medlemsstatene skal treffe alle nødvendige tiltak for å etterkomme dette vedtak innen fire måneder etter at det er meddelt dem.

Artikkel 7

Dette vedtak er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Brussel, 8. mai 2008.

For Kommisjonen

Jacques BARROT

Visepresident

KOMMISJONSVEDTAK

2014/EØS/35/16

av 21. februar 2008

om en teknisk spesifikasjon for samtrafikkevne med hensyn til delsystemet «rullende materiell» i det transeuropeiske jernbanesystem for høyhastighetstog*[meddelt under nummer K(2008) 648]*

(2008/232/EF)(*)

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP
HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

under henvisning til rådsdirektiv 96/48/EF av 23. juli 1996 om samtrafikkevnen i det transeuropeiske jernbanesystem for høyhastighetstog⁽¹⁾, særlig artikkel 6 nr. 1, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) I samsvar med artikkel 2 bokstav c) i og vedlegg II til direktiv 96/48/EF er det transeuropeiske jernbanesystem for høyhastighetstog inndelt i strukturelle eller funksjonelle delsystemer, herunder delsystemet «rullende materiell».
- 2) I kommisjonsvedtak 2002/735/EF⁽²⁾ ble den første tekniske spesifikasjonen for samtrafikkevne (TSI) med hensyn til delsystemet «rullende materiell» i det transeuropeiske jernbanesystem for høyhastighetstog, fastsatt.
- 3) Denne første TSI-en bør gjennomgås på nytt i lys av den tekniske utvikling og den erfaring som er oppnådd ved gjennomføringen av den.
- 4) AEIF har, i egenskap av felles representativt organ, fått i oppdrag å gjennomgå og revidere den første TSI-en. Vedtak 2002/735/EF bør derfor erstattes med dette vedtak.
- 5) Utkastet til revidert TSI har blitt undersøkt av komiteen nedsatt ved direktiv 96/48/EF.
- 6) Denne TSI-en bør, på visse vilkår, få anvendelse på nytt eller oppgradert samt fornyet rullende materiell.
- 7) Denne TSI-en berører ikke bestemmelsene i andre relevante TSI-er som kan få anvendelse på delsystemer for rullende materiell.

- 8) Første TSI med hensyn til delsystemet «rullende materiell» trådte i kraft i 2002. Som følge av eksisterende avtaleforpliktelser bør nye delsystemer eller samtrafikkomponenter for rullende materiell, eller fornyelser eller oppgraderinger av disse, bli gjenstand for samsvarsvurdering i henhold til bestemmelsene i den første TSI-en. Den første TSI-en bør dessuten fortsatt få anvendelse på vedlikehold, vedlikeholdstilknyttede utskiftninger av komponenter i delsystemet og samtrafikkomponenter godkjent i henhold til den første TSI-en. Derfor bør virkningene av vedtak 2002/735/EF fortsatt gjelde for vedlikehold innenfor prosjekter godkjent i samsvar med den TSI-en som er vedlagt nevnte vedtak, og for prosjekter i forbindelse med en ny linje samt for fornyelse og oppgradering av en eksisterende linje som befinner seg på et framskredent trinn i prosessen, eller som er gjenstand for en kontrakt som er i ferd med å gjennomføres på kunngjøringstidspunktet for dette vedtak. For å fastslå forskjellen i virkeområde mellom den første TSI-en og den nye TSI-en som er vedlagt dette vedtak, bør medlemsstatene senest seks måneder etter at dette vedtak får anvendelse, kunngjøre en liste over delsystemer og samtrafikkomponenter som den første TSI-en fremdeles får anvendelse på.
- 9) Denne TSI-en pålegger ikke bruk av særskilte teknologier eller tekniske løsninger bortsett fra der dette er strengt nødvendig av hensyn til samtrafikkevnen til det transeuropeiske jernbanesystem for høyhastighetstog.
- 10) Denne TSI-en gjør det mulig, i et begrenset tidsrom, å innlemme samtrafikkomponenter i delsystemer uten sertifisering dersom visse vilkår er oppfylt.
- 11) I sin nåværende versjon behandler ikke denne TSI-en fullt ut alle vesentlige krav. I samsvar med artikkel 17 i direktiv 96/48/EF blir tekniske forhold som ikke dekkes, identifisert som «Åpne punkter» i vedlegg L til denne TSI-en. I samsvar med artikkel 16 nr. 3 i direktiv 96/48/EF skal medlemsstatene oversende Kommisjonen og de øvrige medlemsstatene en liste over sine nasjonale tekniske regler i tilknytning til «Åpne punkter» og framgangsmåtene som skal anvendes ved samsvarsvurderingen av disse.
- 12) Når det gjelder de særtilfeller som er beskrevet i kapittel 7 i denne TSI-en, skal medlemsstatene underrette Kommisjonen og de øvrige medlemsstatene om de framgangsmåter for samsvarsvurdering som skal anvendes.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 84 av 26.3.2008, s. 132, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 48/2009 av 24. april 2009 om endring av EØS-avtalens vedlegg XIII (Transport), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 33 av 25.6.2009, s. 15.

⁽¹⁾ EFT L 235 av 17.9.1996, s. 6. Direktivet endret ved direktiv 2004/50/EF (EUT L 164 av 30.4.2004, s. 114).

⁽²⁾ EFT L 245 av 12.9.2002, s. 402.

- 13) Jernbanetrafikken reguleres på det nåværende tidspunkt i henhold til gjeldende nasjonale, bilaterale, multinasjonale eller internasjonale avtaler. Det er viktig at disse avtalene ikke hindrer nåværende og framtidig utvikling mot samtrafikkevrne. Kommisjonen må derfor undersøke disse avtalene for å avgjøre om TSI-en i dette vedtak bør revideres som følge av dette.
- 14) TSI-en bygger på den beste tilgjengelige fagkunnskapen på det tidspunktet da utkastet ble utarbeidet. For fortsatt å oppmuntre til nyskaping og ta hensyn til tilegnet erfaring, bør vedlagte TSI revideres regelmessig.
- 15) Denne TSI-en gir mulighet for nyskapende løsninger. Dersom nyskapende løsninger foreslås, skal produsenten eller oppdragsgiveren opplyse om hvordan disse avviker fra det relevante avsnittet i TSI-en. Det europeiske jernbanebyrå skal fastsette de relevante funksjons- og grensesnittspesifikasjonene for løsningen og utarbeide vurderingsmetodene.
- 16) Bestemmelsene i dette vedtak er i samsvar med uttalelse fra komiteen nedsatt ved artikkel 21 i rådsdirektiv 96/48/EF —

GJORT DETTE VEDTAK:

Artikkel 1

Kommisjonen vedtar herved en teknisk spesifisering for samtrafikkevrne («TSI») med hensyn til delsystemet «rullende materiell» i det transeuropeiske jernbanesystem for høyhastighetstog.

TSI-en er fastsatt i vedlegget til dette vedtak.

Artikkel 2

Denne TSI-en får anvendelse på alt nytt, oppgradert eller fornyet rullende materiell i det transeuropeiske jernbanesystem for høyhastighetstog, som fastsatt i vedlegg I til direktiv 96/48/EF.

Artikkel 3

1) Når det gjelder de punkter som er klassifisert som «Åpne punkter» i vedlegg L til TSI-en, er de vilkår som skal være oppfylt ved verifisering av samtrafikkevrnen i henhold til artikkel 16 nr. 2 i direktiv 96/48/EF, de gjeldende tekniske regler som er i bruk i medlemsstaten, og som tillater ibruktaking av de delsystemer som omfattes av dette vedtak.

2) Hver medlemsstat skal innen seks måneder etter at dette vedtak er meddelt, underrette de øvrige medlemsstatene og Kommisjonen om

- a) listen over gjeldende tekniske regler nevnt i nr. 1,
- b) hvilke framgangsmåter for samsvarsvurdering og kontroll som skal benyttes ved anvendelsen av disse reglene,
- c) hvilke organer den har utpekt til å gjennomføre disse framgangsmåtene for samsvarsvurdering og kontroll.

Artikkel 4

Når det gjelder de punkter som er klassifisert som «særskilte tilfeller» oppført i kapittel 7 i TSI-en, skal framgangsmåtene for samsvarsvurdering være de som gjelder medlemsstatene. Hver medlemsstat skal innen seks måneder etter at dette vedtak er meddelt, underrette de øvrige medlemsstater og Kommisjonen om

- a) hvilke framgangsmåter for samsvarsvurdering og kontroll som skal benyttes ved anvendelsen av disse reglene,
- b) hvilke organer den har utpekt til å gjennomføre disse framgangsmåtene for samsvarsvurdering og kontroll.

Artikkel 5

I TSI-en er det fastsatt en overgangsperiode, og i løpet av denne kan samsvarsvurderingen og sertifiseringen av samtrafikkomponenter utføres som en del av delsystemet. I løpet av denne tiden skal medlemsstatene underrette Kommisjonen om hvilke samtrafikkomponenter som er blitt vurdert på denne måten, slik at markedet for samtrafikkomponenter kan overvåkes nøye og det kan treffes tiltak for å fremme dette.

Artikkel 6

Vedtak 2002/735/EF oppheves. Vedtakets bestemmelser får imidlertid fortsatt anvendelse på vedlikeholdsprosjekter godkjent i samsvar med den TSI som er vedlagt nevnte vedtak, og på prosjekter for en ny linje samt for fornyelse og oppgradering av en eksisterende linje som befinner seg på et høyere utviklingstrinn eller er gjenstand for en kontrakt som er i ferd med å realiseres på kunngjøringstidspunktet for dette vedtak.

En liste over de delsystemer og samtrafikkomponenter som bestemmelsene i vedtak 2002/735/EF fortsatt får anvendelse på, skal meddeles Kommisjonen senest seks måneder etter at dette vedtak trer i kraft.

Artikkel 7

Medlemsstatene skal innen seks måneder etter at vedlagte TSI trer i kraft underrette Kommisjonen om følgende typer avtaler:

- a) nasjonale, bilaterale eller multilaterale avtaler mellom medlemsstatene og jernbaneforetak eller infrastrukturforvaltninger, som enten er inngått på fast eller midlertidig basis, og som er nødvendige ettersom den aktuelle transporttjenesten har en meget bestemt eller lokal karakter,
- b) bilaterale eller multilaterale avtaler mellom jernbaneforetak, infrastrukturforvaltninger eller medlemsstater som medfører høy grad av lokal eller regional samtrafikkevne,

- c) internasjonale avtaler mellom en eller flere medlemsstater og minst én tredjestat, eller mellom jernbaneforetak eller flere infrastrukturforvaltninger fra medlemsstater og minst ett jernbaneforetak eller en infrastrukturforvaltning fra en tredjestat, som medfører høy grad av lokal eller regional samtrafikkevne.

Artikkel 8

Dette vedtak får anvendelse fra 1. september 2008.

Artikkel 9

Dette vedtak er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Brussel, 21. februar 2008.

For Kommisjonen

Jacques BARROT

Visepresident

VEDLEGG

[Vedlegget er kunngjort i EUT L 84 av 26.3.2008, s. 135-392.]

KOMMISJONSFORORDNING (EF) nr. 1321/2007**2014/EØS/35/17****av 12. november 2007****om fastsettelse av gjennomføringsregler for registrering i et sentralt datalager av opplysninger om hendelser innen sivil luftfart som utveksles i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/42/EF(*)**

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP
HAR —

opplysningene fra medlemsstatene fastsettes i en teknisk protokoll som Kommisjonen avtaler med hver enkelt medlemsstat.

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

under henvisning til europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/42/EF av 13. juni 2003 om rapportering av hendelser innen sivil luftfart⁽¹⁾, særlig artikkel 6 nr. 4, og

- 6) For å muliggjøre kvalitetssikring og for å unngå dobbeltregistrering av hendelser som rapporteres av medlemsstatene, bør alle opplysninger som er lagret i den nasjonale databasen, også lagres i det sentrale datalageret.

ut fra følgende betraktninger:

- 1) I henhold til direktiv 2003/42/EF skal det opprettes nasjonale ordninger for rapportering av hendelser for å sikre at relevante opplysninger om flysikkerhet rapporteres, samles inn, vurderes, behandles og lagres i nasjonale databaser.
- 2) Medlemsstatene bør delta i utveksling av opplysninger som er relevante for sikkerheten, og Kommisjonen bør lette utvekslingen av slike opplysninger og ha som eneste mål å forebygge ulykker og hendelser innen sivil luftfart, ikke å fordele skyld og ansvar eller referanse måle sikkerhetsytelsen.
- 3) Det beste av moderne teknologi bør brukes til overføring av opplysninger, samtidig som det sikres at hele databasen beskyttes.
- 4) Den mest effektive måten å sikre utvekslingen av store mengder opplysninger mellom alle medlemsstatene på, er å opprette et sentralt datalager som får opplysninger fra de nasjonale databasene, og som medlemsstatene har tilgang til.
- 5) For å ta hensyn til egenarten til hver nasjonale ordning som er innført i samsvar med artikkel 5 nr. 1 i direktiv 2003/42/EF, bør detaljene rundt ajourføringen av

- 7) For å sikre korrekt anvendelse av artikkel 7 nr. 1 i direktiv 2003/42/EF bør alle organer som skal fastsette regler for sikkerheten i sivil luftfart eller undersøke ulykker og hendelser innenfor Fellesskapet, gis tilgang til de utvekslede opplysningene.
- 8) I samsvar med artikkel 5 nr. 3 i direktiv 2003/42/EF bør opplysninger om ulykker og alvorlige hendelser som er undersøkt i samsvar med rådsdirektiv 94/56/EF⁽²⁾, også lagres i databasene. Når en undersøkelse pågår, bør imidlertid bare grunnleggende faktaopplysninger registreres i databasene, mens de fullstendige opplysningene om disse ulykkene og alvorlige hendelsene lagres når undersøkelsen er avsluttet.
- 9) Kommisjonen bør revidere de utvekslede opplysningenes betydning for sikkerheten to år etter denne forordnings ikrafttredelse.
- 10) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra Flysikkerhetskomiteen nedsatt ved artikkel 12 i rådsforordning (EØF) nr. 3922/91 av 16. desember 1991 om harmonisering av tekniske krav og administrative framgangsmåter i sivil luftfart⁽³⁾ —

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 294 av 13.11.2007, s. 3, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 49/2009 av 24. april 2009 om endring av EØS-avtalens vedlegg XIII (Transport), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 33 av 25.6.2009, s. 17.

⁽¹⁾ EUT L 167 av 4.7.2003, s. 23.

⁽²⁾ EFT L 319 av 12.12.1994, s. 14.

⁽³⁾ EFT L 373 av 31.12.1991, s. 4. Forordningen sist endret ved europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1900/2006 (EUT L 377 av 27.12.2006, s. 176).

VEDTATT DENNE FORORDNING:

*Artikkel 1***Formål**

Denne forordning fastsetter tiltak for registrering i et sentralt datalager av alle relevante sikkerhetsopplysninger som utveksles mellom medlemsstater i samsvar med artikkel 6 nr. 1 i direktiv 2003/42/EF.

*Artikkel 2***Sentralt datalager**

1. Kommisjonen skal opprette og forvalte et sentralt datalager for å lagre alle opplysninger mottatt fra medlemsstatene i samsvar med artikkel 6 nr. 1 i direktiv 2003/42/EF.
2. Hver medlemsstat skal avtale med Kommisjonen de tekniske protokoller for ajourføring av det sentrale datalageret ved overføring av alle relevante sikkerhetsopplysninger i de nasjonale databasene som er nevnt i artikkel 5 nr. 2 og 3 i direktiv 2003/42/EF. Dette skal sikre at alle relevante sikkerhetsopplysninger i de nasjonale databasene blir registrert i det sentrale datalageret.
3. I samsvar med artikkel 7 nr. 1 i direktiv 2003/42/EF skal alle organer som skal fastsette regler for sikkerheten i sivil luftfart eller undersøke ulykker og hendelser innenfor Fellesskapet, ha direktekoplet tilgang til alle opplysninger i det sentrale datalageret bortsett fra de opplysninger som direkte identifiserer operatøren eller luftfartøyet som er gjenstand for en hendelsesrapport.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 12. november 2007.

4. Opplysninger som fortsatt skal være fortrolige, er operatørens navn, identifikasjon, kallesignal eller rutenummer og luftfartøyet registreringsmerke eller serienummer.

I tilfeller der slike opplysninger anses som nødvendige for sikkerhetsanalysen, skal det innhentes tillatelse fra den medlemsstaten som registrerte opplysningene.

*Artikkel 3***Opplysninger om undersøkelsene**

Grunnleggende faktaopplysninger om ulykker og alvorlige hendelser skal overføres til det sentrale datalageret mens undersøkelser av disse pågår. Når undersøkelsene er avsluttet, skal alle opplysninger tilføyes, herunder eventuelt et sammendrag på engelsk av den endelige undersøkelsesrapporten.

*Artikkel 4***Gjennomgåelse**

To år etter ikrafttreddelsen av denne forordning skal Kommisjonen vurdere de lagrede og utvekslede opplysningenes betydning for sikkerheten.

Artikkel 5

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

For Kommisjonen

Jacques BARROT

Visepresident

KOMMISJONSFORORDNING (EF) nr. 1330/2007**2014/EØS/35/18****av 24. september 2007****om fastsettelse av gjennomføringsregler for videreformidling av opplysninger om hendelser innen sivil luftfart til berørte parter i samsvar med artikkel 7 nr. 2 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/42/EF(*)**

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESSKAP
HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

under henvisning til europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/42/EF av 13. juni 2003 om rapportering av hendelser innen sivil luftfart⁽¹⁾, særlig artikkel 7 nr. 2, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) I henhold til direktiv 2003/42/EF skal det opprettes nasjonale ordninger for rapportering av hendelser for å sikre at relevante opplysninger om flysikkerhet rapporteres, samles inn, lagres, vernes og videreformidles, idet rapporteringen skal ha som eneste formål å forebygge ulykker og hendelser, ikke å fordele skyld eller ansvar.
- 2) Denne forordning bør gjelde for opplysninger som utveksles mellom medlemsstatene i samsvar med artikkel 6 nr. 1 i direktiv 2003/42/EF. Opplysninger om nasjonale hendelser, som lagres i de nasjonale databasene, bør være underlagt nasjonale regler for frigivelse av opplysninger om flysikkerhet.
- 3) Berørte parter bør i denne forordning defineres som enhver person som er i stand til å delta i forbedringen av sikkerheten innen sivil luftfart ved å utnytte de opplysninger knyttet til sikkerhet som samles inn i henhold til direktiv 2003/42/EF, på en hensiktsmessig måte.
- 4) De nasjonale kontaktpunktene er de som har den beste kunnskapen om hvilke berørte parter som er etablert i deres egen medlemsstat. For å sikre at anmodninger om opplysninger blir behandlet på en mest mulig sikker og

effektiv måte, bør hvert enkelt nasjonalt kontaktpunkt behandle anmodninger fra berørte parter som er etablert på den aktuelle medlemsstatens territorium, mens anmodninger fra berørte parter i tredjestater eller fra internasjonale organisasjoner bør behandles av Kommisjonen.

- 5) Kommisjonen kan senere beslutte å gi et organ ansvaret for å forvalte opplysninger som utveksles i samsvar med artikkel 6 i direktiv 2003/42/EF, og for å behandle anmodninger fra berørte parter i tredjestater eller fra internasjonale organisasjoner.
- 6) Kommisjonen bør utarbeide en liste over kontaktpunkter, og listen bør være offentlig tilgjengelig.
- 7) For å hindre misbruk av systemet bør kontaktpunktet som mottar en anmodning om opplysninger, kontrollere at søkeren er en berørt part, og anmodningen bør vurderes før det besluttes hvilken mengde og hvilket nivå av opplysninger som skal utleveres.
- 8) De nasjonale kontaktpunktene bør innhente tilstrekkelig med opplysninger til å kunne validere og vurdere anmodningene. For dette formål bør de bruke et skjema som inneholder relevante opplysninger om søkeren og om formålet med anmodningen.
- 9) Når visse berørte parter regelmessig har behov for opplysninger som gjelder deres egen virksomhet, bør det være mulig å treffe en allmenn beslutning om å utlevere opplysninger til disse partene.
- 10) Søkeren bør sikre at systemets fortrolighet vernes og bør begrense bruken av de mottatte opplysningene til det formålet som er angitt i søknaden, som bør være forenlig med målene i direktiv 2003/42/EF.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 295 av 14.11.2007, s. 7, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 50/2009 av 24. april 2009 om endring av EØS-avtalens vedlegg XIII (Transport), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 33 av 25.6.2009, s. 19.

⁽¹⁾ EUT L 167 av 4.7.2003, s. 23.

- 11) Alle kontaktpunkter bør kunne kontrollere at en anmodning de har avslått, ikke innleveres på nytt via myndigheten i en annen medlemsstat. De bør også kunne ta lærdom av beste praksis hos andre kontaktpunkter. De bør derfor ha tilgang til registre over anmodninger om opplysninger og beslutninger som er truffet med hensyn til slike anmodninger.
- 12) Det bør brukes moderne teknologi til overføring av data, samtidig som det sikres at hele databasen beskyttes.
- 13) For at Kommisjonen skal kunne treffe de nødvendige tiltak for utveksling av opplysninger mellom medlemsstatene og Kommisjonen i samsvar med artikkel 6 nr. 4 i direktiv 2003/42/EF, bør denne forordning få anvendelse først seks måneder etter at den trer i kraft.
- 14) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra Flysikkerhetskomiteen nedsatt ved artikkel 12 i rådsforordning (EØF) nr. 3922/91 av 16. desember 1991 om harmonisering av tekniske krav og administrative framgangsmåter i sivil luftfart⁽¹⁾ —

sikkerheten innen sivil luftfart dersom vedkommende får tilgang til opplysningene om hendelser som utveksles mellom medlemsstatene i samsvar med artikkel 6 nr. 1 i direktiv 2003/42/EF, og som inngår i en av kategoriene av berørte parter som er angitt i vedlegg I,

2. «kontaktpunkt»

a) vedkommende myndighet som er utpekt av hver medlemsstat i samsvar med artikkel 5 nr. 1 i direktiv 2003/42/EF, eller, dersom en medlemsstat har utpekt flere vedkommende myndigheter, det kontaktpunktet som er utpekt av denne medlemsstaten i samsvar med samme bestemmelse, dersom en anmodning om opplysninger framsettes i henhold til artikkel 3 nr. 1 i denne forordning,

b) Kommisjonen, dersom en anmodning om opplysninger framsettes i henhold til artikkel 3 nr. 2.

2. Listen over kontaktpunkter offentliggjøres av Kommisjonen.

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 3

Anmodninger om opplysninger

1. Berørte parter som er etablert i Fellesskapet og som er fysiske personer, skal rette anmodninger om opplysninger til kontaktpunktet i den medlemsstaten der de er godkjent, eller, dersom det ikke kreves godkjenning, i den medlemsstaten der de utøver sin virksomhet. Andre berørte parter som er etablert i Fellesskapet, skal rette anmodninger om opplysninger til kontaktpunktet i den medlemsstaten der de har sitt forretningskontor eller offisielle kontor, eller, dersom et slikt kontor ikke finnes, der de har sitt hovedforetak.

2. Berørte parter som ikke er etablert i Fellesskapet, skal rette sine anmodninger til Kommisjonen.

3. Anmodninger skal leveres inn på skjemaer som er godkjent av kontaktpunktet. Disse skjemaene skal minst inneholde opplysningene angitt i vedlegg II.

Artikkel 4

Særlige anmodninger

En berørt part som har framlagt en bestemt rapport, kan rette anmodninger om opplysninger i forbindelse med denne rapporten direkte til det kontaktpunktet som har mottatt rapporten.

Artikkel 1

Formål

Denne forordning fastsetter tiltak for videreformidling til berørte parter av opplysningene om hendelser som utveksles mellom medlemsstatene i samsvar med artikkel 6 nr. 1 i direktiv 2003/42/EF, for det formål å gi disse partene de opplysningene de trenger for å forbedre sikkerheten i sivil luftfart.

Artikkel 2

Definisjoner

1. I denne forordning menes med:

1. «berørt part» enhver fysisk eller juridisk person, enten denne driver næringsvirksomhet eller ikke, eller ethvert offentlig organ, enten dette er et eget rettssubjekt eller ikke, som er i stand til å delta i forbedringen av

⁽¹⁾ EFT L 373 av 31.12.1991, s. 4. Forordningen sist endret ved europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1900/2006 (EUT L 377 av 27.12.2006, s. 176).

*Artikkel 5***Validering av søkeren**

1. Et kontaktpunkt som mottar en anmodning, skal kontrollere at den kommer fra en berørt part.
2. Dersom en berørt part retter en anmodning til et annet kontaktpunkt enn det som i henhold til artikkel 3 er kompetent til å behandle slike anmodninger, skal den oppfordres til å kontakte det kompetente kontaktpunktet.

*Artikkel 6***Vurdering av anmodningen**

1. Et kontaktpunkt som mottar en anmodning, skal i hvert enkelt tilfelle vurdere om anmodningen er berettiget og om det er praktisk mulig å etterkomme den.
2. Dersom anmodningen godtas, skal kontaktpunktet avgjøre hvilken mengde og hvilket nivå av opplysninger som skal utleveres. Opplysningene som utleveres, skal begrenses til det som er strengt nødvendig for søkerens formål, uten at det berører artikkel 8 i direktiv 2003/42/EF. Opplysninger som ikke er knyttet til søkerens eget utstyr, egen virksomhet eller eget virksomhetsområde, skal bare utleveres i samlet eller anonymisert form med mindre søkeren gir en detaljert begrunnelse for at de skal framlegges på annen måte.
3. Til de berørte parter som er oppført i vedlegg I bokstav b), kan det bare utleveres opplysninger knyttet til deres eget utstyr, deres egen virksomhet eller deres eget virksomhetsområde.

*Artikkel 7***Beslutninger av allmenn karakter**

Et kontaktpunkt som mottar en anmodning fra en berørt part oppført i vedlegg I bokstav a), kan treffe en allmenn beslutning om regelmessig å utlevere opplysninger til denne berørte parten, forutsatt at opplysningene det anmodes om, er knyttet til den berørte partens eget utstyr, egen virksomhet eller eget virksomhetsområde.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 24. september 2007.

*Artikkel 8***Bruk av opplysningene og fortrolighet**

1. Søkeren skal bruke de mottatte opplysningene bare for det formål som er angitt på søknadsskjemaet, som skal være forenlig med formålet fastsatt i artikkel 1 i direktiv 2003/42/EF. Søkeren skal ikke gi de mottatte opplysningene videre uten skriftlig samtykke fra den parten som har utlevert opplysningene.
2. Søkeren skal treffe de nødvendige tiltak for å sikre at de mottatte opplysningene behandles fortrolig.

*Artikkel 9***Register over anmodninger**

Hvert kontaktpunkt skal registrere alle anmodninger det mottar, og de tiltak det iverksetter. Disse opplysningene skal oversendes Kommisjonen hver gang en anmodning mottas og/eller et tiltak iverksettes.

Kommisjonen skal stille en ajourført liste over de anmodningene som er mottatt og de tiltakene som er iverksatt av de ulike kontaktpunktene og av Kommisjonen selv, til rådighet for alle kontaktpunktene.

*Artikkel 10***Formidlingsmetode**

Kontaktpunktene kan utlevere opplysninger til berørte parter på papir eller ved hjelp av sikre elektroniske kommunikasjonsmidler.

Av sikkerhetsårsaker skal berørte parter ikke gis direkte tilgang til databaser som inneholder opplysninger mottatt fra andre medlemsstater i samsvar med artikkel 6 nr. 1 i direktiv 2003/42/EF.

Artikkel 11

Denne forordning trer i kraft dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

For Kommisjonen

Jacques BARROT

Visepresident

VEDLEGG I

LISTE OVER BERØRTE PARTER

- a) **Liste over berørte parter som kan motta opplysninger på grunnlag av en beslutning i hvert enkelt tilfelle i samsvar med artikkel 6 nr. 2 eller på grunnlag av en allmenn beslutning i henhold til artikkel 7**
1. *Produsenter*: konstruktører og produsenter av luftfartøyer, motorer, propeller samt deler og utstyr til luftfartøyer; konstruktører og produsenter av systemer og komponenter for lufttrafikkstyring (ATM); konstruktører og produsenter av systemer og komponenter for flysikringstjenester; konstruktører og produsenter av systemer og utstyr som brukes på flyplassenes flyside
 2. *Vedlikehold*: organisasjoner som deltar i vedlikehold eller ettersyn av luftfartøyer, motorer, propeller samt deler og utstyr til luftfartøyer, i installering, endring, vedlikehold, reparasjon, ettersyn, kontrollflyging eller inspeksjon av luftfartsanlegg eller vedlikehold, eller i ettersyn av systemer, komponenter og utstyr på flyplassenes flyside
 3. *Operatører*: luftfartsselskaper og luftfartøyoperatører samt sammenslutninger av luftfartsselskaper og luftfartøyoperatører; flyplassoperatører og sammenslutninger av slike
 4. *Ytere av flysikringstjenester og utøvere av ATM-spesifikke funksjoner*
 5. *Ytere av flyplasstjenester*: organisasjoner med ansvar for håndtering av luftfartøyer på bakken, herunder drivstoffpåfylling, service, utarbeiding av lastedokumentasjon, lasting, avising og tauing samt redning og brannsløkking eller andre beredskapstjenester
 6. *Flyopplæringsinstitusjoner*
 7. *Organisasjoner i tredjestater*: tredjestaters statlige luftfartsmyndigheter og organer som etterforsker ulykker
 8. *Internasjonale luftfartsorganisasjoner*
 9. *Forskning*: offentlige eller private forskningslaboratorier, -sentre eller -enheter, eller universiteter som driver forskning eller gjennomfører undersøkelser på området flysikkerhet
- b) **Liste over berørte parter som kan motta opplysninger på grunnlag av en beslutning i hvert enkelt tilfelle i samsvar med artikkel 6 nr. 2 og 3**
1. *Flygere* (på personlig basis)
 2. *Flygeledere* (på personlig basis) og annet lufttrafikkstyrings-/flysikringspersonale som utfører oppgaver knyttet til sikkerhet
 3. *Ingeniører / teknikere / personale som håndterer elektroniske systemer for lufttrafiksikkerhet / luftfarts- eller flyplassledere* (på personlig basis)
 4. *Faglige representasjonsorganer for personale som utfører oppgaver knyttet til sikkerhet*
-

VEDLEGG II

ANMODNING OM OPPLYSNINGER FRA DEN EUROPEISKE HENDELSSESDATABASEN

1. Navn

Stilling:

Selskap:

Adresse:

Tlf.:

E-post:

Dato:

Virksomhetens art:

Kategori av berørt part som søkeren tilhører (se vedlegg I til kommisjonsforordning (EF) nr. 1330/2007 av 24. september 2007 om fastsettelse av gjennomføringsregler for videreformidling av opplysninger om hendelser innen sivil luftfart til berørte parter i samsvar med artikkel 7 nr. 2 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/42/EF):

2. Opplysninger det anmodes om (vær så spesifikk som mulig, og angi hvilken dato/periode som er av interesse):

3. Årsak til anmodningen:

4. Angi hva opplysningene skal brukes til:

5. Opplysningene ønskes innen følgende dato:

6. Utfylt skjema sendes via e-post til: (kontaktpunkt)

7. Tilgang til opplysninger:

Kontaktpunktet er ikke forpliktet til å utlevere opplysningene det anmodes om. Det kan utlevere opplysninger bare dersom det er overbevist om at anmodningen er forenlig med direktiv 2003/42/EF og forordning (EF) nr. 1330/2007. Søkeren forplikter seg og sin organisasjon til å bruke opplysningene utelukkende til formålet angitt i nr. 4. Det minnes dessuten om at opplysninger som utleveres på grunnlag av denne anmodningen, utelukkende stilles til rådighet for flysikkerhetsformål som fastsatt i direktiv 2003/42/EF, og ikke for andre formål, så som fordeling av skyld eller ansvar, eller for kommersielle formål.

Søkeren har ikke rett til å gi mottatte opplysninger videre til noen annen part uten skriftlig samtykke fra den parten som har utlevert opplysningene.

Manglende overholdelse av kravene ovenfor kan føre til at søkeren nektes tilgang til ytterligere opplysninger fra den europeiske hendelsesdatabasen, samt eventuelt til sanksjoner.

8. Dato, sted og underskrift

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSDIREKTIV 2008/94/EF

2014/EØS/35/19

av 22. oktober 2008

om vern av arbeidstakere ved arbeidsgiverens insolvens

(kodifisert utgave)(*)

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPEISKE UNION HAR —

arbeidstakerne i Fellesskapet, og at denne forbedringen
der det er nødvendig også må innebære at visse deler
av reglene for arbeidslivet, som framgangsmåtene ved
masseoppsigelser og ved konkurs, utvikles.

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske
fellesskap, særlig artikkel 137 nr. 2,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske
og sosiale komité⁽¹⁾,

etter samråd med Regionkomiteen,

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 251⁽²⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

1) Rådskonferansen 80/987/EØF av 20. oktober 1980 om vern
av arbeidstakere ved arbeidsgiverens insolvens⁽³⁾ er blitt
betydelig endret en rekke ganger⁽⁴⁾. Av klarhetshensyn og
av praktiske årsaker bør direktivet kodifiseres.

2) I fellesskapspakten om grunnleggende sosiale rettigheter
for arbeidstakere, som ble vedtatt 9. desember 1989,
fastsetter nr. 7 at gjennomføringen av det indre
marked skal føre til bedre leve- og arbeidsvilkår for

3) Det er nødvendig å innføre bestemmelser om vern av
arbeidstakere ved arbeidsgiverens insolvens og å sikre
dem et minstenivå av vern, særlig for å sikre utbetaling
av arbeidstakernes utestående krav, samtidig som det tas
hensyn til nødvendigheten av en balansert økonomisk
og sosial utvikling i Fellesskapet. For dette formål bør
medlemsstatene etablere en garantiinstitusjon som sikrer
berørte arbeidstakere utbetaling av utestående krav.

4) For å sikre et rettferdig vern av de berørte arbeidstakerne
bør insolvens defineres i lys av de lovgivningsmessige
tendensene i medlemsstatene på dette området, og begrepet
bør også omfatte andre former for insolvensbehandling
enn avvikling. I den forbindelse bør medlemsstatene, for
å kunne fastslå garantiinstitusjonens utbetalingsplikt, ha
mulighet til å fastsette at en insolvenssituasjon som fører
til flere insolvensbehandlinger, skal håndteres som om det
gjaldt én insolvensbehandling.

5) Det bør sikres at arbeidstakere som omfattes av direktiv
97/81/EF av 15. desember 1997 om rammeavtalen
om deltidsarbeid inngått mellom UNICE, CEEP og
EFF⁽⁵⁾, rådskonferansen 1999/70/EF av 28. juni 1999 om
rammeavtalen om midlertidig ansettelse inngått mellom
EFF, UNICE og CEEP⁽⁶⁾ og rådskonferansen 91/383/
EØF av 25. juni 1991 om utfylling av de tiltak som
forbedrer sikkerheten og helsen på arbeidsplassen for
arbeidstakere som har et tidsbegrenset eller midlertidig
arbeidsforhold⁽⁷⁾, ikke utelukkes fra virkeområdet for
dette direktiv.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 283 av 28.10.2008,
s. 36, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 51/2009 av 24. april
2009 om endring av EØS-avtalens vedlegg XVIII (Helse og trygghet på
arbeidsplassen, arbeidsrett og lik behandling av kvinner og menn), se EØS-
tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 33 av 25.6.2009, s. 21.

⁽¹⁾ EUT C 161 av 13.7.2007, s. 75.

⁽²⁾ Europaparlamentsuttalelse av 19. juni 2007 (EUT C 146 E av 12.6.2008,
s. 71) og rådsbeslutning av 25. september 2008.

⁽³⁾ EFT L 283 av 28.10.1980, s. 23.

⁽⁴⁾ Se vedlegg I del A og B.

⁽⁵⁾ EFT L 14 av 20.1.1998, s. 9.

⁽⁶⁾ EFT L 175 av 10.7.1999, s. 43.

⁽⁷⁾ EFT L 206 av 29.7.1991, s. 19.

- 6) For å sikre arbeidstakernes rettssikkerhet ved insolvens hos foretak som driver virksomhet i flere medlemsstater, og for å sikre arbeidstakernes rettigheter i samsvar med rettspraksis ved De europeiske fellesskaps domstol, bør det fastsettes bestemmelser som uttrykkelig fastslår hvilken institusjon som har ansvaret for å dekke arbeidstakernes utestående krav i slike tilfeller, og som har som formål at vedkommende myndigheter i medlemsstatene skal samarbeide for at arbeidstakernes utestående krav utbetales så raskt som mulig. Videre er det nødvendig å sikre en korrekt anvendelse av de relevante bestemmelser ved å legge til rette for samarbeid mellom vedkommende forvaltningsmyndigheter i medlemsstatene.
- 7) Medlemsstatene kan fastsette begrensninger for garantiinstitusjonenes ansvar. Disse begrensningene må være forenlige med direktivets sosiale målsetning og ta hensyn til de forskjellige nivåene på kravene.
- 8) For lettere å kunne identifisere de forskjellige formene for insolvensbehandling, bl.a. i tverrnasjonale situasjoner, er det hensiktsmessig at medlemsstatene underretter Kommisjonen og de øvrige medlemsstatene om hvilke former for insolvensbehandling som innebærer at garantiinstitusjonen griper inn.
- 9) Ettersom målet for dette direktiv ikke i tilstrekkelig grad kan nås av medlemsstatene og derfor lettere kan nås på fellesskapsplan, kan Fellesskapet treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet fastsatt i traktatens artikkel 5. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går dette direktiv ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå dette målet.
- 10) Kommisjonen bør framlegge for Europaparlamentet og Rådet en rapport om gjennomføringen og anvendelsen av dette direktiv, særlig med hensyn til de nye ansettelsesformene i medlemsstatene.
- 11) Dette direktiv bør ikke berøre medlemsstatenes forpliktelser med hensyn til fristene for innarbeiding i nasjonal lovgivning og anvendelse av direktivene angitt i vedlegg I del C —

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

KAPITTEL I

VIRKEOMRÅDE OG DEFINISJONER

Artikkel 1

1. Dette direktiv får anvendelse på utestående krav som arbeidstakere har som følge av en arbeidsavtale eller et arbeidsforhold hos arbeidsgivere som er insolvente i henhold til artikkel 2 nr. 1.

2. Medlemsstatene kan, som unntak, utelukke fra direktivets virkeområde utestående krav fra visse kategorier arbeidstakere forutsatt at det foreligger andre former for garanti som sikrer de berørte arbeidstakerne et tilsvarende vern som det som følger av dette direktiv.

3. Dersom en slik bestemmelse allerede får anvendelse på den nasjonale lovgivning, kan medlemsstatene fortsatt utelukke følgende fra dette direktivs virkeområde:

- a) personer som arbeider i en fysisk persons private husholdning, og
- b) andelsfiskere.

Artikkel 2

1. I dette direktiv skal en arbeidsgiver anses som insolvent når det, i samsvar med en medlemsstats lover og forskrifter, er innlevert en begjæring om innledning av en kollektiv gjeldsfølgning på grunn av arbeidsgiverens insolvens som fører til at arbeidsgiveren helt eller delvis mister råderetten over sine aktiva, at det utpekes en bobestyrer eller en person med en lignende funksjon, og at vedkommende myndighet i henhold til nevnte bestemmelser

a) enten har besluttet å innlede gjeldsforhandling, eller

b) har fastslått at arbeidsgiverens foretak eller virksomhet er endelig avvirket, og at de disponible aktiva ikke er tilstrekkelige til å begrunne at forhandlinger innledes.

2. Dette direktiv berører ikke nasjonal lovgivning når det gjelder definisjonen av uttrykkene «arbeidstaker», «arbeidsgiver», «lønn», «opptjent rett» og «delvis opptjent rett».

Medlemsstatene kan imidlertid ikke utelukke følgende fra direktivets virkeområde:

- a) deltidsansatte i henhold til direktiv 97/81/EF,
- b) ansatte med tidsbegrenset arbeidsavtale i henhold til direktiv 1999/70/EF,
- c) arbeidstakere med et midlertidig arbeidsforhold i henhold til artikkel 1 nr. 2 i direktiv 91/383/EØF.

3. Medlemsstatene kan ikke gjøre arbeidstakernes rettigheter i henhold til dette direktiv betinget av en minsteperiode for arbeidsavtalen eller arbeidsforholdet.

4. Dette direktiv er ikke til hinder for at medlemsstatene kan utvide vernet av arbeidstakerne til også å gjelde andre insolvenssituasjoner, for eksempel betalingsstans, som er fastslått ved andre framgangsmåter enn de som er nevnt i nr. 1, og som er fastsatt i nasjonal lovgivning.

Slike framgangsmåter skal imidlertid ikke medføre en garantiplikt for garantiinstitusjonene i de øvrige medlemsstatene i tilfellene nevnt i kapittel IV.

KAPITTEL II

BESTEMMELSER OM GARANTIINSTITUSJONER

Artikkel 3

Medlemsstatene skal treffe de tiltak som er nødvendige for å sikre at garantiinstitusjonene, med forbehold for artikkel 4, garanterer utbetaling av arbeidstakernes utestående krav i henhold til arbeidsavtaler eller arbeidsforhold, herunder utbetaling av sluttvederlag ved opphør av arbeidsforhold dersom dette er fastsatt i nasjonal lovgivning.

De utestående lønnskravene som garantiinstitusjonen overtar, skal være opptjent innenfor en periode før og/eller eventuelt etter en dato som er fastsatt av medlemsstatene.

Artikkel 4

1. Medlemsstatene skal ha mulighet til å begrense garantiinstitusjonenes utbetalingsplikt nevnt i artikkel 3.

2. Dersom medlemsstatene benytter muligheten nevnt i nr. 1, skal de angi for hvor lang periode garantiinstitusjonen skal betale utestående krav. Denne perioden skal imidlertid ikke være kortere enn en periode som omfatter lønnen for de tre siste månedene av arbeidsforholdet før og/eller etter datoen nevnt i artikkel 3 annet ledd.

Medlemsstatene kan la denne minsteperioden på tre måneder inngå i en referanseperiode med en varighet på minst seks måneder.

Medlemsstater som fastsetter en referanseperiode på minst 18 måneder, kan begrense perioden garantiinstitusjonen skal dekke utestående krav for, til åtte uker. I så fall skal de periodene som er gunstigst for arbeidstakeren, legges til grunn ved beregningen av minsteperioden.

3. Medlemsstatene kan fritt fastsette øvre grenser for garantiinstitusjonens utbetalinger. Disse grensene skal ikke være lavere enn et nivå som er sosialt forenlig med det sosiale formålet med dette direktiv.

Dersom medlemsstatene benytter denne muligheten, skal de underrette Kommisjonen om metodene som er brukt for å fastsette den øvre grensen.

Artikkel 5

Medlemsstatene skal fastsette nærmere regler for organisering, finansiering og drift av garantiinstitusjonene, særlig i samsvar med følgende prinsipper:

- a) institusjonenes aktiva skal være uavhengige av arbeidsgiverens driftskapital, og skal ikke være tilgjengelige ved insolvensbehandling,
- b) arbeidsgiverne skal bidra til finansieringen med mindre den er fullt ut sikret av offentlige myndigheter,
- c) institusjonenes utbetalingsplikt skal være uavhengig av om plikten til å bidra til finansieringen er oppfylt.

KAPITTEL III**BESTEMMELSER OM TRYGD***Artikkel 6*

Medlemsstatene kan bestemme at artikkel 3, 4 og 5 ikke skal komme til anvendelse på avgifter som skal innbetales til nasjonale lovfestede trygdeordninger eller supplerende tjenestepensjonsordninger utenfor de nasjonale lovfestede trygdeordninger.

Artikkel 7

Medlemsstatene skal treffe de nødvendige tiltak for å sikre at det ikke skal være til skade for arbeidstakernes rettigheter overfor statenes forsikringsinstitusjoner dersom arbeidsgiveren, før vedkommende ble insolvent, har unnlatt å betale inn obligatoriske avgifter til forsikringsinstitusjonene innenfor rammen av nasjonale lovfestede trygdeordninger, i den utstrekning arbeidstakeravgiftene allerede er trukket i utbetalt lønn.

Artikkel 8

Medlemsstatene skal sikre at de nødvendige tiltak blir truffet for å ivareta interessene til arbeidstakere og personer som ikke lenger er ansatt i arbeidsgiverens foretak eller virksomhet den dato arbeidsgiveren blir insolvent, når det gjelder opptjente og delvis opptjente retter til alderspensjon, herunder etterlattepensjon, innenfor rammen av supplerende tjenestepensjonsordninger utenfor de nasjonale lovfestede trygdeordninger.

KAPITTEL IV**BESTEMMELSER SOM GJELDER
TVERRNASJONALE SITUASJONER***Artikkel 9*

1. Dersom et foretak som driver virksomhet på minst to medlemsstaters territorium, er insolvent i henhold til artikkel 2 nr. 1, skal garantiinstitusjonen i den medlemsstat der arbeidstakeren vanligvis utfører eller utførte sitt arbeid, være ansvarlig for utbetalingen av utestående krav.

2. Omfanget av arbeidstakernes rettigheter skal fastsettes i henhold til den lovgivning som gjelder for vedkommende garantiinstitusjon.

3. Medlemsstatene skal treffe de nødvendige tiltak for å sikre at det i tilfellene nevnt i nr. 1 i denne artikkel tas hensyn

til avgjørelser tatt i forbindelse med insolvensbehandling som nevnt i artikkel 2 nr. 1 som er begjært innledet i en annen medlemsstat, når det skal fastslås hvorvidt arbeidsgiveren er insolvent i henhold til dette direktiv.

Artikkel 10

1. For å gjennomføre artikkel 9 skal medlemsstatene fastsette bestemmelser om utveksling av relevante opplysninger mellom de vedkommende myndighetene og/eller de garantiinstitusjonene som er nevnt i artikkel 3 første ledd, slik at det bl.a. blir mulig å opplyse vedkommende garantiinstitusjon om arbeidstakernes utestående krav.

2. Medlemsstatene skal oversende kontaktopplysninger om sine vedkommende myndigheter og/eller garantiinstitusjoner til Kommisjonen og de øvrige medlemsstatene. Kommisjonen skal gjøre disse opplysningene tilgjengelige for offentligheten.

KAPITTEL V**ALMINNELIGE BESTEMMELSER OG
SLUTTBESTEMMELSER***Artikkel 11*

Dette direktiv berører ikke medlemsstatenes rett til å anvende eller innføre lover eller forskrifter som er mer fordelaktige for arbeidstakere.

Gjennomføringen av dette direktiv skal under ingen omstendighet brukes som begrunnelse for å forverre den eksisterende situasjon i medlemsstatene og det alminnelige nivå av vern for arbeidstakerne på det området dette direktiv omhandler.

Artikkel 12

Dette direktiv berører ikke medlemsstatenes rett til å

- a) treffe de nødvendige tiltak for å unngå misbruk,
- b) avvise eller begrense utbetalingsplikten nevnt i artikkel 3 eller garantiplikten nevnt i artikkel 7, dersom det synes urimelig å oppfylle plikten fordi arbeidstakeren og arbeidsgiveren har særlige forbindelser og felles interesser som resulterer i en stilltiende avtale mellom dem,

- c) avvise eller begrense utbetalingsplikten nevnt i artikkel 3 eller garantiplikten nevnt i artikkel 7 i tilfeller der arbeidstakeren alene eller sammen med nære slektninger var eier av en vesentlig del av arbeidsgiverens foretak eller virksomhet og hadde en betydelig innflytelse på foretakets eller virksomhetens drift.

Artikkel 13

Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen og de øvrige medlemsstatene om hvilke nasjonale former for insolvensbehandling som omfattes av dette direktivs virkeområde, og om enhver endring av disse.

Kommisjonen skal offentliggjøre disse opplysningene i *Den europeiske unions tidende*.

Artikkel 14

Medlemsstatene skal oversende Kommisjonen teksten til de lover og forskrifter som de vedtar på det området dette direktiv omhandler.

Artikkel 15

Senest 8. oktober 2010 skal Kommisjonen framlegge for Europaparlamentet og Rådet en rapport om gjennomføringen og anvendelsen i medlemsstatene av artikkel 1-4, artikkel 9 og 10, artikkel 11 annet ledd, artikkel 12 bokstav c) samt artikkel 13 og 14.

Artikkel 16

Direktiv 80/987/EØF, endret ved rettsaktene oppført i vedlegg I, oppheves, uten at dette berører medlemsstatenes forpliktelser med hensyn til fristene for innarbeiding i nasjonal lovgivning og anvendelse av direktivene oppført i vedlegg I del C —

Henvisninger til det opphevede direktivet skal forstås som henvisninger til dette direktiv og leses som angitt i sammenligningstabellen i vedlegg II.

Artikkel 17

Dette direktiv trer i kraft den 20. dag etter at det er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Artikkel 18

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Strasbourg, 22. oktober 2008.

For Europaparlamentet

H.-G. PÖTTERING

President

For Rådet

J.-P. JOUYET

Formann

*VEDLEGG I***DEL A****Opphevet direktiv med endringer**

(nevnt i artikkel 16)

Rådsdirektiv 80/987/EØF	(EFT L 283 av 28.10.1980, s. 23).
Rådsdirektiv 87/164/EØF	(EFT L 66 av 11.3.1987, s. 11).
Europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/74/EF	(EFT L 270 av 8.10.2002, s. 10).

DEL B**Endringsrettsakt som ikke oppheves**

(nevnt i artikkel 16)

Tiltredelsesakten av 1994

DEL C**Frister for innarbeiding i nasjonal lovgivning og anvendelse**

(nevnt i artikkel 16)

Direktiv	Frist for innarbeiding	Anvendelsesdato
80/987/EØF	23. oktober 1983	
87/164/EØF		1. januar 1986
2002/74/EF	7. oktober 2005	

VEDLEGG II

Sammenligningstabell

Direktiv 80/987/EØF	Dette direktiv
Artikkel 1	Artikkel 1
Artikkel 2	Artikkel 2
Artikkel 3	Artikkel 3
Artikkel 4	Artikkel 4
Artikkel 5	Artikkel 5
Artikkel 6	Artikkel 6
Artikkel 7	Artikkel 7
Artikkel 8	Artikkel 8
Artikkel 8a	Artikkel 9
Artikkel 8b	Artikkel 10
Artikkel 9	Artikkel 11
Artikkel 10	Artikkel 12
Artikkel 10a	Artikkel 13
Artikkel 11 nr. 1	—
Artikkel 11 nr. 2	Artikkel 14
Artikkel 12	—
—	Artikkel 15
—	Artikkel 16
—	Artikkel 17
Artikkel 13	Artikkel 18
—	Vedlegg I
—	Vedlegg II

KOMMISJONSFORORDNING (EF) nr. 669/2008**2014/EØS/35/20****av 15. juli 2008****om fullføring av vedlegg IC til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1013/2006 om overføring av avfall(*)**

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP
HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske
felleskap,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF)
nr. 1013/2006 av 14. juni 2006 om overføring av avfall⁽¹⁾,
særlig artikkel 58 nr. 1 bokstav a), og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Vedlegg IC om nærmere veiledning for utfylling av
meldings- og transportdokumentene skal fullføres senest
innen den datoen forordning (EF) nr. 1013/2006 får
anvendelse, idet det tas hensyn til OECDs anvisninger.

- 2) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar
med uttalelse fra komiteen nedsatt ved artikkel 18 i
europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/12/EF av 5. april
2006 om avfall⁽²⁾ —

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Vedlegg IC skal fullføres i samsvar med vedlegget til denne
forordning.

Artikkel 2

Denne forordning trer i kraft den tredje dag etter at den er
kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 15. juli 2008.

For Kommisjonen

Stavros DIMAS

Medlem av Kommisjonen

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 188 av 16.7.2008, s. 7, er
omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 52/2009 av 24. april 2009 om
endring av EØS-avtalens vedlegg XX (Miljø), se EØS-tillegget til *Den
europeiske unions tidende* nr. 33 av 25.6.2009, s. 23.

⁽¹⁾ EUT L 190 av 12.7.2006, s. 1. Forordningen endret ved kommisjonsforordning
(EF) nr. 1379/2007 (EUT L 309 av 27.11.2007, s. 7).

⁽²⁾ EUT L 114 av 27.4.2006, s. 9.

VEDLEGG

«VEDLEGG IC

NÆRMERE VEILEDNING FOR UTFYLLING AV MELDINGS- OG TRANSPORTDOKUMENTENE

I. Innledning

1. Denne veiledningen inneholder nødvendige forklaringer for utfylling av meldings- og transportdokumentene. Begge dokumentene er forenlige med Basel-konvensjonen⁽¹⁾, OECD-vedtaket⁽²⁾ (som bare omfatter overføring av avfall beregnet på gjenvinning innenfor OECD-området) og denne forordning, ettersom de tar hensyn til de særlige kravene i disse tre dokumentene. Ettersom dokumentene er utformet så bredt at de kan dekke alle tre dokumenter, vil imidlertid ikke alle rubrikkene i dokumentet gjelde for alle dokumentene, og i et gitt tilfelle trenger det derfor ikke å være nødvendig å fylle ut alle rubrikkene. Særlige krav som gjelder bare ett kontrollsystem, er angitt ved hjelp av fotnoter. Det er også mulig at det i nasjonale gjennomføringsbestemmelser benyttes terminologi som skiller seg fra den som er brukt i Basel-konvensjonen og OECD-vedtaket. For eksempel brukes for uttrykket «overføring» i den engelske utgaven av denne forordning «shipment» i stedet for «movement», og titlene i meldings- og transportdokumentene gjenspeiler derfor i de engelske utgavene denne variasjonen ved å benytte uttrykket «movement/shipment».
2. Dokumentene inneholder både uttrykket «disponering» og «gjenvinning», ettersom uttrykkene defineres forskjellig i de tre dokumentene. EF-forordningen og OECD-vedtaket bruker uttrykket «disponering» («disposal») når de viser til disponeringsformene oppført i vedlegg IV.A til Basel-konvensjonen og tillegg 5.A til OECD-vedtaket, og uttrykket «gjenvinning» («recovery») for gjenvinningsformene oppført i vedlegg IV.B til Basel-konvensjonen og tillegg 5.B til OECD-vedtaket. I selve Basel-konvensjonen brukes imidlertid uttrykket «disponering» («disposal») til å vise til både disponering og gjenvinning.
3. Vedkommende avsendermyndigheter er ansvarlige for å framskaffe og utstede meldings- og transportdokumentene (både på papir og i elektronisk versjon). Når de gjør dette, vil de bruke et nummereringssystem som gjør det mulig å spore en bestemt forsendelse med avfall. Nummereringen skal innledes med avsenderstatens landkode, som finnes på listen over forkortelser i ISO-standard 3166. I EU skal den tosifrede landkoden følges av et mellomrom. Dette kan så følges av en valgfri kode på inntil fire sifre angitt av vedkommende avsendermyndighet, fulgt av et mellomrom. Nummereringen skal slutte med et sekssifret tall. Eksempel: Dersom landkoden er XY og det sekssifrede tallet er 123456, vil meldingsnummeret være XY 123456 dersom det ikke angis noen valgfri kode. Dersom en valgfri kode, for eksempel 12, angis, vil meldingsnummeret være XY 12 123456. Dersom et meldings- eller transportdokument sendes elektronisk, og det ikke angis noen valgfri kode, skal imidlertid «0000» settes inn som valgfri kode (f.eks. XY 0000 123456); dersom det angis en valgfri kode på mindre enn fire sifre, for eksempel 12, vil meldingsnummeret være XY 0012 123456.
4. Noen stater kan ønske å utstede dokumentene i et papirformat som er i samsvar med deres nasjonale standarder (vanligvis ISO A4, som anbefalt av De forente nasjoner). For å gjøre det lettere å bruke dem internasjonalt, og for å ta hensyn til forskjellen mellom ISO A4 og det papirformatet som brukes i Nord-Amerika, bør imidlertid ikke skjemaenes rammestørrelse være på mer enn 183 × 262 mm, med marger som er justert øverst og til venstre på papiret. Meldingsdokumentet (rubrikk 1-21 med fotnoter) skal være på én side, og listen over forkortelser og koder som er brukt i meldingsdokumentet, skal være på en annen side. Når det gjelder transportdokumentet, skal rubrikk 1-19 med fotnoter være på én side, og rubrikk 20-22 og listen over forkortelser og koder som er brukt i transportdokumentet, skal være på en annen side.

II. Formålet med meldings- og transportdokumenter

5. Meldingsdokumentet har som formål å gi berørte vedkommende myndigheter de opplysningene de trenger for å vurdere om de foreslåtte avfallsoverføringene kan godkjennes. I dokumentet er det også plass til å bekrefte mottak av meldingen, og ved behov gi skriftlig samtykke til en foreslått overføring.

⁽¹⁾ Basel-konvensjonen om kontroll av grensekryssende transport av farlig avfall og dets disponering av 22. mars 1989. Se www.basel.int.

⁽²⁾ OECD-rådets vedtak C(2001)107/endelig om revisjon av vedtak C(92)39/endelig om kontroll med grensekryssende transport av avfall beregnet på gjenvinning. Førstnevnte vedtak er en konsolidering av tekster vedtatt av Rådet 14. juni 2001 og 28. februar 2002 (med endringer). Se http://www.oecd.org/departement/0,2688,en_2649_34397_1_1_1_1_1,00.html.

6. Transportdokumentet har som formål til enhver tid å følge en forsendelse med avfall fra den forlater avfallsprodusenten til den ankommer et disponerings- eller gjenvinningsanlegg i en annen stat. Hver person som tar ansvar for en overføring (transportører og eventuelt mottaker⁽¹⁾), skal underskrive transportdokumentet enten ved levering eller mottak av det aktuelle avfallet. Det er også plass i transportdokumentet til å notere forsendelsens passering gjennom tollstedene i alle berørte stater (kreves ved denne forordning). Til slutt skal dokumentet brukes av det relevante disponerings- eller gjenvinningsanlegget for å bekrefte at avfallet er mottatt, og at gjenvinningen eller disponeringen er gjennomført.

III. Allmenne krav

7. En planlagt overføring som er underlagt framgangsmåten for skriftlig forhåndsvarsel og samtykke, kan bare foretas etter at meldings- og transportdokumentene er behørig utfyllt i samsvar med denne forordning, idet det tas hensyn til artikkel 16 bokstav a) og b), og innenfor det tidsrommet som alle berørte vedkommende myndigheters stilltiende eller skriftlige samtykke er gyldig.
8. De som fyller ut utskrevne eksemplarer av dokumentene, skal gjennomgående bruke enten maskinskrift eller blokkbokstaver med permanent blekk. Underskrift skal alltid skrives med permanent blekk, og navnet på den godkjente representanten skal angis med blokkbokstaver sammen med underskriften. Dersom det skjer en liten feil, for eksempel at det brukes feil kode for en avfallstype, kan dette rettes med godkjenning fra vedkommende myndigheter. Den nye teksten skal merkes og underskrives eller stemples, og datoen for endringen skal noteres. Ved større feil eller rettinger må et nytt skjema utfylles.
9. Skjemaene er også utformet slik at de enkelt skal kunne utfylles elektronisk. Når dette gjøres, skal det treffes egnede sikkerhetstiltak for å hindre at skjemaene misbrukes. Alle endringer som gjøres på et utfyllt skjema med godkjenning av vedkommende myndigheter, skal være synlige. Når det brukes elektroniske skjemaer som sendes med e-post, kreves det elektronisk signatur.
10. For å forenkle oversettelsen krever dokumentene en kode i stedet for tekst ved utfylling av en del rubrikker. Når det imidlertid kreves tekst, skal den være på et språk som er akseptabelt for vedkommende myndigheter i mottakerstaten, og i de tilfellene det kreves, for andre berørte myndigheter.
11. Det skal brukes et sekssifret format for å angi dato. For eksempel skal 29. januar 2006 angis som 29.01.06 (dato, måned.år).
12. Dersom det er nødvendig med vedlegg til dokumentene for å gi flere opplysninger, skal hvert vedlegg inneholde referansenummeret på det relevante dokumentet og angi hvilken rubrikk det gjelder.

IV. Nærmere veiledning for utfylling av meldingsdokumentet

13. Melder⁽²⁾ skal fylle ut rubrikk 1-18 (unntatt meldingsnummeret i rubrikk 3) på meldingstidspunktet. I noen tredjestater som ikke er OECD-medlemsstater, kan vedkommende avsendermyndighet fylle ut disse rubrikkene. Når melder ikke er samme person som den opprinnelige avfallsprodusenten, skal denne avfallsprodusenten eller en av personene angitt i nr. 15 bokstav a) ii) eller iii) i artikkel 2, dersom det er praktisk mulig, også underskrive i rubrikk 17 som angitt i annet ledd nr. 1 i artikkel 4 og vedlegg II del 1 nr. 26.
14. **Rubrikk 1** (se vedlegg II del 1 nr. 2 og 4) og 2 (vedlegg II del 1 nr. 6): Gi de opplysningene som kreves (angi registreringsnummer bare der det er relevant, adresse, herunder navnet på staten og telefon- og telefaksnumre inkludert landkoden; kontaktpersonen skal være ansvarlig for overføringen, også dersom det oppstår hendelser under overføring). I noen tredjestater kan det i stedet gis opplysninger om vedkommende avsendermyndighet. Melder kan være en avfallsforhandler eller avfallsmegler i samsvar med nr. 15 i artikkel 2 i denne forordning. I så tilfelle skal det i et vedlegg framlegges en kopi av kontrakten eller dokumentasjon på kontrakten (eller en erklæring om at en slik kontrakt foreligger) mellom avfallsprodusenten, den nye avfallsprodusenten eller avfallsinnsamleren og avfallsmegleren eller -forhandleren (se vedlegg II del 1 nr. 23). Telefon- og telefaksnumrene samt e-postadressen bør til enhver tid forenkle kontakten mellom alle relevante personer ved eventuelle hendelser under overføring.

⁽¹⁾ Utenfor Det europeiske fellesskap kan uttrykket «importør» («importer») bli brukt i stedet for «mottaker» («consignee»).

⁽²⁾ Utenfor Det europeiske fellesskap kan uttrykket «eksportør» («exporter») bli brukt i stedet for «melder» («notifier»).

15. Normalt vil mottakeren være det disponerings- eller gjenvinningsanlegget som er angitt i rubrikk 10. I noen tilfeller kan imidlertid mottakeren være en annen person, for eksempel en avfallsforhandler, en avfallsmegler⁽¹⁾ eller en juridisk person, for eksempel et hovedkontor eller en postadresse til mottakende disponerings- eller gjenvinningsanlegg i rubrikk 10. For å kunne fungere som mottaker, må en avfallsforhandler, en avfallsmegler eller en juridisk person være under mottakerstatens jurisdiksjon og besitte eller ha en annen form for juridisk kontroll over avfallet på det tidspunktet overføringen ankommer mottakerstaten. I slike tilfeller skal opplysninger om avfallsforhandleren, avfallsmegleren eller den juridiske personen utfylles i rubrikk 2.
16. **Rubrikk 3** (se vedlegg II del 1 nr. 1, 5, 11 og 19): Når en vedkommende myndighet utsteder et meldingsdokument, vil den i samsvar med sitt eget system angi et identifikasjonsnummer som vil bli skrevet inn i denne rubrikken (se nr. 3 ovenfor). Under A viser «enkelt overføring» til en enkelt melding, og «flere overføringer» viser til en generell melding. Under B angis hvilken type form det overførte avfallet er beregnet på. Under C viser forhåndstillatelse til artikkel 14 i denne forordning.
17. **Rubrikk 4** (se vedlegg II del 1 nr. 1), 5 (se vedlegg II del 1 nr. 17) og 6 (se vedlegg II del 1 nr. 12): Angi antall overføringer i rubrikk 4 og den beregnede datoen for en enkelt overføring, eller, når det gjelder flere overføringer, datoene for første og siste overføring i rubrikk 6. I rubrikk 5 angis beregnet minste og største vekt i tonn (1 tonn tilsvarer 1 megagram (Mg) eller 1 000 kg) avfall. I noen tredjestater kan det også aksepteres å angi volumet i kubikkmeter (1 kubikkmeter tilsvarer 1 000 liter) eller andre metriske enheter, for eksempel kilogram eller liter. Når andre metriske enheter brukes, kan målenheten angis, og enheten i dokumentet kan overstrekes. Den samlede overførte mengden kan ikke overstige den største mengden som er angitt i rubrikk 5. Det beregnede tidsrommet for overføringer i rubrikk 6 kan ikke overstige ett år, unntatt når det gjelder flere overføringer til gjenvinningsanlegg som har fått forhåndstillatelse i samsvar med artikkel 14 i denne forordning (se nr. 16); for slike kan det beregnede tidsrommet ikke overstige tre år. Alle overføringer skal skje i gyldighetsperioden for alle berørte vedkommende myndigheters skriftlige eller stilltiende samtykke, utstedt av vedkommende myndigheter i samsvar med artikkel 9 nr. 6 i denne forordning. I tilfelle av flere overføringer kan noen tredjestater på grunnlag av Basel-konvensjonen kreve at de forventede datoene eller den forventede hyppigheten og den beregnede mengden i hver overføring er angitt i rubrikk 5 og 6, eller er angitt i et vedlegg. Dersom en vedkommende myndighet utsteder et skriftlig samtykke for overføringen, og gyldigheten for det samtykket i rubrikk 20 er forskjellig fra tidsrommet angitt i rubrikk 6, overstyrer vedtaket fra vedkommende myndighet opplysningene i rubrikk 6.
18. **Rubrikk 7** (se vedlegg II del 1 nr. 18): Typer av emballasje skal angis ved hjelp av de kodene som er fastsatt på listen over forkortelser og koder vedlagt meldingsdokumentet. Dersom det stilles særlige krav til håndtering, for eksempel krav i produsentens håndteringsinstruks for ansatte, helse- og sikkerhetsinformasjon, herunder opplysninger om håndtering av spill, og skriftlige instruksjoner for transport av farlig gods, skal det settes kryss i den aktuelle ruten, og opplysningene tas med i et vedlegg.
19. **Rubrikk 8** (se vedlegg II del 1 nr. 7 og 13): Gi de opplysningene som kreves (angi registreringsnummer bare der det er relevant, adresse, herunder navnet på staten og telefon- og telefaksnumre inkludert landkoden; kontaktpersonen skal være ansvarlig for overføringen). Dersom mer enn én transportør er involvert, skal det til meldingsdokumentet vedlegges en fullstendig liste som gir de opplysningene som kreves for hver transportør. Dersom transporten er organisert av speditør, skal det gis opplysninger om speditøren og de respektive opplysningene om de faktiske transportørene i et vedlegg. Gi registreringsdokumentasjon om transportør(e) med hensyn til avfallstransporter (f.eks. en erklæring som bekrefter at den eksisterer) i et vedlegg (se vedlegg II del 1 nr. 15). Transportmiddel skal angis ved hjelp av de forkortelsene som er fastsatt på listen over forkortelser og koder vedlagt meldingsdokumentet.
20. **Rubrikk 9** (se vedlegg II del 1 nr. 3 og 16): Gi de opplysningene som kreves om avfallsprodusenten⁽²⁾. Avfallsprodusentens registreringsnummer skal angis når det er relevant. Dersom melderer er den samme som avfallsprodusenten, skrives «Samme som rubrikk 1». Dersom avfallet er produsert av mer enn én produsent, skrives «Se vedlagte liste» og legg ved en liste med de opplysningene som er nødvendig for hver produsent. Dersom avfallsprodusenten ikke er kjent, angi navnet på vedkommende som er i besittelse av eller har kontroll over slikt avfall (avfallsbesitter). Gi også opplysninger om den prosessen som avfallet ble produsert under, og om produksjonsstedet.

⁽¹⁾ I noen tredjestater som er OECD-medlemsstater, kan uttrykket «anerkjent avfallsforhandler» bli brukt i samsvar med OECD-vedtaket.

⁽²⁾ Utenfor Det europeiske fellesskap kan det engelske uttrykket «generator» bli brukt i stedet for «producer».

21. **Rubrikk 10** (se vedlegg II del 1 nr. 5): Gi de opplysningene som er nødvendig (angi overføringens bestemmelsessted ved å krysse av for enten disponerings- eller gjenvinningsanlegg, registreringsnummer bare der det er relevant, og faktisk disponerings- eller gjenvinningssted dersom det er et annet enn adressen til anlegget). Dersom den som disponerer eller gjenvinner, er den samme som mottakeren, skriv «Samme som rubrikk 2». Dersom disponerings- eller gjenvinningsformen er D13-D15 eller R12 eller R13 (i samsvar med vedlegg IIA eller IIB til direktiv 2006/12/EF om avfall), skal det anlegget som utfører formen, nevnes i rubrikk 10, samt det stedet der formen skal utføres. I slike tilfeller skal tilsvarende opplysninger om det eller de etterfølgende anleggene der en eventuell etterfølgende R12/R13- eller D13-D15-form og D1-D12- eller R1-R11-form finner eller kan finne sted, gis i et vedlegg. Dersom gjenvinnings- eller disponeringsanlegget er oppført i kategori 5 i vedlegg I til direktiv 96/61/EF av 24. september 1996 om integrert forebygging og begrensning av forurensning, skal det, dersom et anlegg ligger i Det europeiske fellesskap, i et vedlegg legges fram dokumentasjon (f.eks. en erklæring som bekrefter anleggets eksistens) på en gyldig tillatelse utstedt i samsvar med artikkel 4 og 5 i nevnte direktiv.
22. **Rubrikk 11** (se vedlegg II del 1 nr. 5, 19 og 20): Angi type gjenvinnings- eller disponeringsform ved å bruke R-koder eller D-koder fra vedlegg IIA eller IIB til direktiv 2006/12/EF om avfall (se også listen over forkortelser og koder som er vedlagt meldingsdokumentet)⁽¹⁾. Dersom disponerings- eller gjenvinningsformen er D13-D15 eller R12 eller R13, skal tilsvarende opplysninger om etterfølgende former (eventuelt R12/R13 eller D13-D15 samt D1-D12 eller R1-R11) gis i et vedlegg. Angi også hvilken teknologi som skal benyttes. Dersom avfallet er beregnet på gjenvinning, skal det i et vedlegg angis planlagt disponeringsmetode for den ikke-gjenvinnbare delen av avfallet etter gjenvinning, hvor mye gjenvunnet materiale det er sammenlignet med ikke-gjenvinnbart avfall, beregnet verdi av gjenvunnet materiale, samt kostnaden for gjenvinning og kostnaden for disponering av den ikke-gjenvinnbare delen av avfallet. Ved import til Fellesskapet av avfall beregnet på disponering, skal det dessuten angis en behørig begrunnet forhåndsansmodning fra avsenderstaten i samsvar med artikkel 41 nr. 4 i denne forordning under «årsak til eksport», og denne anmodningen skal følge med i et vedlegg. Noen tredjestater utenfor OECD kan, på grunnlag av Basel-konvensjonen, også kreve at årsaken til eksport blir angitt.
23. **Rubrikk 12** (se vedlegg II del 1 nr. 16): Angi det eller de navnene som materialet vanligvis er kjent under, eller handelsbetegnelsen på hovedbestanddelene i det (med hensyn til mengde og/eller fare) og deres relative konsentrasjoner (uttrykt i prosent), dersom kjent. Dersom det gjelder en blanding av avfall, gis de samme opplysningene for de forskjellige delene, og det angis hvilke deler som er beregnet på gjenvinning. Det kan bli bedt om en kjemisk analyse av sammensetningen av avfallet i samsvar med del 3 nr. 7 i vedlegg II til denne forordning. Legg ved flere opplysninger i et vedlegg ved behov.
24. **Rubrikk 13** (se vedlegg II del 1 nr. 16): Angi fysiske kjennetegn ved avfallet ved normal temperatur og normalt trykk.
25. **Rubrikk 14** (se vedlegg II del 1 nr. 16): Angi koden som identifiserer avfallet i samsvar med vedlegg III, IIIA, IIIB, IV og IVA til denne forordning. Angi koden i samsvar med systemet vedtatt innenfor rammen av Basel-konvensjonen (under underavsnitt i) i rubrikk 14) og, dersom relevant, de systemene som er vedtatt i OECD-vedtaket (under underavsnitt ii)) og andre godkjente klassifiseringssystemer (under underavsnitt iii)-xii)). I samsvar med annet ledd nr. 6 i artikkel 4 i denne forordning, angi bare én avfallskode (fra vedlegg III, IIIA, IIIB, IV eller IVA til denne forordning) med følgende to unntak: Når det gjelder avfall som ikke er klassifisert under én enkelt oppføring i enten vedlegg III, IIIB, IV eller IVA, angi bare én type avfall. Når det gjelder blandinger av avfall som ikke er klassifisert under én enkelt oppføring i enten vedlegg III, IIIB, IV eller IVA, med mindre det er oppført i vedlegg IIIA, angi koden for hver del av avfallet (om nødvendig i et vedlegg).
- a) *Underavsnitt i):* Kodene i Basel-konvensjonens vedlegg VIII skal brukes for avfall som er underlagt framgangsmåten for skriftlig forhåndsvarsel og samtykke (se del I i vedlegg IV til denne forordning). Kodene i Basel-konvensjonens vedlegg IX skal brukes for avfall som ikke vanligvis er underlagt framgangsmåten for skriftlig forhåndsvarsel og samtykke, men som av særlige årsaker, som kontaminering med farlige stoffer (se nr. 1 i vedlegg III til denne forordning), forskjellig klassifisering i henhold til artikkel 63 i denne forordning eller nasjonale regler⁽²⁾ er underlagt framgangsmåten for skriftlig forhåndsvarsel og samtykke (se del I i vedlegg III til denne forordning). Vedlegg VIII og IX til Basel-konvensjonen finnes i vedlegg V til denne forordning, i Basel-konvensjonens tekst og i håndboken med veiledning som kan fås hos Basel-konvensjonens sekretariat. Dersom en type avfall ikke er oppført i vedlegg VIII eller IX til Basel-konvensjonen, angi «ikke oppført».

⁽¹⁾ I Det europeiske fellesskap er definisjonen av formen R1 på listen over forkortelser annerledes enn den som er brukt i Basel-konvensjonen og OECD-vedtaket; begge ordlyder er derfor gjengitt. Det er også andre forskjeller mellom terminologien som brukes i Det europeiske fellesskap og den som brukes i Basel-konvensjonen og OECD-vedtaket, uten at disse er tatt med i listen over forkortelser.

⁽²⁾ Kommisjonsforordning (EF) nr. 1418/2007 av 29. november 2007 om eksport for gjenvinning av visse typer avfall oppført i vedlegg III eller IIIA til forordning (EF) nr. 1013/2006, til visse stater som OECD-vedtaket om kontroll av grensekryssende transport av avfall ikke får anvendelse på (EUT L 316 av 4.12.2007, s. 6).

- b) *Underavsnitt ii*): OECD-medlemsstater skal bruke OECD-koder for avfall som er oppført i del II i vedlegg III og IV til denne forordning, dvs. avfall som ikke har noen tilsvarende oppføring i vedleggene til Basel-konvensjonen, eller som har et annet kontrollnivå fastsatt i denne forordning enn det som kreves i Basel-konvensjonen. Dersom en type avfall ikke er oppført i del II i vedlegg III og IV til denne forordning, angi «ikke oppført».
- c) *Underavsnitt iii*): EU-medlemsstatene skal bruke kodene oppført på Det europeiske fellesskaps lister over avfall (se kommisjonsvedtak 2000/532/EF med endringer)⁽¹⁾. Slike koder kan også oppføres i vedlegg IIIB til denne forordning.
- d) *Underavsnitt iv) og v*): Dersom det er relevant, bør det brukes andre nasjonale identifikasjonskoder enn EF-listen over avfall som brukes i avsenderstaten og, dersom kjent, i mottakerstaten. Slike koder kan oppføres i vedlegg IIIA, IIIB eller IVA til denne forordning.
- e) *Underavsnitt vi*): Dersom det er nyttig eller det kreves av de relevante vedkommende myndigheter, tilføyes det her eventuelle koder eller tilleggsopplysninger som vil gjøre det enklere å identifisere avfallet.
- f) *Underavsnitt vii*): Angi, dersom slike eksisterer, relevant(e) Y-kode(r) i samsvar med «avfallskategorier som skal kontrolleres» (se vedlegg I til Basel-konvensjonen og tillegg 1 til OECD-vedtaket), eller i samsvar med «avfallskategorier som krever særlige hensyn» i vedlegg II til Basel-konvensjonen (se del I i vedlegg IV til denne forordning eller tillegg 2 til Basel-konvensjonens håndbok med veiledning). Y-koder kreves ikke ved denne forordning og OECD-vedtaket, unntatt dersom avfallsoverføringen hører inn under en av to «kategorier som krever særlige hensyn» i henhold til Basel-konvensjonen (avfall oppført i Y46 og Y47 eller vedlegg II), og i så fall skal Y-koden fastsatt i Basel-konvensjonen, angis. Uansett skal det angis Y-kode(r) for avfall som er definert som farlig i henhold til artikkel 1 nr. 1 bokstav a) i Basel-konvensjonen, for å oppfylle rapporteringskravene i Basel-konvensjonen.
- g) *Underavsnitt viii*): Dersom det er relevant, angis her den eller de riktige H-kodene, dvs. de kodene som angir de farlige egenskapene som avfallet viser (se listen over forkortelser og koder vedlagt meldingsdokumentet). Dersom avfallet i henhold til Basel-konvensjonen ikke viser noen farlige egenskaper, men avfallet er farlig i samsvar med vedlegg III til direktiv 91/689/EØF om farlig avfall, angis H-kode(r) i samsvar med vedlegg III, og «EF» settes inn etter H-koden (f.eks. H14 EF).
- h) *Underavsnitt ix*): Dersom det er relevant, angis her den eller de FN-klassene som angir avfallets farlige egenskaper i samsvar med FN-klassifiseringen (se listen over forkortelser og koder vedlagt meldingsdokumentet), og som kreves for å overholde internasjonale regler for transport av farlig gods (se FNs anbefalinger for transport av farlig gods, modellregler (oransje bok), siste utgave)⁽²⁾.
- i) *Underavsnitt x) og xi*): Dersom det er relevant, angis her det eller de relevante FN-numrene og den eller de relevante FN-transportbetegnelse. Disse brukes til å identifisere avfall i samsvar med FNs klassifiseringssystem og kreves for å overholde internasjonale regler for transport av farlig gods (se FNs anbefalinger for transport av farlig gods, modellregler (oransje bok), siste utgave).
- j) *Underavsnitt xii*): Dersom det er relevant, angis her tollkode(r) som gjør det mulig for tollstedene å identifisere avfallet (se listen over koder og varer i «Det harmoniserte system for beskrivelse og koding av varer» fra Verdens tollorganisasjon).

⁽¹⁾ Se http://europa.eu.int/eur-lex/en/consleg/main/2000/en_2000D0532_index.html.

⁽²⁾ Se <http://www.unece.org/trans/danger/danger.htm>.

26. **Rubrikk 15** (se vedlegg II del 1 nr. 8-10 og 14): På linje a) i rubrikk 15 angis navnet på avsender-, transitt- og mottakerstatene⁽¹⁾ eller kodene for hver stat ved å bruke forkortelsene i ISO-standard 3166⁽²⁾. På linje b) angis, dersom det er relevant, kodenummeret til vedkommende myndighet for hver stat, og på linje c) innsettes navnet på grensepasseringsstedet eller havnen og, dersom det er relevant, tollstedets kodenummer som innpasseringsstedet til eller utpasseringsstedet fra en bestemt stat. For transittstater gis det opplysninger på linje c) for inn- og utpasseringssteder. Dersom mer enn tre transittstater er involvert i en bestemt overføring, tas de relevante opplysningene med i et vedlegg. Angi den beregnede ruten mellom ut- og innpasseringsstedene, herunder mulige alternativer, også i tilfelle av uforutsette omstendigheter, i et vedlegg.
27. **Rubrikk 16** (se vedlegg II del 1 nr. 14): Gi de opplysningene som er nødvendige dersom overføringer kommer inn, passerer gjennom eller forlater Den europeiske union.
28. **Rubrikk 17** (se vedlegg II del 1 nr. 21-22 og 24-26): Hver kopi av meldingsdokumentet skal underskrives og dateres av melderer (eller av avfallsforhandleren eller avfallsmegleren dersom denne fungerer som melder) før den sendes til vedkommende myndigheter i de berørte statene. I noen tredjestater kan vedkommende avsendermyndighet underskrive og datere. Når melderer ikke er samme person som den opprinnelige avfallsprodusenten, skal denne avfallsprodusenten, den nye avfallsprodusenten eller avfallsinnsamleren, dersom det er praktisk mulig, også underskrive og datere; det bemerkes at dette ikke alltid er praktisk mulig når det er flere avfallsprodusenter (definisjon av hva som regnes som praktisk mulig, kan være omhandlet i nasjonal lovgivning). Dersom avfallsprodusenten ikke er kjent, skal dessuten vedkommende som er i besittelse av eller har kontroll over avfallet (avfallsbesitter), underskrive. Denne erklæringen skal også attestere at det foreligger en ansvarsforsikring mot skade på tredjemann. Enkelte tredjestater kan kreve at det framlegges forsikringsbevis eller annen økonomisk garanti og en kontrakt som følger med meldingsdokumentet.
29. **Rubrikk 18:** Angi antall vedlegg som inneholder tilleggsopplysninger og leveres sammen med meldingsdokumentet⁽³⁾. Hvert vedlegg skal inneholde en henvisning til det meldingsnummeret det tilhører, angitt i hjørnet på rubrikk 3.
30. **Rubrikk 19:** I henhold til Basel-konvensjonen kan den eller de vedkommende myndighetene i mottakerstaten(e) (eventuelt) og transittstaten(e) utstede en slik bekreftelse. I henhold til OECD-vedtaket utsteder vedkommende myndighet i mottakerstaten bekreftelsen. Enkelte tredjestater kan, i samsvar med sin nasjonale lovgivning, kreve at også vedkommende avsendermyndighet utsteder en bekreftelse.
31. **Rubrikk 20 og 21:** Rubrikk 20 skal brukes av vedkommende myndighet i alle berørte stater når det gis skriftlig samtykke. Basel-konvensjonen (unntatt når en stat har besluttet å ikke kreve skriftlig samtykke med hensyn til transitt, og har underrettet de andre partene om dette i samsvar med artikkel 6 nr. 4 i Basel-konvensjonen) og visse stater krever alltid skriftlig samtykke (i samsvar med artikkel 9 nr. 1 i denne forordning kan en vedkommende transittmyndighet gi stilltiende samtykke), mens OECD-vedtaket ikke krever skriftlig samtykke. Angi navnet på staten (eller koden for den ved å bruke forkortelsene i ISO-standard 3166). Dersom overføringen er underlagt særlige vilkår, krysser berørte vedkommende myndighet av i riktig rute og angir vilkårene i rubrikk 21 eller i et vedlegg til meldingsdokumentet. Dersom en vedkommende myndighet ønsker å komme med innvendinger mot overføringen, kan den gjøre det ved å skrive «INNVENDING» i rubrikk 20. Rubrikk 21 eller et separat brev kan brukes til å forklare årsaken til innvendingen.

V. Nærmere veiledning for utfylling av transportdokumentet

32. Melderer skal fylle ut rubrikk 3, 4 og 9-14 på meldingstidspunktet. Når det er mottatt samtykke fra vedkommende avsender-, mottaker- eller transittmyndighet, eller når det gjelder vedkommende transittmyndighet, det kan antas stilltiende samtykke, og før overføringen faktisk starter, skal melderer fylle ut rubrikk 2, 5-8 (unntatt transportmiddel, overtakelsesdato og underskrift), rubrikk 15 og, dersom det er relevant, rubrikk 16. I noen tredjestater som ikke er OECD-medlemsstater, kan vedkommende avsendermyndighet fylle ut disse rubrikkene i stedet for melderer. På tidspunktet da forsendelsen tas i besittelse, skal transportøren eller dennes representant fylle ut transportmiddel, overtakelsesdato og underskrift, som finnes i rubrikk 8a)-8c), og dersom det er relevant, rubrikk 16. Mottaker skal fylle ut rubrikk 17 dersom han ikke er den som disponerer eller gjenvinner, og når han overtar ansvaret for en avfallsoverføring etter at den er ankommet mottakerstaten, og dersom relevant, rubrikk 16.

⁽¹⁾ I Basel-konvensjonen brukes det engelske uttrykket «state» i stedet for «country».

⁽²⁾ Utenfor Det europeiske fellesskap kan uttrykkene «eksport» («export») og «import» («import») bli brukt i stedet for «avsender» («dispatch») og «mottaker» («destination»).

⁽³⁾ Se rubrikk 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 14, 15, 20 eller 21 og, dersom vedkommende myndigheter ber om ytterligere opplysninger og dokumentasjon, se de forskjellige punktene i del 3 i vedlegg II til denne forordning som ikke er omhandlet i noen rubrikk.

33. **Rubrikk 1:** Vedkommende avsendermyndighet skal sette inn meldingsnummeret (dette skal kopieres fra rubrikk 3 i meldingsdokumentet).
34. **Rubrikk 2** (se vedlegg II del 2 nr. 1): Ved en generell melding for flere overføringer, settes overføringens løpenummer og det samlede beregnede antall overføringer angitt i rubrikk 4, inn i meldingsdokumentet (sett for eksempel inn «4/11» for den fjerde overføringen av elleve beregnede overføringer under den aktuelle generelle meldingen). Ved én enkelt melding, sett inn «1/1».
35. **Rubrikk 3 og 4:** Gjengi de samme opplysningene om melderer⁽¹⁾ og mottakeren som angitt i rubrikk 1 og 2 i meldingsdokumentet.
36. **Rubrikk 5** (se vedlegg II del 2 nr. 6): Angi faktisk vekt i tonn (1 tonn tilsvarer 1 megagram (Mg) eller 1 000 kg avfall. I noen tredjestater kan det også aksepteres å angi volumet i kubikkmeter (1 kubikkmeter tilsvarer 1 000 liter) eller andre metriske enheter, for eksempel kilogram eller liter. Når andre metriske enheter brukes, kan målenheten angis, og enheten i skjemaet kan overstrekkes. Legg om mulig ved kopier av vektkvitteringer.
37. **Rubrikk 6** (se vedlegg II del 2 nr. 2): Sett inn datoen da overføringen faktisk starter (se også veiledning i rubrikk 6 i meldingsdokumentet).
38. **Rubrikk 7** (se vedlegg II del 2 nr. 7 og 8): Typer av emballasje skal angis ved hjelp av de kodene som er fastsatt på listen over forkortelser og koder vedlagt transportdokumentet. Dersom det stilles særlige krav til håndtering, for eksempel krav i produsentens håndteringsinstruks for ansatte, helse- og sikkerhetsinformasjon, herunder opplysninger om håndtering av spill, samt nødkort for transport, skal det settes kryss i den aktuelle ruten og opplysningene tas med i et vedlegg. Sett også inn antall kolli forsendelsen består av.
39. **Rubrikk 8 a), b) og c)** (se vedlegg II del 2 nr. 3 og 4): Gi de opplysningene som kreves (angi registreringsnummer bare der det er relevant, adresse, herunder navnet på staten og telefon- og telefaksnumre inkludert landkoden). Når flere enn tre transportører er involvert, skal relevante opplysninger for hver transportør vedlegges transportdokumentet. Transportmiddel, overtakelsesdato og underskrift skal angis av den transportøren eller transportørens representant som tar forsendelsen i besittelse. Melderer skal beholde en kopi av det underskrevne transportdokumentet. Ved hver etterfølgende overtakelse av forsendelsen skal den nye transportøren eller transportørens representant som tar forsendelsen i besittelse, overholde de samme forpliktelsene og også underskrive dokumentet. Den forrige transportøren skal beholde en kopi av det underskrevne dokumentet.
40. **Rubrikk 9:** Gjengi opplysningene gitt i rubrikk 9 i meldingsdokumentet.
41. **Rubrikk 10 og 11:** Gjengi opplysningene gitt i rubrikk 10 og 11 i meldingsdokumentet. Dersom den som disponerer eller gjenvinner, er den samme som mottakeren, skrives i rubrikk 10: «Samme som rubrikk 4». Dersom disponerings- eller gjenvinningsformen er D13-D15 eller R12 eller R13 (i samsvar med vedlegg IIA eller IIB til direktiv 2006/12/EF om avfall), er opplysningene om det anlegget som utfører formen, gitt i rubrikk 10, tilstrekkelig. Det er ikke nødvendig med ytterligere opplysninger om noen etterfølgende anlegg som utfører R12/R13- eller D13-D15-former, og etterfølgende anlegg som utfører D1-D12- eller R1-R11-form(er), i transportdokumentet.
42. **Rubrikk 12, 13 og 14:** Gjengi opplysningene gitt i rubrikk 12, 13 og 14 i meldingsdokumentet.
43. **Rubrikk 15** (se vedlegg II del 2 nr. 9): På overføringstidspunktet skal melderer (eller avfallsforhandleren eller avfallsmegleren dersom den fungerer som melder) underskrive og datere transportdokumentet. I noen tredjestater kan vedkommende avsendermyndighet eller avfallsprodusenten i samsvar med Basel-konvensjonen underskrive og datere transportdokumentet. I samsvar med artikkel 16 bokstav c) i denne forordning skal kopier av meldingsdokumentet som inneholder det skriftlige samtykket, herunder eventuelle vilkår, fra de berørte vedkommende myndighetene, følge med transportdokumentet. Noen tredjestater kan kreve at originaldokumentene følger med.

⁽¹⁾ I noen tredjestater kan det i stedet gis opplysninger om vedkommende avsendermyndighet.

44. **Rubrikk 16** (se vedlegg II del 2 nr. 5): Denne rubrikken kan brukes av alle personer som er involvert i en overføring (melder eller vedkommende avsendermyndighet, etter hva som er relevant, mottaker, enhver vedkommende myndighet, transportør) i særlige tilfeller der nasjonal lovgivning krever nærmere opplysninger om et bestemt punkt (for eksempel opplysninger om havnen der en overføring til en annen transportmetode skjer, antall containere og deres identifikasjonsnummer, eller ytterligere bevis for eller stempler som angir at overføringen har fått samtykke fra vedkommende myndigheter). Angi befordringsmåte (utpasseringssted fra og innpasseringssted til hver enkelt berørt stat, herunder tollsted for innpassering til og/eller for utpassering fra og/eller for eksport fra Fellesskapet) og transportrute (rute mellom utpasseringssted og innpasseringssted), herunder mulige alternativer, også i tilfelle av uforutsette omstendigheter, enten i rubrikk 16 eller i et vedlegg.
45. **Rubrikk 17:** Denne rubrikken skal fylles ut av mottaker dersom han ikke er den som disponerer eller gjenvinner (se nr. 15 ovenfor), og dersom mottaker overtar ansvaret for avfallet etter at overføringen har ankommet mottakerstaten.
46. **Rubrikk 18:** Denne rubrikken skal fylles ut av disponerings- eller gjenvinningsanleggets godkjente representant ved mottak av avfallsforsendelsen. Sett kryss i ruten for riktig type anlegg. Når det gjelder den mengden som mottas, se de særlige instruksene i rubrikk 5 (nr. 36). En underskrevet kopi av transportdokumentet gis til den siste transportøren. Dersom overføringen av en eller annen årsak avvises, skal representanten for disponerings- eller gjenvinningsanlegget umiddelbart ta kontakt med sin vedkommende myndighet. I samsvar med artikkel 16 bokstav d), eller dersom relevant, artikkel 15 bokstav c) i denne forordning og OECD-vedtaket, skal underskrevne kopier av transportdokumentet innen tre dager sendes til melder og vedkommende myndigheter i de berørte statene (unntatt de OECD-transittstatene som har underrettet OECD-sekretariatet om at de ikke ønsker å motta slike kopier av transportdokumentet). Det originale transportdokumentet skal beholdes av disponerings- eller gjenvinningsanlegget.
47. Mottak av avfall skal bekreftes av alle anlegg som foretar disponering eller gjenvinning, herunder alle D13-D15- eller R12- eller R13-former. Et anlegg som utfører D13-D15- eller R12/R13-form eller D1-D12- eller R1-R11-form etter D13-D15- eller R12- eller R13-form i samme stat, må imidlertid ikke bekrefte mottak av forsendelsen fra D13-D15- eller R12- eller R13-anlegget. Det er derfor ikke nødvendig å bruke rubrikk 18 til endelig mottak av forsendelsen i et slikt tilfelle. Angi også type disponerings- eller gjenvinningsform ved å bruke R-koder eller D-koder fra vedlegg IIA eller IIB til direktiv 2006/12/EF om avfall, og anslå innen hvilken dato disponeringen eller gjenvinningen av avfall vil være fullført.
48. **Rubrikk 19:** Denne rubrikken skal fylles ut av den som disponerer eller gjenvinner avfallet for å bekrefte at disponeringen eller gjenvinningen er fullført. I samsvar med artikkel 16 bokstav e), eller dersom relevant, artikkel 15 bokstav d) i denne forordning og OECD-vedtaket, skal underskrevne kopier av transportdokumentet med rubrikk 19 utfylt, sendes til melder og vedkommende avsender-, transitt- (kreves ikke i OECD-vedtaket) og mottakermyndighet så snart som mulig, men senest 30 dager etter at gjenvinningen eller disponeringen er fullført, og senest ett kalenderår etter mottak av avfallet. Noen tredjestater som ikke er OECD-medlemsstater, kan i samsvar med Basel-konvensjonen kreve at underskrevne kopier av dokumentet med rubrikk 19 utfylt, skal sendes til melder og vedkommende avsendermyndighet. For disponerings- eller gjenvinningsform D13-D15 eller R12 eller R13, er de opplysningene om anlegget som utfører dette fastsatt i rubrikk 10, tilstrekkelig, og det er ikke nødvendig å ta med ytterligere opplysninger om noen etterfølgende anlegg som utfører R12/R13- eller D13-D15-former og etterfølgende anlegg som utfører D1-D12- eller R1-R11-form(er), i transportdokumentet.
49. Disponering eller gjenvinning av avfall skal bekreftes av alle anlegg som utfører en disponerings- eller gjenvinningsform, herunder en D13-D15- eller R12- eller R13-form. Et anlegg som utfører D13-D15- eller R12/R13-form eller D1-D12- eller R1-R11-form etter D13-D15-form eller R12- eller R13-form i samme stat, skal derfor ikke bruke rubrikk 19 til å bekrefte gjenvinning eller disponering av avfallet, ettersom denne rubrikken allerede vil være utfylt av D13-D15- eller R12- eller R13-anlegget. Hvordan disponering eller gjenvinning skal bekreftes i dette bestemte tilfellet, skal bestemmes av hver enkelt stat for seg.
50. **Rubrikk 20, 21 og 22:** Rubrikkene skal brukes av tollstedene til kontroll ved Fellesskapets grenser.»
-

KOMMISJONSFORORDNING (EF) nr. 1178/2008**2014/EØS/35/21****av 28. november 2008**

om endring av rådsforordning (EF) nr. 1165/98 om konjunkturstatistikk og kommisjonsforordning (EF) nr. 1503/2006 og (EF) nr. 657/2007 med hensyn til endringer som følge av revisjonen av de statistiske grupperingene NACE og CPA(*)

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP
HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

under henvisning til rådsforordning (EF) nr. 1165/98 av 19. mai 1998 om konjunkturstatistikk⁽¹⁾, særlig artikkel 17 bokstav b), e) og j), og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Ved forordning (EF) nr. 1165/98 ble det fastsatt en felles ramme for utarbeiding av Fellesskapets konjunkturstatistikk.
- 2) Ved kommisjonsforordning (EF) nr. 1503/2006 av 28. september 2006 om gjennomføring og endring av rådsforordning (EF) nr. 1165/98 om konjunkturstatistikk med hensyn til definisjon av variablene, listen over variabler og hyppigheten av datautarbeiding⁽²⁾ ble det fastsatt metodologiske definisjoner av variabler som brukes i konjunkturstatistikk.
- 3) Ved kommisjonsforordning (EF) nr. 657/2007 av 14. juni 2007 om gjennomføring av rådsforordning (EF) nr. 1165/98 om konjunkturstatistikk med hensyn til fastsettelse av europeiske utvalgsundersøkelser⁽³⁾ ble det fastsatt regler og vilkår for dataoverføring fra medlemsstater som deltar i europeiske utvalgsundersøkelser for konjunkturstatistikk.
- 4) Listenovervariabler, spesifikasjons- og aggregeringsnivået som skal anvendes på visse variabler, samt regler og vilkår for de europeiske utvalgsundersøkelsene må ajourføres som følge av vedtakelsen av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1893/2006 av 20. desember 2006 om innføring av en standard for næringsgruppering NACE Revisjon 2, og om endring av rådsforordning (EØF) nr. 3037/90 og visse EF-forordninger innenfor

særlige statistikkområder⁽⁴⁾ og europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 451/2008 av 23. april 2008 om opprettelse av en ny statistisk produktgruppering etter næring (CPA), og om oppheving av rådsforordning (EØF) nr. 3696/93⁽⁵⁾.

- 5) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra Komiteen for statistikkprogrammet —

VEDTATT DENNE FORORDNING:

*Artikkel 1***Endring av forordning (EF) nr. 1165/98**

Vedlegg A til forordning (EF) nr. 1165/98 endres i samsvar med vedlegg I til denne forordning.

*Artikkel 2***Endring av forordning (EF) nr. 1503/2006**

Vedlegg I til forordning (EF) nr. 1503/2006 endres i samsvar med vedlegg II til denne forordning.

*Artikkel 3***Endring av forordning (EF) nr. 657/2007**

Vedlegget til forordning (EF) nr. 657/2007 erstattes med vedlegg III til denne forordning.

*Artikkel 4***Ikrafttredelse**

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i Den europeiske unions tidende.

Den får anvendelse fra 1. januar 2009.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 319 av 29.11.2008, s. 16, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 53/2009 av 24. april 2009 om endring av EØS-avtalens vedlegg XXI (Statistikk), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 33 av 25.6.2009, s. 24.

⁽¹⁾ EFT L 162 av 5.6.1998, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 281 av 12.10.2006, s. 15.

⁽³⁾ EUT L 155 av 15.6.2007, s. 7.

⁽⁴⁾ EUT L 393 av 30.12.2006, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 145 av 4.6.2008, s. 65.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utfærdiget i Brussel, 28. november 2008.

For Kommisjonen

Joaquín ALMUNIA

Medlem av Kommisjonen

VEDLEGG I

I vedlegg A til forordning (EF) nr. 1165/98 gjøres følgende endringer:

1. I bokstav c) («Liste over variabler») skal nr. 10 og 11 lyde:

«10. Opplysningene om produsentpriser og importpriser (nr. 310, 311, 312 og 340) er ikke påkrevd for følgende næringshovedgrupper eller næringsgrupper i NACE eller CPA: 07.21, 24.46, 25.4, 30.1, 30.3, 30.4 og 38.3. Opplysningene om importpriser (nr. 340) er heller ikke påkrevd for næringene 09, 18, 33 og 36 i CPA. Listen over former for virksomhet som det ikke er påkrevd å levere opplysninger for, kan endres etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 18.

11. Variabelen for importpriser (nr. 340) beregnes på grunnlag av produkter i CPA. De importerende bransjeenheterne kan klassifiseres under virksomhet som ikke er oppført under næringshovedområde B–D i NACE Rev. 2.».

2. I bokstav f) («Detaljnivå») gjøres følgende endringer:

2.1. Nr. 7 skal lyde:

«7. Variabelen for importpriser (nr. 340) skal oversendes for samtlige industriprodukter (næringshovedområde B–D i CPA) og for industrihovedgrupper definert i samsvar med forordning (EF) nr. 586/2001, som endret ved forordning (EF) nr. 656/2007, på grunnlag av produktgrupper i CPA. Medlemsstater som ikke har innført euro som sin valuta, trenger ikke å oversende denne variabelen.»

2.2. Nr. 9 og 10 skal lyde:

«9. Variablene for andre markeder enn hjemmemarkedet (nr. 122, 132 og 312) skal oversendes idet det skilles mellom stater i og utenfor euroområdet. Dette skillet skal anvendes på den samlede industrien definert som næringshovedområde B–E i NACE Rev. 2, på industrihovedgruppene og på nivåene næringshovedområde (én bokstav) og næring (to sifre) i NACE Rev. 2. Opplysningene om NACE Rev. 2 er ikke påkrevd for variabel nr. 122. Variabelen for importpriser (nr. 340) skal i tillegg oversendes idet det skilles mellom stater i og utenfor euroområdet. Dette skillet skal anvendes på den samlede industrien definert som næringshovedområde B–D i CPA, på industrihovedgruppene og på nivåene næringshovedområde (én bokstav) og næring (to sifre) i CPA. Når det gjelder skillet mellom stater i og utenfor euroområdet, kan Kommisjonen etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 18 fastsette vilkårene for anvendelse av europeiske utvalgsundersøkelser som definert i artikkel 4 nr. 2 bokstav d). En europeisk utvalgsundersøkelse kan begrense virkeområdet for variabelen for importpriser til import av produkter fra stater utenfor euroområdet. Medlemsstater som ikke har innført euro som sin valuta, skal ikke foreta noe skille mellom stater i og utenfor euroområdet for variabel nr. 122, 132, 312 og 340.

10. Medlemsstater der bruttoproduktet i næringshovedområde B, C, D og E i NACE Rev. 2 (næringshovedområde B, C og D i CPA for importpriser) i et gitt basisår utgjør mindre enn 1 % av totalsummen for Det europeiske fellesskap, trenger bare å oversende opplysninger for den samlede industri, industrihovedgruppene og for næringshovedområdenivået i NACE eller CPA.»

VEDLEGG II

I vedlegg I til forordning (EF) nr. 1503/2006 gjøres følgende endringer:

Under overskriften «Variabel: 340 Importpriser» skal siste strekpunkt i fjerde ledd lyde:

«— bare B-, C- og D-produktene i statistisk produktgruppering etter næring (CPA) medregnes. Tilhørende tjenester medregnes ikke.»

VEDLEGG III

Vedlegget til forordning (EF) nr. 657/2007 skal lyde:

«VEDLEGG

132 ORDRETILGANG FRA ANDRE MARKEDER ENN HJEMMEMARKEDET

Medlemsstat	Virkeområde for den europeiske utvalgsundersøkelsen (NACE Rev. 2)
Belgia	13, 14, 17, 20, 21, 24, 25, 26, 27, 29
Irland	14, 20, 21, 26, 27
Kypros	20, 21
Malta	26
Nederland	17, 20, 21, 25, 26, 28
Finland	17, 20, 21, 24, 26, 27, 28

312 PRODUSENTPRISER PÅ ANDRE MARKEDER ENN HJEMMEMARKEDET

Medlemsstat	Virkeområde for den europeiske utvalgsundersøkelsen (NACE Rev. 2)
Belgia	08, 10, 11, 12, 13, 14, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 29, 31, 32, 35
Irland	05, 07, 08, 10, 11, 18, 20, 21, 26
Kypros	10, 11, 20, 21, 26
Malta	12, 14, 26
Finland	05, 07, 08, 16, 17, 19, 24, 26, 28
Slovenia	14, 16, 22, 25, 31

340 IMPORTPRISER

Medlemsstat	Virkeområde for den europeiske utvalgsundersøkelsen (CPA)
Belgia	08.99, 10.32, 10.51, 12.00, 13.10, 15.12, 16.10, 19.20, 20.13, 20.14, 20.16, 20.59, 21.10, 21.20, 22.11, 22.19, 23.12, 23.14, 23.19, 23.70, 24.10, 25.73, 28.11, 28.24, 28.41, 28.92, 29.10, 29.32, 30.91, 31.00, 31.09, 32.50
Irland	10.13, 10.82, 17.21, 17.22, 17.29, 20.42, 25.11, 26.11, 26.20, 26.30, 28.23, 32.50
Kypros	19.20
Luxembourg	26.20
Malta	12.00
Østerrike	16.10, 23.13, 25.11, 25.94, 26.20, 26.30, 28.11, 28.92, 35.11
Portugal	05.10, 06.10
Finland	07.29, 16.10, 22.21, 23.20, 24.10, 26.30, 28.22, 31.09, 35.11
Slovenia	24.10»

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSFORORDNING (EF) nr. 762/2008**2014/EØS/35/22****av 9. juli 2008****om medlemsstatenes innberetning av statistiske opplysninger om akvakultur, og om oppheving av
rådsforordning (EF) nr. 788/96(*)**

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske
fellesskap, særlig artikkel 285 nr. 1,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen,

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 251⁽¹⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Ved rådsforordning (EF) nr. 788/96 av 22. april 1996 om medlemsstatenes innberetning av statistiske opplysninger om akvakulturproduksjon⁽²⁾ er det fastsatt at medlemsstatene hvert år skal innberette opplysninger om produksjonsvolum.
- 2) Ettersom akvakulturens bidrag til den samlede fiskeriproduksjonen i Fellesskapet har økt, kreves det mer omfattende opplysninger for å oppnå en rasjonell utvikling og forvaltning av denne sektoren innenfor den felles fiskeripolitikken.
- 3) Klekkerienes og yngelanleggenes betydning for akvakulturvirksomheten har økt, og det kreves detaljerte opplysninger for å oppnå en hensiktsmessig overvåking og forvaltning av denne sektoren innenfor den felles fiskeripolitikken.
- 4) Det kreves opplysninger om både produksjonens volum og verdi for å kunne undersøke og vurdere markedet for akvakulturprodukter.

- 5) Opplysninger om strukturen i sektoren og hvilke teknologier som benyttes, er nødvendig for å sikre en miljømessig sunn næring.

- 6) Forordning (EF) nr. 788/96 bør oppheves.

- 7) For å sikre en smidig overgang fra den ordningen som fikk anvendelse i henhold til forordning (EF) nr. 788/96, bør denne forordning fastsette at medlemsstatene innvilges en overgangsperiode på opptil tre år, dersom anvendelsen av forordningen på deres nasjonale statistikksystemer vil kreve store tilpasninger og sannsynligvis vil gi betydelige praktiske problemer.

- 8) Ettersom målene for denne forordning, som er å opprette en felles rettslig ramme for systematisk utarbeiding av fellesskapsstatistikker over akvakultursektoren, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene og derfor bedre kan nås på fellesskapsplan, kan Fellesskapet treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i traktatens artikkel 5. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går denne forordning ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå disse målene.

- 9) Rådsforordning (EF) nr. 322/97 av 17. februar 1997 om fellesskapsstatistikker⁽³⁾ utgjør en referanseramme for fiskeristatistikker. Det kreves særlig at statistikkene skal følge prinsippene om upartiskhet, pålitelighet, relevans, kostnadseffektivitet, fortrolig behandling av statistiske opplysninger samt prinsippet om innsyn.

- 10) Innsamlingen og innberetningen av statistiske opplysninger er et viktig verktøy for en sunn forvaltning av den felles fiskeripolitikken.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 218 av 13.8.2008, s. 1, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 54/2009 av 24. april 2009 om endring av EØS-avtalens vedlegg XXI (Statistikk), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 33 av 25.6.2009, s. 26.

⁽¹⁾ Europaparlamentsuttalelse av 31. januar 2008 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 23. juni 2008.

⁽²⁾ EFT L 108 av 1.5.1996, s. 1. Forordningen endret ved europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 av 31.10.2003, s. 1).

⁽³⁾ EFT L 52 av 22.2.1997, s. 1. Forordningen endret ved europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1882/2003.

- 11) De tiltak som er nødvendige for gjennomføringen av denne forordning, bør vedtas i samsvar med rådsbeslutning 1999/468/EF av 28. juni 1999 om fastsettelse av nærmere regler for utøvelsen av den gjennomføringsmyndighet som er gitt Kommisjonen⁽¹⁾.
- 12) Kommisjonen bør særlig gis myndighet til å vedta tekniske endringer av vedleggene til denne forordning. Ettersom disse tiltakene er allmenne og har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i denne forordning eller å utfylle den med nye ikke-grunnleggende bestemmelser, bør de vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll fastsatt i artikkel 5a i beslutning 1999/468/EF.
- 13) Kommisjonen bør bistås av Den faste komité for landbruksstatistikk, nedsatt ved rådsbeslutning 72/279/EØF⁽²⁾ —

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Medlemsstatenes forpliktelser

Medlemsstatene skal innberette til Kommisjonen statistiske opplysninger om all akvakulturvirkksomhet som drives i ferskvann og saltvann på deres territorium.

Artikkel 2

Definisjoner

1. I denne forordning menes med:
 - a) «fellesskapsstatistikker» det samme som i artikkel 2 i forordning (EF) nr. 322/97,
 - b) «akvakultur» det samme som i artikkel 3 bokstav d) i rådsforordning (EF) nr. 1198/2006 av 27. juli 2006 om Det europeiske fiskerifond⁽³⁾,
 - c) «fangstbasert akvakultur» driftsform som består av å samle inn villlevende eksemplarer for deretter å bruke dem i akvakultur,
 - d) «produksjon» produksjonen fra akvakultur ved første salg, herunder produksjon fra klekkerier og yngelanlegg som tilbys for salg.
2. Alle andre definisjoner i denne forordning framgår av vedlegg I.

Artikkel 3

Utarbeiding av statistiske opplysninger

1. Medlemsstatene skal bruke undersøkelser eller andre statistisk validerte metoder som omfatter minst 90 % av den

⁽¹⁾ EFT L 184 av 17.7.1999, s. 23. Beslutningen endret ved beslutning 2006/512/EF (EUT L 200 av 22.7.2006, s. 11).

⁽²⁾ EFT L 179 av 7.8.1972, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 223 av 15.8.2006, s. 1.

samlede produksjonen etter volum, eller etter antall når det gjelder produksjonen fra klekkerier og yngelanlegg, med forbehold for nr. 4. Den gjenstående andelen av den samlede produksjonen kan beregnes. For at mer enn 10 % av den samlede produksjonen skal kunne beregnes, må det inngis en søknad om unntak på de vilkårene som er fastsatt i artikkel 8.

2. Dersom det brukes andre kilder enn undersøkelser, skal det foretas en etterfølgende vurdering av statistikkvaliteten på disse kildene.

3. En medlemsstat som har en samlet årlig produksjon på under 1 000 tonn, kan innberette summariske data der den samlede produksjonen beregnes.

4. Medlemsstatene skal angi produksjonen etter art. Produksjonen av de artene som hver for seg er på høyst 500 tonn og i vekt ikke utgjør mer enn 5 % av produksjonen etter volum i en medlemsstat, kan imidlertid beregnes og legges sammen. Produksjonen i antall av disse artene fra klekkerier og yngelanlegg kan beregnes.

Artikkel 4

Opplysninger

Opplysningene skal vise til referansekalenderåret og skal omfatte

- a) den årlige produksjonen (volum og enhetspris) fra akvakultur,
- b) den årlige tilførselen (volum og enhetspris) til fangstbasert akvakultur,
- c) den årlige produksjonen fra klekkerier og yngelanlegg,
- d) strukturen i akvakultursektoren.

Artikkel 5

Innberetning av opplysninger

1. Medlemsstatene skal innberette opplysningene nevnt i vedlegg II, III og IV til Kommisjonen (Eurostat) innen tolv måneder etter utløpet av referansekalenderåret. Det første referansekalenderåret skal være 2008.

2. Fra og med 2008 og deretter hvert tredje år skal opplysningene om strukturen i akvakultursektoren nevnt i vedlegg V innberettes til Kommisjonen (Eurostat) innen tolv måneder etter utløpet av referansekalenderåret.

Artikkel 6

Kvalitetsvurdering

1. Hver medlemsstat skal framlegge for Kommisjonen (Eurostat) en årlig rapport om kvaliteten på de innberettede opplysningene.

2. Når opplysningene innberettes, skal hver medlemsstat framlegge for Kommisjonen en detaljert metoderapport. I denne rapporten skal hver medlemsstat beskrive hvordan opplysningene ble samlet inn og utarbeidet. Rapporten skal inneholde nærmere opplysninger om prøvetakingsmetoder, beregningsmetoder og om bruk av andre kilder enn undersøkelser, samt en vurdering av kvaliteten på de beregningene som følger av dette. Et forslag til format for metoderapporten er angitt i vedlegg VI.

3. Kommisjonen skal gjennomgå rapportene og framlegge sine konklusjoner for den relevante arbeidsgruppen i Den faste komité for landbruksstatistikk nedsatt ved rådsbeslutning 72/279/EØF.

Artikkel 7

Overgangsperiode

1. Etter framgangsmåten med forvaltningskomité nevnt i artikkel 10 nr. 2 kan medlemsstatene for å gjennomføre denne forordning innvilges overgangsperioder som omfatter hele kalenderår på høyst tre år fra 1. januar 2009, i den grad anvendelsen av denne forordning på deres nasjonale statistikkssystemer krever store tilpasninger og sannsynligvis vil gi betydelige praktiske problemer.

2. For dette formål skal medlemsstatene innen 31. desember 2008 inngi en behørig begrunnet søknad til Kommisjonen.

Artikkel 8

Unntak

1. Dersom en bestemt sektor innenfor akvakulturvirksomheten ikke kan inngå i statistikken uten at det for de nasjonale myndighetene skaper vanskeligheter som ikke står i rimelig forhold til sektorens betydning, kan det gis unntak etter framgangsmåten med forvaltningskomité nevnt i artikkel 10 nr. 2.

Ved slike unntak skal en medlemsstat tillates å utelate opplysninger som omfatter den aktuelle sektoren, fra de nasjonale opplysningene som skal innberettes, eller å benytte de beregningsmetodene som brukes for å gi opplysninger for mer enn 10 % av den samlede produksjonen.

2. Medlemsstatene skal støtte alle søknader om unntak, som skal inngis før fristen for første innberetning av opplysninger, ved å sende Kommisjonen en rapport om hvilke problemer som oppstod ved anvendelsen av denne forordning.

3. Dersom en endring i forholdene i forbindelse med innsamling av opplysninger skaper uforutsette vanskeligheter for de nasjonale myndighetene, kan medlemsstatene inngi en behørig begrunnet søknad om unntak etter at fristen for første innberetning av opplysninger er utløpt.

Artikkel 9

Tekniske bestemmelser

1. Tiltakene som har som formål å endre ikke-vesentlige deler av denne forordning, herunder ved å utfylle den, i

forbindelse med tekniske tilpasninger av vedleggene, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll fastsatt i artikkel 10 nr. 3.

2. Det formatet som de statistiske opplysningene skal innberettes i, skal vedtas etter framgangsmåten med forvaltningskomité nevnt i artikkel 10 nr. 2.

Artikkel 10

Komitéframgangsmåte

1. Kommisjonen skal bistås av Den faste komité for landbruksstatistikk.

2. Når det vises til dette nummer, får artikkel 4 og 7 i beslutning 1999/468/EF anvendelse, samtidig som det tas hensyn til bestemmelsene i beslutningens artikkel 8.

Tidsrommet fastsatt i artikkel 4 nr. 3 i beslutning 1999/468/EF skal være tre måneder.

3. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5a nr. 1-4 og artikkel 7 i beslutning 1999/468/EF anvendelse, samtidig som det tas hensyn til bestemmelsene i beslutningens artikkel 8.

Artikkel 11

Vurderingsrapport

Kommisjonen skal innen 31. desember 2011 og deretter hvert tredje år framlegge en vurderingsrapport for Europaparlamentet og Rådet om de statistikkene som er utarbeidet i henhold til denne forordning, og særlig om deres relevans og kvalitet.

Rapporten skal også inneholde en analyse av kostnadseffektiviteten i det systemet som er innført for å samle inn og utarbeide statistiske opplysninger, og skal angi beste praksis for å minske arbeidsbyrden for medlemsstatene og øke nytten av og kvaliteten på opplysningene.

Artikkel 12

Oppheving

1. Med forbehold for nr. 3 oppheves forordning (EF) nr. 788/96.

2. Henvisninger til den opphevede forordningen skal forstås som henvisninger til denne forordning.

3. Som unntak fra artikkel 13 annet ledd i denne forordning skal en medlemsstat som har fått innvilget en overgangsperiode i samsvar med artikkel 7 i denne forordning, fortsatt anvende bestemmelsene i forordning (EF) nr. 788/96 i det tidsrommet overgangsperioden varer.

*Artikkel 13***Ikrafttredelse**

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Den får anvendelse fra 1. januar 2009.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Strasbourg, 9. juli 2008.

For Europaparlamentet

H.-G. PÖTTERING

President

For Rådet

J.-P. JOUYET

Formann

VEDLEGG I

Definisjoner som skal brukes ved innberetning av opplysninger om akvakultur

1. Med «ferskvann» menes vann som har et konstant, ubetydelig saltinnhold.
2. Med «saltvann» menes vann som har et merkbart saltinnhold. Dette kan være vann der saltinnholdet er konstant høyt (f.eks. sjøvann), eller der saltinnholdet er merkbart, men ikke konstant høyt (f.eks. brakkvann); saltinnholdet kan periodevis variere avhengig av tilførselen av ferskvann eller sjøvann.
3. Med «arter» menes arter av vannorganismer som er identifisert ved bruk av den internasjonale alfa-3-koden som definert av FAO (ASFIS-listen over arter til bruk for fiskeristatistikk).
4. Med «FAO-hovedområder» menes geografiske områder som er identifisert ved bruk av den internasjonale numeriske 2-koden som definert av FAO i CWP-håndboken for standarder for fiskeristatistikk, del H om fangstområder til bruk for statistikkformål (CWP Handbook of fishery statistical standards. Section H: Fishing areas for statistical purposes). De FAO-hovedområdene som omfattes av denne forordning, er:

Kode	Område
01	Innlandsvann (Afrika)
05	Innlandsvann (Europa)
27	Det nordøstlige Atlanterhavet
34	Det østlige sentrale Atlanterhavet
37	Middelhavet og Svartehavet
...	Andre områder (spesifiseres)

5. Med «dammer» menes relativt grunne og vanligvis små samlinger av stillestående vann eller vann med liten til- og avrenning, oftest kunstig anlagt, men kan også være naturlige dammer, tjern eller småsjøer.
6. Med «klekkerier og yngelanlegg» menes steder for kunstig avl, klekking og oppdrett i vanndyrenes tidlige livsstadier. For statistikkformål begrenses klekkerier til produksjon av befruktede egg. De første yngelstadiene av vanndyr anses å være produsert i yngelanlegg.
7. Med «innhegninger» menes vannområder som avgrenses av nett, garn eller andre sperringer som lar vannet sirkulere fritt, og som karakteriseres av at innhegningen omfatter hele vannsøylen fra bunnen til overflaten; en innhegning omfatter generelt et relativt stort vannvolum.
8. Med «merder» menes åpne eller tildekkede konstruksjoner som er bygd med nett, garn eller annet porøst materiale som tillater naturlig utskifting av vann. Disse konstruksjonene kan være flytende, opphengt eller festet til bunnen, men slik at de likevel tillater utskifting av vann nedenfra.
9. Med «tanker og kanaler» menes kunstige enheter som er bygd over eller under bakkenivå der det er mulig med stor eller hyppig utskifting av vann, og som har et nøye kontrollert miljø, men uten at vannet resirkuleres.
10. Med «resirkuleringssystemer» menes systemer der vannet brukes om igjen etter at det er behandlet på en eller annen måte (f.eks. filtrering).
11. Med «flytting til et kontrollert miljø» menes utsetting med sikte på akvakulturproduksjon.
12. Med «utsetting i naturlig miljø» menes utsetting med sikte på gjenoppretting av bestander i elver, sjøer og andre vann for annet enn akvakulturformål. Fisk og vannorganismer som er satt ut på denne måten, kan så bli tilgjengelig for fangst ved fiske.

13. Med «volum» menes

- a) når det gjelder fisk, krepsdyr og bløtdyr eller andre vanndyr, produktets levendevektvivalent. Når det gjelder bløtdyr, skal levendevekten omfatte vekten av skallet,
- b) når det gjelder vannplanter, produktets våtvekt.

14. Med «enhetspris» menes produksjonens samlede verdi (eksklusive fakturert merverdiavgift) (i nasjonal valuta) dividert med samlet produksjonsvolum.

VEDLEGG II

Akvakulturproduksjon, unntatt produksjon i klekkerier og yngelanlegg^(*)

Stat:

År:

Produisert art		FAO-hovedområde		Ferskvann		Saltvann		I alt	
Alfa-3-kode	Vanlig navn	Vitenskapelig navn		Volum (tonn)	Enhetspris (nasjonal valuta)	Volum (tonn)	Enhetspris (nasjonal valuta)	Volum (tonn)	Enhetspris (nasjonal valuta)
FISK									
	Dammer								
	Tanker og kanaler								
	Innhegninger								
	Merder								
	Resirkuleringssystemer								
	Andre metoder								
KREPSDYR									
	Dammer								
	Tanker og kanaler								
	Innhegninger								
	Andre metoder								
BLØTDYR									
	På bunnen								
	Over bunnen								
	Andre metoder								
	TANG OG TARE								
	Alle metoder								

VEDLEGG III
Tilførsel til fangstbasert akvakultur^(a)

Stat:			År:	
Art			Enhet (angi) ^(b)	Enhetspris (nasjonal valuta)
Alfa-3-kode	Vanlig navn	Vitenskapelig navn		
FISK				
KREPSDYR				
BLØTDYR				

^(a) Unntatt akvare- og plantearter.

^(b) Vekt eller antall, dersom antall oppgis, skal det også oppgis en omregningsfaktor til levendevekt.

^(a) Unntatt akvarie- og plantearter.

^(b) Vekt eller antall; dersom antall oppgis, skal det også oppgis en omregningsfaktor til levendevekt.

VEDLEGG V

Opplysninger om strukturen i akvakultursektoren^(a)(^d)

Stat:							År:
	FAO- hovedområde	Ferskvann		Saltvann		I alt	
		Anleggets størrelse ^(c)		Anleggets størrelse ^(c)		Anleggets størrelse ^(c)	
		(i 1 000 m ³)	Hektar	(i 1 000 m ³)	Hektar	(i 1 000 m ³) Hektar	
FISK							
Dammer							
Tanker og kanaler							
Innhegninger							
Merder							
Resirkuleringssystemer							
Andre metoder							
KREPSDYR							
Dammer							
Tanker og kanaler							
Innhegninger							
Andre metoder							
BLØTDYR							
På bunnen ^(b)							
Over bunnen ^(b)							
Andre metoder ^(b)							

Stat:					År:	
	FAO- hovedområde	Ferskvann		Saltvann		I alt
		Anleggets størrelse ^(c)		Anleggets størrelse ^(c)		
		(i 1 000 m ³)	Hektar	(i 1 000 m ³)	Hektar	(i 1 000 m ³) Hektar
TANG OG TARE						
Alle metoder						

^(a) Unntatt akvariearter.
^(b) Dersom bløtdyr dyrkes på rep, kan repets lengde angis.
^(c) Bør anses som den potensielle kapasiteten.
^(d) I de skraverte feltene kreves det ingen opplysninger.

*VEDLEGG VI***Format for metoderapportene om de nasjonale systemene for statistiske opplysninger om akvakultur**

1. Oppbygning av det nasjonale systemet for statistiske opplysninger om akvakultur:
 - hvilke myndigheter som er ansvarlige for å samle inn og behandle opplysningene, og hvilke ansvarsområder de har,
 - nasjonal lovgivning om innsamling av opplysninger om akvakultur,
 - den enheten som er ansvarlig for å innberette opplysninger til Kommisjonen.
 2. Metode for innsamling, behandling og utarbeiding av opplysningene om akvakultur:
 - angi kilden for hver type opplysninger,
 - beskriv hvilke metoder som brukes til å samle inn opplysningene (f.eks. spørreskjemaer per post, personintervjuer, tellinger eller prøvetakinger, undersøkelsenes hyppighet, beregningsmetoder) for hver del av akvakultursektoren,
 - beskriv hvordan opplysningene behandles og utarbeides, og hvor lang tid dette tar.
 3. Kvalitetshensyn i tråd med reglene for god praksis innenfor det europeiske statistikkssystemet:
 - dersom det brukes beregningsmetoder for enkelte deler av opplysningene, beskriv hvilke metoder som brukes, og beregn omfanget av bruken av og påliteligheten til disse metodene,
 - angi eventuelle mangler ved de nasjonale systemene, måter å avhjelpe disse på, og når det er relevant, tidsplanen for slike korrigerende tiltak.
-

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSFORORDNING (EF) nr. 763/2008

2014/EØS/35/23

av 9. juli 2008

om folke- og boligtellinger(*)

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske
fellesskap, særlig artikkel 285 nr. 1,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen,

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 251⁽¹⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Kommisjonen (Eurostat) trenger tilstrekkelig pålitelige, detaljerte og sammenlignbare opplysninger om befolkningen og boligforhold for at Fellesskapet skal kunne utføre de oppgavene det er pålagt, særlig ved traktatens artikkel 2 og 3. Det må sikres tilstrekkelig sammenlignbarhet på fellesskapsplan når det gjelder metodikk, definisjoner og programmet for statistiske opplysninger og metadatat.
- 2) Det er nødvendig med periodiske statistiske opplysninger om befolkningen og de viktigste familiemessige, sosiale, økonomiske og boligmessige kjennetegn for personer for å kunne analysere og kartlegge hvilken region-, sosial- og miljøpolitikk som påvirker bestemte sektorer i Fellesskapet. Det er særlig behov for å samle inn detaljerte opplysninger om boligforhold til støtte for Fellesskapets ulike former for virksomhet, som for eksempel fremming av sosial integrasjon og overvåking av sosial utjevning på regionalt plan, eller miljøvern og fremming av energieffektivitet.
- 3) I lys av utviklingen av metoder og teknologi bør beste praksis fastsettes, og en styrking av datakildene og metodikken som benyttes ved tellinger i medlemsstatene, bør støttes.
- 4) For å kunne sammenligne dataene fra medlemsstatene og utføre pålitelige analyser på fellesskapsplan, bør dataene gjelde for det samme referanseåret.

- 5) I samsvar med rådsforordning (EF) nr. 322/97 av 17. februar 1997 om fellesskapsstatistikker⁽²⁾, som er referanserammen for bestemmelsene i denne forordning, skal innsamlingen av statistikker være i samsvar med prinsippene om upartiskhet, særlig når det gjelder objektivitet og vitenskapelig uavhengighet, samt innsyn, pålitelighet, relevans, kostnadseffektivitet og fortrolig behandling av statistiske opplysninger.
- 6) Oversending av fortrolige statistiske opplysninger omfattes av forordning (EF) nr. 322/97 og rådsforordning (Euratom, EØF) nr. 1588/90 av 11. juni 1990 om oversendelse av fortrolige statistiske opplysninger til De europeiske fellesskaps statistikkontor⁽³⁾. Tiltakene som treffes i samsvar med nevnte forordninger, skal sikre fysisk og logisk vern av fortrolige opplysninger og at det ikke skjer en ulovlig offentliggjøring eller anvendelse i ikke-statistisk øyemed når fellesskapsstatistikker skal utarbeides og spres.
- 7) Ved utarbeidingen og spredningen av fellesskapsstatistikker i henhold til denne forordning bør medlemsstatenes og Fellesskapets statistikkmyndigheter overholde prinsippene fastsatt i reglene for god praksis innenfor europeisk statistikk, som ble vedtatt 24. februar 2005 av Komiteen for statistikkprogrammet, nedsatt ved rådsbeslutning 89/382/EØF, Euratom⁽⁴⁾ og vedlagt kommisjonsrekommandasjonen om medlemsstatenes og Fellesskapets statistikkmyndigheters uavhengighet, integritet og ansvarlighet.
- 8) Ettersom målene for denne forordning, som er å samle inn og utarbeide sammenlignbare og fullstendige fellesskapsstatistikker over befolkning og boligforhold, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene ettersom det ikke finnes felles statistiske faktorer og kvalitetskrav eller tydelige metoder, og derfor bedre kan nås på fellesskapsplan på grunnlag av en felles statistikkramme, kan Fellesskapet treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i traktatens artikkel 5. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går denne forordning ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå disse målene.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 218 av 13.8.2008, s. 14, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 54/2009 av 24. april 2009 om endring av EØS-avtalens vedlegg XXI (Statistikk), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 33 av 25.6.2009, s. 26.

⁽¹⁾ Europaparlamentsuttalelse av 20. februar 2008 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 23. juni 2008.

⁽²⁾ EFT L 52 av 22.2.97, s. 1. Forordningen endret ved europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 av 31.10.2003, s. 1).

⁽³⁾ EFT L 151 av 15.6.90, s. 1. Forordningen sist endret ved forordning (EF) nr. 1882/2003.

⁽⁴⁾ EFT L 181 av 28.6.1989, s. 47.

- 9) De tiltak som er nødvendige for gjennomføringen av denne forordning, bør vedtas i samsvar med rådsbeslutning 1999/468/EF av 28. juni 1999 om fastsettelse av nærmere regler for utøvelsen av den gjennomføringsmyndighet som er gitt Kommisjonen⁽¹⁾.
- 10) Kommisjonen bør særlig gis myndighet til å fastsette vilkårene for fastsettelsen av de påfølgende referanseårene og for vedtakelsen av programmet for statistiske opplysninger og metadata. Ettersom det dreier seg om generelle tiltak som har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i denne forordning, blant annet ved å supplere dem med nye ikke-grunnleggende bestemmelser, skal de vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomiteé med kontroll fastsatt i artikkel 5a i beslutning 1999/468/EF.
- 11) Komiteen for statistikkprogrammet er blitt rådspurt i samsvar med artikkel 3 i beslutning 89/382/EØF, Euratom —

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Formål

Ved denne forordning fastsettes det felles regler for levering av fullstendige opplysninger om befolkning og boligforhold hvert tiende år.

Artikkel 2

Definisjoner

I denne forordning menes med:

- a) «befolkning» den nasjonale, regionale og lokale befolkningen på sitt vanlige bosted på referansedatoen,
- b) «boligforhold» boliger og bygninger samt boform og forholdet mellom befolkning og boliger på nasjonalt, regionalt og lokalt plan på referansedatoen,
- c) «bygninger» faste bygninger som inneholder boliger som er beregnet på beboere, eller konvensjonelle boliger som er forbeholdt sesongbestemt eller sekundær bruk eller er ubebodd,
- d) «vanlig bosted» det sted en person til vanlig tilbringer døgnhvilen, uansett om det forekommer midlertidig fravær på grunn av fritidsaktiviteter, ferie, besøk hos venner og slektninger, forretningsreiser, medisinsk behandling eller pilegrimsreiser.

Bare følgende personer skal anses å ha vanlig bosted i det aktuelle geografiske området:

- i) de som i et sammenhengende tidsrom på minst tolv måneder før referansedatoen har bodd på sitt vanlige bosted, eller

- ii) de som i løpet av de siste tolv månedene før referansedatoen har kommet til sitt vanlige bosted i den hensikt å oppholde seg der minst ett år.

Dersom forholdene i punkt i) eller ii) ikke kan påvises, menes med «vanlig bosted» det sted en person har lovlig eller registrert bosted,

- e) «referansedato» den dato vedkommende medlemsstats data viser til, i samsvar med artikkel 5 nr. 1,
- f) «nasjonal» på en medlemsstats territorium,
- g) «regional» på NUTS 1-nivå, NUTS 2-nivå eller NUTS 3-nivå, som definert i nomenklaturen over regionale statistikkenheter (NUTS), fastsatt ved europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1059/2003⁽²⁾ i den gjeldende versjonen på referansedatoen,
- h) «lokal» nivå 2 for lokale administrative enheter (LAU 2-nivå),
- i) «vesentlige kjennetegn ved folke- og boligtellinger» individuell optelling, samtidighet, fullstendighet innenfor et gitt territorium, tilgang til data for mindre områder og fastsatt periodisitet.

Artikkel 3

Innberetning av data

Medlemsstatene skal sende inn data til Kommisjonen (Eurostat) om befolkningen som omfatter visse demografiske, sosiale og økonomiske kjennetegn for personer, familier og husholdninger samt boligforhold på nasjonalt, regionalt og lokalt plan som fastsatt i vedlegget.

Artikkel 4

Datakilder

1. Medlemsstatene kan bygge statistikkene på forskjellige datakilder, som for eksempel:

- a) tradisjonelle tellinger,
- b) registerbaserte tellinger,
- c) en kombinasjon av tradisjonelle tellinger og utvalgsundersøkelser,
- d) en kombinasjon av registerbaserte tellinger og utvalgsundersøkelser,
- e) en kombinasjon av registerbaserte tellinger og tradisjonelle tellinger,

⁽¹⁾ EFT L 184 av 17.7.1999, s. 23. Beslutningen endret ved beslutning 2006/512/EF (EUT L 200 av 22.7.2006, s. 11).

⁽²⁾ EUT L 154 av 21.6.2003, s. 1. Forordningen sist endret ved europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 176/2008 (EUT L 61 av 5.3.2008, s. 1).

f) en kombinasjon av registerbaserte tellinger, utvalgsundersøkelser og tradisjonelle tellinger, og

g) hensiktsmessige undersøkelser med roterende utvalg (løpende tellinger).

2. Medlemsstatene skal treffe alle nødvendige tiltak for å overholde kravene til vern av personopplysninger. Medlemsstatenes egne bestemmelser om vern av personopplysninger skal ikke berøres av denne forordning.

3. Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen (Eurostat) om eventuelle revisjoner av eller rettelser i de statistikkene som er levert i henhold til denne forordning, og om alle endringer i datakildene og metodikken som er valgt, senest én måned før de reviderte dataene offentliggjøres.

4. Medlemsstatene skal sikre at datakildene og metodikken som benyttes for å overholde kravene i denne forordning, så langt som mulig oppfyller de vesentlige kjennetegnene i folke- og boligtellingerne som fastsatt i artikkel 2 i). De skal fortløpende bestrebe seg på i større grad å oppfylle disse vesentlige kjennetegnene.

Artikkel 5

Dataoverføring

1. Hver medlemsstat skal fastsette en referansedato. Denne referansedatoen skal ligge innenfor et år som er fastsatt på grunnlag av denne forordning (referanseår). Det første referanseåret skal være 2011. Kommisjonen (Eurostat) skal fastsette de påfølgende referanseårene etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll fastsatt i artikkel 8 nr. 3. Referanseårene skal ligge i begynnelsen av hvert tiår.

2. Medlemsstatene skal levere endelige, validerte og aggregerte data og metadata til Kommisjonen (Eurostat) i henhold til denne forordning innen 27 måneder etter utgangen av referanseåret.

3. Kommisjonen (Eurostat) skal vedta et program for de statistiske opplysningene og metadataene som skal oversendes for å oppfylle kravene i denne forordning, etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll fastsatt i artikkel 8 nr. 3.

4. Kommisjonen (Eurostat) skal vedta tekniske spesifikasjoner for variablene samt deres oppdelinger etter framgangsmåten med forskriftskomite fastsatt i artikkel 8 nr. 2.

5. Medlemsstatene skal oversende validerte data og metadata i elektronisk form til Kommisjonen (Eurostat). Kommisjonen (Eurostat) skal vedta hvilket teknisk format som er hensiktsmessig for overføringen av de dataene som kreves, etter framgangsmåten med forskriftskomite fastsatt i artikkel 8 nr. 2.

6. Ved eventuelle revisjoner eller rettelser i samsvar med artikkel 4 nr. 3 skal medlemsstatene oversende til Kommisjonen (Eurostat) de endrede dataene senest den dato de reviderte dataene blir offentliggjort.

Artikkel 6

Kvalitetsvurdering

1. I denne forordning får følgende kvalitetsvurderingskriterier anvendelse på dataene som skal oversendes:

- «relevans» viser til i hvilken grad statistikken oppfyller brukernes nåværende og potensielle behov,
- «nøyaktighet» viser til graden av samsvar mellom beregningene og de ukjente sanne verdiene,
- «aktualitet» og «punktlighet» viser til tidsrommet mellom referanseperioden og tidspunktet for når opplysningene blir gjort tilgjengelige,
- «tilgjengelighet» og «klarhet» viser til hvilke vilkår og måter brukere kan få tilgang til, anvende og tolke data på,
- «sammenlignbarhet» viser til måling av virkningen av ulikheter i anvendte statistiske begreper og måleverktøy og -metoder når statistikker sammenlignes på tvers av geografiske områder, sektorområder eller over tid, og
- «sammenheng» viser til i hvilken utstrekning dataene på en pålitelig måte kan kombineres på ulike måter og for ulike anvendelser.

2. Medlemsstatene skal framlegge for Kommisjonen (Eurostat) en rapport om kvaliteten på de oversendte dataene. I den forbindelse skal medlemsstatene gjøre rede for i hvilken utstrekning datakildene og metodikken som er valgt, er i samsvar med de vesentlige kjennetegnene ved folke- og boligtellingerne som er definert i artikkel 2 i).

3. Ved anvendelse av kvalitetsvurderingskriteriene fastsatt i nr. 1 på data som omfattes av denne forordning, skal kvalitetsrapportenes form og struktur defineres etter framgangsmåten med forskriftskomite fastsatt i artikkel 8 nr. 2. Kommisjonen (Eurostat) skal vurdere kvaliteten på de oversendte dataene.

4. I samarbeid med vedkommende myndigheter i medlemsstatene skal Kommisjonen (Eurostat) framlegge anbefalinger om metoder med henblikk på å sikre kvaliteten på utarbeidede data og metadata, idet det særlig tas hensyn til anbefalingene fra Den europeiske statistikerkonferanse om folke- og boligtellinger i 2010.

*Artikkel 7***Gjennomføringstiltak**

1. Følgende tiltak, som er nødvendige for gjennomføringen av denne forordning, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite fastsatt i artikkel 8 nr. 2:
 - a) tekniske spesifikasjoner for variablene i henhold til denne forordning samt deres oppdelinger i samsvar med artikkel 5 nr. 4,
 - b) fastsettelse av et hensiktsmessig teknisk format i henhold til artikkel 5 nr. 5, og
 - c) form og struktur på kvalitetsrapportene i henhold til artikkel 6 nr. 3.
2. Følgende tiltak, som er nødvendige for gjennomføringen av denne forordning, og som har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i denne forordning ved å utfylle den, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll fastsatt i artikkel 8 nr. 3:
 - a) fastsettelse av referanseår i henhold til artikkel 5 nr. 1, og
 - b) vedtakelse av programmet for statistiske opplysninger og metadata i henhold til artikkel 5 nr. 3.

3. Det skal tas hensyn til prinsippene om at fordelene ved de tiltakene som treffes, skal være større enn kostnadene ved dem, og at tilleggsutgifter og -byrder skal holdes innen rimelige grenser.

*Artikkel 8***Komitéframgangsmåte**

1. Kommisjonen skal bistås av Komiteen for statistikkprogrammet.
2. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5 og 7 i beslutning 1999/468/EF anvendelse, samtidig som det tas hensyn til bestemmelsene i beslutningens artikkel 8.

Tidsrommet fastsatt i artikkel 5 nr. 6 i beslutning 1999/468/EF skal være tre måneder.
3. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5a nr. 1-4 og artikkel 7 i beslutning 1999/468/EF anvendelse, samtidig som det tas hensyn til bestemmelsene i beslutningens artikkel 8.

*Artikkel 9***Ikrafttredelse**

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Strasbourg, 9. juli 2008.

For Europaparlamentet

H.-G. PÖTTERING

President

For Rådet

J.-P. JOUYET

Formann

*VEDLEGG***Variabler som skal omfattes av folke- og boligtellingene**

1. Befolkningsvariabler
 - 1.1. Obligatoriske variabler for de geografiske nivåene NUTS 3, LAU 2
 - 1.1.1. Ikke-avledede variabler
 - vanlig bosted
 - kjønn
 - alder
 - sivilstand
 - fødselsstat/fødested
 - statsborgerskap
 - tidligere vanlig bosted og dato for ankomst til nåværende bosted, eller vanlig bosted ett år før tellingen
 - slektskapsforhold mellom husholdningsmedlemmer
 - 1.1.2. Avledede variabler
 - befolkning i alt
 - sted
 - husholdningsstatus
 - familiestatus
 - familiekjerne
 - familiekjernens størrelse
 - type privathusholdning
 - privathusholdningens størrelse
 - 1.2. Obligatoriske variabler for de geografiske nivåene: nasjonalt plan, NUTS 1, NUTS 2
 - 1.2.1. Ikke-avledede variabler
 - vanlig bosted
 - arbeidsstedets beliggenhet
 - kjønn
 - alder
 - sivilstand
 - nåværende aktivitetsstatus
 - yrke

- næringsgren
- yrkesstatus
- utdanningsnivå
- fødselsstat/fødested
- statsborgerskap
- hvorvidt personen har bodd i utlandet og år for ankomst til landet (fra 1980)
- tidligere vanlig bosted og dato for ankomst til nåværende bosted, eller vanlig bosted ett år før tellingen
- forhold mellom husholdningsmedlemmer
- husholdningens eierstatus

1.2.2. Avledede variabler

- befolkning i alt
- sted
- husholdningsstatus
- familiestatus
- familiekjerne
- familiekjernens størrelse
- type privathusholdning
- privathusholdningens størrelse

2. Boligvariabler

2.1. Obligatoriske variabler for de geografiske nivåene NUTS 3, LAU 2

2.1.1. Ikke-avledede variabler

- boligtype
- boligens beliggenhet
- bebodd eller ubebodd konvensjonell bolig
- antall beboere
- bruksareal til primærrom og/eller antall rom i boenheten
- boliger etter bygningstype
- boliger etter oppføringsperiode

2.1.2. Avledede variabler

- botetthet

2.2. Obligatoriske variabler for de geografiske nivåene: nasjonalt plan, NUTS 1, NUTS 2

2.2.1. Ikke-avledede variabler

- boforhold
- boligtype
- boligens beliggenhet
- bebodd eller ubebodd konvensjonell bolig
- eierform
- antall beboere
- bruksareal til primærrom og/eller antall rom i boenheten
- vannforsyningsystem
- toalett
- bad
- oppvarmingstype
- boliger etter bygningstype
- boliger etter oppføringsperiode

2.2.2. Avledede variabler

- botetthet
-

KOMMISJONSFORORDNING (EF) nr. 960/2008**2014/EØS/35/24****av 30. september 2008****om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 808/2004 om fellesskapsstatistikk over informasjonssamfunnet(*)**

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP
HAR

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 808/2004 av 21. april 2004 om fellesskapsstatistikk over informasjonssamfunnet⁽¹⁾, særlig artikkel 8 nr. 2, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Ved forordning (EF) nr. 808/2004 ble det opprettet en felles ramme for systematisk utarbeiding av fellesskapsstatistikker over informasjonssamfunnet.
- 2) I samsvar med artikkel 8 nr. 1 i forordning (EF) nr. 808/2004 skal det treffes gjennomføringstiltak som fastsetter hvilke data som skal oversendes for å utarbeide

de statistikkene som er definert i artikkel 3 og 4 i nevnte forordning, og for å fastsette fristene for oversending av dataene.

- 3) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra Komiteen for statistikkprogrammet, nedsatt ved rådsbeslutning 89/382/EØF, Euratom⁽²⁾

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Dataene som skal oversendes slik at det kan utarbeides fellesskapsstatistikk over informasjonssamfunnet i henhold til artikkel 3 nr. 2 og artikkel 4 i forordning (EF) nr. 808/2004, er angitt i vedlegg I og II til denne forordning.

Artikkel 2

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 30. september 2008.

For Kommisjonen

Joaquín ALMUNIA

Medlem av Kommisjonen

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 262 av 1.10.2008, s. 6, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 54/2009 av 24. april 2009 om endring av EØS-avtalens vedlegg XXI (Statistikk), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 33 av 25.6.2009, s. 26.

⁽¹⁾ EUT L 143 av 30.4.2004, s. 49.

⁽²⁾ EFT L 181 av 28.6.1989, s. 47.

*VEDLEGG I***MODUL 1: FORETAKENE OG INFORMASJONSSAMFUNNET****1. Emner og deres kjennetegn**

- a) Følgende emner, som er valgt ut fra listen i vedlegg I til forordning (EF) nr. 808/2004, skal behandles for referanseåret 2009:

- IKT-systemer og bruken av disse i foretakene,
- bruken av Internett og andre elektroniske nett i foretakene,
- e-handel og e-forretningsdrift.

- b) Følgende kjennetegn skal samles inn for foretakene:

IKT-systemer og bruken av disse i foretakene

Kjennetegn som skal samles inn for alle foretak:

- bruk av datamaskiner.

Kjennetegn som skal samles inn for foretak som bruker datamaskiner:

- prosentdel av sysselsatte personer som bruker datamaskin minst én gang i uken (frivillig),
- bruk av et lokalt datanett (f.eks. LAN),
- bruk av en lokal hjemmeside (intranett),
- bruk av ekstranett,
- bruk av operativsystemer som er gratis eller er basert på åpen kildekode, f.eks. Linux (dvs. med operativsystemets kildekode tilgjengelig, ingen lisenskostnader og med mulighet til å endre og/eller (videre)formidle den),
- bruk av RFID-teknologi.

Kjennetegn som skal samles inn for foretak som bruker et lokalt datanett (f.eks. LAN):

- bruk av trådløs tilgang i det lokale datanettet (f.eks. LAN).

Kjennetegn som skal samles inn for foretak som bruker RFID:

- bruk av RFID til produktidentifikasjon,
- bruk av RFID til overvåking og kontroll av industriproduksjon,
- bruk av RFID til sporing og lokalisering i forsyningskjeden og lagerbeholdningen,
- bruk av RFID til styring av service- og vedlikeholdsupplysninger eller kapitalforvaltning,
- bruk av RFID til betalingsformål,
- bruk av RFID til personidentifikasjon eller adgangskontroll.

Bruken av Internett og andre elektroniske nett i foretakene

Kjennetegn som skal samles inn for foretak som bruker datamaskiner:

- tilgang til Internett.

Kjennetegn som skal samles inn for foretak med tilgang til Internett:

- prosentdel av sysselsatte personer som minst én gang i uken bruker datamaskin som er tilkoplest Internett,
- Internett-tilkopling: modem eller ISDN,
- Internett-tilkopling: DSL,
- Internett-tilkopling: annen fast Internett-tilkopling,
- Internett-tilkopling: mobil tilkopling,
- bruk av Internett til bank- og finanstjenester (frivillig),
- bruk av Internett til utdanning og undervisning (frivillig),
- bruk av Internett for å kommunisere med offentlige myndigheter i foregående kalenderår,
- bruk av nettsted.

Kjennetegn som skal samles inn for foretak som har kommunisert med offentlige myndigheter via Internett i foregående kalenderår:

- bruk av Internett for å innhente opplysninger fra offentlige myndigheters nettsteder i foregående kalenderår,
- bruk av Internett for å hente skjemaer fra offentlige myndigheters nettsteder i foregående kalenderår,
- bruk av Internett for å sende tilbake utfylte skjemaer til offentlige myndigheter i foregående kalenderår,
- bruk av Internett til forvaltningsmessig behandling helt elektronisk uten behov for ytterligere papirarbeid i foregående kalenderår,
- bruk av Internett for å innlevere anbud i et elektronisk anbudssystem (elektronisk tildeling av offentlige kontrakter) i foregående kalenderår.

Kjennetegn som skal samles inn for foretak som har et nettsted:

- adgang til følgende tjeneste (frivillig): personvernerklæring, vern av personopplysninger eller sikkerhetssertifisering av nettstedet,
- adgang til følgende tjeneste (frivillig): produktkataloger eller prislister,
- adgang til følgende tjeneste (frivillig): mulighet for besøkende til å spesialtilpasse eller formgi produkter,
- adgang til følgende tjeneste (frivillig): direktekoplet bestilling eller reservasjon,
- adgang til følgende tjeneste (frivillig): direktekoplet ordresporing,
- adgang til følgende tjeneste (frivillig): brukertilpasset innhold for regelmessige/faste besøkende,
- adgang til følgende tjeneste (frivillig): annonsering av ledige stillinger eller direktekoplet innsending av stillingssøknader.

E-handel og e-forretningsdrift

Kjennetegn som skal samles inn for foretak som bruker datamaskiner:

- bruk av automatisert datautveksling (ADE), definert som utveksling av meldinger (f.eks. bestillinger, fakturaer, betalingstransaksjoner eller varebeskrivelser) via Internett eller andre datanett i et avtalt format som muliggjør automatisk behandling (f.eks. XML, EDIFACT) uten manuell inntasting,

- elektronisk utveksling av opplysninger om forvaltning av forsyningskjeden med kunder eller leverandører,
- elektronisk og automatisk utveksling av relevante opplysninger om innkommende salgsordrer (elektroniske eller ikke) med lagerstyringsansvarlig,
- elektronisk og automatisk utveksling av relevante opplysninger om innkommende salgsordrer (elektroniske eller ikke) med regnskapsansvarlig,
- elektronisk og automatisk utveksling av relevante opplysninger om innkommende salgsordrer (elektroniske eller ikke) med ansvarlig for produksjons- eller servicestyring,
- elektronisk og automatisk utveksling av relevante opplysninger om innkommende salgsordrer (elektroniske eller ikke) med distribusjonsansvarlig,
- elektronisk og automatisk utveksling av relevante opplysninger om utgående innkjøpsordrer (elektroniske eller ikke) med lagerstyringsansvarlig,
- elektronisk og automatisk utveksling av relevante opplysninger om utgående innkjøpsordrer (elektroniske eller ikke) med regnskapsansvarlig,
- bruk av programvare for ressursplanlegging i foretak (ERP) for utveksling av opplysninger om salg og/eller innkjøp med andre avdelinger i foretaket (f.eks. finans, planlegging, markedsføring),
- bruk av programvare for håndtering av kundeopplysninger (såkalt CRM) for å innhente og lagre opplysninger om kundene og gjøre dem tilgjengelige for andre avdelinger i foretaket,
- bruk av programvare for håndtering av kundeopplysninger (såkalt CRM) for å analysere opplysningene om kundene i markedsføringsøyemed (prissetting, salgsfremmende tiltak, valg av distribusjonskanaler osv.)
- bruk av elektronisk signatur i alle meldinger som sendes, dvs. ved hjelp av krypteringsmetoder som sikrer meldingens ekthet og integritet (knytter den entydig til underskriveren og gjør det mulig å identifisere denne og spore eventuelle senere endringer av meldingen).

Kjennetegn som skal samles inn for foretak som bruker automatisert datautveksling (ADE):

- bruk av ADE til: å sende bestillinger til leverandører,
- bruk av ADE til: å motta fakturaer,
- bruk av ADE til: å motta kundebestillinger,
- bruk av ADE til: å sende fakturaer,
- bruk av ADE til: å sende eller motta produktinformasjon,
- bruk av ADE til: å sende eller motta transportdokumenter,
- bruk av ADE til: å sende betalingsanvisninger til finansinstitusjoner (frivillig),
- bruk av ADE til: å sende eller motta data til/fra offentlige myndigheter (frivillig).

Kjennetegn som skal samles inn for foretak som bruker datamaskiner, og som ikke er klassifisert i næringshovedområde K i NACE Rev. 2:

- har sendt bestillinger via datanett i foregående kalenderår,
- har mottatt bestillinger via datanett i foregående kalenderår,
- vanskeligheter med eller hindringer for e-handel: produkter eller tjenester er ikke egnet for e-handel (frivillig),
- vanskeligheter med eller hindringer for e-handel: kundene ønsker ikke å kjøpe via e-handel (frivillig),

- vanskeligheter med eller hindringer for e-handel: betenkeligheter med hensyn til sikkerhet (frivillig),
- vanskeligheter med eller hindringer for e-handel: vanskeligheter knyttet til logistikk (frivillig),
- vanskeligheter med eller hindringer for e-handel: usikkerhet om den rettslige rammen (frivillig),
- vanskeligheter med eller hindringer for e-handel: tekniske problemer med å gjennomføre e-handel (frivillig),
- vanskeligheter med eller hindringer for e-handel: behov for å omorganisere forretningsdriften for å kunne bruke e-handel (frivillig),
- vanskeligheter med eller hindringer for e-handel: tidligere dårlige erfaringer med elektronisk salg (frivillig),
- vanskeligheter med eller hindringer for e-handel: språkproblemer knyttet til internasjonal e-handel (frivillig).

Kjennetegn som skal samles inn for foretak som utveksler opplysninger om forvaltning av forsyningskjeden med kunder eller leverandører, og som ikke er klassifisert i næringshovedområde K i NACE Rev. 2:

- utveksling av opplysninger med leverandører om lagerbeholdning, produksjon eller etterspørselsprognoser,
- utveksling av opplysninger med leverandører om etterspørselsprognoser (frivillig),
- utveksling av opplysninger med leverandører om lagerbeholdning (frivillig),
- utveksling av opplysninger med leverandører om produksjonsplaner (frivillig),
- utveksling av opplysninger med leverandører om leveringsstatus,
- utveksling av opplysninger med kunder om lagerbeholdning, produksjon og etterspørselsprognoser,
- utveksling av opplysninger med kunder om etterspørselsprognoser (frivillig),
- utveksling av opplysninger med kunder om lagerbeholdning (frivillig),
- utveksling av opplysninger med kunder om produksjonsplaner (frivillig),
- utveksling av opplysninger med kunder om leveringsstatus,
- utveksling av opplysninger med leverandører eller kunder via nettsteder (frivillig),
- utveksling av opplysninger med leverandører eller kunder via automatisert datautveksling (frivillig).

Kjennetegn som skal samles inn for foretak som har mottatt bestillinger via datanett, og som ikke er klassifisert i næringshovedområde K i NACE Rev. 2:

- andel av bestillinger mottatt via datanett i foregående kalenderår, i prosent av samlet omsetning,
- andel av bestillinger mottatt via nettsteder i foregående kalenderår, i prosent av e-salg,
- andel av bestillinger mottatt via automatisert datautveksling i foregående kalenderår, i prosent av e-salg,
- andel av bestillinger mottatt via automatisert datautveksling via Internett i foregående kalenderår, i prosent av e-salg (frivillig),
- andel av bestillinger mottatt via automatisert datautveksling via andre nett i foregående kalenderår, i prosent av e-salg (frivillig),
- elektronisk salg etter bestemmelsessted: egen stat,
- elektronisk salg etter bestemmelsessted: andre EU-stater,

- elektronisk salg etter bestemmelsessted: øvrige deler av verden,
- bruk av direktekoblede betalingssystemer for salg via nettsteder (frivillig),
- bruk av frakoblede betalingssystemer for salg via nettsteder (frivillig),
- bruk av sikre protokoller (SSL/TLS) ved mottak av bestillinger via Internett,
- positive virkninger av å innføre elektronisk salg: tilgang til nye markeder, økt salgspotensial (frivillig),
- positive virkninger av å innføre elektronisk salg: lavere transaksjonskostnader (frivillig),
- positive virkninger av å innføre elektronisk salg: økt omsetning (frivillig),
- positive virkninger av å innføre elektronisk salg: andre virkninger (frivillig).

Kjennetegn som skal samles inn for foretak som har mottatt bestillinger fra kunder fra andre stater i Den europeiske union via datanett, og som ikke er klassifisert i næringshovedområde K i NACE Rev. 2:

- elektronisk salg etter bestemmelsessted: EU-stat med høyest verdi av elektronisk salg i foregående kalenderår (frivillig),
- elektronisk salg etter bestemmelsessted: EU-stat med nest høyest verdi av elektronisk salg i foregående kalenderår (frivillig),
- elektronisk salg etter bestemmelsessted: EU-stat med tredje høyest verdi av elektronisk salg i foregående kalenderår (frivillig).

Kjennetegn som skal samles inn for foretak som har sendt bestillinger via datanett, og som ikke er klassifisert i næringshovedområde K i NACE Rev. 2:

- andel av bestillinger foretatt via datanett i foregående kalenderår, i prosent av samlede innkjøp, i prosentklasser ([0;1], [1;5], [5;10], [10;25], [25;50], [50;75], [75;100]),
- elektronisk salg etter opprinnelsessted: egen stat,
- elektronisk salg etter opprinnelsessted: andre EU-stater,
- elektronisk salg etter opprinnelsessted: øvrige deler av verden.

c) Følgende kjennetegn for foretak skal samles inn eller innhentes fra alternative kilder:

Kjennetegn som skal samles inn for alle foretak:

- foretakets økonomiske hovedvirksomhet i foregående kalenderår,
- gjennomsnittlig antall sysselsatte personer i foregående kalenderår,
- beliggenhet i en tilnærminingsregion/ikke-tilnærminingsregion i foregående kalenderår,

Kjennetegn som skal samles inn for foretak som ikke er klassifisert i næringshovedområde K i NACE Rev. 2:

- samlede kjøp av varer og tjenester (i verdi eksklusive mva.) i foregående kalenderår,
- samlet omsetning (i verdi eksklusive mva.) i foregående kalenderår.

2. Dekning

Kjennetegnene definert i nr. 1 bokstav b) i dette vedlegg skal samles inn og innhentes for foretak som er klassifisert i henhold til følgende økonomiske virksomhet, foretaksstørrelse og geografiske område.

- a) Økonomisk virksomhet: foretak som er klassifisert i følgende kategorier i NACE Rev. 2:

NACE-kategori	Beskrivelse
Næringshovedområde C	«Industri»
Næringshovedområde D, E	«Elektrisitets-, gass-, damp- og varmtvannsforsyning, vannforsyning, avløps- og renovasjonsvirksomhet»
Næringshovedområde F	«Bygge- og anleggsvirksomhet»
Næringshovedområde G	«Varehandel, reparasjon av motorvogner»
Næringshovedområde H	«Transport og lagring»
Næringshovedområde I	«Overnattings- og serveringsvirksomhet»
Næringshovedområde J	«Informasjon og kommunikasjon»
Næringsgrupper 64.19, 64.92, 66.12 og 66.19	«Finansierings- og forsikringsvirksomhet»
Næringshovedgrupper 65.1 og 65.2	
Næringshovedområde L	«Omsetning og drift av fast eiendom»
Næring 69-74	«Faglig, vitenskapelig og teknisk tjenesteyting»
Næringshovedområde N	«Forretningsmessig tjenesteyting»

- b) Foretaksstørrelse: foretak med ti eller flere sysselsatte personer. Foretak med færre enn ti sysselsatte personer er frivillig.

- c) Geografisk dekning: foretak som befinner seg på medlemsstatens territorium.

3. Referanseperioder

Referanseperioden er 2008 for kjennetegn som viser til foregående kalenderår. Referanseperioden er januar 2009 for de andre kjennetegnene.

4. Fordeling

For de emnene og kjennetegnene som er oppført under nr. 1 bokstav b) i dette vedlegg, skal følgende bakgrunnsdata samles inn.

- a) Fordeling etter økonomisk virksomhet: i samsvar med følgende aggregater i NACE Rev. 2:

NACE Rev. 2-aggregering for eventuell beregning av nasjonale aggregater
10-18
19-22
23-25
26-33
35-39
41-43
45-47
49-53
55
56
58-63
64.19 + 64.92 + 65.1 + 65.2 + 66.12 + 66.19
68
69-74
77-82
79

NACE Rev 2-aggregering for mulig beregning av europeiske aggregater

10-12

13-15

16-18

26

27-28

29-30

31-33

45

46

47

58-60

61

62-63

64.19 + 64.92

65.1 + 65.2

66.12 + 66.19

77-78 + 80-82

Dataene skal oppgis inndelt etter de respektive NACE Rev. 1.1-aggregatene, slik at dataene i begge versjoner av næringsgrupperingen kan sammenlignes.

NACE-aggregater

DA + DB + DC + DD + DE

DF + DG + DH

DI + DJ

DK + DL + DM + DN

45

50

51

52

55.1 + 55.2

60 + 61 + 62 + 63

64

65.12 + 65.22

66.01 + 66.03

72

70 + 71 + 73 + 74

92.1 + 92.2

De frivillige NACE Rev 1.1-kategoriene skal, dersom de er dekket, inndeles på følgende måte.

NACE-aggregater

22

40 + 41

55.3 + 55.4 + 55.5

92.3 to 92.7

93

67.12 + 67.13 + 67.2

- b) Fordeling etter størrelsesklasse: Dataene skal fordeles etter følgende størrelsesklasser ut fra antall sysselsatte personer.

Størrelsesklasse

Ti eller flere sysselsatte personer

10-49 sysselsatte personer

50-249 sysselsatte personer

250 eller flere sysselsatte personer

Foretak med færre enn ti sysselsatte personer skal, dersom de er dekket, inndeles på følgende måte. (Dataene oppgis frivillig for størrelsesklassene «Færre enn fem sysselsatte personer» og «5-9 sysselsatte personer».)

Størrelsesklasse

Færre enn ti sysselsatte personer

Færre enn fem sysselsatte personer (frivillig)

Fem-ni sysselsatte personer (frivillig)

- c) Geografisk fordeling: Dataene skal fordeles etter følgende regionale grupper.

Regional gruppe

Tilnæringsregioner

Ikke-tilnæringsregioner

5. Periodisitet

Dataene skal leveres én gang for 2009.

6. Frister

- De aggregerte dataene, som eventuelt er merket som fortrolige eller upålitelige data, nevnt i artikkel 6 i forordning (EF) nr. 808/2004, skal sendes til Eurostat før 5. oktober 2009. Innen denne datoen skal alle dataene være ferdig bearbeidet, validert og godkjent. Dataene skal overføres i et maskinlesbart tabellformat som er i samsvar med Eurostats retningslinjer.
- Metadataene nevnt i artikkel 6 i forordning (EF) nr. 808/2004 skal sendes til Eurostat før 31. mai 2009. Metadataene skal leveres i henhold til den rapporteringsmal som Eurostat har fastsatt.
- Kvalitetsrapporten nevnt i artikkel 7 nr. 4 i forordning (EF) nr. 808/2004 skal sendes til Eurostat innen 5. november 2009. Rapporten skal leveres i henhold til den rapporteringsmal som Eurostat har fastsatt.

VEDLEGG II

MODUL 2: PRIVATPERSONER, HUSHOLDNINGER OG INFORMASJONSSAMFUNNET

1. Emner og deres kjennetegn

- a) Følgende emner, som er valgt ut fra listen i vedlegg II til forordning (EF) nr. 808/2004, skal behandles for referanseåret 2009:

- tilgang til og bruk av IKT-systemer hos privatpersoner og/eller husholdninger,
- bruk av Internett til forskjellige formål hos privatpersoner og/eller husholdninger,
- IKT-kompetanse,
- hindringer for bruk av IKT og Internett.

- b) Følgende kjennetegn skal samles inn:

Tilgang til og bruk av IKT-systemer hos privatpersoner og/eller husholdninger

Kjennetegn som skal samles inn for alle husholdninger:

- tilgang til datamaskin hjemme,
- tilgang til Internett hjemme, uavhengig av om det benyttes eller ikke.

Kjennetegn som skal samles inn for husholdninger som har tilgang til Internett hjemme:

- utstyr som brukes for å få tilgang til Internett hjemme: stasjonær datamaskin,
- utstyr som brukes for å få tilgang til Internett hjemme: bærbar datamaskin,
- utstyr som brukes for å få tilgang til Internett hjemme: annet mobilt utstyr,
- utstyr som brukes for å få tilgang til Internett hjemme (frivillig): Internett via mobiltelefon,
- utstyr som brukes for å få tilgang til Internett hjemme (frivillig): håndholdt datamaskin,
- utstyr som brukes for å få tilgang til Internett hjemme: fjernsynsapparat med særskilt Internett-innretning,
- utstyr som brukes for å få tilgang til Internett hjemme: spillkonsoll,
- utstyr som brukes for å få tilgang til Internett hjemme: ukjent,
- type tilkopleing som brukes for å få tilgang til Internett hjemme: modem eller ISDN,
- type tilkopleing som brukes for å få tilgang til Internett hjemme: DSL (f.eks. ADSL, SHDSL),
- type tilkopleing som brukes for å få tilgang til Internett hjemme: annen bredbåndstilkopleing (f.eks. kabel, UMTS osv.),
- type tilkopleing som brukes for å få tilgang til Internett hjemme: mobiltelefon over smalband (GPRS osv.).

Kjennetegn som skal samles inn for alle privatpersoner:

- når ble datamaskinen sist brukt hjemme, på arbeidsstedet eller andre steder (i løpet av de siste tre månedene, for mellom tre måneder og ett år siden, for mer enn ett år siden, aldri brukt datamaskin).

Kjennetegn som skal samles inn for privatpersoner som har brukt datamaskin i løpet av de siste tre månedene:

- hvor ofte datamaskinen gjennomsnittlig er i bruk (hver dag eller nesten hver dag, minst én gang hver uke (men ikke hver dag), minst én gang hver måned (men ikke hver uke), under én gang hver måned),
- hvor ble datamaskinen brukt i løpet av de siste tre månedene (frivillig): hjemme,
- hvor ble datamaskinen brukt i løpet av de siste tre månedene (frivillig): på arbeidsstedet (ikke hjemme),
- hvor ble datamaskinen brukt i løpet av de siste tre månedene (frivillig): på utdanningsstedet,

- hvor ble datamaskinen brukt i løpet av de siste tre månedene (frivillig): hjemme hos en annen person,
- hvor ble datamaskinen brukt i løpet av de siste tre månedene (frivillig): andre steder (f.eks. offentlig bibliotek, hotell, lufthavn, Internett-kafé).

Bruk av Internett til forskjellige formål hos privatpersoner og/eller husholdninger

Kjennetegn som skal samles inn for alle privatpersoner:

- når ble Internett sist brukt (i løpet av de siste tre månedene, for mellom tre måneder og ett år siden, for mer enn ett år siden, aldri brukt Internett).

Kjennetegn som skal samles inn for privatpersoner som allerede har brukt Internett:

- når ble Internett sist brukt privat i forretningsøyemed (i løpet av de tre siste månedene, for mellom tre måneder og ett år siden, for mer enn ett år siden, aldri kjøpt eller bestilt),
- bruk av Internett til veddemål (f.eks. sportsveddemål) eller pengespill eller lotto i de siste tolv månedene (frivillig),
- kunnskap om grunnleggende forbrukerrettigheter i EU i forbindelse med direktekoplete kjøp av varer via Internett (unntatt auksjoner): heving av kjøp og rett til tilbakebetaling innen en kort frist for de fleste varer (frivillig),
- kunnskap om grunnleggende forbrukerrettigheter i EU i forbindelse med direktekoplete kjøp av varer via Internett (unntatt auksjoner): levering av varer innen høyst 30 dager etter at varene er bestilt (med mindre annet er avtalt mellom partene) (frivillig),
- kunnskap om grunnleggende forbrukerrettigheter i EU i forbindelse med direktekoplete kjøp av varer via Internett (unntatt auksjoner): personvern og datasikring (f.eks. samtykke til databehandling utover kravene til ordrebehandling og fakturering) (frivillig),
- kunnskap om grunnleggende forbrukerrettigheter i EU i forbindelse med direktekoplete kjøp av varer via Internett (unntatt auksjoner): rett til å bli underrettet om kontraktsvilkårene (frivillig),
- kunnskap om grunnleggende forbrukerrettigheter i EU i forbindelse med direktekoplete kjøp av varer via Internett (unntatt auksjoner): annet (frivillig).

Kjennetegn som skal samles inn for privatpersoner som har brukt Internett i løpet av de siste tre månedene:

- hvor ofte har Internett vært i bruk i løpet av de siste tre månedene (hver dag eller nesten hver dag, minst én gang hver uke (men ikke hver dag), minst én gang hver måned (men ikke hver uke), under én gang hver måned),
- hvor ble Internett brukt i løpet av de siste tre månedene: hjemme,
- hvor ble Internett brukt i løpet av de siste tre månedene: på arbeidssstedet (ikke hjemme),
- hvor ble Internett brukt i løpet av de siste tre månedene: på utdanningsstedet,
- hvor ble Internett brukt i løpet av de siste tre månedene: hjemme hos en annen person,
- hvor ble Internett brukt i løpet av de siste tre månedene: andre steder,
- hvor ble Internett brukt i løpet av de siste tre månedene (frivillig): offentlig bibliotek,
- hvor ble Internett brukt i løpet av de siste tre månedene (frivillig): postkontor,
- hvor ble Internett brukt i løpet av de siste tre månedene (frivillig): offentlig kontor, rådhus eller offentlig organ,
- hvor ble Internett brukt i løpet av de siste tre månedene (frivillig): lokal eller frivillig organisasjon,
- hvor ble Internett brukt i løpet av de siste tre månedene (frivillig): Internett-kafé,
- hvor ble Internett brukt i løpet av de siste tre månedene (frivillig): trådløs sone (på hoteller, i lufthavner, på offentlige steder osv.),
- bruk av mobilt utstyr for å få tilgang til Internett: mobiltelefon,

- bruk av mobilt utstyr for å få tilgang til Internett: mobiltelefon via GPRS,
- bruk av mobilt utstyr for å få tilgang til Internett: mobiltelefon via UMTS, HSDPA (3G, 3G+),
- bruk av mobilt utstyr for å få tilgang til Internett: håndholdt datamaskin («palmtop», PDA),
- bruk av mobilt utstyr for å få tilgang til Internett: bærbar datamaskin via trådløs tilkopling utenfor hjemmet eller arbeidssstedet,
- bruk av Internett i løpet av de siste tre månedene til private formål for å sende og/eller motta e-post,
- bruk av Internett i løpet av de siste tre månedene til private formål for å telefonere via Internett og føre videosamtaler (med nettkamera) via Internett,
- bruk av Internett i løpet av de siste tre månedene til private formål for å sende meldinger til samtalesider, blogger, nyhetsgrupper eller direktekoblede diskusjonsfora, bruk av direktemeldinger,
- bruk av Internett i løpet av de siste tre månedene til private formål for å søke etter opplysninger om varer og tjenester,
- bruk av Internett i løpet av de siste tre månedene til private formål for å benytte tjenester knyttet til reiser og innkvartering,
- bruk av Internett i løpet av de siste tre månedene til private formål for å lytte til nettradio og/eller se på nettfjernsyn,
- bruk av Internett i løpet av de siste tre månedene til private formål for å laste opp egenprodusert innhold (tekst, bilder, fotografier, video, musikk osv.) til et nettsted for deling,
- bruk av Internett i løpet av de siste tre månedene til private formål for å laste ned programvare (unntatt programvare for spill),
- bruk av Internett i løpet av de siste tre månedene til private formål for å spille eller laste ned spill, bilder, filmer eller musikk,
- bruk av Internett i løpet av de siste tre månedene til private formål for å lese eller laste ned nyheter, nettaviser eller nettidsskrifter,
- bruk av Internett i løpet av de siste tre månedene til private formål for å søke etter arbeid eller sende jobbsøknad,
- bruk av Internett i løpet av de siste tre månedene til private formål for å søke etter opplysninger knyttet til helse,
- bruk av Internett i løpet av de siste tre månedene til private formål for å benytte nettbank,
- bruk av Internett i løpet av de siste tre månedene til private formål for å selge varer eller tjenester, f.eks. på auksjon,
- bruk av Internett i løpet av de siste tre månedene til private formål for å innhente opplysninger om utdanning, opplæring eller kurs,
- bruk av Internett i løpet av de siste tre månedene til private formål for å følge et kurs på nettet (uavhengig av emne),
- bruk av Internett i løpet av de siste tre månedene til private formål for å søke på Internett i læringsøymed,
- bruk av Internett i løpet av de siste tre månedene til private formål for å skaffe opplysninger fra offentlige myndigheters nettsteder,
- bruk av Internett i løpet av de siste tolv månedene til private formål for å skaffe opplysninger fra offentlige myndigheters nettsteder,
- bruk av Internett i løpet av de siste tre månedene til private formål for å laste ned offisielle skjemaer fra offentlige myndigheters nettsteder,
- bruk av Internett i løpet av de siste tolv månedene til private formål for å laste ned offisielle skjemaer fra offentlige myndigheters nettsteder,

- bruk av Internett i løpet av de siste tre månedene til private formål for å sende utfylte skjemaer til offentlige myndigheter,
- bruk av Internett i løpet av de siste tolv månedene til private formål for å sende utfylte skjemaer til offentlige myndigheter,

Kjennetegn som skal samles inn for privatpersoner som har brukt Internett i løpet av de siste tre månedene til private formål for å søke etter opplysninger om varer og tjenester:

- opplysningene ble brukt til å kjøpe varer eller tjenester (frivillig),
- opplysningene ble brukt til å handle via Internett (frivillig).

Kjennetegn som skal samles inn for privatpersoner som har brukt Internett i løpet av de siste tre månedene til private formål for å lese eller laste ned nyheter, nettaviser eller nettidsskrifter:

- bruk av Internett i løpet av de siste tre månedene til private formål for å lese eller laste ned nyheter, nettaviser eller nettidsskrifter som privatpersonen abonnerer på for å motta dem regelmessig.

Kjennetegn som skal samles inn for privatpersoner som i løpet av de siste tolv månedene har brukt Internett til privat e-handel:

- bruk av Internett i løpet av de siste tolv månedene for å bestille næringsmidler eller dagligvarer,
- bruk av Internett i løpet av de siste tolv månedene for å bestille husholdningsartikler,
- bruk av Internett i løpet av de siste tolv månedene for å bestille legemidler,
- bruk av Internett i løpet av de siste tolv månedene for å bestille filmer eller musikk (skal oppgis for seg for filmer: om levering er skjedd via nett eller ikke, skal oppgis for seg for musikk: om levering er skjedd via nett eller ikke),
- bruk av Internett i løpet av de siste tolv månedene for å bestille bøker, tidsskrifter, aviser eller e-læringsmateriell (skal oppgis for seg: om levering er skjedd via nett eller ikke),
- bruk av Internett i løpet av de siste tolv månedene for å bestille klær eller sportsartikler,
- bruk av Internett i løpet av de siste tolv månedene for å bestille videospill og oppgraderinger (skal oppgis for seg sammen med annen programvare og oppgraderinger: om levering er skjedd via nett eller ikke),
- bruk av Internett i løpet av de siste tolv månedene for å bestille annen programvare og oppgraderinger (skal oppgis for seg sammen med videospill og oppgraderinger: om levering er skjedd via nett eller ikke),
- bruk av Internett i løpet av de siste tolv månedene for å bestille maskinvare,
- bruk av Internett i løpet av de siste tolv månedene for å bestille elektronisk utstyr (herunder kameraer),
- bruk av Internett for å bestille telekommunikasjonstjenester (f.eks. fjernsyn, bredbåndsabonnement, abonnement for fasttelefon eller mobiltelefon, påfylling av forhåndsbetalte telefonkort),
- bruk av Internett i løpet av de siste tolv månedene for å kjøpe aksjer, forsikringer og andre finansielle tjenester,
- bruk av Internett i løpet av de siste tolv månedene for å bestille ferieinnkvartering (hoteller osv.),
- bruk av Internett i løpet av de siste tolv månedene for å foreta andre reisebestillinger (reisebilletter, leiebil osv., skal oppgis for seg sammen med billetter til arrangementer: om levering er skjedd via nett eller ikke),
- bruk av Internett i løpet av de siste tolv månedene for å bestille billetter til arrangementer (skal oppgis for seg sammen med reisebilletter: om levering er skjedd via nett eller ikke),
- bruk av Internett i løpet av de siste tolv månedene for å bestille andre varer eller tjenester,
- varer eller tjenester som er kjøpt eller bestilt fra innenlandske selgere i løpet av de siste tolv månedene,
- varer eller tjenester som er kjøpt eller bestilt fra selgere i andre EU-stater i løpet av de siste tolv månedene,
- varer eller tjenester som er kjøpt eller bestilt fra selgere i øvrige deler av verden i løpet av de siste tolv månedene,

- varer eller tjenester som er kjøpt eller bestilt i løpet av de siste tolv månedene: selgerens opprinnelsesstat er ukjent,
- antall bestillinger eller varer eller tjenester som er kjøpt via Internett i løpet av de siste tre månedene (1-5 bestillinger/kjøp, mellom >5 og 10 bestillinger/kjøp, >10 bestillinger/kjøp, ukjent) (valgfritt),
- samlet verdi av varer eller tjenester (unntatt aksjer eller andre finansielle tjenester) som er kjøpt via Internett i løpet av de siste tre månedene (beløp i nasjonal valuta eller i klasser dersom den nasjonale valutaen er euro: under 50 euro, 50 til under 100 euro, 100 til under 500 euro, 500 euro til under 1 000 euro, 1 000 euro eller mer, ukjent) (frivillig),
- betalingsmetode for varer eller tjenester til privat bruk som er bestilt via Internett i løpet av de siste tolv månedene: har gitt kreditt- eller debetkortopplysninger via Internett,
- betalingsmetode for varer eller tjenester til privat bruk som er bestilt via Internett i løpet av de siste tolv månedene: har gitt opplysninger om forhåndsbetalt kort eller forhåndsbetalt konto via Internett,
- betalingsmetode for varer eller tjenester til privat bruk som er bestilt via Internett i løpet av de siste tolv månedene: elektronisk bankoverføring via nettbank,
- betalingsmetode for varer eller tjenester til privat bruk som er bestilt via Internett i løpet av de siste tolv månedene: betaling på andre måter enn via Internett (kontant, via vanlig bankoverføring osv.),
- vanskeligheter i løpet av de siste tolv månedene knyttet til kjøp eller bestilling av varer eller tjenester til privat bruk via Internett, uansett hvilken type vanskeligheter,
- bredere utvalg av varer eller tjenester er et argument for å bestille varer eller tjenester til privat bruk via Internett (svært viktig, til en viss grad, ikke i det hele tatt),
- lavere priser er et argument for å bestille varer eller tjenester til privat bruk via Internett (svært viktig, til en viss grad, ikke i det hele tatt),
- et brukervennlig nettsted er et argument for å bestille varer eller tjenester til privat bruk via Internett (svært viktig, til en viss grad, ikke i det hele tatt),
- praktiske hensyn (f.eks. tidsbesparelse, mulighet for å handle når som helst, også i utlandet) er et argument for å bestille varer eller tjenester til privat bruk via Internett (svært viktig, til en viss grad, ikke i det hele tatt),
- mulighet for å kjøpe produkter som ikke finnes i mitt område eller min region er et argument for å bestille varer eller tjenester til privat bruk via Internett (svært viktig, til en viss grad, ikke i det hele tatt),
- at kvaliteten på nettstedets tjenester er godkjent av et uavhengig organ eller at det finnes et anerkjent garantimerke er et argument for å bestille varer eller tjenester til privat bruk via Internett (svært viktig, til en viss grad, ikke i det hele tatt),
- brukervurderinger og tilbakemeldinger på nettstedet fra andre brukere er et argument for å bestille varer eller tjenester til privat bruk via Internett (svært viktig, til en viss grad, ikke i det hele tatt),
- pålitelighet når det gjelder juridiske rettigheter og garantier er et argument for å bestille varer eller tjenester til privat bruk via Internett (svært viktig, til en viss grad, ikke i det hele tatt),
- leser salgsvilkårene ved kjøp av varer eller tjenester til privat bruk via Internett (alltid, noen ganger, aldri).

Kjennetegn som skal samles inn for privatpersoner som i løpet av de siste tolv månedene har brukt Internett til privat e-handel for å bestille legemidler:

- bruk av Internett til e-handel for å bestille legemidler på resept (frivillig),
- bruk av Internett til e-handel for å bestille legemidler uten resept (frivillig).

Kjennetegn som skal samles inn for privatpersoner som har brukt Internett til privat e-handel i løpet av de siste tolv månedene, og som har opplevd vanskeligheter knyttet til e-handel:

- vanskeligheter med e-handel: teknisk feil på nettstedet ved bestilling eller betaling,

- vanskeligheter med e-handel: vanskeligheter med å finne opplysninger om garantier og andre juridiske rettigheter,
- vanskeligheter med e-handel: lengre leveringstid enn oppgitt,
- vanskeligheter med e-handel: høyere sluttkostnad enn oppgitt (f.eks. høyere leveringskostnader, uventet transaksjonsgebyr),
- vanskeligheter med e-handel: levert feil eller skadet vare,
- vanskeligheter med e-handel: vanskeligheter med bedrageri (f.eks. ingen varer/tjenester levert, misbruk av kredittkortopplysninger),
- vanskeligheter med e-handel: vanskelig å klage og motta erstatning, eller utilfredsstillende svar på en klage,
- vanskeligheter med e-handel: annet.

IKT-kompetanse

Kjennetegn som skal samles inn for privatpersoner som allerede har brukt en datamaskin:

- siste kurs på minst tre timer om en hvilken som helst form for bruk av datamaskin (i løpet av de siste tre månedene, for mellom tre måneder og ett år siden, for mellom ett og tre år siden, for mer enn tre år siden, har aldri gått på kurs) (frivillig),
- tilstrekkelig datakunnskap til å kopiere eller flytte en fil eller mappe,
- tilstrekkelig datakunnskap til å klippe og lime for å kopiere eller flytte informasjon i et dokument,
- tilstrekkelig datakunnskap til å foreta grunnleggende beregninger i et regneark,
- tilstrekkelig datakunnskap til å komprimere (eller pakke) filer,
- tilstrekkelig datakunnskap til å kople til og installere nytt utstyr, f.eks. skriver eller modem,
- tilstrekkelig datakunnskap til å skrive et dataprogram i et særskilt programmeringsspråk.

Hindringer for bruk av IKT og Internett

Kjennetegn som skal samles inn for husholdninger som har tilgang til Internett hjemme, men ikke via bredbåndstilkopling:

- hindringer for Internett-tilgang hjemme via bredbånd: for dyrt,
- hindringer for Internett-tilgang hjemme via bredbånd: har ikke behov,
- hindringer for Internett-tilgang hjemme via bredbånd: finnes ikke i mitt område,
- hindringer for Internett-tilgang hjemme via bredbånd: kan få tilgang til bredbånd andre steder (f.eks. på arbeid),
- hindringer for Internett-tilgang hjemme via bredbånd: annet.

Kjennetegn som skal samles inn for privatpersoner som har brukt Internett, men ikke til e-handel i løpet av de siste tolv månedene:

- hindringer for e-handel: har ikke behov,
- hindringer for e-handel: foretrekker å handle personlig, liker å se varen, lojalitet til butikkene, vane,
- hindringer for e-handel: vanskelig å finne relevante opplysninger om varer og tjenester på nettstedet,
- hindringer for e-handel: mangel på kunnskaper,

- hindringer for e-handel: levering av varer bestilt via Internett er problematisk (f.eks. for lang leveringstid eller logistikkproblemer),
- hindringer for e-handel: betenkeligheter med hensyn til sikkerheten ved betaling (f.eks. utlevering av kredittkortopplysninger via Internett),
- hindringer for e-handel: betenkeligheter med hensyn til personvern (f.eks. utlevering av personopplysninger via Internett),
- hindringer for e-handel: mangel på tillit med hensyn til mottak eller tilbakesending av varer, betenkeligheter med hensyn til klager eller erstatninger,
- hindringer for e-handel: har ikke betalingskort for betaling via Internett,
- hindringer for e-handel: Internett-tilkoplingen er for langsom,
- hindringer for e-handel: annet.

2. Dekning

- a) Statistikkenehetene som skal brukes ved innsamling av kjennetegnene oppført i nr. 1 bokstav b) i dette vedlegg med hensyn til husholdninger, er husholdninger der minst ett medlem tilhører aldersgruppen 16-74 år.
- b) Statistikkenehetene som skal brukes ved innsamlingen av kjennetegnene oppført i nr. 1 bokstav b) i dette vedlegg vedrørende privatpersoner, er privatpersoner i alderen 16-74 år.
- c) Den geografiske dekingen skal omfatte husholdninger og/eller privatpersoner som bor på medlemsstatens territorium.

3. Referanseperiode

Referanseperioden for de statistiske opplysningene som skal samles inn, er første kvartal av 2009.

4. Fordeling

- a) For de emnene og kjennetegnene som er oppført under nr. 1 bokstav b) i dette vedlegg, og som gjelder husholdninger, skal følgende bakgrunnsdata samles inn:
 - bostedsregion (samles inn i samsvar med NUTS 1-nomenklaturen over regioner),
 - bostedsregion i samsvar med NUTS 2-nomenklaturen (frivillig),
 - geografisk beliggenhet: bor i tilnærmingsregioner (herunder regioner som gradvis utfases); bor i regioner som er omfattet av målet om regional konkurranseevne og sysselsetting,
 - urbaniseringsgrad: bor i tett befolkede områder, bor i middels tett befolkede områder, bor i tynt befolkede områder,
 - type husholdning, antall medlemmer i husholdningen (samles inn for seg: antall barn under 16),
 - husholdningens nettoinntekt per måned (samles inn som en verdi eller ved hjelp av kvartiler) (frivillig).
- b) For de emnene og kjennetegnene som er oppført i nr. 1 bokstav b) i dette vedlegg, og som gjelder privatpersoner, skal følgende bakgrunnsdata samles inn:
 - bostedsregion (samles inn i samsvar med NUTS 1-nomenklaturen over regioner),
 - bostedsregion i samsvar med NUTS 2-nomenklaturen (frivillig),
 - geografisk beliggenhet: bor i tilnærmingsregioner (herunder regioner som gradvis utfases); bor i regioner som er omfattet av målet om regional konkurranseevne og sysselsetting,
 - urbaniseringsgrad: bor i tett befolkede områder, bor i middels tett befolkede områder, bor i tynt befolkede områder,
 - kjønn: mann, kvinne,

- alder: (samles inn som en verdi eller ved bruk av aldersgrupper): under 16 år (frivillig), 16-24, 25-34, 35-44, 45-54, 55-64, 65-74, over 74 år (frivillig),
- høyeste fullførte utdanningsnivå i henhold til den internasjonale standard for utdanningsgruppering (ISCED 97): lavt nivå (ISCED 0,1 eller 2), mellomnivå (ISCED 3 eller 4), høyt nivå (ISCED 5 eller 6),
- ansettelsesform: lønnskaker eller selvstendig næringsdrivende, herunder arbeidende familiemedlemmer, arbeidsledig, student utenfor arbeidsstyrken, andre personer utenfor arbeidsstyrken,
- yrke i samsvar med den internasjonale standard for yrkesgruppering (ISCO-88): kroppsarbeidere, ikke-kroppsarbeidere, IKT-arbeidstakere, ikke-IKT-arbeidstakere.

5. Periodisitet

- Dataene skal leveres én gang for 2009.

6. Frister for oversending av resultater

- a) De aggregerte dataene, som eventuelt er merket som fortrolige eller upålitelige data, nevnt i artikkel 6 i forordning (EF) nr. 808/2004, skal sendes til Eurostat før 5. oktober 2009. Innen denne datoen skal alle data være ferdig bearbeidet, validert og godkjent. Dataene skal overføres i et maskinlesbart tabellformat som er i samsvar med Eurostats retningslinjer.
- b) Metadataene nevnt i artikkel 6 i forordning (EF) nr. 808/2004 skal sendes til Eurostat før 31. mai 2009. Metadataene skal leveres i henhold til den rapporteringsmal som Eurostat har fastsatt.
- c) Kvalitetsrapporten nevnt i artikkel 7 nr. 4 i forordning (EF) nr. 808/2004 skal sendes til Eurostat innen 5. november 2009. Rapporten skal leveres i henhold til den rapporteringsmal som Eurostat har fastsatt.
